1934

சிவமயம்.

மறை ஞானசம்பந்த நாயனார்

வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவதருமோத்தரம்

மூலமும் - உரையும்.

இச்சாஸ்திரம்

சைவாகமம் இருபத்தெட்டினுள்

இருபத்து நான்காவதாகிய

சந்தான சர்வோத்தமத்தின்

உபபேதம் பதினொன்றினுள்

எட்டாவதாயுள்ளது

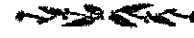
மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ் பதிப்பு,

நெ. 20, ஸ்டேன்ஸ் ரோட், P. B. மதராஸ்.

இதன் விலை]   1938   [ரூபா 3—0—0

சிவமயம்

முகவுரை

வேதப்பொருள்களை மயக்கற விளக்கும் சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவை ஆகௌகப்பிரகார மென்றும், பிரதிசம்ஹிதாப் பிரகாரமென்றும் இரண்டு வகையாய்க் கூறப்படும்.

காமிகமுதல் சுப்ரபேதம்வரை பத்தாகமங்களும் சிவபேதமான ஆகௌகப் பிரகாரமாம்.

விஜயாதி வாதுளாந்தம் பதினெட்டும் ருத்ரபேதமான பிரதிசம்ஹிதாப் பிரகாரமாம்.

ஆக, காமிகமுதல் வாதுளம் ஈறாகவுள்ள ஆகமங்கள் 28 இவற்றின் விரிவைச் சித்தாந்த சாராவளி முதலிய நூல்களிற் காண்க.

இவற்றுள், ஈசானமுகத்திற் றோன்றி, வரிசைக் கிரமத்தில் 24-வதாயும், ருத்திரபேதமாயும் விளங்குவது சந்தான சர்வோத்தமம். அது இலிங்கத்திரக்ஷம், சூக்ஷம் ... சங்கிரதந்திரம், மஹேஸ்வர ஆகமம், அசங்கியா தந்திரம், அநிலாகமம், தவந்துவாகமம், சிவதருமோத்தரம், வாயு ப்ரோக்தம், திவ்ய ப்ரோக்தம், ஈசாநியம் என 11-பிரிவுகளையுடையது.

இப் பதினொரு பிரிவில், 8-வதாகிய சிவதருமோத்தரம் குமாரஸ்வாமியார் அகஸ்தியர் வினவிய சிவதருமத்திற்கு உத்தரமாய்க் கூறப்பட்டதால் சிவதருமோத்தர மெனக் கூறப்பட்டது.

இச் சிவதருமோத்தரத்தில் பதி பசு பாச இலக்கணங்களும், சரியாதிபாத இலக்கணங்களும், சாலோகாதிபத இலக்கணங்களும் கூறப்படுகின்றன.

இதனைச் சைவ சமயாசார அநுஷ்டானபரர்கள் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியம்.

சிவதருமோத்தர

இயலின் அட்டவணை.

எண்	இயலின் பெயர்.	பாடற்றொகை	பக்கம்.
	பாயிரம்	15	1–10
1	பரமதருமாதியியல் ...	37	11–29
2	சிவஞானதானவியல் ...	83	30–69
3	ஐவகையாகவியல்	34	70–87
4	பலவிசிட்டகாரணவியல் ...	61	88–113
5	சிவதருமவியல்	35	114–128
6	பாவவியல்	107	129–169
7	சுவர்க்கநரகவியல் ...	224	170–241
8	சனனமரணவியல் ...	101	242–279
9	சுவர்க்கநரக சேடவியல் ...	49	280–299
10	சிவஞானயோகவியல் ...	128	300–363
11	பரிகாரவியல்	105	364–431
12	கோபுரவியல்	228	432–521
	ஆக இயல் 12-க்குப் பாடல்கள்	1207	

சிவதருமோத்தரத்துள்
மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட நூல்களின் பெயர்.

1. அகப்பொருள் விளக்கம்
2. காஞ்சிப்புராணம்
3. கொடிக்கவி
4. சிவஞான சித்தியார்
5. சிவஞான போதம்
6. சிவப்பிரகாசம்
7. தண்டியலங்காரம்
8. திருக்குறள்
9. திருமந்திரம்
10. திருவருட்பயன்
11. திருவாசகம்
12. தேவாரம்
13. தேவிகாலோத்தரம்
14. தொல்காப்பியம்
15. நன்னூல்
16. வீரசோழியம்

சிவதருமோத்தரத்துள்

மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கும்

செய்யுள்களின் முதற்குறிப்பு அகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அட்டமாசித்தி	345
அருகமருந்தமிழ்	35
அவையடக்கிய	5
அவையகம்	337
அவ்வுடனுவ்வு	15
ஆ	
ஆகமாசாரஞ்	147
ஆயிரமுகத்தா	10
இ	
இருக்கோசுவே	54
இரும்புயர்ந்த	33
இருவிதஞ்சந்த	35
ஈ	
ஈயுமாரிட	147
ஈரும்வாளுயிர்	236
உ	
உயர்ஞான	30
உவப்பினும்	51
எ	
எட்டுமூர்த்தி	33
எவரேனுந்	407
ஒ	
ஒத்தமைந்த	35
ஒருமையுளாமை	339
ஒருமொழி	451
ஒளிக்குமிருளுக்	311
க	
கடவுளுமுனிவ	4
கண்டியிற்பட்ட	406
கருவிதனித்தனி	338
கருவிற்றுயர்	458
கல்லாதார்	74
,, நெஞ்சி	,,
கற்றல்கேட்ட	,,
கா	
காட்டுபைசாச	147
காரேகூதிர்	266
காலமுண்டாக	123
கு	
குளகம்பலபாட்	23
கோ	
கோமூத்திரியே	520
கோலமாகரி	510
ச	
சங்கரனுடிய	45
சந்தஞ்சோதிட	54
சருக்கமுடிவினு	27
சூ	
சூத்திரத்து	10
செடிகணே	75
,,	406
செயப்படுபொரு	98
த	
தன்னுற்பிறராற்	458
தா	
தானம்யாகம்	510
து	
துன்னுமிராக்கத	147
தொ	
தொம்பதந்	357
நா	
நால்வேரியற்கை	471
நாவாரம்பனே	33
நீ	
நீராடியபின்	375
நு	
நுட்பமவ்	10
நே	
நேரடிநான்	520
ப	
பன்னேயுமோ	355
பனியாலிடி	458
பா	
பார்ப்பாராசர்	451
பி	
பிரமங்கன்னியை	147
பிரமம்பிராசா	146
பிறந்தநாள்	359
பை	
பையஞ்சுடர்	316
பொ	
பொழிப்பேயகல	10
,, பொ	,,
பொன்னும்வெள்	224
ம	
மருவுபிராசா	147
மா	
மாச்சீர்முன்வரு	361
,, ,,	430
மு	
முடிவிலாற்றலை	33
முறைமையாழி	147
மெ	
மெய்ப்பால்வெண்	3
மோ	
மோகஞ்சுகந்	366
வ	
வஞ்சித்தென்	363
வணக்கமதிகார	10
வழங்குதெய்வம்	147
வழியெனப்படுவ	6
வா	
வாராக்காலத்து	321
வி	
வித்தைகள்	337
வினையினீங்கி	6
வீ	
வீற்றுப்பேதமு	202
வெ	
வெளிப்படு	4

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவதருமோத்தரவுரை

பாயிரம்

கடவுள் வாழ்த்து

விநாயகர் வணக்கம்

கலிநிலைத்துறை

மலைக்குமகள் பெற்றமக னைக்கயமு கத்தனைம
னத்தெழுதியான்
அலற்பிணிபி றப்பறவ னுக்களைய கத்தியமு
னிக்கருளினான்
உலப்பில்கரு ணைக்கடலு ருத்திரனு ருத்தனிலு
தித்தகுமரன்
இலக்குமிய லைக்கலியி னைக்கவுமு ரைப்பனுல
கிட்டமுறவே.

(இதன் பொருள்.) யான், மலையரையன் மகள் பெற்ற மைந்தனாகிய யானை முகத்தையுடைய விநாயகனை மனத்திலே தியானித்து வற்றாத கிருபாசமுத்திரமாகிய உருத்திரனது திருமேனியிற் றோன்றிய பிள்ளையார் தமதருளினா லான்மாக்களுக் காணவாதியா லுண்டான பிறவிநோய் தீர்த்தற்பொருட்டு அகத்திய முனிவருக் குபதேசித்த சிவதருமோத்தரத்தைக் கலிவலி கெடவும் உலகங் கதி பெறவு முரைக்கின்றேன்.

(விசேஷவுரை.) யானென்னு மெழுவா யுரைப்பலென்னு மல்லீற்றுத் தன்மை யொருமை வினைமுற்றொடு முடிந்தது. 'அனுக்களை''என்னு மையுருபு ஈண்டு நான்கனுருபாய் மயங்கிற்று. இலக்கல் - விலக்கல்; ஈண்டு உபதேசப்பொருட்டாய் நின்றது.

சிவபெருமான் வணக்கம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

திருமாலும் போதினனுந் தேவருமா முனிவருமே
செறிந்து போற்ற
மருவாரும் பொழினிலவுந் தில்லைமணி மன்றுடன்
மகிழ்வான் றன்னை
உருவாகித் தானுயிர்கட் குருவாக்கி யளித்தடக்கி
யுய்யச் செய்யும்
பெருமானை நிருமலனைச் சிவனையடி பணிந்துளத்திற்
பேணு வாமே.

(இ - ள்.) நாரணனும் பிரமனுந் தேவரு முனிவரு நெருங்கி நின்று துதிசெய மணநிறைந்த சோலைகள் சூழுந் தில்லைமணி மன்றின்க ணின்று நிருத்தஞ்செய்ய மகிழ்வோனுமாய்த், தானே திருமேனி தரித்து ஆன்மாக்களைச் சிருட்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து அனுக்கிரகஞ்செய்யும் பெருமானுமாய், அனாதிமல முத்தனுமாயிருக்கிற சிவனை யவனது ஸ்ரீபாத கமலத்தில் யாம் வணங்கி யெமதுள்ளத்தில் தியானிப்பாம்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் - அசைநிலை. (க)

சின்மயனைச் சிவனைமல வலிதொலைய விஞ்ஞான
கலர்க்குஞ் செப்புஞ்
சொன்மயனைத் துகளிலியைத் துலையிலியைப் புலியரவுஞ்
சுரர்க்கொப் பாரும்
பொன்மயனும் புகழவருள் புரிவானை யனைத்துயிரும்
பொருந்திப் பேத
மின்மயனைப் பதம்பணிவா ரெணியவர வெணியபடி
யெய்துவாரே.

(இ - ள்.) ஞான மயனுமாய் மலவலி கெடப் பிரணவர் முதலிய விஞ்ஞானகலர்க்கு மருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை வடிவாயுடையனுமாய், மலரகிதனுமாய், ஒப்பிலாதவனுமாய், வியாக்கிரபாத பதஞ்சலிகளும்-தேவர்களுக்கொப்பாகிய தில்லை மூவாயிரவரும்-இரணியவன்ம மகாராசரும் பணிய அவர்களுக் கனுக்கிரகஞ் செய்வோனுமாய்ச், சருவான்மாக்களிடத்து மிரண்டற வியாபித்துப் பேதமற்றிருப்போனுமா யிருக்கிற சிவனை யவனது ஸ்ரீபாத கமலத்திற் பணியுமவர்கள் கருதின வாத்தைக் கருதினபடியே பொருந்துவார்கள்.

(வி - ரை.) 'சொல்' என்ப தாகுபெயரா யாகமத்தை யுணர்த்திற்று. 'விஞ்ஞானகலர்க்கும்' என்ற வும்மையால் மண்டலர் முதலிய பிரளயாகலர்க்கு மென்பதூஉங் கொள்க. விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னு மூவகை யான்மபேதங்களையுந் தத்துவப்பிரகாசம் உஎ-ம் பாட்டிற் கண்டுகொள்க. (உ)

சத்தி வணக்கம்

‡ அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலா யறிவரிய
வமலை தன்னை
யப்பாலுந் தானாகித் தொழிலைந்து மியற்றாதே
யியற்று வாளை
முப்போது மலர்தூவி முடிசாய்த்து மனத்தகத்து
முன்னு வாரைத்
தப்பாதே பிறப்பறுக்குஞ் சிவகாம சவுந்தரியைப்
பணிவாந் தாண்முன்.

(இ - ள்.) மாயை பெருமாயை யெனக் கூறிய விரண்டினுக்கு மப்பாலாய், ஆன்மாக்க ளறிதற்கரிதாய், மலமில்லாத சிவசத்தியுமாய்ச், சருவ வியாபியுமாய், ஐந்தொழிலுந் தான் செய்யாமல் தன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே காரியப்படுத்துமவளுமாய்த், தனது சீபாதங்களின் மூன்று காலங்களு மலர்களைத் தூவி யிதய கமலத்திற் றியானித்து வணங்கு மடியவர் பிறப்பை நிச்சயமா யறுப்பவளுமாகிய சிவகாம சவுந்தரியை சீபாத கமலம் பணிவாம். (ங)

காரைக்காலம்மை முதலாயினோர் வணக்கம்

ஆலவனத் தமலனடங் கண்டுவந்த காரைக்கா
லம்மை தன்னைப்

---

‡ "மெய்ப்பால்வெண் ணீறணிந்த மேனியானை
வெண்பளிங்கி னுட்பதித்த சோதியானை
யொப்பானை யொப்பிலா வொருவன்றன்னை
யுத்தமனை நித்திலத்தை யுலகமெல்லாம்
வைப்பானைக் களைவானை வருவிப்பானை
வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னினானை
யப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலானை
யாருரிற் கண்டடியே னயர்த்தவாறே."

என்று ஆளுடையவரசு அருளிச்செய்ததனு மறிக.

பாலருந்தி யுமைமுலையிற் பதிகவிதம் பலபகர்ந்த
பாலன் றன்னைச்
சூலையினைச் சிவனருளாற் றுடைத்தானைத் தடுத்தாண்டான்
றோழன் றன்னை
மாலைமணி வாசகனை மற்றையடி யரையுமடி
வணங்கு வாமே.

(இ-ள்.) திருவாலங்காடென்னுந் திருப்பதியின்கண் பரமசிவன் முஞ்சிகேசமுனி கார்க்கோடராகிய நாகராசரிவர்களுக்குத் திருநடஞ்செய்யு மூலதாண்டவத்தைத் தெரிசித்துச் சந்தோஷித்த காரைக்காலம்மையையும், சீகாழியிற் றிருநிலைநாயகியார் திருமுலைப் பாலை யமுதுசெய்ததனாற் றிருஞானமுண்டாய்ப் பல சந்தத்தாற் றிருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்த திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரையும், வீரட்டேசுர னருளினாலே சூலைநோய் நீங்கிய திருநாவுக்கரசரையும், தடுத்தாட்கொள்ளுஞ் சிவனுக்குத் தோழரான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும், இரத்னமாலைபோன்ற வாசகத்தையுடைய வாதவூராளியையும், சண்டேசுரர் முதலாகிய பத்தர்களையும், அவர்கள் சீபாதத்தில் வணக்கஞ் செய்வாம். (ச)

வாழ்த்து

வானவரும் பூசுரரு மாதவருங் கோதனமு
மன்னி வாழ்க
கானமதி னடமாடி யடியார்க்கும் பதமருத்துங்
கருணை யாரும்
ஊனமற வோங்கிடுக வுலகிதனை மனுமுறையா
லோம்பு மன்னர்
தானவினை யொடுதழைக திங்கடொறு மும்மாரி
பொழிக தானே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சூத்திரம்

"வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா கிளத்தல் வேண்டும்"

என்பதனா லறிக.

"கடவுளு முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரு
மரசரு மறையு நாடு மென்ப."

என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனா ராதலா லிக்கருத்தேபற்றி யிவ்வாசிரியரும் வாழ்த்துக் கூறியதென் றறிக. (ரு)

அவையடக்கம்

சீரியருஞ் சீரியரை யல்லாரைத் தனச்சிறுமை
செப்பு வாரே
யாரியரு மாரியரை யல்லாரைக் குலப்பழுது
மறைவ ரேயோ
வீரியரும் வீரியரை யல்லாரை வலியின்மை
விளம்பு வாரே
கூரியருங் கூரியரை யல்லாரைச் சொற்றவறுங்
கூறு வாரே.

(இ-ள்.) உடையாருமில்லாரை சிறுமையுடையீரென்று சொல்லுவர்களோ; குலப்பெருமை யுடையார் அங்ஙன மில்லாதவர்களைக் குலப்பழுதுஞ் சொல்லுவர்களோ; வெற்றிப்பாட்டினையுடைய சூரர்களும் அங்ஙனமில்லாத கோழையரை யேழையென்று சொல்லுவர்களோ; ஆகவின், பஞ்சவிலக்கண முதலியவற்றைக் கற்றுக் கூரிய அறிவுடையார் அங்ஙன மில்லாத வெம்போல்வார் சொன்ன சொல்லுக்குக் குற்றஞ் சொல்லுவர்களோ சொல்லார்கள்.

(வி - ரை.) ஆரியர்-அறிவுடையோர். ஏகார ஓகாரங்கள் ஈண்டெதிர்மறைக்கண் வந்தன.

சூத்திரம்

"அவையடக் கியலே யரிபறபத் தெரியின்
வல்லுரர் கூறி வகுத்தனர் கொண்மினென்
றெல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே."
என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் என்க. (௬)

[இந்நூற் சிறப்பும் வரலாறுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

ஆதிநடு வந்தமிலா னமலனுயிர்க் கழுக்கறுக்க
வறைந்த வாய்மை
வேதமுத லுணர்ந்தருகன் விரைமலர்த்தா ளகத்தியன்றான்
வியந்து போற்றிப்
போதகனே யனைத்துயிர்க்கும் புலமாக்கு நெறிபுகலா
யென்னக் கந்தன்
ஓதியருள் சிவதருமோத் தரநூலைத் தொகைசெய்து
முரைப்பா மோர்ந்தே.

(இ-ள்.) யாம், முதனடு வீறில்லாத நின்மலனாகிய சிவன், உயிர்களுக்கு ஆணவ முதலிய பாசங்களை யறுக்கும்பொருட்டு அருளிச்

செய்த வேதாகம முதலிய வுண்மைஞானத்தை யுணர்ந்த பிள்ளையார் மணம்பொருந்திய செந்தாமரைபோன்ற சீபாதங்களை வணங்கி, "ஞானசாரியனே! சருவான்மாக்களுக்கு மறிவுண்டா மார்க்கத்தை அருளிச்செய்யவேண்டும்" என்று அகத்தியன் விண்ணப்பஞ் செய்யப், பிள்ளையார் அருளிச்செய்த சிவதருமோத்தரமென்னுஞ் சிவாகமத்தை யுற்றுநோக்கித் தொகுத்துத் தமிழாற் சொல்லாநின்றேம்.

(வி - ரை.) 'தொகைசெய்தும்' என்ற வும்மையால், வகுத்து மென வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அகமாகிய விந்திய பருப்பதத்தைக் கீழ்ப்படுத்துகையால் அகத்தியனெனப் பெயராயிற்று.

சூத்திரம்

"வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்."

என முன்னூலைப் பார்த்து மொழிபெயர்த் துரைக்கையா லிது வழிநூலெனப் பெயர்பெறும்.

சூத்திரம்

"வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகு
மதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே
தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப."

என்பதனுள் இஃது தொகை வகையென் றறிக. ஆக்கியோன் பெயரை முதற்கட் கூறாது நூற்பெயரைக் கூறிய தென்னுதலிற்றோ வெனின், எல்லாரும் பிரமாணமாக வங்கீகரிக்க வேண்டுகையாலென்க.

ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன வருமாறு:—

ஆக்கியோன்பெயர்-மறைஞான சம்பந்தநாயனார்.
வழி - சிவாகமத்தின் வழி.
எல்லை - தமிழ் வழங்கும் நிலம்.
நூற்பெயர் - முதனூலாற் பெற்ற பெயர்.
யாப்பு - தொகைவகை.
நுதலியபொருள் - சிவதருமம் சிவஞானதான முதலாயின.
கேட்போர் - அவர் மாணக்கர்.
பயன் - வீடுபேறு, என்றறிக. (எ)

[கயிலாயத்திலிருக்கும் பிள்ளையாரை யகத்தியர் வணக்கஞ்செய்து வினவு முறையை வகுத்து ஏழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

மாதவ னகத்தியன் மலைக்குமகள் பெற்ற
போதகனை வெள்ளிமய மாகிய பொருப்பின்
வேதமுணர் சண்முகனை வித்தகனை யுற்றே
பாதமலர் முன்றுதி விதத்தொடு பணிந்தே.

(இ - ள்.) மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அகத்தியர் வெள்ளி மயமாகிய கயிலைமலையின்கட் சென்று மலையரையன் மகள் பயந்த வுபதேச குரவனும் வேதத்தை யுணர்ந்த அறுமுகனுகிய பிள்ளையாரைப் பலவிதமாகிய துதிகளினு லெதிர்பணிந்து.

(வி - ரை.) ஏகாரம்-ஈற்றசை. (அ)

நின்னதடி கண்டிடினு நீசர்வினை நீங்கிப்
பொன்னுலக மெய்தியத னன்பொருள் புணர்ந்தே
இன்னிசை யிருக்குமொழி யந்தணர்க ளென்னப்
பின்னணைவ ரென்னறைவன் மற்றையவர் பேறே.

(இ - ள்.) "பொல்லாத சாதியிற் றோன்றிய நீசரேயாயினுந் தேவரீர் சீபாதத்தைக் கண்டார்களாயின் தீவினை நீங்கிச் சுவர்க்கத் தினை யடைந்து ஆண்டுண்டாகிய நல்ல போகங்களை யனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் இனியவோசையையுடைய இருக்குமுதலிய மறைமொழிகளை அதிகரிக்கும் பிராமணராய் வந்து பிறப்பர். ஆகலின், நற்குலத் துள்ளோராய் வந்து நினது திருவடிகளைத் தெரிசித்தால் அவர்களடையும் பல னெங்ஙனஞ் சொல்லுகேன். (கூ)

என்றினிய வாய்மைக ளியம்பியிறை கூற
அன்றுமை தனக்ககில நீதியு மறிந்தாய்
இன்றுயிர் தனக்குறுதி நீயருளெனக்கே
ஒன்றியரு ளின்றமைபி னுன்றெடுர வோனே.

(இ - ள்.) மகா பலத்தையுடையவரே! முன்னாள் பார்வதியார்க்குப் பரமேசுரன் திவ்வியாகமங்களை யருளிச்செய்ய வப்பொழு தெல்லாவற்றையுங் கேட்டறிந்தீர்; தேவரீர் சிவனது கிருபையுடன் பொருந்தி யிருக்கையா லிப்பொழு துயிர்க் குறுதியான நூலை யெனக்கு அருளிச்செய்வீர்!" (க0)

என்றுமுனி சண்முகனை யேசறவு பேசி
நின்றுபினு மாதரவு நீடநிறை கூட
அன்றுவின வுந்திறம னைத்தையு மதித்தே
யின்றறைவல் பாசவிரு ளீடற வினைத்தே.

(இ-ள்.) அகத்தியமுனிவர் இப்படியேகருதிப் பிள்ளையாரைத் தோத்திரஞ்செய்து நின்று பின்பு சிரத்தை மேன்மேலும் வளர்ந்து செல்ல அறிவு நிலைபெற்று வணக்கத்துடன் பொருந்தி யன்றுவின விய திறமெல்லாவற்றையும் விசாரித்து ஆன்மாக்கட்குப் பாசவிருண் மெலிந்து கெடும்படிக்கு இப்பொழுது சொல்லாநின்றேன். (கக)

உத்தம சுரர்க்கதிப னானவினை யோட்டும்
வித்தக விசாகமயில் வாகனவின் மேவும்
புத்தியொடு முத்திதரு போதகபு லானுஞ்
சத்திதர யான்வினவல் கேட்டுவிடை சாற்றாய்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉ)

தக்கசிவ தன்மநெறி தன்னுளரி தாய
மிக்கசிவ தன்மநெறி யாதுவிப ரீதம்
உக்குணர் வுதித்திட வுரைக்குமுறை யாதோ
நக்கனடி யர்ச்சனையும் யாதிவை நவிற்றாய்.

(இ - ள்.) தகுதிப்பாட்டினையுடைய சிவ புண்ணியங்களுக் குட் பிறரறிதற் கரிதாய மிக்க பலனைக் கொடுக்கும் சிவதன்மத்தின் முறைமை யாது? வாக்கியங்க ளனேக முளவாயினும் ஐயந் திரி பின்றி மெய்யுணர்வு தோன்ற நவிலும் வாக்கியம் யாது? சிவனது திருவடியிற் பூசைசெய்யு முறைமை யாது? இவைக ளெல்லா மெனக்கு அருளிச்செய்! (கங)

நாடரிய ஞானதர தானமு நவிற்றாய்
பீடுபெறு பேதமுமெ னக்குமுறை பேசாய்
ஈடுபெற வீயுமுறை யீபவ ரிரப்பார்
கூடுபய னதியவை னைத்துமுறை கூறாய்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்க ளறிதற்கரிய விசிட்டமான சிவஞான தான விதியையும், பெருமையினையுடைய ஞானதானஞ் செய்யு மதற்கு மண்டபம் அதிவாதம் பூசைமுதலிய விதியையும், பெருமை பொருந்தத் தானங் கொடுக்கும் விதியையும், அதனைக் கொடுக்கு மவர்கள் வாங்குமவர்க ளடையும் பலனையும், இவைகளெல்லா மெனக் கடைவாக அருளிச்செய்!

(வி - ரை.) 'அனைத்தும்' என்பதனாற் கன்மயாக முதலிய ஐவகை யாகத்தையும், பல விசிட்ட காரணத்தையும், சிவதரும பேதத்தையும், பாவவினைத் திறத்தையும், ஆன்மாக்கள் சுவர்க்க நரகங்களையடையு முறைமையையும், அவர்கள் சனன மரணப்பட் டுலகத்திற் றுயருறு முறைமையையும், நரகத்தில் வினைப்பயனை யனுபவித்துச் சேடமாய் அதற்கேற்ற அடையாளத்தைப் பூமியின்கண் வந்து பொருந்து முறைமையையும், சிவஞானயோகத்தின் முறைமையையும், சித்தியமுதலிய கன்மலோபத்துக்குப் பரிகாரஞ்செய்து அதனைத் தீர்க்கு முறைமையையும், பசுக்கணிற்குஞ் சிவலோகத்தின் வளத்தையும் உணர்த்தியதென்றறிக. இதனைப் பரமதருமோபதேசமென்னுஞ் செய்யுளாற் பின்னர் முடித்துக் கூறப்படு மாண்டுக் காண்க. (கச)

[மேற் பிள்ளையார் திருவாக் குணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

என்றுமுனி வினவுதலு மிரக்க மெய்தி
யெழிலுடைய குமரன்று னிணையி லீசன்
றுன்றுகழ லடிநினைந்து துயக்க நீங்கச்
சொல்லுவங்கேண் முனிவரனே தூகளி லீசன்
அன்றருள்செய் சிவதருமோத் தரமெ னாலி
னறமதனை யறிந்துசில ரதனை யாக்கிச்
சென்றணையச் சிவபுரியைத் தெருண்டு தம்மைச்
சிவனடியைச் சிலரடைய மலமுந் தேய்த்தே.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவர் இவ்வாறு வினவியவளவி லழகினையுடைய பிள்ளையார் கிருபையோடு ஒப்பிலாத சிவனது நெருங்கிய வீரக்கழலினையுடைய சீபாதங்களைத் தியானஞ்செய்து பின்பு "முனிவரனே! நின்மலனாகிய சிவன், பக்குவான்மாக்களிற் சில சிவதருமங்களை யறிந்தனுட்டித்ததனாற் சிவலோகத்தை யடையவும், அதிபக்குவரிற் சிவஞானத்தினாலே யாணவ முதலிய வாதையைப் போக்கித் தற்சொரூப தெரிசனப்பட்டுத் தனது திருவடியை யடையவும், சிருட்டிகாலத்திற் சிவனருளிச்செய்த காமிகமுதலிய திவ்யாகம மிருபத்தெட்டினுட் சந்தான சருவோத்தமென்னு மூலாகமத்தினுபபேதமாகிய ஈசானம், சிவதருமம், சிவதருமோத்தரம், திவ்யப்புரோக்தம், குபேரம் எனக் கூறப்பட்ட வைந்தனுட் சிவதருமோத்தரமென்னு முபாகமத்தை ஐயந் திரிபு நீங்கச் சொல்கின்றோம் கேள்!"

(வி-ரை.) 'மலமும்' என்ற வும்மையாற் கன்ம மாயை யென்பனவும் கொள்க. ஏகாரம் - ஈற்றசை. இஃது உபபேத மென்பதனை ஆகமத்திற் சருவோத்தத் துபபேதமெனப் பின்னர்க் கூறுகின்றார்.

சூத்திரம்

"வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிரமாஞ் சீர்." என்றும்,

"ஆயிர முகத்தா லகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே."

என்றுங் கூறலின் பாயிரமுரைத்து நூலுரைத்தன் மரபென்க. யாதானுமோர் நூற்குப் பொரு ளுரைக்குங்கால் காண்டிகை வகையானு முரைவகையானு முரைக்கப்பெறும். ஈண்டிந்நூற்குக் கூறிய தியாதெனின்,

சூத்திரம்

"சூத்தி ரத்துப் பொருளன் றியுமியாப்
புறவின்றி யமையா தியல்பவை யெல்லா
மொன்ற வுரைப்ப துரையெனப் படுமே."

"பொழிப்பே யகல நுட்ப மெச்சமென்
றப்பா ளுன்கே யுரைக்குறுப் பாகும்."

"பொழிப்பே பொருளை யொருப்படுத் துரைத்தல்
விரித்துரை தானே யகல மென்ப."

"நுட்ப மப்பொருட் கேற்ப வுணர்த்தல்
அடுத்த பொருளா யகன்றுநிற் பதனை
யெடுத்துரைப் பதுவே யெச்ச மாகும்."

என்றதனால்,

பொழிப்பென்பது - தொகுத்துணர்த்தல்.

அகலமென்பது - விரித்துணர்த்தல்.

நுட்பமென்பது - கடா விடை கூறல்.

எச்சமென்பது - கடாவறத் துணிந்தபொருள்.

இதனானே ஒரோவழியாற் சிறப்புப்பாயிரங் கூறியதென்றறிக.

பாயிர முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முதலாவது

பரமதருமாதியியல்

[இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பரமதருமமாகிய சிரத்தை முதலிய விதியைக் கூறுகின்றாராகலிற் பரமதருமாதியியலென்னும் பெயர்த்து. சூத்திரம்: "இயலே சாயலுந் தமிழ்நடையுமாகும்" என்பதனு லிதனைத் தமிழ் நடையாற் கூறுதலான் 'இயல்' என்றார். மேல் இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனின், திருத்தமுறையானே சிவதருமத்துக்கு மூலஞ் சிரத்தையென்று உணர்த்துத னுதலிற்று.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆதரவே பரமான வறம தாகு
மாதிநடு வந்தமிவற் றனைத்து மாகு
மாதரவற் றவரீகை யறமே யாகா
தாதலினு லாதரவே மூல மாகு
மாதரவே பிரகிருதி யான்மா வீச
னெனும்பொருளு மறிவிக்கு மமலன் றானு
மாதரவே யடைவிக்கு மாத லாலே
யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சிரத்தைக்குப் பரியாயப் பெயர்: பத்தியெனவும், பாவமெனவும், பரமப் பிரீதியெனவும், சிவதர்மத்தி னெருப்பாடெனவும், பிரதிபத்தியெனவும் ஐந்து விதப்படும். அவைகளையாண்டாண்டு வந்துழி வந்துழிக் காண்க. ஆதரவு என்பது சிரத்தை.

[மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

மகவினையா லாகத்தின் வருத்தந் தன்னன்
மாநிதியான் மற்றுமுள பொருள்க ளானுந்
தகைபெறுவா னவரானுங் காத லின்றேற்
சாதிக்கப் படுவதல தருமங் காணே

யுவகையுற வாதரவாற் சிறிதே தேனு
முதவியிடு மறமதனாற் பெரிதுண் டாகு
மகநெகலு மாதரவே யரிய பேறென்
றறியாதா ரென்பெறுவ ரன்னோ வன்னோ.

(இ - ள்.) யாகாதி கன்மத்தினாலேயாதல், கிருச்சிர சாந்திராயண முதலியவற்றாற் சரீரத்தை வாடுதல் செய்தாதல், மிகுந்த திரவியத்தாலாதல், நவரத்னமுதலிய பொருள்களினாலாதல், சிரத்தையில்லாதவிடத்துத் தகைமைப்பாட்டையுடைய தேவர்களாலுஞ் சிவதர்மங்கள் சாதிக்கப்படுவதல்ல; யாதொருவர் சிரத்தையுடனே யற்ப மேதாயினுந் தானஞ் செய்யி னதனாலே மிகுந்த பலத்தைக் கொடுக்குந் தர்மமுண்டாம். ஆதலான், மனநெகிழ்ச்சியுடைய வாதரவே பெறற்கரிய பேறென் றறியமாட்டாதார் என்ன பலத்தை யடையப்போகிறார்கள்? ஐயோ! ஐயோ!!

(வி - ரை.) வானவராலும் பெறற் கரியதெனவே யேனையோராலுஞ் சாதிக்கப் பெறாதென்பதாம். ஏகாரம்-ஈற்றசை. 'அன்னோ வன்னோ' என்பது இரக்கத்தின்கண் வந்த குறிப்பு. (கஎ)

[சிவவாக்கியத்தினது விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

முனிவரனே சிவதரும மூலஞ் சொன்னோ
மொழிந்திடுவம் வாக்கியங்கேண் மோகம் போகப்
புனிதமுற மனமொருமைப் புந்தி தானும்
பொய்யகல மெய்யகலப் பொள்ள லாக்கைத்
துனிதொலையத் தனையிணையில் சோதி பாதஞ்
சூடியிடச் சிரம்படர்ந்து தொடர்ந்து நின்ற
வினைவிளிய விழைவுறவே கேட்பார் தங்கள்
விளக்கெனமெய்ப் பொருளையது விளக்க வுள்ளே.

(இ - ள்.) முனிகளுக்குட் சிறப்பினை யுடையவனே! சிவதர்மத்துக்குச் சிரத்தைதானே மூலமென்று சொன்னோம். சிவனருளிச்செய்த சிவவாக்கியத்தை யாசையுடன் கேட்போருடைய சுக துக்கங்கண் முற்றுதலா லுண்டாகி மோகங் கெடவும், மனங் கலராது நிச்சயிப்பிக்கும் புத்தியுமென்னவே யந்தக்கரணங்கள் சுத்திபெறவும், பொய்யானது அவரைப் பொருந்தாமல் விட்டுப்போகவும், மெய்யானது அவரிடத்திற் பொருந்தி யெங்கும் பரம்பவும், நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தை யெடுக்குந் துக்கமொழியவும், தனக்கொப்பொருவரு மில்லாத சிவனது சீபாதத்தைத் தலையிற் றரிக்கவும், பிரவாகா னாதியாய செனனங்கடோறும் தொடர்கின்ற கன்ம க்ஷயம்

பிறக்கவும், விளக்கானது விசுவத்திற் பதார்த்தங்களை விளக்குவது போலப் பக்குவான்மாக்களுடைய விதயகமலத்திற் பதி பதார்த்த முதலிய பொருள்களை விளக்கவும், அந்தச் சிவவாக்கியத்தைச் சொல்லாநின்றோம்; அதனைக் கேள்! (கஅ)

[கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினோர் வாக்கியங்கள் பிரமாணமன்றோ வெனின், அவர் மலத்தோடு கூடினவராதலின் அவர் வாக்கியம் ஆப்தமான பிரமாணமன்று. அற்றாகலின் சருவஞ்ஞனான சிவனது திருவாக்கே போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்குமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அமலவா னருளியசொல் வாக்கியமே யதுதா
னருத்தத்தா லக்கரத்தா லதிக மற்பஞ்
சமலருரை யதுபோல விபரீதஞ் சிறிதுஞ்
சாற்றாதே யுள்ளபடி சாற்றுஞ் சாற்று
மமலனையு மணுக்களையு மண்ட பேத
மனைத்தினையு மறிவிக்கு மாத லாலே
பவமொருவு நெறிதன்னைப் பயக்கும் போகம்
பாலிக்குந் தானமுதற் பகர்த லாலே.

(இ - ள்.) மலரகிதனாகிய சிவனருளிச்செய்த திருவாக்கே விசிட்டமான வாக்கியம்; அந்த வாக்கியமானது எழுத்தினாற் சுருக்கமும் பொருளினாற் பெருமையுமா யிருக்கும்; அஃதன்றி இராகத் துவேஷத்துடனே கூடிய ஆன்மாக்கள் வசனம்போல விபரீதஞ் சிறிதுஞ் சொல்லாம லுள்ளபடியே சொல்லும்; அஃதன்றிப் பதியையு மான்மாக்களையும் பாசமாகிய அண்டபேத மனைத்தினையு மறிவிக்கும்; இதில் தானம் யாக முதலியவற்றைச் சொல்லுகையாலே போகத்தையுங் கொடுக்கும்; அந்தப் போகம் பொசித்துத் தொலைந்த பின்னர்ச் சனன மரணப்பட் டுழலாமற் பரமமான மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கும்.

(வி - ரை.) உள்ளபடியே சொல்லுவ தியாதெனின், சூ. பா-கணிதத்து மந்திரத்துங் காண்க. சுசடின்மை, என்பதுபோல மற்றெல்லாம் எனவறிக. வாக்கியமாவது, ஆகாம்க்ஷை முதலிய விலக்கண முடையது.

ஆகாம்க்ஷை, யோக்கியதை, சந்நிதி இம்மூன்றும், வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சிக்கேது.

ஆகாம்க்ஷை என்பது அவாய்நிலை.

யோக்கியதை என்பது தகுதி.

· சந்நிதி என்பது அண்மை.

அவாய்நிலை-ஒருபதம் தன்னை முடிப்பதொரு பதமில்லாதவழி முடிவுபெறாது நிற்றல்.

தகுதி - பொருட்கு வாதையின்மை.

அண்மை - பதங்களை யொருதொடராக விரையக் கூறுதல்.

இவற்றின் விரிவெல்லாந் தருக்கசங்கிரகவுரையிற் காண்க. ()

[இங்ஙனஞ் சிவவாக்கியப் பிரமாணங் கூறி அதனுட் சொல்லும் மந்திரத்தின் விசிட்டமான மந்திர மீதென் றுணர்த்துகிறார்.]

ஆதிதனி லோமென்னும் பதம தாக
வந்தமதிற் சிவாயவொலி யணைந்து நிற்க
வோதியவா றெழுத்தினையு முடைத்தே யிந்த
வோமென்னும் பதப்பொருட்டா னுயிர்கட் கெல்லாம்
போதகனைப் பொருவிலியாய் நிற்கு மீசன்
புனிதனவன் சத்திவித மைந்து மற்றை
யேதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளை யெண்ணி
யிருபயனு முயிரடையு மிவற்றா லென்றும்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிவவாக்கியத்துட் கூறிய பஞ்சாக்கரம் ஆதியிலே ஓமென்னும் பதமும், அந்தத்திலே சிவாயவென்னும் பதமும், நடுவின் நமவென்னும் பதமுநிற்க, உச்சரிக்கின்ற வாறக்கரத்தையு முடையதாம். இந்த ஓமென்னும் பதத்தின் பொருளை விசாரிக்கிற் சருவான்மாக்களுக்கும் அறிவை விளக்குமவனைத், தனக்கொப் பொருவரு மில்லாதவனைச், சருவவியாபியாய்,வாச்சியார்த்தமாயிருக்கிற சிவன், குற்றமில்லாத மற்ற அஞ்செழுத்தின் பொருள், அந்தச் சிவனுடைய ஈசானமுதலிய சத்திகளைந்துமாம். இந்தப் பதங்களாலே யந்தப் பொருள்களைக் கருதி யுச்சரிக்கி லான்மாக்க ளெந்தக் காலமும் போக மோக்ஷங்க ளிரண்டையு மடைவர். (உ0)

[அந்தப் பிரணவத்தின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஓமென்னும் பதமதனில் வேத மாதி
யுற்பவிக்கு மாலவித்தி னுதிக்கு மாபோ
லோமென்னும் பதமதனை யுரைத்தார் தாமே
யோதினர்கள் வேதாதி யுரைக ளெல்லா
மோமென்னும் பதப்பொருளை யுணர்ந்தார் தாமே
யுணர்ந்தாரும் வேதாதி யொருமை கூற

வோமென்னும் பதமொழித்தஞ் செழுத்து மநுதர்க்
கொழுங்குடைய சூத்திரர்க்கு முரைக்க லாமே.

(இ - ள்.) ஆலம் வித்திலேநின்றுஞ் சாகோபசாகைகள் தோன்றுமாறுபோல, ஓமென்னும் பதத்திலே வேதமுதலாய நூல்களெல்லாந் தோன்றும்; ஆகையால், ஓமென்னும் பதத்தை யுச்சரித்தவர்களே வேதமுதலாய நூல்களெல்லோ மோதினவர்கள். அந்தக் காணங்க ளொருமிக்க, ஓமென்னும் பதத்தினின்ற பொருளாகிய சிவத்தை யறிந்தவர்களே வேதமுதலாகிய நூல்களிற் சொல்லும் பொருள்களெவையு முணர்ந்தவர்கள். ஆதலாற் பார்ப்பார் முதலிய நாலுவன்னத்துண் மாதருஞ் சற்சூத்திரரும் அந்த வேதமாதாவாகிய பிரணவத்தை நீக்கி நின்ற அஞ்செழுத்தையுமே யுச்சரிக்கலாம்.()

இதுவுமது

இருளுலகி லறவுலவு மிரவி யின்றே
விசையாது பொருளொடுகண் ணொளியுண் டேனும்
பொருவரிய வோங்காரப் பொருளொன் றின்றேற்
பொறியிலங்கா தனைத்துயிர்க்கும் பொறியுண் டேனு
மருளதனை யணுக்களுக்கு மாற்றி யென்று
மதியருளும் பரமசிவன் வாக்கைக் கூறுங்
குருபரனு மோங்காரப் பொருளேயென்று
கொண்டாரே மும்மலமும் விண்டார் தாமே.

(இ - ள்.) பூமியின்க ணந்தகாரங் கெட வுலவுகின்ற வாதித்தனில்லையாயிற் கண்ணனது தனக்கென வொளியுண்டாயினும் பொருளொடு பொருந்திக் காணமாட்டாது; அதுபோல, ஒப்பில்லாத சூக்கும பஞ்சாக்கரமாகிய வோங்காரம் பிரமன்முதலாயினரை யதிட்டித்துக்கொண்டு மனமுதலியவற்றை * அகாமுதலிய வக்கரங்களைக்கொண்டு காரியப்படுத்தாவிடத்து ஆன்மாக்கள் கருவி காணங்களுடன் கூடியிருந்தார்களாயினும், அந்தக் கருவி காணங்கள் சீவியாதாதலால் ஆன்மாக்களுக் காணவ விருளை நீக்கி யென்னாளு மறிவை

* [சிவஞான சித்தியார், ௨-ம் சூத்திரம், ௬-ம் கவி.]
"அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யாங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறு
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்."
என்பதனு லறிக.

விளங்கப்பண்ணும் பரமசிவன் திருவாக்கை உபதேசிக்கு ஞானு சாரியனு மந்தப் பிரணவத்தின் பொருளேயென் றுட்கொண்டவர் களே மலமாயா கன்மங்களை நீங்கினவர். (உஉ)

[முதற்கட் டொகுத்துப்போந்த ஆசிரியர் சிவதர்மம் பரி பாலன மாகையின்பொருட் டரசனுக் குபதேசிக்கு மியல்பு மவனது சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.]

ஐயமற விபரீத மறுவு மீச
னருண்மொழியை யாராய்ந்த வனக ஞசான்
வையகமு முய்யவுனிச் சைவ தன்ம
மன்னவனுக் களிக்கவவன் மருவு நீதி
யெய்தியிடு முலகச்ச மெய்த லானு
மெல்லோரு மிருபயனு மெய்த லாலே
சைவநெறி தனையரையற் களித்த வாசான்
சகத்தினுக்குந் தேசிகனே சாற்றுங் காலே.

(இ - ள்.) சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யையந் திரிபற வுணர்ந்து பாவமில்லாத ஆசிரியரானவரும், உலகத்திலுள்ள ஆன் மாக்க ளீடேறும்படி கருதிச் சிவதர்மங்களை விசாரித்து அரசனுக் குப் போதிக்க, அந்தவரசன் சாம பேத தான தண்டமென்னு நீதி யைப் பொருந்தி நடப்பான்; அவன் நீதிவழி நடக்கவே யுலகத்தி லுள்ள ஆன்மாக்களு நீதிவழி நடவாதோரைத் தண்டிப்பனென்னும் பயம்பொருந்தி யறத்தின்க ணொழுகுவர்; அங்ஙன நீதிவழி நடக்கு மரசனு மான்மாக்களும் புத்தி முத்திகளை யடைதலால் அரசனுக் குச் சிவதீக்கையைச் செய்து சிவதர்மத்தின்வழி நிறுவின வாசிரி யன் மகிமையைச் சொல்லுமிடத்து அவனே யுலகத்துக்கெல்லா மாசிரியன்.

(வி - ரை.) 'வையகமும்' என்ற வும்மையா லரசனு மென வறிக. 'அச்ச மெய்தலானும்' என்ற வும்மையா லியல்பானும் பத்தி யானு மென வறிக. (உ௩)

[அந்த வரசன் உலகத்துள்ளோரை நீதிவழி நடத்துமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

பூபதியு நூன்முறையிற் புவியு ளோரைப்
புரிவிக்க வழுவாது புரிந்தார் தாமும்
பூபதியைச் சிவனெனவே புந்தி செய்வர்
பொருந்திடுவர் தன்மார்த்த காமம் பூமேற்

பூபதியு மித்தகைமே புரிவார் தம்பாற்
பொருள்கொள்க வொருகூறு புவிக்கைக் தாங்கிப்
பூபதியை நிரையத்திற் பொருந்துந் தீயார்
பொருளவரை முறைநிறுவிற் பொருந்தா றுங்கே.

(இ - ள்.) அரசன் பூமியின்கணுள்ள ஆன்மாக்களை மனுநீதி வழியே யவரவர் சாதிக்கொத்த அறங்களைச் செய்விக்கக்கடவன். அங்ஙன முறைபிறழாது அறங்களைச் செய்த ஆன்மாக்களு மந்த வரசனைச் சிவனென்றே புத்தி பண்ணக்கடவர்கள். அப்படி புத்தியண்ணினோர்க ளிந்தப் பூமியிலேதானே யறம் பொரு ளின்பங்களைப் பெறுவர்கள். அரசனு மிந்த மனுநூன்முறையே யொழுகு மவரிடத்துப் பொருளை யாறு கூறாக்கிக் குடிகளுக் கைந்துகூறுந் தனக்கொரு கூறுமாகக் கொள்ளக்கடவன். அறநெறியி னொழுகாத தீவினையோர்பாற் கொள்ளும் பொரு ளரசனை நரகத்தில் விழும்படி செலுத்துமாதலாற் பொருளனைத்துங் கொள்ளக் கருதாம லந்தத் தீவினையோரைக் குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டஞ்செய்து வாங்கி யறநெறியினிறுத்துவனுயி னவ்வரச னரகினை யடையான். (உச)

[குரவன் அரசனுக்குத் தர்மபுத்தி வருவிக்கு முபாயமு
மந்தக் குரவனுக் கிவன் செய்யுங் கைம்மாறு
வேறில்லை யென்பது முணர்த்து
கின்றார்.

பார்த்திபனுங் காமத்திற் பொருளிற் சாலப்
பற்றுடைய னெனிற்குரவன் பரிவு கூர்ந்து
தீர்த்திடுக மந்திரத்தா லவுட தாதித்
திறத்தினுமே யறத்தினவன் சிந்தை செல்லப்
பார்த்திடுக பரயோகம் பின்பு நல்கப்
பரையோக மளித்துவினைப் பகைசா ராமற்
காத்தகுர வனுக்கிவன்செய் கைம்மா றுண்டோ
காசினியும் பொருளனைத்துங் கைம்மா றன்றே.

(இ - ள்.) அரசன் காம விகாரத்திலுந் தனந்தேடுவதிலு மிகுந்த ஆசையையுடையனுகிற் குரவ னரசனுக் கிப்படி பொல்லாத புத்திவந்ததேயென் றிரங்கி அது போம்படி மந்திரவாதத்தாலும், மருந்து முதலியவற்றாலும் தீர்த்து, அவ்வேந்தனது மனம் அறத்தின்கட் செல்லும்வண்ண முணர்த்திப் பின்பு மேலான ஞானபோகங்களை யுபதேசித் திரட்சிக்கக்கடவன். அங்ஙன ஞான யோகத்தை யளித்து வினைப்பகை யேறுவண்ண மிரக்ஷித்த வாசிரியனுக் குலகமு முல

கத்தி லுண்டான பொருள்களுங் கைம்மா றல்லவே யாதலா லவற் கரையன் செய்யும் பிரதியுபகார மில்லை.

(வி - ரை.) ஒகாரம் வினாவின்கண் வந்தது. 'ஔடதாதி' என்பதனுன் மணியுமெனக் கூட்டுக. (உரு)

[வேதாகமங்களின் முறைமையு மவற்றை யுணராதார் பயன் பெறுமையு முணர்த்துகின்றார்.]

அற்பாயு நரர்க்கென்றே யமலன் வேத
மாதிதனைத் தொகுத்தறைந்தா னாய்கி லாது
நிற்பாருஞ் சிலர்நில்லாக் குரம்பை தன்னை
நிலையெனவே கருதியவப் பசுநூ றன்னைக்
கற்பாருஞ் சிலரமலன் கழறும் வாக்கைக்
கருதாதே யவனதடிக் கமலந் தன்னைப்
பொற்பாருங் கருணையினுன் மற்றை நூலாற்
பொருந்துதலு மரிதுமலம் போக்க லுனும்.

(இ - ள்.) நின்மலனாகிய சதாசிவ தேவ நாயனார் பரதகண்டத்தி லிருக்கு மாணிடர்க்கு வாணா ளற்பமென்று வேதாகமங்களைச் சுருக்கித் தமது பஞ்சவத்திரத்தாற் காமிகாதி திவ்யாகமங்களையும் அருளிச்செய்தார். இப்படிச் சுருங்கச் சொல்லியிருக்கவும் அதனை யோதி யதன் பொருளை யறியாம லிருப்பாருஞ் சிலருளர். நீர்க்குமிழி போல நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று கருதிப் பிறப் பிறப்புக் கேதுவாகிய பொல்லாத பசுநூலையே பொருளென்று கற்பாருஞ் சிலருளர். ஆதலாற் சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களைப் பொலிவு பெற்றிருக்கிற திருவருளினாலே யாராயாது அதற்கன்னியமான பசுநூலை யாராய்வதனாற் சிவனது திருவடித் தாமரைகளை யடைதலு மும்மலங்களை நீக்கலு மரிது. (உசு)

[பதி முதலிய பதார்த்தம் அனாதியென் றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதியல செம்பினுக்குக் களிம்பு தானு
மாராயி லதற்கதுவு மனாதி யாகு
மாதியல் மூலமல மணுக்கட் கெல்லா
மாணவமு மாருயிர்கட் கனாதி யாகு
மாதியல பசுபாச மரிக்க வல்ல
வமலனுமா ருயிர்களுமே யனாதி யாகு
மாதியல வுலகத்தை யடக்கித் தன்பா
லாக்குவதும் வினையுமுயிர்க் கனாதி யாமே.

(இ - ள்.) செம்பினுக்குக் களிம்பு மாதியல்ல, அதனை விசாரிக்குமிடத்து அநாதியே. அதுபோல, ஆன்மாக்களுக் கெல்லா மாணவமு மொரு காலத்தி லுண்டாயதன்று. அதுவும், வியாபியாயிருக்கின்ற வுயிர்களுக்கு அநாதியே. பக்குவான்மாக்களுடைய பாசத்துக்கு வயிரியாயுள்ள சிவனு மான்மாக்களு மாதியல்ல, அநாதியே. தன்னிடத்திலேநின்றும் வியாத்தியாத்மிகமாக வுலகத்தை யுண்டாக்கி மீளவுஞ் சத்தியாத்மிகமாகத் தன்னிடத்திற் காரிய வுருவங்களையொடுக்கு மிருவித மாயையு மாதியல்ல, அநாதியே. கன்மமு மாதியல்ல, செனனந்தோறுந் தொடர்ந்து தொடர்ந்து வருகையாற் பிரவாகாநாதியாயே வரும்.

(வி - ரை.) ஆதி யென்பது ஒருகாலத் துண்டாயது. அநாதி யென்பது சகசம். (உஎ)

[அந்தச் சிவவாக்கியத்தைப் பக்குவான்மாவுக் குணர்த்தாது அபக்குவர்க் குணர்த்திற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

போதகனு மும்மலமும் போக்கித் தன்னுட்
பொருவரிய பரம்பொருளைப் புணர வெண்ணு
மாதவனுக் கறைகவிறை யமலன் வாக்கை
மற்றையவர்க் கறையற்க மனத்துக் கெட்டா
வாதியருள் வாக்கியத்தை யருத்தந் தன்னை
யருநிதியாற் புகழ்முதலா லயர்த்துங் கூறிற்
பாதகனே போதகனு மவர்க ளோடும்
பற்றிடுவ னெரிநிரைய மங்கார் பற்றே.

(இ - ள்.) ஆணவ முதலிய மலங்களை நீக்கித் தன்னிடத்தில் வியாத்தியினாலே யன்னியமாய் நிற்கும் ஒப்பில்லாத சிவனை யடைதற்கு விரும்பும் பெரிய தவத்தினையுடைய மாணாக்கர்க் காசிரியன் கருத்தாவாகிய சிவனது திருவாக்கை யுபதேசிக்க! அல்லாத அபக்குவர்க் குணர்த்தக்கடவ னல்லன். அவர்களுக்கு மனோவாக்குக் கெட்டாத சிவனருளிச்செய்த திவ்யாகம வாக்கியத்தைத்தான் அதிற் சொல்லும் பொருளைத் தான் ஐசுவரிய நிமித்தமாகவும் புகழ்முதலிய நிமித்தமாகவு மறந்து முறைப்பானாயி னந்தப் போதகனு மிருந்த பாவான்மாவேயா யந்த மாணாக்கரோடே தானு மெரிவாய் நிரையத்தை யடைவன்; அதினின்று மவர்களைக் கரையேற்றுவார் யார்?

(வி - ரை.) 'புகழ்முதலால்' என்பதனால், மக்கள் சுற்றமென்னும் காதலாலும் - அரையன் முதலியோர் பயத்தாலும் - மாறுகோளாலுமென வறிக. (உஅ)

[சிவபூசைக்கு வேண்டு முபயோகங்களுக்குட் டலைமை யாகிய பஞ்ச கௌவியத்தின் முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

அறைந்தன மமலன் வாக்கை யானிடை யாறுஞ் சொல்வாஞ்
சிறந்தறி சிவபூ சைக்குத் தேடரும் பொருள்க ளென்றே
யிறந்தவ ரென்போ டாமை யீண்டெழின் மார்பிற் பூண்டு
புறம்புனத் தாடி பொற்றாள் புரிந்துமா தவபோ தத்தில்.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினை யுடையானே! சிவனது திருவாக்கின் மகிமையைச் சொன்னேம்; மேற் பசுவின்கணுளவாகிய கௌவியங்களாறினையுஞ் சொல்லாநின்றோம்; இவற்றைச் சங்காரகாலத்தி லிறந்துபோன அரி யயன் முதலானோ ரெலும்புட னாமை யோட்டையு மெழில்வாய்ந்த மார்பின்க ணணிந்து சுடலையின்க ணாடுகின்ற சிவனது பொற்பாதத்தை விரும்பிச் செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைக்குத் தேடு மரியபொருளென்று நின்னறிவின்கட் சிறப்பினோடு மறியக் கடவை. (உக)

அமரரு மசுரர் தாமு மமிழ்துணக் கருதி வெற்பைத்
தமதுயர் வலத்தாற் றாங்கிக் கடைந்தபாற் கடலிற் றங்கிப்
பவமுறு மரிய தேனுப் பஞ்சகம் பரம னாலே
யவன்முடிக் கருக மான வாறுமவ் வைந்தி னாமே.

(இ - ள்.) தேவர்களு மசுரர்களு மமிர்த முண்ண விரும்பித் தங்களுடைய அதி பலத்தினாலே மந்தாகிரியை மத்தாக வெடுத்து வாசுகி யென்னுங் கயிற்றாற் கடையப்பட்ட திருப்பாற்கடலினின் றுஞ் சிவனருளினாலே: நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை யெனக் கூறிய வைவகைப் பசுவுந் தோன்றிப் பின்பு பூமியின் கண்ணே சிவபூஜையின்பொருட்டும், யாகாதி கன்மங்களின்பொருட்டு முதித்தன; அந்த வைந்தும் பசுவின்கட் சிவனது திருமுடிக் குரிமையான கோசலம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், கோரோசனை யாகிய கௌவியங்களாறும்.

(வி - ரை.) பஞ்சகம்-ஐந்தின் கூட்டம். கௌவியம்-பசுவின்கணுண்டாயது. (௩௦)

இதுவுமது

உத்தம ரோச னாந்த முறைத்திடு மாறு மோரின் [று
வித்தகப் பொருள்கள் வேண்டும் பலத்தினை விளக்கு மென்

மத்தனை யமலன் றன்னை யாதரிப் பாரு மார [மே.
வித்திறத் திசையத் தோன்றும் பொருள்களு மியம்பு வா

(இ-ள்.) பான்முதற் கோரோசனை யீறுக வுரைத்தவாறினையு மாராயிற் சுத்தமாகிய பொருள்களே. செகத்பிதாவாகிய சிவனை யர்ச்சிக்கு மவர்களுக்கும் புசிக்க வவரவர் விரும்பிய போகங்களை யெக்காலமு முண்டாக்கும். இப்படிக் கூறப்பட்ட கௌவியங்க ளாறினும் பொருந்தி நின்று தோன்றும் பொருள்களையு மேற் சொல்லுவாம்.

(வி - ரை.) கோரோசனை ரோசனை யெனத் தலைக் குறைக்கப் பட்டது. கோசலத்துக்குத் திருவுண்டாகையாலும், கோமயத்துக்கு வியாதி போகையாலும், நெய்க்கியாவரானு மிக்க பூச்சிய முண் டாகையாலும், கோரோசனைக்கு வயது அதிக முண்டாகையாலும், 'வேண்டும் பலத்தினை' எனச் சிறப்பித்தார். (கக)

[மேற் கூறியவற்றைச் சத்காரியமாக விசாரித் துணர்த்துகிறார்.]

கோமய மதனில் வில்வங் குறுமுறி கூடத் தோன்றும்
பூமக ளந்த வில்வம் புரிந்ததிற் பொருந்து மாற்றாற்
றூமமார் வில்வந் தானுஞ் சீபல மென்பே சாற்று
நாமமும் புணரு மீசர் திருமுடிக் கணியெந் நாளும்.

(இ - ள்.) கோமயத்தினின்றும் வில்வந் தளிருடன் றோன் றும். அந்த வில்வத்தைத் திருமகள் விரும்பி யதன்கண் ணிருக்கு முறையாலே மாலையாகக் கட்டப்படும். இந்த வில்வஞ் சீபலமென் னும் பெயர்பெற்றுச் சிவனது திருமுடிக் கெக்காலமு மணிதற் குரியதாய் விளங்கும்.

(வி - ரை.) மற்றுமுள்ள புட்பசாதிகளைப்போலக் காலகற் பனையின்றி யெக்காலமுஞ் சாத்துதற் குரித்தாகையால் 'எந்நாளும்' எனச் சிறப்பித்தார். (கஉ)

இதுவுமது

உற்பல கமல மூலம் பின்பதி லுதிக்கு நீரிற்
பொற்புறு குங்கு லியம் பொலிந்தெழும் புரிய யாரு
மற்புதன் றனக்கு மற்றை யனைவர்க்கு முணவ தாகக்
கற்புறு செந்நெல் பாலிற் கதிரொடு கலந்து தோன்றும்.

(இ - ள்.) வில்வந் தோன்றிய பின்னர் நீலோற்பலக் கிழங்குந் தாமரைக்கிழங்கு மந்தக் கோமயத்தின்க ணுண்டாம். கோசலத்தி

னின்று மெழுின்மிக்க குங்கிலியமான தெல்லாரும் விரும்ப விளங்கித் தோன்றும். பாலினின்றுஞ் சிவனுக்கு மற்றுந் தேவ - மானிடர் முதலிய யாவர்க்கு முணவாகிய செஞ்சாலி முதலிய சாலிபேதங்கள் கதிரோடு பொருந்தி யுற்பவிக்கும். (கக)

இதுவுமது

சந்தன முதலா யுள்ள மங்கலந் ததியி னுரு
மந்தரத் தமர ருண்ணு மமிழ்தமு நவநீ தத்தாஞ்
சிந்தையார் சித்தி பேதஞ் சிறக்கரோ சனையுஞ் செய்யு
மந்திவான் வண்ணன் மேனிக் கருகமிவ் வாறு மாமே.

(இ - ள்.) தயிரினிடத்தே சந்தனமுதலிய மங்கல பதார்த்தங்கள் தோன்றும். வெண்ணெயினின்றும் விண்ணிலுள்ள தேவர்களருந்து மமிர்தமுண்டாம். கோரோசனை யாவரும் விரும்பிய சித்தி பேதங்களைத் தலைமைபெறத் தோற்றுவிக்கும். இங்ஙனங் கூறிய வாறுஞ் செக்கர் வானம்போன்ற நிறத்தையுடைய சிவனது திருமேனியி லாட்டிப் பணிதற் குரியனவாம்.

(வி - ரை.) 'சந்தனமுதலாய்' என்பதனால், அகில் குங்கும முதலியன கொள்ளக்கிடந்தன. நவநீதம்-வெண்ணெய். (கஉ)

[நிறுத்த முறையானே சிவனை யவைகளா லர்ச்சிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதலா னெய்யாற் பாலா லாமில மற்று மற்றுங்
கோதறு ததியி னாலுங் குழகனன் முடிமே லாட்டிச்
சீதம தகன்ற நீராற் றினைப்புற வாட்டிச் சேர்ந்த
வாதர வதனா லாட்டி யாமல காதி யாவும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள், ஆமிலமென்பது புளிப்பு. மற்றுங் கோதறுததி என்பது பால் காயாம லாலிழைவது, நீண்டு நாறுவது முதலிய குற்றங்களில்லாத தயிர். சீதமகன்றநீர்-இளஞ்சூடான் வெந்நீர். 'ஆமலகாதி' என்பதனால்: நெல்லிக்காப்பு, மாக்காப்பு, மஞ்சட் காப்பு முதலியன கொள்க. 'யாவும்' என்பதனால்: இளநீர், பஞ்சாமிர்த முதலாயின கொள்க. (கங)

[இச்செய்யுண் முதல் எனத் துதியம்பு மென்னுஞ் செய்யுளீறாகக் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.]

சீதள நீரு மாட்டித் திகழ்திரு மேனி யீரம்
பேதம தாக வாடை பிணைத்தரி தாகப் பெற்ற

கோதில்கோ ரோச னாதி குங்குமக் குழம்புங் கூட்டிக்
காதலால் வில்வந் தன்னைக் கசடறக் கண்ணாற் கண்டே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கண்ணாலே புழுக்கடியுறப் பார்த்து என்று கொள்க.

"குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்."
என்று தண்டியாசிரியர் கூறலானு மறிக. (கசு)

உற்பல கமலத் தோடு முவகையாற் சாத்தி நெய்யாற்
குற்குலு வதனாற் றூபங் கொடுத்தொளி கொடுத்தா னெய்
பொற்புறு பாய தானம் புளிப்புறு ததியின் போனஞ் [யாற்
சர்க்கரை தேனெய் கூட்டிச் சமைத்தவோ தனமுந் தாமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள், உற்பலம் - செங்கழுநீர். குற்குலு-குங்கிலியம். ஒளி-தீபம். பாயதானம்-பாலன்னம். (கஎ)

நிறைந்துறை நேயத் தோடு நிவேதனஞ் செய்க மற்றுஞ்
சிறந்துள வுபசா ரங்கள் செய்துசெய் முறைக டம்மிற்
குறைந்துள வரைய மீச பொறுத்தரு ளென்று கூறித் [தே.
திறம்பல வலமுஞ் செய்து தெண்டனப் பணிந்து சேர்ந்

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள், 'உபசாரம்' என்றார்: பஞ்சோபசாரம், தசோபசாரம், சோடசோபசார மென்பனபற்றி. (கஅ)

அண்டங்க ளனைத்து மாக்கு மலர்மிசை யயனே போற்றி
யண்டங்க ளனைத்துங் காக்கு மரியெனு மதிப போற்றி
யண்டங்க ளனைத்து மாற்று மதிபல வரனே போற்றி
யண்டத்தின் பேதத் தப்பா லனாதியே யமல போற்றி.

(இ - ள்.) வெளி. (கக)

ஆருயி ரனைத்து மீன்ற வன்னையே யத்தா போற்றி
யாருயி ரனைத்து நீங்கா வரும்பெரும் பொருளே போற்றி
யாருயிர்ப் பந்த பாச மறுத்தரு ளநுல போற்றி
யாருயிர்க் கமிழ்த மான வன்பனே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'ஈன்றல்' ஆன்மாக்க ளனாதியுமாய் நித்தியமுமாகையால் விஞ்ஞானகலருட் டலைமையாய அணுச்சதாசிவர் முதலாயி

ஞர்க்குத் தனுவாதிகளைக் கொடுத்தலென்றறிக. 'அமிழ்தமான அன்பன்' என்பது, அமிர்தம்போ லினிமை செய்யு மன்பனெனப் பொருள் கொள்க. அதுலம்-சமானமின்மை. (௪0)

எனத்துதி யியம்பும் பத்தர்க் கிட்டமிம் மையினுஞ் செய்வ
றனக்குயர்ந் தாரொத் தாரை யிலன்சிவன் சகளத் தாற்று[ன்
னினைத்தருச் சனைசெய் தும்ப ரேயர்க ளாத லாலே
வினைப்பகை வெல்வார் செய்க வருச்சனை விதியி னாலே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேற்கூறிய வினையெச்சங்க ளெல்லா மியம்பு மென்னும் பெயரெச்ச வினையொடு முடிந்தன. இம்மையினு மென்ற வும்மை, மறுமையும் விளங்கிநின்றது. இச்செய்யுள் யாவர்க்குந் தோன்றாது நிட்களனாய் நின்ற சிவன், சகளீகரித்து அடியவர் பொருட்டுத் தியானாதிகளுக்கு எளியனாவன். ஆதலாற் பிறவித்துயா நீங்கவேண்டினோர் அருச்சனை செய்து பிழைக்கவெனப் புத்தி கூறிய தாயிற்று. (௪க)

[சிவபூசை செய்வாரும் அதற்குப் பத்தியுடன் ஏவல் செய்வோரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

முற்றவத் தாலே பூசை முற்றிய பத்தர் மூவேழ்
சுற்றமுஞ் சுவர்க்க மெய்தத் துன்னுதற் கரிதே யாய
வற்புத னுலகந் தன்னைத் தாமடைந் திருப்ப ரன்பாற்
சொற்பணி செய்தார் தாமுந் துரிசறு நெறியி னாலே.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய பலத்தினாலே விருப்பத்துடன் சிவபூசைசெய்த அன்பராயினார் தங்குலத்தினுள்ள மூவேழ் சுற்றமுந் தேவலோகத்திற் செல்லத் தாம் பிறராலணுகுதற் கரிய சிவலோகத்தைச் சேர்ந்திருப்பர். அதற்கன்பினாலே ஏவற்றொழில் செய்தோர்களும், பிறவித் துயர்தீர்க்கு நன்னெறியாகிய ஞானத்தொடுகூடிச் சிவலோகத்தை யடைவர்.

(வி - ரை.) அடைந்திருப்பரென்பது, இடைநிலைத் தீவகம். மூவேழ் சுற்றம் என்பது மாதுர் வர்க்கம்-எ, பிதுர் வர்க்கம்-எ, தன் வர்க்கம்-எ, ஆக உக. (௪௨)

[அருச்சனைக்கு உபயோகமான தருக்கண் முதலியவும் அருச்சனையைத் தெரிசித்தோர் பெறும்பலனு முணர்த்துகின்றார்.]

அர்ச்சனைக் குபயோ கங்க ளாகிய தருக்க ளாதி
கற்புறு சிவலோ கத்தைக் கலப்பதே திண்ணங் கண்டோ

ரற்புதன் பூசை தன்னை யருவினை யறுவ ரன்பாற்
றற்பரன் பூசை கண்டோர் சிவபுர மதனைச் சார்வார்.

(இ - ள்.) வெளி. (சங)

[மேலதனைக் கேட்டோர் விரும்பினோர் அடையும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.]

கேட்டுளார் மகிழச் சொல்வார்
கிடைக்குமோ வெமக்கு மென்று
வேட்டுளா ருபகா ரங்கள்
விளைத்துளா ரிவரு மெய்ய
ரூட்டுளார் பிறக்கி லிம்மண்
ணுயக ராவ ராகித்
தேட்டுளார் சிவதன் மங்கள்
வாதனை திகழ்த லாலே.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனையின் பெருமையைக் கேட்டுளோர், கேட்போருள்ள மகிழ அதனைச் சொல்வோர், நமக்கு மிப்படி சிவார்ச்சனை செய்யும் பேறு கிடைக்குமோவென்று விரும்பினோர், சிவ பூசைக்கு உபகரணங்கள் கொடுத்துள்ளோர், இவர்களெல்லாருஞ் சிவ லோகத்திற் சேரன்றுமவர்களாம். அங்ஙனஞ் சிவலோகத்திலுள்ள போகங்களை யனுபவித்து மீண்டும் பூமியிலே தோற்றி இந்த உலக மெல்லாந் தானே யாளு நீதிவேந்தராய்த் தோன்றுவர். தோன்றியு முற்பிறப்பிற் கேட்டல் வேட்ட லுபசரித்தலாகிய நல்ல வாதனை விளங்குகையினாலே சிவதர்மங்களையே விருப்பத்துடன் றேடிச் செய்வார்கள்.

(வி - ரை.) 'இவரும்' என்னு மும்மை இறந்ததுதழீஇயது. 'பிறக்கில்' என்றமையாற் சிவலோக போகத்தை விரும்பாமையாற் புசித்தவர்க ளாண்டிருந்து தானே பரிபக்குவராய்ப் பாகதி யடைவ ரென்பது விளக்கிநின்றது. (சச)

[இங்கிதையே பரமமான தர்மமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

திமக்கப ராத பேதஞ்
சதமுறச் சாதித் தார்க்கு
மிமைப்பொழு தெனினுந் துன்ப
மியற்றிடா வினிமை தன்னை
யமைத்துறு விதமி தென்றே
யறைந்திடு மதனை யாதி

சமைப்பதே தலைமை யான
தருமமென் றறிக தக்கார்.

(இ - ள்.) வேதாகம நூல்கள், தமக்கு யாதாமொருவர் வேறு வேறாக எண்ணிறந்த குற்றஞ் செய்யினு மவர்களுக் கொருகாற் கண்ணிமை கொட்டுமளவாயினுந் துக்கத்தைச் செய்யாம னன்மை யே செய்யு மின்பத்தையே பொருளாகப்படுத்தி யிதுவாயிருக்கு மித மாவதென்று சொல்லாநிற்கும். ஆகையினாலே யந்த நன்மையை முற்படச் செய்தலே மேலான அறமென்று தகுதியை யுடையோ ரறியக்கடவர்.

(வி - ரை.) அமைத்துச் சொல்லுமெனக் கூட்டுக. (சகு)

[சிவதர்மத்தின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

செப்பிய வொப்பி லாத சிவதரு மங்க டம்மைத்
தப்பற நினைப்போம் யாமுஞ் சந்திக டோறும் யாரு
மிப்படி யெண்ணு வார்முன் னீட்டிய வினைக ளோட்டி
யொப்பிலா வுமையாள் பாகன் புரத்தினி துறைவ ரன்றே.

(இ - ள்.) அகத்தியனே! இங்ஙனங் கூறிய நிகரில்லாத சிவ தர்மங்களை நாமும், காலை உச்சி மாலை என்னு முப்போதுந் தப்பாம னினைப்போம். எம்போ லிப்படி கருதுவார் யாவரு முற்சனனங்களி லார்ச்சித்த பாவங்களைப் போக்கி இணையிலாத வுமையை யொருபாக த்திலேயுடைய சிவனது உலகத்திற் போகங்களைப் புசித்திருப்பர்.

(வி - ரை.) 'யாமும்' என்னு மும்மை மற்றுள்ள தேவர்க ளிருடிகண் முதலாயினாருமெனக் குறிக்கின்றது. (சஎ)

[வேதத்துள்ளு மிச்சிவ தர்மமே சிறப்பென் றுணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பிலி யனாதி முத்த னோதிய வேதத் துள்ளுஞ்
செப்பிய சிவதன் மங்கள் சிறந்தனே ரியவே தேறுந்
தப்பிலாப் பலத்தி னாலே தடவரை நிகர சான்றோர்
வைப்பென விவற்றைக் கொள்வர் மகற்பல வாஞ்சை யாலே.

(இ - ள்.) தனக்கு ஒப்பாரு மில்லானும் அனாதியே நின்மலனு மிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த வேதத்தினு மிச்சிவதர்மங்களே தலை மையையுடையனவா யதிசூக்குமங்களா யிருப்பனவென்று தெளியப் படும்படி யதிசூக்குமங்களா யிருப்பினுந் தப்பாமற் றோற்றுவிக்கும் பலத்தினாலே மகமேருவைப்போலப் பெருத்திருப்பன; ஆதலி னறி வுடையோர் மகத்தான பலங்களினுள்ள விருப்பத்தாலே யவையிற்

றைத்தரு மிந்தச் சிவதர்மங்களே யென்று அதனைச் சேமிக்கும் பொருள்போலக் கைக்கொள்வர்.

(வி - ரை.) மகற்பலம் - வடமொழிச் சிதைவு. (சஎ)

["முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுபர மானதரு மாதிக ளிசைத்தான்
குன்றுவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வேடர்மகளாகிய வள்ளிநாயகிக்குத் தண்ணளி செய்து மகிழுங் குமாரக்கடவுள் குணாதீதனான சிவனைத் தியானஞ் செய்து பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்று, கொடிய கர்மங்கள் கெடும் படித் தவத்தின்கணின்ற அகத்தியமாமுனி யறியும்வண்ணம் பரம மான சிவதர்மங்க ளிப்படியென்று அருளிச்செய்தான்.

(வி - ரை.) சூத்திரம்

"சருக்க முடிவினு மிலம்பக முடிவினும்
விருத்த நடையது வேறிசைப் பாவே."

என்னும் இலக்கணத்தாற் சிவத்துதி யியமகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆனிடை யைந்தினை யாடினனே!
அம்பர மன்றினு மாடினனே!
கானிடை வேடனு மானவனே!
காசியென் மாநக ரானவனே!
வானிடை முப்புர மாற்றினனே!
வார்சடை மேல்வரு மாற்றினனே!
யானெனு மாசுமி லாதவனே!
யேனைய மாசுமி லாதவனே!.

(இ-ள்.) பசுவினிடத் துண்டாகிய பான்முதலிய கௌவியங்க ளைந்தினையு மாடாநின்றவனே! ஞானம்பரமென்னும் பொதுவி னடம் பண்ணினவனே! விசையன் தபோபலத்தை யளத்தல்பொருட் டுக் காட்டகத்து வேடவடிவு கொண்டவனே! காசியென்னும் பெரிய திருப்பதியையுடையவனே! பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஆகாசமென்னு மூவி டத் துண்டாகிய முப்புரத்தை யெரித் தொழித்தவனே! நீண்ட

சடையின்மே லாயிரமுகத்தோடு வந்திழியுங் கங்கையாற்றினை யுடையானே! யானென்பதற்குக் காரணமான ஆணவ விருளில்லாத ஞானநித்தனே! மற்றமுள்ள மாயா கர்மங்களு மில்லாதவனே!. ()

இதுவுமது

அலைகட னஞ்ச மருந்தினனே!
ஆணவ நோய்க்கு மருந்தினனே!
தலைகல னுகத் தரித்தவனே!
சார்ந்தவர் பாசத் தரித்தவனே!
சிலைசிலை யாக்கிய தெள்ளியனே!
தீப்புரைக் காய்ந்துள தெள்ளியனே!
விலையிலி யானவெண் ணீற்றினனே!
விபரித மற்றவெண் ணீற்றினனே!.

(இ - ள்.) தேவர்களாலே மந்தரகிரியை மத்தாக்கிக் கடையுமிடத்து அலைகின்ற சமுத்திரத்தி லெழுந்த விடத்தை யுண்டவனே! ஆணவ முதலிய பிணிக்கு மருந்தாயிருப்பவனே! அயன் சென்னியை யாபரணமாகப் பூண்டவனே! திருவடி நிழலைப் பலகாற் றினைத்தோருடைய பாசங்களை யறுத்தவனே! மகமேருவை வில்லாக்கின வலியையுடையோனே! தாரகன், தாருகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி என்னும் கொடியவரை யெரித்தவனே! விலையில்லாத தவள நிறத்தையுடைய திருநீற்றை யணிபவனே! ஐயந் திரிபில்லாத வேதாந்தத்து முடிவாயுள்ளவனே!.

(வி-ரை.) 'எண்' என்பது உரையென்னு மளவை என்க. ()

[குமரக்கடவுள் திருவாக்கின் பெருமை கூறுகின்றார்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

மலத்தை வல்வினை தனைமணை வலியை
வதைக்க வலலநன் மதியினை யுதவுந்
துலக்க வெண்பிறை யணிசடை முடியன்
றுணைப்ப தந்தொழு மடியவர் றுணைவன்
மலைக்கு நன்மகண் மதிநுதல் கணவன்
மலர்ப்ப தம்பெறு முறவினு நிறுவு
மலக்க ணண்டர்க ளறவொரு கரமுன்
னமைத்த சண்முக னருளிய மொழியே.

(இ - ள்.) தேவர்க ளசுரர் செய்யும் வாதையா லடைந்த மனக் கலக்கந் தீரும்படி யவர்களெதிரே யொரு திருக்கை யமைத்தருளிய

சண்முகனென்னுந் திருநாமத்தையுடையான் அருளிச்செய்த திருமொழி யான்மாக்களுக்குச் சகசமான ஆணவ மலத்தினையும், வலியினையுடைய கன்மத்தையும், மாயாகாரியமான மனமுதலிய அந்தக்காணங்களின் வல்லபத்தினையுங் கெடுக்கவல்ல நல்ல அறிவினைக் கொடுக்கும். அஃதன்றி விட்டு விளங்கும் வெள்ளிய விளம்பிறையினை யணியுஞ் சடாமகுடத்தை யுடையானுமாய்த் தனது சீபாதங்க ளிரண்டினையும் வணங்கும் அடியவர்களுக் குயிர்த்துணைவனுமாய்ப் பர்வதராச புத்திரியான பிறைபோலு நெற்றியையுடைய உமாதேவிக்கு நாயகனுமாயிருக்கும் சிவனது சீபாதமலர்களைப் பெறும் ஐக்கியத்தினு நிறுத்தும். (௩௪)

[அகத்தியனை வணங்கென்று மனத்தினுக் குணர்த்துகின்றார்.]

இதுவுமது

நினைத்த நன்பல மெளியதின் முடியு
 நெருக்கி யண்டர்கள் முனிவர்கள் பணியத்
தனத்த னந்தன தனதன தனவென்
 சதிக்கி சைந்திட நடமிடு சதுரன்
முனைத்தெ ழுந்தவர் புரமொரு நொடியின்
 முருக்கி வென்றவ னருளிய மொழிக
ளனைத்தை யுந்தரு மருமுனி யனக
 னகத்தி யன்றிரு வடிநினை மனமே.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே! இந்தியங்களை முனியுமவனும் பாவமில்லாதவனுமாயிருக்கும் அகத்தியனது திருவடிகளை நினைக்கக்கடவை! நினைத்தா னீயெண்ணிய நல்ல காரியங்களெல்லா மெளிதாகவே முடியும். அஃதன்றித் தேவர்களு மிருடிகளு நெருங்கி நின்று வணங்கத் தனத்தனந் தனதன தனதனவென்னும் இராகதாளவொத்துக் கேற்ப ஆனந்த நிருத்தத்தைச் செய்பவனும் பகைத்தெழும் தீயோர் முப்புரங்களையு மொரு கணப்பொழுதின்கண் எரித்தழித்த வெற்றியை யுடையானுமாகிய சிவனருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்க ளனைத்தையும் அறிவிக்கும்.

(வி - ரை.) முடியும், தரும் என்பன முற்றுவினைகள். (௩௫)

முதலாவது பரமதருமாதியியல்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சிவஞானதானவியல்.

[மேல் இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், நிறுத்தமுறை யானே சிவதரும முதலியவற்றை மேலை யோத்தினுட் கூறி, அச் சிவதருமத்தை உணர்த்துவிக்கும் சிவஞான தானாதியைக் கூறுகையானே சிவஞான தானாதி இய லென்னும் பெயர்த்து. * அச்சிவஞானம் பரஞானமெனவும், அபரஞான மெனவும் இருவிதமாம். இதனுள் பரஞானமாவது: சிவனோ டிரண்டற்று அபேதரூபமாயிருப்பது. அபரஞானமாவது: காமிக முதலிய திவ்வியாகமங்களென்றறிக. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனின், ஈதலியற்கை கூறுவாமென் றாசிரியர் கருதியவா றுணர்த்துதனுதலிற்று.]

கலிவிருத்தம்

அரிய ஞானத்தை யையமு மையலும்
பிரிய வேறொளி யாகிய பெற்றியைப்
பருவ முற்றவர் பாலுப தேசிக
னுருகி யோர வுரைப்பது மோதுவாம்.

(இ - ள்.) போதகாசாரியன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த நேயத் தாற் றன்னுள்ள முருகி ஐயந் திரிபாகிய விருணீங்குதற் கழகிய தீப மாய் விளங்கு மியல்பினை யுடைத்தாய்ப் பிறருணர்தற் கரிதாயிருக் கும் ஞானசாத்திரத்தை யுணரும்படி பக்குவரான மாணாக்கரிடத் துபதேசிக்கு முறையுஞ் சொல்கின்றோம்.

(வி - ரை.) 'ஐயம்' என்பது ஒன்றோ விரண்டோ வெனக் கருதல். 'மையல்' அல்லது திரிபென்பது முன்னர் ஒன்றென்று

---

* ஞானம்: பரஞானம், அபரஞானமென் றிருவகை என்பதை, உமாபதி சிவாசாரியரும், "உயர்ஞான மிரண்டாமாறு மலமகல வக லாத மன்னுபோதத், திருவருளொன் றொன்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்பு நூலே" எனச் சிவப் பிரகாசத்தும் அருளிச்செய்தலானுமறிக.

துணிந் திரண்டென்பதும், இரண்டென்று துணிந் தொன்றென் பது மென்க. இவற்றை வடநூலார் சந்தேக விபரீத மென்ப. 'ஐயமு மையலும் பிரிய' என்பதனை ஏரொளிக் கடையாக்குக. 'உரைப்ப தும்' என்ற வும்மை கேட்கு முறையுங் கூறுவதும் விளக்கலி னெச்ச வும்மை என்க. (க)

[பிள்ளையா ரகத்தியனை விளித்துச் சிவஞான விசிட்ட முரைத்த வதனை இரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

சிந்தை செய்க வகத்திய! தீவினைப்
பந்த மும்பசு பாசமு மாயையு
மந்த மாயையி னுக்கிய வாக்கையு
நைந்து போகநல் லார்க்கு நரர்க்கரோ.

(இ - ள்.) அகத்தியனே! பக்குவான்மாக்களுக்குச் சஞ்சித மாகாமியமான கன்மபேதமும், பசுத்துவமென்னும் பெயரினை யுடைய வாணவ பந்தமும், மாயா பந்தமும், அந்த மாயையினா லுண் டாகிய தேகாதி பந்தமுங் கெடும்படி நீ சிந்தைசெய்.

(வி - ரை.) அரோ-அசை. (உ)

விதவெ னப்படுந் தாதுவின் வித்தையி
னுதைய முமுயிர் கட்குயி ராகிய
பதித னக்குரு வம்மது பக்குவர்
மதித னக்கு விளக்கென வாய்த்ததே.

(இ - ள்.) விதக் ஞானேயென்னும் வடமொழித் தாதுவிற் றோற்றிய ஞானப்பிரகாசமும், அந்த ஞானந்தானே யான்மாக்களுக் குப் பிராணனுயிருக்குஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியும், அந்த ஞானந் தானே பரிபாகத்தையுடைய ஆன்மாக்கள் புத்திக்குத் தீபம்போலப் பிரகாசிக்குந் தன்மையுடையது ஆதலின் நீ அதனை யறி.

(வி-ரை.) 'அது' வென்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக. 'பதிதன க்கு உருவம்' என்பது பாரஞானத்தை யுணர்த்திய தென்றறிக. ஏகா ரம்-ஈற்றசை. (ங)

[ஆரியன் மாணுக்கற்கு ஞானசாஸ்திரத்தை யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

பருவ முற்றிய பாவக மோர்ந்துபின்
னுருகி யோதுக வோதரு முண்மையை

மருவி வாய்வரு பாடையின் வல்லவர்க்
கரிய வாரியத் தானு மறைகவே.

(இ - ள்.) ஆசிரியன் நான்கு சாதியினு முள்ளோர்பாற் பருவ முதிர்ச்சியினாலே யுண்டாம் பத்தி சிரத்தை முதலியவற்றை யறிந்து பின்னர் தன்னுள்ளங் கசிந்து அபக்குவர்க்குச் சொல்லப்படாத ஞானசாஸ்திரத்தை உபதேசிக்க! அஃதெவ்வாற்றா னெனின், பதினெண் பூமியிலுள்ளாரும் பயின்று வசனிக்கும் பாஷா பேதங்களுள் யாதேனுமொரு பாஷை வல்லோர்க் கந்தந்தப் பாஷையினானும் வடமொழி வல்லோர்க்குப் பெறுதற்கரிய வடமொழியினானு முபதேசிக்கக்கடவன்.

(வி - ரை.) 'ஆரியத்தானும்' என்ற வும்மையாற் பிராகிருதம், சவுரசெனி, மாகதம், பைசாசம், சூளிகாபைசாசி, அவப்பிரங்கிசம் தேசி என்பனவமையும். (௪)

[இப்படி உபதேசஞ்செய்யு மாசிரியனை மாணாக்கன் சிவனெனச் சிந்திக்கு முறைமையை உணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பி லாவொரு வன்சிவ னேதிய
வொப்பி லாவுரை தன்னை யுரைத்தகத்
தொப்பி லாவுணர் வாக்கிடு முத்தம
னொப்பி லாவர னேயென வோர்கவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) இதனுள் 'ஒப்பி லாவுணர் வாக்கிடு முத்தமன்' என்றார், இணையில்லாத ஞானத்தை யுண்டாக்கிய வாசிரியன் என்பது கருதி. (௫)

[பக்குவனுக்கும் அபக்குவனுக்கும் ஞானநூலுணர்த்திய வாசிரியரடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.]

பருவ முற்றவர் பானுப தேசிகன்
பரம னுக்குள வெண்குணம் பற்றுவன்
பருவ மற்றவர் பானுப தேசிகன்
நரகி டைப்படி வானெடு நாளரோ.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) எண்குணமாவன: சருவக்கியனாதல், நிறைந்திருத்தல், ஆனந்தாகிருதி, சுதந்திரதை, எப்போது மிளையாத சத்தி,

அளவில்லாத சத்தி, நிராமயமாயிருக்கை, எப்போதுஞ் சுத்தனு யிருக்கை என்றறிக.

ஆளுடைய அரசும்:

மாறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

"நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோ
 நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோ
மாவாவென் றெமையாள்வா னமரர் நாத
 னயனொடுமாற் கறிவரிய வனலாய் நீண்ட
தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை
 சேர்ந்திருந்தான் றென்றிசைக்கோன் றானே வந்து
கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங்
 குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து ளோமே."

என்றும்,

தனித்திருக்குறுந்தொகை

:"எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி
 லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை
 யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே
 யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே."

என்றும்,

ஆளுடைய நம்பிகளும்:

திருக்கானாட்டுமுள்ளூர் (பண்கொல்லிக்கௌவாணம்)

"இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தி னானை
 யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னானைச்
சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ்
 சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை
யரும்புயர்ந்த வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி
 யன்னங்கள் விளையாடு மகன்றுறையி னருகே
கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக்
 கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே."

என்றும்,

"முடிவி லாற்றலை தன்வ யத்தனை
 முற்று ணர்ச்சியை போருண்
மடிவி லாட்சியை தூய மேனியை
 மற்றி யற்கை யுணர்ச்சியைப்

படிவி லாவியல் பாக நீங்கிய
பாச நோயை வரம்பிலின்
புடையை யுன்னடி யேங்க னென்றுமு
னக்க டைக்கல மையனே."
என்றுங் காஞ்சிப்புராணத்துங் கூறியவாற்றானு முணர்க. (சு)

[அபக்குவ ரிலக்கணத்தை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஓது வார்க்கிடை யூறுரைப் பாரவர்
வாத பாடணர் வாக்கை மறப்பவர்
வேத மாதிய வோதி விடுப்பவர்
சாதி யாற்றணி யாரெனச் சாற்றுவார்.

(இ-ள்.) ஆசிரியனிடத்தே யாகமமாதிகளை யோது மாணுக்கர்க் கோதுவியாமல் விக்கினஞ் சொல்லுமவரும், ஒருவன் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னனென் றவருடன் சொல்லுமவரும், அவர் சொன்ன பொருளைத் தரியாம லுடனே மறக்குமவரும், வேதமுத லியவைகளை யோதியவற்றைப் பலகாலும் பயிற்றாதுவிட்டவர்க ளும், அந்தணர்முதலிய நாற்குலத்தோரன்றி யிழிகுலத்தோரென்று சொல்லப்படுமவரும், (எ)

தன்னின் மிக்கநற் சாதியிற் றோன்றினர்
இன்ன தன்மைய ரென்றறி யப்படார்
பன்னு நூலின் பயன்முறை பற்றிலார்
சொன்ன சொற்பினுஞ் சோர்வுறச் சொல்லுவார்.

(இ - ள்.) தத்தம் வருணத்துக் குயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தவர்க ளும், இன்னசாதியென் றறியப்படாதாரும், ஆசிரியரிடத்திற்கேட்ட நூலின் பயனைத் தரிக்கமாட்டாதாரும், அவரிடத்திற் கேட்ட பொருளை யதன்வழி சொல்லாமற் றவறச் சொல்லுமவரும்,

சந்த பேதமுந் தானறி யாரென
விந்த வாறிசைத் தாரெழு வாயினர்
நிந்தை செய்துட னீக்கப் படுமவர்
மந்த ராமவர் தம்மை மதித்துமே.

(இ - ள்.) வடமொழி தமிழ்மொழியாகிய இருவகைச் சந்த பேதங்களை யறியாதாரும், அகங்காரத்தாலே தம்மைப் பெருமையாக எண்ணுபவரும், மந்த புத்தியா யுள்ளாருமென இந்தமுறையிற் சொல்லப்படுமவர் முதலாயினு ரெல்லாரும், அபக்குவரென நிந்தித் தக்கணமே தள்ளப்படுபவர்.

(வி - ரை.) 'எழுவாயினர்' என்பதனால், ஆசிரியர் சொன்ன அருத்தமிருக்கத் தானொன்றைக் கற்பித்துக்கொண்டு சொல்லு மவன், எட்டி லிருந்தவாறு சொல்லாமல் வேறொன்றாகச் சொல்லு மவன், தன்னுடைய சித்தாந்தத்துக்கு விரோதமாகச் சொல்லு மவன், இவர்கண் முதலாயினரென் றறிக. சந்தபேதமாவன - பஃ றொடை வெண்பா.

* "ஒத்தமைந்த சந்தப் பொதுப்பெயராய்ந் துரைப்பி, னுத்த மதியுத்தமத்திம, மொத்தவிலை, நன்னிலைகாயத் திரியுடனுண்டி, யனுட்டுப்பொடுபகுதிபந்தி-வனுப்புச்-சயதி யதிசயதி- சக்குவரி மற் றையதி-சக்குவரியாடி யதியாடி-திருதி-யதி திருதியோடு கிருதி பிரகிருதி-யாகிருதி விக்கிருதி சங்கிருதி-மேலும்-அபிகிருதி யுற்கிரு தியா மெழுத்தாலென்று-ரிருபதின்மேலாறு மிவை" என்றார் வீர சோழியமுடையார். இவ் வடமொழிச் சந்தம் வன்ன விருத்த மெனவு மாத்திராவிருத்தமெனவு மிருவகை. (௬)

[அபக்குவர்க்குப் பொருண்முதலிய ஆசையினான்
ஞானநூல் கூறிற் குற்றமென்
றுணர்த்துகிறார்.]

ஓது விப்பவ னுப்பிலி கற்புரை
பூத லப்பொரு ளைப்பொரு ளென்றெணி
யாத னைப்படு வன்னர கத்திழிந்
தாத னுக்கவண் மிக்குற வாரன்றே.

---

* வீரசோழியம் யாப்பதிகாரம் ௩௩-ம் கவி.

கலித்துறை

"இருவிதஞ் சந்த மிவற்றொன் றெழுத்தா லிலங்குமற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிரு மொளிருமிது
பொருவரி தாகிய வாரியத் தண்டு பொதியமென்னும்
அருவரை மாதவன் கூறுந் தமிழுக் கருகமன்றே."

என்றும்,

"அருக மருந்தமிழ்க் காரியத் தும்மெழுத் தானுதித்து
வருகின்ற சந்த விதமென் றுளத்தின் மதித்திடுக
வொருவனை யெல்லா வுயிர்க்கு முயிரா யொருவலில்லா
நிருமலன் றன்னைப் பதம்பணிந் தேத்திடு நேயர்களே."

என்றும்,

ஆன்றோர் கூறலானு மறிக.

(இ - ள்.) தனக்கொப் பொருவரு மில்லாதான் திவ்யாகம முதலியவற்றைப் பூமியிலுள்ள தனதானியந் துகின் முதலிய பொருள்களைப் பொருளாகக் கருதி யப் பொருளாசையா லோதுவிக்கு மாசிரிய னரகத்தின்கண் விழுந்து மிக்க வேதனை யுறுவான். அப்படிப் பட்ட அறிவில்லாதவனுக் கவ்விடத்தி லுதவுவாரார்? ஐயோ. (கo)

[பக்குவர்க்கு அதனைப் போதித்த போதகன் பெருமையை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கை நோயென வஞ்சினர்க் கற்புதன்
வாக்கை யோது மதிதிகழ் மாதவ
ஞேக்க மூன்றுடை நோன்மையன் வான்பிணி
போக்கு வாரவ னன்றிப் புவியுளார்.

(இ - ள்.) சரீரத்தை வெறுப்பினாற் பிணியென் றஞ்சிய மாணுக்கர்க் கதிசயனை சிவனது வாக்கியத்தை யுபதேசிக்கின்ற அறிவினால் விளங்கும் பெரிய தவத்தினையுடைய போதகாசிரியன் மூன்று கண்களையும் ஞானவலியினையு முடைய தக்ஷிணமூர்த்தி யவனே யன்றிப் பூமியின்கட் பிறவிப் பெரும்பிணியைப் போக்குமவர் யாவர்?

(வி - ரை.) யார்-ஆர் என மரீஇயது. (கக)

இதுவுமது

ஈசன் ருனு மிவனிடத் தேய்ந்துயிர்ப்
பாசந் தன்னைப் பறிப்பன் பழுதகல்
வாச கஞ்சொல்வன் மற்றிவன் றன்புகழ்
பேசு வாரெவர் பேசரும் பெற்றியால்.

(இ - ள்.) பரமசிவனு மிந்த ஞானுசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களைத் தீக்கையினுலே சேதித்துப் பின்பு குற்றமில்லாத ஞானத்தை யுபதேசிப்பான். இந்த ஞானுசாரியன் புகழானது யாவராலு மளவிட் டுரைத்தற்கரிய முறைமையை யுடைத்தாகையா லெவர்தா னதனைச் சொல்ல வல்லவர்?

(வி - ரை.) 'பறிப்பன்' என்பது முற்றெச்சம். மற்று-உரையசை. (கஉ)

[மேலெய்தியது விலக்கிக் கொடுப்போன் முறையுங் கொள்வோன் முறையுங் கூறுகின்றார்.]

தடுத்த தண்ணியன் பாற்கொள்க சாத்திரங்
கொடுக்குந் தேசிகன் றங்குலத் தில்லையே

லடுத்த வன்னிய னேயரு கன்றூழிற்
கொடுக்கொ ணுபர மார்த்தங் கொடுப்பதே.

(இ - ள்.) அந்தணராஞேர் ஞானகாண்டத்தை யருளிச்செய்யு மாசிரியன் தன் சாதியின்க ணில்லாவிடத்திற் றம்மிற் கீழாக நீக்கிய வரையரிடத்திற் கேட்கப்பெறும். அவனுந் தன் சாதியின்க ணில்லாவிடத்து வசியனிடத்திற் கேட்கப்பெறும். சூத்திரன் தன் சாதியினுந் தனக்குயர்ந்த சாதியினுங் கேட்கலாம். அரையன் முதன் மூவரு மவரவர்க்கடுத்த மேற்குலத்தோர்க்குக் கருமோபதேசஞ் கொடுக்கப் பெறு. ஞானேபதேசங் கொடுத்தலே யுரித்தாம்.

(வி - ரை.) 'தங்குலத்தில்லையேல்' என்பதனுற் றத்தங் குலத்திற் பெறுதலே சிறப்புடைத்து என்றதென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். சனகன் அரையனு யிருக்கவும், சுகர்முதலிய ,பிரமரிஷிகளுக்கு ஞானத்தைப் போதிக்கையாலும், விதுரர் நாலாம் வருணமாயிருக்க ஞானத்தைத் தருவாசருக்குப் போதிக்கையாலுங் கூறியதென் றறிக. (கங)

["உரைத்தாமென்றல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற் சிவஞானத்தை யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்தி மேலதனை யெழுதிய புத்தகத்தைத் தானஞ்செய்யு முறைமை யுணர்த்துகின்ருர்.]

வேறு

ஒப்பரிய வரனமல னுரைத்தவுரை யுதவுமுறை
செப்பினமெய்த் தவசிறந்த சிவஞான கோசத்தை
யப்பரிசே யருந்தவர்க்கு மடைவிக்கு மடைவினையுஞ்
செப்புவங்கே ளீந்தார்க்கு மிரந்தார்க்குஞ் சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) சத்தியமான தவமுடையவனே! தனக்கொப்பொருவரு மில்லாத சிவனருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை யாசிரியன் மாணுக்கர்க் குபதேசிக்கு முறையைச் சொன்னேம்; மேற் சிறப்பினையுடைய சிவாகமங்களை வரைந்த திருமுறையைப் பக்குவராயுள்ள அரிய தவத்தினை யுடையார்க்கு முதவு முறைமையினையும், ஈவோர்க்கு மிரப்போர்க்கு மித்தானமே சிறப்புடைத் தென்னும் வண்ணஞ் சொல்லின்றேங் கேள்!

(வி - ரை.) 'அருந்தவர்க்கும்' என்ற வும்மை ஆசிரியர்க்குமெனு, எச்சவும்மையாயிற்று. (கச)

[சிவஞானகோசதானஞ் செய்வோர் சிவன் முதலாயினோரை யருச்சிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

பராபரனை முதற்பூசை பண்ணிடுக வதன்பின்பு
பராபரனுக் கொத்தபர ஞானத்தைப் பரிவுறவே
பராபரனைப் போதிக்கும் பரஞானம் பாலிக்கும்
பராபரனைத் தேசிகனை யதன்பின்பு பகர்விதியால்.

(இ - ள்.) சிவஞான கோசத்தைத் தானஞ்செய்வோன் முதற்கட் பராசத்திக்கு மேலான சிவனை யருச்சனை செய்யக்கடவன் அதற்குப் பின்பந்தச் சிவனுக்கு நிகரான பரகதி ஞானமான திருமுறையை யன்பினோடே யருச்சனை செய்யக்கடவன்! அதன் பின்பு சிவனை யறிவிக்கு மேலான சிவஞானத்தை யுபதேசிக்கும் பராபரனா யிருந்துள்ள ஆசிரியனை யாகமத்திற் சொல்லிய குருபூசாப் பிரகாரத்திலே பூசிக்கக்கடவன்!

(வி - ரை.) பூசை பண்ணிடுக வென்பதனையும் விதியால் என்பதனையும் யாண்டும் வருவிக்க. (கஊ)

[வித்யாதானஞ் செய்தற்கு மண்டபவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பூதலத்து ளவலங்கள் பொருந்தாது குணம்பொருந்து
மாதலத்து ளெண்முழத்தால் வகுக்கமுறை மண்டபத்தை
யீதியற்ற வரிதெனினான் முழத்தானு மியற்றிடுக
கோதொழிந்த நாற்கோணம் வட்டமுமாங் கூறியதே.

(இ - ள்.) பூமியின்கண் அவலமெனக் கூறிய அதம பூமியைப் பொருந்தாமல் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க் கேற்றவன்ன கந்த ரசங்களைத் தனித்தனியே யறிந் தந்தந்தப் பூமியின்கண் வித்யா மண்டபத்தை யெட்டு முழத்தினாலே விதிவழி செய்க! இங்ஙனஞ் செய்யக்கூடாதவிடத்து நான்கு முழத்தினேனும் செய்யக் கடவன்! இந்த மண்டபஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றமற்ற சதுரசிரமாகவும், வட்டமாகவும் செய்யலாம்.

(வி - ரை.) சதுரசிரம் பிறப்பிக்குமிடத்து நான்கு திக்கினும் மற்சியமாகக் கவராயங்கொண்டு பிறப்பித்து அதிற் சதுரசிரம் பிறப்பியாவிடத்து வாய்க்கப்பெறு தாதலாற் கோதொழித்த தென்றதென்க. (கஎ)

இதுவுமது

அதனடுவே யம்புயத்தை வண்சுதையா லமைத்திடுக
விதனயலே யற்றுமுள வலங்கார மியற்றிடுக

விதமுறவே யிதன்மீது விரித்திடுக விரைமலருஞ்
சிதநிறத்த நவவறுவை யதன்மீது சேர்த்துகவே.

(இ - ள்.) அந்த மண்டபத்தி னடுவே யழகிய மாப்பொடி முதலிய வெள்ளையினாலே யெட்டிதழ்த் தாமரையை யிடுக! இந்தப் பதுமத்தின் பக்கங்களிலே மற்றுள்ள வல்லிமுதலிய அலங்காரங்களைச் செய்க! இப்படி யலங்கரித்த பதுமத்தின்மேல் பலவகையான மணமுள்ள பூக்களையும் பரப்பி யதன்மேல் வெண்ணிறத்தையுடைய கோடிப்பரிவட்டம் விரிக்கக்கடவன்! (கஎ)

இதுவுமது

தண்டாள நிரைவிரவு தம்பங்க ளொருநான்கு
கொண்டதனு ணாற்றிசையுங் குறிபெறவே நிறுவிடுக
வெண்டாள விதானத்தை விரித்திடுக மீதுறவே
யொண்டாள மாலைகளுங் கந்துகமு மொழுக்குகவே.

(இ - ள்.) முத்துக்களை யொழுங்குபெற வழுத்திச்செய்த தூண்கணான்கினையும், மண்டபத்துக் கேற்பக்கொண்டு அந்த மண்டபத்தின் நாற்றிசையும் அழகுபெற நாட்டுக! அதன்மேற் பொருந்தும்படி முத்துமேற் கட்டியையுங் கட்டி யொள்ளிய முத்துமாலைகளையும், முத்துப் பந்தினையும், கொடுங்கையிற் கட்டித் தூக்குக! (கஅ)

இதுவுமது

கண்டையுடன் சாமரையுங் கட்டிடுக பட்டினையுந்
துண்டமதி புற்புதம்போற் றர்ப்பணங்க டுலக்கிடுக
திண்டிகழ்கும் போதகத்தைத் திசைநான்குஞ் செறித்திடுக
புண்டரிக வலரதன்வாய்ப் பொருத்துகவங் குரம்புரிந்தே.

(இ - ள்.) கண்டையாகிய மணியையும், சாமரையையும், பலவகையான பட்டுப் புடைவையையும், கொய்சுகட்டுக! அர்த்த சந்திரனைப்போன்ற பிறையையும், நீர்க்குமிழிபோன்ற தட்டையையும், பொலிவினையுடைய கண்ணாடிகளையும், விளங்கும்படி கட்டுக, திண்மை விளங்கிய சலம் பூரித்த சாந்தி கும்பங்களை நாலுதிசையிலுந் தாபிக்க! முதற்கண் அங்குரார்ப்பணஞ் செய்து பின்பு அந்தச் சாந்தி கும்பங்கண்மேற் தாமரைப் பூக்களைச் சாத்தக்கடவன்.

(வி-ரை.) 'மதி, புற்புதம்' என்பன வுவமவாகுபெயர். (கக)

[சிவஞான கோசத்துக்குச் சிங்காதனமு மியந்திரபீடமும்
இயற்றுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

அணியுறவே யரிபரிக்கு மாதனத்தை யாக்கிடுக
மணியுறவே மதகரியின் கோட்டாலு மற்றிதுதான்
பணவரிதேற் சந்தனத்தும் பண்ணிடுக வியந்திரத்தைத்
திணமருவு மதகரியின் கோட்டாலுஞ் சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) விசுவகன்மிய முதலியவற்றிற் கூறிய பதும முத லிய வாதனபேதத்திற் சிங்கங்க ளழகுபெறத் தாங்கு மாதனமா கிய சிங்காதனத்தை நவரத்தினங்களு மிட்டழுத்தி மதம்பொருந்திய யானைக்கொம்பினாலே செய்க! இந்தச் சிங்காதனம் பண்ணக்கூடா தாயிற் சந்தனமரத்தினாலும் திண்ணிய யானைக்கோட்டினாலு மியந் திர பீடத்தைச் செய்க!

(வி - ரை.) விசுவகன்மியம்-சிற்பநூல். மற்று-வினைமாற்றின் கண்ணது. திணம்-திண்மை. 'கோட்டாலும்' என்ற வும்மையா லாதனங்க ளிரண்டும் பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளைகளினு லும், சந்தன முதலிய மரங்களினாலும் செய்தலுமா மென்க. எந்திர பீடஞ் செய்யுமிடத்து முற்கூறியவற்றுள் இயன்ற தொன்றைப் பதினெட்டங்குல நீளமும், இரண்டங்குலச் சுற்றுப்பருமையு முரு ண்டதாதல், சதுரசிரமாயாதல் நாலுதண்டத்தை யுண்டாக்கி அதனுனி களிற் றாமரை முகிழாகப் பண்ணி யதனடுவே துவாரமிட் டதனடு விற் கயிறுகோத்து எந்திரபீடஞ் செய்க! அல்ல திருபத்துநா லங்குல நீளந் தண்டத்தி னுயரமு மதிற் பாதி விசால தண்டங்களுங் கொண்டு செய்க! (உ0)

[இங்ஙனங் கூறிய ஆதனமுந் திருமுறையு மண்டபத்தில் வைக்கு
முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகைய வாதனத்தை யிலங்குமணிப் பந்தரிடை
வைத்தருவை கந்தமல ரதன்மீதே மலிவிக்க
வித்தகன்வே தகனுதி விளம்பியவாய் மொழியெழுதும்
புத்தகமு மதன்மீது வைத்திடுக புணர்வுறவே.

(இ - ள்.) இத் தகைமையோடு கூடிய சிங்காதன பீடமாதல் எந்திர பீடமாதல் விளங்கும் அழகிய பந்தலினடுவே வைத்து அதின் மேலே பரிவட்டமும் விரித்து மணமுள்ள பூக்களு நிறைக்க! அதன் மேலே சுத்தனுமா யான்மாக்களுக் கறிவிப்பானுமா யிருக்கின்ற சிவ னருளிச்செய்த சிவாகமத்தை எழுதும் வெள்ளேட்டுத் திருமுறை யைப் பொருந்தும்படி வைக்க!

(வி - ரை.) 'எழுதும் புத்தகமும்' என்ற உம்மையா னெழு தின புத்தகமு மென்பதூஉமாம். (உக)

[மேலதனைப் பூசை செய்யுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

எழுதாத புத்தகத்தி னிருத்தியசொற் புத்தகத்தைப்
பழுதாகா ரோசனையைக் குங்குமத்தைப் பாளிதத்தை
யழகாகப் பூசிடுக வலர்மாலை தனையணிக
வழுவாத மகிழ்வுறவே சாத்திடுக வத்திரமும்.

(இ - ள்.) அலேகத்தின் மேலே வைத்திருக்கிற சிவாகமங்க ளெழுதிய திருமுறையிலே குற்றமற்ற கோரோசனையையும் குங்கு மத்தையும் கற்பூரத்தையும் அழகுபெறப் பூசிப் பூமாலை யணிந்து தவ றற்ற அன்பினாற் பரிவட்டமுஞ் சாத்துக!

(வி - ரை.) அலேகம்-வெள்ளேடு. (உஉ)

இதுவுமது

எத்தொகைய கறியமிர்தின் விதமுளநல் லினிமையுற
வத்தொகைய விதத்துடனே நிவேதிக்க வமிர்தினையும்
பத்திபெறு தீபமுடன் பஞ்சவித தூபத்தை
யுய்த்திடுக மற்றுமுள வுபசார முறையுறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) நாழியரிசிக்கு ஒருபலங் கறி. (உங)

[மேல் நிறுத்த முறையானே ஐவகைத் தூபமும் வகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

அவ்வகைய தூபங்க ளாவனதாங் குந்துருக்கந்
துய்யபசுங் கற்பூரந் துன்னியகா ரகில்வெண்மை
யெய்தியசந் தனமினிய குற்குலுவு மெனவறிக
செய்யதனாற் றிருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே.

(இ - ள்.) ஐவகைத் தூபங்களாவன: குந்துருக்கமும், கூடன் கற்பூரமும், வயிரம்பெற்ற அகிலும், வெண்மையான சந்தனமும், இனிமை செய்யுங் குருஞ்சீதாரியும் என்றறிக. சந்நிதியிலிடுந் திரு விளக்கைக் கபிலைப் பசுவினெய்யினாலே யிடுக!

(வி - ரை.) கபிலையைக் 'காபிலம்' என்றார். (உச)

[அதனை வலம்வந்து வணக்கஞ் செய்யுமுறை உணர்த்துகின்றார்.]

வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னத்
துலங்குமுகம் வாய்புயங்க ளொனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளொனுமைந்து மிசைந்திடவே.

(இ - ள்.) வெளி. (உ௫)

[குருபூசை யுணர்த்துகின்றார்.]

இந்தவகை சிவஞான பூசையினை யியற்றியுடன்
கந்தமலர்ப் பூங்கோயி லதற்கயலே கடிதமைக்க
வந்தமலர்த் பந்தரிடைத் தேசிகனைப் யருச்சிக்க
பந்தமறுத் தருள்வானைப் பரமனெனப் பாவித்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிவனுஞ் சிவஞானமுங் குருவுந் தம்மிலொக்கு மோ வென்னிற் சிவனுக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அந்தச் சிவ னிடத்திற் றோன்றிய சிவஞானத்துக்கு மப்படியே. அந்தச் சிவ ஞானத்துக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அதனை அங்ஙனம் அறி விக்கு மாசிரியர்க்கும் அப்படியே. அஃதெக்காரணத்தா லெனிற் சிவ ஞசாரிய மூர்த்தமாயிருந்து ஆன்மாக்கள் பாசத்தைத் தகித்துச் சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கையாற் சிவன் முதலிய மூவருக்கும் பூசை செய்த பலமொக்குமென் றறிக. (உ௬)

[ஆசிரியனிடத் தனுமதம் பெறுமுறையும் மேற்செய்யுங் கருமமு மூன்று செய்யுளாற் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.]

பூசித்துப் பரமசிவன் பூசனையைப் போலுளத்து
ளேசற்று வலஞ்செய்து பணிந்துருவித் திருகரமுந்
தேசற்ற தேசிகனே சிவஞான தானவினை
யாசற்று நிறைவேற வனுமதஞ்செய் கெனவறைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஏசறவு-மனமுதலிய விகாரங்களை யகற்றுதல்; ஆசு-குற்றம். (உ௭)

அற்புதனு மாரியன்ற னனுமதிபெற் றறன்மூழ்கிப்
பொற்புடைய வெண்கலிங்கம் புனைந்தணிந்து வெண்ணீறுங்

தற்பரனை யுண்ணினைந்து தரணிமிசைப் பணிந்தெழுந்து
சொற்பதவா சகமுறையைத் துயக்கறவே விரித்துடனே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி- ரை.) அற்புதன்-அதிசயன். விரித்தல்-சேமநீக்குதல். ()

மற்றைமுறை யதுதன்னில் வரைககவி யொருநான்கெண்
அற்றமுறை தனையொடுக்க வுவகையுற வொருமையுட
னற்புதனைத் தேசிகனை யருத்திடுக வன்றுநி
கற்புடைய விரதியர்க்கும் வேதியர்க்குங் களிப்புறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) விரதியர்-பிரமசாரி; உம்மையாற் சந்நியாசிகளையுந் தழீஇயினார். (உ௯)

[* பூரி போசன முணர்த்துகின்றார்.]

விருத்தர்கிரு பணர்பாலர் மிடியரடு பிணியாள
ரொருத்தரையு மற்றார்க ளூனத்தா ரெனுமிவர்க்கு
மருத்திடுக வுறவினுட னதன்பின்றா னருந்திடுக
பிருத்தியரை யதன் பின்பு பேணிடுக பிறரையுமே.

(இ - ள்.) கிழவர், பேராசையுடையவர், சிறுபிள்ளைகள், தரித்திரர், நோயினால் வாதைப்படுபவர், அனாதர், குருடர் என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்ட வெல்லோர்க்கும் அன்னாதிகளைப் புசிப்பிக்க! அதன் பின்பு தாய் தந்தை சுற்றத்தோடு தானும் புசிக்க! அதன் பின்பு தன்னடிமையையும் அக்காலத்திலே வந்த அதிதியரையும் இன்னாரென்று வரையாமற் புசிப்பிக்க!

(வி - ரை.) பிருத்தியர்-அடிமைகள். (௩௦)

[பலியிடு முறையு மதிவாதனமு முணர்த்துகின்றார்.]

அற்றைநிசிக் கணபலியை யமைத்திடுக் துயிலினையும்
பற்றிடுக பிரமசரி யல்லாதார் பற்றொழிக
மற்றையநாண் முதல்யாம மண்டபத்தை யிருமுழத்திற்
கற்புறவே யமைத்திடுக காண்பார்கள் களித்திடவே.

(இ - ள்.) அற்றையிரவு உருத்திரகணமுதற் கேத்திரபாலனீறாயுள்ள கணங்கட்குப் பலியிட்டுப் பின்பு பிரம்சாரியாயி னுறக்கஞ் செய்க! இல்வாழ்வானாயி னுறங்கா தொழிக! மற்றைநாண்

* பூரி - ஈண்டு மிகுதிப்பொருட்டு.

முதற் சாமத்தி லிரண்டுமுழ நீளத்திலு மவ்வள வகலத்திலு மொரு மண்டபத்தை விதிப்படி காணுமவர்கண் மகிழ்ச்சி யெய்தச் செய்க.

[பின்புமோர் விதியாற் சரசுவதி பீடவிதியையுஞ் சிவஞானத்தைப் பூசைசெய்யும் விதியையு முணர்த்துகின்றார்.]

அழகுறவே சரத்தாலு மமைத்தவியந் திரபீடத்
தெழிலுடைய புத்தகத்தை யிருத்தியருச் சனையியற்றிப்
பழுதறநா கரநந்தி முதலிபியைப் பயின்றுவலா
னெழுதிடுக படித்திடினு மருச்சனைதா னித்தகைத்தே.

(இ - ள்,) முற்கூறிய மண்டபத்தின்கண் நாணற்கழி முதலிய வற்றா னழகுபொருந்த விதிப்படி செய்த சரசுவதி பீடத்தி லுறுப் பழ்கினையுடைய மாதிருகையாகிய திருமுறையை யெழுந்தருளப் பண்ணிப் பூசைசெய்து குற்றமற்ற நந்திநாகரந் தேவநாகர முதலாய வெழுத்துக்களை யெழுதித் தீர்ந்தவனே யெழுதக்கடவன்! அதனை நாடோறும் படிக்கும்போது மிந்த முறைமையிற் பூசைசெய்து படிக்க!

(வி-ரை.) 'முதலிபி' என்றதனால் வடமொழி தெலுங்கு முத லாயின படித்திடினு மெனப் போதரலால் உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்ச வும்மை என்க. மாதிருகை-மாதா. (கஉ)

[மேற்செய்யுங் கன்ம முணர்த்துகின்றார்.]

அந்தமுறி னுபவசியா யமலனடி யருச்சிக்க
செந்தழலை யோம்பிடுக திருமுறையை யருச்சிக்க
பந்தனையை யறுத்தருளைப் பாலிக்குங் குருபரனைச்
சிந்தைமகிழ்ந் தருச்சனையைச் செய்திடுக சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) எழுதிமுடிந்த வளவின் வித்யாதானஞ் செய்பவன் நிராகாரியாயிருந்து சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்து அங்ஙன மெழுதிய திருமுறையைச் சாந்தி கும்பந் தாபித்திருக்கு மண்டபத் திற் பூங்கோயிலின்கண் வைத்துப் பூசைசெய்து ஆணவமுதலிய பாசபந்தத்தை வேரறுத்துத் திருவருளைக் கொடுக்கும் ஞானசாரி யனை யுள்ள மகிழ்ச்சியினாலே விசேட பூசை செய்க! (கக)

இதுவுமது

அற்றைநிசி யவ்விடத்து வேதாதி யரவத்தான்
மற்றுமுள பாடலினு ளாடகத்தின் வசியாலுஞ்

செற்றிடுக துயிலதனைத் தினகரனைத் தெரிசித்தே
சிற்பமுறத் தேரதனைச் சிறப்பிக்க விதிதெருண்டே.

(இ - ள்.) அற்றை யிரவில் அப்பூங்கோயிலின் முன்னே வேதாகம புராண வொலிகளினாலும், பிராகிருதம் திராவிட முதலிய பாடல்களினாலும், ஆன்மாக்களை வசீகரிக்குங் கூத்துகளாலும் உறக்கத்தினைப் போக்கி விழித்திருக்கக்கடவன்! மற்றைநாட் காலமே சிற்பநூல் விதியை யாராய்ந்து பண்ணப்பட்ட தேரினை யலங்கரிக்க!

நாடகமெனப் பொதுப்படக் கூறினமை:-

வெண்பா

"சங்கா ருடிய தாண்டவமு மாங்குமையா
ளிங்கிதத்தா லர்டு மிலாச்சியமும்—பொங்குதினை
யாழிப் புவியி லகமும் புறவரியுஞ்
சூழுநட னாமென்று சொல்."

என்பதனாலறிக. (கூ௪)

இதுவுமது

இத்தகைய விமானத்து ளிறையறையு மொழிபெழுதும்
புத்தகத்தை புணர்வித்துப் பூசனையைப் புரிந்திடுக
பத்தியுட னாராலே பரிப்பிக்கப் பலர்பரவ
வந்தனம ராலயத்து ணகர்வலஞ்செய் தாக்குகவே.

(இ - ள்.) இச் சிறப்பினையுடைய புட்பக விமானத்திற் சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசைசெய்து அன்பினோடு நாராகிய சீபாதக்காரராற் றூங்கச்செய் தெல்லாருந் துதிசெய்ய நகரை வலமாக வெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துச் சிவனெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலிற் கொண்டுசென் றந்த விமானத்தைத் திருமுறையுட னிருத்துக! (கூ௫)

[மேல் வேறுமோர் விதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அல்லதுபுத் தகமதனை யானைமுடி மிசையமைத்து
நல்லநகர் வலம்வருக நகரத்தார் நாட்டாரும்
வெல்லையறு வையும்வீக்கி விழைவுடனே புடையடைய
மல்கமிகு மங்கலங்கள் வணங்கிமுனே செலமன்னன்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வெல்லையறுவை-வெள்ளைப் புடைவை. 'அறுவையும்' என்ற வும்மையானே பாகுசீலை யாபரண முதலியவைகளுங் கொள்க. வீக்குதல்-தரித்தல். (கூ௬)

இதுவுமது

பலியதனைத் திசைதோறும் பண்ணிடுக பார்த்திபனு
நிலவணியுஞ் சடைமுடியார் மாபூசை நிகழ்த்திடுக
கொலைமுதலு மொழித்திடுக நிகளாதி குறைத்திடுக
மலைவில்லிக்கு மாபூசை மனைதோறும் வகுக்கவரோ.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலே வீதியிற் றிக்குவிதிக்குக்களி லிந்திரன் முதலிய தேவர் பலியை யாசாரியாரலிடுவிக்க! அரசனுந் தன் திரவியத்தாற் சிவபூசையை விசேடமாகச் செய்வித்துக் கொலை களவு கட் காம முதலிய தொழில்களையுந் தவிர்த்து நெறிமுறையி னில்லாதோரைத் தண்டித்தற்பொருட்டுத் தானிடுவித்த விலங்கு தொழுமுதலியவற்றிற் கிடக்குமவரையும் விட்டு மகமேருவை வில் லாகவுடைய சிவனுக் கில்லங்கடோறும் விசேடபூசை செய்யும்படி கற்பிக்க! (கஎ)

இதுவுமது

பருவமறுங் காலத்தின் முதமதனைப் பரமனுக்கு
மருவுமிக்க விதிமுறையே வர்தனமர் திருவெல்லை
விரைவுடனே விரவியமர் விமானத்துட் புத்தகத்தைப்
பரிவுறவே யருச்சிக்க சயவொலியும் பாங்கெழவே.

(இ - ள்.) திருவிழா நடக்க விதித்தகாலத்தன்றிச் சிவஞான தானங்கமாகச் சிவனுக்குத் திருவுள்ள மகிழ வொருநாளெழுந்தரு ளப் பண்ணுவித்து வேண்டுவார் வேண்டியாங்கு பயக்கு மந்தச் சிவ னெழுந்தருளியிருக்குந் திருவெல்லையை விரைவினோடு வலம் வந்து சந்நிதியிலிருக்கும் விமானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவ ஞானகோசத்தைச் சயசய வென்னு முழக்கந் திசையெங்கும் விரிந் தெழத் தம்முள்ளத்தி லன்புண்டாகப் பூசைசெய்க!

(வி - ரை.) முதம்-சந்தோஷம்; இது வடமொழி. (கஅ)

இதுவுமது

பரமசிவன் றிருமுன்னே தேசிகனைப் பணிந்தெழுந்து
திருமுறையே நிவேதிக்க திறல்வேந்தன் முதலோர்க்கும்
வாமுறவே யோரியலை யதுதன்னுண் மதித்தறைக
வுரைவிதியுங் காமரமும் வழுவறவே யுணர்ந்தோனே.

(இ - ள்.) சிவஞானதானஞ் செய்பவன், முன்னர் அர்ச்சித்த திருமுறையை மேலான சிவ சந்நிதியி லெழுந்தருளப்பண்ணி வந்த வாசிரியரை வணங்கி யெழுந்திருந் தவர் கையிற் றானஞ் செய்யக்கட

வன்! பின்பு பதச்சேதம், பதப்பொருள், விக்கிரகம், வாக்கியயோசனை, சங்கை யுத்தரமாகிய வுரைகோளைந்தினையும், பூபாளி யைரவி முத்விய காண்பேதத்தையும், குற்றமற வறிந்த வாசாரிய ரந்த வாகமத்தி லொரு படலத்தை யரையன் முதலாயினோர்க்கு நன்மை யுண்டாக்கும் பொருட்டுப் படித் ததன்பொருளை யுணர்த்துக! (௪௯)

[சிவஞானத்தைச் சாதக முதலானோர்க்குத் தானஞ் செய்யு முறையும் அதனை வேந்தன் முதலானோரு மகளிருஞ் செய்தற்கோர் சிறப்புவிதியு முணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையே யருந்தவர்க்கு மீபொழுதி லியற்றிடுக
புத்தகத்தின் பூசனையைப் புரவலர்மற் றனைவருந்தம்
வித்தமது கொண்டிந்த விதியதனை விளைவிக்க
புத்தியினாற் பயில்விக்க தேசிகனாற் பாவையரும்.

(இ - ள்.) அருந்தவராகிய சாதகர்க்கும், புத்திரர்க்கும், சிவஞானதானஞ் செய்யுங்கா லீண்டுக் கூறியபடியே அதனைப் பூசை செய்து கொடுக்கக்கடவன்! வேந்தரு மற்றுமுள்ளாரு நெறிமுறையா லீட்டிய தத்தம் பொருள்கொண் டிந்தச் சிவஞானதான விதியை அன்பினாற் செய்விக்கக்கடவர்கள்! நான்கு வருணத்தின் மகளிரா யுள்ளாருந் தானஞ் செய்யாது ஆசாரியனாலே செய்விக்க! (௫௦)

[சாந்தி கும்பப் புரோக்கண முணர்த்துகின்றார்.]

சாந்திபெறு தோயத்தைச் சமைத்தகுரு பரன்றானும்
வேந்தனது முடிமிரவத் தெளித்திடுக விழைவுறவே
சேர்ந்தவர்க ளனைவர்க்குந் தெளித்திடுக தெளித்ததனாற்
றேய்ந்தழியு மவரவர்தந் தீயவினைத் திறலழிந்தே.

(இ - ள்.) ஆசிரியன் வித்தியாமண்டபத்திற் றாபித்த சாந்தி கும்பசலத்தைக்கொண் டரசனது சென்னியினு மவ்விடத்து வந்து சேவித்த மெய்யடிய ரெல்லார்க்கும் விருப்பத்துடனே தெளிக்கக் கடவன்! அங்ஙனந் தெளித்த நன்மையினா லவரவர் செய்த கொடிய பாவங்களின் வலியழிந்து கெடும். (௫௧)

[ஆசிரியர்க்குப் பூசை யரையர்முதலாயினோர் செய்யுந்திற முணர்த்துகின்றார்.]

ஆசானுக் கருநிதிய முதலளிக்க வடலரசன்
றாசாதி மற்றையருந் தமக்கியன்ற தொகைசெய்க
நேசாரப் பூசையினைப் பூசுரர்க்கு நிகழ்த்திடுக
வீசான னடியார்க்கு மாதுலர்க்கு மிரக்கத்தால்.

(இ - ள்.) வெளி. (௫௨)

[இந்த வித்தியாதானத்தா லுலகு பெறும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையே புரிந்திடிலோ ரிடையூறும் புவிக்கில்லை
யத்தனையே யுளநன்மை வகையனைத்தும் புகழ்மல்குங்
குத்திரருங் குலைந்தகல்வர் கொடுவினையு மடுபிணியு
நைத்தழியு மழைபொழியுந் திங்கடோறு நலமுறவே.

(இ - ள்.) வித்தியாதானத்தை யிப்படியே செய்வாராயி னுலகத்துக்கு இடையூறுகள் சிறிதேனு மில்லையாம். ஆக்கமு மின்பத்திறங்க ளனைத்து முளவாம். கீர்த்தியும் பெருகும். கள்வராயினாருந் தாமே நடுங்கி யொளிப்பர். கொடிய பாவமும் வருத்தாநின்ற நோயுந் தேய்ந்து கெடும். நன்மை பொருந்தும்படி மாதந்தோறு மழையும் பொழியாநிற்கும். (சங)

[மேலதனைத் தானஞ்செய்தா ரடையும் பல முணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையே புத்தகத்தை யீந்தாரு மெழுத்தொன்றற்
கத்தனமர் புரத்துறைவ ராயிரமார் கற்பமுற
முத்தனைய முறுவனகை முளைத்தபிறை வளைத்தநுதற்
றத்தையன மொழிமடவார் தங்கியதேர்த் தானத்தே.

(இ - ள்.) இம் முறைமையிற் சிவஞானத்தைத் தானஞ் செய்தாரு முத்துப்போன்ற நகையினையு மாகாயத்தின்கட் டோன்றிய விளம்பிறைபோன்று வளைந்திருக்கு நெற்றியினையுங் கிளியின் சொல்லைப்போன்ற மொழியினை முடைய வரமாதர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் விமானத்தி லேறிச் சென்று ஓரெழுத்துக் காயிரம் பிரமகற்பஞ் சிவலோகத்தி லிருப்பர்.

(வி - ரை.) ஏறிச்சென்று என்னும் வினையெச்சம் விரித்துக் கொள்க. 'ஈந்தாரும்' என்னு மும்மை யிறந்தது தழீஇயது. (சச)

[சிவஞான கோசத்தைச் சேமஞ் செய்தோர் முதலாயினோர்
பல முணர்த்துகின்றார்,]

புத்தகத்தைப் புரந்தாருந் தாய்தந்தை புத்திரருஞ்
சித்தமகிழ் வுறவேவற் செய்தார்க ளெனுமிவரு
மத்தனமர் சிவலோக மடைவார்க ளமருலக
முத்தொகைய சுற்றத்தார் முற்றினர்முன் னற்றவமே.

(இ - ள்.) சிவாகமத் திருமுறையைக் காக்குமவருஞ் சிவ ஞானதானஞ் செய்தார் தாய் தந்தையரு மக்களு முள்ள மகிழ்ச்சி பொருந்த வேவல் செய்தாருமெனக் கூறிய விவரெல்லாருஞ் சிவ

லோகத்தினை யடைவர். முற்பிறப்பி னல்ல தபோபலத்தா லிப்பிறப்பிற் சிவஞானதானஞ் செய்தார் மூவேழ் சுற்றத்தினருந் தேவலோகத்தை யடைந்திருப்பர். (சரு)

[சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பொருந்துவர்முற் பகர்ந்தபலம் புகழாடிப் பூரணையிற்
புரிந்தவருஞ் சிவஞான புத்தகத்தைப் பூசனையைத்
திருந்துமலர்ப் பந்தரிடைச் சிறப்புறவே வைசகியிற்
புரிந்தவரும் பூரணையிற் சிவஞான பூசனையே.

(இ - ள்.) வெளி. (சகூ)

[சிவாகமங்க ளெழுதும் அலேகங்கள் கொடுப்பார் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இறைவ னிணையில் வாய்மொழியை
யெழுத விதழா னிசைமுறையைப்
பெறுவ மென்னு மாதரவு
பெற்றார் தமக்குப் பெறுவித்தா
ரறையுங் கழலா னமலனமர்
புறத்தி னதனி னிதமொன்றற்
குறைவ ருகமோ ராயிரமு
முறவே யுவகை யதுபெறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதழ் - சீதாளிதாலமுதலியன. (சஎ)

[கம்பை முதலியவு மெந்திரபீடமுங் கொடுப்போர் பெறும் பயனுணர்த்துகின்றார்.]

கம்பை கவினு றெழுத்தாணி
கயிறுங் கொடுப்போர் மையிணையு
நம்பிக் கொடுப்போர் முன்னவின்ற
பலத்திற் பாதி நலம்பெறுவர்
கொம்பி னுனு மதகரியின்
கோணச் சரத்தின் கோலானுந்
தம்பா லுவகை யுறப்பீடஞ்
சமைத்தே யளிப்பா ரவர்தாமும்.

(இ - ள்.) தேக்கு உசிலை முதலிய மரங்களாற் செய்யப்பட்ட கம்பையும், விதிப்படி யழகுநிறைந்த வெழுத்தாணியையும், பட்டு

நூன் முதலியவற்ரு லிருபத்தேழிழையாற் செய்யப்பட்ட கயிற்றை யுங் கொடுப்பாரும், மைக்காப்பினை விரும்பிக் கொடுப்பாரும், யானைத் தந்தத்தினாலுஞ் செவ்விய நாணற்கழியினாலு மெந்திரபீடத்தைச் செய்து தமதுள்ள மகிழ்ச்சியுற்றுக் கொடுப்பாரும், சிவஞானதானஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பலத்திலே பாதி நலமாகப் பெறுவர்.

(வி - ரை.) 'கவினு மெழுத்தாணி' எனச் சிறப்பித்ததனால் எஃகினாலே பதினறங்குல நீளங்கொண் டதினடுவே எறும்பி னிடைபோன்ற கணையுமாகச் செய்த நாராசமெனக் கொள்க. (சஅ)

[திருமுறைக்கு வேண்டு முபயோகங்கள் கொடுப்பா ரடையும் பல னுணர்த்துகின்ருர்.]

புத்த காங்க மேதேனும் புரிவோ டீவார் புரையோர்பா
லத்த னமருஞ் சிவலோகத் தமர்வர் போக மனைத்தினொடும்
வத்தி ராதி விதானந்த மகிழ்ந்தே யீவா ரிமையொன்றற்
குய்த்தே யுகமோ ராயிரமு முறவே யுறைவ ருவப்புடனே.

(இ - ள்.) திருமுறையைச் சேர்த்தற் கங்கமான சலாகை தம ரூசி சீவுளி யாதொன்றையேனும் பெரியோர்பால் விருப்பத்துடன் கொடுப்பவர் சிவலோகத்திற் சென்று சகல போகங்களுடனுங் கூடி வாழ்ந்திருப்பர். அதற்குச் சாத்தும் பரிவட்டமுதன் மேற்கட்டி யீருக வுள்ளனவற்றை மகிழ்ந்து கொடுப்பா ரிமையொன்றற் காயி ரம் யுகமுங் குறையாம லகமகிழ்ச்சியுடன் சிவலோகத்தி லிருப்பர்.

(வி - ரை.) 'வத்திராதி' என்றதனு லங்குரக் காற்பானத் தூக்கன் முதலியவுங் கொள்க. (சகூ)

[ஒப்பின் முடித்தலாற் சிவாகமத்தை யோது ஞாதாக்களுக்கு வத்திரதானஞ் செய்பவர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்ருர்.]

பரமன் றிருவாய் மொழியதனைப்
பயிற்றும் பரம யோகிதனக்
குருகி யாடை யுகப்புறவே
யுதவு மவர்த முள்ளளவும்
பொருவில் பரம சிவஞான
கோசம் புரிவோ டீந்தபல
மருவு வார்க ளவரன்றே
பத்த ராவார் வரதனுக்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'கோசம்' என்பது பலபண்டமு மிருக்குமிடம். அதுபோல அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நாற்பொருளும் விரிந்திருத்தலான் சிவஞானகோசமென் றுாகமத்துக்குப் பெய ராயது. (௫௦)

[மேலவர்க் கன்னமுதலியவை யுதவினுர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றுர்.]

பரமர் திருவாய் மொழியதனைப் பயிற்றும் பரம யோகிகளு
குருகி யவர்கட் கன்னுதி யைந்து வருட முதவிடுவார் [க்
பொருவில் பரம சிவஞான கோசம் புரிவோ டூந்தபல
மருவு வார்க ளவரன்றோ பத்த ராவார் வரதனுக்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) "உவப்பினு முயர்வினும்" என்றதனுற் 'பரமர்' என ஈண் டொருமைப்பால் பன்மைப் பாலாயிற்று என்க.

"உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு
மிழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே."

என்றுர் நன்னூலாரும். (பொதுவியல்-கூ-உஅ.) (௫௧)

[இவான்றி யெவரேனுஞ் சிவாகமங்களை யாராயுமவர்க்கு அன்னமுதலியவை யுதவினுர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றுர்.]

மைய லறுக்கும் வாக்கியத்தை
வாக்காற் பயிற்றி மனத்தாலு
மைய மறவே யாராய்ந்தார்க்
கன்ன மாடை யளிப்பாருஞ்
செய்ய சடையார் சிவபுரத்தைச்
செறிவார் சிறுவ ரிறுதியரும்
வைய முண்டான் வைகுண்ட
மூவேழ் சுற்ற மருவிடவே.

(இ - ள்.) மாயையினுல்வரு மயக்க விகற்பங்களையும் சிவாக மங்களை யுாசிரியன்பால் நாவினுலே பயின் றையந்திரிபற மனத்தி னுலு மாராய்வார்க் கன்னமுந் துகிலுங் கொடுப்பவர் தந்தைமுதன் மைந்தர்வரையா யுள்ளாரு மிருபத்தொரு சுற்றமு முலக முண்ட திருமாலெழுந்தருளியிருக்கும் வைகுண்டத்தின்மேவத் தாம் சிவந்த சடையினையுடைய தம்பிரானு ரெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தை யடையாநிற்பர். (௫௨)

[சிவாகமங்கள் பயிற்றுமவர்க்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

ஏற்க விரண்டு முழத்தாலு
மெல்லை கோலி யதனடுவே
கூர்த்த நான்கு கோணமலாற்
கொள்க வட்டம் வெண்சுதையாற்
சேர்த்த வெண்டா மரையதனிற்
சிறக்க வெழுதி யதன்மீது
பார்க்க வினிய திருமுறையைப்
பரிக்க பீடத் தொடுபரிந்தே.

(இ - ள்.) சிவாகமங்களை யோதுவான் இரண்டு முழத்தினால் விதிபொருந்த வோரெல்லையை வளைத் தவ்வெல்லையினடுவே நாற்கோணமாதல், வட்டமாதல், ஒரு வேதிகைகொண்டு அதன்கண் வெள்ளிய சாந்துப்பொடியினாலே யழகிய வெண்டாமரையைப் பொலிவுபெற வெழுதி அதன்மேற் காணுந்தோறும் மகிழ்ச்சிதருந் திருமுறையை யொருபீடத்தோ டன்பினா லெழுந்தருளப்பண்ணுக!

(வி - ரை.) கோணம், வட்டம் என்பன ஆகுபெயராய் வேதிகைக்காயிற்று. (௫௩)

இதுவுமது.

மற்று முள்ள மங்களங்கள்
வருக்க வரதன் றிருவாக்கைக்
கற்க வளவில் காதலுடன்
கற்பார் தமக்குங் கற்பிக்க
சொற்கள் கேட்க விரும்பினர்க்குஞ்
சொல்லி முடிக்க முடிவளவிற்
கற்பார் பரம காரணர்க்கும்
புரிக பூசை களிப்புடனே.

(இ - ள்.) அச்சிவாகமத்தைச் சூழ நான்கு பருதியை வைத்துக் கந்தபுட்பத்தா லருச்சனைசெய்து ஆசிரியன் கிழக்குமுகமாயிருந்து சிவாகமத்தை யளவில்லாத வாஞ்சையினா லோதக்கடவன்! தன்னிடத் தோதுவாரையும் வடக்குமுகமாகவைத் தோதுவிக்கக்கடவன்! தானோதிய சிவாகமங்களைக் கேட்க விரும்பு மாணவர்க்கு அத்திசையை நோக்கிவைத்துப் பதச்சேத முதலிய வைந்து றுப்புடனந்நூற்குப் பொருளுரைத்து முடிக்க! இப்படியே யோராகமத்தை யோராசிரியர்பா லோதி முடிந்துள்ளளவிற் கற்போர் உபாதான

காரணங்களுக்கெல்லா மேலாயிருக்கும் சிவனுக்குள்ள மகிழ்ச்சி யுடன் பூசை செய்க!

(வி - ரை.) உபாதானகாரணம் - துணைக்காரணம். (௧௪)

இதுவுமது.

புரிக பரம சிவஞான
பூசை நசையாற் றேசிகர்க்கும்
பரம ஞான யோகர்க்கும்
பரிவு பெருகப் பதமுதனு
முருகி யிசைய வூட்டிடுக
வுவகை யவர்க்கு முறவுளத்துட்
பொருவில் பரம புத்தகத்தைப்
பொருத்தும் வலத்தைப் பொருந்துதற்கே.

(இ - ள்.) பின்னர் மேலான சிவஞானபூசையை அன்பினாற் செய்து ஒப்பிலாத சிவஞானதானஞ் செய்யும் பலன் றனக் கெய்தும் வண்ண மோதுவித்த ஆசிரியருக்கும் மேலான ஞானயோகிகளுக் கும் அன்பு பெருகாநிற்ப வுருகி வேண்டியபடி யன்ன முதலியவை களையும் அவர்க் குள்ளக்களிப்புண்டாக வமுது செய்விக்கக்கடவன்!

(வி - ரை.) பதம் - உண்டி. (௧௫)

[மேலதனை யோதுவார் முதலாயினோர், பெறும் பயனை இரண்டு செய்யுளாற் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.]

ஆதி யறைந்த வாகமத்திற்
சந்த மொன்றோ வதன்பாதி
யோது வார்க ளோதுவிப்பா
ருரையை விரிப்பா ருரைகேட்பார்
போத முறவே சிந்திக்கப்
புரிவார் துணிவார் பொருளினையும்
பேத மறவே யெழுதிடுவா
ரெழுது விப்பா ரிவரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்திற் சுலோக மொன் றாயினும், அதனுட் பாதியாயினும், ஓதுவாரும், அதனை மாணக்கர்க் குப் படிப்பிப்பாரும், அதன் பொருளை விரித்துச் சொல்வாரும், விரித் ததன் பொருளுரைக்கக் கேட்பாரும், அங்ஙனம் கேட்ட பொருளை யறிவி லழுந்தச் சிந்திப்பாரும், அதற்கிதுவே பொரு ளென்று துணிவாரும், அதனைப் பிழைபடாம லெழுதுவாரும், அத

னைப் பொருள்கொடுத் தெழுதுவிப்பாரும், இங்ஙனங் கூறிய விவர்க ளனைவரும்,

(வி - ரை.) சந்தம்-சுலோகம். ஓகாரம்-எதிர்மறை. (௩௬)

கணியின் பேத மனைத்தினையு
மகிழ்ச்சி யுடனே மண்முழுதுந்
துணிவு பெறவே நால்வேதந்
துயக்க மறவே யாறங்க
மெணிய மறையோர்க் கீந்தபல
மியைந்தா ரியலின் பொருளெல்லாங்
கணிய கருத்தார் பலமதுதான்
கற்றா ராலுங் கணிப்பரிதே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய வனைவரும் உலகிலுள்ள நவரத்தினங்க ளெல்லாவற்றையும், பூலோகமெல்லாவற்றையும் ஐயந்திரிபறவும், பொருளறிதிப்பாடு பெறவு நால்வேதமு மாறங்கமு முணர்ந்த அந்த ணர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்த பலத்தைப் பெற்றவரேயாவ ராத லால் ஒருபடலத்தின் பொருளெல்லாம் உணர்ந்த வுள்ளத்தை யுடை யார் பெறும் பலத்தைச் சகல கலையுங் கற்ற பெரியோராலு மளவிடற் கரிது.

(வி - ரை.) நால்வேதமாவன:—

சூத்திரம்.

"இருக்கே எசுவே சாம மதர்வணாந்
தருக்கினைப் போக்கும் வேத நான்கே."

ஆறங்கமாவன:—

சூத்திரம்.

"சந்தஞ் சோதிடஞ் சிக்கை கற்பந்
தந்த நிருத்தம் வியாகரண மென்றிவை
எந்தை யங்கமா றெனவே யெண்ணுக."

எண்ணியவென்பது 'எணிய' என்றும், கண்ணியவென்பது 'கணிய' என்றும் விகாரப்பட்டன. (௩௭)

[மேற் *கடுத்த முதலாயின உதவுவார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

பரமன் மொழியை யெழுதச்சீ
பன்ன மதனுற் சினத்தா

* கடுத்தம்-தோல் முதலியவற்றாற் சேர்த்த புத்தகம்.

னரிய கடுத்தஞ் சமைத்தளிப்பா
 ருதவு வாரும் பலகையினை
யரிய விதழி னலேகத்தை
 யளித்தா ரனைய ரவர்தாமும்
பொருவி லமலன் புரத்துறைவர்
 போகம் பலவும் புணர்ந்தாங்கே.

(இ - ள்.) பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமங்களை யெழுதுதற்கு அசினமாகிய மான்றோலினாலேனும் சீலையினாலேனும் கடுத்தத்தை யுண்டாக்கி யதற் கிரண்டுபுறமுஞ் சீபன்னமாகிய குமிழமரத்தினாற் கம்பையாகச் சேர்த்து பச்சையிட் டொட்டிக் கொடுப்பாரும், தேக்குமர முதலியவற்றாற் செய்த வட்டிகைப் பலகை கொடுப்பாரும், பெறற்கரிய பனையோலையாற் சேர்த்தவலேகத்தைக் கொடுத்தவரோ டொப்பர். இங்ஙனங் கடுத்த முதலியவற்றைக் கொடுத்தாருமொப்பிலாத சிவ னெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தி லுண்டாகிய நானு போகங்களையும் பெற்று வாழ்வர்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை. 'அவர் தாமும்' என்ற வும்மை யிறந்தது தழீஇயது. ஆங்கு - அசைநிலை. 'எழுத' என்பதனு லெழுத்தாணியா லெழுதப்படாமையி னெழுதுதற்பொருட்டுச் செப்புச் சட்டியிலே வேப்பம் பிசினிட்டு நீர்வார்த் தூறவைத்துக், கடுநெல்லி-தான்றி-களிப்பாக்கு-காசுக்கட்டி யிவைகளை யந்நீர்வார்த் தரைத் துலர்த்திப், பின்பதனை வேப்பங்கடனை கொண் டந்நீர் வார்த்தரைத் துலர்த்திப், பின்பு மவ்வண்ணம் வேப்பங்கடனையாற் செம்பஞ்சு நீர் வார்த்தரைத் துண்டைபண்ணி யெழுதும்பொழுது நீர்வார்த்துரைத்து நாணற்கழியைத் தூரிகைக்கோலாக்கி யெழுதுக. வட்டிகைப் பலகை - சித்திரப்பலகை. (௩அ)

[சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார் சிவலோகத்திற் போகம்
புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

போக முடிவின் மனுநீதி
 புரக்கும் புவிவேந் தருமாவர்
யோக மறநால் வேதமுணர்
 முந்நூன் மார்ப ரெனமுளைத்துப்
பாக முறவே மூலமலம்
 பரம னடிக்கன் பருமாவர்
மாகர் பெறுதற் கரியசிவன்
 மலர்த்தா ளிணையை மருவுதற்கே.

(இ - ள்.) சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார், சிவபுரத்திலிரு ந்து போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்துள்ளளவிற் பூமியின்கண் மனுநூன் முறையே காக்கு மரையனும் பிறப்பர். பின்னர்த் தேவர்களாலும் பெறற்கரிய பரமேசுரனுடைய தாமரைமலர்போன்ற விரண்டு சீபாதங்களை யடைதற்பொருட் டையந்திரிபின்றி நான்கு வேதங்களையு மாராயு மந்தணரெனத் தோன்றி யாணவமல பரிபாகம் பிறக்க நாடோறுஞ் சிவனது சீபாதத்தை வணக்கஞ் செய்தற்கு நேயமுடையவருமாவர்.

(வி - ரை.) உம்மை-எண். (௩௧)

[முற்கூறிய சிவஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற் காலய முதலாயின வுண்டாக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

கனக மதனுற் பெட்டகத்தைக்
கற்போ டமைக்க கலக்கமணி
புனைக வெள்ளி செம்பாலும்
புரிக வேறும் பொருட்கிசைய
வனைக ஞான வாலய நூல்
வழியாற் சிலையா தியின் மகிழ்வாற்
றனையொப் பரிய வரியரிக்கும்
பீட மதனுட் சமைக்கவரோ.

(இ - ள்.) அந்த ஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற்குச் சிலைமுதலியவற்றா லாலயத்தை விதிவழியுள்ள மகிழ்வோடுசெய் தந்த வாலயத்து நடுவே தனக்கு நிகரில்லாத சிங்கங்கள் தாங்கு மொரு பீடத்தினைச் செய்திருத்தி யதன்மேற் புத்தக மெழுந்தரு ளப்பண்ணும் பெட்டகத்தைப் பொன்னினாற் செய்து நவரத்னமிட் டிழைத்தாதல், வெள்ளி - செம்பு - மற்றுமுள்ள தாதுக்களாலாதல், தத்தம் செல்வத்துக்கேற்ப விதிவழி செய்க.

(வி - ரை.) அரோ-அசை. விதிவழியாவது-மூன்றுமுழமுதன் முப்பத்து மூன்றுமுழ மீறாக வித்தியா மண்டபத்தின் அகலமும் நீள மைம்பதுமுழ மீறாகவுந் தனக்கும் பொருந்தக் கொண்டதனைப் பிராசாதம் (கோயில்) ஆதல், மண்டபமாதல் செய்விக்க என்பது. 'சிலையாதி' என்பதனாற் செங்கன் மாமுதலியனவு மமையும். சிங்கா தன மேழங்குலந்தொடுத் திவ்விரண் டங்குலமாக வேற்றி யேற்றி முப்பத்திரண் டங்குலமீறாக ஆயாமம் (உயரம்) பொருந்தக்கொண்டு சதுரசிரமாய் தாசிரமாதற் பொருத்தம் வாய்க்க அவ்விதிவழி செய்க. பெட்டகஞ் சமைத்தற்கு மா, பலா, மகிழ், அத்தி, முருக்கு, இவற்

றிஞ வியன்ற தொன்றை மூவிரற் கனப்பலகையாக்கி மூப்பத்தா றங்குல வகலமு மதின் மும்மடங்கு நீளமு மகலத்துக்கொத்த வுயா முங்கொண்டு பெட்டியாகப்பண்ணி யதிலொரு புறத்திலே கதவுந் தாழு மிட்டிசைகளி லிருப்புப்பாளங் கட்டிப் பன்னிரண்டங்குல வுயரத்தில் நாலுகாலமைத்துப் பெட்டியிற் கீழே தைப்பதென்க. நூல்வழியென்பது நடுநிலேத்திவகமாக்கி முற்றுங் கூட்டுக. (௬0)

இதுவுமது.

அணியார் கனகப் பெட்டகத்தை
யரியா தனத்தின் மிசையமைக்க
பணியா பரணன் பகர்மொழியைப்
பதிக்க வதனுட் பாங்குறவே
தணியாக் காத லுடன்பூசை
சமைக்க விதியிற் றவறுதே
யுணவு முணர்ந்த வுயர்ந்தோர்க்கு
முவகை யுறவே யுதவுகவே.

(இ - ள்.) முன்னர்க் கூறிய சிங்காதனத்தின்மே லழகுநிறை ந்த பொன் முதலியவற்ருற் செய்யப்பட்ட பெட்டகத்தினைவைத் ததனுள்ளே பாம்பினைப் பூணக வணிந்த பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமத் திருமுறையை யெழில்பெற வெழுந்தருளப் பண்ணி யமையா வன்புடன் விதிமுறை தப்பாமற் பூசைசெய்து கற்றுணர் ந்த பெரியோர்க்கு முள்ள மகிழ்ச்சியோ டுண்டியைக் கொடுக்க!

(வி-ரை.) 'உயர்ந்தோர்க்கும்' என்னு மும்மையா லிழிந்தோர் க்கு மென்பது மமையும். அமைக்க, பதிக்க என்பன முற்றெச்சம்.

இதுவுமது.

என்று மியற்றி யிடயாக
மீக நிதியு மிருநிலனும்
பொன்று முடல மெனவுணர்ந்து
பொருவி லரிய பொருடன்னை
யொன்றக் கருது முளமுடையா
ருய்ய வைய மொப்பிலுரை
நின்று நிலைமை யுடையோர்பா
னெறியை யறிய நிகழ்த்திடவே.

(இ - ள்.) யாக்கை நிலையுத லின்மையா லழியுமென்றறிந் திந்த யாக்கை யிருக்கையிற்றனே யொப்பின்றி யொருவரானும் பெறற்கரிய சிவமாகிய பொருளை யடையக்கருது முள்ளமுடையோ ருலகமெல்லாம் பிழைக்கும்பொருட் டந்த ஞானவாலயத்தி லிருக்

கும் சிவஞான கோசத்துக்கென்றும் பூசை நடத்துதற்குஞ், சிவாக மங்களையெடுத் ததனிற் கூறு முத்திமார்க்கங்களை யனுட்டித்தற்கு நிகரில்லாத வசனத்தின் வழி நின்று நிலைபெறுந்தன்மை யுடையோர்பாற் றனராசியும் பூமியுங் கொடுக்க!

(வி - ரை.) ஈண்டுக் 'கருது முளமுடையார்' என்பதனை யெழுவாயாக்கிப் பொருளுரைக்க. யாகமெனினும் பூசையெனினு மொக்கும். (௬௨)

[சிவாகமங்களினது சீர்ணோத்தாரண விதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பழகிப் பழுது பலவிரவிற் பரமர் திருவாய் மொழியிதழும்
வழுவற் றெழுத வல்லாரால் வரைவித் தெழுதி மையிணையு
மழகுற் றதனை யருச்சிக்க வர்சான் பழைய வதுதன்னை
யழலிற் புரிக வாகுதியை யானெய் யுடனே யமலனுக்கே.

(இ - ள்.) ஆசிரியர் தம்பிரானார் திருவாக்கினால் அருளிச் செய்த சிவாகமத் திருமுறை பழகி ஏடுகள் பலவு முரித னெரித லெழுத்துத் தெரியாமை முதலிய குற்றங்கள் பொருந்திற் பிழையற எழுத வல்லாரால் எழுதுவித்து மைக்காப்புஞ் சாத்தி அழகமைந்த வத்திருமுறையை அருச்சனை செய்யக்கடவன்! பின்பு பழகிப் போன திருமுறையை நின்மலனாகிய சிவனுக்குப் பசுவினெய்யிற் றோய்த்துச் சிவாக்கினியி லோமஞ் செய்க!

(வி - ரை.) மையெழுதல்-இடுதற் பொருண் மேலது. (௬௩)

[மேலதற்கு ஞானவாலய முதலாக விங்ஙனங் கூறியவற்றைச் செய்தார் பெறும்பயன் உணர்த்துகின்றார்.]

இந்த விதியி லியற்றினர்கண்
மூவேழ் சுற்றத் தொடுமிறைவ
னந்த வுலக மடைந்தட்ட
குணத்தொ டமர்வ ரவ்விடத்துஞ்
சிந்தைக் கரிய சிவனடியைத்
தினைத்தே யிருப்பர் சிவமாவர்
வந்து பிறப்பர் போகத்தின்
மகிழ்ச்சி யாங்கே வைத்தாரே.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் கூறியவாறு சிவஞானத்துக் காலய முதலியவற்றைச் செய்தார் இருபத்தொரு வர்க்கத்தவரோடு சிவ னெழுந்தருளிய சிவலோகத்தை அடைந்து முழுதுணர் ஞானமுத லிய வெண்குணங்களோடுங் கூடியிருப்பர். அவ்விடத்துஞ் சிறந்த

போகங்களி லழுந்தாமே மனத்துக்கெட்டாத சிவனது திருவடியி னிட்டைபுரிந் திருப்பார். மகாசங்காரகாலத்தே பரமமான முத்தியை யடைவர். அஃதன்றி யாண்டுச் சிறந்த போகங்களில் விருப்பத்தை யுற்றே, மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து பிறப்பர். (சுச)

[அங்ஙனம் பூமியின்கண் வந்து பிறந்தா ரடையும் பல மீதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

போக முடிவிற் புவிதன்னிற்
பிறந்து புரந்து புவியெல்லா
மோக மறவே மறைநான்கு
முறையி னுணர்ந்து முனிந்துடல
மேக னிறைவ னிணையடியை
யிரண்டற் றெளிரு மெழின்ஞான
யோக மடைந்து சிவமாவ ரூன
மனைத்து மொழிந்திடவே.

(இ - ள்.) சிவலோகத்தி லிருக்குஞான்று போகத்தை விரும் பினார், அப்போகம் புசித்துத் தொலைந்தவளவிற் பூமியின்க ணரைய ராய்த் தோன்றி யுலகமுழுதுங் காக்குந் தலைமையெய்திப் பின்னர் ஐயந்திரிபற நாலுவேதங்களையும் உள்ளபடியே யாராய்ந்து சரீரமும் பொருளன்றென்று துறந்து தனிமுதலாய் நிற்கும் பரமேசுரன் திருவடியிணையை வேறறவிளங்கு மழகினையுடைய ஞானயோகத் தைப் பொருந்தி மல மாயா கன்மங்களெல்லாங் கெடும்படி சிவத் தோடு கலப்பர்.

(வி-ரை.) 'ஞானம்' என்பது சிவஞானம். அதனைக் கலத்தல், ஞானயோகம். 'இரண்டற் றெளிருமெழில்' என்பதனை ஞானத்துக் கடையாக்கிப் பொருளுரைக்க. திருவடியே ஞானமாதலாற் றிரு வடியை 'இரண்டற்றெளிரு ஞானம்' என்றார். 'உடலும்' என்ற உம்மையாற்செல்வமு முனிந்தெனக் கொள்க. (சுரு)

[இங்ஙனம் ஞானவாலயஞ் செய்யும் விதி கூறி மேற் சிவாச்சிரமஞ் செய்யும் விதியு முணர்த்துகின்றார்.]

அறைந்தா மமல னருண்மொழியை
யறையு முறையு மதன்விதமுஞ்
சிறந்த வெல்லைச் சிவாச்சிரமஞ்
செய்யு முறையுஞ் செப்பிடுவா
நிறைந்த புகழு நிகராத
போக விதமு நிலவாழ்வை

மறந்து பிறவா வரந்தானுங்
கற்பார் தமக்கும் வாய்ப்பதற்கே.

(இ - ள்.) நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை மாணாக்கர்க்கு உபதேசிக்கு மியல்பினையுடைய சிவஞான தானத்தையு மதன்விதத்தையும் அந்தவியல்லைக் கற்போர்க்கு உலகமெல்லா நிறைந்து நிற்கும் கீர்த்தியும் ஒப்பில்லாத போகபேதங்களும் பூமியில் வாழுஞ்செயலை அவமதித்து நினையா தொழிதலைப்பெற்றொரு ஞான்றும் பிறவாத முத்தியும் உண்டாகும் பொருட்டுச் சொன்னோம். மேற் சிறந்த வெல்லையினையுடைய சிவாச்சிரமஞ் செய்யும் விதியையும் உனக்குச் சொல்வோம்.

(வி - ரை.) இதனு ளிரண் டெழுவாயும் இரண்டு பயனிலையுங் கூட்டுக. 'கற்பார்தமக்கும்' என்ற வும்மையாற் கேட்பார்க்குமெனக் கொள்ளக் கிடந்தது. (கசு)

[மேலதனை விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

சிறக்கச் செய்க திருவெல்லை
செறியப் புடையே திருமதிலும்
புறத்தே யெழிலார் பொழிலதனைப்
புரிசை யதனைப் புடையடைய
நிறைத்த மலர்ப்பூம் பொழிற்புறத்து
நிறைநீர்த் தடங்க ளதன்புடையே
பிறக்க லனைய கோபுரத்தைப்
பிரியாய் புரிசை பெறுத்துகவே.

(இ - ள்.) அழகிய வெல்லையின்க ணடுவே சிவாச்சிரமஞ் செய்தற் கெல்லையை நியமித் ததனைச்சூழ ஐந்துமுழ வுயரத்தில் ஒரு திருமதிலையும், அதனைச் சூழப் புறத்தெல்லையிலே அழகு நிறைந்த பூந்தோப்பினையும், அதன்புறத்திலே நீரானிறைந்த பொய்கைகளையும், அதைச்சூழ மலைபோன்ற கோபுரத்தைவிட்டு நீங்காத திருமதிலையுஞ் சிறக்கும்படி செய்க!

(வி - ரை.) பிறங்கல் வலிந்து நின்றது. (கஎ)

இதுவுமது.

உரைத்த புரிசை யுண்ணலா
மொப்பி லமல னுரைத்தவுரை
தரித்தும் விரித்துந் தக்கார்க்குத்
தாழா நிலைமை தலைமையவ

ரிருக்கும் கழக மண்டபமு
மியற்றி யிடுக வெழினுறவே
யரிக்கு மரிக்கு மயன்றனக்கு
மரியா னடியே யடைவாரே.

(இ - ள்.) மாலும், பிறந்திறக்கும் பிரமனும் தேடுதற்கரிய சிவ ஞா சீபாதத்தை அடையக் கருதுவார் முன்னர்க் கூறிய முதலாவரணத்துக்கு நடுவாக நியமித்த வெல்லையிலே திருமடத்தினை மூன்று நிலமாக வெடுத் ததன்மேலே நிகரில்லாத நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமங்களைத் தம்முள்ளத்தின்கண் தாரணை (தரித்தல்) பண்ணியு மவற்றின் பொருளைத் தக்கார்க்கு விரித்துக் கூறியு மேலாய நிலைமையையுடைய பெரியோர் எழுந்தருளி யிருக்குங் கல்வி பயில்கின்ற கழக மண்டபத்தையும் அழகுபெறச் செய்க!

(வி-ரை.) 'கழகமண்டபமும்' என்னு மும்மையால், முதனிலமிரண்டாநில மூன்று நிலங்களிலே குகைகள், செபம் - தியானம் செய்யுந் தலங்களுஞ் செய்கவெனக் கொள்க. (சுஅ)

இதுவுமது

அதற்கு மீதாம் பஞ்சமத்தை
யமைக்க வமலற் காலயத்தைக்
குதர்க்க பேத மனைத்தினையுங்
குறைத்தே குறையா மதிகொடுக்கும்
பதத்தைப் பகர்ந்த பரமனுக்குப்
பாச வினைக்கும் பகைவனுக்கு
நதத்தைக் கடந்த நம்பனுக்கு
நாடற் கரிய நாதனுக்கே.

(இ - ள்.) முன்னர்க் கூறிய கல்வி பயில்கின்ற களத்துக்கு மேலான ஐந்தாவது நிலத்தினை யான்மாக்கள் பாசவினைக்குப் பகைவனுமாய் நாதத்தத்துவங் கடந்தவனுமா யாவராலுங் காணொணாத கர்த்தாவுமாய்க் கல்லாலின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து தேவர் இருடிகளுக்கெல்லாம் குதர்க்க முதலிய குற்றங்களை நீக்கி நிறைந்த ஞானத்தை யுதவும் வேதாகமங்களை உபதேசித்த தக்ஷிணாமூர்த்தமாகிய சிவனுக் காலயமாகச் செய்க!

(வி - ரை.) 'பாசவினைக்கும்' என்கிற வும்மையால் ஆணவத் துக்கு மென்பதூஉந் தழீஇ நின்றது. நாதம் குறுகும்வழி குறுகியது.

[இங்ஙனங் கூறிய சிவாச்சிரமத்தைச் சூழ * அபிமுகங்களாகப் பாகசாலை முதலிய எட்டினையும் † விலோமமாக் கட்டுமுறை உணர்த்துகின்றார்.]

அங்கி முதற்றென் றிசையந்தத்
தடுகை மனைசத் திரசாலை
பொங்கு தழலைப் புரிசாலை
பூணும் பணியும் பேணுமிடஞ்
சங்கை தணிக்குங் கொட்டாரஞ்
சமைக்க குடநீர் சமித்துறையு
ளிங்கு வேண்டும் பொருளதிதி
யேவ லோரு மெய்திடமும்.

(இ - ள்.) அக்கினி திசைமுதற் றென்றிசை யீறாகக்கொண்டு அக்கினி திசையிலே திருமடைப்பள்ளியும், கிழக்கே சத்திரசாலையும், ஈசானதிசையிலே சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்யும் யாகசாலையும், வடக்கே திருவாபரண முதலியன சேமிக்கும் பொற்பண்டாரமும், வாயு திசையிலே எண்ணைக் கடந்த பெரிய நெற்சேருக்கு மேற்கே திருமஞ்சனம் வைக்கு மறையுளும், நிருதி திசையிலே சமித்துத் தர்ப்பைப்புல்லு விறகு ஆயுதங்கள் வைக்கு முறையுளும், தெற்கில் இம்மடத்துக்கு வேண்டு மாதனம்-கட்டில்-பாதுகை முதலியவைக ளிருத்தற் கிடமும், அதிதிகள்-பரிசாரக ரிருத்தற் கிடமும், செய்க!

(வி - ரை.) 'உறையுள்' என்பதனைக் குடநீரென்பதற்கு மிடமெனக் கூட்டுக. 'எய்திடம்' என்பதனை வேண்டும் பொருள் வைத்தற் கிடமுமெனக் கூட்டுக. உம்மை யெண்ணின்கண் வந்தது. 'சமைக்க' என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று, நடுநிலைத் தீபமா யனைத்திற்கும் பயனிலையாயிற்று. (எ௦)

[இவ்வண்ண மியற்றிய மடத்தின்கண் தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைத் தாபிக்குந் திற முணர்த்துகின்றார்.]

விதிநான் முறையே யதிவாத
வினையு மற்றை வினையனைத்தும்
பதியாம் பரமன் றனக்கிசையப்
பண்ணி யிடுக பரிவுடனே

* அபிமுகம் - நேர்முகம்.

† விலோமம் - முறைபிறழ்தல், அஃதாவது அப்பிரதக்ஷணம்.

நிதியுங் கொடுக்க நிலனுடனே
　　நிகழ வென்று நிறைபூசை
துதியுஞ் செய்க தோன்றாத
　　துணையைப் பணிக துகளறவே.

(இ - ள்.) தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைச் சிலை முதலியவற்றாற் றிருமேனிகொண்டு பதியாகிய வந்தத் தக்ஷிணாமூர்த்தித் தம்பிரானார்க்கேற்கும்படி சிவாகமங்களில் விதித்தவண்ணம் திவாதகன்மமுமற்றுமுள்ள பிரதிட்டா கன்மங்களும் பத்தியினாற் செய்து ஐந்தாகிலத்திற் ரூபித்து எந்தக்காலத்திலு மகாபூசை நடக்கும்வண்ணம் விளைநிலங்களும், பொன்முதலிய நிதிகளும் கொடுத்துத் தங்களிடத்துண்டாகிய ஆணவமுதலிய குற்றமறும்படி யாவர்க்குந் தோன்றாவெவரவ ருள்ளத்து ணிற்குந் துணைவனைத் தோத்திரமுஞ் செய்து வணங்க!

(வி - ரை.) 'இசைய' என்று சிறப்பித்ததனாற் சிலாபேதமல்லாதவைகளுக்குக் கண்ணாடியி லதிவாதனஞ் செய்கவென்றுணர்க. (எக)

[அந்த வாசிரியர்க்கும் மற்றுமுள்ளார்க்கு முபகரிக்குந் திறம் உணர்த்துகின்றார்.]

குரவன் றனக்கு நிதிமுதலுங்
　　கொடுத்துக் குன்றாக் குணமொழுக்கம்
விரத முடைய வேதியர்க்கும்
　　விழைவாற் பதமு மிசைவிக்க
பரம னடியா ரவர்தமக்கும்
　　பங்கு காலர் பாலருடல்
விரவு நோயர் விழியிழந்தார்
　　விருத்தர் தமக்கும் விருப்புறவே.

(இ - ள்.) பிரதிட்டை செய்தபலந் தனக்கெய்தும்வண்ணமவ்வாசிரியர்க்குந் தனம், அகில் முதலியவை கொடுத்து, ஒருகாலுங் குறைவுபடாத குண மொழுக்கம் விரத மிவைகளையுடைய பிராமணர்க்கும், சிவனடியாரான மாகேசுரர்க்கும், முடவர் - சிறுபிள்ளைகள் - சரீரத்திலே நோயையுடையவர்கள்-குருடர்-விருத்தத்தன்மையோர் இவர்க்கு மன்னம் விரும்பும்படி யாதாவினாலே புசிப்பிக்க! ()

[சிவபுராஞ் செய்தார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

செய்தார் சிறக்கச் சிவபுரத்தைச்
　　சிற்ப வுரையிற் றிகழ்விதியா

செய்தார் பிறப்பிற் சிவலோக
மெய்திப் போக மினிதருந்தி
வெய்தாம் வினையு மாணவமும்
வீயா மாயை யொடும்விடவே
மெய்யாம் பரம வித்தையுற
விமலன் கமலம் விரவுவரே.

(இ - ள்.) பூமியின்கண் விளங்கும் சிற்ப சாத்திரத்தின் விதியினாற் சிவபுரத்தைச் சிறக்கும்வண்ணஞ் செய்தார் மீண்டும் பூமியின்கண் பிறவாமற் சிவலோகத்தை யடைந் தினிதாய போகங் களை யருந்திப் பின் கெடாத மாயையோடு கொடிதாய கன்மமு மாணவமும் விட்டு நீங்க மேலாகிய சத்தியஞான முண்டாக நின்மல னாகிய சிவனது சீபாத தாமரையை யடைவர்.

(வி - ரை.) இச்செய்யுளிற் சிவாச்சிரமத்தைச் சிவபுரமெனக் கூறிய தென்னெனிற், சிவாச்சிரமமும்-சிவதலமும்-மடமும்-திருக் கோயிலு மொக்குமென்பதனாலெனக் கொள்க. ஆகலின், மேல் வருஞ் "சிவனற்புரி" என்னுஞ் செய்யுண்முதலிய செய்யுளெல் லாஞ் சிவாச்சிரமத்தோடு சிவத்தலங்களையுந் தழுவக் கூறுகின்று ளவற்றினையு மாண்டாண்டு பிரித்துப் பயன் கொள்க. (எஉ)

[சிவபுரஞ் செய்த தச்சன் முதலாயினோராகிய வுயர்திணையு மதற் குபகாரணமாகிய வஃறிணையு மடையும் பல முணர்த்துகின்றார்.]

சிவனற் புரியைச் சென்றடைவர்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரிசெய்
தவதி முதலோர் தருமுதலுஞ்
சாரும் பூணி யொடுமற்றும்
புவலோ கத்தின் மிசைப்புகுவர்
பொருள்கொண் டேவல் புரிந்தாருங்
கவரா வொருமைக் கருத்தினொடு
கணிகை யவருங் களிப்புறவே.

(இ - ள்.) கண்டோருள்ள மகிழும்வண்ணஞ் சிவபுரியைச் செய்த சிற்பி முதலானோரும், சிவபுரி செய்தற் குபகாரணமான மரஞ் சிறுசெடி முதலியனவும், செங்கல்-கல்-முதலியன பூட்டிவருதற் கமைந்த எருது கடாவினுடன் மற்று முபயோகமானவைகளு நல்ல சிவபுரத்தைச் சென்று பொருந்துவர். மனம் வேறுபடா தேவற் றொழில் செய்யவுஞ் செய்விக்கவும் பெற்றோரென்னு மொருமைப்

பாகின்ன கருத்துண்டாமேயாயிற் கூலிவாங்கி யேவல் செய்தவர்களு முருத்திரகணிகைமார்களு மகிழ்ச்சி யமையப் பூலோகத்துக்கு மேலாகிய புவலோகத்திற் சென்று போகம் புசித்திருப்பர்.

(வி - ரை.) 'தவதிமுதலோர்' என்பதனால், எற்று நூல் பிடிப்பார் முதலானோரு மமைக. 'தருமுதலும்' என்பதனாற் சிலையு மெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. 'பூணியொடு மற்றும்' என்பதனால் ஒட்டக முதலியவுங் கொள்க. 'கணிகையரும்' என்ற வும்மையாற் றேவதாசிகளு மென்ப தமைக. உருத்திரகணிகை முதல் குறைந்து நின்றது. (எச)

[அச் சிவபுரத்துட் சனனமுதலிய வடைந்தோர்
பெறும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்து செறிவர் சிவபுரத்தைத்
தெரிதற் கரிய சிவனகருட்
பிறந்தார் பிறழா நிலைமையினைப்
பிரியா தொருமைப் பெருமையுட—
னுறைந்தா ருறையு மவர்க்கனமு
முதவு வார்க ளுறையுள்ளு
மிறந்தா ரிறக்க வெண்ணுநர்க
ளென்னு மிவர்க ளெல்லோரும்.

(இ-ள்.) அளவைகளா னளவிடற்கரிய சிவனகருட் பிறந்தவரும், நின்ற நிலை தவறாத வொருமைப்பாட்டின் பெருமையுட னுறைந்தாரும், அச்சிவபுரத்தி லிருப்போர்க் கன்னமு மில்லமுங் கொடுத்தாரும், அத்தலத்தின் மரித்தாரும், அத்தலத்தி லுடல் விடவேண்டுமென்று கருதினாரும், ஆகக் கூறிய விவரெல்லாரும் யாவருக்கு மேலோராந் தலைமை யெய்திச் சிவலோகத்தை யடைவர். (எரு)

[மேலதனைப் பணியுமவர் முதலியோர் பெறும் பயன்
உணர்த்துகின்றார்.]

பணிவார் பரவிப் பரமேசன்
பதிக டம்மைப் பணிதற்கே
துணிவார் வழியிற் றுணைச்செல்வார்
தொடர்ந்து கூடித் தொழுவாரென்
றெணியா ரிவர்க ளெல்லோரு
மிறைதன் புரத்தி லிருப்பதற்கே
யணியா ரவல வினையனைத்து
மறுப்பார் சமனைக் கறுப்பாரே.

(இ - ள்.) யார்க்கு மேலாய சிவ னெழுந்தருளியிருக்குந் திருப் பதிகளைத் துதித்து வணங்குபவர், வணங்குதற்கு நியமித்தவர், வணங் கச் செல்வோர்க்கு வழியின்கட் டுணையாகச் செல்லுபவர், உடன் சென்றவருடன் கூடிப் பணியுமவ ரென்றெண்ணப்பட்டா ரிவரெல் லாரும் சிவலோகத்திலே யிருந்து வாழ்வதற் குரியார். அவர்களே தீவினை முழுதும் போக்குவர். அவர்களே தங்கள்பால் வரு மியமனைக் கோபிப்பவர். (எசு)

[அச் சிவத்தலங்களிற் சென்று சிவபூசை முதலாயின செய்தார்
பெறும்பயனு மதிலிருக்குந் தபோதனர்கள் சரீரத்திற்
பிணிகளை மருந்து முதலியவற்று,லொழிக்குமவர்
பெறும்பயனு முணர்த்துகின்றார்.]

சிவனைப் பூசை செய்விப்பார்
சிவனற் புரியைச் சென்றடைவ
ரவனைப் பருவத் தறிவிக்கு
மாசா ரியனை யன்பரையுந்
தவரைத் தமிக்கும் பிணிதனையுந்
தணிப்பார் தாமுந் தனித்தேமே
யெவரிப் பிணியைத் தணிப்பாரென்
றிளைப்பா ரிளைப்புக் கிளைப்பாரும்.

(இ-ள்.) சிவனையும்-அவரவர் பக்குவத்துக்கீடா யந்தச் சிவனை யறிவிக்கு மாசிரியனையும் - சாதகர் முதலிய அன்பரையும் பூசை செய்விப்பாரும், தபோதனரை வருத்தும் பிணிகளை மருந்து முதலிய வற்றா னீக்குபவரும், சிவத்தலங்களை வணங்குநிமித்தமா யவ்விடத் தில் நோயாய்த் தனித்துவிட்டோமே யிதனை யெவரழிப்பரென்று வருந்து மநாதரராயுள்ளார் வருத்தத்தைக் கண்டு துக்கிப்பவரும், சிவ லோகத்தைச் சென்று பொருந்துவர்.

(வி - ரை.) 'பிணிதனையும்' என்ற வும்மையாற் பசி குளிர் தணிப்பாரு மென்பதூஉம் கொள்க. (எஎ)

[மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கை யாலோ தனத்தாலு
மருநோ யதனை யருந்தவர்க்குப்
போக்கு விப்பா ரவர்தாகும்
பொருந்திப் போகஞ் சிவபுரியு

ணீக்கிப் பிறந்து நிலமிசையே
நில்லா துடல மெனநினைந்து
நோக்கற் கரிய பரமசிவ
னொன்று ளடைவர் நோயறவே.

(இ-ள்.) அரிய தபோதனர்க்கு எய்திய நீங்குதற்கரிய நோயைத் தம் காயத்தொழில்களினாலு மன்னத்தினாலுந் தாமேனு மொருவரைக் கொண்டேனும் போக்குவிப்பாரும், சிவலோகத்திற் சென்றிருந்து போகங்களைத் துய்த்து அது தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பிறந்து யாக்கை நிலையுதலின்மை யென்றுணர்ந்து தம்மை யநாதியே தொடர்ந்துவரு மாணவமுதலிய பிணிக ணீங்கும்வண்ணம் யாவரானு நாடுதற்கரிய பரமசிவனது வலியினையுடைய சீபாதங்களை யடைவர்.

(வி - ரை.) 'ஓதனத்தாலும்' என்ற வும்மையால், அவுடதத்தினாலு மென்பதூஉ மமைக. (எஅ)

கலிவிருத்தம்

என்றுசிவ ஞானவித் தானமுமி சைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (எகூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆருயிர் வேரென வாயவனே!
யாரண மோதிய வாயவனே!
சாரணர் நாடிய சற்பொருளே!
தனையொழிந் தின்மைய சற்பொருளே!
பூரண னாகிப் பொருவிலியே!
புரமவை மாளப் பொருவிலியே!
யாரு மெனுந விடத்தினனே!
யருந்திய வால விடத்தினனே.

(இ - ள்.) எவ்வுயிர்க்கு மூலமாயிருந்தவனே! ஈசானமொழிந்த தற்புருட முதலிய நான்கு திருமுகத்தானு நான்கு வேதங்களையு மோதினவனே! திகம்பரரால் தியானஞ் செய்யப்படும் நல்ல மூர்த்தியே! தானேயன்றி வேறின்றி விளங்கு முண்மைப் பொருளே! எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் பரிபூரணமா யொப்பில்லா திருப்பவனே! தாரு

கன், தாருகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி யென்னு மூவர் புரங்களையும் பொருதழித்த வில்லையுடையவனே! யாவரானு மெண்ணுதற்கரிய நாததத்துவங் கடந்தவனே! ஆலகாலவிடத்தை யமுதாக யருந்தின வனே! (அ0)

கட்டளைக்கலிப்பா

கங்கை தன்னைச் சடையிற் கரத்தனே!
கரிசு போக்கிடு மஞ்சக் கரத்தனே!
மங்க முப்புரஞ் செய்தவை வாளியே!
மதித்த மூவரை யங்குறவாளியே!
சிங்கந் தன்னை யுரித்திடுந் தீரனே!
- செனன சாகரந் தேற்றிடுந் தீரனே!
யங்கந் தன்னினு மாசை யறுக்கவே!
யம்ம வாணவ மாசை யறுக்கவே.

(இ - ள்.) கங்கையை யுலகமழியாவண்ணஞ் சடையின்க ணொளித்தவனே! ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையுடைய பஞ்சாக்கரத்தை யுடையவனே! முப்புரங்களும் பொடியாய்ப் போகக் கூரிய வம்பினாலே யெய்தவனே! தன்னையே யுண்டென்றிருந்த நந்தி மாகாளர் வாணசுரனாகிய மூவரையு மவ்விடத்துறவாகக் கொண்டவனே! இருடிக ளாபிசாரத்திற் றோன்றிய சிங்கத்தைக் கொன் றதன்றோலை யுரித்தணியுந் தீரனே! செனன மரணமாகிய கடலிலே கிடந்தழுந்து மென்னை யேற்றுதற்குக் கரையாயிருந்தவனே! சரீரத்தி லுண்டாகிய விருப்பத்தைப் போக்கவே யாணவமல பாசமாகிய குற்றத்தைச் சோதித் தான்மாக்களை முத்தியடைவிப்பாயாக!

(வி - ரை.) 'அம்ம' என்பது உரையசை. (அக)

கலிநிலைத்துறை

காலனை யுருளக் கால்கொடு கடுகிக் கழல்பேணும்
பாலனை யருளிப் பாசம தகலப் பரிவோடு
மாலத னிழலுற் றாரண முனிவர்க் கருள்வாய்மைச்
சீலனை தூரையைத் தோறு முகனைச் செறிவாமே.

(இ - ள்.) எமனை யுருளும்படி கால்கொண் டுதைத்து அத் திருவடிகளை விரும்பி அருச்சனைசெய்யு மார்க்கண்டருக் கருள்புரிந் தான்மாக்கட்குப் பாசங்க நீங்கும்வண்ணங் கல்லாலநிழலின்க ணன் பினோ டெழுந்தருளியிருந்து சனகர் முதலிய நால்வர்க் குண்மை

யான நான்கு வேதங்களையு மருளிச்செய்த சிலமமைந்த சிவனது வாக்கியங்களை யாராய்ந்த அறுமுகத்தினையுடைய பிள்ளையாரை யுறவு கொள்வோம். (அஉ)

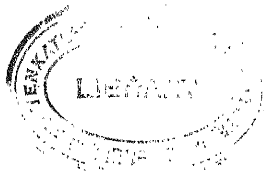
அரியய னறிதற் கரியனை யமரர்க் கமிர்தியக்
கருகிய கடுமுற் பருகிய கருணைக் கடலானைப்
பரமனை யரவக் கரையனை விரவப் பரிவானைப்
பொருகழல் புணரப் பொதிமலை முனிசொற் புகல்வாமே.

(இ - ள்.) திருமாலு நான்முகனு மறியவொண்ணாதவனும், தேவர்கட் கமிர்தங் கொடுக்கும்பொருட்டுக் கருநிறங்கொண்ட விடத்தை முன்னுண்ட அருட்கடல்போல்பவனும், யாவர்க்கு மேலாயவனும், பாம்பினையுஞ் சங்குமணி வடத்தையுந் திருவரையி லணிபவனும், யாவரேனுந் தன்னை யடைந்தபோ தவர்க்கன்பு செய்பவனுமான சிவனது ஓசையுள்ள வீரக்கழலினை யணிந்த சீபாதங்களை யடைதற்குப் பொதியமலையின்கண் வாழு மகத்திய முனிவன் விளக்கிய தமிழ்மொழியை யாம் துதிப்பாம். (அங)

இரண்டாவது

சிவஞானதானவியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

ஐவகை யாகவியல்.

[இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஐவகை யாகத்தின் பகுதி யை யுணர்த்துத னுதலிற்று. இங்ஙனஞ் சிவஞானதான வியலைச் கூறியதன் பின்னர் இவ்வியலைக் கூறிய தெற்றுக்கெனின், கருமயாக முதலிய ஐவகையினும் ஞானயாகமே சிறப் புடைத்தென்று உரைத்தமையா லதன்பின்னர் வைக்கப்பட்டதென்க.
இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின், ஐவகை யாகத்தைத் தொகுத்து உணர்த்துத னுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

கரும மென்று தவமென்று
கற்பாற் பயின்மந் திரமெனறு
பரிவால் வருபா வனையென்று
பரம ஞான மகமென்று
தெரியு மகமோ ரைந்தினையுஞ்
சிறந்த விவற்றின் பலத்தினையும்
பரம யோகர் நிலையுடனே
பரிவான் முனிவ பகர்வாமே.

(இ - ள்.) முனிவரனே! கன்மயாகமென்றும், தபோயாக மென்றும், உபதேசிக்கிற மந்திரத்தினாற் பயில்கின்ற செபயாகமென் றும், ஆதரவினால் வருந் தியானயாகமென்றும், மேலான ஞான யாகமென்றும், இப்படி யாராயு மைவகை யாகத்தினையு மிவற்றின் சிறப்புடைய பலத்தினையு மேலான சிவயோகிகள் நிலையோடு நின் மேல் வைத்தவன்பினால் யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக!

[மேற் றொகுத்த ஐவகை யாகத்தினுட் கருமயாக முதலிய மூன்றனையும் விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

செய்து சிறக்கச் சிவபூசை
செந்தீ வளர்க்கை முதல்கரும

ஙைய வுடலம் விரதத்தை
நவிற்ற லாதி தவஞ்செபமும்
பையப் பயிற்றல் பிறர்செவியிற்
படாது பயிற்றன் மந்திரத்தை
மைய லகல மனத்தாலும்
வருக்கை யெனமூ வகைத்தாமே.

(இ - ள்.) கன்மயாகமாவது: நூல்விதியாற் பூசாங்கமாகப் புனன்மூழ்கிச் சிறப்புடன் சிவார்ச்சனைபண்ணி யக்கினிகாரிய முதலியன செய்தல்; தவயாகமாவது: உடல் வாடச் சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்தல்; சேபயாகமாவது: மந்திரங்களைப் பிறர் செவிக்குக் கேட்க வுச்சரித்தலும், பிறர் செவிக்குக் கேளாமல் மெள்ள வுச்சரித்தலும், மயக்க மொழியும்படி மானதமாக வுச்சரித்தலும்' என மூவகையினை யுடைத்தாம்.

(வி - ரை.) மந்திரயாக மெனினும், செபயாகமெனினு மிழுக்கா. (உ)

[இங்ஙனங் கூறிய செபயாகஞ் செய்யு முறையு மவற்றின் பலன் மிகுதியுங் குறைவு மூன்று செய்யுளா னுணர்த்துகின்றார்.]

செறித்து வடந்தர்ச் சனிமீதே
செபிக்க வொலியைச் சேட்டையினாற்
செறித்து வடமத் திமைதன்னிற்
செபிக்க மந்தஞ் சேட்டையினாற்
செறித்து வடத்தை யநாமிகையிற்
செபிக்க மனத்தைச் சேட்டையினாற்
குறிப்பிற குறைந்த பலமந்த
மதனி லொலியுங் குறைந்தபலம்.

(இ - ள்.) பிறர்க்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திரத்தை யொலியாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தைத் தர்ச்சனிமீதே வைத்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க! பிறர்க்குக் கேளாமற் றனக்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திரத்தை மந்தவொலியாகச் செபிக்குங் காற் செபவடத்தை மத்திமை விரலின்கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க! செவிப்புலனாகா துச்சரிக்கு மந்திரத்தை மானதமாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தை யநாமிகையின்கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க. ஆராயுங்கான் மானதமாக வுச்சரிப்பதைப் பற்ற மந்தமாக வுச்சரிப்பது தாழ்ந்தபல மதனைப்பற்ற வொலியாக வுச்சரிப்பது குறைந்த பலம். (௩)

கண்டி விசிட்டங் குசைக்கிரந்தி
கனிட்டங் கமல மதிற்கனிட்டம்
புண்ட ரீக மணியதனிற்
படிக மணிபுத் திரதீபி
யுண்டைச் சங்க மிறைவிரலு
முணரி லொன்றுக் கொன்றானட
விண்டார் போக விருப்பங்கை
மேலே மறிக்க மாலையெல்லாம்.

(இ - ள்.) செபமாலைக ளெவற்றினு முருத்திராக்கமே சிறப்புடைத்து. அதற்குத் தர்ப்பையைப் பவித்திர முடிச்சாக முடிந்த மாலை கீழாம். அதற்குத் தாமரை மணிவடந் தாழ்ந்த பலம். அதற்குப் படிகக் கல்லினாற் கடைந்தமணி தாழ்ந்த பலம். புத்திரதீபிவடமுங் கடைந்துருட்டிய சங்குமணிவடமு மிறையும் விரலு மாராயி னொன்றுக்கொன்று பலங்குறையும். போகத்தின்கண் விருப்புநீங்கிய துறவிகள் கண்டிமாலைமுதன் மாலைகளெல்லாங் கையினான் மேனோக்கித் தள்ளிச் செபிக்க! (ச)

இயங்கிற் பிராண னிடைநாடி
யிருமூன் றெழுத்து மியம்பிடுக
நயந்தார் போக மதுகயந்தீர்
வலது நாடி தனினவில்க
வியங்கிற் பிராணன் சுழுனைவழி
யிரண்டு மடைவா ரியம்பிடுக
முயங்க விளையார் முலையிணையை
வலது நாடி முனைத்தெனினே.

(இ - ள்.) போகத்தை யடைய விரும்பினார் பிராணவாயுவான திடையென்னு நாடியிலே நடக்கிற் பிரணவத்தோடு கூடிய மூலமந்திரமான ஆறெழுத்தையு முச்சரிக்கக் கடவர்! அதனை வெறுத்தார் பிங்கலை நாடியின்கட் பிராணவாயு வியங்கி லாறெழுத்தையு முச்சரிக்கக்கடவர்! புத்தி முத்தி யிரண்டினையும் விரும்பினார் சுழுமுனை நாடியில் பிராணவாயுவான தியங்கி லந்த வாறெழுத்தையு முச்சரிக்கக்கடவர்! பிராணவாயு பிங்கலையில் தோன்றி யியங்குகிற காலத்தி விளையாராகிய மடவார து முலைத்துணையினையும் புணரக்கடவர்!

(வி - ரை.) 'சுழுனை' என்பது வடசொற் சிதைவு. மாதரைக் கூடும் விதி யீண்டுக் கூறியது "மற்றொன்று விரித்தல்" என்னும்

குற்றமாமோவெனின், "ஒப்பின் முடித்தல்" என்னுந் தந்திரவுத்தி யாற் கூறுவதனாற் குற்றமின்மை தெளிக. (௫)

[மேல் நிறுத்தமுறையானே தியானயாகஞ் செய்யுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

பற்றிப் பரமன் றிருவுருவைப்
பரிவா லொருமைப் படவுள்ள
மற்றோர் பொருளின் மனம்பற்றா
வண்ணந் திண்ண முறமயக்க
மற்றே தொடர்ந்த விச்சின்ன
மடையா வறிவு பாவனைநீ
ரெற்றே யொழுகு மிறைவன்பா
லற்றே யஃதென் றெண்ணுகவே.

(இ - ள்.) தியானயாகம்: மனம் வேறொரு விடயங்களினும் பொருந்தாவண்ணந் தாரணையி னிறுத்தி யஞ்ஞானவிகற்பமற்று, உள் ளம் சதாசிவமுதலிய விக்கிரகங்களி லொன்றை யன்பினால் நினைந்து, அத் தியானத்தி லிடைவிடாது கலந்து நிற்றல். அஃதெத்தன்மைத் தெனின், ஆற்றுநீ ரிடையறாதொழுகு மத்தன்மைத்தென் றுணர்க.

[மேல் நிறுத்த முறையானே ஞானயாகத்தின் றிற முணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பி லமலன் றனையுணர்த்து
முரையை யோத லோதுவித்தல்
செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத்
தெளிகை பிறரைத் தெளிவிக்கை
தப்பா ததனை மனத்தகத்தே
தரிக்கை யெனவுந் தானைந்தாம்
வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச்
சிறந்த ஞான மகவினையே.

(இ - ள்.) இணையில்லாத நின்மலனை சிவனை யறிவிக்குஞ் சிவாகமங்களைத் தானோதுதலும், பிறரை யோதுவித்தலும், அவற்றிற் சொல்லும் பொருளை யையந்திரிபறத் தான் றெளிதலும், பிறரைத் தெளிவித்தலும், அந்தப் பொருளை நாடோறு மறவாது மனத்தின் கட் டரிக்கையும், என வைந்துவிதமாம். இதுவே பக்குவான்மாக்க ளுக்கு வைப்புமாய், அபக்குவரா லருந்தவொண்ணாத மருந்துமாய் நின்ற தலைமைபெற்ற ஞானயாகத் தொழிலாவது.

தேவாரம்.

"கற்றல்கேட்டலுடையார் பெரியார் கழல்கையாற் றொழுதேத்த"
எனவும்,

"கல்லாதார் காண்டற் கரியானை" எனவும்,

"கல்லா நெஞ்சி னில்லா னீசன்
சொல்லா தாரோ டல்லோ நாமே." எனவும்,

கூறியருளிய திருக்கடைப்பானு முணர்க. ஆகலி னிதனையே சிறப்பாகக் கூறவேண்டிற்று. (எ)

[ஐவகை யாகங்க ளொன்றுக்கொன்று சிறப்புடைத் தென்பதூஉம், அடையும் பல மின்னதகைத்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

அறைந்த கருமயாகமுத
லைந்து மொன்றுக் கொன்றதிகஞ்
சிறந்த பலமும் போகவிதஞ்
சிந்தை செய்த பயனெல்லா
மறைந்து தீய வினைமாய்கை
வரத னுருவ மெனவடிவ
மிறந்தும் பிறந்து மினையாதே
யிருக்கை யென்னு மிவையைந்தும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய கன்மயாக முதலிய ஐவகையாகமு மொன்றுக்கொன்று பலன்க ளதிகமாயிருக்கும். அஃதெவ்வாறெனின், கன்மயாகத்துக்குப் போகவிதமும், தபோயாகத்துக்குச் சிந்தித மனோரத சித்திகளும், மந்திரயாகத்துக்குக் கொடிய கன்மங்களுற்பவியாது கெடுதலும், தியானயாகத்துக்குச் சிவனது திருவடிவே போல வடிவமுண்டாதலும், ஞானயாகத்துக்குச் சனன மரணங்களெய்தி யிளையாமற் சாயுச்சியம் பெற்றிருக்கையுமெனக் கூறிய விவ்வைந்து மொன்றுக்கொன் றதிக பலன்களாம்.

(வி - ரை.) அஃதெங்ஙன மெனிற், கன்மயாகத்தைப் பற்றத் தபோயாகம் பதின்மடங்கதிகம். அதனைப் பற்ற மந்திரயாகம் பதின்மடங் கதிகம். அதனைப் பற்றத் தியானயாக நூறுமடங் கதிகம். அதனைப் பற்ற ஞானயாக மளவில்லாத பலத்தைக் கொடுக்குமாதலால், ஞானயாகமே சிறந்ததென்றறிக. (அ)

[மேல் நிறுத்தமுறையானே பரமயோகர் நிலை யுணர்த்துகின்றார்.]

அஞ்சி யாசை முதலாய
வவல பேத மனைத்தினையுந்

துஞ்சிப் பிறக்குந் தொழிற்கிளைத்துத்
தோன்றாத் துணைவ னடித்தூங்கும்
விஞ்சைக் குகையுள் வீற்றிருப்பர்
பரம யோக விரதியர்மெய்ந்
நெஞ்சத் திவரை நினைப்பாரை
நிரந்த வினையு நீங்கிடுமே.

(இ - ள்.) காமக்குரோத முதலிய துக்க பேதங்களனைத்தினு க்கு நடுங்கி, இறந்து பிறக்குந் தொழிலுக்கு வருந்தி, அவை நீங்கும் வண்ணம் அபக்குவர்க்குத் தோன்றாத் துணைவனான சிவனது திரு வடியிலே நிலைபெறுதற்குக் காரணமாகிய ஞானமாகிய குகையில் வீற்றிருப்பர், மேலாய யோகநிலை பெற்ற தபோதனர். இவர் திரு மேனியை யுள்ளத்தின்க ணினைப்பவரைத் தொடர்ந்த கன்மங்களும் விட்டு நீங்கும்.

(வி - ரை.) 'வினையும்' என்ற வும்மையானே மாயை முதலா யினவுங் கொள்க. இதனைச்,

"செடிகொ ணோயின்னடையார் திறம்பார் வருநீமையும்
திருவாஞ்சியத்தடிகள் பாதமடைந்தா ரடைந்தா ரடியார்களே."

என்னுந் தேவாரத்தானு முணர்க. (௯)

[மேலவரை வழிபாடு செய்யின் வரும் பல னுணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்தார் பரம ஞானிதனைப் பூசை நசையாற் புகழுறவே
பிரிந்தா னுடலைப் பிரியாதே பெருமா னுலகம் பெற்றிருப்பர்
நிரந்த கற்ப சதநியுத நிகழ வதன்பி னெடுமால்வாழ்
பரந்த வுலக மதுபற்றி யிருப்பர் விருப்பாற் பாங்குறவே

(இ - ள்.) அன்பினால் மேலான ஞானிகளை யருச்சனை செய் தார் பூமியின்கட் டமக்குக் கீர்த்தி நிலைபெற ஊனுற்றுன்னிய வுடம் பினை நீங்கிச் சிவலோகத்தினையடைந் ததனை விட்டு நீங்காமற் கோடி கற்பஞ் செல்லுமளவு முறைவர்; ஆண்டுப் போகம் துய்த்துத் தொலை ந்தவாறே நாரணன் வாழும் விரிந்த வுலகின்கணடைந் தன்பினாலே யக்கடவுள் சமீபமாக வாழ்வர். (௧௦)

இதுவுமது.

உறைந்தே யொழிந்த வுலகத்து
மோங்கும் போக விதமுண்டு

பிறந்தே புவியிற் பிறழாதே
    பெரியோ னடியைப் பேணுதலுஞ்
சிறந்தே யவனுஞ் சிவஞான
    யோகந் தெருட்டத் தெருண்டேனு
மிறந்தே யிணையி லிறைவனுட
    னிரண்டற் றிருப்ப ரின்புறவே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம், ஈாணனுலகத்திற் போகம் துய்த்துத் தொலைத்தவாறே யதனையல்லாத பிரமலோக மிந்திரலோகங் கந்தருவ லோக மியக்கலோக மிவற்றினு மடைவே வதிந்திருந்து ஆண்டாண் டுள்ள போகபேதங்களைத் துய்த்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்க ணுத்தமசாதியிற் றோன்றி முன்விட்ட குறையினாலே யுள்ளம் வேறுபடாமற் பெரிய ஞானாசிரியன் திருவடியை யடைந்து வழி பாடுசெய் துள்ளவா றந்த வாசிரியனுந் தன்னுள்ள மகிழ்ந்து சிவ ஞானயோகத்தை யறிவிக்கத் தாமறிந்து ஞானநிட்டையை யடை ந்து பின்பத் தேகத்தை விட்டு நீங்கினவாறே தனக்கு நிகரில்லாத சிவனுடன் வேறறக் கலந்து சிவானந்தானுபவ மனுபவித்திருப்பர்.

[ஞானநிட்டையை யுடையார்கள் விடயங்களி லொழுகினு
மவற்றி னழுந்தாரென் றன்னோர்
சிறப்புணர்த்துகின்றார்.]

அமல னுருவ மறிந்தார்கள் விடய பேதத் தடைந்தாலுங்
கமலத் தமரு நீர்போலக் கலப்ப தில்லைக் கருதுங்காற்
றமலத் தினையுந் தடிப்பார்கள் சமைக்க பூசை யவர்தமக்கே
விமல னவரை விடவின்றிச் செய்தார் சிறப்பை விரும்புவனே

(இ-ள்.) நின்மலனான சிவனது சுபாவ சொரூபத்தை யுணர் ந்த ஞாதாக்கள் விடய விதங்களைப் பொருந்தினாரேனு மதனை யராயுமிடத் தவர்கள் தாமரையிலையிற் றங்கிய நீர் அதிற் றோய் வின்றி நின்றாற்போல, அந்த விடயங்களி லழுந்தார்கள்; தமது ஆணவமல முதலியவற்றையும் போக்குவர்; ஆதலா லந்த ஞானி களுக்கே பூசை செய்யக்கடவர்! அஃதெக்காரணத்தாலெனின், மலரகிதனான சிவன் அந்தச் சிவஞானிகளை விட்டு நீங்கா தவர்களிட மாக நின்று செய்தார் செய்த பூசைகளைத் தானே விரும்பி யேற் றுக்கொள்ளுதலால்.

(வி-ரை.) 'அடைந்தாலும்' என்னு மும்மை யடையாமையை விளக்கி நின்றதாகலின் எதிர்மறை. (கஉ)

[புண்ணியபாவ நீற்றலாற் சிவஞானிகளிடத்து வினையேறுமைக்குத் திட்டாந்தமு மவரைப் புகழ்ந்த விகழ்தல் செய்தா ரடையும் பலனு முணர்த்துகின்றார்.]

மருந்தைச் சிறந்த மந்திரத்தை
வல்லார் விடத்தை மாந்திடினும்
வருந்தார் தமது செயன்மாள
வரதன் பொருவில் வலியுணர்ந்தார்
பொருந்தார் பாவ புண்ணியங்கள்
புரிந்தே யிவரைப் புகழ்ந்தாரும்
பிரிந்தே யிகழ்ந்து பேணாரு
மிவர்தம வினையைப் பெறுவாரே.

(இ-ள்.) அவுடதத்தையு மேலான மந்திரத்தையும் வல்லவர், நஞ்சினைப் புசித்தாரேனு மதனால் வருந்துதலுறார்; அதுபோல, ஒப்பில்லாத சிவனுடைய ஞானத்தை யுணர்ந்த சிவஞானிகளும், எல்லாம் சிவன்செயலென்றுந் தம் செயன் மாண்டிருக்கையானே யவர்கள் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து மதனால் வருஞ் சுக துக்கத்தை யடைந்திலர். அச் சிவஞானிகளைப் புகழ்ந்தாரும் வேறுபட் டிகழ்ந்தாருமாகிய விவர்கள் தமக்குரிய வினைப்பயன்களையும் துய்ப்பர். ()

[ஒத்துப் புறனடை முதலிய வைந்தனுள் முற்கூறிய செய்யுளைக் குறித்துச் சூத்திரப் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.]

பண்ணான் பரம சிவஞானி
பாவ விதமும் பயிற்றிடினு
முண்ணான் பலமு மெனப்பனுவ
லுரைக்கு மதனா லொருதலையே
நண்ணோந் துயர மெனப்பெரியோர்
நவையு மியற்று னசையாலே
மண்ணோ ரவல மாசுரையை
மாற்றி யிடவே வல்லாரார்.

(இ - ள்.) மேலான சிவஞானி பாவபேதங்களைச் செய்யான். அங்ஙனம் செய்யினு மந்தத் தீவினைப் பயன்களை யனுபவியானென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும். ஆகையினால், சிவஞானி பாவவிதஞ் செய்யாமையுஞ் செய்யி னஃதுண்ணாமையு நிச்சயமேயாம். அச் சிவஞானிகளாவார் நாம் துயரத்தைப் பொருந்துவதில்லையே யெனக் கருதித் தம் மனவிருப்பினாற் காமமுதலிய குற்றங்களைச் செய்யி னவற்று

லவர்க்குத் தீவினை யெய்தாதேனும், பூமியின்சண் மிகப் பொல்லாத வசைதோன்று மதனைப் புறங்கூறுது மாற்றுதற்கு வல்லவர் யாவர்?

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். 'இயற்றின' எனவே யியற்று வையும் விளங்கிகின்றது. (கச)

[ஞானநிட்டையை யுடையா ரதனை விட்டுக் கிரியைகளை யனுட்டிக்கின் அவர் பரதத்துவத்தை யறிந்தவரல்லரென் னுணர்த்துகின்றார்.]

எய்தற் கரிய பரம்பரனை
யிசைந்தார் கருமத் திசையார்கள்
செய்யிற் கருமஞ் சிறந்தபொருள்
செறிந்தா ரல்லர் செழுங்கனிதங்
கையிற் புகலுங் களைந்தவலக்
காயைக் கவரக் கருதினரார்
வையத் தொளிகொண் மணியகற்றி
வழுவாஞ் சிலையார் மகிழ்வாரே.

(இ - ள்.) யாவரானும் பொருந்துதற் கரிய சிவனைக்கூடி ஞேயத்தழுந்துவார் கிரியையினைச் செய்தற் கிசையார். அதனை யனுட்டித்தாரேனு மேலான பொருளாகிய சிவத்துடன்கூடி நிட்டையை யடைந்தவ ராகார். ஞானயோகிகள் ஞேயத்தழுந்தினும் அத னேடு கிரியையு நிகழ்த்தாரோவெனின், யாரே தங் கையின்கட் கொழுவிய வாழை முதலியவற்றின் கனிக ளெய்தின் அதனை நுக ராது விடுத்துச் சுவையில்லாக் காயினைக் கைக்கொண்டு நுகரவிரும்பு வர்? அஃதன்றி வையத்தின்கண் ணொளியமைந்த பதுமராக முத லிய இரத்தினங்கள் வந்தெய்தி னவற்றினைக் கொள்ளாது யாரே விடுத்துப் புல்லிய கல்லினைக் கைக்கொண்டு மகிழ்வர்?

(வி - ரை.) கனி பெற்றார் காய் விரும்பாத தன்மைபோன்று மணி பெற்றார் சிலை விரும்பாத தன்மைபோன்றும், ஞானம் பெற் றார் கிரியை விரும்பாரென விளக்கிநின்றது என்க. (கரு)

[ஞேயத்தைப் பெறவேண்டினார்க்குக் காமமுதலிய குற்றங்கள் அணுகாவென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

ஆசை முதலா மாசனைத்து
மறுத்தே யுடலும் வெறுத்தரிய
தேசன் சிவன்பொற் பாதமலர்
செறிந்தார் பிறப்பை மறந்தார்கள்

பேசற் கரிய பெருமையினைப்
பெற்றா ரல்லர் கற்றாலு
மாசு மலிந்த வாசையினான்
மயங்கித் தியங்கு மானிடரே.

(இ - ள்.) காமமுதலிய குற்ற மனைத்தினையுங் கெடுத்து, யாக்கையையும் வெறுத்துப், பிறரால் அறிதற்கரிய ஞானப்பிரகாசனாகிய சிவன் பொன்போன்ற சீபாதங்களைப் பற்றினவரே சனன மரணத்தை யொழிந்தவர். அங்ஙனஞ் செய்யா தழுக்கு மிக்க விராகத்தினாலே யுள்ள மயங்கி வருந்துபவர் பெருநூல்களைக் கற்றாரேனுஞ் சொல்லுதற்கரிய பிறவி நீக்கம் பெறார்.

(வி-ரை.) பிறவி யறுதலே பெருமை தருவதாகலின் அதனைப் 'பெருமை' என்று உபசரித்துக் கூறினார். இதனைச் "சிறப்பீனும்" என்பதில் பரிமேலழகர் கூறலானு மறிக. (கசு)

[சருவ வியாபியாயிருக்கிற சிவன் பக்குவான்மாக்களுக்கல்லது அறியப்படானென் றுணர்த்துகின்றார்.]

காணார் மலத்தாற் கண்ணிழந்தார்
கலந்தே யெங்கு நிறைந்தானைச்
சேணா ரிரவி தனைக்காணார்
சிறந்த விழியை யிழந்தாருங்
கோணா கினையும் பூணெனவே
கொண்டா னடியைக் கண்டார்கண்
மாணா மூல மலவலியை
மாய்த்தா ரவன்றன் வலியாலே.

(இ - ள்.) கட்புலனை யிழந்து நிற்பவர் ஆகாயத்தின்கணின்றெங்கும் பரம்பும் சூரியனைக் காணாதவாறுபோல ஆணவமலத்தினாலே யறிவாகிய கண்ணிழந்தவர் எங்குங் கலந்து நிறைந்து நிற்கும் சிவனைக் காணார். அற்றேல், இப்படிக் காணப்படாத சிவனைக் கண்டவர் யாவரென்னின், அந்தச் சிவனது சத்தியினால் தம்மை மறைத்திருக்கும் பொல்லாத மூலமலமாகிய ஆணவமல சத்தியைக் கெடுத்து ஞானக்கண் பெற்றவர்களே வளைந்த நாகத்தை யாபரணமாகப் பூண்ட சிவன் சீபாதங்களைக் கண்டவர். (கஎ)

[அச் சிவஞானிகள் என்ஞான்றும் ஞேயத்தைவிட்டு நீங்கார் என்பதுணர்த்துகின்றார்.]

வானா மதனை நீங்காது
வாயு விரைந்து மதனைப்போன்

ஞான மயனை நீங்கார்கண்
ஞானத் தவரு நடுக்கத்துந்
தேனின் மொழியா ரிணைத்தோளைத்
திளைக்கும் பொழுதுஞ் சினஞ்செறிய
வூனத் தினரை யுவர்த்தொறுக்கும்
பொழுதும் யாதா மொருபொழுதும்.

(இ - ள்.) வாயு எங்கு மோடியுந் தனக் காதாரமாகிய ஆகாயத்தை விட்டு நீங்காது. அதுபோன்று சிவஞானிகளுந் தமக்கச்சமுண்டாங் காலத்துந், தேன் போலுஞ் சொல்லினையுடைய மடவார் திரண்ட தோளிணைக் கலந்தனுபவிக்கும்பொழுதுங், கோபமேலிடத் தமக்குக் குற்றஞ் செய்தாரை வெறுத்துத் தண்டிக்கும்போது மற்று மெக்காலத்தும் ஞானசொரூபியா யிருக்கிற சிவனை விட்டு நீங்கார்.()

[சிவஞானிகண் முதலாயினோர்க்குச் சிவன் றோன்றி நிற்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

துயக்கந் துடைத்த ஞானிகட்குத்
தோன்று மெங்குந் துகளில்லான்
மயக்க மறுத்த யோகர்க்கு
மருவு மிதய மலர்மீதே
பயக்கும் பலத்தைப் பாவகனிற்
பார்ப்பார் தமக்குப் பாங்குறவே
நயக்கு முருவின் மற்றையவர்
நாட வுறைவ னோடோறும்.

(இ - ள்.) நின்மலனான சிவன், விடயங்களிலே அறிவு வேறுபடுந் தன்மையை யொழித்த ஞானிகளுக் கெவ்விடத்துந் தோன்றி நிற்பன். அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்த யோகநிலையுடையார்க் கவருடைய மனக்கமலத்திற் றோன்றுவன். அந்தணர்க்குக் காருகபத்தியமாகவனீயந் தக்கணாக்கினியெனக் கூறப்பட்ட மூவகையக்கினியினிடத்தே தோன்றி யவர் விரும்பிய பலனைக் கொடுப்பன். மற்றுமுள்ள ஆன்மாக்க ளொஞ்ஞான்றுந் தரிசித்தற்குச் சிவலிங்க முதலிய நயந்த திருவுருவங்களிலே எழுந்தருளியிருப்பன். (கக)

[ஞானநிலை யுயர்புங் கன்மநிலை யிழிபும் உணர்த்துகின்றார்.]

ஒளிய பதும ராகங்கை
யுடையார்க் குவகை யலதுண்டோ
தெளிய யோக சித்தர்க்குஞ்
சிறப்பே யலது செலவுண்டோ

புனிய சிலையைப் பொறுத்தார்க்குப்
    பொருளோ சிறிது துயர்பெரிது
தெளிவு பெரிது பலஞ்சிறிது
    நிரந்த கரும நிலையார்க்கே.

(இ - ள்.) ஒளியினையுடைய மாணிக்கத்தைக் கைக்கொண்டார்க்கு மகிழ்ச்சியே யன்றித் துயருண்டோ? அதுபோலத் தெளிவினையுடைய ஞானயோகஞ் சித்தித்தார்க்கு மின்பமேயன்றித் துன்பமுண்டோ? புல்லிய நிறத்தையுடைய அம்மிக்கல் முதலியவற்றைச் சுமந்தார்க்கு விலையா லெய்தும் பொருளோ அற்பம். அதனைச் சுமக்குந் துயரமோ மிகுதியாம். அதுபோலப் பூசை, சபம், தியானமெனப் பரந்த கன்மநிலையி னிற்பார்க்குப் பெறும்பல மற்பம். அடையுந் துயரம் பெரிது.

(வி - ரை.) 'உண்டோ' என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. 'செல்லல்' என்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. புல்லியவென்பது 'புனிய' என லகாரம் னகாரமாயது. சித்தர் என்றது ஞானிகளெனக் கொள்க.

[மேல் அந்த ஞானிக ளெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லையின்
    சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்த பரம சிவனுருவந்
    தெருண்ட பரம சிவஞானி
யுறைந்த வெல்லை விற்கோடி
    யளவும் பாவ மொழிந்துவிடு
நிறைந்த கங்கை நிகழிடத்து
    ணிங்கு மயுத மாறளவு
மறைந்த வளவி னருத்தத்து
    ளகலும் பாவ மரன்புரிக்கே.

(இ - ள்.) சிறப்பினையுடைய பரமசிவ சொரூபத்தை யுணர்ந்த மேலான சிவஞானி யெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லைக்குக் கோடி விற்கிடையளவும், நீரால் நிறைந்த கங்கைநதி விளங்கு மெல்லைக்கு அறுபதினாயிரம் விற்கிடையளவுஞ், சிவாலயத் தெல்லைக்கு முப்பதினாயிரம் விற்கிடையளவும், பாவமெய்தா தகலும். (உக)

[சிவஞானிகள் சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.]

நீடும் பொருளொன் றுண்டெனவே
    நெஞ்ச மதனு ணிச்சயித்தார்
ஆடு முதக மாதீர்த்த
    மவனி தலத்தி லனைவர்க்குங்

கூடு மெல்லை சிவபூமி
கொடிய வினைகள் கெடநினைவார்
தேடி யவரை யருச்சிக்க
சிந்தை செய்க சிறப்புறவே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்று நிற்கும் பதியென்னும் பொருளொன்றுண்டென் றுள்ளத்தி னிச்சயித்த பெரியவர்க ளாடும் புனல் பூமியிலுள்ளார் யாவர்க்குங் கங்கை முதலிய பெரிய தீர்த்தங்களாம். அன்னோர் பொருந்து மெல்லையே சிவத்தலமாம். கொடுமையாகிய பாவங்க ணீங்க வெண்ணுபவ ரந்த ஞானிகளைத் தேடி நன்றாகப் பூசிக்கவும் அவர்கள் திருவுருவைத் தியானம் பண்ணவுங் கடவர்!

(வி - ரை.) "ஞானந்திரை லோக்கிய துல்லபம்" என்பதால் 'தேடி யவரை அருச்சிக்க' எனச் சிறப்பித்தார். (உஉ)

[ஒருபாய நிட்டை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அகத்திற் புரிவா ரருச்சனையை
யரிய பலத்தை யடைந்திடுவர்
சகத்திற் புரிவார் சங்கரனைச்
சார்வ ரதனிற் றணியபல
மகத்து ளேவல் புரிவார்க்கு
மதிக பலமே யரையன்பாற்
சகத்தி னேவல் புரிவார்க்கு
மதனிற் சிறுமை சார்ந்திடுமே.

(இ - ள்.) வேந்தன் மனையகத்தின் ஏவல் செய்பவர்களுக் கவ் வேந்தனிடத்தில் நின்றும் அதிக பலன்க ளெய்தும்; அதற்குப் புறத்தி லேவல் செய்வார்க் கதற்குக் கீழாய பலனெய்தும். அதுபோலச், சிவனைத் தம்முள்ளத்தி லருச்சனை செய்பவர் மேலாய பலத்தினைப் பெறுவர்; புறம்பே அருச்சனை செய்பவ ரதிற் றாழ்ந்த பலத்தை யடைவர். (உங)

பாரி யாரும் பயிலாத பக்க மனையுட் பத்தாவைச்
சேர வவனு மவடனக்குச் சித்தக் களிப்புஞ் செய்திடுவ
னேரி லானை நின்மலனை நெஞ்சி னினைக்கி லவர்க்கவனும்
பூரித் திடுவன் போகவிதம் பொல்லா மலமும் போக்குவனே.

(இ - ள்.) மனைக்கிழத்தி செல்லாத வெல்லையி னடுத்த பள்ளியறையிற் றன் கணவனை யணுக அக்கணவனு மவட்கு மனமகிழ்ச்சியையுஞ் செய்வன். அதுபோலத் தனக்கொப்பில்லாத மலரகிதனாகிய

சிவனை மலக்கமலத்தில் தியானிக்கி லவர்க்கு இச் சரீராந்தத்திலே சிவனும் சிறந்த போகபேதங்களை நிறைத்துப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே தீமையான ஆணவமலத்தினையு நீக்கி முத்தியைக் கொடுப்பன்.

(வி - ரை.) 'சித்தக் களிப்பும்' என்னு மும்மையா னுடைபூண் முதலியவற்றையு மளித்தல் கருதிநின்றது. 'மலமும்' என்றவும்மையான் மாயை கன்மங்களையு மெனக்கொள்க. 'பக்கம்' என்பது வடமொழித்திரிபா யிடமென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. ()

[இன்னுமோ ருபாய நிட்டை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஈரைந் தாய திசைநடுவே
யியம மாதி மலர்கொண்டே
யார்வந் கூரப் பூசனையை
யமலர்க் கியற்று மவர்தாமும்
பேரன் புடைய பெருமானு
ருலகிற் போகம் பெரிதருந்திச்
சாரும் பிறப்பிற் சிவஞானஞ்
சார்ந்து சிவன்றாள் சார்வாரே.

(இ - ள்.) தேகத்திலுள்ள பத்துத்திக்கு நடுவாகிய மனத்திலயிமிசைமுதலிய மலர்கொண்டு நின்மலனை சிவனுக்குப் பூசையையுள்ளன்பு பெருகும்வண்ணஞ் செய்பவரும், ஆன்மாக்களிடத்திலே பெருங்கருணையையுடைய சிவனது உலகத்திற் சென்று மிகுந்த போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து எடுத்த சனனத்திலே சிவஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவனது சீபாதத்தை யடைவர்.

(வி - ரை.) அயிமிசை - கொல்லாமை. (உ௫)

[சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென விரும்புவா ரெய்தும் பலனுணர்த்துகின்றார்.]

நச்சி லெவருஞ் சிவஞான
நம்ப னமரும் புரிநண்ணித்
துய்ச்சே போக விதந்தொலைவிற்
றோன்றிப் புவியிற் றுரிசழியக்
கச்சே புளிய காயத்தைக்
களைகண் டமது கனிற்கண்டு
விச்சை தனக்கும் விச்சாய
விமலன் கமலம் விரவுவரே.

(இ-ள்.) யாவரேனுஞ் சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று விரும்பினவர், சிவலோகத்திற்சென் றங்குள்ள போக பேதங்களைப் புசித்து முடிந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பிறந்து துன்பங்கள் கெடும்படி புல்லிய யாக்கையினை வெறுத்துக் களைகணாகிய சிவனைத் தம்முடைய ஞானக்கண்ணால் தரிசித்து ஞானத்துக்கும் வித்தான சிவனது சீபாதங்களை வேறறக் கலந்திருப்பர்.

(வி - ரை.) விச்சை - ஞானம். விச்சு - வித்து. (உசு)

[அந்த ஞானவேட்கை மூவகையென்று மவற்றாற் பெறும்பய னிஃதென்று மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆசை தானு மூன்றுவித மறியி னவையுங் கனிட்டாந்தம்
பேசுங் கனிட்ட வாதரவு பெற்றார் மூன்று பிறப்படைந்து
தேசார் ஞான யோகத்தைச் செறிவர் பரம தேசிகனாற்
பாசம் பிரியப் பரமான வின்ப வெள்ளம் பருகுவரே.

(இ - ள்.) ஆராயுமிடத்து அவ்வாசை உத்தமம் மத்திமங் கனிட்டமென மூவகைப்படும். அதிற் பிற்கனிட்ட வாதரவு பெற்றவர் மூன்று சனனம் பிறந்து மூன்றாஞ் சனனத்தில் பரகுருவி னருளினா லாணவ முதலிய பாசங்க ணீங்க வொளிபரம்பிய ஞானயோகத்தைப் பெற்று மேலாகிய ஆனந்த வெள்ளத்தினை யனுபவிப்பர்.

(வி - ரை.) தான் - அசை. (உள)

உடையா ரிடைவே ணுளத்தமல னுலக மதனை யுகப்புறவே
யடைவா ரவனி தலத்திரண்டு பிறப்பு மவல வுடலாசை
விடுவார் பரம சிவஞானி விளைத்த கருணை வெள்ளத்திற்
படிவார் பரம சிவன்பாதம் பரிப்பார் பசுநோ யரிப்பாரே.

(இ - ள்.) சிவஞானத்தில் மத்திமமான வாதரவு உள்ளத்தின்கணுடையவர் மேன்மையுண்டாகச் சிவலோகத்தின்க ணடைந்து, பின்பு பூமியின்க ணிரண்டு சனனம் பிறந்து, இரண்டாஞ் சனனத்தில் துக்கமாகிய தேகவிருப்பினை விட்டுப் பரமசிவஞானியான ஆசிரியன் வைத்த கிருபைக்கடலிலே படிந்து மேலாகிய சீபாதங்களைத் தமதுள்ளத்தின்கட் டரித் தாணவநோயை நீக்கி முத்தியடைவர்.

(வி - ரை.) வேண் - விருப்பு. (உஅ)

பெற்றார் பெரிய வாதரவு
பெருமா னுலக மதுபெற்றே

மற்றோ ருடல மண்ணுலகில்
வாய்க்க மனத்தின் மயக்கினையு
மற்றே யமல வொளிவெளியை
யறிந்தே பிறிந்தே யவ்வுடலம்
பெற்றே பிரியாப் பெரும்பொருளைப்
பிரியா ரழியாப் பேரின்பம்.

(இ - ள்.) சிவஞானத்தி லுத்தமமான வாதாவு பெற்றவர் சிவலோகத்தை யடைந்து மீண்டும் பூமியின்கட் பிறிதொரு சரீரமெடுத்து, அங்ஙன மெடுத்த வச்சரீரத்திலே யுள்ளத்தில் விருப்பு வெறுப்புகளையு மொழித்து, நின்மலமான ஞானவெளியினை யுணர்ந்து, பின்ன ரந்தச் சரீரத்தையு நீங்கித், தன்னை நீங்காது நிறைந்து நிற்கும் பரமசிவத்தினைப் பெற்று, அழியாத பேரானந்த நீங்காதனுபவிப்பர். (உக)

கலிவிருத்தம்.

என்றுகரு மாதிய மகத்திற மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (கூ0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காமுறு வாரையுங் கண்ணினனே!
காமனைக் காய்தழற் கண்ணினனே!
நாமமு மாயிரம் பெற்றவனே!
நான்முகன் றன்னையும் பெற்றவனே!
ஏமமு மென்றனக் கானவனே!
ஏனமு மெய்சிலைக் கானவனே!
தேமொழி யாளொரு பாலினனே!
சிறுவனுக் கன்றருள் பாலினனே.

(இ - ள்.) தன்னை விரும்புகின்றவரையு மடிமைகொண்டருளக் கருதினவனே! காமனை யெரித்த நெருப்புக் கண்ணையுடையவனே! ஆயிரந் திருநாமத்தையுடையவனே! நான்குமுகத்தையுடைய பிரமனைச் சிருட்டித்தவனே! எனக்கின்பமுமா யிருப்பவனே! பன்றியையு மெய்கின்ற வில்லையுடைய வேடனாயினவனே! தேன்போலு மொழியினையுடைய வுமையாளை ஒருபாகத்தி லுடையவனே! சிறிய குழந்தையான வுபமன்னிய பகவானுக்கு முன்னாள் கொடுத்த திருப்பாற்கடலை யுடையவனே!

(வி - ரை.) 'காமுறுவாரையும்' என்ற வும்மை யுள்ளபடி யுணர்வாரையே யன்றி யென அவாய்நிற்றலி னெதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை. 'நாமமும்' என்னு மும்மை முற்று. 'நான்முகன் றன்னையும்' என்னு மும்மை நாரணனையுமென வெதிரது தழீஇ யிற்று. 'ஏமமும்' என்னு மும்மை யெனக் குயிரான பசுரூபியா யிருத்தலே யன்றி யென எதிரது தழீஇயிற்று. 'ஏனமும்' என்னு மும்மை யிழிவுசிறப்பு. (௩௧)

உன்னலன் வேள்வி யுடைத்தவனே!
உற்றது ளுடை யுடைத்தவனே!
கன்னியர் தங்களைக் காதலனே!
காமுறு வாரையுங் காதலனே!
பொன்னன மேனி பொறுத்தவனே!
புன்மைய வென்பொய் பொறுத்தவனே!
என்னெனும் புன்மை யிலாதவனே!
யானெனும் புன்மை யிலாதவனே!

(இ - ள்.) தன்னையே நினையாத தக்கன் யாகத்தை யழித்தவனே! பல துணியாலுஞ் சேர்ந்த கந்தையை யுடையாகத் தரிக்குந் தபோதனனே! மதுராபுரியின்கண் வணிகர்குலத்துக் கன்னிகைகளுக்குக் கணவனு யுள்ளவனே! தன்னை விரும்பு மடியாரை விரும்புகின்றவனே! தான் நிட்களனுயிருந்தும் அடியவர் பொருட்டுப் பொன்போன்ற திருமேனியைத் தரித்தவனே! பொல்லாத வெனது வஞ்சனையைப் பொறுத்தருளினவனே! எனதென்னும் புறப்பற் றில்லாதவனே! யானென்னு மகப்பற் றில்லையான ஞானுநித்தனே! (௩௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அனக னச்சுத னரனு ருத்திர
னழக னட்டத்திண் புயவீரன்
பனிவ ரைக்குநன் மகட னக்குளம்
பரிவு பட்டிடம் பருள்பாகன்
றினக ரற்குமுன் பலையி றுத்தவன்
சிரம றுத்தவ னலரோனைப்
புனித னற்புதன் புதல்வ னற்பதம்
புணர்வி ருப்பொடும் புகழ்வாமே.

(இ - ள்.) பாவமில்லாதவனுமாய், அழிவில்லாதவனுமாய்ச், சங்காரகருத்தாவுமாய், ஆன்மாக்கள் துன்பத்தைப் போக்குவானுமாய்ச், சவுந்தரியனுமாய்த், திண்ணிய வெட்டுத் தோள்களையுடைய

வலியுடையானுமாய், இமவானுக்கு நல்ல மகளாகிய பார்வதிபாற் காதல் கொண்டு திருமேனியிற் பாதியருளினவனுமாய், முன்னாட் டக்கன் யாகத்தில் சூரியனது பல்லை யுதிர்த்தவனுமாய்ப், பதுமாசனத்திலிருக்கும் பிரமனது தலையை யரிந்தவனுமாய், நித்திய சுத்தனுமாய், அதிசயமுள்ளவனுமா யிருக்கும் சிவனுடைய புதல்வனாகிய பிள்ளையாருடைய நல்ல சீபாதங்களைக் கூடு மாசையோடுந் துதிசெய்வாம். (கங)

தமல மோகமுந் தவிர வேயருந்
தவரு மாதவன் முதலோருந்
விமல வீரசண் முகரு காசரண்
விடலை காவெனுந் துதியானு
மமல னாதிசண் முகனை தாள்பணிந்
தகில நீதியு மறிவான்வண்
கமல னான்முகன் மதலை மாதவன்
கருணை யான்மலங் களைவாமே.

(இ - ள்.) ஒருவரானுஞ் செயற்கரிய தவத்தினையுடைய விருடிகளும், அருக்கன் முதலிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும், தம்முடைய ஆணவமலத்தால் வருமறியாமை முதலாயின நீங்கும் வண்ண நின்று மலமில்லாதவனே! அந்த மலசத்தியைக் கெடுக்கும் வலியை யுடையவனே! ஆறு முகத்தையுடையவனே! குகனே! குறமகளை மணஞ்செய்து காவிலிருப்பவனே! நீயே புகலிட மெம்மைக் காத்தருளென்று துதிக்குந் தோத்திரத்தைக் கைக்கொள்ளு மமலனுமாய் எவற்றிற்கு முதல்வனுமான பிள்ளையாருடைய சீபாதமலரைப் பணிந் தெல்லாப்பொருளையு மறிந்தோனு யழகிய தாமரைத் தவிசினையுடைய நான்முகனுக்குப் புத்திரனுமாகிய அகத்தியமுனிவன தருளினால் மலமாயா கன்மங்களைப் போக்குவாம்.

(வி - ரை.) 'மலமோகமும்' என்ற வும்மையால் மதமுதலிய ஆணவகாரியம் ஆறுமெனக் கொள்ளக்கிடந்தவா றறிக. 'ஆதவன் முதலோர்' என்பதனை "நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ" டென்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலானு முணர்க. (கச)

மூன்றாவது

ஐவகை யாகவியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

பல விசிட்ட காரணவியல்.

[மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், முற்கூறிய கன்ம யாகாதிபலன்கள் அதிகமாதற்குக் காரணமான தேச கால முதலியவற்றை உணர்த்திற்றாகலிற் பல விசிட்ட காரண வியலென்னும் பெயர்த்து. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ எனின், பொதுமை யாக அறத்தினைச் சொல்வான் றொடங்கி அகத்தியனைப் பிள்ளையார் விளித்த னுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பிறப்பிலி பேத மில்லி பேணுவார் தம்மை யென்று [ச்
மறப்பிலி மலர்த்தாண் மன்னு மனத்துற வுறவே வைத்து
சிறப்புறு தேச மாதி செப்புவ முனிவ தேர்க
வறத்தினைப் புரிந்தார்க் காக வரும்பய னதிக மாங்கும்.

(இ-ள்.) முனிவரனே! தனக்கு உற்பத்தியில்லானாய், எவற்றினும் அந்நியமின்றி இருப்பானாய்த், தன்னை விரும்பு மடியவரை எஞ்ஞான்று மறப்பில்லானாய் நின்ற சிவனது தாமரைமலர்போன்ற சீபாதங்களை மனத்தின்க ணிலைபெற விருத்தி யுத்தமமான தேசமுத லியவற்றை உனக்குச் சொல்கின்றோம்; அதனை யறிவாயாக! அதன் வழி யறஞ்செய்வார்க்கு உண்டாம் பயன் இவ்வுலகத்தின்கணன்றிச் சுவர்க்கத்தின்கண்ணும் அதிகமாகப் பலிக்கும். (க)

[மேல் நிறுத்தமுறையானே தொகுத்தவற்றைத் "தலை தடுமாற்றம்" என்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்தநற் றேசந் தன்னிற் றேடருங் காலங் கூட
மறந்திடா விதியி னானே வாய்த்தவா தரவு கூர
வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவா னங்கைச்
செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகினும் பெருகுந் திண்ணம்.

(இ - ள்.) உத்தமமாகிய காசிமுதலாகிய புண்ணியத் தலங்க ளிலே தேடுதற்கு அரிதாகிய கிரகண முதலிய புண்ணியகாலங்கள் பொருந்த வழுவாத விதியொடு பொருந்திய வாதரவு பெருக, அற முதலியவற்றை உணர்ந்த சற்பாத்திரமானவன் கையிற் பொருந்தும் வண்ணம் உபகரித்த பொருள் சிறிதேனு மவ்வுலகினும் பெரிதாம். இது சத்தியம்.

(வி - ரை.) ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிப்பொருள தென்ப தனை, "அறத்தான் வருவதே யின்பம்" என்புழிப் பரிமேலழகரும் கூறலானு முணர்க. (உ)

[முன்னைச் செய்யுளிற் றொகுத்துக் கூறினு ரிச்செய்யுளி லதன் பயன் சிறப்பித் துணர்த்துகின்றார்.]

ஓங்கிய வதனைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்
டாங்கியே போக பேதம் பிரளய சமையந் தன்னி
னீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறையுற வொருமை நேரத்
தூங்குவ ரின்பந் தோன்றத் துகண்மலஞ் சோரு மன்றே.

(இ - ள்.) பயனுறு னுயர்ந்த அவ்வற்பமாய நன்மையை ஞானி கள்பாற் செய்த பெரியார் சிவலோகத்திற்சென் றங்குள்ள போக வகைகளை யெய்திப், பின்னர்ச் சங்காரகாலத்திற் பொல்லாத மலத்தை நீங்கித், தம்மை விட்டு நீங்காத சிவத்தைத் தரிசித்துக், கடல் அலையற் றடங்கினாற்போன் றுள்ளத்தின்கண் ணமைவு எய்த ஐக்கியபாவத்துட னனந்தானுபவ முண்டாக நிலைபெற்றிருப் பர். (ந)

[ஐவகை யாகத்தோர்க் குதவும் பலத்துக்குக் கால வரையறை யுணர்த்துகின்றார்.]

கருமிகட் கிகை நிற்குங் கலந்தொரு பிறப்பிற் கற்ற
பெரியராந் தவத்தோர்க் கிகை பிறப்பொரு நூறு நிற்கு
மரியமந் திரத்தார்க் கிகை யாயிரம் பிறப்பு நிற்கு
முரியயோ கிக்கு ஞானிக் கூழிபே ரூழி நிற்கும்.

(இ - ள்.) கன்மயாகமுதலிய ஐவகை யாகத்தோர்க்குங் கொடுத்தது அடைவே ஒருசனனம், நூறுசனனம், ஆயிரஞ்சனனம், பிரமகற்பம், மகா சங்காரகாலமளவும் நின்று போகவகைகளைக் கொடுக்கும்.

(வி - ரை.) யோகிக் கூழியெனவும், ஞானிக்குப் பேரூழி யெனவும் மாற்றுக. போகவகை யென்பது எஞ்சிநின்றது. (ச)

[தேச முதலியவற்றிற் றான முதலிய கன்மங்களைச் செய்யி னதிக பலந்தருமென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

திருவெலை யெழுவா யான
காரணஞ் சிறக்க வீகை
யெரியினை யோம்ப லீசற்
காலய மியற்ற லென்றும்

பரிவுறப் பூசை பண்ண
லெனுமிவை நான்கும் பாங்கார்
தருமமே யிவற்றால் வேண்டும்
பலமெலாந் தழைத்துச் சாரும்.

(இ - ள்.) புண்ணியதேச முதலாகக் காலமுஞ் சிரத்தையும் பாத்திரமுமாகிய பல விசிட்ட காரணங்கள் சிறப்பொடு பொருந்த அவ்விடங்களிற் றானஞ்செய்தலும், அக்கினி காரியஞ் செய்தலுஞ், சிவனுக் காலய முண்டாக்கலும், எஞ்ஞான்று மன்புபொருந்த அருச்சனைசெய்தலு மென்னு மித்தொழில்க ணான்குஞ் சிவபுண்ணியங்க ளுட் டலைமையாய், இதனாற் றாம் வேண்டிய போகங்களெல்லா மிகவு மெய்தும். (ரு)

[சற்பாத்திர விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திர மாவான் பாவப்
படுகடற் பட்டார் தம்மைத்
தீர்த்தம வேசன் வாழும்
புரமெனுந் தீரஞ் சேர்ப்பன்
கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானமென்னுங்
கரத்தினைக் கொடுத்தே மற்றார்
தீர்த்திட வல்லார் கைதா
னில்லவர்க் குண்டோ செய்கை.

(இ - ள்.) சற்பாத்திரமானவன், பாவமாகிய ஒலியெழுகடலி னழுந்துவார்க்குச் சத்தியஞானமாகிய கையினைக் கொடுத்துப் பாவப் படுகடலினை யொழித்து மலரகிதனான சிவன் வாழுஞ் சிவலோக மென்னுங் கரையை யடைவிப்பன். ஞானக்கையுடையா னன்றிப் பாவப் படுகடலை யொழித்தெடுத்தற்கு மற்றையோர் யார்தான் வல்ல வர்? பிறரு மெடுக்க வல்லவ ரென்னிற், கை யிலாதார்க்குத் தொழி லுண்டோ? அதுபோல, சற்பாத்திரமல்லாதான், பாவப் படுகடலி னின்று மெடுக்கமாட்டான்.

(வி - ரை.) தமக்கு என்புழி நான்காவது இரண்டாவதாக மயங்கிற்று. (சு)

[ஆன்மாக்களை ஞானிகளே கரையேற்றுவ ரவரொழிய அஞ்ஞானிகள் கரையேற்றமாட்டா ரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அலைபுன லதனு ளாழ்ந்த
சிலைமரப் புணையா னன்றிச்

சிலையினாற் றீரந் தன்னைச்
சேர்வதூஉ மில்லைத் தேரிற்
றொலைவிலாப் பாவப் பௌவச்
சுழியிடைச் சுழல்வார் தம்மை
நிலைமையா ரன்றித் தீயார்
நீக்கிவான் கரையி னீட்டார்.

(இ - ள்.) அலையெறியும் பெருநீரினுள் வீழ்ந் தமிழ்ந்திய கல்லைக் கரையேற்ற விசாரிக்கின் மரத்தாற் கட்டிய தெப்பத்தினான்றிக் கல்லினாலாகிய தெப்பத்தினா னாகாதவாறுபோன்று தொலையாப் பாவக்கடலிற் சுழியாகிய சனன மரணங்களிற் சுழலும் ஆன்மாக்களைச் சற்பாத்திரமாகிய ஞானிகளே கரையேற்றுவ தன்றி அசற்பாத்திரமானோர் அக்கடலினின்றுஞ் சுவர்க்கமாகிய கரையில் ஏற்றமாட்டார்.

(வி - ரை.) முற்கூறிய ஞானக்கை யென்பதற் கேற்க நீட்டற்றொழில் கொடுத்தன ரென்க. (எ)

[பாத்திரமென்னுஞ் சொற்குப் பொரு ளுணர்த்துகின்றார்.]

பாவெனும் பதத்தி னர்த்தம் பாவமென் கடலிற் பட்டார்
தேவனற் பதமென் றீரத் திருத்துவான் றிரத்தி னர்த்தம்
பாவமென் கடற்பட் டாரைப் பரமர்தம் பதமென் பாரத்
தேவியே யிருந்து வானே பாத்திர மென்னப் பட்டான்.

(இ - ள்.) பாவென்னும் பதப்பொருள், பாவமாகிய கடலினமிழ்ந்தினா ரென்றும்; திரமென்னும் பதப்பொருள், சிவனது நல்ல சீபாத கமலமாகிய கரையி லிருத்துவனென்றும்; ஆகையாலே பாவமாகிய கடலின்கண் விழுந்தோரை, மேலான சிவனது நல்ல திருவடிமலராகிய கரையிற் பொருந்தும்வண்ணஞ் செலுத்தி யிருத்துபவனே பாத்திரமென்று சொல்லப்பட்டான். (அ)

[அந்தச் சற்பாத்திரமாயுள்ளார்க்குப் பிச்சை யிட்டார் பெறும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

அருமறை யாய்ந்த கோடி
யந்தணர்க் கருத்த வாய்த்த
தருமமுஞ் சிறிதே யென்னத்
தழைத்திடுந் தம்மை யோர்ந்த
வொருமைய யோகர் தங்கை
யுதவிய பிச்சை யுள்ளூன்

பிரியவே பெறுவ ரின்பம்
பிச்சையைப் பெறுவித் தாரே.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களையு மாராய்ந்த கோடி பிராமணர்க் கறுசுவையோடு புசிப்பித்த புண்ணியமு மற்பமென்னும்வண்ண மான்ம சொரூபத்தைத் தரிசித்த வொருமைப்பாட்டினையுடைய சிவ யோகிகளுக் கிட்ட வொரு பிடி பிச்சை மிக்கதிகமாம்; ஆதலா னவர்க் குப் பிச்சையைப் பெறும்வண்ண மிட்டார் மனக் குற்றமாகிய ஆண வாதி னீங்கிப் பேரின்ப மெய்துவர். (கூ)

[சிவயோகிகளை யமுது செய்வித்தது சிவனுக்கேயா மென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அருத்துக வமலன் றன்னை யகத்துணர்ந் தவரை யன்னங்
கருத்திருந் தவர்க்குச் செய்த பூசனை கடவுள் கொள்வ
னொருத்தனுக் குபசா ரங்க ளுடலிடை யுலகர் செய்வர்
பிரித்துட லுயிரைப் பேணும் பெற்றியை யாரே பெற்றார்.

(இ - ள்.) நின்மலனாகிய சிவனை யுள்ளுயிராகத் தம்முள்ளத் தின்க ணுணர்ந்த சிவயோகிகளுக் கன்னத்தை யருத்துவிக்கக்கட வன்! அங்ஙன மவர்க்குச் செய்த பூசையைச் சிவன் அவர்களுள்ளத் தின்க ணிருந்துகொண் டருளுவன். அஃதெங்ஙனமெனின், உல கத்திலுள்ளார் ஒருவனுக்குச் சந்தன மலர் முதலிய வுபசாரங்களை யவனது சரீரத்தின்கட் செய்யவே யவனுயிர்க்குச் செய்ததாம்; அது போன்று சிவயோகிகளுக்குச் செய்தது சிவனுக்கேயாம். உடலிற் செய்வதொழிந்து உயிரின்பாற் செய்யாரோவெனின், உலகத்தி லெவர்தா முடம்பினை நீக்கி யுயிரைக்கண் டுபகரிக்கு முறைமையை பெற்றவர்? (கo)

[மேலவர்க்குப் பிதிர்த் திவசங்களிலே யருத்துவித்தா ரடையும் பல மூணர்த்துகின்றார்.]

விடுத்துல கமலன் றன்னை விரும்பிய விதுலர்க் கன்னங்
கொடுத்தவ ரன்பு கூரப் பிதிர்க்களைக் குறித்த நாளி
லெடுத்தெழு மூன்று சுற்றங் கீழ்க்கிடந் திளையா தென்று
நடத்தொழி னம்ப னூட்டி விருத்தியே யிருப்பர் நம்பால்.

(இ - ள்.) பிதிர்க்களை நோக்கிய திவசங்களி லுலகவாஞ்சையை யொழித்து நின்மலனாகிய சிவனை விரும்பி நின்ற வொப்பில்லாத தபோதனர்க் கன்பு பெருக வமுது செய்வித்தார் தம்முடைய விரு பத்தொரு சுற்றத்தையு நரகத்தின்பாற் கிடந்து வருந்தாம லெடுத்

தெக்காலுந் திருநடத் தொழிலினையுடைய சிவன்வாழுஞ் சிவலோகத் தின்க ணிருத்தித் தாமும் விருப்பத்தினாலே சிவசாமீப்பியம் பெறு வர்.

(வி - ரை.) விதுலம் - ஒப்பின்மை. நம்பு-விரும்பு. (கக)

[அவர்க்கிட்ட பிச்சையினது சிறப்புணர்த்துகின்றார்.]

தம்மனை யடைந்த யோகர்
தமதடி பணிந்து தாமு
மெம்மையே யாளு மீச
னிவனென விட்ட பிச்சை
வெம்மைய நரகந் தன்னில்
வீழ்ந்ததங் குலத்தை மீட்டு
மெய்ம்மையே சிவலோ கத்து
ளிருத்திடும் வியப்பென் வேறே.

(இ - ள்.) ஒரோவொருவர் தம் மனையின்க ணெழுந்தருளிய சிவயோகிகள் திருவடிமலர்களைத் தாமு மெதிர்சென்று வணங்கி, "எம்மை யடிமைகொண்டருளும் பரமசிவனே!" என்றிட்ட பிச்சை கொடிய நரகத்திலே வீழ்ந்த தங்குலத்தினரை யெல்லா மதனினின்று மீளச்செய்து சிவலோகத்தின்கண் வைக்கும். இது சத்தியம். வேறு வியந்து கூறுவது யாது?

(வி - ரை.) 'தாமும்' என்ற வும்மையாற் றம் மைந்தர் மனைவி யரு மென்பதூஉங் கொள்ளக் கிடந்ததென்க. (கஉ)

[இல்வாழ்வார்க்குத் தொழிலினாற் பாவங்கள் வரு முறைமையு மவை தீரு முறைமையு முணர்த்துகின்றார்.]

உலகினிற் பாவ பேத முண்டுழ வாதி யைந்தா
லலகிடன் முதலைந் தாலு மவ்வினை யறுமெம் மாதிக்
கிலகிய வெரிக்கு நூலை யிசைத்தருள் குரவர்க் கென்று
நிலைமைய தவர்க்குப் பூசை நித்தலு நிகழ்த்து வார்க்கே.

(இ-ள்.) புறம்பே செய்யு முழவு முதலிய தொழிலைந்தினாலும், மனையகத்திற் செய்யு மலகிடன் முதலிய தொழிலைந்தினாலும், பாவ பேதங்கள் பூமியின்க ணுளவாம். சிவனுக்கும், விளங்காநின்ற அக் கினிக்கும், சிவநூலை யுபதேசித்தருளு மாசிரியர்க்கும, எக்காலமு நிலைபெற்ற தபோதனர்க்கும், பூசையை நித்தியமுஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பாவங்க ளெஞ்சாமற் கெடும். (கங)

[உண்டியால் வரு முயர்வு மிழிவு முணர்த்துகின்றார்.]

அட்டவை தன்னைச் சொன்ன
நால்வரு மருந்த வன்பா
லிட்டுமிக் கதனை யுண்கை
யமிர்மதீ யாதே யுண்கை
கட்டமுங் கடுவு மாவி
கழிந்தவூன் காயந் தானு
மொட்டியே யுடலிற் றோன்றும்
புழுவுமென் றொழிக வோர்ந்தே.

(இ - ள்.) ஒரோவொருவர் தமக்குச் சமைத்த அன்னத்தை முற்கூறிய சிவன் முதலிய நால்வரு மமுது செய்ய அன்பினாற் கொடுத் தந்தச் சேடத்தைப் புசிக்கை அமிர்தம் புசிப்பதனோ டொக்கும். இந்நால்வர்க்கு முதவாம லுண்பது: மலமும், விடமும், உயிர் நீங்கிய காயமான பிணமும், உடலிற் பொருந்தித் தோன்றும் புழுவு முண்பதொக்கு மென்றவற்றை யுணர்ந்து அவர்களுக் கிடாம லுண்ப தொழியக்கடவர்! (௯௪)

[முன்னைச் செய்யுளி லுழவு முதலிய வைந்தென்றும், அலகிடன் முதலைந்தென்றுந் தொகுத்தா ரதனை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

நிலத்துழல் கூலி வேலை சந்தையிற் கொண்டு விற்கை
குலைத்தசொற் கூட்டுங் கோபஞ் சத்தியங் கூற லுள்ளு
மலக்கிடன் மெழுக லங்கி யாக்கனீ ரரிசி யென்றே
யிலக்கியத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும்.

(இ - ள்.) புறம்பே சென்று நிலத்தின்க ணுழுதலுங், கூலி கொண்டு வேலை செய்தலுஞ், சந்தையிற் கொண்டு விற்கையும், நாய் குலைத்தாற்போன்ற சொல்லை யுண்டாக்குங் கோபமும், பொய்யுரைத்த லும், இல்லத்தின்கணிருந் தலகிடலும், மெழுகலும், நெருப்பு மூட்ட லும், தண்ணீரெடுத்தலும், அரிசிகுற்றலு மென்று நூல்களிற் கூறுந் தொழில்கள் பத்துந் தமக்கென்று கருதிச் செய்யிற் பாவங்கள் வரும்.

(வி - ரை.) இத்தொழில்களால் வரும் பாவம் யாதெனின், புருடரானோ ருழவுத் தொழில் செய்யுங்காற் சென்துக்கண் மரிக்கை யும், உழுமெருதுக்கு வருத்த முதலிய குற்றமு முளவாகும்; கூலி வேலை செய்யுங்காலத் தவ்வேலைத் தொழி லிருந்தச் செய்யாமையும்

வேலைக்கழப்பும், வெட்டல் கொத்தலிற் கொலையு மற்றுமுள்ள குற்றமு முளவாகும்; கொண்டு விற்குமிடத்துப் பிறர் பொருளேறக் கோடலும், தம்பொருள் குறையக் கொடுத்தலும், பொய்யுரைத்தலு முதலிய குற்றமு முளவாகும்; கோபம் வருங்காற் பிறர்க்கின்னுமையும், தமக்குணர்வுகேடும், வன்சொற் சொல்லுதன் முதலிய குற்றமு முளவாகும்; அசத்தியங் கூறுங்காற் பிறர்க்கிடுக்கணும், பகையும், அச்சமும், பழியுமுதலிய குற்றமு முளவாகும்; மகளி ரலஙிடன் முதலிய வைந்தொழிற்கண்ணுஞ் செந்துக்கள் மரிக்குங் குற்றமு முளவாகுமென்றுணர்க. (கரு)

[அக்குற்றங் கெடுதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

தேசுறு சிவாதி பூசைக் கெனவிவை தன்னைச் செய்யி
ஞசமாம் பாவ பேதந் தம்மையே நாடிச் செய்யிற்
பாசமாய் நரக பேதப் படுகுழிப் படுத்தி யென்று
மூசல்போ லுழல்வித் தாக்குந் துயரினுக் களவு முண்டோ.

(இ - ள்.) இப்பத்துத் தொழிலினையும் புகழான் மிக்க சிவன் முதலிய நால்வர் பூசையின் பொருட்டுச் செய்வாராயின், அத்தொழிலினனே வரும் பாவவிதங்கள் கெடும்; அவற்றைத் தம்மையே குறித்துச் செய்வாராயி னவைகள் கன்ம பாசமுமாய் நரகவகைகளான படுகுழியிலே விழுவித் தங்கோடிங்கோ டுழலு மூசலைப் போன் றெஞ்ஞான்றுஞ் சனன மரணங்களில் சுழன்று திரியச்செய்தவற்றின லுண்டாக்குந் துயரினுக்கோ ரெல்லையுளதோ.

(வி - ரை.) ஓகாரம் எதிர்மறைக்கண் வந்தது. (கசு)

[மேல் "முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

இந்தவி ரைந்தி னலு மேறிய பாவ மாறச்
சிந்தனை செய்தார் மற்றுஞ் செறிந்ததீ வினையுந் தீர்க்கப்
புந்திசெய் தார்க டாமும் சிவாதியைப் புரிக பூசை
நைந்தறும் பாவம் வாய்க்கு நலங்களு நவிற்று வாமே.

(இ - ள்.) இப் பத்துத் தொழிலினனு முண்டாய பாவங்க ணீங்கும்வண்ணம் கருதினரும், இவற்றானன்றிப் பிறவாற்றானும் பொருந்திய பாவங்க ளொழிக்கும்வண்ணங் கருதினருஞ், சிவன் முதலாய நால்வரையும் பூசை பண்ணக்கடவர்! அங்ஙனமவரைப் பூசை பண்ணிற் பாவங்களெல்லாந் தேய்ந்து கெடுமே லதனு லுண்டாம் பயன்களுஞ் சொல்வாம். (கஎ)

[சிவன் முதலாயினோர்க் கன்ன முதலிய கொடுத்தார் சிவலோகத்தி லெய்தி யிருக்குங் காலவரையறை யுணர்த்துகின்றார்.]

அருத்திய வவிழி னேக
மமலனை முதலோர்க் கன்பா
லிருத்திடுஞ் சிவலோ கத்தின்
வருடமா யிரமு மேயப்
பொருத்திய வன்பர் தம்மைப்
பொருந்திடிற் பருப்பு நெய்யு
முறைத்தவ் வருடந் தன்னிற்
றசகுண மோங்கு மாங்கே.

(இ - ள்.) சிவன் முதலிய நால்வரையும் அன்பினோனே யமுது செய்வித்த அவிழ்களி லோரவிழ், ஆயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்தி லிருக்கும்படி வைக்கும்; அந்த அவிழுடனே பருப்பும், நெய்யும் பொருந்துமாயி னங்ஙன மருத்துவித்த அன்பர்தம்மை முற்கூறிய வருடத்திற் பதின்மடங்காகிய பதினாயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்தி லதிகமாக விருத்தும்.

(வி - ரை.) அவிழ் - அன்னம். (கஅ)

இதுவுமது

பொரித்தநற் கறியும் புல்கிற் றசதச குணிதம் போனந்
தரித்தசாட் டியமே யென்னிற் சததச குணமுஞ் சாரும்
பரித்தநற் கந்த பத்தஞ் சநசத குணமும் பற்று
மிரத்தநற் சாலி யன்ன நியுதமே யெண்ணி லென்றும்.

(இ - ள்.) முன்னர்க் கூறிய பருப்பு நெய்களுடன் நல்ல பொரிக்கறியுங் கூடுமாயின் முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தின் நூறு மடங்கான நூறாயிரம்வருடஞ் சிவலோகத்திலிருத்தும்; அவர்களுக்கு நிவேதிக்கு மன்ன மறுபது நாளில் விளைந்த நெல்லின தன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தி வாயிரமடங்கான பத்து நூறாயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்திற் பொருந்தவைக்கும். நன்மை பொருந்திய புழுகுசம்பா நெல்லின தன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்திற் பதினாயிர மடங்கான கோடிவருடஞ் சிவலோகத்திற் பொருந்தும்வண்ண மிருத்தும். நல்ல செஞ்சாலி நெல்லி னன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தி னூறாயிர மடங்காய பத்துக்கோடி வருடஞ் சிவலோகத்தி லிருத்தும்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். 'உரைத்த வவ்வருடம்' என்பதும், 'சிவலோகம்' என்பதும் அதிகாரத்தான் யாண்டும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. சாட்டியம் - அறுபதாங் குறுவை. கந்தபத்தம் - புழுகுசம்பா நெல். (கக)

இதுவுமது

சாலியின் விசிட்ட ராச சாலியாற் சமைத்த வன்ன
மேலைய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் விளைக்கு மீண்டுங்
கோலிய பலங்க ளொறுங் கொழுவிய நெய்யுங் கூடி
லேலவே கறியுங் கூடி லேற்றமுன் னிசைத்த வாற்றும்.

(இ - ள்.) செஞ்சாலி நெல்லினு மதிகமான விராசசாலி நெல்லினாற் சமைத்த வமுதமாயின் முற்கூறிய பலத்தினு மிக்க பதின்மடங்கு பலத்தினை விளைவிக்கும். எனவே முற்கூறிய பத்துக்கோடியிற் பதின்மடங்கான நூறுகோடி வருடஞ் சிவலோகத்திலேயிருத்த லென்றாம். அந்த அன்னங்களில் நல்ல நெய்யுங் கூடுமாயின் மீட்டுமந்தந்த வன்னங்கட்குச் சொன்ன பலனை விரட்டிக்கும். அவற்றினோடு பொருந்தக் கறியுங் கூடுமாயின் அந்தந்தக் கறிக்கு மந்தந்த வன்னங்கட்கு முற்கூறிய பலத்தினது வரையறையின்படி இரட்டிக்கும். (உ0)

[சிவவிரதராகிய தபோதனரை யருத்துவிப்பார்க் கெய்தும் பல னுணர்த்துகின்றார்.]

பழுதறு பாய சாதி பலவித விரத பாகங்
கொழுவிய கனியின் பேதங் குளகிரு தாதி கூடு
முழுமண மோத காதி முன்னையி னதிக முற்றும்
விழுமிய பலத்தை வேண்டி விரதரை மிசைவித் தார்க்கே.

(இ - ள்.) விசிட்டமாகிய பலன்களை விரும்பிக் குற்றமற்ற பாயசமுதலாகிய குளான்னம், சிலான்னம், பருப்புப்போன மிவைகளையும், பலவகையாகிய விராசசாலியன்னமுதலிய விரத பாகங்களையுங், கொழுவிய வாழைக்கனி-பலாக்கனி-மாங்கனி முதலிய கனியின் வகைகளையுஞ், சருக்கரை-நெய் முதலியவை கூட்டிச் சமைக்கு நிறைந்த மணத்தையுடைய சுகியன் முதலாகிய பணிகாரவகைகளையுங் கூட்டிச் சிவவிரதங்களைச் செய்யுந் தபோதனர்களை அமுது செய்வித்தார்க் கவைகளே முற்கூறிய பலத்தினு மதிகமாகிய பலன்களை விளைவிக்கும்.

(வி - ரை.) சூத்திரம்

"செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே."

என்பதனாற் கருமப்பொருளைக் கருத்தாவாகக் கூறியதென்க. (உக)

[சிவயோகிகளை யருத்துவிப்பா ரெய்தும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தவிப் பாக பேத
முயிர்க்குயி ருணர்ந்தார் தம்மை
யருத்தினர் சிராத்தத் தன்பா
லழுங்கிய வேழ்வேழ் சுற்ற
மிருத்தினர் சிவலோ கத்தி
னெண்ணிய படியே தாங்கள்
கருத்தினுட் களிப்பும் பொங்கப்
புதல்வனைப் பெற்றே காண்பர்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய விப்பாகவகைகளை யுயிர்க்குயிராகிய சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிகட்குச் சிராத்த காலங்களில் அன்பினோடு மமுது செய்விப்பார் தாம் பூமியின்க ணிருக்கவு நரகத்தின்கட் டுயருறுகின்ற விருபத்தொரு சுற்றத்தையு மெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வைத்தோராவர்; அஃதேயுமன்றித் தம்முள்ளத்தி னினைந்தபடி சற்புத்திரனையும் பெற்று மனமகிழ்ச்சியும் பெருகக் கண்டிருப்பர் ()

இதுவுமது

உயிர்க்குயி ராகி நின்ற
வொருவனை யுணர்ந்த யோகி
பயிக்கமுங் கொளவென் றெண்ணிப்
பரிந்தவர் மனைமுன் பற்ற
வுயப்பெறு வோமென் றெண்ணி
யவர்குலத் துள்ளா ராங்கே
பெயர்த்தடி நடமுஞ் செய்வர்
பாடுவர் களிப்பும் பெற்றே.

(இ - ள்.) உயிர்க்குயிராய் நிற்குஞ் சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகி பிச்சை கொள்ளக்கடவோ மென்றெண்ணிப் பத்த சனங்களுடைய மனையின் முன் பொருந்த வக்கணத்தில்தானே யவர் குலத்திலுள்ளோராகிய விருபத்தொரு வர்க்கமும் யாமினி நரகத்தினின்

றுங் கரையேறுவோமென்று கினைந் தவ்விடத்தில்தானே மன மகிழ்ச்சியும் பெற்றுக் கால்பெயர்த்துக் கூத்துமாடி யதற்கேற்கப் பாடாகிற்பர்.

(வி - ரை.) 'நடமும்' என்ற வும்மையாற் கையாற் றட்டமு மிட்டென்பதூஉங் கொள்க. (உ௩)

[அச் சிவயோகிக்குச் செய்யும் பூசையைச் சிவனு மற்று முள்ள தேவர்கள் பிதிர்க்களுந் தமக்கெனக் கொள்வரென் றுணர்த்துகின்றார்].

ஒழிவற வுறைந்து நின்ற
வொருவனை யுணர்ந்த யோகிக்
கழகுறச் செய்த பூசை
யமலனு மயனு மாலு
மெழின்மிகு தேவர் தாமு
மெமக்கெனக் கொள்வ ரென்றும்
பிழைகெடப் பிதிர்க்க டாமு
மெமக்கெனக் கொள்வர் பெற்றே.

(இ - ள்.) வெளி. (உ௪)

[சிவயோகி பூசைக்கு வினியோகப்படும் பொருள்கள் பெறும் பயனும், ஏவல் செய்தார் கினைப்பார் பெறும் பயனு முணர்த்துகின்றார்.]

பூசனைக் குபயோ கங்கள் பொருவிலி புரத்தைப் புல்கு
மீசனை யுணர்ந்த யோகர்க் கிறைஞ்சியே யேவல் செய்தார்
நேசமு நிறைய நெஞ்சி னினைத்தவர் தாமு நீக்கி
யாசினைச் சிவலோ கத்தி னரும்பய னருந்து வாரே.

(இ - ள்.) சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிகளைப் பூசை செய்தற் குபயோகப்படுஞ் சந்தனமா முதலிய எண்வகைக் கந்தமுங், கோட்டுப்பூ முதலிய நால்வகைப் பூக்களும், நென்முதலியவையு மொப்பில்லாச் சிவபுரத்தைச் சென் றடையுமவரை வணங்கி யவரேவிய பணிவிடை செய்தாரும், உள்ளத்தி லன்பு நிறையும்படி யவரைத் தியானஞ் செய்தாருந், தம்மைத் துயர் செய்யுந் தீவினைக் குற்றங்களை யொழித்துச் சிவலோகத்திற் சென்று பெறற்கரிய போகங்களைப் பெற் றனுபவிப்பர். (உ௫)

[தபோதனரையு மதிதிகளையுஞ் சிவனெனக் கண்டு வணங்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

அவனியின் மனிதர் செய்கை
யறிவனென் றமலன் றானே
தமரெனு முருவந் தன்னைத்
தரித்தவந் தானென் றெண்ணி
யவர்களுக் ககத்தின் வந்த
வதிதியர்க் கன்பு கூரச்
சுவைமொழி சொல்லிப் பூசை
தொடங்கியே முடிக்க சூழ்ந்தே.

(இ - ள்.) பூமியின் மானிடர் வழிபாட்டினை யறியக்கடவே மென்று நின்மலனாகிய சிவன் றானே தபோதனராகத் திருமேனி கொண்டெய்தினனென்று கருதி அத் தபோதனர்க்கும், மற்றுந் தம் மனையில் வந்த அதிதிகட்கு மன்பு பெருகும் வண்ணமின்சொற் கூறி யவர்களுக்குப் பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கிய மலர் முதலியவற்றி னாற் பூசை செய்யத் தொடங்கி மற்றை யுபசாரங்களும்விதிப்படி செய்து முடிக்கக்கடவன்! (உசு)

இதுவுமது

மலினராய் வந்தா ரேனும் வடிவொடு வந்தா ரேனு
நிலைமையி னீங்கா ரேனு நீங்கிய நிலைய ரேனு
மலைவறு மன்பர்க் காதிக் கவர்களுக் கமைக்க பூசை [சே.
புலையுடற் பொறையைப் போக்கப் பொருந்திய திருந்தியா

(இ - ள்.) ஈனமாகிய வுடற்சுமை யொழித்தற்கு விரும்பிய திருத்தத்தை யுடையார், தம்மனையி னழுக்குமெய்யொடு கூடி யிழி குலத்தினராய் வந்தாரேனும், பரிசுத்தராய் வேடப் பொலிவொடு நற்குலத்தினராய் வந்தாரேனுந், தாம் நிற்குநிலைமையினின்றும் வழு வாதாராய் வந்தாரேனும், அந்நிலைமையி னீங்கிய விரதபங்கராய் வந் தாரேனும், அவர்கள் ஆதியாகிய சிவனுக்கு நிலைபெற்ற அன்பராயின் அவர்க்குப் பூசை செய்யக்கடவர். (உஎ)

[சிவஞானிகட்குக் குற்றஞ் சொல்லுபவர் முதலியோர்க்கு வருந் தீமை யுணர்த்துகின்றார்.]

காட்டுமுள் ளொளியைக் கண்ட
கண்ணனைக் கயந்து சொல்லக்
கேட்டவர் கேட்பித் தார்கள்
கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்

மூட்டுந ரென்ற வைந்து
மூடரும் கூடி மூழ்கி
மீட்டிடு வாரு மின்றி
யெரி நிரை யத்துள் வேவார்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கட் கெல்லாம் அந்தரியாமியாய் நின் றெப்பொருளையுந் தெரிவிக்குந் தீபமாகிய சிவனைத் தரிசித்த ஞானக் கண்ணுடையானை யொருவ னிந்தித்துச் சொல்லுமிடத்தி லதனைக் கேட்டிருந்தவரும், பிறரைக் கேட்பித்தவரும், நிந்தைசொன்னவரும், அதற்குடன்பட்டவரும், நிந்திக்கும்படி மூதற்கணேவினவரு மாகிய இவ்வைந்துமூடரு மொக்க வெரிவாய் நிரயத்தில் அமிழ்ந்தி யெடுப் பாருமின்றி வேவர்.

(வி - ரை.) 'வேவார்' என்னும் பொதுவினை யீண் டைன் பாட்டின்கண் வந்தது. (௨௮)

இதுவுமது

மனத்தினால் வடிவு தன்னால் வழுக்கிய சழக்கர் தாமு
மினத்தொடு மிணங்கி வெவ் வெரிநிர யத்தை யெய்தி
யெனைத்துள காலந் தானு மென்றுளந் தேங்கி யெய்ப்பர்
தனக்கய லுறவி லானைத் தவறுவ ரென்னோ தாமே.

(இ - ள்.) மனத்தினாலுங் காயத்தினாலுஞ் சிவஞானிக்குக் குற்ற மிழைத்த நீதிகெட்டவருந், தம்மினமா யுள்ளவரோடுங் கூடி யெரிவாய் நிரயத்தை யடைந்து வேவர். இங்ஙன மனுபவித்துத் தொலையுங்கால மெவ்வளவுளதோ வென்று மனமேங்கி வருந்துவர். ஆகையாற் றனக் குறவும் பகையு மில்லாச் சிவஞானிகளை யேனோ தவறுரைப்பர்? (௨௯)

இதுவுமது

மற்றைய நரக பேத மனைத்தினு மயங்கி மூமேவழ்
சுற்றமுஞ் சுழலத் தாமுங் கூடியே துயங்கி வீழ்வ
ரெற்றுவ ரியம தூத ரெமக்குற வாரு மில்லை
யுற்றவித் துயரந் தன்னை யொழிக்கவென் றழிவ ருள்ளம்.

(இ - ள்.) அந் நியோர் முற்கூறிய வெரிவாய் நிரயமே யன்றி மற்ற நிரயவகை யெல்லாவற்றினுந் தங்குலத்தி னிருபத் தொரு சுற்றமுங் கூடி யுள்ளம் அலமரக் கலங்கி யுணர்வு கெட்டு வீழாநிற்பர். அங்ஙனம் வீழ்ந்து அத்துயரம் பொறும னியமத்தி னின்றுங் கரையேறுந்தோறு மெமதூதர்களின் றடித்தடித்து மீள

வுந் தள்ளுவர். அதனால்' இத் துயரத்தை யொழிப்பதற் குறவாவா ரொருவரு மிலர்; இதற்கென் செய்வோம்' என்று மனமுஞ் சலிப் பா. (க0)

[சிவஞானிக் கிடர்செய்யி னிரயத்துன்பமெய்து மாதலா லவரை வழிபட்டுய்கவென் றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதலான் முனிவர் தம்மை 'யவமதி செய்யா தஞ்சிப்
பூதலத் தோர்கள் பூவாற புனலினாற் பரிவு பொங்கப்
பாதபூ சனையும் பண்ணிப் பணிதவர் பணியுஞ் செய்து
நாதனை யிவர்க ளென்று நாடுக வுளத்தெந் நாளும்.

(இ - ள்.) பொறி புலன்களை முனிந்த சிவஞானிகட் கிடர் செய்யின் நிரயத் துன்பமே வருமாகையா லுலகினுள்ளார் அம்முனி வரை நிந்தியாமற் பயந்து, அன்புபெருக நீரினாலும், பூவினாலு மவர் திருவடிகளைப் பூசனை செய்து, அவரேவிய பணிவிடையுஞ் செய்து, எக்காலமுந் தம்முள்ளத்திற் சிவனே யிவர்களென்று சிந்திக்கக்கட வர். (கக)

[அசற்பாத்திர மாவா ரின்னரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

பகர்ந்தன முனிவ மெய்ம்மைப் பாத்திர விசிட்டந் தன்னைச்
சகந்தவ ரென்னக் கோலஞ் சமைந்துதற் பரனைச் சாரா
ரகந்தனிற் பிறப்பு மஞ்சா ரவரபாத் திரங்க ளென்றே
யிகழ்ந்திடு மிதுவுங் கேணீ யினியுனக் கியம்ப யாமே.

(இ - ள்.) அகத்திய முனிவனே! முன்னஞ் சற்பாத்திர விசிட்டத்தைச்சொன்னோம். இனி அசற்பாத்திரமாவதியாதெனின், உலகத்தவர் 'இவர்பெரிய தபோதனர்' என்று சொல்லுமாறு வேடத் தைத் தரித்துச் சுட்டுணர்வுக் கெட்டாச் சிவனை யடையாதவருமா யுள்ளத்திற் சனன மரணத்துக்குப் பயப்படாதவரு மாவார் யார் அவரே யசற்பாத்திரங்க ளென்று வேதாகமங்க ளிகழாநிற்கும் இவ் வசற்பாத்திரத்திற் செய்த தானம் விளைக்குந் தீமையு மினி யுனக் கியாஞ் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக! (கஉ)

[அவர்க்குக் கொடுத்த தானம் பலன் கொடாம லழியு மென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

மெய்யனை விழைந்து பாசப் பகையினை வென்று யாமு
மூய்யவே வேண்டு மென்னு முள்ளம திழந்து நின்ற [ன்
பொய்யரைப் புரிந்த பூசை பலத்தினைப் பொருத்து மோதா
செய்ததை மவர்க்குப் பச்சை மட்கல நீரே தேரின்.

(இ - ள்.) சத்திய சொரூபனாகிய சிவனை விரும்பி யாணவ முதலிய பாசப்பகையினை வென்று 'முத்தராக யாமுங் கரையேற வேண்டும்' என்னுங் கருத்தை விட்டு நின்ற அசத்தியர்க்குச் செய்த பூசனை நல்வினைப் பயனைக் கொடுக்கமாட்டாது. அதனை யாராயுங்கால் அவ் வசற்பாத்திரத்துக்குச் செய்த தானம் பசுமட் கலத்தில் விட்ட நீர்போல நில்லாதுடனே யழியும்.

(வி-ரை.) 'தான்' என்பது அசைநிலை. (கூ௩)

இதுவுமது

பழுதறு வித்தே யேனு முவரிடைப் பயிரே யாகா
வழலிடை யன்றி நீற்றி லாகுதி பலத்தை யாக்கா
விழைவிலா வலியை மேவு மெல்லிய லின்ப மேவாள்
வழுவுறு மவர்க்கே யீகை வரத்தினைச்செயு மோ மாட்டா.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நல்ல வித்தேனு முவர் நிலத்தில் விதைத்தால் பயிராக மாட்டாததை போலும், அக்கினியின்கண்ணே யன்றிச் சாம்பலின்கட் பெய்த வாகுதி பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதது போலும், விரும்புதற் குரிமையில்லா அலியினைப் புணரும் பெண் புணர்ச்சி யின்பத்தைப் பெறாததுபோலுங், குற்றம் அமைந்த அசற்பாத்திரமா யுள்ளார்க்குக் கொடுத்த தானமும் பலத்தினைக் கொடுக்குமோ கொடுக்காது. (கூ௪)

[சற்பாத்திரங் கரையேற்று மென்றும், அசற்பாத்திரங் கரையேற்றா தென்று முவமைமுகத்தா னுணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திர மாக்கிக் கட்டி யிரும்பினைப் பண்ட மேற்றி
யாற்றிடை யியக்க வெண்ணு மடையினை யடையு மாங்கே
பாத்திர மீந்தா னோடுஞ் சிவபுரப் பாரம் பற்றும்
பாத்திர மல்லான் கட்டி யிரும்பெனப் பாரம் பற்றான்.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவ ரிருப்புக் கட்டியினைத் தோணியாகச் செய்து அதில் பல பண்டமு மேற்றி யாற்றில் விடும்போது தாமெண்ணிய கரையினைச் சேரும். அப்படியே சற்பாத்திரமுந் தன் பாற் றானஞ் செய்தானையுங் கொண்டு சிவபுரமாகிய கரையைச் சேரும் கட்டியான விரும்புடன் பண்டத்தையுங் கட்டி யாற்றில் விட்டால் விட்ட வெல்லையிலே யமிழ்ந்திக் கரையடைய மாட்டாததுபோல, அசற்பாத்திரனுந் தன்பாற் றானஞ்செய்தானைக் கரையடைவிக்கமாட்டாமல் தானுஞ் சிவபுரமாகிய கரையை யடையான்.

(வி - ரை.) 'அடை' என்பது கரை. (கூ௫)

["பாத்திரம் அபாத்திரமான இருவரும் ஈராயிருக்க அதி
லொருவர்க் கொருவ ருயர்வு தாழ்வுமாய் நன்மை
தீமையைத் தருமா றென்னை?" என வினவ,
அதற்கோர் விடை யுணர்த்துகின்றார்.]

சட்டியைக் கனலிற் காய்ச்சிக் கட்டிய னலமு மாக்க
விட்டநற் பண்ட மேற்றுப் புனன்மிசை யியங்கு மெற்றே
யொட்டிய குரவ னேறு மொருபொரு ளுணர்ந்தா ரற்றே
கட்டியைக் கடிப்பர் காட்டுங் கடவுளை யுணராக் கையர்.

(இ - ள்.) கொல்ல னிருப்புக் கட்டியை நெருப்பிற் காய்ச்சித் தோணியாகச் செய்ய, அது தன்கணிட்ட நல்ல பண்டங்களையுங் கொண்டு நீரின்மே லோடும். அஃதெவ்வாறோ அவ்வாறே சிவனேறி இரண்டற நின்ற வாசிரியன் தீக்ஷாசத்தனுக்கு யுபதேசிக்க வொப்பிலாச் சிவத்தை யுணர்ந்த ஞானிகள், தமக் கீந்தாரைப் பிறவிக்கடலி னின்றுங் கரையை யடைவிப்பர். ஆசிரியரா லெப்பொருளையுங் காட்டுஞ் சிவனை யுணராத அஞ்ஞானிகள் பணிப்படாத விருப்புக் கட்டியை யொப்பர். (கசு)

[மேலுமோர் வகையாற் பாத்திர மென்பாரை
யுணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திரா பாத்தி ரத்தைப் பகாதுரு குதலே பற்றிக்
கூர்த்தவா தரவி னாலே கொடுப்பவர்க் கவர்க டாமும்
பாத்திரங் குருடர் பங்கு பாலகர் மிடியர் நோயர்
மூத்தவர் கிருப ரைாதி யிவர்களு மிரக்க முற்றில்.

(இ - ள்.) இவர் பாத்திரம், இவர் அபாத்திரம் என்றிரட்டுறக் கருதாம லுள்ள நெகிழ்ச்சியாய் மிக்க வாதரவுண்டாக வரையாமற் கொடுப்பவர்க் கியாவரிடத்திலு மிரக்க மேலிடுமாயின், முற்கூறிய அசற்பாத்திரங்களும், குருடர், முடவர், சிறு குழந்தைகள், தரித்திரர், நோயாளிகள், வயோதிகர், பேராசையுடையார் முதலிய இன்னோரும் பாத்திரமேயாம். (கஎ)

இதுவுமது

உச்சியி லணிவா ரெல்லா முத்தம ரென்றே யெண்ணி
யர்ச்சனை புரிக வன்பா லவலனு ளைக்கை தன்னைக்
கைச்சம லேசன் வாழுங் கடிநக ரடைவா மென்னு
மிச்சையி னியைந்தா ரெல்லா மெண்ணிய யாவு மேயும்.

(இ - ள்.) துக்கத்தை விளைக்கும் பொல்லா வுடம்பினை வேறுத்து நின்மலனாகிய சிவனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிறப்பினை யுடைய சிவலோகத்தை யடைவா மென்னு மாசையொடு பொருந் தினு ரெல்லாரும் உச்சிக் காலத்தில் பசித்து வந்தோ ரியாவரையும் பாத்திரங்க ளென்றே யெண்ணி யவர்களை யன்பினு லருச்சனை செய் தன்ன முதலிய கொடுக்கக்கடவர். அங்ஙனஞ் செய்யிற் றம் மனத்தின்க ணினைத்த பலன்க ளெல்லாங் கைகூடும். (கஅ)

[ஈகையாள ரிலக்கண முணர்த்துகின்றாக.]

பாத்திர மல்லார் செய்கை
யதனையும் பகர்ந்தாம் பண்பு
வாய்த்ததா தாக்க ளாவார்
தகைமையும் வகுத்துச் சொல்வா
மோர்த்துண ருதாரந் தாழ்ச்சி
யுறவனு கம்பங் கோபந்
தீர்த்திட லென்னு மைந்து
முடையரே சிறந்தார் தேரின்.

(இ - ள்.) முனிவரனே! அசற்பாத்திரமானு ரிலக்கணத்தை யுஞ் சொன்னேம். இனி நற்குணம் அமைந்த தாதாக்கள் மேன்மை யும் பிரித்துச் சொல்கின்றோ மதனை யாராய்ந் தறியக்கடவை! அங்ஙனமவர் முறைமையை யாராயிற் கொடை, வணக்கம், உறவு, அருள், பொறை யென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைங் குணமு முடையவரே தாதாக்களாவர். (கசு)

[சிவஞானியின் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திர மதனுண் மிக்க பாத்திரம் பரமஞானி
தீர்த்தவா சையினு லீயா யெனவவன் செப்பா னன்றே
கூர்த்தவா தாவி னுலே யவன்புடை குறுகிக் கொண்ணீ
தீர்த்தனே யென்று மீவான் பலத்தினை தெரிக்க லாமே.

(இ - ள்.) பாத்திரமென்பனவற்றுள் விசிட்டமான பாத்தி ரஞ் சிவஞானியே. அவன் பொருண்மேலுள்ள வாசையை யொழித் தமையால் யார்பாலேனுஞ் சென்று 'இந்தப் பொருளை யெனக்கீயக் கடவை' என்று சொல்லானுதலால் நன்மையே மிகுந்த சிரத்தையி னுலே யச் சிவஞானி யெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லையிலே சென்று, 'சுத்தனே! அடியேன் றரும் பொருளை நீ கொள்ளக்கடவை!' என்று சொல்லியுங் கொடுக்குந் தாதாவின் பலத்தை யடவிட லாமோ. (உ०)

[மெய்ஞ்ஞானியும் அஞ்ஞானியு மேற்குந் திறத்தினால் வரும் பயனும் பயனின்மையு முணர்த்துகின்றார்.]

மெய்யினை யுணர்ந்த ஞானி
வேணவா விடுத்தா னேனு
முய்யவே பிறரு முன்னி
யவர்கொடை யுவப்ப னோராக்
கையர்க டம்மைத் தாமே
காதலித் திரப்ப ரந்தப்
பெய்யர்கைப் புகுத்தி னார்கள்
பொருளினை யிழந்தார் போட்டே.

(இ - ள்.) உண்மைப்பொருளைத் தரிசித்த சிவஞானியானவன் பொருண்மேலுள்ள வாசையை விட்டானேனுந் தன்போன் மற்றுள்ளவரும் பரகதி யடையவேண்டுமென்று எண்ணி யந்தத் தாதாக்கள் செய்யுந் தானத்தை விரும்பிக் கொள்வன். உண்மைப்பொருளைத் தரிசியாத அஞ்ஞானிகள், தாதாவானவன் கதியடைய வேண்டுமென்று விரும்பாமல் தம்முடைய போசனார்த்தத்தை விரும்பித் தானத்தினை யேற்பா ராதலா லந்த அஞ்ஞானிகள் கையிலே தானஞ் செய்தவர்கள் தம் பொருளினை யவமே போட்டிழந்தவராவர்.

(வி - ரை.) 'தாம்' என்பது அசைநிலை. (௬௧)

[தாதாவானவன் சுவர்க்க மடைதற்கு ஈண்டு ஓர் சிறப்பு விதி யுணர்த்துகின்றார்.]

காதலித் தீவார் வானைக் கலப்பது மவர்கை காட்டு
மாதலால் வானஞ் சேர வாதர வுடையா ரஞ்சிப்
பாதபூ சனையும் பண்ணிப் பகர்ந்துசற் கார பாடை
யோதன மாதி யீக வதிதிகட் குறவி னோடே.

(இ - ள்.) அறத்தை விரும்பித் தானஞ் செய்பவர், சுவர்க்கத்தை யடையு முறைமையைக் காண்ப தெங்ஙனமெனின், அவர் கொடுக்குங் காலத்து மேலாகச் செல்லுங் கைதானே யவர் சுவர்க்கத்தின்மேற் செல்லு முறைமையைக் காட்டும். ஆகையினாலே சுவர்க்கத்தை யடையவேண்டு மென்னும் விருப்பத்தை யுடையவரப்போரோன் றிகழாமல், அதிதிகட்குப் பயந்து, பாதார்ச்சனையுஞ் செய்து, நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லி, அன்ன முதலானவற்றை யன்பினோடு கொடுக்கக்கடவர்! (௬௨)

[தரித்திரர்க்குக் கொடாதான் சிறப்புடைய னல்லனென் றுணர்த்துகின்றார்.]

செறிந்ததா லென்று நின்ற மிடியனைச் சிறிய னாக்கி [வான்
யுறைந்துளான் பெரிய னெங்ங னென்றுளத் தூகஞ் செய்
சிறந்ததா தாவே யல்லன் செட்டிவன் செய்கை யெல்லா
மிறந்திடுந் தரும மேற்கு மிடியரு மின்றே லெங்கும்.

(இ - ள்.) தன்னைக் கிட்டி 'எனக்கீயக்கடவை' என்று சொல்லி யிளிவரவினோடு நிற்குந் தரித்திரனை, 'இவனற்பன்' என் றெண்ணிச் 'செல்வத்தையுடைய பெரியவனெங்கேயிருக்கின்றான்?' என்றெண்ணி யவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்னுள்ளத்தின்கண் விசா ரிப்பவன், அருளான் மிக்க தாதாவே யாவான். இவன் கொடுக்குங் கொடையெல்லாம், அவன்பாற் றனக்குமோ ருதியங் கருதிய செட் டாகும். இங்ஙனஞ் செல்வரை யிகழ்ந்து மிடியரைச் சிறப்பித்த தென்னெனின், எங்குஞ் சென் றிரக்கு மிடியரு மில்லையாயின் ஏற்பாரற்றுத் தரும மூலகி னில்லாது நாசமா மாதலாற் றரித்திரர்க் கே தானஞ் செய்யககடவன்! (சுஉ)

[அதற்குமேலும் ஓர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பொருளரி தாகிற் கேட்பார்க்
கின்சொலு மரிதோ போந்தால்
விரைவுட னெழுகை யோடல்
வியந்தெதிர் கொள்கை பீடத்
துரிமையி னிருத்தல் பாத
பூசனை யுவப்புச் செய்கை
பிரிபொழு துடனே செல்கை
யெனுமிவை யேழும் பேறே.

(இ - ள்.) தன்பால் வந்துகேட்டு இரப்பவர்க்குக் கொடுக்கும் பொரு ளில்லையாயி னவர்க்குச் சொல்லு நல்ல வார்த்தையு மில்லாத தோ! ஆகையால், நல்வார்த்தையேனுஞ் சொல்லக்கடவன்! தன்பாற் பெரியவர்கள் வந்தகாலத்து விரைவினோ டெழுந்திருக்கை, ஓடிச் செல்லல், கண்டவுடன் 'எழுந்தருளப்பெற்றதே' எனக் கொண்டாடி யெதிர்கொளல், அவரி ருப்பதற் குரிமையுடைய வாதனத்திருத்தல், பாதத்தி லருச்சிக்கை, 'இன்றல்லவோ என் மனை சுத்தமாயிற்று'என் றவரை யுயர்த்திப் புகழ்தல், அவர்க ளெழுந்தருளும்பொழுது பதினு றடி குறையாமற் சென்று வழிவிடுகை, எனக் கூறு மிவைக ளேழு முத்தி யடைதற்குக் காரணமாம்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. போந்தாலென்னும் வினைக்கு எழுவாய் விரிக்க. (௪௪)

[தாதாவு மவன் கையி லேற்றானு மடையும் பல முணர்த்துகின்றார்.]

இரக்கமா தரவு கூர வீபவன் கையி லேற்று
ளிருப்பனே யீந்தா னோடு மீசன துலக மெய்தி
யிரக்கமா தரவி லான்கை யேற்றவ னீந்தா னோடு [தே.
மிருப்பனே நிரயந் தன்னு ளெண்ணிமுன் வினையை யெய்த்

(இ - ள்.) அருளு மாதரவும் பெருகக் கொடுக்குந் தாதாவின் கையி லேற்றவன் அந்தத் தாதாவினோடுஞ் சிவலோகத்திலே சென்றிருப்பன். அருளு மாதரவு மில்லாத தாதாவின் கையி லேற்றவன், அந்தத் தாதாவினோடு நிரயத்தின்கட் சென்று முன் செய்த பாவத்தை விசாரித்து வாடியிருப்பான். (௪௫)

[மேற் புண்ணியத்தலங்களை யெடுத் தேழுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

கொடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையுங் கூறினம்
விடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையும் வெண்ணிற
விடைக்கும் பாகன் விமலன் விரும்பிய
விடத்தை யுமிசைப் பாமினி யாமரோ.

(இ - ள்.) தாதாக்கள் முறைமையையும், அப்படி யல்லாதவர் முறைமையையும் வகுத்துச் சொன்னோம். மேல், வெள்ளை நிறத்தை யுடைய விடபத்தைச் செலுத்துவோனுமாய் நின்மலனுமான சிவனை விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியத்தலங்களையுந் தொகுத்து யாம் சொல்கின்றோம்.

(வி - ரை.) விடைக்குப் பாகனென்பது 'விடைக்கும் பாகன்' எனல் மெலிக்கும்வழி மெலித்தல் பெற்றது. அரோ-அசை. (௪௬)

தீர்த்த மார்சிவ காசி திகழ்குருக்
கேத்தி ரம்பிர யாகை நிளாரலர்
பூத்த புட்கர ணாதி புனிதர்க
ளார்த்த கங்கை யலைகட லாதியும்.

(இ - ள்.) வெளி.

கிரப்பி லானைமி சாரணி யங்கவின்
பருப்ப தம்வேத பர்ப்பதங் கோகன்னம்
அரத்த மேனி யரியர மம்பையும்
விருத்த வேதியர் வெண்ணெயும் பெண்ணையும்.

(இ - ள்.) வெளி. (சஅ)

ஒற்றி யூர்திரு வோத்தூர் விளைவய
லுற்ற வூற லுயர்புகழ் வான்மியூர்
வெற்றி யூர்திருப் பாசூர் விரிஞ்சையுங்
கற்று முற்றினர் காரி வரையுமே.

(இ - ள்.) வெளி. (சகூ)

கனக மார்முக விக்கரை காஞ்சிநல்
லனக ராமுது குன்றரு ணசலம்
முனிவர் சேர்குட மூக்கிடை மாமரு
தனரு முத்தனு ரூர்புவி யூருமே.

(இ - ள்.) வெளி. (இ0)

காழி மூவலே யாறுதென் கண்டியூர்
வீழி வேத வனந்திரு விற்குடி
வாழை மல்கு வலஞ்சுழி வாஞ்சியந்
தாழை நீடுவெண் காடுசாய்க் காடுமே.

(இ - ள்.) வெளி. (இக)

எழிலு மார்பரங் குன்றிரா மீச்சுரம்
பொழிலு மார்மது ராபுரி பூவணம்
அழகு மாருநெல் வேலியஞ் சைக்களங்
குழகன் புக்கொளி யூர்கொலிக் குன்றமே.

(இ - ள்.) வெளி. (இஉ)

கோத னங்கள் குவிந்த விடங்களு
மாத போதனர் வாழு மடங்களு
மீதில் வேட்கையர்க் கேய்விட மின்னுமுண்
டோது வாங்கால பேதமு மோர்கவே.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் கூறிய புண்ணியத் தலங்களும், பசுக்கள் திரண்ட வெல்லைகளும், தபோதனர்க ளெழுந்தருளியிருக்குந் திரு

மடங்களும், இதுபோன்று தானஞ் செய்கிறதிலே விருப்பத்தை யுடையோர்க்குப் பலனதிகமாதற்குப் பொருந்திய தலங்க ளின்னமு முளவாம். முறைமையாலே யினிக் காலபேதங்களையுஞ் சொல் கின்றே மவைகளை யறிவாயாக! (௩௩)

[காலவிசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

அரவ மாதித்தன் றன்னை யடர்ந்திட
விரவும் வேலையும் வெண்மதி தன்னையு
மிருமை யான வயனமு மீபவர்க்
குரிய வேலைகண் மற்றுமுண் டோர்கவே.

(இ - ள்.) வெளி. இருமையான வயனம், தைமாதப் பிற ப்பு, ஆடிமாதப் பிறப்பு, மற்றுமுண் டென்பதனால், சித்திரைவிசு, ஐப்பசிவிசு, அமாவாசை, பூரணை, திருவாதிரை, விதிபாதயோக முதலாயின வென்க. (௩௪)

[ஆதரவின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்த னங்கால பேதமு மோர்கவுட்
சிரத்தை தன்னையுஞ் செப்புவஞ் சிந்தையுட்
பரித்த மெய்ம்மைப் பரமப் பிரீதியே
குருத்த பத்தியு மற்றதன் கூற்றரோ.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் காலவகைகளுஞ் சொன்னோம். மேலுள் ளத்தில் உண்டான ஆதரவையும் அதன் பரியாயத்தையுஞ் சொல் கின்றோம் அதனை யறிவாயாக! ஆதரவானது, தம்முள்ளத்தின்க ணுண்மையோடு கூடிய மேலாகிய மகிழ்ச்சி யெனவும், பெருத்த அன்பு எனவு மற்றுமுள்ள பரியாயப் பெயரினையும் பெறும்,

(வி - ரை.) 'மற்று' என்பது சுட்டி யதற்கின மென்பதனு லதற்கினமாகிய சிவதருமம் பாவமாதி யென்னு மூன்று மந்த வாதரவுக்குப் பரியாயப் பெயரென்றறிக. அரோ-அசை. (௩௫)

[மேல் "முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்த தேசமுங் காலமுஞ் சிந்தையுட்
பிறந்த காதலும் பெற்றவர் நற்றவர்க்
கறைந்த நூல்விதி யர்ச்சனை யாக்குக
நிறைந்து வானென வேபல நீடுமே.

(இ-ள்.) உத்தமமாகிய காசி முதலிய தேசமும், கிரகணங்கண் முதலிய புண்ணிய காலமும், உள்ளத்திற் பொருந்திய மகிழ்ச்சி முதலாகிய வாதாவும், அடையப் பெற்றவர் நல்ல தவத்தினை யுடைய சற்பாத்திரங்களுக்கு வேதாகமங்களிற் சொன்ன விதிப் படியே யர்ச்சனை செய்து தானஞ் செய்யக்கடவர்! அங்ஙன மவர்க ளுக்குச் செய்த தானபலன்க ளாகாசம்போல விசாலமாய்ப் பெருகி யழியாம னிலைபெறும். (௬௫)

கலிநிலைத்துறை

என்றுபயன் மேன்மைதரு காரண மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்ய வினையை
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௬௭)

[சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றூர்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வானவர் நாடரு மாதவனே!
மானவி ருட்டறு மாதவனே
கானமர் வேடனு மானவனே!
கடிதென வேசெலு மானவனே!
ஏனமு மான்வ னெண்ணலனே!
எம்முளத் தாக்கிடு மெண்ணலனே!
ஊனமர் வெண்டலை யுண்டவனே!
உத்தமர் நெஞ்சகத் துண்டவனே.

(இ - ள்.) மால் அயன் முதலாயுள்ள தேவர்கள் அறிதற்கரிய பெரிய தபோதனனே! ஆன்மாக்களுக் கியானெனதென்னு மபி மானமாகிய அந்தகாரத்தை யொழித்தற்குக் காரணமான ஞான சூரியனே! அருச்சுனனுக் கனுக்கிரகஞ் செய்தற்பொருட்டுக் காட்டி லுறையும் வேடுவனாய் வந்தவனே! விரைந்து செல்லு மிடபத்தை யுடையவனே! வராக ரூபியுமான திருமாலா லறியப்படாதவனே! எம்முடைய வுள்ளத்தி லுண்டாக்கு முழுதுணர்வு முதலாகிய எண்குணத்தையு முடையவனே! குற்றம் பொருந்திய பிரம கபாலத்திற் பிச்சையேற் றுண்டவனே! உத்தமமான சிவஞானிக ளுள்ளத்தி லனவரதமும் விளங்காநின்றவனே! (௬௮)

இதுவுமது

புலிமுனி பூசை பரிந்தவனே!
புகழ்நட மன்று புரிந்தவனே!
பலிதரு வார்க்கித பாடணனே!
பாங்கிலர் வாய்க்கித பாடணனே!
அலலறப் போதக வாரியனே!
அவிர்சடைத் தாங்கிய வாரியனே!
மலைசிலை யாக்கிய வன்மையனே!
வந்து மரிப்பன வன்மையனே!

(இ - ள்.) வியாக்கிரபாத மகாமுனி செய்த பூசையை விரும்பினவனே! யாவரும் புகழ்கின்ற திருநடத்தை ஞானாகாசத்திற் செய்தவனே ! தாருகா வனத்திற் பிச்சைகொண்டு வந்திடு மாதர்க் கின்சொலைச் சொல்லுவோனே ! உரிமை யில்லாத அபக்குவரிடத்திற் சாருவாக முதலிய கொடுஞ் சொல்லைச் சொல்லுவோனே! பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிறவித் துன்பங்கள் கெட வேதாகமங்களைப்போதிக்கு ஞானாசாரியனே ! ஒளி விடுகின்ற சடாமகுடத்திற் றரித்த புனலையுடையவனே ! மகமேருவை வில்லாக்கிய வலியை யுடையவனே ! ஆன்மாக்களைப்போ லுலகின்கட் பிறந்திறக்குந் தன்மை யில்லாதவனே !

(வி-ரை.) 'இதபாடணம்' என்பது தியசொல்; இது வடமொழி.

[குமரன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

நினைவார்வினை நனிபோயறு நிலநீள்கதி ரவன்முற்
பனிபோவது மெனவேபசு பதியோதிய பனுவன்
முனிதான்வின வியநாண னிமொழிவாய்மையன் முனியா
தெனையாளுடை யறுமாமுக னெழிலாரடி யிணையே.

(இ-ள்.) பசுபதியாகிய சிவ னருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யகத்திய முனிவன் வினவிய காலத்து மிகவும் விடை கூறுந் திருவாக்கினை யுடையவனாய், அபராதியான வென்னைக் கோபியாமே அடிமையா யாண்டுகொண்டருளுந் தன்மையை யுடைய அழகிய ஆறுமுகத்தினையுடைய பிள்ளையார் அழகு நிறைந்த திருவடியிணையைத் தியானம் செய்கின்றவருடைய கன்மம், பூமியின்க ணுயர்ந்த சூரியன்முன் பனி கெடுவதுபோல் மிகவு நீங்கி மீளவு முண்டாகாது அழியும். (௩0)

[அகத்தியன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

விழைவாமிரு வினையாயின விடவுமிருள் கெடவும்
வழுவாகிய மலிமாசுடன் மாவேர்வலி யறவு
முழையார்கர முடையான்மழு வுடையானடி யுறவும்
புழையார்கர மதமாமலி பொதிமாமுனி புகழே.

(இ - ள்.) உட்டுளை வாய்ந்த துதிக்கையையுடைய மதயானைகள் நிறைந்த பொதியமலையில் வசிக்கு மகத்திய முனிவனுடைய தோத்திரத்தை யிருவினைகள் விட்டு நீங்கவும், ஆணவவிருள் வலி கெடவும், ஈனமாகிய அழுக்கு மிக்க வுடம்பாகிய விருட்சத்துக்கு வேராகிய மாயாசத்தி கெடவும், மானு மழுவு மேந்திய கைகளையுடைய சிவன் சீபாதங்களைப் பொருந்தவும் விரும்புவாம்.

(வி - ரை.) புகழ் விழைவாமெனக் கூட்டுக. (சுக)

நானகாவது

பலவிசிட்ட காரணவியல் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

சிவதருமவியல்.

[மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயி னிவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், புண்ணியத்துட் டலைமையாகிய சிவதருமவியலென்னும் பெயர்த்து. இதனு னித்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின், முன்மொழிந்துகோடலை யுணர்த்துதனுதலிற்று.]

இனிமுனி வரனே யீச னியம்பிய தரும மெல்லாந்
துனிநனி தொலையச் சொல்வாந் துணிபிணி யுடலைத் தொட்டே
முனிவினை யின்றி நின்ற மூடரு மீடு கூடி
யெனையுட யீச னூரும் புரத்தினி திருக்க வேய்ந்தே.

(இ - ள்.) முனிவரின் மிக்க வகத்தியனே! உள்ளத்தை யீர்க்கில்லாதாருந், தவவலி மிக்கு என்னை யடிமையாகக் கொண்ட சிவனது சிவலோகத்திற் சென்று மகிழ்ச்சியோ டிருக்கும்வண்ணஞ் சிவனருளிச்செய்த சிவதரும மெல்லாவற்றையு மிக வையந்திரிபற மேற் சொல்கின்றோம். அதனைக் கேட்பாயாக!

(வி - ரை.) முனிவு-முயற்சி. ஈடு-வலி. (க)

[முற்கூறிய சிவதரும நிலைநின் றுபகரிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

அர்புத னமலன் கூறு மறம்பல வயிமி சாதி
கற்பொடுங் கலந்து நானா பலத்தினைக் கருது வார்க்குத்
தற்பர னருளி னாலே தருவன வனந்த கால
நிற்பன தொன்று தொட்டே யன்பரை நீங்காப் பாங்கால்.

(இ - ள்.) கண்டவர்க்கு அதிசயம் விளைப்பானாய் நின்மலனா யிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த அறங்கள் பலவுமுள; அவற்றுட் கொல்லாமை முதலிய சிவதருமங்கள் பத்தும், எல்லாத் தருமத்துக்கு மேலாகிச் செய்தவனைப்பற்றி நிற்குங் கற்பின் றன்மையொடும் பொருந்திச் சிவனருளினால் பலவகையாகிய பலனை விரும்பின

வர்க்கு விரும்பினவாறே கொடுக்கும். அதுவுமன்றித் தம்மை யியற்று மன்பரை நீங்கா வுரிமையினால் பிரவாகானுதியாய்த் தொன்றுதொட் டெண்ணிறந்தகால மழகுபெற நிலைபெற்று நிற்பனவாம். (உ)

[அந்த அமிமிசாதியை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

அயிங்கிசை பொறையே மெய்மை யறைதலைய றியநாணே
யுயர்ந்தவா தரவே யுள்ள மொடுக்கலை கொடுக்கை தானே
வியந்தவர்ச் சனையே மெய்யூன் வெறுத்தூறு தவமே மேனி
நயந்தபா வனையே யென்னத் தசமிவை நன்றெந் நாளும்.

(இ - ள்.) கொல்லாமையும், பொறையும், மெய்மொழியும், பெறற்கரிய நாணமாகிய பழிபாவத்துக் கஞ்சுதலும், புண்ணியங்களில் மிகுந்த ஆதரவும், உள்ளமுதலியவற்றை யொடுக்கு மடக்கமுடைமையும், கொடையும், யாவரும் வியந்து சொல்லுஞ் சிவார்ச்சனையும், ஊனிறைந்த சரீரத்தை வெறுத்துச் செய்யுந் தவமும், சதாசிவாதி விக்கிரகங்களை விரும்பிய தியானமும், ஆகத் தருமங்கள் பத்தாம். இத்தருமங்கள் எக்காலமு நன்மையே தருவனவாம். (௩)

[முற்கூறியவற்றுள் தமக்கியன்ற அளவு செய்தவரும், அவை முழுதுஞ் செய்தவரும், பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

இயன்றன வியற்றி னாரு மனைத்தையு மியற்றி னாரும்
பயன்பல சிவலோ கத்திற் பற்றுவர் தத்தம் பாங்கா
னயந்தவர் போக மங்கு நண் ணுவர் தின்ண மண்ணைக்
கயந்தவர் போகங் காட்டுங் கடவுளை யடைவர் கண்டே.

(இ - ள்.) வெளி. (௪)

[முதற் றெருகுத்தவற்றைச் சிறப்பித் துணர்த்துகின்றார்.]

இன்பமே யங்குத் தங்கி யிருப்பவர் தமக்கு மெள்குந்
துன்பமே தொடர்வ தில்லை துளங்கினம் பிறையுஞ் சூடு
மின்பொலி சடையன் வேந்தன் வினைந்தநல் வினையாற் சே
வன்பர்க டலைவ ரல்லார் தம்பல மருந்து வாரே. [ர்ந்த

(இ - ள்.) அச்சிவலோகத்திலே போகத்தைப் புசித்திருப்ப வர்க்கு மின்பமே யொழிய விகழுந் துன்பந் தொடர்வதில்லை. விளங்கும் இளம்பிறை யணியு மின் பொலிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய கருத்தாவைத் தாம் செய்த நல்வினையாலே யடைந்த முத்தர்

கள் கிருத்திய கருத்தாக்களாகவே மாட்டார்கள். தமது சிற்சத்தியின் பத்தையே திளைத்திருப்பர்.

(வி-ரை.) 'பிறையும்' என்றவும்மை இறந்தது தழீஇயது (௬)

[சிவபூசைக்கு விசேடவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

முனிவர தரும பேத மொழிந்தனம் பலமு முன்னி
யினிவர மில்லா தாரு மியற்றிடும் பூசை யாவு
முனையுரை செய்வா மோர்தீ யொளிர்சடை முடியி னாரும்
பனகமு மதியும் வைத்த பரனடி நினைந்து பாங்கால்.

(இ - ள்.) முனிவரனே! கொல்லாமை முதலிய கருமங்களும், அவற்றின் பலனுஞ் சொன்னோம்; மேற் சிறப்பில்லாதவருஞ் செய்யும் பூசையுங் காலமுந் தேவயோனி யட்டகத்திற் பெறும் பயனு மிவையெல்லா முனக்கு வரையறை செய்து சொல்கின்றோம்; அவற்றை நீ, விளங்கும் சடாமகுடத்திலே யூருந்தொழில் செய்யும் பாம்பையு மிளம்பிறையையும் பகை தவிர்த்தணிந்த சிவனது சீபாதத்தை நினைந் தொருமைப்பாட்டினோ டறிவாயாக!

(வி - ரை.) 'உனை' என்னு மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிற்று. (௭)

[குற்றத்தொடு கூடி யொருநாண்முத லொன்பதுநாள்
வரையும் சிவபூசை செய்தவ ரததற் குரித்தாகப்
பெறும் பயனை யொன்பது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அழுக்கினை யறுக்க வல்ல ரல்லரா யாகந் தன்னி
லிழுக்குடை யவரு மீச னிணையடிக் கொருநா ளிட்ட
பழுப்பிலை பாங்கி னாலே பற்றியே பைசா சத்தை
யுழுக்குமூன் விதத்தை யுண்டு களிப்புற வுறைவ ருள்ளே.

(இ - ள்.) சரீரத்தின் அசுசியை நீராடன் முதலியவற்றாற் போக்கமாட்டாதவருமா யழுக்காடை யுடுப்பவருமாகிய மலினர்களும், ஒருநாள் சிவனது சீபாதங்களில் கொம்பினு முதிர்ந்த பழுப்பிலைகொண் டருச்சித்த நன்மையினால் பேயின் தன்மையை யடைந்தூசின மாமிசத்தைப் புசித்து உள்ள மகிழ்ச்சிமேலிடப் பைசாச புவனத்தி லிருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) ஈண்டுக் கூறிய பைசாசம் புத்தி தத்துவத்திற்பைசாச யோனி யென்றறிக. உழுக்குமூன் கழியுமூனென்று கூறுவாருமுளர். உள் என்பது இடம். (௮)

சினத்தினாற் சிவந்த கண்ணர் சிறப்புறு வினையுந் தீர்ந்த
மனத்தினா ரிரண்டு வார மலர்சிவ னடியின் வைக்கிற்
றனக்கிணை யில்லா தானு மவர்தமைச் சாரச் செய்வன் [யார்.
றுனைத்தெழு மரக்கர் தொக்க புரத்தினுட் டுளக்கந் தோ

(இ - ள்.) கோபத்தினாற் சிவந்த விழியினையுடையவராகி விசிட்டமான நல்வினையையுஞ் செய்யாத மனத்தவர்கள் இரண்டு நாள் சிவனது சீபாதத்தில் மலர்களைக் கொண்டு பூசை செய்தாற் றனக்கு நிகரில்லாத சிவனும் அவர்களை விரைவி னெழுந்து சஞ்சரிக்கு மிராக்கதர் திரண்டிருந்த வுலகத்தி லிருக்கும்படி வைப்பான். அவர்க ளொன்றுக்கும் பயப்படார்கள். (அ)

கயக்கவே தக்க வூனுங் கலந்துணுங் கடியர் தாமும்
வியக்கவே தக்க வீசன் விரைமல ரடியின் மீது
பயக்கவே பலமு மூன்று பகலருச் சனையைப் பண்ணி
னியக்கர்த முலகந் தன்னி லிருத்துவ னவரை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) வெறுக்கத்தக்க புலாலையு மதுசிலோடு கூட்டி நுகருந் தீயவர்களுங், கண்டவரா லதிசயிக்கத்தக்க சிவனது நறுநாற்றத்தை யுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீபாதத்தின்கண் மேன்மை தரும்படி மாங்கனி முதலிய கனிகளைக்கொண்டு மூன்றுநாள் பூசை செய்யி னச்சிவ னவர்களையெல்லா மியக்க ருலகத்தின்க ணிருக்கும் படி செய்வான்.

(வி - ரை.) உம்மை யிழிவின்கண் வந்தது. ஏகாரங்கள் அசை நிலை. (கூ)

காமரங் கற்று ரல்லர் பாதமுங் களிப்புக் கூரத்
தாமரன் முன்னே நின்று தட்டமு மிட்டுக் கையாற்
பாமர மறியா ரேனும் பட்டொரு நான்கு பாடி
னேமமு மிசைய வாழ்வர் காந்திரு வத்தை யேய்ந்தே.

(இ - ள்.) கானவித்தையும் - பாதநூல் விதிப்படி செய்யுங் கூத்தும் பயின்றறியாதவர்களும், நான்குநாள் பூசைசெய்து, சிவ சந்நிதியில் நின்று உள்ளக்களிப்பு மிகக் கூத்துமாடி-கையாற் கொட்டுதலுஞ்செய்து - கீதத்தையும் பாடி வணங்கினால், அவர்கள் காந்திருவ லோகத்தை யடைந்து இன்பமுண்டாக வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) நாள் நான்கென்றது எண்ணதிகாரப்பட்டமையால் வருவித்தது என்க. (௧௦)

இவர்சிவ பூசை பண்ணு மியல்பின ரென்று தம்மைப்
புவிதலம் புகழ வேண்டிப் பூசனை புரிந்தார் தாமும்
அவுனர னடியி லஞ்சு தினமலர் வலரி னானுந்
திவிதல போக பேதந் திளைப்பரிந் திரனைச் சேர்ந்தே.

(இ - ள்.) இவர் சிவபூசை செய்யும் பெருமையை யுடையவ ரென்று தம்மைப் பூதலத்திலுள்ளவர் கொண்டாடும்படி அச்சிவனது சீபாதங்களில் அஞ்சுநாள் மலர் முதலியவற்றால் பூசை செய்தவர்களும், அயிந்திரபுவனத்தைச் சேர்ந்து சுவர்க்கத்திலுள்ள போகவகைகளைத் துய்ப்பார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மை யிழிவுசிறப்பு. திவி - சுவர்க்கலோகம். அயிந்திரம் - இந்திர சம்பந்தம். (கக)

அரிவையர் போகந் தன்னி லாதர வுடைய ராகிப்
பரமனைப் பரிவாற் பூசை யறுதினம் பண்ணி னாரும்
விரவிய சோம லோகம் வேண்டிய படியே தாங்கண்
முருகவிழ் குழலார் தம்மை யின்புற முயங்கு வாரே.

(இ - ள்.) மடவாரோடு கூடி யனுபவிக்கும் போகத்தி லாசை யுடையவராய் மேலான சிவனை யாறுநாள் அன்பினோடு பூசைசெய்தவர்களுஞ், சோமசம்பந்தமான சௌமியபுவனத்தையடைந்து, தாங்கள் விரும்பியபடியே மணம் விரிந்த அளகத்தையுடைய மடவாரை யின்ப முறும்படி கூடி யாஞ் டனுபவித்திருப்பார்கள். (கஉ)

விழைவின ராகிப் போக விதந்தனில் விமலன் றன்னை
யெழுதின மருச்சித் தாரு மிருப்பர்கள் விருப்ப மெய்தி
வழுவறு போக பேத மருவிட வொருவ லின்றி
பிழையறு பிரசை வேந்தன் பெரும்பதி யதனைப் பெற்றே.

(இ - ள்.) பலவகையான போகங்களில் விருப்பத்தை யுடையவராய் அநாதிமலமுத்தனான சிவனை யேழுநாள் பூசைபண்ணினவர்களுங், குற்றமற்ற பிராசேசுரமென்னும் பெரிய புவனத் தடைந்து நல்ல போகவகைக ளுண்டாக விருப்பத்தோடு பொருந்தி யதனை நீங்காதிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) பிராசேசுரம்-பிரசாபதியுலகு. (கங)

திருந்திய வேத காயத் திரியினாற் றினமோ ரெட்டும்
அரன்பத மருச்சித் தாரு மலரினு லார்வங் கூரப்
பொருந்தியே பிரம லோகம் போகபே தங்க ளெல்லாம்
அருந்தியே யிருப்பர் தங்க ளாசையு மகல வாங்கே.

(இ-ள்.) வேதகர்யத்திரியினால் சிவனது சீபாதங்களை யெட்டு நாள் அருச்சித்தவர்களும் ஆசை பெருகப் பிராமியபுவனத்தை யடைந்து, ஆங்குள்ள போகவகைகளெல்லாந் தங்களிடத்துண்டாகிய ஆசைதீரப் புசித்திருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) ஏகாரங்கள் அசைநிலை. பிராமியம் - பிரமலோகம். இவ்வெட்டும் புத்திதத்துவத்திற் புண்ணியாட்டகமென் றுணர்க. ()

ஒருவனே மூவரென்று மொன்பது தினமு மன்பாற்
பரமனை யருச்சித் தாரும் பாம்பணைப் பள்ளி வள்ளல்
புரமது பொருந்தி வாழ்வர் போகமே தங்கள் பொங்க
வரியன யாவு மில்லை யவர்தமக் கமல னாலே.

(இ - ள்.) பிரம விஷ்ணுக்களைப் பசுவர்க்கமென்று கொள்ளாமற் பதியாகிய சிவனோடு கூட்டி மும்மூர்த்திகளையு மொரு கடவுளென்று சமபுத்தி பண்ணி, மேலாகிய சிவனை யுள்ளன்பினா லொன்பதுநா ளருச்சனை செய்வார்களானால் அவர்கள் நின்மலனாகிய சிவனருளினா லரவணையிலே துயிலுந்திருமாலினுடைய குணதத்துவத்தில் வைகுண்ட புவனத்தை யடைந் தாங்குள்ள போகவகைகள் பெருக அவைகளை நுகர்ந்து வாழ்வார்கள். அவ்விடத் தவர்களுக்குப் பெறற்கரிய பொருள்க ளொன்றுமே யில்லை.

(வி - ரை.) இச்செய்யு ளளவும் குற்றத்தோடு கூடிச் செய்தவர்கள் பூசையின் பய னுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. (கடு)

[மேற் குற்றமறப் பூசை செய்தவர்க்கே சிவலோக
மெய்துமென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

செப்பிய விதற்கு மீது சிவபுர மதனைச் சேர்வர்
ஒப்பிலா வொருவன் றன்னை யொருமைய வுணர்ச்சி கூரத்
தப்பறப் புரிந்த பூசைத் தபோதனர் தாமு மாங்கண்
எப்பய னரிய தாக வியம்புவ தெளிய தேனும்.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் கூறிய வைகுண்ட புவனத்துக்கு மேல் சிவபுரம் விளங்காநிற்கும்; அச் சிவலோகத்தைச் சிவனே கடவுளென் றொருமைப்பாடு பொருந்திய அறிவு மேலிடத் தனக்கு நிகரில்லாத சிவனை நூனெறிகமற அருச்சனை செய்யுந் தவத்தை யுடையவர்களே யடைவார்கள். அவர்களுக் கவ்விடத்தி லெந்தப் போகந் தான் பெறற்கரியதாகச் சொல்வோ மாகையா லெல்லாப் போகமு மெளிதாகவே வரும். (கசு)

[அச் சிவலோகத்தின் சிறப் புணர்த்துகின்றார்.]

தினகர ருதய கோடி தேசெனத் திகழ்ந்த தேர்கள் [கும்
இனையவென் றளக்கு மெண்ணை யிகழ்ந்தெழி லிசைய நிற்
மனநினை வதனில் வேண்டு மகிழ்ச்சியும் வாய்க்கச் செய்யுந்
தனைநிக ரில்லி தங்கும் புரிவளஞ் சாற்ற லாமே.

(இ - ள்.) கோடி சூரிய ருதயஞ் செய்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற விமானங்க ளிவ்வளவென் றளவிடு மளவைக் கடந் தழகு பொருந்த எங்கு நெருங்கி நிற்குஞ் சிவபுரமானது அவ்விடத் திருப்பவர்கள் மன நினைவில் விரும்பிய சுகபோகங்களையும் வாய்க்கும் வண்ண முண்டாக்கு மாகையினால் தனக்கு நிகரில்லாத சிவனெழுந் தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தின் வளப்பத்தை யொருவராலு மளவிட்டுச் சொல்லப்படாது.

(வி - ரை.) ஏகாரம் எதிர்மறை. (கள)

[சிவனெழுந்தருளி யிருக்குந் திருப்பதியில் உடல் நீங்கிய
ஆன்மவர்க்கங்கள் சிவலோக மடையு மென்றாற்
சிவனை யன்பொடு கூடிப் பூசைசெய்தவர்கள்
சிவலோகமடைவது சொல்ல வேண்டாமே
யென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

தெரிப்பருந் தேவ தேவன்
திருப்பதி வட்டந் தன்னின்
மரித்திடுஞ் சராச ரங்கள்
சிவபுர மதனுள் வாழு
மருச்சனை புரிந்த மற்றை
யன்பர்க ளடைந்து வாழ்கை
தெரித்திட வேண்டு மேயோ
தெருண்டநற் சிந்தை யார்க்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'வேண்டுமேயோ' என்புழி ஏ-தேற்றம்,' ஓ-வினா. ()

[கண்டு பாவித்துப் பூசை செய்தவர்கள் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்றார்.]

உண்டொரோண் பொருளென் றுள்ளத்
தோர்கிலார் தாமு மோர்ந்த
பண்டிதர் பணியக் கண்டு
பணிந்திடிற் பரம வென்னிற்

றண்டர ளங்கள் போலுந்
தாரகா தேசந் தன்னில்
எண்டிகழ் நாலேழ் கோடி
யிரதபே தத்து ளேய்வார்.

(இ-ள்.) சடசித்துக்க ளெல்லாவற்றினையு மியக்கு மொரு ஒள்ளிய கடவு ளுண்டென்று தம் முள்ளத்தின்க ணறியாத மூடர்க ளும், அப்பொருளை யுண்டென் றுணர்ந்த ஞாதாக்கள் வணக்கங் கண்டு தாமும் வணங்கினும், பரமவென்று துதிப்பினும், அவர்கள் குளிர்ச்சியையுடைய முத்துக்கள்போலு மொளி யமைந்த நக்ஷத்திர பதத்தில் மதிக்கத்தக்க இருபத்தெட்டுக்கோடி விமானங்கள் சூழ அதனடுவே பொருந்தி வாழ்வார்கள். (கக)

[சிவதருமங்களைத் தமக்கியன்றவளவு செய்தவர்கள்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

இயன்றன வியற்றி னுரு மற்றைய புரத்தி லேய்ந்து
பயன்றனைப் பயின்று மீண்டு பாரிடைப் பிறந்து பாங்கான்
முயன்றருந் தவத்தை மூவா முதல்வனை யகத்துண் முன்னி
யயன்றனைப் பயந்த வாதி யரன்புரி யடைவ ரன்றே.

(இ-ள்.) தமக்கியன்ற அளவு சிவதருமங்களைச் செய்தவர்க ளும், வைகுண்ட முதலிய கீழுள்ள பதங்களிற் போகத்தைக் கிரமமாகப் பொருந்தி யங்கங்குள்ளது புசித்துத் தொலைந்தவாறே மீண்டும் பூமியில் வந்து பிறந்து முதிராம லென்று மொருதன்மையா யிருக்குஞ் சிவனை யுள்ளத்திலே கருதிச் செய்தற்கரிய தவத்தை யொருமைப்பாட்டுடன் செய்து பின்பு நான்முகனைப் படைத்த முதல்வ னாகிய சிவனது சிவலோகத்தை யடைவார்கள். (உ0)

[இங்ஙனங் கூறிய சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று புவன முண்டென்று தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தவிப் புரத்தின் மீதும்
புரமொரு மூன்றுண் டோங்க
தரித்தவேற் குமரன் றங்குந்
தானமொன் றதற்கு மீது
பரித்தபைங் கிள்ளைச் செங்கைப்
பாவைதன் பதியொன் றப்பாற்
றெரிப்பருந் தேசா ரீசன்
சிவபுரஞ் செப்பா மொப்பே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய இச் சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று லோகமுண்டு. அவைகளை யறிவாயாக! அவை யாவையெனிற், கையில் வேலை யேந்தும் குமாரக்கடவு ளெழுந்தருளியிருக்கும் புவன மொன்று; அதற்குமேல் பச்சைக் கிளியைச் சிவந்த கையிற் பிடித்த உமாதேவி புவனமொன்று; அதற்குமே லளவிறந்த பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்குஞ் சிவனது மகா சிவலோக மொன்று. அதற்கொப் பொன்றுமே யில்லாமையால் வேறொன்றை யொப்புச் சொல் லோம். (உக)

[அவற்றுண் முற்கூறிய கந்தபுவனஞ் சத்திபுவன மிரண்டினையு மடைபவர்க ளின்னவரென விரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

சத்தியைத் திரிசூ லத்தைத் தரித்தபொற் கரத்தி னானை
வித்தகன் றன்னைப் பொன்னை யொத்தொளிர் மேனி யானை
முத்தனை மூளைத்த வாறு முகத்தனை முதல்வன் றன்னை
மொய்த்தகண் மயிலின் மேலே முருகனை முன்னு வாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (உஉ)

இருப்பர்கள் குமரன் வாழு மெல்லையி லெல்லை யில்லா
விருப்புறப் போக பேத மேவிட விதற்கு மீதே [ள்
யிருப்பர்க ளுமையைத் தங்கள் கருத்தினு ளிருத்தி னார்க
பொருப்பெழு மருக்கர் கோடி நிறமெனப் புந்தி செய்தே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சிறப்பினையுடைய குமாரக்கடவுளைத் தியானஞ் செய்பவர்கள் அக் குமரன் வாழும் புவனத்திலே சென்று தாங்கள் விரும்பியபடியே யளவிறந்த போகங்க ளெல்லாம் அனுபவித் திருப்பார்கள். உமாமகேசுவரியை யுதயகிரியி னுதிக்குங் கோடி சூரியப் பிரகாசம்போலத் தியானஞ்செய்து தம்முள்ளத்தில் வைத்தவர்கள் அக் கந்தலோகத்துக்கு மேலான உமாபுவனத்தி லிருந்து வாழ்வார்கள். (உங)

[மேனிறுத்த முறையானே மகா சிவலோகத்தின்க ணுறைபவர்க ளின்னவரென வுணர்த்துகின்றார்.]

தெளிபளிங் கனைய மேனி திரிநய னங்கைத் தங்கு
மொளிவளர் சூல மாலை யுதாரகை யபய வங்கை
நளிசடை யுடைய நாத னடியிணை யகத்து ணச்சி
யுளினரு மவனை யொப்பச் சிவபுரத் துறைவ ருய்ந்தே.

(இ - ள்.) அழுக்கற்ற நின்மலமான படிகம்போன்ற திருமேனியையும், மூன்று கண்களையும், ஒளி வளரும் சூலமுஞ் சபமாலையும் பொருந்து மேற்கைக ளிரண்டினையும், வரதமும் அபயமும் பொருந்திய கீழ் கைக ளிரண்டினையும், பெருமித மமைந்த சடாமகுடத்தினையு முடைய சிவனது சீபாதங்களை யுள்ளத்தில் விரும்பித் தியானிப்பவர்களு மச்சிவனுக்கு நிகராகச் சாரூபம் பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்து மகா சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'உன்னினரும்' என்ற வும்மையால் வணங்குவோர்களு மென்பதூஉங் கொள்க. (உச)

[மகா சிவலோகத்தை யடைந்தவர்கள் மீண்டு மிப்புவியில்
இனிப் பிறவா முத்தியை யடைவாரென்
றுணர்த்துகின்றார்.]

மேலைய சிவலோ கத்துள் விரவின ரொருமை மேவி
ஞாலமு மடையார் ஞால விறுதியை நாச மாக்குங்
காலமு மணைய வுள்ளக் கறுப்பினை யறுத்துக் காட்டு
மூலபண் டாரந் தன்னை முகந்துகந் திருப்பர் முத்தர்.

(இ - ள்.) மேலாகிய இச்சிவலோகத்தினை அடைந்தவர்க ளவ்விடத்திலேதானே ஞானயோகத்தி லொருமைப்பாட்டைப் பெற்று மீண்டு மிப்புவியி லினிப் பிறவாதவராய்ச் சிவாதிபிருதிவியந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு நசிப்பிக்குஞ் சங்காரகாலம் வரும்பொழுது தம் முள்ளத்திற் கரியவிருளான வாணவமுதலிய பாசங்களை யொழித்துச் சிவனுலே காண்பிக்கு மூலபண்டாரமாகிய ஞானனந்த சுவானுபவத்தைப் பொருந்தித் தலைமை பெற்று முத்தரா யிருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) சிவாதி பிருதிவி யந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு மென்றது: பூதம்-ரு, புலன்-ரு, ஞானேந்திரியம்-ரு, கருமேந்திரியம்-ரு, அந்தக்கரணம்-ச, ஆக ஆத்துமதத்துவம் உச; காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆக வித்தியாதத்துவம்-எ; சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆகச் சிவதத்துவம் ரு - என்பனவற்றை என்க.

மூலபண்டாரமாகிய ஞானனந்த சுவானுபவ மென்றது 'மூல பண்டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே' என்று ஆளுடைய வடிக ளருளிச்செய்ததனுலு முணர்க.

திருவாசகம் - திருப்பொன்னூசல் திருப்பதிகம்.

"காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானெடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய

வாலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் னடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே." (உ௫)

[மேல் "மாட்டெறிந் தொழுகல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற்
பைசாச முதலாயினோர்க்குச் சித்தி பேதங்களை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அந்திய வியலி னுக்கு மயலய வியலின் யோக
பந்தியைப் பகர்வா மெட்டுச் சித்தியும் பரிவு கூர
விந்தநல் வியலி னுள்ளு மெட்டெனப் பட்ட சித்தி
முந்தியே பைசா சாதிக் குறுமுறை மொழிவா மோர்ந்தே.

(இ - ள்.) ஈற்றினின்ற கோபுர வியலுக்கு மதற்கயலாகிய பரிகாரவியலுக்கும் அயலான சிவஞானயோக வியலிலே யட்டாங்க யோக வொழுங்கினையு மதனு லுண்டாகு மட்டமா சித்தியினையும் விருப்ப மிகும்படி சொல்வோம். அஃதன்றி, நன்மை யமைந்த இச் சிவதரும வியலுள்ளும் பைசாசமுதலிய புவனங்களி லுள்ளோர்க்கு எட்டுச் சித்திகளு மேறியேறி வருமுறையை யாராய்ந்து சொல்கின்றோம். (உ௬)

[பைசாசாதிகளுக்குச் சித்திகள் குணங்க ளேறிக் குறைந்து
இருக்கு முறையை மூன்று செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

எட்டெனப் பட்ட சித்தி
யிசைந்திடும் பைசா சாதி
சிட்டர்கள் சேரு மெல்லை
சிவபுர மிறுதி தன்னி
லொட்டிய குணமு மேன்மே
லுயர்ந்துயர்ந் தொழுகு மோரின்
விட்டொளிர் குணத்தின் மேன்மை
விளங்கிட விளம்பு வாமே.

(இ-ள்.) புத்தி தத்துவத்திற் பொருந்திய தேவயோனிகளாகிய பைசாச முதலிய புவனத்தை யெய்தி யுயர்ந்தவர்கள் சேரு மேலாகிய சிவலோக மீறாகிய பதங்களி லெட்டுச் சித்தியு மதனோடு கூடிய குணங்களு மொருபுவனத்தி லிருப்பவரைப் பற்ற வொருபுவனத்தி லிருப்பவர்க்கு மேன்மேலு மதிகமதிகமா யுண்டாகும். அஃதெங்ஙனெனில், பைசாச புவனத்தி லிருப்பவர்க் கெண்குணமும், இராக்கத புவனத்திருப்பவர்க்குப் பதினாறு குணமும், இயக்க புவனத்திருப்பவர்க் கிருபத்தினான்கு குணமும், கந்தருவ புவனத்தி லிருப்

பவர்க்கு முப்பத்திரண்டு குணமும், இந்திர புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு நாற்பது குணமும், சௌமிய புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு நாற்பத்தெட்டுக் குணமும், பிராசேசுர புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு ஐம்பத்தாறு குணமும், பிராமிய புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு அறுபத்துநான்கு குணமும், அவ்வாறு சிவலோக மீறாகிய பதங்களி லிருப்பவர்க்கு மேறி யேறி வரும். அதனை விளங்கவாராயின் வீட்டு விளங்குகின்ற குணத்தின் விசிட்டத்தை மேற் சொல்கின்றோம். (உஎ)

[திருமான் முதலாயினவர்கட்குக் குணங்களேறிக் குறைந்து இருக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

மண்புன லனல்கால் வான
மனமகங் காரம் புத்தி
யொண்குண மூல மென்னு
மொன்பதும் விசேடித் தோங்கிக்
கண்கம லத்த மாலைக்
கலந்துளே விளக்கு மெட்டே
வண்கம லத்தோ னுள்ளே
மருவியே விளக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) பிருதிவி முதலிய வைந்தும், மனம், அகங்காரம், புத்தியும், ஒள்ளிய குணத்துக் குபாதானமாகிய பிரகிருதியும் எனக் கூறப்படு மிவ் வொன்பது தத்துவங்களுஞ் செந்தாமரைக் கண்ணையுடைய நாராயணனை யெய்தி யவனிதயத்தினுள்ளே மிகவுஞ் செறிந்துநின் றறிவை விளக்கிநிற்கும், குணநீங்கலாகி நின்ற எட்டுத் தத்துவங்களே யழகிய தாமரை மலரி லிருப்பவனாகிய நான்முகனுடைய விதயத்தி லெய்திநின் றறிவை விளக்கும். (உஅ)

புந்தியை யல்லா வெல்லாம் பொருந்திய பிரச வேந்தன்
சிந்தையைத் தெருட்டு மிந்தத் திறத்தினிற் கீழுந் தேர்க
முந்தியே யிருந்தார் பேற்றை முற்றிய வினையி னாலே
பிந்தியே செறிந்தார் தாமு மகிழ்வுறப் பெறுவ ரன்றே.

(இ - ள்.) புத்தி தத்துவ மல்லாமல் கீழ்நின்ற வேழுந் தம்மைப் புணர்ந்த பிராசேசனது சித்தத்தை யெய்திநின் றறிவை விளக்கும். இப்படியே கீழுள்ள புவனத்தவர்களுக்கு மடைவிலொவ்வொரு தத்துவங் குறைந்துநின் றறிவை விளக்குமென் றாராயக்கடவை. இப் பதங்களில் முற்காலத்திலே சென்றிருப்பவர்கள் பெறும் பயன் களைப் பூமியிற் செய்த நல்வினையினால் பின்பு சென்றடைபவர்களு முள்ள மகிழ்வுண்டாகப் பெறுவார்கள். (உகூ)

[சிவனைக் குறித்துச் செய்தது பழுதுபோகாது பலத்தை விளைக்குமென்றும், பலத்தைக் கொடுப்பவன் சிவனேயென்று மூவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

தரையினை யிலக்க தாக
வெறிந்தகற் றவறா தற்றே
யாரையுங் குறித்துச் செய்த
வினைபழு தாகா தற்றே
பரமனுஞ் செய்தார் செய்திப்
பலத்தினைக் கொடுப்பன் பாங்காற்
குருலகு வென்னும் பேதம்
வினைதொறுங் குறித்துக் கொண்டே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள் குரு - லகு என்பன அதிகம் - அற்பம் எனக் குறிக்கின்ற வடசொற்கள். (௩௦)

[மேல் "முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

என்றுதரு மத்தொடு பலத்திற மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைத்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௩௧)

[மேற் சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உற்றவர் தீவினை யோட்டினனே!
உண்பலி தேர்தலை யோட்டினனே!
எற்று புனற்சடை யேற்றினனே!
ஈடுடைக் கொல்லைவெள் ளேற்றினனே!
கற்றவ ருக்கறங் காட்டினனே!
கடுநட மாடிடு காட்டினனே!
பற்றின வர்க்கருள் பாட்டினனே!
பாங்கில வென்னையும் பாட்டினனே!

(இ - ள்.) தன்னையடைந்தவர்களுடைய கொடிய பாவங்களைத் தொடர்பறக் கெடுத்தவனே! தலையோட்டில் உண்ணுதற்குரிய

பிச்சையை யங்கங்கே சென்று தேடுகின்றவனே! அலை யெறிகின்ற கங்கையாற்றை அழகிய சடையின்க ணேற்றி முடித்தவனே! முல்லை நிலத்தின்கணுள்ள வலியினையுடைய வெண்மையாகிய விடபத்தை யுடையவனே! தன்பாற் கற்றவராகிய சனகர் முதலானவர்கட் கறமுதலிய நான்கினையு மறிவித்தவனே! சங்கார கிருத்தத்தைச் செய்யுஞ் சுடலையை யுடையவனே! எப்பொருளையுந் துறந்து தன்னைப் பற்றி நிற்பவர்கட்கு முத்தியையருளும் பெருமையை யுடையவனே! பாடுதற் குரியவனல்லாத என்னையும் பாடுவித்து அப்பாட்டினைக் கொண்டருளினவனே! (௩௨)

இதுவுமது

கழலென நாகமுங் கட்டினனே!
 கண்ணின் விழித்தடுங் கட்டினனே!
மழலைநல் வீணையின் வாசகனே!
 மயலெனக் கற்றிடும் வாசகனே!
தழைமயிற் சாயலோர் பாலினனே!
 சாலத் தழைத்தகொம் பாலினனே!
மிழலையு மூரென மேவினனே!
 வெம்புர மெய்தடு மேவினனே!

(இ - ள்.) சீபாதங்களிலே வீரக்கழல் போலப் பாம்பினையு மணிந்தவனே! பக்குவான்மாக்களைத் திருக்கடைக்கண்ணு னோக்கி யவர்கள் பாசத்தைச் சேதிப்பவனே! தெளியாத சொல்லையுடைய நல்ல வீணையினொலியை யுடையவனே! எனக்கு மனமயக்க மறுத் தற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற சிவாகம வாக்கியங்களை யுடையவனே! தோகை மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய வுமாதேவியை யொரு பாகத்தி லுடையவனே! மிகவுந் தழைத்த கொம்புகளையுடைய கல் லாலின் நீழலை யுடையவனே! திருவீழிமிழலையையுந் திருப்பதியாக வுடையவனே! கொடிய முப்புரத்தினை யெய்து நீறுக்கு மம்பினை யுடையவனே! (௩௩)

[மேற் குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வாடா வனமுலை தோடார் சுரிகுழல்
 வாளார் விழியிணை யுமைபாக
ஊடா வயனரி தேடா வடிமுடி
 யோரா தயர்வுற வருளீசன்
காடே யிடமென நாடா நடநவில்
 காதார் குழையின னடிசேர்தற்

கீடா ரிருவினை கூடா வகைதரு
  மோரா ரறுமுக னியனூலே.

(இ - ள்.) அழகமைந்த பிள்ளையா ரருளிச்செய்த இந்நூல், தளராத அழகையுடைய முலையினையும், பூக்கணிறைந்த சுருண்ட அளகத்தினையும், வாள்போன்ற இரண்டு விழியினையு முடைய வுமா தேவியை இடப்பாகத்திலே யுடையவனும், அயனு மரியுந் தம்மில் மாறுபட் டடியு முடியுந் தேடிக் காணமாட்டாது மயங்கி நிற்க அவர் கட் கனுக்கிரகஞ் செய்யு மிறைவனுஞ், சங்கார காலத்திற் சுடுகாடே யிடமாகக் கருதித் திருநடனஞ் செய்யுங் காதின்க ணணிந்த சங்கக் குழையை யுடையவனுமாகிய சிவனுடைய சீபாதங்களை யாமடைவதற்கு, வலியமைந்த இருவினைகளு மேறா தவண்ணம் ஞானத்தைத் தரும். (கூச)

[அகத்தியன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கயலா ரிணைவிழி யிழையா ரிணைமுலை
  கலவா வவரொடு கனியாரே
யயலா ரவரிவ ரயலா ரவரெனு
  மறியா மையுநனி யறுவாரே
வியலார் கயிலைநன் மலைவாழ் விமலன
  விரையார் மலரடி விழைவாரே
புயலார் வளமுறு பொதிமா மலைமுனி
  புகழே யிழைவொடு புகல்வாரே.

(இ - ள்.) எந்நாளு மேகங்க ணிறைந்த வளமை யமைந்த பொதியமலையிலே வாழும் அகத்திய முனிவனது கீர்த்தியை யாசையினாலே துதிப்பவர்கள், கயல்போன்ற இரண்டு கண்ணினை யுடைய மடவார்கள் முலையிணைகளைப் புணர்ந்தவர்களோடு மனமகிழார்கள்; அஃதன்றி யவர்கள் நமக் கன்னியர், இவர் நமக்கன்னியர்க ளல்ல ரென்று கருது மஞ்ஞானத்தை மிகவு மொழிப்பார்கள்; அஃதன்றியும், விசாலம் அமைந்த நல்ல கயிலைமலையில் வாழு நின்மலனாகிய சிவனது மணம் பொருந்திய சீபாதமலரையும் விரும்புந் தன்மையுடையவர்க ளாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'விழைவொடு புகல்வார்' என்பதனை யெழுவாயாக்கி யேனைய மூன்றினையும் பயனிலையாகக் கொள்க. ஏகாரங்கள் அசைநிலை. (கூரு)

ஐந்தாவது
சிவதருமவியல் முற்றிற்று.

ஆறாவது

பாவவியல்.

[மேல், இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஓத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ் வோத் தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், நிரய மெய்துகின்றவர்க ளியற்றும் பாவ வகைகளைக் கூறித் றாகலாற் பாவவிய லென்னும் பெயர்த்து. இதனு ளித்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின், இன்னதுரைப்பா மென முன்மொழிந்து கோடலை உணர்த்துத னுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முனிவர தரும பேத மொழிந்தனம் பலங்கண் முற்று
முனிநிர யத்தை யெய்வா ரியற்றிடும் பாவ பேத
முனையுரை செய்வா மோர்நீ யுடலிரு வாயி னுறுந்
துனிவினைத் துரிசு நீங்கக் கேட்டிடுஞ் சூழ்ச்சி யார்க்கும்.

(இ-ள்.) இருடிகளின் மிக்கவனாகிய அகத்தியனே! முன்னை யியலுட் சிவதரும வகைகளையு மவற்றினா லுண்டாகும் பலன்களையு மெல்லாஞ் சொன்னோம். மேலிந்த வியலினையும் யூகித்துக் கேட்குங் கருத்தினை யுடையவர்களுக்கு, மனம் வாக்குக் காயங்களினா லுண்டாகும் பொல்லாத தீவினைத் துயர நீங்கும்வண்ண நரகமெய்துகிறவர்கள் செய்யும் பாவ வகைகளை யுனக்குச் சொல்லுகின்றோம். அதனை நீ கேட்பாயாக!

(வி-ரை.) 'உன்னை' என்னு மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாய் மயங்கிநின்றது. (௧)

[பாவஞ் செய்பவர்க ளின்னவ ரென்பதூஉம், அப்பாவ வகை யித்துணைத்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்துளார் பாவ முன்னும் புக்குமா நிரய மீண்டு
மிருந்தவா தனையி னாலே யியற்றுவர் பாவம் பின்னும்
விரிந்திடு மனேக கோடி விதமுறப் பாவ மெல்லாந்
தெரிந்திடிற் றால மாதி திரிவித மாகிச் சேரும்.

(இ - ள்.) முற் சனனத்திலும் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நரகத்திற் புகுந் தனுபவித்துத் திரும்பவு மந்த வாசனையின் பலத்தினால் பூமியிற் பிறந்து பின்னும் பாவத்தையே செய்துவருவார்கள். அப்பாவ வகைகளை விரித்தா லநேக கோடியாக விரியும். அதனைத் தொகுத்தறிந்தால் தூலமுதன் மூவகையாகிப் பொருந்தும். (உ)

[தூலமாதி யிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் டூல கன்மமே யீண்டுக் கூறுவதூஉ மென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

தூலமே சூக்கந் தானே சூக்கும தரமே யென்றிங்
கேலவே மூன்று கூறா மிவற்றினுட் டூலந் தன்னைக்
கோலியே தொகுத்திந் நூலிற் கூறுவ மஃதுங் கூறின்
மாலுறு மனமே வாக்கே வடிவமே யெனவு மூன்றாம்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பாவவகை: தூல மென்றுஞ், சூக்கும மென்றுஞ், சூக்குமதரமென்றும் இவ்விடத்து மூன்று வகையாய்ப் பொருந்தும். இம்மூன்றினுள்ளுந் தூலபேதத்தையே யமைத்துத் தொகுத்து இந்த நூலிற் சொல்லுகின்றோம். அதனை யறியுமிடத்து மயக்கம் அமைந்த மனத்தாலும், வாக்காலுங், காயத்தாலும் வருவன வென மூவகையாகும்.

(வி - ரை.) முதலடியினு நான்காமடியினு முள்ள ஏகாரங்கள் எண்ணின்கண்ணும், ஏனையவை அசைநிலைக்கண்ணும் வந்தன. (ந)

[முதற்பட் டொகுத்துப் போந்த மனாதிகண் மூன்று மொவ்வொன்று நந்நான்கு வகையா மென்பதூஉம், அவை கொடுக்கும் பய னிஃதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

பேசிய தூல பேதந் தனித்தனி நான்கு பேத
மூசமுந் நான்கு பேத முற்றுமமம் மூன்று மின்னு
மாசிலோ ரறியும் வேலை விரிந்திடு மநேக மாக
நாசமா நரக பேதத் துயரினைக் கொடுக்கு நாளின்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய தூலபேத மென்னு மனோ வாக்குக் காயங்க ளொவ்வொன்று நாலு வகையாம். அவற்றைத் தொகை காணப் பன்னிரண்டு வகையாக முடியும். அந்த மனாதிகண் மூன்றுங் குற்றமற்ற பெரியவர்களா லாராய்ச்சி செய்யுமிடத்தி லின்னமு மநேக வகையாக விரியும். அங்ஙனம் விரியும் பாவபலம் நரகவகைகளில் ஆன்மாக்களுக்குத் துக்கத்தை விளைத் தனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாம் நசிக்கும். (ச)

[நிறுத்தமுறையானே மனத்தினு லுண்டாம் பாவவகைக
ளான்கு மிவையென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அன்னியன் மனையா டன்னை யணையுமா தரவு கூர
வுன்னுத லயலார் தங்க ளுடைமையுங் கொள்ள வுன்னல்
பின்னையு மவர்தம் பண்டம் பிழையுறு விக்கப் பேணல்
என்னுமிம் மூன்றுங் கொல்ல லெண்ணலு மனத்தினீட்டம்.

(இ - ள்.) பிறனொருவனுடைய மனைவியைக் கூடவேண்டு மென்னு மாசையா லதற்கேற்ற செய்கைகளை நினைத்தலும், பிற ருடைய வுடைமையைத் தாம் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு விசாரித்த லும், அவர்களுடைய வுடைமையைச் சேதமாக்க விசாரித்தலும், பிறிதோ ருயிரைக் கொல்ல நினைத்தலும் ஆகிய நான்கு மனத்தினு லுண்டாம் பாவ வகைகளாம். (௩)

[வாக்கினு லியற்றும் பாவங்க ணான்குங், காயத்தினு லியற்றும்
பாவங்க ணான்கு மிவையென்பதூஉம், பின்னரு
மனுதிகளா லதிபாதக முதலானவை விரியு
மென்பதூஉ மிரண்டு செய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.]

அழுகையுங் கோளும் பொய்யு மயலப வாதந் தானும்
வழுவிய வாக்கின் பேத மற்றையான் மனையா டோளைத்
தழுவுத றமித்துக் கோறல் சராசர பேதந் தன்னைப்
பழிபடு பண்ட முண்கை பரர்பொரு ளதனைப் பற்றல்.

(இ - ள்.) அகாரணத்தா லழுகையும், கோட்சொல்லும், பொய் யுரைத்தலும், பிறன்பழி கூறலுமாகிய விந்நான்கும் வாக்கினால் வரும் பாவவகைகளாம். பிறனொருவன் மனைவியைப் புணர்தலும், நடப்பனவு நிற்பனவுமாகிய உயிரின் வகைகளை யடித்துக் கொல்லுத லும், நல்லவர்களா னிந்திக்கப்படு முணவுகளை யுண்ணுதலும், பிறர் பொருளைக் கவர்தலும், (௪)

என்னுமிந் நான்குங் காயத் தீட்டிய பாவ பேதம்
பன்னிரு பேத மாக மனுதியைப் பகர்ந்தா மின்னு
மன்னிய மனுதி மூன்று மலினதி பாத காதி
யென்னவே விரியு நொய்தி னவற்றையு மியம்பு வாமே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு முன்னே கூறிய கன்ம நான்குங் காயத்தி னுல் வரும் பாவ வகையாம். இவ்வாறே மனம் வாக்குக் காயங்க ளால் வருந் தூல பாவ வகைகளைப் பன்னிரண்டு வகையாகச் சொன்

னேம். அஃதன்றி யின்னமு நிலைபெற்ற மனுநிகள் மூவகையாலு மழுக்கினையுடைய அதிபாதக முதலிய பாவங்க ளுண்டாகும்வண் ணம் விரியும். அவற்றையுஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றோம்.

(வி - ரை.) 'ஆதி' என்பதனால் மகா பாதகமும், உபபாதகங்க ளும், அவற்றினது துல்லியங்களுமெனக் கொள்ளக் கிடந்தன. (எ)

[முதற்கட் டொகுத்தவற்று ளதிபாதக மீதென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

தாரகன் றன்னைச் சாதத் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மைப்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்தவன் றனையும் பாங்காற்
காரகன் றன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சர்
நாரகர் மீளு நாளும் பிறிதிய னவிற்று வாமே.

(இ - ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலி லமிழ்ந்தி வருந்துகின் றவர்களை அக்கடலினின்றுங் கடப்பிப்பவனும், உலகத்தைத் தாங்கு கின்ற மாயனையும் யோனிபேதங்களையு மன்றிப் பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூத தூலகாரியங்களையுஞ் சிருட்டிக்கின்ற நான்முகனையு முறை வழுவாம லுண்டாக்குங் காரண சொருபனும், அவர்க ளிருவரையு மீண்டுந் தன்னிடத்தி லொடுக்குஞ் சங்கார கருத்தாவுமாகிய சிவனை நிந்தனைசெய் திகழ்ந்த மனத்தினையுடைய அதிபாதகர்கள் நரகத்தி னெடுங்காலங் கிடப்பார்கள். அதினின்றும் அவர்கள் திரும்புங் காலத்தை வரையறுத்து இவ்வியலுக் கயலான சுவர்க்க நரக விய லின்கட் சொல்லுகின்றோம்.

(வி - ரை.) தாரகன் - கடப்பிப்போன். பாரகன் - தாங்குபவன். காரகன் - பண்ணுமவன். நாரகர் - நரகத்திற் கிடக்கு மவர்கள். (அ)

இதுவுமது

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய வேத மாதிக்
கொப்புயர் புரைப்பார் நிந்தை யுரைப்பவ ருன்னு வாரும்
வெப்பரி நிரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி வீயா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தினைத் தேங்கு வாரே.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாதவனு மநாதிமல முத்தனுமான சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களுக் கொப்பாகவும் - அதற்கதிகமாக வும் பிறிதொருநூலைச் சொல்லுகின்றவர்களும், அவ்வேதாகமங்களை நிந்தை சொல்லுகின்றவர்களும், நிந்தையை மனத்தில் நினைக்கின்ற வர்களும், வெம்மையையுடைய எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்ந்து உடம் பெல்லாம் வெந்து, ஊனெலா முருகி யிங்ஙனந் துயருறவு மவ்யாதனு

சரீரத்தினின்று நீங்காதவர்களாய் 'இந் நரகத்தினின்று மெக்காலத்திலே கரையேறுவோம்' என்று வாடி வாடி யேக்கமு மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) வீயாமை - உயிர்விடாமை. (கூ)

இதுவுமது

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய பனுவ லோர்ந்து
தப்பறச் சாற்று மாசான் றன்னையு மிகழ்ந்து சாற்றில்
வெப்பெரி நிரயந் தன்னில் வீழ்ந்துவெந் துருகி வீயா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தினைத் தேங்கு வாரே.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத அநாதிமல முத்தனாகிய சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யாராய்ந்து ஐயத்திரிபற உபதேசிக்கு மாசிரியனையு மவமதித்து நிந்தை சொல்லுவார்களானால் அவர்களும் வெம்மையையுடைய எரிவாய் நிரயத்தில் வீழ்ந்து முன்னே கூறிய துயரையு மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) 'ஆசான் றன்னையும்' என்னு மும்மை, சாதகரையும் விளக்கிநின்றது. (கo)

இதுவுமது

அரன்றிர வியத்தை யாசா னரும்பொரு ளதனை யார்க்கும்
பரம்பரன் பகர்ந்த வாக்கைப் பரித்தபுத் தகத்தைப் பற்றிக்
கரந்தவர் முன்னஞ் சொன்ன கரிசர்க ளொருமூ வர்க்கும்
வரும்பல முடையர் பாவ மனைத்தையு மருவி னாரே.

(இ - ள்.) சிவத்திரவியத்தினையும், குருத்திரவியத்தினையும், யாவர்க்கு மேலாகிய சிவனருளிச்செய்த திருவாக்கினை யெழுதிய திருமுறையையும் விரும்பிக் களவுசெய்தவர்கள் முன்னே சொல்லிய சிவநிந்தகர் வேதநிந்தகர் குருநிந்தகராகிய மூவருக்கும் வருகிற தீவினைப் பயன்களை யுடையவர்களாவார்கள். அஃதன்றியு மெல்லாப் பாவங்களையுஞ் செய்தவர்களு மாவார்கள். (கக)

[அதிபாதகஞ் சொல்லி முடித்து அதிபாதக துல்லிய பேதஞ் சொல்லத் தொடங்கினார்.]

வேறு

அறைந்த விவர்க ளனைவர்களு மதிபா தகரே யெனவறிக
சிறந்த வினையே தீவினையு ளதிபா தகந்தா னெனத்தெளிக
நிறைந்த துயரே நெடுநாளே யிதனிற் பலமு மெனநினைக
பிறிந்த வதிபா தகபேதந் தனையு மினியாம் பேசுவமே.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் கூறிப்போந்த சிவநிந்தகர்கள் முதலாகிய இவர்க ளெல்லாரு மதிபாதகர்களென் றறிவாயாக! இது தீமையாகிய பாவங்களுள் அதிகோர பாவமென் றறியக்கடவை! இதனாலே யிருந்த துயரமு மனுபவிக்குங் காலமு நெடுங்காலமென் றறியக் கடவை! இதன் கூறாகிய அதிபாதக பேதத்தையு மேற் சொல்லு கின்றோம்.

(வி-ரை.) 'அதிபாதகரே', 'சிறந்தவினையே' என்னு மேகார மிரண்டுந் தேற்றத்தின்கண்ணும், 'நிறைந்த துயரே', 'நெடுநாளே' என்னு மேகார மிரண்டு மெண்ணின்கண்ணும் வந்தன. (கஉ)

[அதிபாதக நல்லிய பேதத்தைப் பத்துச் செய்யுட்களா லுணர்த்துகின்றார்.]

அரிக சிரமுஞ் சிவதனத்தை யபகா ரகனை யஃதரிதே
லரிவித் திடுக விருநிதிய மளித்தும் வலியா ரவராலே
யரிதே லஃது மப்புரிவிட் டகல்க வகலா துறைவாரே
லுரியா ரதிபா தகத்தவனுக் கொப்பார் நிரயத் தெய்ப்பாரே.

(இ - ள்.) சிவத்திரவியத்தை யபகரித்தவனைத் தலையைச் சேதிக்கக்கடவர்! அவனைத் தன்னாற்செய்ய வலியில்லையானால் மிக்க பொருளைக் கொடுத்தாலும் பலமுடையவர்களாலே சேதிப்பிக்கக் கடவர்! அதுவுங் கூடாதானா லத்தலத்தைவிட்டு வேறொரு தேசத் திற் செல்லக்கடவர்! அங்ஙன மறுதேசத்திற் செல்லாமல் அவ்வூரி லதற்கனுமதித் திருப்பார்களானால் அவர்களே யிவ்வதிபாதகஞ் செய் தவனுக் கொத்தவராய் நரகத்தி லமிழ்ந்தி யிளைப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'சிரமும்'என்ற வும்மையாற் கரமுதலிய வுறுப்புக் களுங் கொள்க. (கங.)

சிவனை யிகழுஞ் சிறியாரை யனையர் சிவனைப் பூசனையை
யுவகை யுறவே கண்களிக்க வுருகிப் பரவா துழல்வாரும்
அவனைச் சிவன்றா னருச்சகனை யன்பு செய்யா தகல்வாரும்
புவனத் ததிபன் பவனத்து ணியமத் தலது புகுவாரும்.

(இ - ள்.) சிவனையும், அவனது அருச்சனையையு முள்ள மகிழ்ச்சி பொருந்தும்வண்ணங் கண்களிக்கக்கண் டதனான் மன நெகிழ்ந்து துதி செய்யாதிருப்பவர்களும், அச் சிவனையு மவனை யருச்சிக்கும் பூசகனையும் பத்தி பண்ணுதுவிட்டு நீங்குவோர்களும், இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனத்துக்கு மதிபனாகிய சிவ னெழுந் தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலில் ஆசார நியமங்களோடு செல்லாமல்

அநாசாரங்களோடு புகுகின்றவர்களுஞ், சிவனை நிந்திக்கு மற்பராகிய அதிபாதகரை யொப்பாவார்கள். (கச)

பரமன் றிருமுன் னழன்முன்னும்
பரம குரவன் றிருமுன்னும்
ஒருமை யுறவே வறுமையினு
முதவா தவருஞ் சிறிதேதும்
அரிது பொருடான் பச்சிலையு
மரிதோ வஃது மரிதாகிற்
றிரண மதனைத் திருமுன்னே
மாற்ற லரிதோ செயலாலே.

(இ - ள்.) சிவ சந்நிதியிலும், சிவாக்கினியின் முன்னும், மேலான ஞானசிரியனது சந்நிதியிலும், தமக்கு வறுமை யெய்திய காலத்திலும் ஏதேனுஞ் சிறிது தமக்கியன்ற அளவு வொருமைப்பாடு பொருந்தக் கொடாதவர்களும், அப்படி கொடுத்தற்கும் பொருளரிதானால் பச்சிலையுங் கிடையாதோ? அதுவுங் கூடாதானலவர்கள், சந்நிதியிற் கிடக்குஞ் செத்தையைக் கருத்துடனே திருவலகு முதலியவற்ருற் போக்குதலு மரிதோ? அரிதல்லவே. ஆகையால், இதனு ளொன்றைச் செய்யாதவர்களுஞ் சிவநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் எதிர்மறை. (கரு)

பொருவில் பொருளைப் புணர்ந்தாரை
யல்லா ரெல்லாம் பூரணையி
னிரவி யுடனே யிளமதிய
மிசையும் பொழுது மிணையிலிய
மெரியு மியனுங் குருபானு
மிருக்கு மிடத்தை யலகிட்டு
விரைவின் விதத்தான் மெழுகிட்டு
விதியாற் பூசை புரியாரும்.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத சிவத்தைக் கூடி நிட்டைபுரியுஞ் சிவஞானிக ளல்லாதவர்க ளெல்லாரும் பூரணையிலும், சூரியனோடு கலைதேய்ந்த விளம்பிறை பொருந்துங் காலமாகிய அமாவாசையிலும், ஒப்பில்லாத சிவனுஞ் - சிவாக்கினியுஞ் - சிவாகமமு மேலாகிய ஆசிரியனு மெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களைத் திருவலகிட்டு மெழுகிச் சந்தன முதலிய சுகந்த வர்க்கங்களினல் விதிப்படி யருச்சனை செய்யாதவர்களுஞ் சிவ நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். (கசு)

இந்த முறைமை யியற்றா தியற்றி நியதி யிழந்தாரும்
புந்த மானம் பசுபாசப் பகையைக் கெடுக்கும் பரம்பரனைச்
சிந்தைக் கரிய சிவமுதலைத் துயக்க மறவே தெருண்டாரை
நிந்தை நிகழ்த்து நிறையில்லாக் கல்லாப் பொல்லா நீசருமே.

(இ-ள்.) இவ்வணங் கூறிப்போந்த திறத்தவர்களன்றி யாசிரிய நூல் சங்கற்பித் தனுட்டித்து வரும் விரதங்களை விட்டவர்களும், ஆன்மாக்களிடத் தநாதிசம்பந்தமான ஆணவபாசமாகிய பகையைப் போக்கும் பரம்பரனு யவர்க்கு மனத்துக் கெட்டாத சிவமாகிய முதலைத் தம்முடைய அஞ்ஞான நீங்கும்படி யுணர்ந்த ஞானிகளை நிந்திக்கு நிறையில்லாத அறநூல்களைக் கல்லாத பொல்லாத அற்பர்களும், சிவநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி-ரை.) 'சிவனை யிகழுஞ் சிறியாரை யனையார்' என்பதனை யெவ்விடத்தும் வருவித் துரைக்க. (௧எ)

நிந்தை நிகரின் ஞானத்தை
நிகழ்த்து மவரை நிகர்ப்பார்தஞ்
சிந்தை திகழ வஞ்சனையைச்
செய்யா தறநூ றினைப்பாரு
மிந்த வியலை யெழுதினரு
மிதனைப் பிறருக் கிசைப்பாரும்
வந்து பொருவில் வாய்மொழியை
மதிப்பா ரவரு மனத்தாலே.

(இ - ள்.) தம்முடைய அறிவு விளங்கும்வண்ணம் ஒப்பில்லாத சிவவாக்கியமாகிய அறநூல்களை மலர்முதலியவற்றாற் பூசை செய்யாமற் படிப்பவர்களும், எழுதுவோர்களும், பிறருக்குப் பாடஞ் சொல்லுவோர்களும், மனத்தாற் சிந்தனை பண்ணுவோர்களும், சிவஞான நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி-ரை.) 'அருச்சனை செய்யாது' என்பதனை முழுதுங் கூட்டுக,

காய சுத்தி பண்ணாது
கற்பிப் பாருங் கற்பாருந்
தேய சுத்தி செய்யாது
சிவஞா னத்தைச் சிந்தனைசெய்
தாயு மவரு மவர்தம்மை
யடைந்து துயக்க மறவெண்ணி
வாய்மைப் பொருளை மதிப்பாருங்
கற்பார் தாமும் வாமுறமே.

(இ-ள்.) சிவஞானத்தை நீராடல் முதலியவற்றாற் சரீரசுத்தி செய்யாமற் படிப்பிப்பவர்களும் - படிப்பவர்களும், அதனைத் திருமெழுக்கு முதலியவற்றாற் சுத்தி செய்யாத தலத்திலிருந்து சிந்தித் தாராய்கிறவர்களும், அங்ஙனமாராய்கிறவர்களைச் சேர்ந்து தனக்கையந்திரிபறும்படி கருதி யுண்மையாகிய சிவாகமப் பொருளைக் கேட்பவர்களும் - கன்றாகப் படிப்பவர்களுஞ், சிவஞான நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'தேயம்' என்றது வடமொழிச் சிதைவு. (கூ)

ஆசை யதனாற் சிவகோச
மதனைப் பொருளுக் களிப்போரும்
தேசி லவல தேசத்திற்
சிறந்த முறையைச் செறிப்பாரும்
பாசப் பகைவன் பகர்மொழியைப்
பயிலா தயனூல் பயில்வாரும்
ஏசற் றான்வாக் கியற்றாரு
மேதை யகந்து ளிருக்கவுமே.

(இ-ள்.) பொருள்மேல் வைத்த வாஞ்சையினாலே சிவாகமத் திருமுறையை விற்பவர்களும், பரிசுத்த மில்லாத அசுத்தபூமியிலே யதனை வைப்பவர்களும், ஆன்மாக்கள் பாசத்துக்குச் சத்துருவான சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களைக், கல்லாம லந்நியமான பசு நூல்களைக் கற்பவர்களும், தம்முள்ளத்தின் மிகுந்த புத்தியுண்டாயிருக்கவுங் குற்றமற்ற சிவனூலை மேல்மேலும் விரிவாய்க் கல்லாதிருப்பவர்களும் சிவஞான நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'ஏசற்ற' என்னும் பெயரெச்சத் தகரவீறு தொகுக்கப்பட்டது. 'நிந்தை நிகரின் ஞானத்தை நிகழ்த்து மவரை நிகர்ப்பார்' என்பதனை யெவ்விடத்துங் கூட்டுக. (உ0)

பொருவில் குரவ னிந்தனையைப்
புரிந்தா ரவரைப் புரைவார்கள்
பரிவா லவரை யருச்சனையைப்
பண்ணு தறநூல் பயில்வாரு
முருகிப் பணியை யுஞற்றாரு
முஞற்று மவரை யொழிப்பாருந்
திருவாய் மொழியைத் தினைத்திறைஞ்சிச்
சிறந்த துதிகள் செய்யாரும்.

(இ - ள்.) நேசத்தினாலே யாசிரியனைப் பூசை செய்யாமற் புண்ணிய நூலைப் படிப்பவர்களும், உள்ளமுருகி யவர்கள் பணிவிடையைச் செய்யாதவர்களும், அங்ஙனம் பணிவிடை செய்பவர்களைக் கலைத்து விலக்குவோர்களும், அந்த வாசிரியர் திருவாக்கினாற் கூறு மாகமவசனங்களை நன்றாகக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களை மேலான தோத்திரங்கள் செய்து வணங்காதவர்களும் குருநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். (உச)

எதிருத் தரமு மிசைப்பாரு
மிளைத்த பருவ மெனவெண்ணிப்
பிதிரு மவரு மெதிரியாற்
பிழைவந் துறினும் பிணியுறினும்
புதல்வர் தமையு மனைதனையும்
பொருந்துஞ் சுற்றத் தவர்தமையும்
பதரே யென்ன வவமதியைப்
பண்ணு மவரும் பரிவறவே.

(இ - ள்.) ஆசிரியனேவிய பணிவிடையைச் செய்யாமலவருட னெதிருத்தரஞ் சொல்லுகிறவர்களும், அவர்களுக்கு வறுமை உண்டான காலத்திலே அவர்களைப் பாதுகாவாம லிகழ்ந்து போவோர்களும், அவர் ஞாதிமுதலிய எதிர் வாதிகளாலே யபசயப்பட்டாலும்-வியாதிகளைப் பொருந்தினாலுஞ் சயித்துக் காவாமல் விட்டு நீங்குவோர்களுங், குருபுத்திரரையுங்-குருமனைவியையுங்-குருவினோடு சம்பந்தமான சுற்றத்தவர்களையு மிரக்கமற்று நொய்தாகக் கருதி யிகழ்ச்சி செய்தவர்களும் குருநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'பொருவில் குரவ னிந்தனையைப் புரிந்தா ரவரைப் புரைவார்கள்' என்பதனை யீண்டும் வருவிக்க. (உஉ)

[இங்ஙன மதிபாதக துல்லியரை யுணர்த்தி மேல் மகா பாதகரை யுணர்த்துகின்றார்.]

அதிபா தகருக் கணியார்க ளிவரென் றறிமா பாதகரைப்
பொதிமா முனிவ வினிவிரையப் புந்தி செய்க புகன்றிடுவா
மதியால் வதன வாய்தன்றான் மலின முடைய வடிவதனு
ளுதய மான பாவங்கள் கேட்பார் தமக்கு மொழிந்திடவே.

(இ - ள்.) பொதியமலையி லிருக்கு மகத்திய முனிவனே! இங்ஙனங் கூறிய திறத்தவரெல்லா மதிபாதகருக் கடுத்தோரென் றறியக்கடவாய்! இத்திறத்தினைக் கேட்பவர்களுக்கு மனத்தினாலும்,

மூகத்தின்கண் ணுள்ள வாக்கினாலும், அழுக்கினையுடைய காயத்தினாலு முண்டாகிய பாவங்களெல்லா மொழியும்வண்ண மிப்போதுனக்கு மகா பாதகரைச் சொல்லுகின்றே மதனை விரைவிற் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக!

(வி - ரை.) 'கேட்போர்க்கும்' என்ற வும்மை படிப்பவர் முதலியோர்க்கு மெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தது. (உக)

[பஞ்சபாதக ரிவரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

கொன்றான் மறையோன் றனைமதுவைக்
குடித்த மறையோன் சோரத்தாற்
சென்றே பிறர்செம் பொனைக்கொண்டான்
றினைத்தான் குரவன் றேவிதனை
யின்று னிவரோ டெனவைவர்
மாபா தகரே நிரயத்துட்
சென்றார் விரையச் செல்லலுற
மீளு நாளுஞ் சிலவலவே.

(இ - ள்.) பிராமணனை வதைத்தவனும், மதுபானம் பண்ணின பிராமணனும், பிறருடைய திரவியத்தைக் களவினாற் சென்றெடுத்துக்கொண்டவனும், ஆசிரியன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும், இங்ஙனங் கூறிய நால்வரோ டிணங்கித் திரிபவனுமாகிய விவர்கள் ஐவரு மகா பாதகர்களாகும். அவர்களே வருத்தமுறும்படி விரைவிலே நரகத்திற்சென் றடைந்தவர்க ளாவார்கள். அதினின்று கரையேறு நாளுஞ் சிலவல்ல. நெடுங்காலஞ் செல்லும். (உச)

[மேன் மகாபாதக துல்லியரை யுணர்த்துகின்றார்.]

அறைந்தா மகபா தகமதனுக்
கணிய தணிய பாதகமுஞ்
சிறந்த பொதியிற் சிவமுனிவ
தெரிப்பாம் விரையத் தெளிந்திடுக
மறந்து புரிந்த வல்வினையு
மறவா தியன்ற வல்வினையு
மிறந்து பிறக்க வினியவினை
யிதனை யுணர விசைந்தார்க்கே.

(இ - ள்.) மேலாகிய பொதியமலையிலிருக்கு நன்மை பொருந்திய அகத்தியமுனிவனே! மகா பாதகரைச் சொன்னோம். மேலிதற்கடுத்த துல்லிய பாவவகைகளையுஞ் சொல்லுகின்றோம். இதனை

யறிய விரும்பினவர்க் கறிந்து செய்த தீவினையு மறியாது செய்த தீவினையுங் கெட்டு நல்வினை யுண்டாம்படி நீ யிதனை விரைவிலே கேட்டுத் தெளியக்கடவை! (உ௩)

[மகா பாதக துல்லியருட் பிரமகத்தி பண்ணினவருக் கொத்தாரை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வெறுப்பான் மிகுந்த கோபத்தால்
வேட்கை மிகையால் வெருட்சியினால்
ஒறுப்பா முரையந் தணர்க்குரைப்பா
னொப்பான் பிரமக் கொலையர்க்கே
யறப்பே ரறிவே யுளமெனவே
தன்னை மதிக்கு மறிவிலியுஞ்
சிறப்பாங் குரவ னொடுவிருத்தஞ்
செய்யு மறியாச் சிறுவனுமே.

(இ - ள்.) வேண்டாமையாலாதல் - மிக்க கோபத்தாலாதல் - திரவிய முதலிய ஆசை மிகுதியாலாதல் - அச்சத்தாலாதல் - பிராமணரைப் பொறுத்தற்கரிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லுவோனும், மிகவும் பேரறிவுடையோன் யானென்று தன்னை உயர்வாகவெண்ணும் அறிவில்லாதவனும், மேலான ஆசிரியரோடு விரோதம் பண்ணிக்கொள்ளும் அறிவில்லாத அற்பனும், பிரமகத்தி பண்ணினவனுக்கு நிகராவார்கள். (உ௪)

உண்ண வறன்மேற் செலுமாக்க
ளினையுந் தடுத்தே யொறுப்பானு
நண்ணி யிரப்பத் தருவலென
நயந்து கூறி யவர்வரவி
லெண்ண மிழந்து தரும்பொருளு
மிலமே யெனவு மிசைப்பானுந்
தண்மை யுரையைத் தகுதியரைச்
சாற்று மவனுஞ் சபைநடுவே.

(இ - ள்.) தண்ணீருள்ளவிடத்திற் குடிக்கச் செல்லும் பசுக்களையு மறித்துத் தண்ணீர் குடியாதவண்ணம் வாதை பண்ணுகிறவனும், தம்மிடத்தில் வந் தொருபொருளை இரந்தபோது 'தருகிறேன்' என்று நேர்ந்து முன்னே கூறிப் பின்பவர் தம் வீட்டில் வந்தபோது அக்கருத்தைவிட்டு 'உமக்குத் தரும்பொருளும்யாமுடையோமல்லம்' என்று சொல்லுகிறவனும், அறிவான் மிக்கவனைச் சபை

கடுவே இழிவான வசனங்களைச் சொல்லுகிறவனும், பிரமகத்தி பண்ணினவனுக்கு நிகராவார்கள்.

(வி - ரை.) 'ஆக்களினையும்' என்னு மும்மை மற்றுள்ள விலங்கு, புட்களையுமென விளக்க வந்தது. மேல்வருஞ் செய்யுளிற் பிரமக்கொலையர்க் கிணையென்பதை இச்செய்யுளோடுங் கூட்டி யுரைக்க. (உஎ)

அரசன் செவியிற் பிறர்குறையை
யறிவிப் பவனு மந்தணர்க்கும்
பரசு பாணி முதலோர்க்கும்
பாங்கா நிலனைப் பறிப்பானு
மொருவும் வகையை யுரைப்பானு
மதனுள் விளைவை யுண்பானும்
பிரம கொலையர்க் கிணைமதுவைப்
பீதற் கிணையும் பேசுவமே.

(இ - ள்.) பிறர் குற்றங்களை அரசன் செவியிற் சொல்லி அறிவிப்பவனும், பிராமணர்க்கும்-மழுவைக் கையிலேந்துஞ் சிவன் முதலாயுள்ள கடவுளர்க்கும்-உரிமையான பூமியைக் கட்டிக்கொள் வானும், அந்நிலம் அவர்களுக்காகாமற்போம் வண்ணஞ் சூட்சி சொல் லுகிறவனும், அந்நிலத்திற் போகங்களை எடுத்துக்கொண் டுண்பவ னும் பிரமகத்தி பண்ணினவர்க் கொப்பாவார்கள். மதுபானம் பண் ணினவர்க் கொப்பாரையு மேற் சொல்லுகின்றேம். (உஅ)

[மகா பாதகத் தல்லியருண் மதுபானம் பண்ணினவர்களுக் கொப்பாரையும், பொன்றிருடினவருக் கொப்பாரையு நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதி யமல னருளாள
னநக னருள்செ யாகத்தை
யோதி யதனை யொழிப்பானு
மொளிசே ரழலை யோம்பானு
மாதா வுடனும் பிதாவுடனு
மாறு யவர்சொன் மறுப்பானு
மோதா வுரையை யுரைத்தரனென்
றுற்றே நடுவா யுரைப்பானும்.

(இ - ள்.) எவற்றிற்கு முதல்வனுமாய் - நின்மலனுமாய் ஆன் மாக்களிடத்திலே இரக்கத்தை யுடையவனுமாய்ப் - பாவமில்லாதவ னுமாயிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த ஆகமத்தை யோதி அதனை யிடை

யிலே விட்டவனும், ஒளி பொருந்திய அக்கினிகாரிய நாடோறுஞ் செய்துவந்து பின்பதனை யிழந்தவனும், மாதாபிதாவுடனும் விரோதித்து அவர் கூறிய சொற்களை மறப்பவனும், ஒருவன் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னானென்று சபையில் வந்து நடுச்சொல்வோனும், (உகூ)

தோழன் றனக்குத் துயரத்தைத்
துய்ப்பிப் பவனுந் துரிசறுக்கு
மேழை பாக னடியாரை
யிடரைச் செயவு மிசைந்தானும்
பாழென் றறநூல் பழித்தபொருள்
பண்ட மெனக்கொண் டுண்டானும்
வாழும் வனத்தா மாக்களையும்
வருத்து மவனு மயலுறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஆமாக்கள் - பசு, மான், மரை முதலிய விலங்கினங்கள். 'ஆமாக்களையும்' என்னு மும்மை பறவைகளையு மெனவிளக்கின்றது. (ங0)

ஆக்க ளணையு மார்க்கத்தி
லடவி யதனு ளரும்பதியுட்
பார்க்குண் மதித்த பட்டினத்தும்
பழுதே யழலைப் படுப்பானு
நீக்கு மதுவை யுண்டானை
நிகரே வறியார் நிதிமுதலுங்
காக்கு மனையோ கரிபரிதேர்
கவினர் மணியுங் கவர்ந்தானும்.

(இ - ள்.) பசுக்கணிற்குங் கொட்டகை வாசலினும், வனங்களினும், அரிய சிவத்தானங்களினும், பூமியுண் மதித்துச் சொல்லப்பட்ட பட்டினங்களினும், ஒருகாரணமின்றித் தீயை வைப்பவனும், இவர்களெல்லாம் அறநூலி லாகாதென்று நீக்கு மதுபானம் பண்ணினவருக்கு ஒப்பாவார்கள். வறியவராயுள்ளவருடைமை முதலாயினவுங் - காவல் பெற்றிருக்கு மனைமாத்திரமோ - யானை குதிரை தேர் இவைகளையும்-அழகுநிறைந்த ரத்தினத்தையுங் காந்து கொண்டவனும்,

(வி - ரை.) 'வறியோர் நிதிமுதலும்' என்னு மும்மையாற் பெரியோர் நிதிமுதலு மென்றதூஉங் கொள்க. (ங௧)

கதலி யெழுவாய் கரும்பிறுவாய்
கந்த மலிசந் தனமுயர்ந்த
பொதியி லகில்குங் குமமாதி
புனைய வினிய துகிலாதி
பதமே பாணி பயில்வனவும்
பற்றி னூனும் பழுதுறவே
பிதமாங் கனகந் தனைச்சோர்விற்
பெற்றாற் கிணையே பேசுங்கால்.

(இ-ள்.) வாழைமுதல் கரும்பீறா யிருக்கிற உண்டிப் பொருள்களும், மணமிக்க சந்தனமும், பொதியமலையி லோங்கி வளர்ந்த அகில் குங்கும முதலிய சுகந்தப் பொருள்களும், உடுத்தற் கினிய ஆடை முதலியனவுங், காலினுங் கையினு மணியப்பட்ட வாபரண மாயுதங்களுமான விவற்றை யுடையோர் வருந்தும்வண்ணம் அபகரித்தவனுஞ் சொல்லுமிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய பொன்னைக் களவினு லெடுத்தவனுக்கு ஒப்பாவார்கள்.

(வி-ரை.) பீதம் 'பிதம்' எனக் குறுகும்வழி குறுகிற்று. (கஉ)

[மகா பாதக நல்லியருட் குரு மனைவியைப் புணர்ந்தவருக் கொப்பாரை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பெறுதற் கரிய பாத்திரத்தைப்
பெற்றும் பெற்ற கன்னிகையைச்
செறிவித் திடுதல் செய்யானுஞ்
சிறந்த புதல்வன் மனைவியொடு
மறிவிற் பரிந்தா னகத்தினொடும்
பகினி யுடனு மணைந்தானும்
பொறையிற் பயந்த புதல்வியொடும்
புலைச்சி யுடனும் புணர்ந்தானும்.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) அறிவிற் பரிந்தான்-தோழன், பகினி-உடன்பிறந்தான். (கூ)

அறிந்து மனையா ளவலத்தை
யவளைத் துறவா தணைவானுஞ்
சிறந்த குரவன் மனைவியொடுஞ்
செறிந்தார்க் கிணையே செப்பியவித்
திறந்தான் மகபா தகமதனிற்
சிறுமைத் ததனாற் பாதகமென்

றறைந்தா மிதனுக் கணித்தான
வுபபா தகமு மினியறைவாம்.

(இ - ள்.) தன் மனைவியானவன் பிறர் முகம் பார்க்குங் குற்றத்தைக் கண்டும் அவளைத் தள்ளிவையாமல் கூடுகிறவனும், இவர்களெல்லாரு மேலாகிய குருவின் மனைவியோடு கூடினவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள். இங்ஙனஞ் சொல்லிய கூறுபாடுகளெல்லா மகாபாதகத்துக்குத் துல்லியமாயிருக்கும். ஆகையினாலே யிவற்றிற்குப் பாதகமென்று பேர்கொடுத்துச் சொன்னோம். மேல் இதற்கடுத்த வுபபாதகத்தையுஞ் சொல்லுகின்றோம். (கூச)

[முற்கூறிய வுபபாதகத்தை விரித்துணர்த்துகின்றார். இச்செய்யுண்முதல் 'எனவே யிசைத்த' என்னுஞ் செய்யுளீறாக விருபத்தொரு செய்யுளு மொரு தொடர்க் குளகம்.]

மறையோர்க் கெனவே வைத்தபொருண்
மதியா ததனை வெளவினனு
நிறையாற் பெரியோர் நிதியதனை
நிரந்து கவர்ந்த நிலையிலியும்
பிறரா லதனுக் கிடையூறு
பேணு மவனும் பெருங்குலமு
மறிவு மருளு முடையமெனு
மகந்தை யுடைய வவலனுமே.

(இ - ள்.) பிராமணர்களுக்கென்று நியமித்துவைத்த பொருளையவரை யவமதித் தெடுத்துக்கொண்டவனும், வேதாகமங்களின் வழியேற்றக் குறைச்ச லில்லாமல் நின்ற நிலைமையான் மிக்கவரான நல்லவர்கள் திரவியத்தைக் கலந் தபகரித்த நிலையில்லாதவனும், பிறராலே யவர்களுடைய திரவியத்துக் கிடையூறு விளைப்பவனும், எல்லாரினும் பெரியசாதியு மறிவு மிரக்கமும் யாமே புடையோமென்னு மகங்காரத்தை யுடைய பொல்லாதவனும், (கூரு)

விடைத்துத் தவரை வெருள்வானும்
விடம்ப முளத்துள் விரவினனு
மிடுக்கண் கெடுத்த வினியாரை
யெண்ணு வவலத் திண்ணியனுந்
தடுக்கத் தரியா வாசையுடன்
போக விதத்தைத் தரிப்பானுங்
கொடுக்கச் சிறிதுங் குறியாது
கொள்ளுங் கருத்தே யுள்ளானும்.

(இ - ள்.) தவசிகளைக் கடுகிக் கோபிப்பவனும், உள்ளம் பிறி தொன்றாயிருப்பப் பிறர் மதிக்க விரத முதலியவற்றைச் செய்ய விரும் பினவனுங், தனக்கு வந்த இடையூறுகளை நீக்கின நல்லவர்களை யவ மதித்த பொல்லாத கன்னெஞ்சனுங், தடைபடாத ஆசை மிகுதியி னாலே போகவகைகளை யனுபவிப்பவனும், அற்பமு மொருவருக்குக் கொடுக்க எண்ணாமல் பிறர்கையி லுள்ளவற்றை வாங்குங் கருத்தை யுடையவனும்,

(வி - ரை.) விடம்பம்-உள்ளொன்று புறம்பொன்று. (௧௬)

மாறா வுளத்த வஞ்சகனும்
வயிர முடைய மனத்தினனும்
பூணார் முலையை மணஞ்செய்து
புணர்ந்தா னிருக்கப் புலனிழந்த
பாணார் மொழியைப் பைங்கிளியைப்
பணைத்தோ ளிணையைப் பயின்றதனா
லேனா னென்னு மிரண்டினையுங்
கண்ணா வெண்ணா வெளியனுமே.

(இ - ள்.) உள்ளத்தி லமைவுபடாத வஞ்சனையை யுடையவ னும், ஒருவ னொரு குற்றஞ் செய்தா லதனை யக்கணமே மறவாம லெந்நாளு நினைத்திருக்கு மாச்சரியத்தையுடைய வுள்ளத்தையுடைய வனும், ஒருத்தியைக் கலியாணஞ் செய்து அவளுடைய வாபரண மணிந்த முலைகளைக் கூடிய கணவ னிருக்கவும் அந்த விசை யமைந்த மொழியை யுடையவளாகிய பசுங்கிளிக் கொப்பானவ ளுடைய மூங்கில்போன்ற தோளிணையில் அறிவில்லாமல் புணர் ந்து பெருமை நாண் என்னு மிரண்டையுந் தனக்குக் கண்ணாக விசாரித்தறியாத எழையும், (௧௭)

கொழுநன் றனையே தெய்வமெனக்
குறித்துத் தரும நெறிகோணா
தொழுகும் விரத வுத்தமியை
நொய்ய ளெனவே யுளத்துன்னு
மிழுதை தானு மிவளெளிய
ளென்றே யவட னிணைத்தோளைத்
தழுவக் கருதுங் கன்னியனுங்
[illegible] தரிப்பானும்.

(இ - ள்.) மேவ்கள். (௧௮)

கரிசு சிறிதுங் கருதாத
கவினர் மரபிற் கன்னிகையைத்
துரிசு முடைய சிவனென்று
சொல்லு மவலத் தார்ச்சனனு
மொருவன் சிவனுண் டென்றுணர்ந்த
பனவன் றனைத்தேர்ந் துதவாதே
பரிவு மறிவு முடையனைமற்
றொருவற் குதவும் பழியினனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பனவன்-பிரமசாரி.

தரும மணமே பிரமாதி
நான்குந் தலைமை யிடைமணந்தா
னொருவ னொருத்தி யெனுமிவர்த
மொப்பிற் பரிவுற் றுறும்புணர்ச்சி
கருதிற் கடைமூன் றசுரமுன்
கடையென் றவற்றைக் கழியாதே
விரைய விழைந்து புணர்ந்தறத்தை
விதித்த மொழியை விடுத்தாரும்.

(இ - ள்.) பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தைவமாகிய இல்லறத்திற்குரிய மணநான்கு முத்தமம்; நாயகனு நாயகியுமான இருவருந் தம் மனப் பொருத்தத்தா லன்புற்றுப் புணருங் காந்தருவப்புணர்ச்சி யிடையாகிய மணமாம்; ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் ஆகிய மூன்று மாராய்ந்தால் கடையாகிய மணமாம்; இவற்றுட் கடையென்று கூறிய ஆசுரமண முதலியவற்றை நீக்காம லாசைமிகுதியினாலே விரும்பி விரைவிலே வேட்டுப் புணர்ந் தில்லறநெறியை விதித்துக் கூறிய வேதாகம வசனத்தை விட்டவரும்,

(வி - ரை.) காந்தருவ முதலிய மூன்று மத்திம மெனவும், பைசாசம் அதமமெனவுங் கூறுவாரு முளர்.

எண்வகை மணம்.

சூத்திரம்.

"பிரமம் பிராசா பத்திய மாரிடந்
தைவங் காந்தருவ மசுர மிராக்கதம்
பைசாசமென வேதத் தெண்வகை மணமே."

(க) பிரமம்.

"பிரமங் கன்னியைப் பெருங்கல னணிந்தே
பிரம சாரியா யிருப்பா ஞெருவனுக்
குரிய வன்னிமுன் னுதவுதன் மருவும்."

(உ) பிராசாபத்தியம்.

"மருவு பிராசாபத் தியமகட் கோடற்
குரிய கோத்திரத் தார்மக ளுசவென
விருமுது குரவரு மியைந்தே யீதல்."

(ங) ஆரிடம்.

"ஈயு மாரிட மாவுமா னேறும்
வாங்கித் தீமுன்னர் மகள்வழங் குதலே."

(ச) தைவம்.

"வழங்கு தெய்வம் வேள்வி யாசாரியற்கு
முழங்கு தீமுன மகட்கொடை முறையே."

(ரு) காந்தருவம்.

"முறைமை யாழி னிறைகந் திருவ
மொப்புப் பற்றுத் தப்பில வாகித்
தாமே கூடுந் தகுதிய தாகும்."

(சு) ஆசுரம்.

"ஆகு மாசுரஞ் செருவில் லேற்றியுந்
திரிபன் றியினைத் தெரிவுற வெய்து
மின்னன பிறவும் பன்னிய செய்துங்
கன்னியை மன்னுதல் துன்னு மென்ப."

(எ) இராக்கதம்.

"துன்னு மிராக்கதஞ் சுரிகுழற் பேதையைத்
தன்னிற் பெறாதுந் தமரிற் பெறாதும்
வலிதிற் கோடன் மரபு காட்டும்."

(அ) பைசாசம்.

"காட்டுபை சாசங் களித்தார் துயின்றார்
மாட்டுப் புணரும் புணர்ச்சியின் மாண்பே."

என்றாராகலின் எண்வகை மணங்களையு மிவ்வகையாற் காண்க. (சo)

உலக வியல்பை யொழிந்தாரை
யுதவீர் பொருளென் றுரைப்பானு

நிலைமை தளரிற் றாங்காதே
நீங்கும் பாங்கி லடியானுஞ்
சலமில் சகியைத் தணப்பானுஞ்
சாற்றிப் பழுதுஞ் சலஞ்செய்து
கொலையைப் புரியுங் கொடியானுங்
குணத்தார் தமையுங் கொதிப்பாலே.

(இ - ள்.) உலக வியாபார நீங்கி நிட்டைபுரியுந் தபோதனனை 'எனக்குக் காசந் தூசந் தரக்கடவீர்!' என்று கேட்பவனும், தங் கருத்தனுக்கு நிலைகுலைய வந்தவிடத்து நின்று பாதுகாக்காமல் விட்டுப் போகும் நன்மையில்லாத அடியவனும், நிலைமை பிழைபட வந்தவிடத்து வன்மையில்லாத தோழனை நீக்கிவிடுகிறவனும், நற்குணமுடையவரையுங் கோபத்தினால் குற்றமுஞ் சொல்லி வன்மித்துக் கொலைத்தொழிலைச் செய்யுந் தீயவனும்,

(வி - ரை.) 'நிலைமை தளரின்' என்பதனைச் 'சலமில் சகியை' என்பதனோடுங் கூட்டுக. 'குணத்தார் தமையும்' என்னு மும்மை சிறப்பு. (௪௧)

சுற்றத் தவரைத் துடைப்பானுஞ்
சுகிர்தத் தவரைத் துணிப்பானுஞ்
பற்றிப் பசுவைப் படுப்பானும்
பதியைக் கொலைசெய் பழியினனு
மற்றை வசியர் வடிவினையு
மாயோ டனையும் வதைப்பானுஞ்
செற்றக் துழவர் தங்களையுஞ்
செருக்கிச் சினத்துச் செகுப்பானும்.

(இ - ள்.) உறவின் முறையாரையும், புண்ணியவான்களையும், பசுக்களையும், நார்க்கெல்லா மிறைவனாகிய அரசனையும், அவர்க்கடுத்த செட்டிகளையும், வேளாளர்களையும், மடவாரையும் மதத்துக் கோபித்து வதைப்பவனும், (௪௨)

தருக்க டமையுந் தனக்குன்னித்
தறிக்கு மவனுந் தருக்காலே
யொருத்த னுயிர்கட் குயிராய
வொப்பில் பரம னுறையுமெலை
விருக்க விடப மவைதனையும்
விடைத்தே யொடிக்கும் வினையினனு

மருக்கொண் மலரைத் தனக்கெனவே
பறிக்கு மவல வனியனும்மே.

(இ - ள்.) மரங்களைத் தனக்கென்று குறித்து மதத்தினுலே வெட்டுகின்றவனும், ஏகனு மூயிர்க்குயிருமாகிய நிகரில்லாச் சிவ பிரா னெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலினிற்கு மரங்களிற் கொம்புகளையுஞ் சினைந்தொடிக்குந் தீவினையுடையவனும், நந்தவனத் தில் உண்டாகிய மணம் அமைந்த பூக்களைத் தனக்கென்று குறித் துப் பறிக்கும் பொல்லாத விம்பனும், (சகூ)

பரமர் திருவா லயமதனிற்
பணிசெய் பவரைப் பசுவதனை
யரிய செந்நெ லவையுழுதனு
மபகா ரகனு மவமதியாற்
றருக வென்று பொருளல்லார்
தங்கைப் பொருளைத் தரிப்பானு
மரனை யருச்சித் ததன்பலத்தைப்
பிறர்க்குப் பொருளுக் களிப்பானும்.

(இ - ள்.) சிவாலயங்களிற் பணிவிடை செய்பவர்களையும்-பசுக்களையும்-பெறுதற்கரிய செஞ்சாலி நெல்லினையும் - உழுந்து பயறு முதலாகிய தானியங்களையும் திருடிக்கொள்பவனும்; பய னற்றவரான அநாதாக்கள் கையிற் பொருளைப் புத்தியின் கேட்டி ஞல் 'எனக்குத் தாக்கடவீர்!' என்று கேட்டேற்பவனுஞ், சிவனைப் பூசித்ததனுலுள்ள பலத்தைத் திரவியத்துக்காகப் பிறர்க்குக் கொடுப்ப வனும், (சச)

துக்கம் பிரியச் சுகமடையத்
துணிவ ருலக ரவருள்ளுந்
துக்கம் பிரியச் சுகமதனைத்
துய்ப்பார் சிலரே சிலர்தாமே
துக்கம் பிரியார் சுகம்பிரிவர்
துணிந்த விரண்டு திறத்தார்க்கும்
புக்க வினைபுண் ணியபாவ
மெனவே துணியாப் பூசுரரும்.

(இ - ள்.) உலகத்திலுள்ளவ ரெல்லாருந் தமக்குத் துக்கங்க ணீங்கவுஞ் சுகங்க ளுண்டாகவும் எண்ணுவார்கள். அவர்களுள்ளே சிலர், துக்கங்கணீங்கச் சுகங்களை யனுபவிப்பார்கள். சிலர், சுகத்தை நீங்கித் துக்கத்தை யனுபவிப்பார்கள். ஆகையா லிவ் விருவகையோ

ருக்குஞ் சுகதுக்க மனுபவிக்குங் காரண முன் செய்த புண்ணிய பாவங்களே யென் றுறுதி கூறாத பிராமணர்களும், (சங)

தன்னாற் சமைத்த தடாகத்தைத்
தருக்க ளதனைத் தாரத்தைப்
பொன்னே யனைய புத்திரரைப்
பொருட்குக் கொடுக்கும் புல்லியனு
நன்னோன் புடையார் தனந்தனையு
நயந்து கொள்ளு நலமிலியும்
உன்னைப் பரிப்ப லெனப்பாரி
யுடைமை தனைக்கொண் டொழிப்பானும்.

(இ - ள்.) தன்னா லுண்டாகிய குளங்களையும் - வாவிகளையும் - மரங்களையும் - தன் மனைவியையும் - பொன்போன்ற தன் மைந்தர்களையும் பொருளுக்கு விற்கு மீனனும், நல்ல விரதசீலரா யுள்ளவர்கள் திரவியத்தை விரும்பி யபகரிக்குந் தீயவனும், 'நின்னுடைமையைப் பல்கும்வண்ணம் பெருக்கி யுன்னைக் காப்பேன்' என்று தன் மனைவி சீதனமுதலிய கைப்பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு காவாமல் விடுவோனும், (சசு)

தேற லருந்துந் தேமொழியைத்
திளைக்கு மறவில் சிறியானும்
வேறு சிலர்கைப் பொருடன்னை
விரும்பித் தருவ லெனவாங்கிப்
பேறு மவர்க்குப் பிழைப்பானும்
பேணுஞ் செநெலும் பிறர்தம்பாற்
கூறிக் கொடுத்து விருத்தியினைக்
கொண்டே யருந்துங் கொடியனுமே.

(இ - ள்.) மதுபானம் செய்யுந் தேன்போலு மொழியை யுடையவளைப் புணரு மறிவில்லாத அற்பனும், பிறிது சிலர் கைப் பொருளை யிச்சித்துத் 'தருவன்' என்று வாங்கி யப்பொருளையுங் கொடாமற் பிழைசெய்பவனும், யாவராலும் விரும்பப்பட்ட செஞ்சாலிமுதலிய நெல்லினைப் பிறரிடத்து வட்டிக்குக் கொடுத்து அந்த வூதியங்கொண்டு புசிக்குந் தீயவனும், (சஎ)

குற்ற முடையான் வினைதணிக்கக்
கொடுக்கும் பொருளைக் கொள்வானும்
விற்கத் தகுதி யல்லாத
வன்று திகளை விற்பானுங்

கற்பால் வசிய முதற்செய்து
கனகங் கொள்ளுங் கரிசினனு
நிற்பார் நியமத் திவரெனவே
நிகழ்த்தத் தொடங்கு நியதியனும்.

(இ - ள்.) யாதேனு மொரு குற்றத்தை யுடையவன் தான் செய்த பாவந் தணியும்படி கொடுக்குந் தானத்தை யேற்பவனும், விற்பதற் குரிமையல்லாத அன்ன முதலாயினவற்றை விற்பவனும், மந்திரநூல் விதியினாலே * வசிய மாகருஷண முதலிய அறுவகை யினைச் செய்து பிறர் பொருள்களை வாங்கும் பொல்லாதவனும், நீதி வழி நடப்பவ ரிவரென்று பிறர் புகழும்வண்ணம் பாவித்துத் தொடுத்து நடத்து நியமமுடையவனும், (சஅ)

கொடுத்துத் தனத்தை வேதமுதல்
கொள்ளு மவனும் பொருள்கொண்டு
படிப்பிப் பவனும் படிமத்தைப்
பரித்தே யொழிக்கும் பாங்கிலியுந்
திடத்தை யிழந்து தரிசனங்க
ளனைத்து மதித்துத் திரிவானும்
அடுத்த சமயத் தயற்பசுநூல்
வழியென் றதுகற் றறிவானும்.

(இ - ள்.) திரவியங் கொடுத்து வேதம் வேதாங்க முதலிய நூற்களைப் படிப்பவனும், பொருள்வாங்கிப் படிப்பிப்பவனும், யாதேனுமொரு விரதத்தை யனுட்டித்து அதை யிடையிலே விடுகிற திடமில்லாதவனும், சைவசித்தாந்த நிலையே மேலான நிலையென்னு முறுதியை விட்டு மற்றுள்ள சமய தரிசனங்க ளெல்லாவற்றையு மேலாக மதித்து நடப்பவனும், தானின்ற சமையத்துக் கந்நியமான பசுநூலை முத்திநெறி யென்று எண்ணிப் படித்து ஆராய்கிறவனும்,

அறிவை யளிக்கு மதுவன்றி
யவலத் தருக்க மறைவானு
மறுவில் வடிவ வானவரை
வன்னி யதனை மந்திரத்தைப்
பெறுவித் தருளும் பெரியோனைப்
பேணு தொழிந்து பிழைப்பானு

* வசியம், ஆகருஷணம், மோகனம், தம்பனம், உச்சாடனம், மாரணம்.

மறையோர் தமையும் பசுவினையு
 மாமாத் தெனவெண் மனிதரையும்.

(இ - ள்.) ஞானத்தை யுண்டாக்குந் தருக்கத்தைப் பேசுவ தன்றிக் குதர்க்கத்தைப் பேசுகிறவனும், குற்றமற்ற வடிவினை யுடைய தேவர்க ளக்கினி மந்திரங்க ளிவற்றை யாராதனை செய்யக் கற்பித்தருளு மாசிரியனையும் - பிராமணரையும்-பசுக்களையும்-மிகவு மகத்துக்க ளென்னப்பட்ட பெரியோர்களையும் பத்தி செய்யாமல் விட்டு அவர்களுக்குத் தீமை செய்பவனும், (௰)

(வி-ரை.) மகாமகத்தென்னும் வடமொழி சிதைந்து நின்றது.

அரசன் றனையு மபவாத மறையு மவனு மவன்முன்னு
முரிய வினையைப் பிதிர்தேவர்க் குதவா தவனு மொழுங்கிலி
பரம சிவனு மறநெறியும் பாவ விதமும் பரபதமு [யும்
நரக விதமு மிலையென்றே நவிற்று மவனு நாடோறும்.

(இ - ள்.) அரசனையு மவன்முன்னையும் பழிச்சொல் சொல்பவனும், பிதிர்க்களுக்குந் தேவர்களுக்குந் தான் செய்தற்குரிய கர்ம மான சிராத்தந் தர்ப்பண முதலியவற்றைச் செய்யாதவனும், ஒழுக்க மில்லாதவனும், மேலான சிவனும்-நன்னெறியாகிய புண்ணியமும்-பாவவகையும்-மேலாகிய சுவர்க்க நரகவகையு மில்லையென்று நித்த லுஞ் சொல்லுகிற நாத்திகனும்,

(வி - ரை.) 'அரசன் றனையும்' என்னு மும்மை, மற்றுமுன் னோரையு மென்றறிக. 'அவன் முன்னும்' என்னுமும்மை, அவனைக் காணுவிடத்து மென்றறிக. (௧௧)

பூணார் முலையைப் பகற்பொழுதிற்
 புணரு மவனும் பூரணையி
னுணு தறவின் மைதுனத்தைப்
 பசுவின் பகத்தி னயப்பானு
மாணு னவர்த மாசியத்து
 மயர்த்தும் பெரியோர் கருத்தாலும்
பேணு விருது மதிபகத்துப்
 பெட்பாற் புணரும் பேதையுமே.

(இ - ள்.) ஆபரணம் பூண்ட முலையினை யுடையவளைப் பகற் காலத்திலும் - பூரணை முதலியவற்றினுந் - தண்ணிரினுள்ளுங் கூசா மற் புணர்கிறவனும், பசுக்களின் யோனியிலும்-ஆணைப் பிறந்தோர் வாயினும் மைதுனத்தை விரும்புகிறவனும், மறந்தும் பெரியோர்

கண் மனத்தினுலும் விரும்பாத தூரமானவனே யாசையாற் புணரு மறிவில்லாதவனும், (இஉ)

உடைப்பா னவனு முவகையுடன்
பிரியா துறையு முறவினையுங்
கெடுப்பா னவனுங் கிளர்சமயங்
கிளப்பா னவனுங் கொடுங்கிளவி
புடைப்பா னவனும் புனற்கரையைக்
கூப தடமும் புலனிழந்து
துடைப்பா னவனுந் துணையான
தேவர் விமானந் துயக்குறவே.

(இ - ள்.) மகிழ்ச்சியோடும் பிரிவின்றி யிருக்கு நட்புடைய வனை விரோதத்தால் வேறுக்குகிறவனும், ஓங்கிய சமணன் முத லிய புறச்சமையத்தவரை நிலைகேடு செய்கிறவனும், பொல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவனும், குளக்கரையையுங் கிணற்றங் கரையையும் வெட்டி யிடித்துப் போடுகிறவனும், அறிவுகெட்டு அஞ்ஞான மேலிடும்படி தமக்குத் துணையான தேவர்க ளிருக்குங் கோயில்களைப் பிடுங்குகிறவனும், (இங)

இறவா திருக்கச் செயுமருந்தே
யெனினு மதனை யில்லகத்துத்
துறவா திருந்தா ரனைவரொடுந்
துய்த்தல் கடனே துயக்குற்றுப்
பிறர்சொல் பழியும் பேணுதே
பெரியோர் தமக்கு நாணுதே
சிறிது மிரக்கஞ் செய்யாதே
தானே யருந்துஞ் சிதடனுமே.

(இ - ள்.) சாவாத மூவாமருந்தே யானாலும் அதைத் தம்வீட் டில் விடப்படாதிருந்தார் எல்லாரும் பகுந்துண்பதே முறைமை. அங்ஙனஞ் செய்யாமல் ஆசை மிகுதியால் அறிவு மயங்கிப் பிறாற் சொல்லும் பழிச்சொல்லையும் பாதுகாவாமற், பெரியோர்களுக்கு மருத்துவியாமற் புசிக்கிறேமே யென்று கூசாமற் சற்று மிரக்கமுஞ் செய்யாமற் றுனொருவனுகவே யிருந்து புசிக்குங் குணக்கேடனும்,

எனவே யிசைத்த வித்தொகையி
லென்னு மிவர்க ளெல்லோரு
முனமே மொழிந்த பாதகத்திற்
றணிய வுபபா தகமுற்றும்

வினையா ரிணைவேல் விழியாரு
மிவற்றைப் புரியில் வேறல்லா
ரினியா முனிவ விதற்கிளைய
பாவ விதமு மியம்புவமே.

(இ - ள்.) என்று கூறிய வித்தொகையில் எண்ணு மிவர்க ளெல்லாரும் இவற்றிற்கு முன்னுகச் சொன்ன பாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாதகத்தைச் செய்யுங் கர்மிகளான உபபாதகராம். வேல்போன்ற இரண்டு விழிகளையுடைய மடவார்களு முற்கூறிய பாதகங்களைச் செய்தால் அவர்களும் வேருகாரா யதிபாதகமுதலிய பெயரினைப் பெறுவார்கள். அகத்திய முனிவனே! மேலிந்த உப பாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாவவகையையு முனக்குச் சொல்லு கின்ருேம். அதனைக் கேட்பாயாக! (௩௫)

[முற்கூறிய உபபாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாவவகைகளை விரித்துணர்த்துகின்ருர்.]

[இச்செய்யுள் முதல் 'என்னுமித்தொகை யாவரும்' என்னுஞ் செய்யுளீருக நாற்பத்தொரு செய்யுளும் ஒருதொடர்க் குளகம்.]

கலிவிருத்தம்.

ஆவி னுக்கு மருமறை யாறங்க
நாவி னர்க்குந்தன் னுயக னுக்குமெய்த்
தாப தர்க்குஞ் சகிக்குந் தகைமைய
காவி நேர்விழிக் கன்னிகை யார்க்குமே.

உற்ற காரியத் தூறுக டம்மையு
முற்று வானு முகிழத்த மகிழ்ச்சியைத்
துற்று வார்தமைக் கண்டு துயக்குறும்
பற்றி லானும் பாருருப் பற்றியும். (௩௭)

(இ - ள்.) பசுவுக்கும்-நான்கு வேதங்களு மாறங்கமும் பயிலு கின்ற நாவினையுடைய பிராமணருக்கும்-தன்னுடைய ஆண்டவனுக் கும்-வேடங்கட்டி நடப்பதல்லாமல், உண்மையான தபோதனருக்குந்-தன்தோழனுக்கும்-அழகினையுடைய நீலோற்பல மலர்போன்ற கண் களையுடைய கன்னிகைகளுக்கும் - உற்ற காரியங்களில் இடையூறு களை யுஞ் செய்கிறவனும், நல்வினையா லுண்டாகிய செல்வத்தை அனுபவிப்பவரையும் பிறருடைய ரூபலாவண்யங் கண்டு பொரு மலறிவு வருந்தும் அன்பில்லாதவனும், (௩௬-௩௭)

ஈட்டி னூர்தனந் தன்னை யிறைக்குறக்
காட்டி னானுங் கருதிய கையனும்
பாட்டி னானநற் பாவையர் தூடண
நாட்டி னானு நரர்க்கு நவையுமே.

(இ - ள்.) நல்ல முயற்சியால் சம்பாதித்தவர் அடக்கப் பொருளை அரசனுக்குக் காட்டினவனும், அப்பொருளை இவ்வளவோ வென்று நினைத்து மனம் புழுங்கிய ஈனனும், நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மாதர்களிடத்தில் தூஷிக்கத்தக்க பாட்டுகளைப் பாடுகிறவனுங், குணவான்களிடத்தில் குற்றத்தைக் கற்பிப்பவனும், ()

[இச்செய்யுள் முதலாக 'நீக்குவானு மலசல நித்தலும்' என்னுஞ் செய்யுளீறாக நான்கு செய்யுளும் ஒருதொடர்.]

ஆக்கள் சேரிடத் தாகுதிச் சாலையுட்
டேக்கு நீர்த்தடந் தேர்திகழ் வீதியுள்
வேர்க்க ணுந்தருச் சாயையில் வெற்பினிற்
பூக்கி ளர்ந்த பொழிலின் புடையுமே. (ருக)

சிலையி னீரிற் சிகதையிற் தேவர்த
மெலையின் மார்க்கத்தி லில்லத்தி லீமத்திற்
றொலைவி லாததூர் வாதியிற் றும்பையி
னிலைமை மாதவர் நீடு நிலத்துமே.

(வி - ரை.) 'சிகதை' என்பது மணற்குன்று. (சுO)

உன்னத் தக்க தலத்தி லுவர்தனிற்
செந்நெ லாதிய செய்யிற் சிறப்புறு
வன்மி காதியிற் குண்டு வனததினுட்
டன்னைத் தானிகர் கோமயந் தன்னினும். (சுக)

நீக்கு வானு மலசல நித்தலு
நாக்கி னன்மது பான நயந்துளு
மூர்க்க னுமுழ வாதி விழைதமு
மார்க்கும் வீணனு மாடிடு மற்பனும்.

(இ - ள்.) முன்னைச் செய்யுட்களிற் கூறிய அந்தந்த எல்லைகளில் மல சலங்களை விடுகிறவனும், நாடோறும் மதுபானத்தை நாவினால் விரும்பிப் பருகும் அறிவில்லாதவனுந், துந்துமி முதலிய வாத்தியங்கள் கீதங்கள் கூத்துக்க ளிவற்றை விரும்பும் அவத்தனும், கூத்துகளை யாடுகின்ற சிறியவனும், (ருக-சுஉ)

தேக்கு நீர்விளை யாடுஞ் சிறியனு
மார்க்கு நெஞ்சத் தவர்தமக் கந்தரம்
பார்க்கும் பாங்கிலி தானும் பலர்செனு
மார்க்கந் தன்னைத் தடுக்கும் வலியனும்.

(இ - ள்.) நிறை நீரிலே நீந்தி விளையாடுகிற அற்பனும், புலன் வழி போகாமன் மனத்தை நிறுத்தும் பெரியோர்களுக்குக் குற்றத்தைத் தேடு நீதி யில்லாதவனும், யாவரு நடக்கும் வழியை முள் முதலியவற்றால் அடைத்து விலக்கும் இரக்கமில்லாதவனும், (௬௩)

ஈடி லார்மனை யாதிய வெல்லையைப்
பாடி லாரெனப் பற்றும் படிறனுங்
கூட மான கருமமுங் கூறிடு
மூட னும்மத னைச்செயு மூர்க்கனும்.

(இ - ள்.) பலமில்லாமல் இளைத்தவர்கள் மனைமுதலாகிய பூமியை 'அவர்களதற்கு உரியவரல்ல' என்று கைக்கொள்ளும் வஞ்சகனும், ஒருவருஞ் சொல்லாமன் மறைக்கத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லும் அஞ்ஞானியும், அந்தக் காரியங்களைப் பிறர் காணச் செய்யும் அறிவில்லாதவனும், (௬௪)

ஒளித்து நின்று பகைவனை யூறுசெய்
வெளிற்ற னுங்கன்னக் கோலொடு மிண்டனுந்
தெளித்த சொல்லை வழக்கிடைச் செப்பிடா
னெளித்த சொல்லை நிகழ்த்திடு நீசனும்.

(இ - ள்.) தன் சத்துருவை ஒளித்துநின்று கொல்லுஞ் சேவகப்பா டில்லாவதனுங், கன்னக்கோலெடுத்துப் பழகும் இடும்பனும், இருவர் தம்முண் மாறுகொண்டு வழக்கில்வந் தேறியவிடத்து மனுநூன்முறையே ஆராய்ந் தறுதியிட்ட சொல்லை வழக்கிற் சொல்லாமல் வாரம்பற்றி யோரமாகச் சொல்லும் புலையனும், (௬௫)

கொடுமை ராதியைப் பண்ணிடுங் கோணனுங்
கொடுமை ராதியைக் கொள்ளுங் கொடியனு
மடியர் பாவிரங் காத வலனு
மடியர் தம்மை யொறுத்திடு மற்பனும்.

(இ - ள்.) வில்முதலிய ஆயுதங்களைப் பண்ணு நீதிக்கேடனும், வில் முதலிய ஆயுதங்களை [illegible] கொள்ளுந் தீயவனுந், த[illegible] பில்லாதவனும், அவ்வடியாரை [illegible] க்காயிகுஞ் சிறி[illegible]னும், (௬௬)

ஆவி னைத்தமிப் பானு மலனுற
நாவி னாற்பொய் நவிற்று நாகனுங்
கூவ வந்தது கேட்குங் கொடியனுங்
காவ லர்க்கப ராதக் கருத்தனும்.

(இ - ள்.) பசுக்களை வருத்தமுறும்படி அடிப்பவனும், நாவினா லசத்தியஞ்சொல்லு நாகத்துக்கு உரியவனும், அதைச் சொல்லுமிடத்துச் சென்று கேட்கும் பொல்லாதவனுந், தன் கருத்தனுக்குக் குற்றஞ்செய்யு மனமுடையவனும், (கஎ)

உறவி னுக்கப ராதியு மூனுடற்
பிறவி வேரினைப் பீழும் பெருவலி
யறிவ னுக்குநல் லாரிய னுக்கலர்
புறனு ரைக்கு மவலப் புலையனும்.

(இ - ள்.) சுற்றத்தாருக்குத் தீங்கு செய்கிறவனுந், தசைமை பொருந்திய உடம்பினை யெடுப்பதற்கு மூலமாகிய ஆணவத்தைக் களைந்து பிடுங்கு மிகுந்த திடமான அறிவினை யுடையவனையும்-நல்ல ஆசிரியனையும்-பழிச்சொல் சொல்லுந் தீமையையுடைய கன்ம சண்டாளனும், (கஅ)

சொக்கி டுந்தொழில் வல்ல துரிசனு
முக்கு நோயற வோட்டு மருந்தெனப்
பொக்கம் பேசிக் கொடுக்கும் புலையனுந்
தக்க தாய்தந்தை வாட்டந் தணித்திடான்.

தனித்தி ருந்துனுந் தண்ணிய கண்ணனு
முனித்த போதனர் தம்மைமுன் னூட்டிடான்
றனித்த வாதுலர் துக்கந் துடைத்திடான்
பனித்த தாதர் பசியும் பறித்திடான்.

[இவ்விரண்டு செய்யுளும் ஒருதொடர்.]

(இ - ள்.) பொருண் முதலியவற்றைக் கவரும் விருப்பத்தினாலே பிறரிடம் சொக்குப்போடுந் தொழிலில் வல்ல துர்ச்சனனும், 'பிணி கெடும்படி நீக்கு மருந்திது' என்று பொய் சொல்லி மருந்தல்லாத மருந்தைக் கொடுக்கும் பொல்லாதவனும், தகுதியையுடைய மாதாபிதாக்கள் பசியைப் போக்காமலும் இந்தியங்களைக் கோபிக்குந் தன்மையையுடைய தபோதனர்களை முந்தப் புசிப்பிக்காமலும்-வறுமையால் வருந்துந் தரித்திரர்கள் பசித்துயரத்தைப் போக்காமலும்-

பசியினொடிருந்த தன்னடிமைகள் பசியு நீக்காமலும் - தானே தனித்திருந்து புசிக்கும் அற்பவறிவினை யுடையோனும், (சுகூ-எ0)

நீத்து முன்னைய வேத நெறியினைப்
பேர்த்து நின்ற பிராவிரச் சியனுந்
தீர்த்த னுவா ணுதிசி னைதந்திடப்
பார்த்த பண்பி லவலப் படிறனும்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலுள்ள வேதாகமங்களிற் சொல்லிய சந்நியாச மார்க்கத்தின் வழியே யனுட்டியாமற் றானே ஒரு மார்க்கங் கற்பித்து நடக்குஞ் சந்நியாசியுஞ், சுத்தனாகிய சிவபிரானுடைய திருமதின் முதலானவற்றை இடியவிட் டிரக்கமில்லாமல் பார்த்திருக்கும் நன்மையில்லாத தீமையையுடைய வஞ்சகனும், (எக)

ஆக்க டம்மை யரும்பிணி வந்துறி
னோக்கி யேயத னோவுதன் னோவெனக்
காக்கி லானுங் கனத்தை யிளைத்தமெய்ச்
சேக்கண் மீது செறிக்குஞ் சிறியனும்.

(இ - ள்.) பசுக்களைப் பொறுத்தற்கரிய வியாதிகள் பொருந்திய வயிற்றைப் பார்த்து அற்றின் பிணியைத் தனக்கு வந்த பிணிபோல நினைத்துப் பரிகாரஞ் செய்யாதவனும், உடலிளைத்து நிற்கும் எருதுகள்மேல் பொதிமுதலிய மிகுந்த பாரங்களை ஏற்று மற்பனும்,

விடையின் பீசத்தை வெய்ய வினைஞரா
லுடையச் செய்விக்கு மூனனும் வந்தையி
னிடையிற் பார மெடுத்து மிழுதையு
மிடபந் தன்னி லெடுத்து மிழுக்கனும்.

(இ - ள்.) எருதுகளினுடைய பீசத்தைக் கொடிய தொழிலினையுடைய சேமாறிகளா லுடையும்படி செய்விக்கும் பொல்லாதவனும், மலட்டுப் பசுவின் முதுகிற் பொதிகளை எடுக்கச்செய்யும் அறிவில்லாதவனும், இடபங்களிலே பொதிகளை யெடுக்கச்செய்யும் ஈனனும், (எஉ)

வருந்து மேபதம் வைப்பின் மரிக்குமே
பொருந்து மண்ணிற் புழுக்களு மென்றுளம்
வருந்தி யேபத மெலவென வைத்திடா
தருந்த வத்தைப் பிரிந்த வரக்கனும்.

(இ - ள்.) யாருக்கும் இடமாகப் பொருந்தும் பூமியி லடிவைக்குங்கால் புழுக்களும், எறும்பு முதலியவைகளும் வருந்தி நோமென்றுஞ் சாமென்று நினைந்து மனநொந்து அடியை மெத்தென

வையாத அரிய கொல்லாத விரதத்தை விட்ட இராட்சதனுக் கொப் பானவனும், (எசு)

உண்ண வூனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை
யெண்ணு வான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை
பண்ணு வாரைத் தடுத்துப் பகர்கிலா
னண்ணு வானிவ ரோடெனு நால்வரும்.

(இ - ள்.) வெளி. (எரு)

மிக்க சாதியுட் டோன்றியும் வேதியர்
துக்கந் துய்த்திடச் செய்யுந் துரிசனுந்
தக்க தென்று மதுமணஞ் சார்தருந்
திக்கி னுசி செலுத்துஞ் சிறியனும்.

(இ - ள்.) உத்தமமான நல்ல குலத்திற் பிறந்தும் அக் குலத்துக்கேற்கப் பாதுகாவாமற் பிராமணர்களைத் துன்பமனுபவிக்கும்படி செய்யும் பொல்லாதவனும், கள்முதலிய நாற்றம் வந்து வீசுந் திசையில் அதை நல்லதென்று மூக்கினு லுகந்துகொள்ளும் ஈனனும்,

பாவஞ் செய்யப் பயமில் படிறனும்
ஏவஞ் செய்ய விளைப்பி விழுதையுந்
தேவர் தம்மைக் குறித்துத் திகழ்விதி
மேவ யாகஞ்செய் யாத்தன வேந்தனும்.

(இ - ள்.) பாவஞ் செய்வதற்குப் பயப்படாத வஞ்சகனும், பிறருக்கு என்றும் பொல்லாங்கு செய்வதற்கு இளையாத மூடனுந், தேவர்களை நோக்கி அசுவமேதமுதலிய யாகங்களை விளங்கும் விதி முறையாகச் செய்யாத மிக்க திரவியத்தையுடைய இராசாவும்,

(வி - ரை.) எவ்வம் என்பது திரிந்து நின்றது. (எஎ)

ஆல யத்தை யமலனுக் காதிக்குக்
கோவி னேயிலைக் கூவிளந் தண்ணறு
மாலை சூட்டவும் வல்லமு மல்லமுக்
கால மும்மென நோவறுங் கல்லனும்.

(இ-ள்.) யாம் நின்மலனாகிய சிவபிரானுக்குத் திருக்கோயிலைத் தான் கட்டினேமில்லை; அல்லாமல் குளிர்ச்சி யுடைத்தாகிய மணம் அமைந்த வில்வமாலை முதலியவற்றைத் திரிகாலமுஞ் சிவபிரானுடைய திருமுடியிலே சாத்தவுஞ் சமர்த்துடையோமு மல்லவென்று மனத்தில் நோவில்லாத கன்னெஞ்சமுடையவனும், (எअ)

கூர்த்த தீபனங் கூடக் குறுகினர்க்
கார்த்தெ திர்ந்தழை யாத வலனு
மூத்து ளார்பிணி முற்றினர் பற்றிலர்
பார்த்த போது பரிவில் படிறனும்.

(இ - ள்.) மிகுந்த பசிகொண்டு வந்தணுகினவருக்கு எதிரே சென்று நல்ல வார்த்தை சொல்லி யழைத்து அன்னமிடாத பொல்லாதவனும், வயோதிகர்-வியாதியாளர்-மிடிய ரிவர்கள் தன்னை வந்து கண்டபோதானாலும் அவர்கண்மேல் இரக்கமில்லாத பொல்லாதவனும், (எக)

தன்னிற் றண்ணிய னேவலைத் தக்கதென்
றுன்னிச் செய்யு மறிவில வூனனு
மென்னெ னுதசங் காக்குங் மெளியனுங்
துன்னு மாயிடங் காக்குந் தொழிலனும்.

(இ - ள்.) தனக்குக் கீழானவனேவலை நல்லதென்று எண்ணிச் செய்யும் அறிவில்லாத குற்றமுடையவனும், 'ஆடு எருமை இவைகளைக் காத்ததினால் வரும் பயன் யாது?' என்று எண்ணாமல் மேய்க்குநோய்வனும், (அ௦)

அச்ச மின்றி யருவினைக் காடகத்
திச்சை யால்வருந் துன்பமு மெண்ணிடான்
முச்சி யேமரக் கோவை முயற்சியாற்
கைச்சி டாது கடல்செலுங் கல்லனும்.

(இ - ள்.) தன வாஞ்சையினாலே பொறுத்தற்கரிய பாவத்துக்கு அஞ்சாமல்-ஆழ்ந்த கடலினடுவே காற்றுமுதலிய பொருந்திற் கப்பல் கவிழ்ந்து மரிப்போமென்னுந் துக்கமும் எண்ணாமல்-முயற்சி மிகுதியாலே கப்பலைப் பண்ணி அதிலேறுவதை வெறுத்திடாமற்-கடலோடுங் கன்னெஞ்சனும்,

(வி - ரை.) மரத்தாற் கோத்ததினாலே 'மரக்கோவை' எனக் கப்பற்கோர் காரணப் பெயராயிற்று. (அக)

அகத்திற் பண்பறுத் தாடகத் தாசையான்
முகத்திற் பண்பை முகிழ்த்த விதத்துடன்
சகத்திற் காளையர் தம்மை மயக்குவார்க்
குகப்புச் செய்தவ டோள்புண ருனனும்.

(இ - ள்.) உள்ளத்தில் அன்பை ஒழித்துப் - பொருளாசையினால் முகத்திற் கண்மலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்து - இராக வகையினாலே பூமியில் இளைஞராயுள்ளவரை மோகிப்பிக்கும் வேசைகளுக்

குச் சந்தோஷத்தைச் செய்து, அவர்கள் தோளிணையைக் கூடுந் தீமையுடையவனும், (அஉ)

தபதி காருகன் கொல்லன் றனமனர்க்
குபக ரிப்பனென் றொட்டின னான்வலி
யபக ரிக்கும் பிணியறுப் பானெனு
மிவருங் கூலி யருங்கப டெய்திடின்.

(இ - ள்.) சிற்பாசாரியும், சாலிகொல்லியுங், கொல்லனும், 'அரசர்களுக்குத் திரவியங்களை ஆதாயமாக்கிக் கொடுப்பேன்' என்று இராசகாரியம் விசாரிக்கப் பொருந்தினவனுஞ், சரீரபலத்தைக் கெடுக்கும் வியாதியைத் தீர்க்கும் மருத்துவனுங், கூலியாளருமாகிய இவர்களாறுபேருந், தத்தஞ் செய்தொழில்களிலே வஞ்சகஞ் செய்வாராகு லவர்களும், (அக)

வேலை தோறும் வினைசெய வேண்டியே
கூலி யென்றிரை மெய்க்குக் கொடுத்திடான்
சால வுண்ணுஞ் சழக்கனுந் தாமத
வேலை மூவைந்திற் பின்னுணும் வீணனும்.

(இ - ள்.) காலந்தோறும் அதற்கேற்ற சற்கருமங்கள் செய்யும்பொருட்டுத் தன் சரீரத்துக்குக் கூலி யென்று உணவைக் கொடாம லுணவுச் சுவை விருப்பத்தினாலே புருஷாகாரத்துக்கு மேல் மிகவு முண்ணும் பொல்லாத மனத்தை யுடையவனும், இராத்திரிகாலம் பதினைந்து நாழிகைக்குமேற் புசிக்கு மியல்வாழ்பவனாகிய அவத்தனும்,

(வி-ரை.) 'மூவைந்து' என்று அர்த்தயாமத்தைக் குறிக்கையால், அர்த்தயாமம் பதினொன்றேகாலுக்கு மேலெனச் சொல்லவும் படும். எனவே ஒரு சாமத்துக்குள்ளே புசித்தல் சிறப்பெனக் கொள்க. ().

ஆறி லொன்று கடமைகொள் ளாததி
னேற வேகொளு மீடி லிறைவனு
மூறு செய்திடு வானு முலகினை
வேறு வேறுதன் னேவல் விதத்தினும்.

(இ - ள்.) ஆறிலொரு கடைமை கொள்ளாம லதற்கு அதிகமாகக் கொள்ளு நன்மையில்லாத அரசனும், தன்னேவல் வகையினால் சேனைகளா யுள்ளவரையும் - அதிகாரிகளையும் - கள்வரையுங் கொண்டு தேசத்துக்குப் பலவகையாகத் தீங்கு செய்விக்குங் கொடுங்கோன் மன்னவனும், (அ௫)

இத்த கைத்த விறைவ னிருநிதி
கைத்தி டாது கவரக் கருதிய
சித்த மேவிடச் சென்றிரந் தேகொளும்
பொய்த்த வம்புரி பூசுரன் றானுமே.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய இக்கொடுமைகளோடு கூடிய கொடுங்கோன் மன்னவனுடைய திரவியத்தை யாகாதென்று வெறுக்காமல் அதை வாங்க எண்ணும் ஆசை மிகுதியினாலே அவனிடத்திற் சென்றிரந்து கேட்டு வாங்கும் பொய்த்தவஞ் செய்கின்ற பிராமணனும், (அக)

சோரன் றன்னைத் தூயக்க மனத்தினாற்
சோர னன்றென நீக்குந் துரிசனுஞ்
சோர னல்லனைச் சூட்சி யிழப்பினாற்
சோர னென்று துணித்திடுந் துட்டனும்.

(இ - ள்.) யூகமற்ற மனத்தினாலே கள்ளனைக் கள்ளனல்லன் என்று விடும் பொல்லாத அரசனும், ஆராய்ந்து விசாரியாத அறிவில்லாமையாற் கள்ளனல்லாதவனைக் கள்ளனென்று ஆக்கினை செய்யுங் கொடுங்கோன் மன்னவனும், (அஎ)

சோர னுக்குத் துணைசெலுந் துட்டனுஞ்
சோர வித்தைகள் சொல்லுந் துரிசனுஞ்
சோர னைச்சோர னென்றறிந் தூந்தனுஞ்
சோர னுமவ னைச்சுளி யானுமே.

(இ - ள்.) கள்ளன் றிருடுமிடத்தில் அவனுக்குத் துணைப்போன தீயவனும், அவனுக்குக் களவு நூல்களை உபதேசிக்கும் பொல்லாதவனும், கள்ளனைக் கள்ளனென் றறிந்தும் அவனோடு சிநேகஞ் செய்யுங் கள்ளனும், அவனைக் கண்டால் 'இத்தொழில் நீ செய்யவேண்டாம்' என்று கோபிக்காதவனும்,

(வி-ரை.) சோர வித்தைகளாவன: "மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந், தந்திர மிடனே காலங் கருவி" என் றெண்விதமா யிருக்கு மிதனைச் சிலப்பதிகார முதலிய நூல்களிற் காண்க. (அஅ)

ஏந்தி ளந்தடங் கொங்கையை யின்புறுங்
காந்த னீங்கவக் காரிகை தோளிணை
தோய்ந்த சோரனைத் தொட்டுத் துயர்செயா
வேந்த னும்மனச் சோரனில் வேறலன்.

(இ - ள்.) ஆபரணங்கள் பூண்டு இளமைத் தன்மையையுடைய பெரிய முலையினையுடையவளைக் கூடி மணமகிழுங் கணவன் பிரிக்க

காலத்தில் அவளுடைய தோளிணையைப் புணர்ந்த கள்ளனைப் பிடித்துத் தண்டனை செய்யாத அரசனும், பிறர் மனையில் செல்லுங் கள்ளனில் வேறாகமாட்டா ஞகையா லந்த அரசனும், (அக)

பாலை நெய்யைப் பலத்தைத் திலத்தினைச்
சாலி யாதியன் றுதியைத் தண்புனன்
மூல மாதி முதிரை யுறுதியைச்
சேலை யோடுபட் டாடை திருடனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மூலம்-கிழங்கு. முதிரை-துவரை. (கo)

பரிய கம்பளந் தன்னையும் பாசமும்
வரிய வூனு மதுவுந் தயிலமுந்
திரண மீறு செறிந்தகில் பண்டமுங்
காமு றப்பற்றிக் கொண்டிடுங் கள்வனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) பாசம்-கயிறு, வரியவூன்-ஆகாதென் று பரைந்தவூன்.

சத்தி ரந்தனைப் பாதுகை தன்னையும்
வித்த ரித்திடும் பாயின் விதத்தையுங்
கொத்து லாமலர்க் கூடையும் பேழையு
மத்த முட்டி யெடுக்கு மவலனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கொத்துலாமலர்க்கூடை - திருப்பூங்கூடை. அத்தம் - கை. (கஉ)

சங்க மாதி சலத்திற் சனித்தவும்
வங்க மாதி மரத்தின் வகுத்தவு
மங்க லத்த மழலை முழவமு
மங்கை யாற்பற்றிக் கொள்ளு மவலனும்.

(இ - ள்.) சங்குமுதலாக நீரிற் பிறந்துள்ளனவும் - கப்பன்முதலாக மரத்தினாற் செய்துள்ளனவும் - மங்கல வாத்தியமாகிய மழலைச் சொல்லையுடைய மத்தளமுந் திருடுமவத்தனும். (கங)

ஈயந் தன்னை யிரும்பினைச் செம்பினைத்
தேய னுந்திர புத்தனைச் செங்கலை
மாய வாழ்க்கையர் தங்கண் மனையினு
மேயு மேது மெடுக்கு மிழுதையும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தேயன்-திருடன்; திரபு-பித்தனே; இவைகள் வட மொழி. (கூச)

பிறர்பொ ருட்கடு கிற்பிள வாயினு
மறைய நின்றத னைக்கொளும் வஞ்சனு
நிறைய றக்கொள வெண்ணிடு நெஞ்சனு
மறையு மாதனு மன்னியர்க் காகவே.

(இ - ள்.) பிறருக்குரிய பொருள்களைக் கடுகிற் பாதியாகனு மவர்கள் காணுதபடி சென்று திருடுங் கள்ளனும், உத்தமமான நிறை யென்னுங் குணநீங்கப் பிறர் பொருளைக் கைக்கொள்ள விசாரிக்கு மனத்தை யுடையவனும், ஒருவன் பொருளைப் பிறருக்காகும்படி சொல்லு மறிவில்லாதவனும், (கூரு)

என்னு மித்தொகை யாவரு மீங்கியற்
பன்னு பாவக் கடலிடைப் பட்டுளா
ரின்ன பேதத் துரிசு மியற்றிடிற்
பின்னு வார்குழற் பேதையர் தாமுமே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இப்பாவ வகையின் தொகையிலுள்ளவ ரெல்லாரு மிவ்விடத்தி லிவ்வியலிலே விதித்த வுபபாதகத்திற் றண்ணிய பாவமாகிய கடலின்க ணமிழ்ந்தும் பாவிக ளாவார்கள். பின்னற் றொழில் அமைந்த நீண்ட அளகபாரத்தை யுடைய பெண்களு முன்னே கூறிய இப் பாவவகைகளாகிய தீமை களைச் செய்வார்களாகு லத்தன்மை யுடைய பாவிகளாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'பாவக் கடலிடைப் பட்டுளார்' என்பது நடுநிலைத் தீபகம். (கசு)

[மேலே யதிபாதக முதலிய கர்மங்களைச் செய்தவர்கள்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

ஈட்டு மிந்த வினைத்தொகை யாவையு
மீட்டி டும்படி வெய்ய நமன்றமர்
காட்டி டுந்துய ராக்கை கலந்துபோய்
வாட்டு மாநிர யத்துள் வதிவரே.

(இ - ள்.) அதிபாதகர் முதலானவர்க ளிப்படிச் செய்யு மிவ் வதிபாதக முதலிய கர்ம பலங்க ளெல்லாவற்றையு மொழிக்கும்படி கொடிய எமதூதர்க ளுண்டாக்குந் துன்பவுடம்பாகிய யாதனு சரீர மடைந்து சென்று துக்கத்தைக் கொடுக்கு நரகத்திலே யிருப்பார் கள். (கஎ)

[மனிதரே யல்லாமல் தீமைசெய்த விலங்கு பறவைகளு நரகமடையுமென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

மைந்தர் மாதரு மற்றை யலியுமோ
பந்த பாச விலங்கும் பறவையு
முந்த வாக்கை யிதுவென முன்னுறு
மந்த வாக்கை யடைந்தகன் றாழுமே.

(இ - ள்.) ஆடவராயுள்ளவர்-பெண்டிராயுள்ளவர்-அலியாயுள்ளவர் மாத்திரமோ நரகத்தி லழுந்துவது? அவர்களை யல்லாத பாசபந்தத்தையுடைய மிருகங்களும் பறவைகளு முந்த வுண்டாகிய வுடம்புபோ லெதிர்வரும் யாதனாசரீரங்களை யடைந்து பூமியிலெடுத்த வச்சினின்று நீங்கி நரகத்தி லழுந்துவார்கள். (கஅ)

[முன்னே அதிபாதக முதலிய பாவபலங்களைக் கொடுப்பவன் எமனென்றுஞ், சிவபத்தர்கள் செய்த பாவபலங்களை யாசிரியன் பிராயச்சித்தத்தாற் போக்குவா னென்று முணர்த்துகின்றார்.]

விண்ணு ளார்நரர் மற்றை விலங்குமே
பண்ணு பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன்
றிண்ண மேயமன் றேசிகன் றீர்த்திடும்
பண்ணிற் பாவ விதஞ்சிவ பத்தரும்.

(இ - ள்.) தேவர்களும், மனிதர்களும், இவர்களல்லாத மிருகங்களும், செய்யுந் தீவினைப் பயனை யவைகளுக்குக் கொடுப்பவன் எமராசன்; சிவபத்தியுள்ளவர்கள் பாவவகைகளைச் செய்வார்களாறல் அப் பாவபலன்களை யாசிரியன் பிராயச்சித்த சாந்திகளாலே போக்கி விடுவா னிது நிச்சயம்.

(வி - ரை.) 'திண்ணம்' என்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக (கக)

[வெளியாகப் பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களை அரசன் தண்டிப்பான்; அவனாற் றண்டிக்கப்படாதவர்களை யெமனே தண்டிப்பானென் றுணர்த்துகின்றார்.]

பிணக்கந் தன்னையும் பெற்றவர் தம்மிடைக்
கணக்கி லாரையுங் கள்வர்க டம்மையும்
வணக்கு வான்மன்னன் மற்றையர் தங்களை
யிணக்கு வானர கத்து ளியமனே.

(இ - ள்.) ஒருவருக்கொருவர் வழக்கிலே மாறுபாட்டைப் பெற்று வந்தவிடத்தி லழிவழக்குடையவரையும், திருடர் முதலானவர்களையுந் தண்டித்து திருத்துகின்றவ னரசனே; அவனாற் றண்டிக்

கப்படாதவரையு மாசிரியாற் பிராயச்சித்தப் படாதவரையு நரகத்திலே செலுத்தித் தண்டிப்பவ னெமராசன். (௧௦௦)

[இந்தப் பாவங்கள் தீர்த்துக்கொள்வதற்குப் பரிகாரஞ் செய்துகொள்ளுமா றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆத லாற்செய்த தீங்கை யறுத்திட
வேத மாதி விதியும் விளங்கிய
போத கன்பதம் போற்ற வவன்செயும்
வாதி யாத பிராத்திய வாயமே.

(இ - ள்.) தீவினை செய்தவர்களுக்கு நரகமும், அந்நரகத்திலே செலுத்துமொரு எமராசனு முண்டாகையினாலே, ஆன்மாக்கள் தாந்தாஞ் செய்த பாவங்களை யொழிக்கும்பொருட்டு வேதமுதலிய நூல்களிற் சொன்ன விதிகளையுமறிந்த ஆசிரியனுடைய திருவடியை வணங்குவார்களாகு லாசிரியனு மவ்வான்மாக்களைத் தீவினைகள் வருத்தாமைக்குக் காரணமான பரிகாரத்தைச் செய்து தீர்ப்பான். ()

[மேன்முடிந்தது முடித்துணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதிபா தகமு மதிற்பிரிவு மவல மகபா தகமைந்துங்
கதித மகபா தகந்தன்னிற் கனிட்ட மான பாதகமு
மதனிற் றணிய வதற்கணிய வுபபா தகமு மதற்கணிய [மே.
வதனிற் றணிய பலபாவ விதமுந் தொகைசெய் தறைந்தா

(இ - ள்.) அதிபாதகமும், அவ்வதிபாதக வகையுந், தன்பத்தை விளக்கும் பஞ்சமா பாதகமுஞ், சொல்லப்பட்ட அப் பஞ்சமாபாதகத்திற் றண்ணிமையான பாதகமும், அப்பாதகத்திற் றண்ணிமையுடைய வாய்தற்கடுத்த வுபபாதகமும், அவ் வுபபாதகத்துக் கடுத்திருப்பவையா யதனினுந் தண்ணிதான பலவகையான பாவவகைகளையு மிவ்வியலில் தொகுத்துச் சொன்னே மிதனை முனிவனே யறிவாயாக!

(வி - ரை.) கதிதம்-வடமொழி. (௧௦௨)

கலிவிருத்தம்.

என்றுசிவ நிந்தையெழு வாய்வினை யிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௦௩)

[சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கன்றிய காலனைக் காய்ந்தவனே!
கரிசினைப் போக்கிருக் காய்ந்தவனே!
வென்றிவில் வேடனை வீட்டினனே!
விரும்படி யார்க்கருள் வீட்டினனே!
அன்றிரு வர்க்கரி தாயவனே!
அண்டமு மாக்கிய தாயவனே!
ஒன்றிய வெங்கணு முற்றவனே!
உணர்ந்தன னுன்னையு முற்றவனே!

(இ - ள்.) மார்க்கண்டனைக் கோபித்து அடைந்த எமனைச் சங்கரித்தவனே! ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் வேதத்தை முனிவர்க்கு அறியும்படி சொன்னவனே! வெற்றியமைந்த கருப்பு வில்லினையுடைய வேளாகிய காமனைக் கொன்றவனே; தன்னை விரும்பு மடியவர்களுக்குக் கொடுக்கு முத்தியையுடையவனே! அடியு முடியுந் தேடியகாலத்தில் அரி பிரமர் இருவர்களுக்குங் காண்பதற்கு அரிதாக நின்றவனே! அண்டங்களை உண்டாக்கிய வுலகமாதாவானவனே! எப்பொருளுந் தானொருவனென்று சொல்லும்படி யெவ்விடத்தும் வியாப்தியினால் வேறறப் பொருந்தி நின்றவனே! எவரெவ ரிருவினை செய்ய நினைக்கு நினைவையு முயிர்க்குயிரா யிருந் தவரவர் நினைக்கு முன்னே யறிந்தவனாகிய தவத்தவனே!

(வி-ரை.) 'அண்டமும்' என்னு மும்மை பிண்டமு மெனவுங் கொள்ளக் கிடந்தது. (௧0௪)

இதுவுமது

இடுபலி கொண்டுணி யென்பவனே!
இருவினை தீர்த்திடு மென்பவனே!
நடநவி லுங்தொழி னல்லவனே!
நாசமு மாமய னல்லவனே!
மடலவிழ் கொன்றைய மாலையனே!
வந்தனை யாஞ்செயு மாலையனே!
படிதனிற் காசிப் பதியவனே!
பல்லுயிர்க் கெல்லாம் பதியவனே!

(இ - ள்.) இருடி பத்தினிகள் மனைகள்தோறு மிடும் பலியைப்பெற் றுண்பவனென்று யாவராலுஞ் சொல்லப்படுபவனே!

நல்வினை தீவினை யிரண்டையு நீக்கு மென்னுடைய இறைவனே! பஞ்சகிருத்தியமாகிய நிருத்தம் பயிலு நல்ல தொழிலை யுடையவனே! பிறப்பிறப்பினை யடையும் பிரமனல்லாதவனே! இதழ் விரியும் கொன்றைமாலையை யுடையவனே! யாம் ஆராதனை செய்யுந் திருக் கோயிலில் உள்ளவனே! பூமியி னிலைபெற்றிருக்கும் காசிப்பதியை யுடையவனே! எல்லா ஆன்மாக்களுக்குங் கர்த்தாவானவனே! ()

[பிள்ளையார் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூதி பூடணன் வேத பாடணன்
பூளை சூடினன் காளி யூடின
னாதி நாயகன் பேதை நாயக
னமைபூணினன் வாய்மை பேணினன்
போதன் மாதவ னாடி நேடவும்
பூண வேணயங் காணொ ணாவரன்
காதன் மாமக னாறு மாமுகன்
காசில் வாசகம் பேசு வாமரோ.

(இ-ள்.) திருநீற்றையே யாபரணமாகத் தரிப்பவனும், வேதத்தை யருளிச்செய்தவனும், பூளை மலரை அழகிய சடையில் முடித்தவனும், காளியுடனே வாதுசெய்தவனும், ஆதி கருத்தாவும், உமைக்குக் கணவனும், ஆமையோட்டை யாபரணமாக அணிந்தவனும், வேதாகமங்களைப் பாதுகாப்பவனும், தாமரைமலரில் உறையும் பிரமனுந் திருமாலுந் தம்முண் மாறுபட்டுத் தேடவு மவர்கள் கண்ணிற் பொருந்தும்படி நிலைமை பொருந்திய தன்மையைக் காணவொண்ணாதவனுமான சிவபிரானுடைய குமாரராகிய பிள்ளையார் குற்றமற்ற திருவாக்கைப் புகழாநின்றோம். (௧0௬)

[மேல் அகத்திய துதி உணர்த்துகின்றார்.]

ஆறு சூடின னீறு மாடின
னால நீழலன மால னாழல
னேற தேறினன் கீறு கூறைய
னீறி லாதவன் றேறி லாதவன்
மாறி லாவரன் வேறி லாவரன்
வாய்மை பேசினன் றீமை கூசினன்
கூறு மாகமந் தேறு மாதவன்
கோயி லாவதென் கோவு நாவுமே.

(இ-ள்.) கங்கையைத் தரித்தவனும், திருநீற்றைத் திருமேனி யெங்கும் பூசுவோனும், கல்லாலின் கீழ் இருப்பவனும், ஆங்கூரில் ஞாழல் முதலின் அடியிலே யிருப்பவனும், இடபத்தி லேறுபவனும், கிழிக்கப்பட்ட கோவண ஆடையை யுடையவனும், நாசமில்லாதவனும், ஆராயின் எவற்றையும் விளக்கும் ஞானநித்தியனும், வணங்கினவர்களுக்கு மாறாத வரத்தைக் கொடுப்பவனும், எவற்றிற்கும் அந்நியமாகாமற் கலந்து நிற்குஞ் சங்கார கருத்தாவும், உண்மைப் பொருளை உபதேசிக்கும் ஆசிரியனும், தன்னையடைந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தீமைசெய்ய நாணுவோனுமான சிவபிரான் அருளிச்செய்த சிவாகமத்தை யுள்ளபடி அறிந்த பெரிய தபோதனனாகிய அகத்திய முனிவனுக்கு என் கண்ணு நாவுமே எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயில்.

(வி - ரை.) கோ என்பது கண். (கoஎ)

ஆறாவது

பாவவியல் முற்றிற்று.

ஏழாவது

சுவர்க்க நரகவியல்.

மேல் இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஒத்து நுதலிய தூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின், முன்னை யியல்களிற் கூறப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தவர்க ளடையுஞ் சுவர்க்க நரகங்களின் றிறத்தை யுணர்த்திற் றாகலாற் சுவர்க்க நரகவிய லென்னும் பெயர்த்து. இதனு ளித்தலைச் செய்யுள் இரண்டு மென்னுதலிற்றோ வெனின், இவ்வியலிற் கூறுந் திறத்தைத் தொகுத்து உணர்த்துதனுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அறைந்த வதிபா தகமாதி
யடைந்தா ரியம னுலகதனைச்
செறிந்து சிவந்த விழிகண்டு
சித்தங் கலங்கிச் செயலழிந்து
பிறிந்து புணர்ந்து பிலவழியைப்
பிடித்துத் தூத ரடித்தெறிய
மறிந்து நிரயக் குழிவீழ்ந்து
வருந்தும் விதத்தை வகுப்பதன்முன்.

அதிக முனிவ ரறம்புரிந்தா
ரவரு மியம னுலகதனை
நெறியிற் றரும பலனிகழ
நீடு மகிழ்ச்சி கூடியிடச்
செறியு முறையு மவர்க்கவனுஞ்
செய்யுஞ் சிறப்புந் துறக்கத்தி
னுறையு முறையுந் தொகைசெய்தே
யுரைப்பா முலக முவப்புறவே.

[இவை யிரண்டு மொருதொடர்.]

(இ - ள்.) முன்னே இயலிலே கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவவகைகளைச் செய்தவர்கள் எமலோகத்திற் சென்று எமராசன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்ணினைக் கண்டு மனங்கலங்கிச் செயலற் றுச் சுவர்க்கத்துக்குப் போம் வழியை விட்டு நரகத்துக்குப் போம் பிலத்துவாரத்தை யடைந்து, தம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு செல்லும் யமதூதர்கள் அடித்தெடுத்தெறியத் தலைகீழாய் நரகக்குழியில் விழுந்து வருந்தும் வகைகளை வகுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னே புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களும், எமலோகத்தின் முறையாலே புண்ணிய பலன்கள் வந்து பொருந்துகையினால் நிலைபெற்ற மன மகிழ்ச்சியாகச் சென்றடையு முறைமையயும், அவர்களுக் கந்த எம ராசன் செய்யுஞ் சிறப்பும், அவர்கள் சுவர்க்கத்தில் இருக்கு முறை மையையும் தொகுத்து உலகத்துக்கு மேன்மை யுண்டாகச் சொல்லு கின்றோம். அதனை மலையமுனிவனே அறியக்கடவை! (க - உ)

[யாக்கை நிலையில்லாமை உணர்த்துகின்றார்.]

முளைத்த கருவு மழவுருவு
முதிரா வுருவு முதிர்ந்தமையா
விளைத்த வடிவு மெனுமிவற்றி
னிருந்த வுயிர்கள் வினையிறலும்
வளைத்த தூதர் வதைசெய்ய
மற்றோ ருடலம் பற்றிமுனம்
விளைத்த செய்தித் பலம்விளைய
வியம புரியை விரவிடுமே.

(இ-ள்.) கர்ப்பகோளகையிற் பதிந்த கர்ப்பமும், பாலக வடிவ மும், முதிராத தருணவடிவமும், மூப்படைந்த தன்மையினால் மெலி ந்த விருத்தவடிவமுமாகிய இந்தச் சரீரங்களிற் பொருந்திய ஆன் மாக்க ளூழ்வினை தொலைந்த வளவில் வந்து சூழ்ந்து எமதூதர்கள் வதைக்க இப் பூத சரீரத்தை விட்டு யாதனாசரீரத்தை யடைந்து அவ் விடத்தின் முன்னாட் செய்த கர்மபலம் பொருந்த அதை யனுபவிக் கும்பொருட்டு எமலோகத்தை யடைவார்கள். (ங.)

[மேல் சிறத்தமுறையானே அறம் புரிந்தவர்கள் எம லோகத்தை யடையு முறைமை யுணர்த்துவான் றொடங்கி யதனுட் பாதுகை யுதவினவ ரடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்.

பாதுகை யுதவினர் பனவரு முறவே
வாதமு மனபயி வரவழி யுகையா

வேதரி யதுவென வெளிதுற வெவவையும்
போதக ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) அந்தணர்கள் பெறும்படி செருப்பு மரவடி யிவை களைக் கொடுத்தவர்கள், வேகத்தினால் வாயுவையொத்த குதிரை வழியில் வந்து பொருந்த அதிலேறி நடத்தி "இவர்களுக்குரிய பொருள் யாது?" என்று சொல்லும்படி யெப்பொருளுங் கைவந்து பொருந்தி யறிவுடையவர்க ளிவர்களென்று சொல்லும்படி யெம லோகத்தை யடைவார்கள். (ச)

[குடைதானம் பண்ணினவர்க ளடையும்பல முணர்த்துகின்றார்.]

சத்திர முதவினர் தகைமையர் பெறவே
மொய்த்தெழு முகினிழல் வழியுற முறையா
லெத்தொகை யினியன வவையெளி துறவே
சித்தமு மகிழ்வுற யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சத்திரம் - குடை. (ரு)

[வஸ்த்ரதானஞ் செய்தவர்க ளடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

பட்டினை யுதவினர் பனவரு முறவே
தொட்டிட வினியன துகில்புனை வடிவோ
டிட்டம துறுபயன் வழியெளி துறவே
சிட்டரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிட்டர்-பெரியோர். (சா)

[மெத்தை தானஞ்செய்தவர்க ளடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

தவிசினை யுதவினர் தகைமையர் பெறவே
புவிதனி லரியது பொருவினை யரிது
சிவிகையு முறவதன் மிசைவழி திகழ்வா
ரிவர்மிகு தவரென யமபுரி யிசைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தவிசு-மெத்தை. சிவிகை-பல்லக்கு. (எ)

[அசுவதானம் பண்ணினவர்க ளடையு மூறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

துத்துறு பரியினை யுதவிய தகையோ
ரத்தகு பரிமிசை யழகுற வழியே
யெத்தொகை யினியன வலையெளி துறவே
சித்தரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சித்தர்-சித்தியை யுடையோர். (அ)

[கட்டில் தானம் பண்ணினவர்க ளடையு மூறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

கட்டுள்வு யதனையு முதவினர் கவினு
ரிட்டம துறுமஃ தெனவழி யிடையே
கிட்டிய வதனொடு கெழுமிய வழகாற்
சிட்டரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கட்டுவை-கட்டில். (க)

[சாலை, தோப்பு வைத்தவர்க ளடையு மூறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

பொழிலினை நிறுவிய பொருவரு புகழோர்
நிழலுறு பொழில்வழி நின்றமல ருறவே
விழைவினி வினியன வெவையவை மிகவே
யழகிய ரிவரென யமபுரி யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பொருவரு-ஒப்பில்லாதது. விழைவு-விருப்பு. (கo)

[திருநந்தவனம் வைத்தவர்க ளடையு மூறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

பூமலி பொழிலினை நிறுவிய புகழோர்
தேமல ரிரதமு முறவனி செறிவா
ரேமமு மிசைவர்கள் வழியிடை யெளிதே
நாமலி புகழொடு நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) இதனுள் அணி-அலங்காரம். ஏமம்-இன்பம். நடுவன்-
ஆன்மாக்கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களை ஏற்றக்குறைச்ச லில்

யூம லறிந்து தீவினைக் கீடாக நரகவேதனை செய்தலால் கவே னென்று எமனுக்குக் காரணப்பெய ரெய்திற்றென்க. (கக)

[தேவர்கள் முதலானவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தவர்க ளடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

தேவர்கண் முதலியர் பணிசெய வருவோர்
ஓவிய மனமட வரலிய ருழையே
மேவிட வழியிடை மிருகளி யுறவே
நாவணி புகழொடு நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஓவியம்-சித்திரப்பாவை. உழை-பக்கம். (கஉ)

[முன்னே கூறிய தேவர்கண் முதலானவர்கள் சந்நிதியிற் றிருவிளக்கிட்டவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகிறார்.]

ஒளியினை யவருற வுதவிய வவருந்
தெளிதரு திருவுரு வடைவர்க டிசைசேர்
மளினமு மறவழி மருவுவர் மதியோ
றளியுள ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய அத்தேவர்கள் முதலானவர்கள் சந்நிதியிற் பொருந்தத் தீபத்தினை யிட்டவர்களு மனத்துக்கு எப்பொருளையுந் தெளிவித்தற்குக் காரணமாயிருக்கிற அழகிய வடிவைப் பெற்றந்த வடிவி லொளியினால் திக்குகளி லுண்டாகிய இருளோட நல்லவழியிலே சென்று "இவர்கள்சிவபிரா னருளுள்ளவர்கள்" என்று தம்மை அறிவுடையவர்கள் புகழ எமராசனை யடைவார்கள்.

(வி-ரை.) மலினம் 'மளினம்' என லகாரம் ளகாரமாக மயங்கிற்று. (கங)

[அதிதிகளுக்கு மனை கொடுத்தவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

இல்லமு முதவின ரிரவலர் வரவே
நல்லக மருவிய வழியிடை நடவா
வெல்லையில் வளமுற மகிழ்வுற வெளிதே
வில்லியு மிவரென யமனுழை விழைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வில்லி-காமராசன். உழை-இடம். (கச)

[கோதானம் பண்ணினவர்கள் அடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.]

கோவினை யுதவினர் குலமறை யவர்கைப்
பூவணி யிரதமு முறவரு புகுவார்
ஓவிய மனமட வாலிய ருடனே
தேவரு மிவரென யமபுரி செலுவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அணி-அழகு. (௧௫)

[அன்னதானஞ் செய்தவர்கள் அடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அன்னமு முதவின ரருமறை யவர்பாற்
றன்னிக ரில்லன முறவழி தனினும்
பன்னிய வகைதனை யுணர்முறை பயிலா
நன்னய ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பன்னியது - சொல்லியது. நன்னயர்-நல்லவழி யினையுடையவர்கள். (௧௬)

[வியாதியாளர்களுக்கு அவுடததானஞ் செய்தவர்கள்
அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

உதவின ரவுடத முறுபிணி யினர்கைத்
திதமுறு முருவமு முறவழி செறிவார்
இதவித மெனவவை யெளிமையி னுறவே
மதன னுமிவரென யமனுழை மகிழ்வார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதம்-நிலை. (௧௭)

[குரு பணிவிடை செய்தவர்கள் அடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.]

குரவன பணிபுரி குணமுடை யவர்முன்
மருமல ரிரதமும் வரவழி யெதிரே
திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) திரமுற - நிலைபெற. (௧௮)

[அந்தணர்களுக்குப் பாதம் விளக்கினவர்க ளடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

அருமறை யவர்திரு வடியினை யதனிற்
பரிவொடு குளிர்புனல் பயில்வினை யவருந்
தருவமர் குளிர்நிழல் வழிபெறு தகையே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக)

[அந்தணர்களிடத்துச் சொன்னமு இரத்ன முதலானவைகளைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

ஒளிமணி யுதவினர் கனகமு மொருமைத்
தெளிதிகழ் மறையவர் திகழ்கர மதனிற்
றொளையில கனகநல் வரைவழி துதையா
வளியுள ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துலை - ஒப்பு; தொளையென லகரம் ளகரமாக மயங்கிற்று. துதைதல் - நெருங்குதல். (உ0)

[பெரியோர்களுக்குப் பாதம் வருடினவர்க ளடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

உத்தம ரொருமைய வுணர்வின ரடியொடு
கைத்தல முறைமுறை வருடிய கருணையர்
தத்துறு பரிமிசை யழகது தகவே
சித்தச னிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சித்தசன் - காமன் (உக)

[அந்தணர்களுக்குத் தேரினைத் தானம் பண்ணினவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

அருமறை யவருற விரதமு மருளினர்
மருமல ரிரதமுன் வரவழி யிடையே
திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) வெளி. (உஉ)

[பூமி தானம் பண்ணினவர்கள் அடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.]

பூமியை யுதவிய பொருவரு புகழோர்
தாமுறு மினியன வழிபெறு தகையே
காமினி யவரொடு களியுற வளவா
நாமவி புகழொடு நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) காமினி - தத்தமனத்துக்கொத்த தெய்வமகளிர்.

[முன்னே கூறிய அந்தணர்களுக்கே அல்லாமல் யாவர்களுக்கும்
அன்னபான முதவினவர்கள் அடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.]

பானமு முதவினர் பரிவொடு பலவித
போனமு முதவினர் புரிதரு முறையே
தானினி துறவவை தமையனு பவியா
மேனய ரிவரென யமனுழை விழைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேனயர் - மேலான அறிவினையுடையவர்கள்.

[ஈண்டுக் கூறியதே யல்லாமல் மற்றுமுள்ள தானங்கள் பண்ணி
னவர்கள் அடையு முறைமைக்கு மோர்பொதுவிதி
உணர்த்துகின்றார்.]

மற்றுள வினைநல மருவின ரவரும்
பற்றுவர் வழிதனின் முறைபெறு பலமுந்
துற்றுவர் துயரிலர் துரிசறு நெறிசேர்
நற்றவ ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துரிசு - குற்றம். துற்றுதல் - அனுபவித்தல். ()

[முன்னே கூறிய தானங்க ளெல்லாவற்றினுள்ளும் அன்னதானமே
சிறந்த தானமென்பதற்கு ஓர் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அன்ன தான மறைந்தவற்று
ளதிக பலமே யருந்தினனுக்
கின்னல் கெடுக்கு மப்பொழுதே
யின்பந் தனையு மிசைவிக்கு

மன்னு முடலுள் வலியதனான்
மாறில் பொருளே யஃததனா
லென்னி னுவமை யிதற்கில்லை
மண்ணின் கண்ணே யெவ்விடத்தும்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய தானவகைகள் எல்லாவற்றினுள்ளும் அன்னதானமே யதிகமான பலன்களைக் கொடுக்கும்; அவ்வன்னத்தைப் புசித்தவனுக்கு அக்கணத்திலேதானே பசித்துயரத்தைப் போக்கும்; அதுவல்லாமல் சுகத்தையும் விளைக்கும்; சரீரத்தினுண்டாகிய பலமும் நிலைபெறு மாகையால், அவ்வன்னமே ஒப்பில்லாத பொருளுமாகும். ஆகையா லிதற்கு உவமையை விசாரித்தாற் பூமியின் மாத்திரமோ எவ்வுலகத்தினு மில்லை. (உசு)

[அன்னமே சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாகு மென்பதூஉம்,
அன்னமே படைத்தளித் தழிக்கு மென்பதூஉம்
உணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன மதனி லாமுதிர மதனாற் றசையா மதனாலே
மன்னு மலின் சுக்கிலமு மலின மதனாற் கருவாகு
மன்ன மின்றே லுயிர்வாழு மாக்கை விரைய் வழிந்தகலு
மன்ன மதுவே யுடற்றன்னை யாக்கு நிறுத்து மழித்திடுமே.

(இ - ள்.) அன்னத்தினின்றும் இரத்த முண்டாகும்; அந்த இரத்தத்தினால் தசை யுண்டாகும்; அத் தசையினால் அழுக்காகிய சுக்கிலம் நிலைபெறும்; அச் சுக்கிலத்தினால் கர்ப்பந் தரித்துச் சரீர முண்டாகும்; முன்னே கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பரம்பரையினால் காரண மாயிருக்கும்; அன்ன மில்லையானால் உயிரிருந்து வாழு முடம்பு சடுதியிலே அழிந்துபோகும்; ஆகையால், அவ்வன்னமே உடம்பை யுண்டாக்கும்; அதுவல்லாமல் தானே யுணவாய்நின்று அவ்வுடம்பையும் காக்கும்; தானில்லையானால் அவ்வுடம்பையு மழிக்கும். (உஎ)

[பசிநோ யுற்றவர்களுக்கு அந்நோ யன்னத்தினா லல்லாமல்
பிறிதொன்றினாலுந் தீராதென்பதூஉம், யாவருக்கும் அன்னமே
ஆதாரமென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

உற்றான் பசியைக் கனகத்தா
லொளிசேர் மணியா லொண்டொடியான்
மற்று முளநல் வளனாலு
மாற்ற வலனே வலன்வயினுட்
கெர்ப்பந் தனக்கும் பாலனுக்குங்
கிளர்ந்த தருணன் றனக்குமுட

லொற்க முடைய விருத்தனுக்கு
முண்டோ நிலையோ தனமொழித்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஒற்கம்-மெலிவு. (உஅ)

[முன்னே கூறிய மானிடர்களே யல்லாமல் தேவர்கள்
முதலியோர் விரும்புவது அன்னமேயென்பதூஉம்,
அதுவே பசிநோய்க்கு மருந்தென்பதூஉ
முணர்த்துகின்றார்.]

தேவர் முனிவர் தானவருந்
திளைப்ப ருணவைத் திதிவிரும்பி
யாவ ருணவை விரும்பாதா
ரிடர்சே ருடலுண் முந்நூற்றெட்
டோவா நோயுண் டவற்றுள்ளும்
பசிநோய் கொடிய தறினதனுக்
காவா வென்றே யருளான
னருந்து மருந்தோ தனமன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் இருடிகளும் அசுரர்களும் தங்கள் தங்கள் சரீரமழியாமல் நிற்கவேண்டி யன்னமாதியான வுணவை யருந்துவார்கள். ஆகையால், உலகத்தில் எவர்கள் அன்னத்தை விரும்பாமல் விட்டார்கள்? அதுவல்லாமல் துக்கத்துக்குக் காரணமாகப் பொருந்திய வுடம்பின் தொடர்ச்சிவிடாத முந்நூற்றெட்டு வியாதிகளுண்டாம். அவற்றுள்ளும் பசிநோயே மிகவும் பொல்லாதது. அப்பசி நோயை ஒருவர் அடைந்தால் அருளினை யுடையவர் "அந்தோ! அந்தோ!!" என்றிரங்கி யதற்குக் கொடுக்கு மருந்தாவதும் அந்த அன்னமேயாம்.

(வி - ரை.) "அன்றென் கிளவி யாமென் றாகும்," என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். (உக)

[மேலே யன்னதானஞ் செய்பவர்களே பிராணதானஞ்
செய்பவர்களாமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

உற்ற பசிநோய்க் கனமருந்தை யுதவு வாரு மிலாகி
லற்ற துயிரு மவ்வுடலுக் கன்ன மளிப்பா ரவருண்டேற்
பெற்ற துயிரு மவ்வுடலம் பெறுமவ் வுயிருந் தருமாதி
சொற்றை யீவா னுயிரீவான் றரும முதலுந் துயக்கறவே.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவர் கொண்ட பசிநோய்க்கு அன்னமாகிய மருந்தைக் கொடுக்குந் தாதாக்களு மில்லையானால் அவ்வுடம்புக்கு உயிரு மில்லையாய்விடும். அன்னதானஞ் செய்பவர்க ளுண்டானாற் பசிநோய் நீங்கி யவ்வுடம்பு உயிரைப் பெற்று வாழும். அவ்வுயிரும் அறமுதலிய நான்கையும் செய்யப் பெறுமாகையால் அன்னதானஞ் செய்பவன் பிராணதானஞ் செய்பவனும். அதுவே யல்லாமல் விபரீதமற அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நான்கினையுந் தானஞ் செய்தவனுமாம்.

(வி - ரை.) சோறு-குறுகும்வழி குறுகிற்று. 'ஈவான்' என்பதனைத் தருமமுதனு மென்பதனோடுங் கூட்டுக. (௯0)

[அன்னதானஞ் செய்பவர்க ளிம்மை மறுமைப் பயன்களை யடைவரென்பதூஉந், தபோதனர்க் கன்னதானஞ் செய்பவர்கள் தவப்பயன் பேர்பாதியாக நிற்பதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

பொன்னை மணியைப் புனையிழையை
மற்றும் விரும்பும் பொருளினையு
மன்ன யளிப்பா ரீங்கடைவ
ரங்குந் தாம்வேண் டியவடைவ
ரன்ன மதனை யருந்தவரை
யருத்தி னார்க ளவர்பலத்திற்
றுன்னு வார்க ளொருபாதி
யவர்தா பொருபாற் றுன்னுவரே.

(இ-ள்.) அன்னதானஞ் செய்பவர்கள் இவ்வுலகத்திலேதானே பொன்னையும், இரத்னங்களையும், அணியும் ஆபரணங்களையு முடைய மாதர்களையும், மற்றுந் தாம் வேண்டிய பதார்த்தங்களையும் பெறுவார்கள். அத் தேவலோகத்திலும் தாம் வேண்டிய போகங்களைப் பெறுவார்கள். அரிய தபோதனர்களை யன்னத்தைப் புசிப்பித்தவர்கள் அவர்கள் செய்த தபோபலத்தி லொருபாதி பெறுவார்கள். அத் தபோதனர்கள் மற்ற வொருபாதியே பெறுவார்கள். (௯௧)

[சரீரத்துக்கும் அதனுற் செய்யும் அறமுதலியவற்றிற்கும் அன்னமே மேலாகிய காரணமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன மாக்கை தனையாக்கு மதனு லறமுன் னுளவாகு
மன்ன மதனு லனைத்தினுக்கு மதிக கார ணமதனாலே
யன்ன மதனுக் கொப்பான கரண மில்லை யாயுங்கா
லன்ன யான காரணமும் புதல்வர்க் குளதோ வகலிடத்தே.

(இ - ள்.) அன்னஞ் சரீரத்தை யுண்டாக்கும். அச் சரீரத்தி னால் அறமுதலிய நான்கு முண்டாகும். அதனை லெவற்றிற்கும் அவ்வன்னந்தானே மேலாகிய காரணம் ஆகையால், விசாரிக்கு மிடத்தில் அன்னத்துக்கு ஒப்பாகிய காரண மொன்றுமில்லை. அது எவ்வாறெனில், பூமியிற் பிள்ளைகளுக்கு மாதாவை யொப்பான் காரணமு முண்டோ? ஆகையாற் சரீர முண்டாவதற்கு அன்னமு மாதாவுமே முதற்காரணமாகும்.

(வி - ரை.) காரணமென்பது குறுகும்வழி குறுகிற்று. (கக)

[அன்னமே சிருட்டி முதலிய காரிய கருத்தாக்கண் மூவருமாகுமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன மதனை யுலகனைத்து
மாக்கு மயனென் றறையுமறை
மன்னு முலகந் தனைக்காக்கு
மாய னெனவு மதித்துரைக்குஞ்
சொன்ன வுலக மனைத்தினையுந்
துடைக்கு மரனு மெனச்சொல்லு
மின்ன முறையா லெவற்றினுக்கு
மிஃதே முதலென் றெண்ணுகவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) முதல்-காரணம். (கக)

[உதகத்துக் கெய்தியதோர் சிறப்பு விதியும், அன்னம் உதக மிரண்டையுந் தானஞ் செய்தலே யதிக பலந் தருமென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

உதக மதனை யுயிரெல்லா முண்ண விரும்பு மதனாலே
யுதகந் தனக்கு மொப்பான பொருள்வே றில்லை யுலகத்து
ளுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முயிரை யோம்பு மதனாலே
யுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முதவிற் பரம பலமுளதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஓம்புதல்-காத்தல். (கச)

[இங்ஙனஞ் சிறப்பித்த அன்னதான முதலாகிய விசிட்ட தானங்க ளெட்டும் மற்றுமுள்ள தானமுஞ் செய்தவர்கள், எமலோகத்தினை யடைந்து பின்னே சுவர்க்கத்தை யடைவார்க ளென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன முதக வாவசுவ மாடை குடைகட் டிலையகினை
மென்னு மிவைக ளிருநான்கு மீயிற் பிரேத பதியிரங்குஞ்

சொன்ன படியே மற்றுமுள தானம் புரிவார் துயரகலத்
துன்னு வார்க ளியமபுரி யதன்பின் னடைவர் துறக்கமுமே.

(இ - ள்.) அன்னமும், தண்ணீரும், யானையும், குதிரையும் தகிலும், குடையும், படுக்கைக் கட்டிலும், புலித்தோல் முதலிய ஆசனமும் என்னும் இவ்வெட்டு விசிட்டதானங்களையுஞ் செய்தவர்கள் எமராசன் அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணும்படி செல்வார்கள். இங்கே சொன்னபடி மற்றுமுள்ள தானங்களையுஞ் செய்பவர்கள் தங்கள் துக்கமெல்லாம் விட்டு நீங்க எமலோகத்தை யடைவார்கள். அதற்குப் பின்பு அங்ஙனங் கூறிய இருவகையான தானஞ் செய்தவர்களும் அவனேவலினாற் சுவர்க்கலோகத்தையு மடைவார்கள். ()

[மேல் கிறுத்தமுறையானே அறம் புரிந்தவர்களுக்கு எமராசன்
செய்யுஞ் சிறப்பை மூன்று செய்யுள்களாற்
குளகமாக வுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

தரும நீதியர்க டரும ராசபுரி
யடைய வேதரும ராசனும்
விரைய வேயவரை யெதிர்கொ ளாவரவு
வினவி யேகருணை விழைவினு
லரிய வாதனமு மருளி யேயுதக
விதியு மாதிநடு வந்தமு
மொருமை யோடவர்த முள்ளமு மோகையுற
வுதவி யேமதுர வுரையுமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அரியவாதனம்-சிங்காதனம். உதகவிதி-பாத்தியம், ஆசமனம் அர்க்கியம் என்பவை. ஆதிநடு வந்தம் - பாத முகஞ் சிரசு என்பவைகள். (கூ.சு)

வேத மாநிதனி லோது நீதிபல
மேவி னீரொருமை மேதையா
லோத லானுமைய லாது தேடினரு
மாருயிர்க் குறுதி யாவரே
நாத கீதவின் மாதர் சூழநட
மாட மேவுமுகிலர் நாண்மலர்ப்
போது சேரிரத மேறி யேகடிது
போமி னீரமரர் போகமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேதை - அறிவு. போகந்தருமிடத்தைப் 'போகம்' என்றது பொருளாகுபெயர். (௧எ)

எண்ணரி யாதொருப லத்தை நீரறமி
யற்றி னீர்தவ றுமின்றியே
கண்ணரி யேயதனை விண்ணின் மீதனுப
வித்து நன்றுமது மாளமுன்
பண்ணி யேயுடைய பாவ லேசமது
பாற வேயெமது பாலணைந்
துன்மி னீர்நரக யாத னைப்பலவு
மென்ற வர்கருளு ரைப்பனே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) லேசம் - சிறிது. (௧அ)

[மேலவர்கள் சுவர்க்கத்தை யடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஏவல் பெற்றுநம னைத்த ணந்திரத
மேறி யேயறிவு தேறியே
தேவர் பெற்றதிவி தேச முற்றதல
போக முற்றுமுறை சேரவே
மேவி யிட்டமுற வேயி ருப்பரிடர்
மேவு தற்கரியர் மெய்மையே
பாவ முற்றினர்கள் பாத ளக்குழியி
லேத மேயினிமை பற்றுமே.

(இ - ள்.) இப்படி எமராச னேவலைப் பெற்றுப் பின்னே யவனை நீங்கிப் புட்பக விமானத்தி லேறி யறிவு தெளிந்து தேவர்கள் பெற்று வாழுஞ் சுவர்க்கலோகத்தினை யடைந்து ஒப்பில்லாத போகங்களை முழுதும் புண்ணியங்களைச் செய்த முறையே வந்து பொருந்த அவற்றினைப் பெற்றுத் தாந்தா மிச்சித்த பொருள்களும் வந்து கைகூட விருந்து வாழ்வார்கள். அதுவல்லாமல் துன்பங்க ளொன்றையும் பொருந்தார்கள். இது சத்தியமே. தேவலோகத்தில் துன்ப மெய்தாதோ வெனிற், பாவஞ் செய்தவர்கள் அடையு நரகக்குழியின் துன்பம் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையுஞ் சுவர்க்க வின்பத்திற் பொருந்துமோ பொருந்தாது.

(வி - ரை.) சுவர்க்க பூமியில் துன்பமெய்தினு லதுவு நரக பூமியாய் விடுமென்பதுபற்றி 'ஏத மேயினிமை பற்றமே' என விளுவினர். (௩௯)

[இனிப் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையும் பயனைக் கூறி மேற் பாவஞ் செய்தவர்க ளடையும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

புண்ணிய பலங்க டம்மைப் புகன்றனம் புவியிற் பாவம்
பண்ணினா பலமுஞ் சொல்வாம் பருப்பத முனிவ! கேணீ
திண்ணியர் பாவ பேதந் தீர்ந்தவர் சிவனு மூண்டென்
றெண்ணிய ரச்ச மெய்தக் கேட்டிடும் போதோ வென்றும்.

(இ - ள்.) பொதிய மலையிலிருக்கு மகத்தியனே! இப்படிப் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையும் பலங்களைச் சொன்னோம். மே லிந்தப் பூமியிற் பாவஞ் செய்தவர்க ளடையும் பயனையும் திட சித்தமுடையவராய்ப் பாவவகைகளையு நீங்கிச் சிவனையு முண் டென்று கருதினவர் கேட்குங் காலமே யல்லாம லெக்காலமு மச்ச மடையும்படி சொல்லுகின்றோ. மதனை நீ கேட்பாயாக!

(வி - ரை.) ஓகாரம் பிரிநிலையில் வந்தது. (௪௦)

[பாவஞ் செய்த ஆன்மாக்க ளெல்லாம் எமலோகத்தை யடையு முறைமைக்கோர் பொதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கருவினு ளுயிரு மற்றைக் காயமே தங்க டம்மின்
மருவிய வுயிருந் தொல்லை வல்வினை மாய வச்சம்
பெருகிட மோகந் துன்பம் பிரிந்துடல் பிரியும் போதிற்
றருமுட ரூங்கித் தூதர் செலுத்திட யமனி சாரும்.

(இ-ள்.) கர்ப்பத்திலிருக்கு முயிரும் அதல்லாமல் மிருகவகைகள் முதலிய யோனிபேதங்களி லிருக்கும் ஆன்மாக்களும் முன் னுள்ள பிராரத்த கர்மந் தொலைந்தவாறே பயமு மோகமுந் துயரமு மேலிட்டு நிற்கும்படி யெடுத்த வுடம்பினின்று நீங்கி யப்படி நீங்குங் காலத்தி லுண்டாகும் யாதனா சரீரத்தை யெடுத்து எமதூதர்கள் செலுத்த எமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) அச்சம்-எமதூதராலடையு நடுக்கம். மோகம்-புத் திரமித்திராதிகளை விட்டுப் போகிறோமேயென் றெண்ணுமாசை துன்பம்-மரணவேதனை. (௪௧)

[மேருமலையின் தென்பாலான வைவசுதமென்னும் எமலோகம் பூமிக்குமேல் வித்தனை யோசனை தூரத்திலிருக்குமென்னு மெல்லையும், நல்வினை தீவினை யுடையவர்கட்கு அது அமையுந் தூரமுமாமாறு முணர்த்துகின்றார்.]

மண்டணின் மேரு வென்னு மலைதனிற் றென்பால் வார்ந்த
வெண்டிக ழெண்பத் தாறா யிரமெனும் யோச னைத்தந்
தண்டமுந் தரித்த கையன் றங்கிய யமனி சாருந்
தொண்டர்க் டமக்குத் தூர மணித்தறந் துன்னி னோர்க்கே.

(இ - ள்.) எண்ணத்தக்க எண்பத்தாறாயிரம் யோசனையளவு பூமிக்குமேல் நீண்டு மேருவென்னும் மலைக்குத் தென்புறத் திசையில் தண்டாயுதத்தைத் தரிக்கும் எமராசனிருந்து வாழும் யமனியென்னும் படைவீடு பொருந்தும். அது பாவிகளுக்கு அதிதூரமாயும் புண்ணியவான்களுக்குச் சமீபமாயுந் தோன்றும்.

(வி - ரை.) இந்தாவதன் இல்லுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிற்று. (சஉ)

[நிறுத்தமுறையால் தீவினை செய்தவர்கள் எமலோகத்தை யடையு முறைமை உணர்த்துவான் றொடங்குகின்றார்.]

சித்திர குத்தன் சீவன் செய்தியின் றிறங்க ளெல்லாம்
புத்தியி னொருமை செய்து புகன்றிடச் சமனும் போக்க
வொத்துயிர் கவருந் தூதர் வழியினு மொறுக்க வொல்கிச்
சித்தமுங் கலுழ்ந்து தீயார் செல்கைமுன் செப்பு வாமே.

(இ - ள்.) சித்திரகுத்தனென்னுங் கணக்கன், ஆன்மாக்கள் செய்த கர்மவகைக ளெல்லாவற்றினையுந் தன்னுடைய அறிவினால் நிச்சயித்து, 'இவரிவர் செய்த கர்மமிது' என்று சொல்ல, அதனைக் கேட்டு எமராசனு மேவுகிறபடியினால் சென்று பொருந்தி உயிரை வாங்குகின்ற எமதூதர்கள் பூமியிலிருந்து கொண்டுவரும் வழியிலே மிக்க துயர் செய்ய உள்ள மெலிந்து அழுது தீவினையுடையவர்கள் செல்லு முறைமையை முதற்கட் சொல்லுகின்றோம். (சங)

(வி - ரை) 'கலுழ்ந்து' என்பதற்குக் கலங்கி எனினுமாம்.

[மேலே தீவினையுடையவர்களை எமலோக மடைவிப்பிக்கும் எமதூதர்களுடைய இயல்பினை நான்கு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

கலிச் சந்தவிருத்தம்

மைத்திகழ்தரு வரையினைநிகர் வடிவுடையவர் வலியார்
மெய்த்திகழ்தரு மரணமுமுளர் விடவரவன வினையார்

குத்திரவினை பலவுமுடையவர் குணமிலவல கொடியார்
இத்தகைமைய ரியமன்றுரை வழிவிலக்குத லிலரே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், கருமை விளங்குகின்ற அஞ்சன பருவதத்தை யொத்த சரீரத்தையும், மிகுந்த பலங்களையுஞ், சரீரத்தில் விளங்குகின்ற வச்சிராங்கிகளையும், விடத்தை உமிழ்கின்ற பாம்பினையொத்த தீமைத்தொழிலினையும், வஞ்சனைத் தொழில் பலவற்றையும் பாவிகளிடத்து நன்மையில்லாது தீமைகளையே வல்ல கொடுமையினையும் உடையவர்களா யிருப்பார்கள். இத்தன்மையையுடைய தூதர்கள் எமராசனுடைய சொல்லின் வழியைத் தப்பமாட்டார்கள்.

(வி - ரை.) குத்திரவினை - தாமாக முன்னில்லாது வேறொன்றை யேதுவாக்கிக் கோறல். (சச)

வீரமுமுளர் வெகுளியுமுளர் விரைதலுமுள ருடலத்
தீரமுமுளர் சினமுதலிய செறுநெறியினர் திருமுன்
னீரமுமுள ரெரியுமிழ்விழி யிருமையுமுள ரிகலிற்
கூரமுமுளர் கொடுபடையினு முயிருணவல கொடியார்.

(இ - ள்.) வீரத்தையுந், தீவினையோர் மேல்வைத்த கோபத்தையும், எமராசனேவிய கருமங்களில் மனமடியாது செல்லும் விரைவினையும், அழியாத வச்சிரயாக்கையையும், சினமுதலியவற்றைக் கெடுக்கு நன்னெறியையுடைய தபோதனர்கள் சந்நிதியில் இரக்கத்தையும், நெருப்பைச் சொரிகின்ற இரண்டு விழியின் றன்மையையும், பகைத்தவர்களிடத்தில் கொடுமையே செய்யுந் தொழிலையுந், தாமெடுக்கும் ஆயுதங்களைப் பற்றவு முயிரினை உண்ணவல்ல தீமையையும் உடையவர்களா யிருப்பார்கள். (சரு)

காலமுமிது வெனவறிகுநர் கருமமுமிவை யெனவுஞ்
சூலமுமொரு கரமருவினர் சுழல்வலையமு மொருகைப்
பாலனனர னெனுமறிவறு பதர்மனிதர்கள் பயமுற்
றோலமுமிட வுடலினைவிட வுயிர்கவர்வினை யுடையார்.

(இ-ள்.) முன்னே கூறிய அத்தூதர்கள் அவரவர்களுக்கமைத்த காலம் இதுவென்றும், அவரவர்கள் செய்த கர்மங்களிவையென்று மறியவல்லவர்களுமாய், ஒருகையிலே சூலமு மொருகையிலே சுழலுகின்ற பாசக்கயிறும் பொருந்தினவருமாய்ச் சங்கார கர்த்தாவாகிய அரனே யுலகபரிபாலனனென் றுணரு மறிவில்லாத பதரையொத்த

பாவனாட்கள் பயப்பட் டலற வுயிரானது உடம்பைவிட்டு நீங்க அவ்வழி யினை வாங்குங் கொலைத்தொழிலை யுடையவர்களுமா யிருப்பார்கள். (சக)

(வி - ரை.) பாவனன்-காப்போன்.

நிட்டூரதூதர் நினைவழியவு நிலையிலாச்சில ருடலைக்
கட்டுவர்முது குறவளைவுறக் கயிறுறவிரு காமும்
பிட்டுதிரமு மொழுகிடவிடர் பெருகிடவல றிடவும்
வெட்டுவருயர் விண்ணிலலையா விசிறுவரற வெடியார்.

(இ - ள்.) நிட்டூரத்தையு மிகவும் வெடித்த சொல்லையு முடையவர்களாகிய எமதூதர்கள்: தம்மைக் கண்டவுடனே அறிவழிந்து போகாநிற்கவும் விடாம லொரு நிலையுமில்லாத சில பாவிக ளுடம்பைத் திருப்பி மடக்கி வளைத்து, முதுகிற் பொருந்த விரண்டு கைகளையு முராயிருக்க கயிற்றினாற் சேர்த்துக் கட்டி யுடம்பெல்லாம் பிளந்து இரத்தந் தாரை யொழுகவுந் துக்கம் பெருகவும் வாய்விட்டலறவும் வெட்டி, உயர்ந்த ஆகாசத்திற் சுழலவெடுத்து வீசுவார்கள்.

[இப்படிச் சொல்லிய எமதூதர்களால் பாவஞ் செய்தவர்கள் எமலோகத்துக்குப் போம் பொல்லாத வழியை யடைவார்களென் றுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகைமைய வியமனபட ரிடைவிடலில வலியாற்
குத்திரர்குண மறுசிறுமையர் கொடியனவினை யுடையார்
நைத்துளமுட னலையுமுற நயமியதுணை யறவே
சித்திரமிகு துயருறுவழி செறிவர்கள்பிறி வறவே.

(இ - ள்.) இக்குணங்களோடு பொருந்தும் எமதூதர்கள் நீங்காத வலிமையினால் வஞ்சகர்களுமாய், நற்குணமில்லாத அற்ப புத்தியை யுடையவர்களுமாய்க், கொடுமையை யுடையனவாகிய தீவினையுடைய பாவிகள் உள்ள மெலிந்து துன்பமு மேலிட நலம் பொருந்திய துணையுமற்றுப் பலவகையாக மிகுந்த துயரம் பொருந்திய வழியில் நீங்காதடைவார்கள். (சஅ)

[அவ்வழியிலுள்ள துயரத்தை ''இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிநிலைத்துறை

கண்டக முறுநெறி செறிசில கரிசர்கள் கதறு
விண்டிட விரைவினர் விடுமுறை யறிகிலர் விழுவார்
துண்டிகழ் சிலைநுதி செறிநெறி குறுகிய சிறியார்
பிண்டிட வினையடி பிசைபுற விழுவர்கள் பிழையார்.

(இ - ள்.) தாந்தாஞ் செய்த பாவத்தினால் பெருமுட்க ளடர்ந்த வழியிலே எமபுரிக்குச் செல்லுஞ் சில பாவிகள் அம்முட்கள் காலிலே தைக்க அலறிச் செல்லுவார்கள். செல்லும்போ தந்த முட்களைப் பிடுங்கிப் போட்டுச் செல்லு முறைமையை யறியாமலே வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். பிழை யமைந்த சில சிறியார்கள் திண்ணிமை யான கூறிய கற்கள் பரந்த வழியி லணுகி யக்கற்க ளிரண்டு காலி லுஞ் சிதையும்படி தைப்பதனாலே நிலத்தில் வீழ்வார்கள். (௨௯)

அளறுறு நெறியிடை யடியுற விடுமுறை யறியா
ருளமறு கிடவுட னடலையு முறவலி யொழிவார்
பளமுறு நெறிசிலர் படர்வர்க ளிடர்பல படவே
பிளவுற வுடன்முழு தரிகுசை நுதிவழி பிரியார்.

(இ - ள்.) சில பாவிகள், சேறு பரந்த வழியில் அடிவைக்க அச்சேறு காலினின்றும் விடுமுறையைக் காணுமல் மனஞ் சுழலச் சரீரந் துக்கத்தை யடையத் தங்கள் பலமுங் கெடுவார்கள். சிலர், ஆழ்ந்த பள்ளங்கள் பொருந்திய வழியில் துக்கங்கள் பலவு முண்டாகச் செல்வார்கள். சிலர், உடம்பெல்லாம் பிளக்க அரியுங் கூரிய வாயினையுடைய நாணற்புல் பொருந்திய வழியை நீங்காமல் செல்லுவார்கள்.

(வி-ரை.) நடலை-துன்பம். (௩௦)

விடமமு முறுதடம் விரவிய கலர்சிலர் மெலிவார்
தடவரை யிடைநடை தளர்வுற வுறவறு தமியார்
பொடியறு தழல்வழி புகுதுவர் நிலையிலர் புலியார்
படுகுழி விடமமு மடைவர்கள் சிலரிடர் படவே.

(இ - ள்.) சில பாவிகள், செவ்வையான வழியில்லாமல் வஞ்சனை மிகுந்த வழியிற் சென்றதனாற் றுக்கத்தை யடைவார்கள். சிலர், பெரிய மலைவழியிற் சென் றேற்ற விறக்கங்களிலே நடைகூடாமற் கால்தளரத் தமக்கோ ருறவுமில்லாத தனியராய் நிற்பார்கள். சிலர், தமக்கொரு நிலையு மில்லாதவராய்ப் பொடி மூடாதெரியு நெருப்போடு பொருந்திய வழியிற் புகுவார்கள். சிலர், படுகுழி முதலிய வஞ்சனைகள் அமைந்த வழியிலே சென்று துக்கத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) விஷமம் 'விடமம்' எனத் திரிந்தது. தமி - தனி. புல்லியா ரென்பது இடைக் குறைந்து நின்றது. (௩௧)

சரங்கள் சகலமு முறுநெறி செறிசில தமியார்
வெருவுவ ரழனிகர் வியன்மணை லிடைவழி விழுவார்
நிரைமுளை நிறுவிய நெறியிடை யடிதளர் நிலையார்
பருவர லுறுவர்கண் முளைமுளு முறுநெறி படர்வார்.

(இ - ள்.) சிலர், அம்புபோ லறுக்கு மோடுஞ் சல்லியும் பரந்த வழியிலே போய்த் தமக்கொரு துணையுமில்லாமல் அந்த வழி தொலையாமையினாலே நடுங்குவார்கள். சிலர், நெருப்பினையொத்த சுடுமணல் பரந்த வழியிலேபோய்ச் சூடு பொறுக்காமல் விழுவார்கள். சிலர், ஒழுங்குபட வசிகளை நிறுத்திய வழியிலே போய் அந்த வசிகள் காலிலே தைக்க அதனாற் போகமாட்டாமல் அடி தளரு நிலையை யுடையராவார்கள். சிலர், மூங்கிலின் முட்கள் பரந்த வழியிலேபோயவற்றினாற் றுன்ப மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) நெறி-வழி. வசி-வாள். (௩௫)

கூரிரு ளெறிசெறி கொடுமையர் சிலர்நிலை குலைவார்
காரய வளிதொடர் கனலனல் வழியிடை கலுழ்வா
ரராழல் வனநெறி யடைகுநர் சிலர்நினை வழிவார்
தீரவு மறிகில ரழனிகர் சிலைசெறி சிறியார்.

(இ - ள்.) சிலர், மிகுந்த இருள் பரந்த வழியிலே போய் வெளி காணாமலே நிலையழிவார்கள். சிலர், தீயொழுகக் காய்ச்சிய கரிய விருப்புச்சங்கிலி பின்னிக்கிடக்கும் வழியிலே போய் அடியிடமாட்டாமல் அழுவார்கள். சிலர், தீக்காட்டையுடைய வழியிலே போய் அந்தக் காட்டுத் தீயிற்பட்டு அறிவழிந்து நிற்பார்கள். சிலர், நெருப்பைப்போலச் சுடுகின்ற கற்கள் பொருந்திய வழியிலே போய் அதை நீங்கும் வகையுந் தெரியாலே மயங்கி நிற்பார்கள். ()

உடைவர்கள் பனிநனி யுறுநெறி யதுதனை யுறுவார்
மிடறள வுறுமணல் விரவிய கவர்சிலர் மெலிவார்
சுடரன துளிமழை சொரிவழி தனினிலை தொலைவார்
வடிவற மயலுற வறளியி னழல்வச மறுவார்.

(இ - ள்.) சிலர், பனி மிகவும் பொருந்திய வழியி லடைந்து பனியினாலே உள்ள முடைவார்கள். சிலர், கழுத்தள வமிழ்ந்து மணல் பரந்த வழியிலே போய் வருந்துவார்கள். சிலர், நெருப்புப் போன்ற துளியினையுடைய மழை பெய்யும் வழியிற் போய் அதனால் நிலையழிவார்கள். சிலர், வறளிநெருப்புப் பொருந்திய வழியிலேபோய் தம் மேனிகெடக் கலக்கமுண்டாகத் தமது சரீரத்தின் வலி கெடுவார்கள். (௩௭)

சிங்கமு முறுநெறி செறிவின ரறிவிலர் செயலுந்
துங்கிய புலிவன மடைகுநர் நிலையிலர் தளர்வார்
வெங்கொலை மிருகமு முடலட வொருவழி விழுவார்
விங்கிட மசகமு முடலினை நினைவினை விடுவார்.

(இ - ள்.) சிலர், சிங்கங்கள் பொருந்திய வழியிலே போய் அவைகள் பாய்தலினாலே செயலும் அறிவுமில்லாமல் மயங்குவார்கள். சிலர், புலிகள் நெருங்கிய காட்டு வழிகளிற் போய் அதனாலே தஞ் செயல் கெட்டு வருந்துவார்கள். சிலர், மற்றுமுள்ள வெவ்விய கொலைசெய்யு மிருகங்களுந் தம்முடம்பை யழிக்கப் பிறிதொரு வழியிலே போய்க் கலங்கி விழுவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய்ப் பெருங் கொசுக்க ளுடம்பைத் துளைக்க வருந்தித் தம் மறிவொழிவார்கள். (௩௩)

உளைவர்க ளுடல்குடை கிருமிக ளுறுநெறி யுறுவார்
செளுகையு முடலட வொருவழி யறிவிலர் செறிவார்
தொளையுற வுடலடு சிறுபற வைகளொடு சுழல்வார்
வினைவற விடவர வடர்வழி யயருற விழுவார்

(இ - ள்.) சிலர், உடம்பைக் குடையும் புழுக்கள் நெருங்கிய வழியிலே போய் வருந்துவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் அட்டைகள் வந்து உடம்பைக் கடிக்க அதனாலே அறிவும் போய் மயங்குவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் உடம்பைத் தொளைக்குஞ் சிறிய பறவைகள் பலவற்றினாலுங் கொத்துண்டுங் கடியுண்டுஞ் சுழலுவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் நல்வினை விளைவில்லாமையாலே விஷத்தை யுமிழும் பெரும்பாம்புகள் வந்து கடிக்க அதனாலே சோர்வடைந்து விழுவார்கள். (௩௪)

கடகரி தொடர்வழி யழுதழு தயர்வொடு கலுழ்வார்
உடலட வுளியமு மொருவழி நினைவினை யொழிவார்
இடபமு மடர்வழி யிடர்பல படுவர்க ளெளியார்
இடமுடை மயிடமு மடர்வழி யழிவர்கள் செயலோ.

(இ - ள்) சிலர், மதம்பட்ட யானைகள் பாயும் வழியிலே போயந்த யானைகள் பாய்தலினாலே யழுதழுது சோர்வினோடு கலங்குவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய்க் கரடிகள்வந் துடம்பைக் கவ்வ அதனா லறிவு நீங்குவார்கள். சிலர், இடபங்க ணெருங்கிய வழியிலே போய் அவற்றினாற் றுன்பங்கள் பலவும் பட் டவற்றினைத் தடுக்கமாட்டாம லெளியராய் நிற்பார்கள். சிலர்,

கலியினையுடைய காட்டெருமைகள் பாயும் வழியிலே போய்ச் செயலொன்றோ அழிவது, மனமு மழிவார்கள்.

(வி - ரை.) ஒகாரம் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௬எ)

ஒட்டக முறுநெறி யுடல்வினை கெடநினை வொழிவார்
நிட்டுர மகளிரு மடர்வழி யழிவது நினைவோ
வெட்டிய நிசிசரர் மிடைவழி யுடன்வினை விடுவார்
தொட்டிட விறலுறு பிணிபல வயர்வொடு சுழல்வார்.

(இ - ள்.) சிலர், ஒட்டகங்கள் மிகுந்த வழியிலேபோ யுடம்பின் செயல் கெட அறிவழிவார்கள். சிலர், கொடுமையைச் செய்யு மிடாகினிகளாகிய குரூரமகளிர் நெருங்கிய வழியிலேபோனவர்கள் செய்யுந் துயரினா லறிவொன்றோ அழிவது, செயலு மழிவார்கள். சிலர், கொடுமையான இராட்சதர் நெருங்கிய வழியிலேபோ யுடம்பின் செய லழிவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியில் வலியமைந்த வியாதிகள் பலவும் வந்து பிடிக்கச் சோர்வினாலே யுழல்வார்கள்.

(வி - ரை.) வெட்டிமை - கொடுமை. (௬அ)

ஊறுற வுடலிடை யுணர்விலர் சரமழை யுறவே
கூறுற வுடல்பல குலிசம தாறுமழை கொளவே
நீறுற வுடல்கெட வொருவழி யழிவது நினைவோ
தேறிய வழன்மழை பலபல முறையொடு தெறவே.

(இ - ள்.) சிலர், பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பி லிடையூறு பொருந்த அம்புமாரி சொரிய அறிவு கெடுவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பலவாகத் துணிக்கும் வச்சிராயுதங்களாகிய பெருமழை சொரிய வதனா லறிவழிவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய்ப் பிரகாசிக்கும் நெருப்பு மழைகள் பலபல வகையாகப் பெய்து சுடுகையினாலே யுடம்பு வெந்து நீறாக அறிவுமாத்திரமோ அழிவது, செயலு மழிவார்கள். (௬௯)

கடுகிய வளிலனு முறுநெறி யுகளொடு கலுழ்வார்
பொடிமழை பொழிவழி நிலைபற வலவொடு புகுவார்
உடல்பிள வொருவழி மழைபொழி சிலையுற வுளைவா
ரிடிவிழ விழுமினு மிடருற நிலவுத லிலரே.

(இ - ள்.) சிலர், தூளோடு பொருந்தி விரைந்துவரும் பெருங்காற்றடிக்கும் வழியிலே போய்க் கலங்குவார்கள். சிலர், தூளிமழை சொரியும் வழியிலே போய் நிலையற்றுத் துயரமாய்ப் போவார்கள்,

சிலர், பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பிண்டு போகும்படி கன் மழை பொழிவதனால் வருந்துவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போ யிடியு மின்னலும் விழ அவற்றினாலே துயரமடைந்து தாம் அறிவோடு பிரகாசிப்பதுபோய் நிலையழிவார்கள். (௬௦)

ஆயுத வருடமு மொருவழி யுடலினை யரியக்
காய்கன லினைநிகர் கடுவறல் சுடவுடல் கலுழ்வார்
ஓய்வர்கள் குளிர்பனி யனிலனு முறுவழி யுளைவார்
எய்வர்க ளினையன விடர்பல வழியுறு மெளியார்.

(இ - ள்.) சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போ யாயுத மழையாக விழுந்து உடம்பைத் துண்டிக்கவும், எரியும் நெருப்புக்கொத்த கச்சு நீர் மழை விழுந்து உடம்பைச் சுடவும், ஆற்றாமற் கலங்கிச் சோர்ந்து விழுவார்கள். சிலர், குளிர்ந்த பனியும் பனிக்காற்றும் பொருந்திய வழியிலேபோ யவற்றினால் மிகவும் வருத்த மடைவார்கள். இப்படிச் சொல்லிய வழியிலே போகும் நல்வினை வலி யில்லாதவர்களித்தன்மை யுள்ளனவாகிய துயரங்கள் பலவற்றையு மனுபவிப்பார்கள். (௬௧)

கடுகிய பசியுற வொருவழி யறிவிலர் கலுழ்வார்
விடுமுறை யறிகிலர் விரவிய கொடுமைய வினையார்
இடர்படு வதுமுனை வினையென வுளமதி லெணுவார்
திடமுடை யமபடர் வலிசெய வழியொடு செறிவார்.

(இ - ள்.) சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் மிகுந்த பசி மேலிட அதனை லறிவின்றி யப்பசி தீரு முறைமையை யறியாதவராய்க் கலங்குவார்கள். இப்படிப் பொருந்திய தீமையையுடைய யாவிகள், 'யாமித் துயரப்படுவது முன்செய்த பாவம்' என்று தம்முள்ளத்தில் விசாரிப்பார்கள். அப் பாவிகளெல்லா மிகுந்த பலத்தினையுடைய எமதூதர்கள் வன்மைசெய்யத் துயரமடைந்து எமலோகத்துக்குப் போகும் வழியிலே போவார்கள். (௬௨)

[அத் தீவினை யுடையோரை எமதூதர்கள் கொண்டுபோகும் முறைமையைப் பதினாறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்.

சிலரைத் தொடரிற் செறிவித் தடியிற்
றலையைத் தறையிற் றகவைத் துயர்வா
னலையிற் சரணத் தினைவைத் திகவா
வலனுற் றலறக் கொடுபோ யடைவார்,

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில தீவினையுடையோரைக் காலி லிருப்புச் சங்கிலி பூட்டித், தலையை நிலத்தில் வைத்துச், சங்கிலி யோடு பொருந்திய காலிரண்டையு முயர்த்த ஆகாசத்திலாக்கி, உள்ளத்தி லிரக்கமு மொழிந்து, அவர்கள் துயரமடைந்து கிடந் தலறும்படி யிழுத்துக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) எமதூதரென்னு மெழுவாயை வருவிக்க. (௬௯)

உரையிற் கொடியா ருரமிக் குடையார்
திரையத் துறுவார் தமைநிட் டுரமே
தரையிற் கவிழத் தடமார் முகமு
மரையக் கொடுபோ யடைவித் திடுவார்.

(இ - ள்.) கொடிய சொல்லையு மிருந்த வலியையுந் தறுகண்மை யையு முடையவர்களா யிருக்கிற எமதூதர்கள், நரகத்திற் போவோராகிய சில தீவினை யுடையோரை நிலத்திற் பெரிய மார்பு முகங் கவிழத் தள்ளி யவ்வுறுப்புகள் நிலத்தோடு தேய்ப்புண்ண இழுத்துக் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். (௭௰)

நேசற் றவரே நிலையற் றவரைத்
தேசற் றவரைச் சிலரைச் செறியப்
பாசத் துடலம் பறியப் பதறிக்
கோசத் தமுறக் கொடுபோ யடைவார்.

(இ - ள்.) சற்றும் ஆன்மாக்களிடத் திரக்கமில்லாத எமதூதர் கள், தருமமார்க்கத்தி னில்லாதவருமாய் மறுமைப்புக ழில்லாதவர் களுமாகிய சில தீவினையுடையோரைப் பாசக் கயிற்றினால் இறுக்கிக் கட்டி யுடம்பு வருந்துவதனாலே பதறித் துடித்துக் கோவென் றலறுஞ் சத்தந் திசைகளெங்கு மெழக் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) செறிதல் - கட்டமுந்துதல், பரிதல்-வருந்துதல்.

சிந்தத் துருகா தவரைத் திறலார்
மத்தக் களிறே யனையார் வலியா
ரத்தத் தமரங் குசமுள் ளதனாற்
கொத்திக் குளமுங் கொடுபோ யடைவார்.

(இ - ள்.) தருமத்தின் மனமுருகாத சில தீவினையுடையோர் களை, வெற்றி நிறைந்த மதயானைக் கொத்தவர்களாகி யதிக பலத் தையுமுடைய எமதூதர்களானோர் தமது கையிலிருக்குங் குடாரியி

னுனியினுல் நெற்றியையுங் கொத்தி யிழுத்துக்கொண்டுபோ யெம லோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) குளம் - நெற்றி. 'குளமும்' என்னு மும்மை மந் நளவுறுப்புகளுமெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. (சுசா)

களைகண் ணிலரைக் களவுள் ளவரைத்
தளரும் படிவெஞ் சமனுர் தமரே
யுளைவுள் ளுறவு முடல்பின் ளுறவு
முளைமுள் வனமே கொடுபோய் முனிவார்.

(இ-ள்.) கொடிய எமதூதர்களாயினோர், ஆன்மாக்களிடத் திரக்கமில்லாதவரையுங் கள்வரையும் வருத்தும்வண்ணம் அவர்க ளுள்ளத்திற் றுயர முண்டாகவு முடம்பு பிண்டபிண்ட போகவு மூங்கின் முட் காட்டிலே யீர்த்துக் கொண்டுபோய்க் கோபிப்பார்கள். (சுள)

பழுதே பகர்வார் பயில்பா வியரைக்
குழையா தவரைக் குளிர்வாய் மொழியே
விழையா தவரைக் கடிதே வியனு
ரழல்சேர் வழியே கொடுபோ யடைவார்.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர், கோட்சொல்லுதன் முதலிய பாவஞ் செய்தவர்களையுந், தருமத்தின் மனநெகிழ்ச்சி யில்லாதவரையும், பெரியோர்கள்குளிர்ந்த திருவாக்கை விரும்பாதவர்களையுஞ், சடுதியிலே நிறைந்து மிகவுந் தீப்பரந்த வழியிற் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். (சுஅ)

அத்தத் தினையு மடரக் கடிதே
பொத்திப் புறமே கயிறும் புகவே
துத்தத் தலறத் துவளத் துவளக்
குத்திச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவர்.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர், சில பாவிகளை யிரண்டு கையையு முதுகுப்புறத்து வாங்கித் தோளோடு தோள் சந்திக்கக் கூட்டிப் பாசக் கயிற்றினு லழுந்தக் கட்டி யவர்க ளலற வயிற்றிற் றுவளக் குவளக் குத்திக்கொண்டுபோய் யெமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) துத்தம் - வயிறு. (சுகூ)

சிலரைக் கரமுஞ் செறிவித் ததனைத்
தனையத் தொடருந் தழலைப் புரையு

முளையைச் செறிவித் ததிரா முனியா
வுளையக் கடிதே சமனூ ருறுவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில தீவினை யுடையோரை யிரண்டு கையையுங் கூட்டி யந்தக் கைகளிற் சங்கிலியும் பூணவிட் டுள்ளங் கைகளி னுருவ நெருப்புப்போன்ற முளையையுங் கடாவி யதட்டி யவர்கள் வருந்தும்படி கோபித்துச் சடுதியி லெமலோகத்திற் கொண்டு போவார்கள். (எ0)

கண்டத் துறவே கயிறுஞ் சிலரைக்
கொண்டெய்த் தலறப் புகுவார் கொடியார்
துண்டப் பிறைபோற் சுழல்வாள் பிடரிற்
புண்டைத் தலறச் சமனூர் புகுவார்.

(இ - ள்.) கொடிய எமதூதர்கள், சில பாவிகளைப் பாசக்கயிறு கழுத்தி லிறுகப் பூட்டி யவர்கள் வருந்தி யலறும்படி யிழுத்துக் கொண்டு போவார்கள். சிலரை யிளம்பிறைபோல் வளைந்த கொடு வாளாற் பிடரியிலே புண்படத் தைத் தலறும்படி வெட்டி யெமபுரி யிற் கொண்டுபோவார்கள்

(வி - ரை.) ஈண்டுச் 'சுழல்' என்பது வளைவின்மேற்று. (எக)

நாவிற் றுளையா நடுவே முளையு
மேவக் கயிறும் விரவப் பணியே
நோவித் தலறச் சிலநொய் யவரைப்
பாவப் பலமுற் றிலையே படர்வார்.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர், சில பாவிகளை நாவினைத் தொளைத்து, நடுவே முளையுங் கடாவி, அதனோடு பொருந்தக் கயிறுங் கோத்து வருந்தச் செய்து அவர்க ளலறும்படி தீவினைப்பயன் பலி க்கு மெல்லையாகிய எமலோகத்திற் கொண்டுபோவார்கள்.

(வி - ரை.) பண்ணி யென்பது இடைக் குறைந்து நின்றது.

குப்பத் திடையே கயிறுங் கொளுவா
னையத் துயரம் பலவு நவிலா
மையற் படவே மனமுஞ் சிலரைத்
தெய்வச் சமனூர் புரியைச் செறிவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள் சில பாவிகளைக் கோசத்திற் கயிறு கொளுவி யுடல் வருந்தவும் மனமயங்கவுந் துயரங்கள் பலவு முண் டாக்கித் தங்கள் தெய்வமான எமராசனது நகரத்தை யடைவார்கள்.

தூண்டப் புடையிற் றொளைசெய் ததனிற்
கண்டிக் கயிறுங் கடிதே யடைவார்
புண்டைத் துறவே கவுளும் புகுவார்
கொண்டக் கணமே சிலரைக் கொடியார்.

(இ - ள்.) கொடுமையையுடைய எமதூதர்கள், சில பாவிகளை மூக்கின் புறத்திற் றொளைத்து அதிலே பாசக்கயிற்றையுங் கோத்துக் கட்டிச் சடுதியிற் கொண்டுபோவார்கள். சில பாவிகளைக் கதுப்பிலே புண்பொருந்தத் தொளைத்துக் கயிறு பூட்டி யிழுத்துக்கொண் டக்கணத்திலே எமலோகத்திற் புகுவார்கள்.

(வி-ரை.) கட்டி யென்பது மெலிக்கும்வழி மெலிந்தது. (௭௪)

மூத்தத் துறவே தொளையு முளையுங்
கொத்திச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவார்
சித்தந் தயர்வுஞ் செறியச் சிலரைத்
துத்தத் தொடரிற் சமனூர் தொடர்வார்

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில பாவிகளை யுதடுகளிற் றொளையுண்டாக முளையையும் அடித் திழுத்துக்கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளை மனத்திற் சோர்வுண்டாக வயிற்றிலே கட்டிய கயிற்றினா லிழுத்துக்கொண் டெமலோகத்திற் போவார்கள். (௭௫)

கன்னத் தொளையிற் கயிறுஞ் செறியா
வென்னித் துயர்தா னெனவொரந் தழவே
துன்னப் படுநற் றுணையு மறவே
தென்னற் றிசையிற் புரியைச் செறிவார்.

(இ - ள்.) சில பாவிகளை யிரண்டு செவித் துவாரங்களினு மொருவக் கயிற்றைக் கோத்து, 'இத்துயர மெந்தப் பாவத்தால் வந்ததோ?' என்று வருந்தி யழவும், அதை நீக்குதற்கோர் நற்றுணையுமற் றொழியவுங் கொண்டுபோய்த் தென்றிசையி லுண்டாகிய நல்ல எமலோகத்தி லடைவார்கள். (௭௬)

மூகவா யுறவே கயிறும் மூனியத்
தகவோ வெனவோரந் தழுவார் தமையே
யகழும் புறமு மழியக் கொடுபோ
யிகழு மறிவா னுழையே யிசைவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், கீழ்வாய்ப் புறத்திலே கயிறு பொருந்துங் கோத்து வருத்தும்பொழுது 'இது முறைமையோ' என்று வருந்தி யழுஞ் சில பாவிகளை யுள்ளமு முடலு மழியக் கொண்டுபோ

யிம்மை மறுமை யிரண்டிலும் ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங் களை யீதென்றுப் பிரித்தறியுந் தன்மையை யுடையவனாகிய எம ராசனருகே யடைவார்கள். (எஎ)

அங்கத் தெவையு மழியச் சிலரைப்
பங்கித் தடைவார் பயிலத் துயரும்
பொங்கப் புலைநீர் புகர்வான் முதல்கொண்
டோங்கித் தடிவார் சமனூ ருறுவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில பாவிகளைச் சரீரத்திலுள்ள வுறுப் பெல்லாஞ் சிதையும்படி யறுத்தறுத்துக் கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளைத் துன்ப மேன்மேலு முண்டாக விரத்தம் பெருகப் புகரினை யுடைய வாள் முதலிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு ஓங்கி வெட்டுவார்கள். இப்படி வழியிற் பெருந் துயரங்கள் உண்டாக்கி யெமபுரியிற் கொண்டடைவார்கள்.

(வி - ரை.) புலைநீர்-இரத்தம். புகர்-தோயல்வாய்ப்பா லெழுந்த நீதார் நிறம். 'ஓங்கி' என்பது குறுகும்வழி குறுகிற்று. (எஅ)

[இப்படி எமதூதர்கள் கொண்டு போகப் பாவஞ் செய்தவர்க ளெமபுரத்தை யடைவரென் றுணர்த்துகின்றார்.]

தக்கார் வரவிற் றவறே புரிவார்
தொக்கார் வமிலார் நிலையே துமிலா
ருக்கே வழியிற் றுயர்வந் துறவே
புக்கார் விரையத் தருமன் புரியே.

(இ - ள்.) தம்மிடத்திற் பெரியோர்கள் வருங்காலத்தி லெதிர் கொள்ளல், பணிதல் முதலாயினவைகளைச் செய்யா திகழ்ந்தவர்க ளும், யாவரிடத்து மனநெகிழ்ந் தன்பு செய்யாதவர்களுமா யதனாற் றமக்கொரு நிலையில்லாதவர்களுமான பாவிகள் செல்லும் வழியி லெமதூதரா லிப்படித் துயரங்கண் மேன்மேலும் வந்து பொருந்த வினை லுள்ள மழிந்து சடுதியி லெமலோகத்திற் புகுவார்கள். (எகூ)

[இப்படித் தீவினை யுடையோரைக் கொண்டுபோகும் எமதூதர்கள் எமராசன் முன் சென்று அறிவிக்கு முறைமையும் 'இனிமேல் இவர்களைச் செய்யுந் திறம் யாது?' என்று வினவு முறைமையு மிரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

அழியாத வான்மையின ரகலாத வாய்மையின
ரதிபாத காதி யறிவார்

வழியாத நாகுசலர் மவிமாசு மேவினரை
மறவாத மாண றிவினர்
ஒழியாத வூசலென வுழல்வார்கள் பூதலமு
மொழியாத வாவி யுடையார்
பழியாத பான்மையரை வழுவாத தூதுவர்கள்
பதியாத மீது பணியா.

(இ - ள்.) ஒருகாலுங் கெடாத ஆண்மையையும், எமராசன் சொல்லிய வாக்கைத் தப்பாமற் செய்யுந் தகைமைப்பாட்டையும், அதிபாதக முதலிய பாவவகைகளைச் செய்பவர்களை யுள்ளபடி யறியுந் தன்மையையும், அதற்குச் சொன்ன நெறியிலே யவர்கள் வாதனை பண்ணுந் தெள்ளிமையையும், பாவங்கள் செய்தவர்களை மறவாத மாட்சிமைப்பட்ட அறிவினையும், என்றும் ஆட்டொழியாத வூசல் போலப் பூமியிற்போ யான்மாக்களைக் கொண்டுவருந் தன்மையையும், உடம்பி லிறவாத வயிரையுடைய நித்தியத்தையுஞ், சிவன்முத லாயினவர்களை யிகழாத நல்வினைப் பகுதியுடையோரை வருத்தாது விட்டு நீங்கு மறிவினையு முடைய எமதூதர்கள் தம் மிறைவனாகிய எமராசன் பாதங்களில் வணங்கி,

(வி - ரை.) வாதனை - மிகுந்த வருத்தம். 'பூதலமும்' என்ற வும்மையால் எமலோகமு மெனவறிக. (அ௦)

பாவஞ்செய் பாவியர்கள் பாலெம்மை யேவவுன
பாசங்கை மேவ வெளிதே
யேவஞ்செய் தார்விரைய லேவந்து ளார்வழியி
லேறுண்டு ளார்பெ ரிதுமே
நோவங்கு ளார்பரம நோலெங்கு ளாரிவர்க
ளூறங்கு வாய்மை நுவலார்
தேவென்செய் வாமினியெ னோவென்று கூறுவர்கள்
சேடஞ்செய் வானு மெணியே.

(இ - ள்.) 'சுவாமி! பாவஞ்செய்த தீவினை யுடையோர்களிடத்து நீரெங்களை யேவுதலினாலு மும்முடைய பாச மெங்கள் கையில் பொருந்துவதனாலுங் குற்றங்களைச் செய்தவர்க ளெளிதாகவே சந்நிதியில் வந்தார்கள். இவர்கள் வழியிலே மிகவும் வாதை யடைந்தார்கள். அதனா லவ்விடத்தில் மிகவும் வருத்தத்தை யுடையவர்க ளானார்கள். இவர்கள் வேதாகமங்களிற் சொன்னவழி நடவாதவர்க ளாகையினால் காலபாசத்தி னின்றுந் தப்புதற் கெங்கே மேலாகிய வலியுள்ளவ

ராவார்கள்? இனி யிவர்களை யாது தண்டஞ் செய்வோம்?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள்.

(வி - ரை.) எவ்வம் 'எவம்' என விகாரமாயிற்று. நோவ்-வலி. தூதுவர்களென்னு மெழுவாய் கூறுவர்களென்னும் பயனிலையோடு முடிந்தது. (அக)

[முற்கூறிய தீவினையுடையோர் வந்து எமராசனைக் கண்டவளவி லுண்டாவதோர் நடுக்க முணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

விண்டவர்கள் வேதநெறி வெய்யவினை தன்னைக்
கொண்டவர்கள் வஞ்சனைய நெஞ்சினர் கொதிக்குந்
தண்டதர னைச்சமனை நச்சரவு தன்னைக்
கண்டன ரெனக்கலுழ்வர் கண்டிடுகணத்தே.

(இ - ள்.) வேதாகம வழியிலே நடவாம லதனை யிகழ்ந்தவர்களும், கொடிய தீவினைச் செயல்களைப் பொருளென் றுட்கொண்டவர்களுமாகிய வஞ்சகம் பொருந்திய சிந்தையையுடைய பாவிகள், தண்டத்தைத் தரித்துக் கோபாக்கினியே பொங்கும் எமராசனைக் கண்டவளவிலே நஞ்சை உமிழும் பெரும்பாம்பினைக் கண்டவர்கள் போலக் கலங்குவார்கள்.

(வி - ரை.) கலுழ்தல்-கலக்கம். (அஉ)

[எமராசன் தன்மையையும், அவனைக் கண்டவர்கள் மனம்வேறுபடுந் தன்மையையும், 'மையனைய மேனியன்' என்னுஞ் செய்யுள் முதல் 'எவலரு ளெங்கள் பெருமான்' என்னுஞ் செய்யு ளீருக வொருதொடராக வுணர்த்துகின்றார்.]

மையனைய மேனியனை வாய்ந்தவறு மூன்று
கையுடை யனைக்கடி யனைக்கடிய ருள்ள
நையவுமிழ் வெய்யவழ லுட்டமுடை யானைத்
துய்யபிறை போலெயி றுறச்சுளி முகத்தே.

(இ - ள்.) அஞ்ஞனம் போன்ற திருமேனியையும், வலியமைந்த பதினெட்டுக் கைகளையும், அதிகோரத்தையுந், தூய்மையு மமைந்த விளம்பிறையைப் போன்ற பற்றுகள் தோன்றச் சிறுமுகத்திற் தீவினையுடையவர்க ளுள்ள மழியச் சொரியும் வெவ்விய அக்கினி விழிகளையு முடையனாய், (அங)

ஏற்றுபுரு வத்தினனை யீடுடைய மேனி
பற்றிமுக மீதுபெறு பங்கியுடை யானை
முற்றுமயிர் பெற்றமுக முற்றதர வோட்ட
நிற்றலற வுற்றபுர ணத்தினனை நேரே.

(இ - ள்.) நெற்றியின்மீதேறும் புருவங்களையும், வலியை யுடைய வுடம்பிற் றோன்றிய மேனோக்கிய முகங்களாய் நின்ற மயிரோம பங்கிகளையும், நிறைந்த மீசையமைந்த முகத்தோடு கூடிக் கீழுதடு மேலுதடு நேரேநிற்குந் தன்மையின்றித் துடிக்குந் தன்மை யையு முற்றிருப்பவனாய், (அச)

மேருநிக ருன்னதனை வீறுடைய தண்டந்
தாரகனை மற்றைய தழற்படை யனைத்துங்
காரனைய மேதியிசை காணவரு வானை
யேருடைய செய்யவுடை யாடையனை யென்றும்.

(இ - ள்.) மகமேருபோன்ற வுயரத்தினையும், வெற்றியை யுடைய தண்டாயுதமு மற்றுமுள்ள நெருப்புப்போன்ற ஆயுதங்களு முழுதுந் தரித்திருக்குந் தன்மையினையும், யாவருங் காணக் கரிய மேகம் போன்ற கடாவின்மேல் வருஞ் சிறப்பினையும், என்று மழகு பொருந்திய சிவந்த பரிவட்டத்தையே தரித்திருக்கு மியல் பினையு முடையவனாய், (அரு)

செம்மைபெறு மாலையது சேர்முடியி னானை
வெம்மையிடி யன்னகுரல் வீறுமுடை யானை
விம்முகட லோடுலக னைத்தையும் விழுங்கச்
சம்மத னெனத்தகு வனைத்தடை தடுததே.

(இ - ள்.) செந்நிறம் அமைந்த மாலைகளைச் சூடிய திருமுடி யையும், வெவ்விய இடிபோன்ற குரலின் மேம்பாட்டினையும், முழங் குங் கடலினோடு உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் காவல் கொடுத்து விழுங்குதற்கு விருப்பமுடையவன்போன்ற தன்மையையு முடைய வனாய், (அசு)

விரித்தமுகின் மேனிய மிருத்தியு மிருக்கக்
கருக்கிய நிறத்தினொடு காலனு மிருக்க
நெரித்தபுரு வத்தினுட னந்தகனு நீடப்
பரித்தகொடு மைத்தொழில்செய் மாரியுமோர் பாலே.

(இ - ள்.) பரந்த மேகம்போன்ற வடிவினையுடைய மிருத் தியு மொருபக்கத்தி லிருக்கக், கரிய நிறத்தினோடு கூடிய காலனு

மொருபக்கத்தி லிருக்க, வெறிட்ட புருவத்தோடு கூடிய அந்தகனு மொருபக்கத்தி னிலைபெறக், கொடுமை பொருந்திய தொழிலைச் செய்யும் மாரியு மொருபக்கத்தி லிருக்க, அதனடுவே வீற்றிருக்குந் தேவனாய்,

(வி - ரை.) விரிக்த என்பது வலிக்கும்வழி வலித்தல் பெற்றது. 'கீட' என்பதனை மாரியொடுங் கூட்டுக. 'ஓர்பால்' என்பது கடைநிலைத்தீவகம். வீற்றிருப்பானு மென்னு மெச்சம் வருவித்துரைக்க. (அஎ)

கருக்கிய நிறத்தினர்கள் கண்டவர்க ளஞ்ச
னெரித்தவுரு நெற்றியர்க ணிட்டுர ரரட்டர்
தரிகதிரி காத்தினர்கள் சத்திகிரி சூலம்
விரித்துடைய பாசமழ லங்குசமும் வேறே.

(இ - ள்.) கண்டவர்கள் நடுங்கும்படி கரிய நிறத்தினையுஞ், சுளித்த வடிவினையுடைய நெற்றியினையுங், கொடுமையினையும், உகிர் களையுஞ் சஞ்சலப்படுத்துங் குணத்தினையும், வேலும் - மூவிலைச் சூலமும்-கெடிய பாசக்கயிறும் - அழல்போன்ற தோட்டியும் - மற்று முன்னனவும், (அஅ)

தண்டுமிளிர் வாளொளிகொள் சக்கரமு மிக்க
வெண்டிகழும் வாளியினை தூணியெழி லார்கோ
தண்டமிவை மற்றைய தழற்படை யனைத்து
மண்டுதொழில் வீரதர தூதரவர் வந்தே.

(இ - ள்.) தண்டாயுதமும், விளங்கும் வாளும், ஒளியமைந்த சக்கரமும், பேரழகு விளங்கும் அம்புகளும், அவற்றினைச் சேர்க்கப் பட்ட அம்பறாத்தூணியும், அழகு நிறைந்த வில்லும், மற்றுமுள்ள அக்கினிபோன்ற ஆயுதங்க ளெல்லாவற்றையுந் தாங்குங் கையினை யுடையர்களா யவ்வவ் வாயுதங்களைப் பயிற்றுந் தொழிலின் மிக்க வீரமுடையவரான தூதுவர்கள் வந்து, (அகூ)

ஏவலாள ரெங்கள்பெரு மானென விருக்குந்
தேவனை விறைத்திற மதித்தொருமை செப்பு
நாவனை நடன்றனை நடுக்கமொடு கண்டார்
மேவலர்க ளென்னமனம் வேடுபடு வாரே.

(இ - ள்.) முன்னேகூறிய நிறத்தினையுடைய எமதூதர்கள் வந்து, 'எம்முடைய சுவாமி! யாங்கள்செய்யுங் குற்றேவ லருள்வாய்!'

என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய வீற்றிருக்குங் கடவுளாய்ச், சிவபிரா னருளிச்செய்த விதித்திறத்தை யேகாக்கிர புத்திசெய்து அவ் விதிப் படியே தண்டங்கள் செய்யச்சொல்லு நாவினையுடையவனாகிய எம ராசனை யச்சத்தோடுங் கண்ட பாவிகள், அவ் வெமராசனுக்குச் சத் துருக்கள்போல, அவன் மனத்துக்கு வேறுபடுவார்கள். (௬0)

[எமராசன் அப் பாவிகளைக் கோபிக்குந்திற முணர்த்துகின்றார்.]

வெறுத்தவரை நல்வினையை வெய்யவினை தன்னைச்
செறித்தவரை நோக்கியழல் சிந்தவிழி சித்தங்
கறுத்துமிக நச்சர வெனக்கடு வெனத்தா
னுறுக்குவ னறத்தளர் வுறக்கடி தொறுத்தே.

(இ - ள்.) எமராசன், நல்ல புண்ணியங்களைச் செய்யாது விட் டுக் கொடிய பாவங்களைச் செய்ய விரும்பிய பாதகரைத் தன் கண்க ளினின்று நெருப்புப் புறப்படப் பார்த்து, உள்ளம் வெகுண்டு, நஞ் சினை யுமிழும் பாம்புகள் போலவும் - ஆலகால விடம்போலவுஞ் சீறி, அவர்கள் தளரும்படி மிகவுங் கோபித்தருளுவான். (௬௧)

[பாவிகளாயினோ ரந்த எமராசனையே யன்றிச் சித்திரகுத்தனையுங் கண்டால் நடுங்குவரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

வெப்பவினை தன்னையும் விதிப்படி விளைந்த
துப்பவினை தன்னையு மதித்தொருமை சொல்லு
மெய்யுடைய சித்திரநல் குத்தனையும் வீறுக்
கையரவ் ரஞ்சுவர வன்விழிகள் கண்டே.

(இ - ள்.) அந்தப் பாவிகள், சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதாக மங்களிற் கற்பித்த முறையே யவரவர்க் குண்டாகிய கொடிய பாவத் தையுந் தூய்மையையுடைய புண்ணியத்தையு மறிந்து உள்ளபடியே சொல்லுஞ் சத்தியவாக்கினையுடைய நல்ல சித்திரகுத்தனையும் வேறு பட்டவனுடைய விழிகளைக் கண்டு நடுங்குவார்கள்.

(வி - ரை.) வீற்று என்பது விகாரப்பட்டு நின்றது.

சூத்திரம்

"வீற்றுப் பேதமும் விள்ளலுந் திரிபும்
வேற்றுமையுங் கொள்ப வேறுபடற் பொருட்

என்பதனானு முணர்க. (௬௨)

[சித்திரகுத்தன் அவரவர் செய்த பாவங்களை யெடுத்துக் கூறி அத் தீவினையுடையார் நரகத்தி லடைவதற் கொருப்படுமாறு அறிவித்தலையும், மேல் அந்த எமராசனு மெடுத்துக் கூறு முறையையும், இச்செய்யுள்முதல 'அகன்ற வெமதூதர்' என்னுஞ் செய்யுள்வரையு ஒருதொடராக உணர்த்துகின்றார்.]

சித்திரநல் குத்தனெதி ரூற்றவரை நோக்கிப்
பொய்த்திறம தித்தவர்கள் போதுகமு னணீர்
மத்தகளி றன்னவலி யாலுமெளி யார்தம்
வித்தமுதல் கொண்டவர் தமக்கிடர் விளைத்தீர்.

(இ - ள்.) நல்ல சித்திரகுத்தன், தனக்கெதிரே நின்ற பாவி களைப் பார்த்துப், 'பாவ வகைகளைப் பொருளென்று எண்ணினவர் களே வாருங்கள்! நீங்கள் முன்னுள் மதயானையை யொத்த பலத்தினு லெளியரா யுள்ளவர்களுடைய திரவிய முதலானவற்றை யபகரித் துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் துக்கத்தை யுண்டாக்கினீர்கள். (கூஉ)

அங்கமுறு மேன்மையழ காலுமய லார்த
மங்கையர்க டோள்புணரு மாதரவு வைத்தி
ரிங்கிவைக ளும்மையணை யாதகல்வ தெங்ஙன்
சங்கையுறு மின்னிரய முற்றுட னளர்ந்தே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிறர்பொருள் கைக்கொண்ட தல்லாமல், உமது சரீரத்திற்பொருந்திய அதிக அழகினுலே பிறருடைய மனைவி யர்கள் தோளினை யணையும் வாஞ்சையும் பொருந்திய நீங்கள், இப்படிக் கூறிய தீவினைகள் உங்களுடன் கூடி நில்லாம லெங்கே போகும்? ஆகையா லப்பாவங்கள் தீரும்படி நரகத்திலே சென்று அதனு லுடலிளைத்துத் துக்கத்தை யனுபவிக்கக்கடவீர்கள்!

(வி - ரை.) 'அழகாலும்' என்ற வும்மையாற் றனமிகுதியாலு மென் றுணர்க. சங்கை - வருத்தம். (கூந)

உற்றவர்கள் வெய்யநிர யத்துயரை யோரி
லற்றவர்க டீயவினை யல்லதறு மாறென்
குற்றமத னைக்குணமெ னப்பெரிது கொண்டீர்
துய்த்தவிந னஞ்சிலெக னீங்கும்வினை சொல்லீர்.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துக் கொடிய நரகத்திற் துன்பத்தை யனுபவித்தவர்களே பொல்லாத பாவங்களை யொழிக் கேதோ ராவார்கள். அப்படி நரகத்தை யனுபவியாமற் பாவங்களொழியு

மா றெப்படி? தீமைகளையே நன்மை யென்று மிகவு முட்கொண்டவர்களே! நீங்கள் நரக மனுபவித்தற் கிவ்விடத்திலே பயப்படுவீர்களானாற் செய்தபாவ மெப்படி நீங்கும்? எனக்கு அதனைச் சொல்லக்கடவீர்கள்!'

(வி - ரை.) துய்த்தல் - அனுபவித்தல். (கரு)

என்றினைய வாசக மவர்க்குற வினைப்பன்
கன்றியம னுஞ்சிறி மைக்கடிது நோக்கி
யன்றுமனு நீதிமுறை யாவையு மயர்த்தீ
ரின்றுகிர யத்துற விளைப்பதெ னிசைப்பீர்.

(இ - ள்) என்று இத் தன்மையையுடைய நீதி வசனங்களைச் சித்திரகுத்தன் அந்தத் தீவினை யுடையோர்க்குப் பொருந்தச் சொல்லாநிற்பான். பின்பு எமராசனும் வெகுண்டு, அந்தப் பாவிகளைக் கொடுமையாகப் பார்த்து, 'முன்னே ணீங்கள் மனுநெறி முறைமையெல்லா மறந்து பாவங்களையே செய்தீர்கள். இப்போது நரகத்திற் செல்லுதற்கு மனமடிவதென்ன? அதனைச் சொல்லக்கடவீர்! (கக)

வந்திடுக மண்ணுலக மாண்டதிறன் மன்னர்
வெந்துயர மேயுயிர்க ளுக்குற விளைத்தீ
ரெந்தமுறை யாலுமிங னேநுமது பாலே
வந்துதவி யானதுசொ லீர்பொருண் மதித்தீர்.

(இ - ள்.) பூலோகத்தினை யாண்ட வெற்றிப்பாட்டினையுடைய அரசர்களே! வருவீராக! நீங்கள் திரவியத்தை விரும்பி ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பங்க ளுறும்படி கொடுமையே செய்தீர்கள். அங்ஙனஞ் செய்த வும்மிடத்தி லெவ்வகையிலேயாயினு மீண்டு வந் துதவியான தெதுதான்? அதனைச் சொல்லக்கடவீர்! (கஎ)

மங்கையர்க ளெங்குளர்கள் மற்றையவர் தாமு
மெங்குளர்சொ லீர்புரவி யானைநர யான
மிங்குவர யாமறிய மேபகையை யொறுறும்
பொங்குபடை யெங்கொழிய விங்கெளிது போந்தீர்.

(இ - ள்.) உங்களுடைய அந்தப்புரத்திலே நீங்கள் துணையாக வெண்ணியிருந்த மடவார்க ளெங்கே யிருக்கிறார்கள்? மற்றுமுள்ள சுற்றத்தவரு மெங்கே யிருக்கிறார்கள்? அதனைச் சொல்லக்கடவீர்! நீங்களாண்ட குதிரையும் யானையும் எறிய சிவிகையு மிவ்விடத் துங்களுட னெக்கவர யாம் கண்டதில்லையே; சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கு

விறைந்த சேனை யெப்படி விட்டுப்போகத் தனித்து நீங்களிங்கே யெளிதாக வந்தீர்கள்?

(வி - ரை.) ஏகாரம் - இகழ்ச்சி. (கூஅ)

கன்றவெம தூதர்கசி வுற்றுமது காவ
லொன்றுமற நீர்தனிமை யோடிஙனு முற்றீ
ரின்றுநிர யத்திது ளிருந்தவு மிருந்தீ
ரென்றவர்க ளச்சமுற வேபல விசைப்பான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் நம்முடைய தூதர்கள் கோபிக்கையால் வருத்தமுற் றம்முடைய வாசற் காவலாயுள்ள தொன்றுந் தாங்காமற் போகத் தனிமையோடு மிவ்விடத்தில் வந்தீர்கள். இப்போது நரகத்தி லிருந்தவு மிருக்கின்றீர்கள்' என்று அவர்கள் அச்சமுறும்படி பல வசனங்களையுஞ் சொல்வான். (கக)

[இப்படியே யவர்கள் சொல்ல அப் பாவிகள் நிற்குந் திற மீளவும் எமராசன் கண்டு சண்டமகாசண்டனுக்குச் சொல்லுந் திற முணர்த்துகின்றார்.]

மற்றவரு முன்னமுள வல்வினைக ளெல்லா
முற்றுணர்வி னிற்பருவ யற்றுள நடுங்கா
வற்றெழிய மற்றிவ ரகத்திற மனைத்து
மெற்றிடுக சண்டமக சண்டகடி தென்றே.

(இ - ள்.) இப்படிச் சித்திரகுத்தனும் எமராசனு மொப்பச் சொல்ல அக் கொடுங்கோன் மன்னருந் தா முன்னாள் செய்த கொடு வினைக ளெல்லாந் தம்மறிவில் தோன்றிச் சொல்லுதற்கோர் உத் தாமு மற்று மனமடுங்கி நிற்பார்கள். மீளவும் எமராசன், 'சண்டமக சண்டரே! இவர்கள் செய்த பாவவகைக ளெல்லாம் அனுபவித்துத் தொலையும்படி சடுதியில் அடிக்கக்கடவீர்கள்!' என்று சொல்லுவான்.

(வி - ரை.) அகம் - பாவம். (௪00)

[எமராசன் கூற, மகசண்டன் முதலாயினோர் அக் கொடுங்கோல் மன்னரைத் தண்டிக்குந் திற முணர்த்துகின்றார்.]

ஓதநம னுற்றமக சண்டனெமு வாயர்
காதியவர் பாதமிரு கைகொடு பிடித்தே
பேதமுற வேசுழல் பெறுத்திடுவர் விண்ணின்
மீதெறிவர் பற்றிடுவ ரெற்றிட விரைந்தே.

(இ - ள். இப்படி எமராசன் அருளிச்செய்ய அவ்விடத்தினிற்கு மகசண்டன் முதலானோர் அக் கொடுங்கோன் மன்னருடைய கால்களை இரண்டு கையினாலும் வாரிப் பிடித்து அடித்து அவர்கள் மனங் கலக்கமுறும்படி சுழற்றி ஆகாயத்தி லெறிவார்கள். மீளவும் அவர்களை எரிதழற் கல்லி லடிக்கும்பொருட்டுச் சடுதியிலேற்றுக்கொள்வார்கள். (௧0௧)

[மேல் அவர் படுந் திறம் உணர்த்துகின்றார்.]

வெந்தழலை யன்னசிலை மீதுகடி தெற்றிச்
சிந்தவுடல் செங்குருதி சேறுபெற வூற
நொந்தறவு நோலறுவர் நொய்யவினை செய்தார்
மந்தமர மெந்தவித மெற்றவரை யுற்றே.

(இ - ள்.) பொல்லாத வினையைச் செய்த வேந்தர்களை வெவ்விய எரிதழற் கல்லிற் சடுதியி லடிக்குங்காலத்து அவர்க ளுடம்பு சிதறவுஞ் சேறு பதியும்படி சிவந்த விரத்தம் புறப்படவு மிகவுநொந்து தமது வலி கெடுவார்கள். அஃதெப்படியெனில், இளந்தளிரையுடைய இளமரத்தைக் கல்லின்மே லடித்தா லெப்படிச் சிதரிப்போமோ அப்படிச் சிதற வருத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) நோல்-வலி. (௧0௨)

[அவர்களை நரகத்தி லிடுந் திறத்தை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அற்றவர்கள் சிந்தனையை யாகமது தன்னி
லுற்றுலவ மாருதமு முண்ணினைவு தன்னைப்
பெற்றிடலு மற்றவர்க டவினைய பேத
மற்றகல வுய்த்திடுக தாழ்தல வழற்கே.

(இ - ள்.) இப்படி யடிபட்டுச் சிந்தை யழிந்து மூர்ச்சித்துக் கிடக்கும் வேந்தர்கள் தம்முடைய சரீரத்தில் தென்றற்காற்று வந்து வீச அதனா லுள்ளுணர்வு பெற்றமாத்திரத்திலே யிவர்கள் செய்த பாவங்க ளொழிந்துபோம்படி 'பாதாளலோகத்தின் கீழாகிய எரிவாய் நரகத்திலே போகக்கடவீர்கள்!' (௧0௩)

என்றியம னேதுமுறை கொண்டவரை யெல்லா
மன்றியடு தூதர்கொடு சென்றவனி யின்கீ
ழொன்றியவொ ரேழ்தல மொழிந்தபுரி யின்கீழ்
நின்றநிர யத்திடை நிறுத்துவ ரொறுத்தே.

(இ - ள்.) இப்படி எமராசன் சொல்லும் சொல்லைத் தூதுவர்க ளுட்கொண்டு, அப்பாவிகளை யெல்லாம் பூமியின்கீழ்ப் பொருந்திய பாதாளலோகம் எழினுக்குங் கீழாகிய வுலகத்தில் நிலைபெற்ற நரகத் திலே தண்டித்து நிறுத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) அரையர்க்குச் சொல்லவே யவனுளு முலகத்தி லுள்ள சனங்களுக்குங் கூறியதாயிற்று. (௧௦௪)

[மேல், நரகங்களின் தொகை வகைகளை யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

தொகையினு லிருபத் தெட்டுத் துக்கசா கரங்கள் சொல்லின்
வகையினுற் சதமும் வாய்த்த நாற்பது மதிக்குங் காலை
யகலமு மிருபத் தெட்டுக் கோடியே யாயும் போதிற்
றொகைவகை யிரண்டு மிந்த நூலினுட் சொல்லு வாமே.

(இ - ள்.) துக்க சமுத்திரங்களாகிய நரகங்களைச் சொல்லு மிடத்துத் தொகையினு லிருபத்தெட்டாம். அதனை யாராயுமிடத்து வகையினுல் நூற்றுநாற்பதாம். அதன் விரிவை விசாரிக்குங்காலத்தி லிருபத்தெட்டுக் கோடியாம். இப்படிக் கூறிய மூன்றின் றொகை வகை நரகங்களின் பெயர்களையே யிந்நூலிற் சொல்லுகின்றோம். ()

[நரகங்களின் பெயரு முறையுந் தமோறி வருவதற்கோர் வழுவமைப் புணர்த்துகின்றார்.]

பேதமு முறவே யெண்ணும் பெயர்களு முறையும் பேசும்
வேதனைக் குழிக்க ளுதி விமலனு லொன்றுக் கொன்று
பேதமு முறவே தோன்றும் பிரளய முடிவு தன்னி
லாதலால் விரோதந் தம்மி னவற்றிலை யாயுங் காலே.

(இ - ள்.) பிரளய முடிந்தபின் றோன்றுஞ் சிருட்டிகாலத்தில் வேதனை செய்யும் நரகக்குழிக்கு எண்ணு முறையும், பெயரு மொன் றுக்கொன்று வேறுபாடாகத் தோன்றும். ஆகையால், அனுதி நின் மலனுகிய சிவபெருமா னருளிச்செய்த சிவாகமம், எண்ணையும் பெய ரையு முறையையு மொன்றுக்கொன்று பேதமாகவுஞ் சொல்லும். அதனை யாராயுமிடத்து அவ்வாகமங்க ளொன்றுக்கொன்று தம்மில் விரோதமில்லை.

(வி - ரை.) 'பேதமும்' என்ற வும்மையாற் பேதமில்லாமலுந் தோன்றுமென் றுணர்க. (௧௦௬)

[தொகை நரகங்களின் பெயரை நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

கோர மதுதான் முதனரகங்
கூறு மதன்கீழ்க் கவின்கோரங்
கோர மதன்முன் னதிகூட்டிக்
கூறு மதுமூன் றுநரகங்
கோர தரமே யதனதுகீழ்க்
கோர ரூப மற்றதன்கீழ்ச்
சேரு மதன்கீழ்த் தரளதாஞ்
செறியு மதன்கீழ்ப் பயாநகமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧0எ)

அதன்கீழ்க் காள ராத்திரியே
யாகு மதன்கீழ்ப் பயோற்கடமே
யதன்கீழ்ச் சண்ட மதுதானே
யடையு மதன்கீழ் மகாசண்ட
மதன்கீழ்ச் சண்ட கோலால
மாகு மதன்கீழ்ச் சண்டதர
மதன்கீ ழாகுஞ் சரோருகமே
யப்பாற் சலச வதியதுவே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧0அ)

அதன்கீழ் வீம மதுதானே யப்பால் வீம வீடணமே
யதன்கீழ்க் காளம் விகாளமே யதற்கு மப்பா லென்றறிக
வதன்கீழ்க் குலிச முக்கோண மைந்து கோண மதற்கப்பா
லதன்கீழ்த் தீர்க்க தரமாகு மப்பாற் பரிவர்த் துளமதுவே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧0௯)

அப்பா லேழு நிலமதனுக்
கப்பா லெட்டு நிலமதனுக்
கப்பாற் றீர்க்க வொளியதனுக்
கப்பான் மாயை யென்றறிக
அப்பார் சடையான் விதியிகழ்ந்தா
ரழுந்துங் குழிக ளெழுநான்கு
மிப்பா வியனூ ளெண்ணுகவொவ்
வொன்றிற் கோடி யெண்ணுறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௧0)

[முன்னே கூறிய இருபத்தெட்டினுக்கு மொவ்வொன்றுக் கைந்தைந்து நாயக நரகமுண் டென்பதையும், அதன் பெயர்களையும் பதினாறு செய்யுளால் வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

தொகையா லிருபத் தெட்டினையுஞ்
சொன்னே மினிநா யகநரகம்
வகையா லறைவ மதித்திடுக
வைந்தைந் தாக மற்றவற்றிற்
பகையே பாவ மெமக்கென்று
பயந்து கொடிய பாவத்தைத்
தகையார் தடுத்து நல்வினையைச்
சமைக்க நலத்தைத் தாமுறவே.

(இ - ள்.) தொகையினா லிருபத்தெட்டு நரகத்தினையுஞ் சொன்னோம். வகையினா லவற்றி லொவ்வொன்றுக்கு நரக மைந்தைந்தா யிருக்குமென்று சொல்வோம்; அதனை யறிவாயாக! அஃதென்ன காரணத்தாலெனிற், பெருமையினை யுடையார் 'பாவமே நமக்குப் பகை' என்று பயந்து அதனைச் செய்யாதொழிந்து நல்வினையைச் செய்து நன்மையை யடைவதன்பொருட்டு. (௧௧௧)

கலிவிருத்தம்

வெந்துயர்செய் ரௌரவமா ரௌரவமே மிக்கதமந்
இந்தைகளு முதிசீத மதிவெப்ப மெனத்தெரிந்த
வைந்தினையு முதனிரயத் ததிபதிக ளெனவறிக
விந்தமுறை நாயகங்க ளனைத்தினுக்கு மெண்ணுகவே.

(இ - ள்.) ரௌரவம், மகாரௌரவம், அதிதமம், அதிசீதம், அதிவெப்பம் என்று கூறப்பட்ட வைந்தும், முதனிரயமாகிய கோரத்துக்கு நாயகங்களாம். இம்முறையே மற்ற இருபத்தேழு நரகத்துக்கு மொவ்வொன்றுக் கைந்தைந்தாக வெண்ணிக்கொள்க. அவற்றிற்குப் பெயர்களையுஞ் சொல்வாம். (௧௧௨)

அதிகோர மறவுயிரு டக்கணமற் றம்போசம்
விதமுடைய சஞ்சீவஞ் சடமாயை விலோமமெனக்
கதமுடைய வீமமெனக் கடங்கடத்தோ டிவைபத்தும்
விதமறுதீ விரவேகங் கராளமென விளம்புகவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௧௩)

விகராளம் பிரகம்பம் வெண்கமலம் வீற்றுமுகம்
பகவீக்கும் கரும்பாசம் பயின்றபிர மருத்தனமே
புகராய சூசிமுகம் புதைநேமி காதகமே
பகவுடற்பீ டனங்கும்பீ பாகமெனப் பகர்ந்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௪)

அதிபாகங் கிரகசமற் றசிதாரு வங்காரங்
குதிகொள்ளு மிரத்தச்சீக் குழியிருப்புத் துண்டப்புள்
கெதமாக்குஞ் சம்வருத்தங் கிரதுவழன் மயச்செங்கற்
றிதநீங்க வுழுத்ததசை திரபுவெனச் செப்புநவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௫)

சோகிக்கு முச்வாச நிச்வாசஞ் சுடர்த்தீர்க்க
மோகிக்குஞ் சுழலழல்வாள் முள்ளிலவந் துணித்ருட்டஞ்
சோகிக்கு நாதஞ்சுப் பிரவாகம் பிரவகனம்
வேகிக்குங் கரடியுரு மேடமென விளம்புநவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௬)

விறலிடப முட்பன்றி சிங்கம்வியாக் கிரம்யானை
திறலுய்க்கு காமாடு திட்மேதி யிடவமச
மறவெடிய விருகான மதிகிரகங் கும்பீரங்
கறுவுளநக் கிராக்கியங்கட் டரவமெனக் கழறுநவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௭)

உரைத்தபெயர் பின்னுரைத்து
மூனமிலை யொள்ளழலைப்
பரித்தகடத் தினைமற்று
மொருபொருளைப் பரித்திடலால்
விரித்துணர்வார்க் கரியெனுஞ்சொல்
வேறுபல பொருள்விளக்குஞ்
சரித்தகிழித் தொகும்பொருள்கள்
பலவுமுள துணியுங்கால்.

(இ - ள்.) முன்னே யுரைத்த பெயர்களைப் பின்புரைத்தாலுங் குற்றமேயில்லை. அது எதுபோலுமெனின், அழகிய அக்கினியைத் தரித்த குடத்துக்கிணையான வேறொரு குடம் மற்றொரு பதார்த்தங்களைத் தரித்தாலுங் குடமென்னும் பெயர் குறையாதவாறுபோலப் பெயரொன்றாயிருந்தாலுங் குணம் வேறுபட்டிருக்கும். அது அக்

லாமலும் அரியென்னுஞ் சொல்லை விரித்தறிவார்க்குப் பலபொருளை விளக்குவதுபோலவுஞ், சுருக்குதலையுடைய மடிச்சிலை யென்னும் பெயரொன்றாயிருந்தாலும் அதன் பொருளை விசாரிக்குமிடத்துப் பலவாயிருப்பதுபோலவுமாம்.

(வி-ரை) இச் செய்யுளான் முன்னே கூறியதைப் பிறர் கூறினுலுங் குற்றமில்லையென்று வழுவமைதி கூறினரென்க. (கக௮)

கூர்மவுருக் கருங்காகங் கொடுங்கழுகு கடுங்கூகை
கார்வாய வட்டைபுலி கவிகட்கங் கண்டகமே
யீர்வாய்ச்சி யிரத்தவிழி யிகழ்பூதி யிருத்திகையே
சேர்வாய குணதூம மெனமுறையிற் செப்பியவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௯)

அழலுமிழ்வன் புழுக்குழிப மேத்தியமப் பிரதிகாம்
வழுவாயுன் னீர்த்தானம் வாய்நீர்ச்சி வனமூனைக்
கழியாத்தான் றனைத்தின்னல் கலந்தனத்த மனைத்துமுண
லொழியாத தாருணமே யெனமுறையி னுரைத்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉ0)

வேதிக்குஞ் சங்கடமே வித்தரமே மிகுவிகடம்
வாதிக்குங் கட்பூதங் கரிநெருப்பு வறையோடு
பேதிக்கும் வைதரணி யிருப்பழற்பாற் பிணித்துறக்க
லேதத்தைத் தருமேக பாதமென விசைத்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉக)

அறவருத்தும் பூரணமே யசிதால வனங்கோர
முறியவெ னும் பினைமுருக்கன் முழைப்பிடை திலச்செக்கே
யெறியவுறு மியந்திரமே கருப்பாலே யிடப்பாசம்
மறியவுடன் மருத்தனமே யெனமுறையில் வகுத்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉஉ)

பரியசுலி நுண்சுல்வி பாறையழ லிருப்புமயம்
பொருவரைகள் குரதாரம் யாமளமென் பொருப்பதுவே
யருவருமுத் திரகூப மலக்கூப மறவுமிரு
ளெரியுமறற் சாதனமே யுரனுலக்கை யென்பனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉ௩)

அரைத்தொறுக்கு மியந்திரமே சிலைவண்டி லயக்கல்லைப்
வருத்தியிடுந் தாலவன மாமசக மண்டுகமே
தருக்கழிக்குஞ் சம்மோக மத்திபங்கந் தழற்சூல
மிருப்பழலா முருள்விழுங்க லெனமுறையி னிசைத்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉச)

பலதுயர மிகுதுயரம் பழுதாய கசுமலமே
நிலவரிய சமலமல நிட்டூரவா லாகலமே
விலகரிய மிதவிருபம் விகிர்தமிய மானுகமே
யிலங்கியிடு மொருபாதந் திரிபாத மென்பனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉரு)

அறக்கொடிய தீவிரமே யவீசியென வறைந்தனவுஞ்
செறித்தறிக வொருநூற்று நாற்பதெனத் திண்ணமுற
வொறுத்துயிர்க்குப் பாவவித மொழிக்கவொழுக் கியகிரயத்
திறத்திலுக்கு நாயகங்க டெருளவெணுஞ் சிந்தையரே.

(இ - ள்.) தீவிரம் அவீசியென் றிவ்வாறு கூறப்பட்ட நூற்று நாற்பதாக வேற்றிய நரகங்களை நிச்சயமாகப் பிறித்தறியுஞ் சிந்தை யினை யுடையவர்கள், ஆன்மாக்களுக்குப் பாவவகை யொழிக்க நிறு விய நரகவகைகளுக்கு ஒன்றுக் கைந்தைந்து நாயகங்க ளென் றுணர்க! (கஉசு)

[மேல் இராச நரகங்களை யுணர்த்துகின்றார்.]

இருள்புழுதி வடிவாகி யிடர்மிகுத்த ரௌரவத்தை
யரையனென வறிந்திடுக வருந்துயரந் தனைக்கொடுக்கு
மெரிமயக்கும் பீபாக மிதற்குமிறை யெனவெணுக
விருமிசெறி யவீசியிறை யெவற்றினுக்குங் கிளக்குங்கால்.

(இ - ள்.) இருண்ட புழுதி வடிவாய் மிகுந்த துயரஞ் செய் யும் ரௌரவத்தை யெல்லா நரகங்களுக்கு மிராச நரகமென் றறிந் திடுக! அரிய துயரஞ்செய்யு மக்கினிச் சுவாலைபோன்ற கும்பீபாக மென்னு நரகம் இந்த ரௌரவத்துக்கு மிராசாவாகையா லிராசராச நரகமெனப் பெயர்பெறு மென்றுணர்க! புழுப் பொருந்திய அவீசி யென்னு நரகஞ் சொல்லுமிடத்து எல்லாவற்றிற்கு மிராசாவா மாதலால் இராசாதிராச நரகமென்று பெயர் பெறும். (கஉஎ)

[மேல், பாவிகளை நரகத்தி லனுபவிக்கச் செய்து களை
யேற்று முறைமையையுவமைமுகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

செய்தசெய்த தீவினையின் றிறத்திசைய வெவற்றமுங்கி
மையலுறு மவர்துயா முடிவின்கண் வல்வினைகள்
பையவிட வெடுத்திடவும் படுவாழற் படுகனகம்
வெய்யவழ லினைவிடுமே களிம்பறலும் விளங்கிடுமே.

(இ - ள்.) அழலிற் போட்ட பொன்னனது அக் களிம்பற்ற மாத்திரத்தி லந்த வெய்ய நெருப்பினின்றுஞ் சொன்னகாராலே யெடுக்கப்பட்டு விளங்கும். அதுபோலத் தாந்தாஞ் செய்த பாவ வகைகளுக் கிசைய அவீசிமுதலிய நரகத்தி லழுந்தி மயக்கமுறு மான்மாக்களும் பாவபலத்தின் முடிவிலே பலவினைகண் மெல்லவிட எமதூதர்களால் அவைகளினின்றும் எடுக்கப்படுவார்கள்.

(வி - ரை.) சொன்னகாரரென்றும் எமதூதரென்று மெச்சம் வருவித் துரைக்கப்பட்டன. (கஉஅ)

[எமதூதர்கள் அப் பாவிகளைத் தண்டிக்க அவர்கள்
துன்பத்தைப் பொருந்தும் வகையினை யிருபது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

மறுத்த ருட்ட மக்கு வைத்த வத்த னித்தன் வாய்மையும்
வெறுத்த றத்தி னைத்த வத்தை விட்ட கட்ட துட்டரைக்
கறுத்து ளத்த றச்சி வத்த ழற்க லித்த கண்ணரா
யொறுத்தொ றுத்து றுக்கு வார்க டோரா யுதத்துமே.

(இ - ள்.) தம்மிடத்தி லருளை வைத்த சகத் பிதாவாகிய சிவபிரானுடைய வாக்கியப் பிரமாணமு மறுத்துத், தனக்கேற்ற தருமத்தினையுஞ் செய்யாமல் வெறுத்துத், தவத்தையும் விரும்பாமல் விட்ட பொல்லாத துட்டர்களை எமதூதர்கள் மனங்கறுத்து மிகவுஞ் சிவந்த தழல் சொரிகின்ற கண்ணிணையுடையவர்கள் ஆயுதங்களினால் குத்திக் குத்திக் கோபிப்பார்கள். (கஉகூ)

இருப்ப முற்செ டர்ப்பி னித்தி டர்ப்ப டக்க ரத்தினும்
பரித்தி டப்ப னித்த வண்ப ழிப்பு டற்ப தைக்கவே
துாக்க மெய்ச்சு ழன்று ருண்ட துக்க ரைத்தொ குத்துவின்
டருக்க றச்ச தத்தி ருப்பு ருட்டி னிப்பர் தாளிலே.

(இ - ள்.) அழல்போன்ற இருப்புச் சங்கிலியினுல் கையையுங் கட்டி யந்தச் சங்கிலியைத் துக்கமுற வேந்துவித்து, அப்படிப் பழிப் புண்டாகிய சரீரம் பதைக்கத் தூரத்த வோடமாட்டாமற் றமதுடல் சுழன்று விழுந்து புரண்ட துக்கத்தையுடைய பாவிகளை மீளவுங் கட்டிப் பிடித்து மிகுந்த கர்வ மறும்படி நூறிருப்புண்டையை யிரண்டு காலினுங் கட்டி மீளவுந் தூரத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) விண்டருக்கு-மேலானகர்வம். (கஙூ)

உன்னு வார்கண் முன்னை வல்வி னைத்தி றம்மு ளத்துளே
யென்னை செய்ய லாவ தென்று மெண்ணி நொந்தி ளைப்பருந்
துன்னு வாரு மில்லை யுற்ற துக்க நோய்து டைக்கவு
மன்னு மாம னத்தொ டல்ல தில்லை யூடல் வாய்மையே.

(இ - ள்.) முன்னே கூறப்பட்ட பாவிகள் தாம் முன்னே செய்த கொடுவினையின் திறத்தை விசாரிப்பார்கள். 'அதற்குப் பரிகாரம் யாது செய்வோம்' என்று தம்மனத்திலெண்ணி யுள்ளழிந் திளைப் பதுஞ் செய்வார்கள். தாம் பொருந்திய துக்கநோய் துடைப்பதற்கு அவ்விடத் தொருவர் வருவாருமில்லை யாகையால் ஊடலுந் தம்மனத் தோடன்றி வேறொருவருடனுமில்லை. இவைகளுண்மையே. (கசுக)

சித்த முந்தி கைக்க வேயி ரத்த முந்தெ றிக்கவே
மொத்து வார ழற்க சைக்கொ ழுந்த ழுந்தி மூளவுன்
குத்து வாரி ருப்பு லக்கை யைக்க ரத்தி னிற்கொடே
மத்த ரான தூதர் பாவ மேவி னரை வாடவே.

(இ - ள்.) மதத்தையுடைய எமதூதர்கள், பாவஞ் செய்தவர்களை மனந்தடுமாற இரத்தமுந் தெறிக்க அக்கினியைச் சொரிகின்ற கசையிற் கொழுந்தானது தசையைப் பீறி ஊனில் சென்று தைக்க அடிப்பார்கள். பின்பு இருப்புலக்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் தளரும்படி முதுகிலே குத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) கசை-குதிரைச் சம்மட்டி. (கசுஉ)

இழுக்கு வார்கள் கார நீரு மொள்ள ழற்கு ழம்புமோ
தெழித்தி ரத்த வெள்ள முந்தி றக்க மெய்ம்ம றக்கவே
யழுத்தி வாளை யங்க மெங்கு மன்றி நின்ற திந்துடற்
புழுக்கு வாரெ ணெய்த்த டக்கு டத்தி னுட்பு குத்தியே.

(இ - ள்.) இப்படி யடிபட்டுப் புண்ணுகிய தேகத்தில் உப்பு முதலிய காரநீரையும் அக்கினிக் குழம்பையும் அதட்டி விடுவார்கள்.

அதுவல்லாமல், இரத்தவெள்ளமுந் திறந்தோட நீணைவுமறக்க வாள் கொண் டறுத்துச் சரீரமெங்குஞ் சின்னஞ் சின்னமாக அரிந்து பொரிய எண்ணெய்க் குடத்துக் குள்ளடைத்து வேகவைப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'அழற்குழம்புமோ' என்கிற ஓகாரத்தினுற் புளிநீர் முதலியவுங் கொள்க. (கஙக)

விட்டை மிக்க கூப வாய்வி ழுங்க வேய முங்குவார்
கட்ட மிக்க மேதை சிக்க லந்து ளங்க லங்குவார்
நிட்டு ரப்பு ழுக்கு ழிக்கு ணின்ற யர்ந்த நீங்கலார்
விட்ட றத்தி னைக்க ளித்த வம்பு ரிந்த வீண ரே.

(இ - ள்.) தருமத்தினைச் செய்யாம லொழித்து அதருமத்தைச் செய்த வீணர்களிற் சிலரை எமதூதர்கள் மிகுந்த மலகூபமாகிய நரகத்தில் போட அதில் மூழ்கிக் கிடந்து துக்கிப்பார்கள். சிலர், துன்பத்தை மிகவுங் கொடுக்கின்ற ஊனுஞ் சீயுமுடைய நரகத்தைப் பொருந்திக் கிடந்ததினுல் உள்ளங் கலங்குவார்கள். சிலர், கொடுமையான புழுக்குழி நரகத்தினின்று சோர்ந் ததனை நீங்கமாட்டாமல் கிடப்பார்கள். (கஙச)

கூரி தாய வாய வாய தாதி கோதி போதியு
மீர வீர வாறு போலி ரத்த முப்ப ரக்கவே
தீரு மாறு தேடு வார்க டய பாவ மேவினுர்
வீர மாய நாயு மாய வாயி னுல்வி டக்கடும்.

(இ - ள்.) தீவினைகளைச் செய்தவர்கள், கூரிய வாயினையுடைய காக்கை முதலாகிய புட்கள், காலா லடித்து மூக்கினுற் கொத்தியும் அறுக்க வறுக்க, வீரத்தினையுடைய நாயுங் கூரியவாயினுற் றமது சரீரத்தைக் கடிக்க, இரத்தம் ஆறுபோல் ஓடத் துக்கித்து, 'இத் துயர மொழிவது எப்படி?' என்று விசாரிப்பார்கள். (கஙரு)

செக்கி டைத்தி லத்தி னுக்கு மொப்பெ னத்தி ருக்குவார்
இக்கி னுக்கு மொப்பெ னக்க லைப்பர் வைத்தி யந்திரத்
தப்பி னைக்க லந்த வுப்பெ னத்த மூற்க முத்துவார்
தப்ப றத்த மக்க றம்பு ரிந்தி லார்க டமமையே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள் தமக்கென்று கருதிக் குற்றமறத் தருமஞ்செய்யாத துட்டரைச் செக்கிற் போட்டு எள்ளுப்போல அரைப்பார்கள். அதுவுமல்லாமல் ஆலையிட்டுக்கரும்புபோலவு நருக்குவார்கள். அதுவுமல்லாமல், நீரிலே கலந்த உப்புப் பின்னமல்லாமல் இருப்பது

போல இவர்கள் சரீரத்தை அக்கினியென்றுஞ் சரீரமென்றும் பின்னம் பண்ணும லக்கினிச்சுவாலையாகிய நரகத்திலும் போடுவார்கள்.

(வி - ரை.) கலைத்தல் - நருக்குதல். இயந்திரம் - கரும்பாலை.

பொய்யி னைப்பு கன்ற புல்லர் வாயி னைப்பு டைத்துநாக்
கொய்வர் துக்க பேத முங்கொ டுப்பர் தூதர் கோணு
வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்யி னைத்தி றம்வி ளங்கவே
யைவ ரென்னை செய்வ மென்று தீரு மாறு நாடியே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், பொய்சொல்லிய வாயிலடித்து அவர்கள் நாக்கினையு மறுத்துப் பல துக்கத்தையு முறுவிப்பார்கள். அப்பொழுதந்தப் பொய்சொல்லிய கொடியவர்கள் தாமுன்பு சொன்ன பொய்களெல்லாந் தம்மனத்தி லுதிக்க வுதித்தவாறே யதனாலுண்டாகிய பாவபலம் போமாறு விசாரித்து 'அதற் கென்னசெய்வோம்' என்று உள்ளமு மெலிவார்கள். (கஙஎ)

வேத மாதி நூலி லுள்வி திக்த றத்தி னைப்பழித்
தேத மான நூலி யம்பு மீனர் நாவெ ழுந்துபோய்க்
காத மோட ளைத்து ரங்க விக்க வெங்க லப்பையால்
வாதை கூரு மாறு கீழி யூறு செய்ய மாய்வரே.

(இ-ள்.) வேதாகம புராணத்தி லுண்டாகிய விதிமுறைமையைப் பழித்து அதற்கு விபரீதமாகிய நூலினைச் சொல்லு மற்பர்கள் நாக்கு ஒன்றரைக் காதவழிதூர மெழுந்து வளர அப்படி வளர்ந்த நாவி லவர்கள் துயரமுறும்படி எமதூதர்கள் கொடியகலப்பையினு லுழுது புண்படுத்த வதனாலே சோர்வார்கள். (கஙஅ)

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா

விதித்திறத்தைச் செவிப்புலத்துள்
விளைத்தருள்செய் வேதியனைக்
கொதித்ததட்டு மவர்முகத்தைக்
குடைந்திரத்தங் குடித்திடலும்
பதைத்திடவெ ரட்டைபல
பருகியபின் னழற்காரம்
விதிர்த்தலற விட்டிடுவர்
தாமிரத்தின் வெவ்வழலும்.

(இ - ள்.) வேதாகம புராணங்களில் விதித்த முறைமையினைத் தன் காதிற் புலப்பட அருளிச்செய்த ஆசிரியனைக் கோபித்துப்பார்த்ததட்டும் பாவிகள் முகத்தை யட்டைகள் குடைந்து இரத்தங் குடிக்க

அதனாற் பதைத்து விழுவார்கள். அவ்வட்டைகள் குடித்துவிட்டபின் எமதூதர்கள் சுடுகிற காரநீரு முருக்கின செம்பும் அவர் மெய்நடுங்கி அலறும்படி காய்ச்சி விடுவார்கள்.

(வி - ரை.) வேதியன்-அறிவிப்பவன். புலம்-அறிவு. (கஙகூ)

உருகியபித் தனைத்தழலு மொழுக்கிடுவ ரதன்பின்பு
விரையவழ லுறுதயில மதுதனையும் விட்டிடுவர்
பொருகிருமி மலவளறும் பூரிப்பர் புல்லியரை
வெருவுறுத்தி நமன்றூதர் விதியிகந்த வினைவிடவே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், வருணாச்சிரமத்துக்கேற்ற விதியினை விட்டவர்களுடைய பாவம் போம்படி யந்த அற்பரைப் பயமுறுத்திப் பித்தளையை யுருக்கி விடுவார்கள்; அதன்பின்பு எண்ணெயினையுங் காய்ச்சிச் சடுதியில் விடுவார்கள்; அதுவல்லாமல் புழுக்க ணெருங்கிய மலச்சேறுகிய நரகத்திலு மழ்த்துவிப்பார்கள். (கசo)

உற்றிடுவ ருரைத்ததுய ரனைத்தினையு பொறுவாதே
பெற்றெடுத்த தாய்தன்னைத் தந்தைதனைப் பெரியோரைப்
பற்றறவே பாடித்துக் கொதித்ததட்டிடும் பாவியருங்
குற்றமவர் செய்திடினும் பொறுத்திடுகை குணமன்றே.

(இ - ள்.) பெற்று வளர்த்த மாதாபிதாக்களையும் மகாத்மாக்களையு மவர்களிடத்து நேசமில்லாத வசனத்தைச் சொல்லிக் கோபித்துறுக்கும் பாவிகள், முன்னே சொன்ன நரகங்க ளெல்லாவற்றையும் நீக்கமின்றி யனுபவிப்பார்கள்; ஆகையா லவர்கள் குற்றஞ் செய்தாலு மதைப் பாராட்டாமற் பொறுத்தலே நன்மையாம். (கசக)

உத்தமரை மதியாதே யுபானபதத் தொடுநடக்கு
மத்தரையு மழற்சுரிமுள் ளிலவடர மறுதன்னிற்
பொத்திடுவர் முதுகறைவர் புளரிருப்பு முளைத்தண்டாற்
கொத்திடுவ ரங்குசத்தா லீர்வாளாற் குறைப்பருமே.

(இ - ள்.) பெரியவர்களை மதியாம லவர்கள் முன்னே மரவடி செருப்பு முதலியவற்றைத் தொட்டு நடக்கு மறிவில்லாதவர்களை எமதூதர்க ளக்கினி சொலிக்கிற முள்ளிலவமரமாகிய நரகத்தில் முகங் கீழாகப் போட்டு இருப்பு முளைகளை நெருங்கக் கடாவிய தடியினால் முதுகி லடிப்பார்கள், அதுவல்லாமல் குடாரியினாலுங் கொத்தி யீர்வாளாலு மறுப்பார்கள். (கசஉ)

உற்றிடுவ ருரைத்ததுய ரனைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க
மற்றுவதைத் தவைதம்மை யவலமெனு தவற்றானைத்
துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த துரிசினரும்
பற்றுமிலர் படுந்துயர்க்குக் கடுந்தூதர் வலிப்பட்டே.

(இ - ள்.) உயிருக் கிரக்கமற்றுத் தமக்குப் புசித்தற்கருகமாகிய மிருக முதலிய வுயிர்களை வதைத் தவற்றி னூன்களைக் குற்ற மென்று எண்ணுமற் புசித்தவர்களும், புசித்தற் கருகமல்லாத வுயிர் களை வதைத்த பாவிகளும், எமதூதர்கள் வலியி லகப்பட்டு அவர்கள் படுந்துயரத்துக் காதாரமு மற்று முன் சொன்ன நரகங்க ளெல்லா வற்றையு மனுபவிப்பார்கள். (கசங)

அரிந்தரிந்தே யுடலூனை யருத்திடுவ ரிரத்தமெலாஞ்
சொரிந்துகுடித் திடச்சொலுவர் தூதர்பசி தோன்றவன
மிரந்தவர்க்குப் பசிதணியா திருந்தருந்து மீனரையும்
அருந்தியிடக் குளிர்ந்தபுன லுதவாத வவலரையும்.

(இ - ள்.) எமதூதர்களாயினோர், பசித்து வந்த அதிதிகளுக்கு ஆகாரமிடாமற் ரூனே தனித்திருந்து புசிக்கு மற்பரையுந், தாகங் கொண்ட பேர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடாத பொல்லாதவர்களையும், அவர்களுடைய மாமிசங்களை யரிந்தரிந்து புசிப்பித்துச் சரீரத்தையுங் குடைந்து இரத்தத்தை வாங்கி யவர்களைத்தானே குடிக்கச் சொல்லு வார்கள். (கசச)

பின்னுமவர் தமையாலைக் கரும்பெனவே பேதிப்பர்
துன்னுமசி தாலவனத் துடறுணியத் தொகுத்திடுப்பர்
பின்னமுற வுடலழுன்ற சூசிபல பெறுத்திடுவர் [வரே.
கொன்னவினுந் தழல்சூலக் கொழுந்தினுமெய் கொளுத்து

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அசிதாலவனம் - வாள்போன்ற மட்டையினை யுடைய பனங்காடு. சூசி - ஊசி. கொன் - அச்சம். (கசரு)

அறுத்தொறுப்ப ருறுப்பனைத்து மீர்வாளா லகத்தெலும்பு முறித்திடுவர் கண்கலங்க முகத்தறைவர் முரணழியப்
பொறுப்பரிய துயரனைத்தும் பொருத்திடுவ ரெரித்திடுவர்
கறுத்திடுவ ரிரங்காத கரிசுதனைக் கழித்திடவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அகம்-சரீரம். முரண்-வலி. கறுத்தல்-கோபித்தல்.

நிறுத்திடுவ ருச்வாச நிருச்வாச நிரயத்தும்
வறுத்தமணன் முகத்தறைவர் மாரௌர ரௌரவத்து
முறுத்திமிசு வொறுத்திடுவ ரொள்ளழற்கூ ரிருப்புமுளை
செறித்தறைவர் கோசத்தின் முகமதனிற் சிரத்தினுமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உச்சுவாசம்-சுவாசம்விடுதல். நிருச்சுவாசம்-சுவாச மடைதல். (கஎஎ)

பதத்தறைவர் குதத்தறைவர் பதைத்தழுங்க வுரத்தறைவர்
விதிர்த்தகாத் தினுமறைவர் வெய்யவழற் செங்கவினு
மிதித்திழுப்ப ருதகான முதவாத வெட்டியரைக்
கதத்தெழுந்து நமனுணை கடவாத கடுந்தூதர்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'உதகானம்' என்றூர் உதகம்-அன்னம் என்பவை களை. கதம்-கோபம். (கஎஅ)

[மேற் பரதாரகமனம் பண்ணும் புமானையும் அங்ஙாரியையு
மெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறையை யாறு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றூர்.]

பரிவுடைய பரதாரி யழலிருப்புப் பாவையினை
யுருகியிட வுடன்முழுதுந் தழுவியழு தூளைந்திடுவ [டியு
னுரியவனை யொழிந்தொருவற்குடல்கொடுத்த வொண்டொ
மெரியுருவப் பாவையவ னெனத்தழுவி யிளைப்பாளே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அழலிருப்புப்பாவை-சோர நாரி ரூபமாகிய இருப் பழற்பாவை. உளைதல் - துக்கித்தல். எரியுருவப்பாவையவன் - புமா னுருவமாகிய இருப்பழற்பாவை. (கஎகூ)

பிரிந்திடவே விரைந்திடமப் பேதைதனைப் பிரியாதே
பொருந்தியிட வழலுருவிற் புணர்த்திடுவர் கணவனைநீ
பிரிந்தனையே புணர்ந்தனையே பிறருருகின் பெரும்பாவம்
பிரிந்திடுநாள் பிரிந்திடுநீ யெனத்தூதர் பேசுவரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஅ௦)

மற்றவனு மழன்மயத்த வடிவுசுட வறிவுசெய
லற்றழிந்து பிரிந்திடவே யாதரிப்ப னவன்றனையு

மற்றொருவன் மனைமகிழ்ந்த வல்வினைநின் றனைப்பிரிந்தே
யற்றிடுநா ளகன்றிடுநீ யெனக்கடுகி யழுத்துவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) மற்று-வினைமாற்று. ஆதரித்தல்-விரும்பல். (கருக)

இனையகடு வினையதனை யியற்றினரை யிருப்பாலே
வனைகுடத்துட் புகுத்தியதன் வாயடைத்து வன்றாதர்
கனன்மிசையே வைத்தெரிப்பர் கன்றவுட னுரலிடிப்ப
ரணலொழுகு சிலைதனினு முடல்சிதற வறைவாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வனைதல் - பண்ணுதல். (கருஉ)

வெருளவிருட் கூவத்தும் விட்டிடுவர் விள்ளவுடற்
பிரமரங்கள் பெறுத்திடுவர் நிறுத்திடுவர் பெருங்கிருமி
யுருவவுடல் குடைந்திடனு முதிரவெள மொழுகியிட
வெரியனைய காரவெள்ளக் கூவத்து மிறக்குவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பிரமரம் - வண்டு. வெள்ளமென்பது திரிந்து நின்றது. (கருங)

பின்னுமவ ரெரிவாய நிரயத்துப் பெயப்பட்டுக்
கின்னமுற வுடலுருகக் கிடந்திடுவர் தொடர்ந்தவினை
தன்னையினைந் தழுங்கிடுவர் விதித்தவினை தனைத்தவறித்
துன்னினர்க டயரவிதந் தனைக்கொடுக்குந் துரிசினையே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பெய்தல் - போடல். கின்னம்-துக்கம். துரிசு - பாவபலம். (கருச)

[குரு முதலிய மூவருக்கும் ஏவல் செய்யக் கூசினவர்கள்
முதலாயினோர் படுந்துயாம் நான்கு செய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.]

தேசிகர்க்குந் தேவர்க்குஞ் சிறப்புடைய வருந்தவர்க்குங்
கூசினரை யேவலுக்குக் கொதித்தமனக் கோணினரைத்
தூசினையும் பிறர்மனையிற் றொட்டெடுத்த சோரரையும்
பாசமுற வுறுப்பெவற்றும் பிண்டமெனப் பந்தித்தே.

(இ - ள்.) ஒரு லிங்க சங்கமாகிய அடியவருக்கு ஏவல் செய்யக் கூசினவர்களையும், அவர்களைக் கோபித்த பொல்லாத மனமுடையவர்களையும், புடைவை திருடின சோரரையும், எமதூதர்கள் தமது பாசக் கயிற்றினா லவர்க ளவயவங்க ளெல்லாவற்றையுங் கூட்டிக் கொட்டைக் கட்டாகக் கட்டி. (௧௫)

எறிந்தருந்த விருப்பமையத் தம்பிகளை யேவிடுவர்
செறிந்திடவுஞ் செந்தழலிற் செலுத்திமிக வொறுத்திடுவர்
பிறிந்திடவுஞ் செந்தழலிற் பெய்திடுவர் மையமுளா
மூறைந்தருகக் காரிட வழலிடையு முறுத்துவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) காரீடவழல்-வறளித்தழல். (௧௬)

கூட்டிடுவ ருமியழற்குங் கொடிதாய வதுதன்னின்
மீட்டரைப்பர் சாசரத்த வெட்டியகற் பாறையினு
மூட்டிடுவ ருனைத்து முடலிடையே யுற்பவித்துத்
தேட்டுடைய விரைக்கிருமி யனைத்தினுக்குஞ் சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உற்பவம் - உண்டாக்குதல். (௧௭)

அழுத்திடுவர் கிருமிசெறி யவக்குழிக்கு ளதன்மீட்டே
புழுத்ததசைக் குழியுள்ளு முறுத்திமிக வொறுத்திடுவர்
வழுக்கறவே பொருகிரியி னிடைநெருக்கி வருத்திடுவ
ரழற்குழியி னதோமுகமா வழுத்திடுவ ரவர்தமையே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உழுத்ததசை-நாற்ற மாமிசம். பொருகிரியினிடை நெருக்கல்-இரண்டு மலையினால் நெருக்கல். அதோமுகமாவழுத்தல்-தலைகீழாகப் போடுதல். (௧௮)

[பரிவோடன்றி இடுவோர்கள் பரான்னத்தைப் புசித்தோர்கள் படுந்துயர முணர்த்துகின்றார்.]

அழலொழுகு மிருப்புண்டை யவைவிழுங்க வடித்திடுவர்
ஒழுகியிட வுதிரவெளங் கசையாலு மொலித்திடுவர்
பழுதுறவே பராமதியா திடுசோறுண் பரிசிலரை
யழுதழுவா கதறியவர் வீழ்ந்திடத்து துவாதிர்த்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௯)

[ஆலய முதலியவற்றுள் மலவிசர்க்க முதலியவை செய்தவர்கள் படுந்துயர மிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஈசர்திரு வாலயத்து மிடர்கடியும் புனற்றடத்தும்
வாசமலர்த் திருநந்த வனத்திடையு மடத்தினுளும்
மாசுகளைந் தருந்தியன மைதுனமற் றையதொழிலுங்
கூசமறப் புரிகின்ற கொடியாரை மிகக்கொதித்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மாசுகளைதல்-மலவிசர்க்கமுதலியன செய்தல். மற்றைய தொழில்-சயனாதிகள். கூச்சமென்பது திரிந்துநின்றது. ()

இக்கெனவே செக்கிடையிட் டியந்திரிப்பர் யமதூதர்
துக்கமுற நரகவித மெனைத்தனைத்துந் தொகுத்தொறுப்பர்
உக்கிரவா ரழனிரயத் தொடுக்கிடுவ ருருகிவிழத்
தக்ககதிர் மதியளவு மவரதனிற் றவிப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உக்கிரவாரழனிரயம்-குரூரமாகிய எரிவாய் நரகம்.

[ஆசிரியனை நிந்திக்கக் கேட்டிருந்தவர்களுஞ், சிவயோகிகள் தபோதன ரிவர்களுக் கபராதம் பண்ணினவர்களு மனுபவிக்குந் துயரத்தை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

குரவனையு நிந்தனைகள் கூறியிடக் கேட்டார்த
மிருசெவியிற் றுளையுறவே யெரியிருப்பு முளையறைவர்
உருகியதா மிரமற்று மொழுக்கிடுவ ரவற்றுளுறப்
பருவரலுற் றிடநிரய விதத்துமுறப் பதிப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பருவரல்-துக்கம். (கசுஉ)

உற்றிடுவர் செவிப்புலத்தி னுறுதுயர மெனைத்தனைத்து
மற்றுமுள விந்திரியத் தபராத மருவினர்க
ணொற்றிவிழி நிருமலனை நினைந்துலக வியற்கைதனை
யற்றவருந் தபோதனர்க்கும் புரிந்தாரு மபராதம்.

(இ - ள்.) அந்த ஆசிரியர்க்கு மற்றுமுள்ள கண்முதலிய விந்திரியங்களினு லபராதம் பண்ணினவர்களு முதற்கண் செவிப்புலத்தினுக்குக் கூறிய துயரமெத்தனை யுண்டோ வத்தனையு மவ்விந்திரியங்

களி லனுபவிப்பார்கள். உலகவியற்கையை யொழித்துச் சிவத்தியானம் பண்ணியிருக்கும் ஞானிகளுக்குஞ் சாதகர் முதலிய தபோதனருக்கு நிந்தை முதலிய அபராதம் பண்ணினவர்களுங் குருநிந்தை சொல்லக் கேட்டிருந்தவர்க்குச் சமமா யனுபவிப்பார்கள். (௧௬௩)

[பிறர் மனையாளை யிச்சித்துத் தீண்டினோர்கள் துயரமுணர்த்துகின்றார்.]

மற்றொருவன் மனையாளை வாஞ்சையுறப் பரிசித்த
குற்றமறக் கூரழல்வாய்ச் சூசியினாற் குத்திடுவர்
முற்றுமுட லுதிரத்தின் முழுக்கனலு மொழுக்கிடுவர்
மற்றுமுள நிரயவிதத் தினுமழுத்தி வருத்துவரே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௬௪)

[பிறர் மனையாளை விழைந்து விகாரத்தால் பார்த்தவர்களை யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறையை யுணர்த்துகின்றார்.]

மனமுருக விழிகுளிர வாஞ்சையுறப் பார்த்திடினு
முனமுரைத்த துயரவிதங் கண்டனிலு முற்றுவிப்பர்
நினைவழிய வலிதொலைய நிலைமையினை நீங்கினர்க்குத்
துனியதனை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'கண்டனிலும்'என்ற வும்மையாற் சரீரத்திலு மென்பதூஉங் கொள்க. (௧௬௫)

[ஆசிரியரைக் கோபத்தினாற் கண்செவந் தேறிட்டுப் பார்த்தவர்களையுஞ், சிவபூசை யக்கினிகாரிய மதிதிசற்கார மிவை செய்யாமற் புசித்தவர்களையும், எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எற்றியிட வினைப்புருவ மிரத்தவரி விழியிரண்டும்
பற்றியிடப் பரிவொழியக் குரவனுருப் பார்த்தாரை
பெற்றியிரு விழிமுழுது மெரிவிரவுஞ் சூசியினை
யுற்றுறுத்திக் காரவழ லொழுக்கிடுவ ருணர்வறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இரத்தவரி-செவ்வரி. (௧௬௬)

பஞ்சவித லோகவழற் பதைத்தலறக் கவிழ்த்தொறுப்பர்
நஞ்சமுறிய மனமவரை மற்றைநர கினுகவிப்பர்
துஞ்சிருளி னடமாடி யடிப்பூசை தொடங்காதே
யஞ்சியழ லோம்பாதே யதிதியரை யருத்தாதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பஞ்சவிதலோகம் என்பன:

சூத்திரம்

"பொன்னும் வெள்ளியுஞ் செம்பு மிரும்பும்
அன்ன வீயமு மைவகை யுலோகம்."

என்பதனு லுணர்க. 'துஞ்சிருள்' என்பது சங்கார காலம். (கசுஎ)

அருந்தினர்க ளுவினிடை யழலொழுகு மிருப்பாணி
பொருந்தியிட வொருநூறு புதைத்திடுவர் பதைத்தலற
வருந்தியிடக் காரவழ லுடன்முழுதும் வார்த்திடுவ
ரெரிந்தொழுகு தாமிரமு மிறைத்திடுவ ரிளைப்புறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (கசுஅ)

[சிவனது நந்தவனத்துப் பூவையெடுத்து முடித்து
முகந்தோர்களைத் துய்ப்பிக்கு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

இணையிலிநந் தனவனத்து ளினையாரு மணமலரை
பெணமிழந்து பறித்துமுகந் தெழிலுறவே முடிக்கணியிற்
றிணமுடைய வழலிருப்பு முளையறைவ ரவர்சிரத்தின்
மணமுகர்ந்த நாசியினுங் காரமுதல் வார்ப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கசுகூ)

[சிவன் முதலாயினோரையுஞ் சிவாகமத்தையுந் தூடிப்போரையும்
எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

அமலனையுங் குரவனையு மமலனுக்கே யாட்பட்டுத்
தமலமறத் தவஞ்செய்யுந் தகுதியர்க ளவர்தமையு
நிமலனுரை யதுதனையு நிந்தித்தா ரவர்வாயுட்
டிமிலமுற விருப்பாணி யழலறைவர் துயருறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துமிலம்-ஆரவாரம். (கஎ0)

திந்தத்தி னிடைதோறு மதபோட்ட மிவைதனிலுஞ்
சிந்தச்செங் குருதியொலாஞ் சிரத்திடையு முரத்திடையுஞ்
சந்தித்த விடைதோறு நாசியினுந் தழலொழுக
வெந்துற்ற விருப்புமுனை யறைந்தொறுத்து வெறுப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஎக)

ஒழுக்கிடுவ ரழுந்கார முடன்முழுதுந் தாமிரத்தி
னழுந்சொரிவர் மற்றுமுள வல்லவெலா மருத்திடுவர்
பழித்திடுவர் நிரயவித மனைத்துமுறப் பதைக்கவுடற்
றொழிறபலத்தை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதுவரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஎஉ)

[கையினாற் பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தவரையும், பிராமணர் வடிவிலுஞ்
சிவனுக்குக் கருதிய பதார்த்தங்களினுஞ் சிவாகமத்தினு
மறந்தாயினுந் தங் கால்படச் செய்தவரையும், எம
தூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை இரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அன்னியர்தம் பொருளதனை யங்கையினாற் பற்றிடினு
மன்னுபுகழ் விப்பிரர்தம் வடிவிடத்து மறந்தேனுந்
தன்னுடைய பதம்படினுஞ் சங்கரர்க்குக் குறித்தபொரு
ளின்னிசைய வாகமமென் றியம்பியிடு மிவைதனினும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஎங)

கரமதனிற் பதமதனிற் காரவழற் கவிழ்த்திடுவ
ருருகியதா மிரத்தினையு மொழுக்கிடுவர் வழுக்கறவே
நிரயவித மனைத்தனைத்து முணர்வறவே நிறுத்திடுவர்
கரவினையும் பதவினையுங் கட்டதரங் கட்டதரம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வழுக்கு-நீக்குதல். கட்டதரம்-மிகுந்தகொடுமை. ()

[சிவாலய முதலியவற்றில் மலமூத்திராதிகளை விட்டவர்களை
யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஈசர்திரு வாலயத்து மெழிலுறுநந் தனவனத்து
மோசகனை மலமதனை மூத்திர முராழித்துக்

கோசமதிற் பீசமதி லயோமயத்த குறுந்தண்டா
லோசையுற நமன்றூதர் நருக்கிமிக வொறுப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அயோமயத்த தண்டு - இருப்புத்தடி. (கஎரு)

அனலொழுகுஞ் சூசிபல வழுத்திடுவ ரவைதம்மிற்
கனலொழுகு மயோமயத்த தண்டமதிற் கண்டகமு
மினலுறவே குதத்தியற்றிச் சிரத்தின்மிசை யெழவேற்றி
நினைவழிய வலிதொலையத் துயரவித நிறுத்துவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கண்டகம் - முள். இன்னல் - துக்கம்; இன்னல் என்பது இரிந்துநின்றது. (கஎசு)

கனலனைய காரவழ லவைதம்மிற் கவிழ்த்திடுவ
ரனலொழுகு தாமிரமு மலறிடவே சொரிவார்க
ளினையதுயர் மற்றுமுள விந்திரியத் தியற்றிடுவர்
வினையவல மவற்றூலும் விதியிகந்து விளைத்தவர்க்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'மற்றுமுள்ள விந்திரியம்' என்பது மற்றையதென்பது. சுட்டியதற்கினம் என்பதனல் வாக்கு முதலியனவுங் கொள்க.

[மிகவுந் தனதானியங்களைப் படைத்திருந்தும் அறஞ்செய்யாதோரை எமதூதர்கள் வேதனைப்படுத்து முறைமை ஏழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றூர்.]

தனமிகுதி தரித்திருந்துந் தானவினை புரியாரை
மனைதனிற்செஞ் சாலிமிக வுளராயும் வறியார்வந்
தனமுளதே யெனவிரந்த வதிதியரை யருத்தாதே
தனியிருந்துண் ணவலரையுந் தண்டதரன் றமர்தாமே.

(இ-ள்.) எமதூதர்கள், மிக்க திரவியத்தை உடைத்தாயிருந்துந் தானதர்மங்களைச் செய்யாதவர்களையுந், தம்முடைய மனையினிடத்துச் செஞ்சாலிமுதலிய வெகுதானிய முண்டாயிருக்கவும் பசி மிகுதியால் வந்து 'ஆகாரம் வேண்டும்' எனக் கேட்ட அதிதிகளைப் புசிப்பியாமற் றூமே தனித்திருந்து புசிக்கும் பொல்லாதவர்களையும், ()

அறைந்திடுவர் கூறியவா யிருப்புமுளை யவர்மிடற்றுட்
புறம்புறுமவ் வாணிவளைச் சிறுங்கல்லையைப் பூட்டிடுவர்

சிறந்தவய விருதம்பத் திடைக்கணையிற் செறித்திடுவர்
பறந்திடவே பதம்பாணி பக்கமுறப் பயிற்றுவரே.

(இ - ள்.) கூரிய வாயினையுடைய இருப்பு முளைகளை அவர்கள் கழுத்தினுள் ளிறங்க வடித்துப், புறமபே பொருந்திய இருப்பாணி வளையத்தில் சங்கிலியைப் பூட்டி, இரண்டிருப்புத் தூணை நாட்டி, அதன்மே லுத்திரத்தைப் போட்டு, அதனடுவே தூறலருடங் கிடக்கும்படி கட்டித் தூக்கிக் காலுங் கையும் இரண்டு புறத்திலும் பறக்கத்தக்கதாக விடுவார்கள்.

(வி - ரை.) சிருங்கலை - சங்கிலி. (களகூ)

சிரத்தறைவர் குளத்தறைவர் திறந்துறவாய் தனிலறைவ
ருரத்தறைவர் பதத்தறைவ ரொள்ளழற்கூ ரிருப்புமுளை
கரத்தறைவர் வருத்தமுறக் கசிந்தன்பாற் கடும்பசியி
லருத்தியிடா தருந்தவரை யருந்தியதி வினையறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஅ0)

வாக்கதனைக் கிருமிபல மண்டியுண வயத்துண்டக்
காக்கைபறித் தருந்தியிட மற்றுமுள கடிந்துயர
மாக்கிடுவர் நாக்கினடுத் தொளைத்தழன்ற வயத்தொடரால்
வீக்கியதி பாரவிருப் புண்டைபல விடுவாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கிருமி - புழு. அயத்துண்டக்காக்கை - இருப்பு மூக்கையுடைய காக்கை. அயத்தொடர்-இருப்புச்சங்கிலி. வீக்குதல்-கட்டுதல். (கஅக)

கட்டிடுவர் பீசத்துங் கோசத்துங் கடியதொடர்
விட்டதனை நான்றிடவே வியனிருப்புக் கட்டிதனைக்
கட்டிடுவ ரதன்முடிவிற் கரத்துமிவற் றிரட்டிரட்டி
நிட்டூரரை நிதியுதவக் கருதாத நெஞ்சரையே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், திரவியத்தைத் தருமத்திற் செலுத்த விசாரியாத நெஞ்சினையுடைய கொடிய பாவிகளுடைய பீசத்திலுங் கோசத்திலும் இருப்புச் சங்கிலியைக் கட்டிவிட் டதனுனியிலே மூக்கூறிய இருப்புண்டைகளி லிருமடங்கு கனமுள்ள இருப்புக் கட்டியைக் கட்டித் தொங்கவிடுவார்கள். அதற்குப் பின்பு கைகளிலும் இருப்புச் சங்கிலியைப் பூட்டி நான்மடங்கு கனமுள்ள இருப்புக் கட்டியைக் கட்டி விடுவார்கள். (கஅஉ)

அரிந்தரிந்தே யவராகந் திலமெனவே யருத்திடுவர்
சொரிந்திரத்தங் குடித்திடவுஞ் சொல்லிடுவர் சூசியினு
லெரிந்தொழுகுங் காரவற விறைத்திடுவர் தாமிரமுஞ்
சொரிந்திடுவ ரழலொழுகுந் தயிலமும்பின் சொரிவாரே.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர் அந்தப் பாவிகள் சரீரத்தை எள்ளுப்போல அரிந்து அதனைத் தின்னச்சொல்லுவார்கள். அதுவல்லாமல் ஊசியினாலும் அவர்கள் சரீரத்தைக் குடைந்து உதிரத்தையேற்றுக் குடிக்கச் சொல்லி அப் புண்வாயிலே அக்கினிச்சுவாலை போன்ற காரநீரையும் இறைத்துச் செம்பினையும் உருக்கிவிடுவார்கள். அதற்குப் பின் எண்ணெயினையும் நெருப்புப்போலக் காய்ச்சி விடுவார்கள். (கஅங)

அதிதூர வழலிடையு மழுத்திடுவ ரதன்பின்பு
கொதியாமற் றையநிரயத் துயரனைத்துங் கொடுத்திடுவ
ருதராங்கி தனைமிகவு முதிப்பித்தே யொறுத்திடுவ
ருதகாசை யுறத்தபன வழலினையு முதிப்பிப்பார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்களாயினோர் அப் பாவிகளை மிக்க ஆழத்தினையுடைய எரிவாய் நரகத்தினும் மற்றுள்ள பொங்கு நரகங்களிலும் போட்டுத் துக்கங்கள் எல்லாவற்றையு முறுவிப்பார்கள். பின்பு, 'அதிதிகள் பசித்திருக்கப் புசித்தீர்' என்றவர்கள் உதரத்திலே மிகவும் பசியை யுண்டாக்கித் தண்ணீர்மேல் ஆசை யுண்டாக்கும்வண்ணந் தாகத்தையும் உண்டாக்கி வேதனைப்படுத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) தபனவழல்-தாகம். (கஅச)

[நரகவேதனைகளை அளவிடப்படாதென்று
முடித் துணர்த்துகின்றார்.]

ஒருநிரயத் துயர்பலவே யுரைப்பனவோ வுரைத்திடினு
நிரயவித மனைத்திலுங்கு நிரந்தரதுயர் நிச்சயித்து
வருடமொரு சதமுறினு மதித்துரைக்க வலரிலரே
யருநிரயக் கடற்றுயரப் பெருவெளத்துக் களவுண்டோ.

(இ - ள்.) ஒவ்வொரு நரகவேதனையை விசாரிக்குமிடத்து அனந்தமாயிருக்கும். அதனைச் சொல்லப்படுமோ. சொல்லுமிடத்து நரகங்களெல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய வேதனையை அளவிட்டு நூறுவருடஞ் சொன்னாலும் அமைத்துச் சொல்ல வல்லவர்களில்லையே. ஆதலா லுரைத்தற்கு அரித்தாகிய நரகக்கடலிற் றுக்கமாகிய பெருவெள்ளத்துக்கு முடிவுண்டோ முடிவில்லை. (கஅரு)

[நரக வேதனையின் அதிசய முணர்த்துகின்றார்.]

வேதத்தி னாகமத்தின் விதிபிகந்து விடுத்தார்கள்
வாதிக்கப் படுவரவற் றனைத்தினுந்தா மரியாரும்
மேதைக்குண் மாதுரியர் கேட்டவுடன் வீவரெனப்
போதிக்குங் கடுந்தழலிற் கொடுவினையார் புகுவாரே.

(இ - ள்.) வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட வழியில் நடவாது அதனைக் கடந்துவிட்டவர்கள் இப்படிக் கூறப்பட்ட நரகவகைக ளெல்லாவற்றினும் எமதூதர்களால் வேதனை பண்ணப்படுவார்கள். அப்படி வேதனைப்படினுஞ் சாகவுஞ் செய்யார்கள். புத்தியினுன் மிக வுங் கூரியராயினோர் இவ் வேதனையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தானே சாவாரென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமாதலால் அறக் கொடிய துன்பங்களைச் செய்கின்ற அனல்போன்ற நரகத்தில் யார் தான் புகுவார்கள்?

(வி - ரை.) வீதல் - சாதல். (௧௮௬)

[எமதூதர்கள், நரகத்திலே கிடந்து வேதனைப்படும் ஆன்மாக்களுக்கு அவர்கள் முன் செய்த பாவங்களை எடுத்துக் கூறி அறிவுறுத்துந் திறத்தைப் பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிநிலைத்துறை

வித்தக னற்றுணை யென்று மதித்து விரும்பீரே
பொத்தை யுடற்பொறை நிற்கு மெனப்பொய் புகன்றீரே
யொத்து மருற்ற துயக்க மயக்க மொழித்தாரோ
மித்திர ரைப்பரி வுற்றதன் மத்தை விளைத்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வித்தகன்-சிவன். உமர்-சுற்றத்தார். மித்திரர்-இட்டர். (௧௮௭)

யாதனை யுண்டுகொ லென்று துயங்கி யிருந்தீரே
நாதனு முண்டுகொ லென்று கயந்து நவின்றீரே
போதன முண்டுகொ லென்றவர் தம்மை யொழித்தீரே
வேதனை கண்டுவி யந்து பயந்து விழுந்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'உண்டுகொல்' என்புழி, ஒகாரம் ஐயப்பொருட்டு. துயங்குதல்-அறிவு வேறுபாடு. கயத்தல்-தூடனம், வியப்பு - அதிசயம். (௧௮௮)

கண்டக ரோடுக ளித்தற நீதி கறுத்தீரே
யுண்டொரு தெய்வமு மென்றவர் தம்மை யுவர்த்தீரே
யண்டர்த மாலய மாமர மற்று மறுத்தீரே
மண்டனில் வாழ்வைம தித்தெளி யாரை வதைத்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கண்டகர்-துட்டர். கறுத்தல்-நீக்குதல். உவர்த்தல்-கோபித்தல். (௧அ௯)

பஞ்சக பாதக மன்றெளி தென்று பயின்றீரே
நஞ்சன வெஞ்சொலை நற்றவ ரோடு நவின்றீரே
வஞ்சக நெஞ்சக மாதர் களிப்பு மதித்தீரே
யஞ்சன வேல்விழி யாருறு கற்பு மழித்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௯௦)

ஓர வழக்கினை மன்றி லிருந்து முரைத்தீரே
யாரெதி ரென்றுமை யேமிக மேன்மை யறைந்தீரே
பாரென வேபொறை யாரையு நொய்மை பகர்ந்தீரே
நீரென வேயினி யாரையும் வெல்ல நினைந்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) நீரெனவே யினியார் - தண்ணீர்போல இனிமை செய்கின்ற சாத்துவித குணத்தை யுடையவர்கள். (௧௯௧)

உற்ற விடுக்க ணொழித்தவர் தம்மையு மோரீரே
மற்றவர் காணியு மெம்மது வென்ன மதித்தீரே
சிற்றின மேயின மென்று தெளிந்து செறிந்தீரே
மற்றின மொன்றிடு னன்பு மறுத்து மருண்டீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிற்றினம் - அற்பர். மற்றினம் - பெரியோர். ()

ஆதுல ருற்றிடு னேச மவர்க்கு மறுத்தீரே
வாத விணைதிகள் வந்துறி ஞைசையை வைத்தீரே
யேதிலர் குற்ற மெடுத்திணை யாம விசைத்தீரே
சூது பொருந்தொழி னன்றென வன்று துணிந்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஆதுலர் - மிடியர். ஏதிலர்-குற்றமில்லாதவர்கள்,

ஊனற்றி லொக்கு மொருதுயிர் மெய்யை யொறுத்தீரே
வேறல வெம்முட லோடு மொருது மிசைத்தீரே
பேறுண வல்லது மில்லை யெனக்கை பிசைத்தீரே
சீறுத லேபொரு ளென்றுயி ரன்பு செகுத்தீரே.

(இ - ள்.) நம்முடைய தேகத்திற் புண்பட்டால் நோமாறு போலவல்லவோ அவ்வுயிர்க்குமென்று எண்ணாமற் பிறிதுயி ருடல்களைக் கொன்றீரே; நம்முடைய சரீரமும் அதனுடைய சரீரமும் பேதமல்லவென்று எண்ணி அதனை விரும்பித் தின்றீரே; இப்படிப் புசிப்பதே பரமமான பேறல்லாமல் வேறில்லையென்று தரும நெறியை விட்டீரே; கோபமே மேலானதென்று ஆன்மாக்களிடத்துக் கிருபை வையாமல் விட்டீரே.

(வி - ரை.) மிசைதல் - புசித்தல். (கக௪)

ஈயு மவர்க்கிடை யூறுக டேற விசைத்தீரே
காயு மவர்க்கனு பந்தரு மாயுள் களித்தீரே
நோயு முறப்பிறர் தீமை யுடற்கு நுவன்றீரே
தூய ரியற்றி யிடாவவ லம்பல சொன்னீரே.

(இ - ள்.) ஒருவருக்கொருவர் ஒன்றை யுவந்து கொடுக்குமிடத் தவர்கள் மனம் பேதிக்க விக்கினங்களைச் சொன்னீரே; ஒருவனை யொருவன் கோபிக்கும்போது அவனைத் தடுக்காமல் அதற்குடன்பட்டுச் சந்தோஷத்தை யடைந்தீரே; பிறர் சரீரத்துக்கு வருத்தமுறப் பொல்லாங்குகளையே சொன்னீரே; சுத்தான்மாக்கள் செய்யாத பொல்லாங்கைச் செய்தாரென்று பலவாகச் சொன்னீரே.

(வி - ரை.) அனுபந்தர் - வடமொழி. (கக௫)

ஒழுக்குடை யார தி மேதையர் தம்மையு மோராதே
புழுக்க மழுக்கு மனத்துற வெம்மை புகன்றீரே
சழக்கெழு வாய்வினை வாதனை யுற்றமை தன்னாலே
யழற்குழி யாங்க ளழுத்த வழுங்கி யறிந்தீரே.

என்றழல் வாயழி வாரொடு தூத ரிசைப்பார்க
ளன்றறி யோமிவை யென்றவர் தாழு மயர்ந்தாழ்வர்
பொன்றுவ ரோவினை போமள வுந்துயர் பூரித்தே
நின்றுறு வார்முனை வல்வினை யாவு நினைந்தேதாம்.

(இ-ள்.) ஒழுக்க முடையவரையும், மிகுந்த அறிவுடையவரையுமவர் மகிமையை ஆராயாமல் உம்முடைய பொல்லா மனம் புழுக்

கும்படி கொடுமைகளைச் சொன்னீரே; நீங்கள் மனக்கோணல் முதலியவற்றால் இயற்றிய பாவத்தின் வாதனை பலத்தா லழற்குழியாகிய இந் நரகங்களிலே யாங்கள் வீழ்த்த இப்பொழுது வீழ்ந்தறிந்தீரே' என்று இங்ஙனங் கூறிய பலவற்றையு மழல்வாய்ந்த நரகத்தில் அழுவாரோடு எமதூதர்கள் சொல்லுவார்கள். அப் பாவிகளும் 'அன்று இதனை யறிந்தோ மில்லை' என்று சோர்ந்து விழுவார்கள்.' இவ்வாறு வேதனைப் படுகையினும் உயிர் விடுவரோ; உயிர் விடுவதுஞ் செய்யார். பின்பு தாஞ் செய்த பாவந் தொலையுமளவுந் துக்கத்தையே நிறையப் பொருந்தி முன் தாஞ்செய்த கொடுவினைகளெல்லாந் தம் மனத்தி னினைத்து அந் நரகங்களிற் கிடந்து துயர மடைவார்கள்.()

[அதிபாதக முதலிய பாதகத்தைச் செய்தோர் அனுபவிக்குங் காலம் மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

உற்றிடுவ ரெழுநான்கு கோடியினு மொருவாதே
பற்றியதி பாதகத்தைப் பரித்தார்கள் பாரினையு
மற்றையவின் டலத்தினையும் வாரிகொளு நாள்வரையு
முற்றுமதி பாதகத்துக் கிணையதனை முடித்தாரும்.

(இ - ள்.) அதிபாதகத்தைச் செய்தவரும், அதிபாதகத் துல்லியத்தைச் செய்தவரு மிருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்தையும் பொருந்திப் பிரமப்பிரளய காலமாகிய ஆயிரஞ் சதுர்யுக மதனைவிட்டு நீங்கா தழுங்குவார்கள். (௧௧அ)

இரவிமதி யுள்ளளவு மிவற்றழுங்கி யிடுவார்கள்
பிரமவதை முதலாய பிழைபுரிந்த பேதையர்கள்
விரவிடுவர் பாதகத்தை விளைந்தார்கள் பதினான்குட்
பிரமனொரு பகற்பாதி மற்றையர்க்கும் பேசிடுவாம்.

(இ - ள்.) பஞ்சமாபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்திற் சந்திராதித்த ருள்ளவரையிலுங் கிடந் தழுங்குவார்கள். பாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பதினாலுகோடி நரகத்தில் பிரமனது நித்தியப் பிரளயத்திற் பாதியாகிய ஐஞ்ஞூறு சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுந்துவார்கள். மற்றப் பாதகர்க்கு மேற் சொல்வாம். (௧௧௯)

பாதமுறப் பகலதனிற் பதினான்கிற் பாதிதனில்
வாதையுறு வார்களுப பாதகத்தை மருவினர்கள்
பாதத்திற் பாதியுற மூன்றரையிற் பாவியர்கள்
கேதமறும் பொழுதவல வினையனைத்துங் கேட்டிடுமே.

(இ - ள்.) உபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் எழுகோடி நரகத்தி லிருநூற்றைம்பது சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுங்குவார்கள். அதற்குத் தண்ணிதான பாவத்தைச் செய்தவர்கள் மூன்றரைக்கோடி நரகத்தில் நூற்றிருபத்தஞ்சு சதுர்யுகமளவுங் கிடந் தழுங்குவார்கள். இவ்வாறு விதித்த காலங்க ளளவும் அதிபாதக முதலிய பாவத்தைச் செய்தவர் கள் நரகத்தில் கிடந்து துக்கங்களை அநுபவித்துத் தொலையும்பொ ழுது அவர்களைத் தொடர்ந்துநின்ற கொடிதாகிய பாவமெல்லாம் விட்டு நீங்கும். (உ00)

[பாவிகளாயினோர் இவ்வாறு நரகபேதங்களை யனுபவித்து அக்காலந் தொலைந்தவாறே நரகசேடம் அநுபவிக்கும்படி மீளவும் பூமியில் வந்து பிறப்பா ரென்பதை இந்த செய்யுளால் உத்தரோத்தர விசிட்டமாக உணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

பாவ பேதம் பயிற்றிய பாவிக
ளேவ மாய நரகிட ரெய்தியுந்
தீவினைப் பல சேடமுஞ் சேரவே
சேர்வர் முன்பயின் மண்மிசைத் திண்ணமே.

(இ - ள்.) வெளி. (உ0க)

அடைவர் தாபர பேத மனைத்தையும்
படர்வ ரங்குள துன்ப பலத்தினும்
விடுவர் தாபர யோனியை விட்டபின்
றொடுவர் கீட வுருவுந் துரிசரே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பூமியில் வந்த பாவிகள் தாந்தாஞ் செய்த கர்மத்துக்கீடாக முதலிற் றாபரயோனி பேதங்கள் எல்லாவற்றையு மெடுத் தாண்டுள்ள துக்கங்களெல்லாம் அநுபவிப்பார்கள். பின்பு அத் தாபரயோனியை விட்டுப் புழுவாய்ப் பிறந்து துக்கங்களை அநுப விப்பார்கள். (உ0உ)

கிட்டியே நின்ற கீட வுருவமும்
விட்டு மற்றை விகங்க வுருவினைத்
தொட்டு நின்ற துயர்பல துய்த்தபி
னெட்டு வார்விலங் கின்னுரு யாவையும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு புழுவாயெடுத்த தேகத்தை விட்டு, அதற்கு வேறாகிய பறவையுரு எடுத்து, அதினால் உண்டாகிய துக்கங்களெல்

ளர் அனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே மிருகாதிகளாய்ப் பிறந்தாண்டுள்ள துக்கங்களை அனுபவிப்பார்கள். (உ0௩)

விட்டு நின்ற விலங்கி னுருவினைத்
தொட்டு ளார்பசு வின்னுருத் துன்பமும்
பட்டு ளார்துய ரம்பல பட்டபின்
விட்டி ளார்பெற்ற மாகிய மேனியும்.

(இ-ள்.) பின்பு மிருகசாதிகளாய் எடுத்த தேகத்தை விட்டுப் பசுச்சாதி வடிவெடுத் தாண்டுள்ள துக்கங்களெல்லாம் அனுபவிப்பார்கள். அவ்வாறு துயரங்கள் பலவற்றையும் அனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே அப் பசுசாதியா யெடுத்த தேகத்தை விடப்படுவோர்கள்.

(வி-ரை.) சூத்திரம்

"ஆவும் பெற்றமும் பகவு மானுங்
கோவுங் குடஞ்சுட்டுஞ் சாதிப் பொதுப்பெயர்."

என்பதனு லறிக. (உ0௪)

இனைய யோனி விதம்பல வெய்தியே
துனிய னைத்தையுந் துய்த்துத் துரிசுறு
வினையி னீங்கி முன் னல்வினை மேவவே
மனித ராகிப் பிறப்பர்கள் வாய்ப்பினால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறே தாபரமுதலிய யோனிபேதங்களை யெடுத்து அந்தந்தச் சனனங்களி லுண்டாகிய துக்கங்க ளெல்லாவற்றையு மனுபவித்துப், பின்பு பாவசேடம் அமைந்த தீவினையினின்றும் விடப்பட்டு, முன்னுட் பரிபாகப்பட்ட நல்வினைப் பகுதி வந்து பொருந்த அந்த நல்வினையின் பலத்தினால் மானிடராகப் பிறப்பார்கள். (உ0௫)

[இவ்வாறு மானிடசரீர மெடுத்தவர்கள் உத்தரோத்தர விசிட்ட முதலியன வுணர்த்துகின்றார்.]

அரிய மானிட யாக்கை யடைந்தபின்
பரம லோக பலத்தினைப் பற்றவு
மொருவி யேயுல கஞ்சிவர் தொன்றவு
மிருளை நீக்கவு மெண்ணில ரென்கொலோ.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கிடைத்தற் கரிதாகிய மானிட தேகத்தைப் பெற்றவர்கள் மேலாகிய சிவலோகத்துள்ள போகத்தைப் பொருந்தவும், அப் போகத்தை வெறுத் தாணவாதி மலத்தை நீக்கிச்

சிவனோடைக்கம் பெறவு மெண்ணினார்களில்லை யென்னை கொல்லோ. (உ0௬)

[இதுவுமது]

அரிது மானிட யோனிய வற்றுளு
மரிது பூசுர ராகையு மாகியு
மரிது நான்மறை யாய்கையு மாசற
வரிது வாமொடு முத்தி யடைகையும்.

(இ - ள்.) தாபரமுதலிய அறுவகை யோனியினுள்ளு மானிட தேக மெடுத்தலே யரிது; அம் மானிடருள்ளும் பிராமணவருண மெடுக்கை யரிது; பிராமண வருண மெடுத்தாலும் நாலு வேதங்களை யுங் குற்றமற வாராய்த லரிது; அவைகளை யாராய்ந்தாலு மேலாகிய போக மோக்ஷங்களை யடைதலு மரிது. (உ0எ)

[இதுவுமது]

பெற்று மந்தண ராய பிறப்பினைக்
கற்று நான்மறை வேள்விக் கருமமு
முற்றி வானவ ராக முயல்கிலார்
குற்ற மேபெரி தாகிய குற்றமே.

(இ - ள்.) மிகவுங் கிடைத்தற்கரிய பிராமண வருணத்தை யெடுத்தும், நாலுவேதங்களையு மோதியும், யாகாதி கருமங்களைப் பண்ணித் தேவர்களா யிருக்கும்படி விசாரித்தார்களில்லை; அந்தப் பிராமண ரிவ்வாறு செய்யாத குற்றமே மிகுந்த குற்றமாம். (உ0அ)

[இதுவுமது]

இந்தப் பாரத மெய்தற் கெளியதே
வந்து பாரதந் தன்னினு மானிட
ரந்த வான மடையுங் கருமமுஞ்
சிந்தி யார்சிவன் சேவடி சேரவும்.

(இ - ள்.) இப்பூவுலகத்தி லுண்டாகிய நவகண்டப் பிருதுவிக ளுக்கும் விசேடமான பாரதகண்டத்திற் றோன்றிய குமரித்தீவிற் றோன்றுதல் கிடைத்தற் கெளியதே, எளியதல்ல; அச் சிறப்பினை யுடைய பாரதகண்டத்திற் றோன்றியு மானிடர்கள் சற்கருமத்தை யனுட்டித்து மேலாகிய சிவலோகத்தை யடையவுஞ் சிவனுடைய சீபாதத்திற் பொருந்தவு மேனோ விசாரித்தார்களில்லை?

(வி - ரை.) ஏனைய கண்ட மெட்டு மிலேச்சதேச மாகையா லிப் பாரதகண்டமே விசேடமாகச் சிறப்பித்தார். ஏகாரம்-எதிர்மறை.

[இதுவுமது]

வேத நீதி விளங்குமிவ் வெல்லையு
ளோதி யுண்மை யுணர்ந்துயி ரொன்றிய
வாதி பாத மடையு மருந்தவஞ்
சாதியார் றமக் கேவஞ்சர் தாமரோ.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வேதாகம புராண நீதி விளங்கிய இக் குமரிகண்டத்திற் றோன்றிய மானிடர்க ளவ்வேதாகமங்களை யோதி யதனாற் பதிமுதலிய வுண்மை ஞானத்தை யுணர்ந்து உயிர்க்குயிராகிய சிவனது ஸ்ரீபாதங்களை யடைதலாகிய அரிய தவத்தினைச் செய்யாராகையா லவர்கள் தம்முடைய ஆன்மாக்களுக்குத் தாமே வஞ்சகராவார்.

(வி - ரை.) அரோ - அசை. (உ௪0)

[இதுவுமது]

ஈரும் வாளுயிர்க் கென்றறி யாரெழு
வார மாகி வருந்தின மானிடர்
தார மாதியுந் தாமு நிலையென்றே
கோர மாய குழிவிழு வார்களே.

(இ - ள்.) மானிடராயினோர். ஞாயிறுமுதலா யேழுவாரமாய் வருந் தினத்தை யுயிரை யீரும் வாளென் றறிந்து சடுதியில் தன்மத்தைச் செய்யாமற் றமது சரீரத்தையுந் தமது மடவார் முதலிய பொருள்களையும் நிலையென்று கருதிப் பாவத்தையே செய்து குரூரத்தையுடைய நரகக்குழியில் விழுவார்கள்.

(வி-ரை.) "ஈரும் வாளுயிர்க் கென்றறி யாரெழு
வார மாகி வருந்தின மென்றது
நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்."
எனத் திருவள்ளுவனார் கூறியது மிப்பெற்றிநோக்கி யென்க. (உ௪௧)

[இதுவுமது]

அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங்
கெழுவு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு
மழியு மாக்கை தனையழி யாதென
விழுவ ரேநர கக்குழி வெய்யரே.

(இ - ள்.) நிலையுதலில்லாத தேகத்தைக் கொண்டு நிலையுத லுள்ள மோக்ஷத்தைப் பொருந்துவோர் பெற்ற கேள்வியே நல்ல

கேள்வி; அழிகின்ற தேக மழியாது நெடுநா ளிருக்குமென்று விரும்பிய பொல்லாதவர்களே, நரகக் குழியில் விழுவார்கள். (உகஉ)

[இதுவுமது]

ஆக்கை தானிலை யாதென் றறிந்துதம்
வாக்கி னாலரன் மந்திர மோதியே
நோக்கி னாலவன் மேனியை நோக்கியே
பார்க்குள் வாழ்பவர் நன்பயன் பற்றினார்.

(இ - ள்.) இம் மானிட தேகம் நெடுநாள் நில்லாதென் றறிந்து தமது வாக்கினாலே சிவனது திருநாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துக், கண்ணா லவனது திருவுருக்களையும் புலப்படச் சேவித்திப்படி நாடோறுஞ் சபத்தியானங்களைச் செய்து பூமியில் வசித்திருக்கும் அவர்களே மோக்ஷத்தை யடைந்தவர்கள். (உகங)

[இதுவுமது]

இந்த நாட்டுள் வினைநன் கியற்றின
ரந்த நாட்டிடை யேபய னார்வர்க
ளந்த நாட்டி னிடையிருப் பாரவ
ரிந்த நாட்டட் கரும மியற்றியே.

(இ - ள்) இப் பூமியிற் கன்மத்தை வழுவாமற் செய்தவர் சுவர்க்கலோகத்திற்சென் றாண்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பார்கள். ஆதலா லவர்க ளிப்பூமியில் திரும்ப வந்து சற்கருமமாகிய சிவபூசை முதலியவற்றைச் செய்து சுத்தாத்துவபுவன மீறாயுள்ள புவனங்களெல்லாவற்றினுஞ் சென்று திவ்யபோகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) பிராகிருதி சம்பந்தத்தை 'இந்த நாடு' என்றார். சுத்தாத்துவாவை 'அந்த நாடு' என்றார். கன்மமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (உகச)

[இதுவுமது]

பதிகர் தாமன்ன பானத்தொ டேசெலிற்
புதிய வெல்லையை யின்பொடு புல்குவர்
விதியி னின்றவர் விண்ணுறல செய்தியே
புதிய போக விதமும் புணர்வரே.

(இ - ள்.) வழிச் செல்வோர்கள் தம் கையிலே யன்ன பானாதியைக் கொண்டுபோனா லதைப் புசித்துத் தாம் புதிதாய்ச் செல்லு

மெல்லையைச் சுகமா யடைவார்கள்; அதுபோல, வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட நெறியில் நின்று சற்கருமத்தை யனுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்கமுதலியவை யடைந்து தமக்குப் புதிதாகிய போக பேதங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். (உகரு)

[இதுவுமது]

வேத நீதியை விட்டவர் தாமிக
வேத மாய நரகினை யெய்துவ
ராதலா லென்றுஞ் செய்க வறத்தினைக்
காத லோடுநல் வானிற் களிக்கவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஏதம்-துக்கம். காதல்-விருப்பம். (உகசு)

[சிவபத்தராஞோர் பாவஞ் செய்தாலு நரகத்தில் வீழா ரென்பதனை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதி நாத னமல னரன்றிருப்
பாத முன்னினர் பாவம் பயிற்றினும்
வேத ஞர கக்குழி வீழ்வரோ
நாத ரேயம னிக்கவர் நாடினே.

(இ - ள்.) ஒரு காலத்தில் தோன்றப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் நாதனுமாய் நின்மலனுமா யிருக்கிற சிவபிரானது ஸ்ரீபாதத்தைத் தியானம் பண்ணினவர்கள் பாவத்தைச் செய்தார்களானாலுந் துக்கந் தரும் நரகக்குழியில் வீழ்வரோ வீழார்கள்; அவர்களுக்குத் தொழில் யாதென்று விசாரிக்குமிடத்தி லெமலோகத்துக் கதிகாரிகளா யிருப்பார்கள். (உகஎ)

முற்றக் கால முருக்குங் கொடுந்தொழி
லற்றுச் சங்கர னூரும் புரத்தினைப்
பற்றிப் பண்ணிய புண்ணியப் பாங்குறத்
துற்று வார்சிவ லோக சுகோதயம்.

(இ - ள்.) எமபுரத்துக்கு அரசனாயிருக்குங் காலந் தொலைந்தவாறே யக்கொடுந் தொழில் செய்யுஞ் சரீரத்தை விட்டுச் சிவலோகத்தை யெய்தி முன் செய்த புண்ணியவியல்பினை யடைந்து அச் சிவலோகத்தி லுண்டாகிய போகத்தை யனுபவித்திருப்பார்கள். ()

[சிவஞானிகள் பாவத்தைச் செய்தாலும் பாவபலத்தை யடையா ரென்பதை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுமிறை யைத்தம கருத்துற விருத்தா
நின்றவர்க ளீசனடி யோடொருமை நின்றார்
துன்றுதுரி சோடுமவர் தோய்விலர்க ளிர்தா
மென்றியிடு மோதளின பத்திரம துற்றே.

(இ - ள்.) எந்தக் காலத்திலும் சிவபிரானை அயிக்கமுறத் தியானம்பண்ணியிருக்கு மவர்களே, சிவபிரானது திருவடித்தாமரையை நீக்கமின்றி அடைந்தவர்கள்; அந்த ஞாதாக்க ணெருங்கிய பாவத்தைச் செய்தார்களே யாயினும் பாவபலத்தை அடையார்கள். அது வென்னெனில், தாமரை தண்ணீரோடு கூடியிருக்கவும் அதனைக் கலவாதவாறுபோல. (உகக)

[முடிந்ததை உணர்த்துகின்றார்.]

என்றுதிவி வாழ்வுதிர யத்துய ரிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நையநின்றமுனி யன்றுணர நிற்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) திவி-சுவர்க்கம். (உஉ0)

சிவத்துதி

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வடவரை வில்லெய வல்லவனே!
மண்புனன் மற்றறய வல்லவனே!
படவர வங்கையிற் பற்றினனே!
பத்தரைத் தீர்த்திடும் பற்றினனே!
அடியிணை காண்டற் கரியவனே!
அகம்பர மென்னுக் கரியவனே
விடையத னேல்வரு வீரியனே!
விதிமுக மொன்றற வீரியனே!

(இ - ள்.) மகாமேருவை வில்லாக வளைத்தெய்யும் வல்லபத்தை யுடையவனே! மண், நீர் முதலான தத்துவங்களல்லாமல் அதற்கு வேறாயிருக்கின்றவனே! படத்தையுடைய பாம்பைக் கையில் பிடித்த

வனே! பத்தர்கள் பாவத்தைத் தீர்க்கும் அன்பினை யுடையவனே! வராகவடிவாய் மாயவன் தேடவுங் காணுதற்கு அரிதாகிய பாதார விந்தங்களை உடையவனே! அகம் பிரமமென்பார் நாக்கை யரிகிற வனே! இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளும் வீரப்பாட்டை யுடைய வனே! பிரமனுடைய ஐந்தாவதாகிய சிரத்தை நகத்தா லறுத்தவனே!

[இதுவுமது]

வேறு

ஈடு பெற்றினை யாவின வேற்றனே!
இகலும் புன்சம யத்தவ வேற்றனே!
ஆடி டுந்தில்லை யம்பல வாணனே!
அதுல னேயர வாட்டிய வாணனே!
தேட ரும்பொரு ளாகிய தேசனே!
சிறந்த காஞ்சி வளநகர்த் தேசனே!
வேட னாய்விச யற்கருள் வில்லியே!
விமல நேயவ னேயுற வில்லியே!

(இ - ள்.) வலியமைந்து இளமை வயதினையு முடைத்தாய்த் தளராமலிருக்கிற இடபவாகனத்தை யுடையவனே! மாறுபாட்டினை யுடைய அறிவில்லாத புன்சமயிகள் தவத்துக்கு வேறாய் நின்றோனே! தில்லையம்பலத்திற் றிருநடனஞ்செய்து வாழ்கின்றவனே! தனக் கொப்பொருவரு மில்லாதவனே! அரவினையாட்டிய ஆண்மையை யுடையவனே! ஆன்மாக்கள் தேடுதற்கரிய பொருளாகிய பிரகாசத் தை யுடையவனே! சிறப்பினையும் வளப்பத்தினையுமுடைய காஞ்சி மாநகரத்தைப் பதியாகவுடையவனே! அருச்சுனற்கு வேடனாக வந்து கிருபை செய்த வில்லினை யுடையவனே! மனவழுக் கில்லாதவர்க ளிடத்தில் நேசத்தையுடையவனே! அன்பில்லாதவரிடத்து உற வில்லாதவனே! (உஉஉ)

குமரன் துதி

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரியச் சந்த விருத்தம்

ஆறாறு கூறு முதித்த வப்பற
மாளான சேட ரவர்க்கி ருப்பிடம்
வீறான வேதக சிற்க னப்புரி
மீளாத வாழ்வெ னக்க ளிப்பவ
னீறேறு மேனியி னித்த னுத்தம
னோரார்க ளூரு மெரித்த நிட்டுர

ஞ்நீறு வேணி யளித்த வற்புத
ஞ்ஞொரு மாறு முகத்தெ னத்தனே.

(இ - ள்.) திருநீற்றை யணியு மேனியை யுடையானுமாய், எப்போது முள்ளவனுமாய், உத்தமனுமாய்ச், சத்துருக்களுடைய முப்புரத்தையெரித்த கிட்டேரத்தையு முடையானுமாய்க், கங்கையைத் திருச்சடையிற் றரித்தவனுமா யிருக்கின்ற சிவபிரான் அளித்த அதிசயத்தினையும் வீரத்தினையுமுடைய ஆறுமுகமுடைய பிள்ளையாரே மண்முதலாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கட் கப்புறமான மோக்ஷத்தைத் தனக் கடிமையான சிறப்பினையுடைய அடியார்க் கிருப்பிடமாகக் கொடுப்பவரும், வீடுபே றறிவிப்பிக்கின்ற ஞான சொரூபமாகிய சிவதத்துவத்தி லுண்டாகிய காதகலா புவனத்தில்போய்த் திரும்பி வாராமலிருக்கின்ற வாழ்வை யெனக்குத் தருவோருமாம்.()

அகத்தியர் துதி

மாறும லாளென வற்றி யற்றிடு
மாயாவி காரவ வப்ப வக்கட
லேறுது யானென வுற்ற சுற்றமு
மீசேச ஞானமு மூற்றி யுற்றிடெ
வீறுன வேதக விக்க னுத்தமன்
வேதாக மாதிய னைத்த னைத்தினு
மாறுறு மாறு மதித்த கத்தினு
ளானுத ஞான வகத்தி யற்கெனு.

(இ - ள்.) வீறு யறிவிக்கப்பட்ட நித்தியனுமா யுத்தமனுமாகிய சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதாகம முதலிய நூல்க ளொத்தனை யுண் டத்தனையும் வேதாங்க மாதினையு முப்பத்தாறு தத்துவத்தினையு முள்ளத்தில் நிச்சயித்து நீங்காத ஞானத்தினையுடைய அகத்தியமுனிவனுக்கு இடையறுமலடிமையென்று என்னுலானவண்ணம் சொன்னமாத்திரத்தி லெனக்கு மாயையினின்று நானுவிகாரமாகத் தோற்றப்பட்ட வவலமாகிய சனனசாகரமும் வற்றியற்றிடும்; யானென தென்னுஞ் செருக்காகிய தோடமும் பொருந்தாது; கடவுளர்க்கெல்லாங் கடவுளாகிய சிவபிரானது ஞானமு மிகுதியாய்ப் பொருந்தும்.

ஏழாவது
சுவர்க்கநரகவியலுரை முற்றும்.

எட்டாவது

சனனமரணவியல்.

[மேல் இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெய ருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், சனன மரண துக்கங்களைச் சொல்வதனாற் சனனமரண வியலென்னும் பெயர்த்து. முற்கூறிய வியலிற் சுவர்க்க நரகங்களின் முறையைக் கூறிச் சுவர்க்க நரக சேடத்துக்குச் சரீரமானது எடுக்கவேண்டுகையா லதன்பின்னிதனை வைத் தார். இதனு ளித்தலைச் செய்யு ளென்னுத லிற்றோ வெனிற், புண்ணியத்தாலும் பாவத்தாலும் புண்ணிய பாவத்தா லுஞ் சரீரமெடுப்பதனைத் தொ குத் துணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

பாதளக் குழியி னாழும் பாவிகள் படிவந் தானு
மீதலத் தடையு மேன்மை விண்ணவ ருடலந் தானும்
பூதலம் பொருந்து மற்றை யுயிர்ப்பொறை தானும் பொற்
மாதவ வுதிக்கு மாறும் வகையுற வறைகு வாமே. [றை

(இ - ள்.) மலயமலையி லிருக்கு மிக்க தவத்தையுடைய அகத்தியமாமுனியே! சுவர்க்கமடையுமவர்கள்: மேன்மையான தேவசரீர மெடுக்கு முறைமையினையும், இருவினைக் கீடாகப் பூமியின் மற்றை மானிடர் முதலிய தேகமெடுக்கு முறையினையும், யாம் வகுத்துச் சொல்வாம்; அதனை நீ கேள்! (க)

அருந்துயர்க் குழியி னாழ்வா ராகமே பாவத் தாகும்
பொருந்திய பூதத் தாலே யிமைத்திடும் போது தன்னுட்
புரிந்துவின் புகுவா ராகம் புண்ணியத் தாலே யாகும்
பொருந்திய பூத சாரத் தொருகணப் பொழுது தன்னில்.

(இ - ள்.) நரகத்தி லழுந்துவோருடைய தேகம், பாவபலத்தில் பஞ்சபூதத்தினின்று மிமைப்பொழுதி லுண்டாகும்; சுவர்க்க மடைவோருடைய தேகம் புண்ணியபலத்தினால் பூதசாரத்தினின் றுங் கணப்பொழுதி லுண்டாகும். (உ)

[இருவினைக் கீடாக எடுக்கு மானிட தேகத்தையும் நால்வகைத் தோற்றத்தையு முணர்த்துகின்றார்.]

புண்ணிய பாவத் தாலே பூதத்தின் பரிணா மத்தால்
மண்ணிடை மனித ராக மற்றைய வடிவ மெல்லாம்
நண்ணிடுஞ் சராயு சத்தி னரர்தனு விலங்கு மற்றைத்
திண்ணிய கமடம் பாம்பு சிறைப்புளு மண்டஞ் சேரும்.

(இ - ள்.) இருவினையினுல் பூமியின் மானிடதேகமும், விலங்கின் தேகமும், சராயுசமாகிய பையினின்று முண்டாகும்.

(வி - ரை.) 'சிறைப்புள்ளும்' என்கிற வும்மையால் தவளை, முதலை, மீன், அரணை, உடும்பு, ஓந்தி, இப்பி முதலியவும் பறவைகளுங் கொள்க. (கூ)

[இதுவுமது]

கிருமிகள் கீட மற்றுங் கசிவினிற் கெழுமித் தோன்று
மரமெழு வாய வெல்லா மண்டணில் வாரி சேர
விரவிட வனிலம் வெய்யில் விதத்தினும் விளங்கித் தோன்று
மரியன வவற்று ளெல்லாம் யவைமுதற் செந்நெ லந்தம்.

(இ - ள்.) புழு, எறும்பு முதலானவைகள் வேர்வையினின்றும் நெருங்கி யுற்பவிக்கும். மரம், கொடி, கிழங்கு முதலிய வெல்லா மண்ணில் தண்ணீர் காற்று வெயி லிவைகள் பொருந்துவதனுல் விதைகண் முதலியவற்றினின்று முண்டாகும். அவ்வாறு கூறிய வற்று ளெல்லா மரியன யவைமுதல் செந்நெ லீருகிய நெல்லின் பேதமாம்.

(வி - ரை.) 'விதத்தினும்' என்கிற வும்மையாற் கொடியினுங் கிழங்கினும் வேரினுங் கொப்பினுங் கொழுந்தினு மிலை முதலியவற்றினு மென்பதூஉங் கொள்க. (ச)

[இதுவுமது]

எண்ணிரண் டேக மென்ற செந்நெலே யிறுதி யெல்லாம்
நண்ணிடு பலபா கத்தி னசித்திடு நாடுங் காலை
மண்ணிடை மனிதர்க் கெல்லா மவுடத மாக வாய்க்குந்
தண்ணிய வுணவே மற்றைத் தானிய விதங்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) யவைமுதல் செந்நெலீறுகப் பதினேழுவகை நெல்லினையும், அறுத்துமடக்கி யரிசியாக்கி நானுவிதமான பாகத்தைப் பண்ண அவைகள் நாசத்தை யடையும். அதனை விசாரிக்குமிடத்துப்

பூமியிலுள்ள ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பசியென்னும் வியாதிக்கு அவுடதமாய்ப் பொருந்தும். மற்றை வரகு, கேழ்வரகு, சாமை, கம்பு, தினை, சோளமுதலாகிய தானியங்க ளெல்லாஞ் சிறப்பினை யுடைத் தல்லாமல் அதற்குத் தாழ்ந்த உணவாகி இருக்கும். (ஞ)

[இதுவுமது]

தானிய விதத்தா னருந் தண்டுலம் பிண்டி பேத
மூனமி லோத னாதி யுறுமவற் றழனீ ரொன்ற
மானிட ரருந்தும் போது வயினனு சயத்தின் வைகிப்
பானமும் பருகப் பட்டுப் பக்குவா சயமும் பற்றும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறப்பட்ட நெல் முதலாகிய தானிய விதங்களி லுண்டாகிய அரிசியும், அதினின்று முண்டாகிய மாவின் பேதமும், நீருடன் கூட்டி யக்கினியிற் பாகம்பண்ணும் அன்னம் - அபூபமுதலாகிய உணவின் பேதங்களு முண்டாகும். அவைகளை மானிடரானோர் புசித்துச் சலத்தையும் பானம் பண்ணினால் அவை கள் பஞ்சாசயத்துட் டலைமையாகிய வயினனுசயத்தை அடைந்து பின்பு பக்குவாசயத்தி லிறங்கும்.

(வி - ரை.) அபூபம் - அப்பம். (சு)

[இதுவுமது]

பக்குவா சயத்தி னன்ன பானத்தைப் பிராண வாயுத்
தொக்கிரு கூறு செய்யச் சொன்றிமேல் தோயங் கீழா
மட்கியு மறலின் கீழே யாகலும் வாயு வங்கிப்
புக்கிரு பாக மாக்கப் பொருந்திடுஞ் சாரங் கிட்டம்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு நாபிக்குமே லிருக்கிற பக்குவாசயத்தி னிருந்த அன்னபானத்தைப் பிராணவாயு பொருந்தி யிரண்டு கூறு க்கி யன்னம் மேலுந் தண்ணீர் கீழுமாகப் பண்ணும். தண்ணீருங் கீழே நாபியினின்று ஒரு நெற்பிரமாணம் அக்கினிபொருந்த அதனை வாயு குழல்கொண் டூதுகிறதுபோ லக்கினியைச் சொலிப்பித்த வனவி லெங்கு மொக்கவெந்து பாகமாயந்த வன்னபானஞ் சாரமென வுங், கிட்டமெனவு மிரண்டாம்; எண்ணெயும் பிண்ணாக்கும்போ லப் பிறியும்.

(வி - ரை.) ஆனைமுத லெறும்பீறுயுள்ள பிராணிகளுக்கு அக் கினி சொலிக்குமா றெவ்வாறெனில்: யானை, குதிரை, ஒட்டக முதலானவைகளுக்கு ஓரங்குட்டமாத்திரமும்; கீழ்நோக்கி நீண்ட

வாலினையுடைய பசுக்களுக்கும், மேனோக்கிக் குறகின வாலினை யுடைய மிருகங்களுக்கு மொருமென்மாத்திரமும்; காக்கை, கோட்டான், கொக்கு முதலியவற்றுக்கு ஓமொன்மாத்திரமும்; கிருமிகீடமுதலிய சென்றுக்களுக்கு ஒரு மெல்லரிசி ஊனிமாத்திரமும் அக்கினி உதரத்தினின்றுஞ் சொலிக்குமென்றறிக. இதனை வாகடத்தில் விரிவாகக் காண்க. (எ)

[மேற் றொகுத்த முறையானே கிட்டம் பன்னிருபேத மாமா றுணர்த்துகின்றார்.]

நோக்கினுட் செவியின் மூக்கி னெய்பன வழுக்கே யாயும்
வாக்குறு நாக்கிற் பல்லின் மிடறதி னுள் வழுக்கே யாயு
நீக்கிடு மலநீ ராய நிகழுகி ரழுக்கே யாயு
மாக்கையின் வேர்வ தாயுங் குதகுயத் தவலமாயும்.

(இ - ள்.) கிட்டங் கண்ணினின்றும் பீளையாயுஞ், செவியினின்றுங் குறும்பியாயும், மூக்கினின்று மழுக்காயும், வசனித்தற்குரித்தாகிய நாவினும் பல்லினும் அழுக்காயும், மிடற்றினின்று கோழையாயும், புறம்பே விடப்படும் மலசலங்களாயும், நகங்களிற் பொருந்திநின்ற அழுக்காயுஞ், சரீரத்தில் வேர்வையாயுங், குத குய்யங்களில் வினையும் பொல்லாத அழுக்காயும் புறப்படும். (அ)

[அன்னசாரம் பன்னிரு பேதமாகப் பிரியு முறையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பன்னிரு பேத மென்னப் பழுதுட னுறுப்பிற் பாறு
மன்னிய வன்ன சார மிருதய மலரின் வாய்த்துத்
துன்னிய நாடி தோறுஞ் சொரிந்திடுஞ் சமானன் றொக்கும்
பின்னையு முடலாற் சாரம் பெற்றிடும் பாக பேதம்.

(இ - ள்.) கிட்டம் முற்கூறிய முறையே பன்னிரு பேதப்பட்டுப் பொல்லாத வுடலிலுள்ள அவயவங்களினின்றும் புறப்பட்டுப் போகும். சரீரத்தை யடைந்த அன்னசாரம் இதயகமலத்திற் சென்று சமான வாயுவினோடு கூடி யுடலி னிறைந்த எழுபத்தீராயிர நாடித் துவாரங்கடோறும் பரம்பும். பின்னையும் அச்சாரம் பிராணவாயுவினாலே யுடலின் உஷ்ணத்தைப் பொருந்திப் பாகபேதத்தைப் பெறும்.

பெற்றிடும் பாகந் தன்னிற் பிறந்திடுந் துவக்குத் தன்னி
லுற்றெழு முதிரந் தன்னி னிணத்துட னூனு திக்கு
மற்றைய நரம்பு வாய்க்கு மயிர்தசை தன்னி னூடி
யுற்றெழு நரம்பி னென்பு நாடியி னுதிக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பாகபேதத்தினின்றுந் தோல் உண்டா கும். அத்தோலினின்று மிரத்தமுண்டாகும். அவ் விரத்தத்தினின்று நிணமு மிறைச்சியு முண்டாகும். அவ் விறைச்சியினின்று நரம்பு மயிரு முண்டாகும். அந் நரம்பினின்று மதற்கினமாகிய நாடிகளுண் டாகும். நாடிகளினின்று மெலும்புண்டாகும. (௧௦)

தோற்றிடு மூளை யென்பிற் சுழனுதி நகமுந் தோன்றுந்
தோற்றிடு மூளை தன்னிற் சுக்கிலங் கருத்தான் ஹேன்றும்
பாற்றுசுக் கிலத்திற் பத்தாப் பாரிதன் பகத்திற் பாங்கா
லேற்றமா மிரத சார மிம்முறை யீரா றுமே.

(இ - ள்.) அவ்வெலும்பினின்றுந் தசையு நகமு முண்டாகும். அதிற் சுக்கில முண்டாகும். கணவன் மனைவியைக் கூடி யவளு டைய யோனியில் விடும் அந்தச் சுக சுக்கிலத்தினின்றுங் கர்ப்ப முண்டாகும். இவ்வாறு சரீர முண்டாவதற்குக் காரணமாகிய அன்ன சார மிப்படியே பன்னிரு பேதமாம். (௧௧)

[மேற் சுக்கில சுரோணிதத்தால் ஆண் பெண்
அலியாமா றுணர்த்துகின்றார்.]

சுக்கில மதிக மாயி னுமெனு முருவந் தோன்றுஞ்
சுக்கிலங் குறையிற் பெண்ணுஞ் சோணிதந் துலையே யாகிற்
சுக்கிலத் தலிதான் ஹேன்றுந் தோய்ந்தவவ் விருவர் பாலு
மெக்குண மிலங்கு மக்கள் பாலுமக் குணமே யேயும்.

(இ - ள்.) கணவனிடத் துண்டாகிய சுக்கில மதிகமானல் ஆணய்ப் பிறக்கும். அந்தச் சுக்கிலங் குறைந்து மனைவியினிடத் துண்டாகிய சுரோணித மதிகமானற் பெண்ணய்ப் பிறக்கும். சுக்கில சுரோணித மிரண்டுஞ் சமமாகக் கூடினல் அலியாய்ப் பிறக்கும். அந்தச் சுக்கில சுரோணிதங்களை யக்காலத்துப் பிராணவாயு வந்து மோதி இரண்டாய்ப் பிரிக்கி லிரட்டையாய்ப் பிறக்கும். அப்படி யிருவருங் கூடிய காலத்துச் சாத்துவித முதலிய முக்குணத்து ளெந் தக் குணத்தை யடைந்திருந்தார்களோ அந்தக் குணமே பிள்ளைக ளிடத்து முண்டாகும். (௧௨.)

[ஆன்மாப் புரியட்டகரூபியாய் வந்து பிறக்கு
முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

அட்டக வுடலத் தோடே யுயிர்பிதா வருந்தன் னுதி
தொட்டவ னுதரந் தொக்குச் சுக்கிலத் துடனே தோன்றிப்

பட்டனே பகத்தின் மற்றைக் கருப்பையிற் பதிந்து முற்றிச்
சட்டக மென்னத் தோன்றித் தரையிற் றங்கிச் சாயும்.

(இ - ள்.) ஆன்மா இவ்வாறு கூறப்பட்ட புரியட்டக தேகத்தை யெடுத்துப் பிதா புசிக்கு மன்னபானத்துடன் சென்று அவனுதரத்தைப் பொருந்தியிருந்து அவன் விட்ட சுக்கிலத்துடனே மாதாவின் யோனியை யடைந் ததற்கு வேறாகிய கர்ப்பாசயப் பையிற் றரித்து அவயவங்களெல்லாமுண்டா யொருவடிவாகப் பூமியிற் பிறந்து வளர்ந்து இறக்கும்.

(வி-ரை.) 'புரியட்டகம்' ஆவது 'வாய்ந்தமனம் புத்தி யாங்காரந் தன்மாத்திரையு மாய்ந்த புரியட்டகமென்றார்.' என்பதனாலு மறிக. (கக)

[ஆன்மா பூத சரீரத்தில் வருந் தன்மையையும், அதில் வேதனையுறுந் தன்மையையும், பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

காந்த னிருது மதிதன்னிற்
கலந்து களித்த சுக்கிலந்தான்
றோய்ந்த பொழுதிற் சோணிதத்திற்
றுயக்க முறவே யவள்பகத்திற்
பாய்ந்து பயின்ற காணத்தாற்
பண்டை வினையாற் பரிப்பெய்திச்
சேர்ந்து நிற்குஞ் சிவனொரு
தினத்திற் குன்றித் திரளெனவே.

(இ - ள்.) புருடன் தன் மனைவியை நாலாநாண்முதலிய நாட்களில் தான் பயின்ற கரணத்தினால் சற்புத்திரன் நிமித்தமாகக் கூட அவ்வா றுண்டான சுக்கிலம் அவள் சுரோணிதத்திற் றோய்ந்தபோது சீவன் அமைந்து அவளுடைய யோனியிற் சென்று கர்ப்பாசயப் பையிற் றரித்து முற்செய்த கன்மத்துக் கீடாக அவளாற் றாங்குதலைப் பெற்று ஒருகணத்தி லிரண்டு திரிசரேணுக் கொண்ட பருமையாய் ஒரு நாழிகை சென்றா லொருபேனளவு வடிவா யிப்படி யேறி யேறி யொருநாள் சென்றாற் குன்றிபோலத் திரண்டிருக்கும். (கஉ)

தினமோ ரைந்தி னவ்வுருவந்
தெண்ணீர்க் குமிழி யெனச்சிறக்குந்

தினமோ ரேழி னிள்ளூனும்
பருவஞ் செறிந்து திரண்டிலங்குந்
தினமீ ரேழிற் றிரளுறுயைச்
செந்நீர் பாந்து செறிந்திலங்கும்
தினமூ வேழு மொருநான்குஞ்
செறியப் பேசுஞ் சிறிதுதிக்கும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பீசம்-அண்டம். (கஙி)

சிரமே களமே சிறுபுறமே
திரண்டு திணிந்த முதுகெலும்பே
வருமே தினமோ ராறைந்தின்
மற்றை யிரண்டா மாதத்திற்
கரமே பதமே கடிதடமே
கவிபா ரிசமே கனதாளே
வருமே மாத மொருமூன்றில்
வடிவிற் சந்தி வகுப்பெல்லாம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிறுபுறம்-பிடரி. கடிதடம்-அரை. கலிபாரிசம்-விலாப்புறம். கனதாள்-உள்ளங்கால். சந்தி - ஒன்றோடொன் றொட்டுக் கலங்க ளிருபத்தெட்டு. (கரு)

உதிக்கும் விரல்கள் சதுர்மாதத்
தொளிசேர் முகநா சிகைகன்னம்
உதிக்குங் குய்ய முகிர்தந்த
வொழுங்கூன் மாத மோரைந்தின்
உதிக்கு மோசைப் புழைகன்னத்
தற்ற மாத மோராறுள்
உதிக்கு மாத மோரேழு
ளுபத்த மிலிங்க மொளிபெறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உகிர் - நகம். தந்தவொழுங்கூன் - எயிறு. ஓசைப்புழை - செவித்துவாரம். (களை)

குதமுந் தோன்றுங் கொப்பூழுங்
கூறுஞ் சந்தி பேதமெலா

முதய மான விருநான்கு
　　ளுதிக்குங் கேச முயர்சிரத்திற்
றிதமே யங்கப் பிரத்யங்கஞ்
　　செறிந்த மற்றை யுறுப்பெல்லாம்
விதமாம் பிராண வாயுமுத
　　லைந்தும் விரவி விளங்கிடுமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கேசம்-மயிர். அங்கப் பிரத்தியங்கம்-தலைமுதலிய அவயவங்கள். பிராணவாயுமுதலைந்து - பிராணன், அபானன், உதானன், சமானன், வியானன் ஆக ஐந்து என்க. (க௮)

அன்னை யருந்து மாகாரத்
　　தாறு சுவையு மடைவுறவே
துன்னு நாபி ரூத்திரத்தா
　　லுதரத் திடையே தொகுமதனன்
மன்னு மனாதி யவற்றானு
　　மாந்துந் துக்கஞ் சுகஞ்சீவன்
முன்னைச் செயலுங் கனவெனவே
　　முளைக்கும் பிரியு மோகமுமே.

(இ - ள்.) தாய் புசிக்கு மாகாரத்தில் அறுசுவை யடைகாக ஏரியினின்றும் வாய்க்கால் புறப்படுமாறுபோலக் கர்ப்பத்தி னூபி சூத்திரத் துவாரத்தாற் போய் வயிற்றிற் பொருந்தும். அதனால் மனம்-புத்தி-ஆங்காரம்-சித்தமாகிய காணங்க ளுண்டாகி யவற்றாற் சீவன் சுக துக்கங்களை யனுபவிக்கும். பின்பு, பூர்வ சனனங்களிற் செய்த புண்ணிய பாவங்களும் புத்தியிற் சொப்பனம்போலத் தோன்றும். அப்போது அதனிடத்துண்டாகிய அஞ்ஞானமு நீங்கும்.

(வி - ரை.) அறுசுவையாவன: தித்தித்தல், புளித்தல், கைத்தல், துவர்த்தல், கூர்த்தல், காழ்த்தல். இவ்வறுசுவையா லுண்டாவன: மதுரத்தாற் சுக்கிலமும், புளிப்பினால் மச்சையும், உப்பினால் எலும்பும், கைப்பினால் மேதையும், காழ்த்தலினாற் றசையும், துவர்ப்பினால் இரத்தமுமாம். இம்முறையே யுண்டாய்ப் பிள்ளை வளரும் என்க. ()

இறந்தே முனமே யினிப்பிறப்பே
　　பென்று மிந்த முறையினியாம்
பிறந்த பொழுதே பிறவாத
　　பெருமை யுடைய பிஞ்ஞகனை

யறிந்தே யவலப் பிறப்பிறப்பை
யறுத்து விடுவோ மவனருளாற்
செறிந்தே குரவன் றிருவடியைத்
திகழ்ந்த வேதா கமந்தெருண்டே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அக்கர்ப்ப முன்னே 'பூட்டையு நீரும் போல அனேகஞ் சனனமெடுத் திறந்தோம். இன்னமும் பிறந்து திரிவோம். அதனால் வேதனையே மிகவு முண்டாகும். ஆகையா லிக்கர்ப்பத்தினின்றும் பூமியிற் பிறந்தபொழுதே சிவபிரானது திருவருளினால் ஞானாசிரியன் திருவடி யடைந்து பிரகாசமுள்ள வேதாகமங்களை யையந் திரிவு விகற்பம றவுணர்ந்து, ஒரு காலத்தினுந் தோன்றுத லில்லாத பெருமையினையுடைய சிவபிரான் சொரூப சுபாவத்தை யறிந் தவலமாகிய பிறப்பை யொழித்து விடக்கடவோம்' என்று விசாரித்திருக்கும். (உ௦)

(வி-ரை.) பூட்டை - இறைகூடை.

என்றென் றெண்ணி யிருக்குமுயி
ரிடர்ப்பட் டழியு மெழில்வரைக்கீ
ழொன்று மொருவன் றனைப்போலக்
கருப்பா சயப்பை யுறுத்துதலான்
மன்ற வுதலி மறிந்தாழ்வான்
வருத்த மென்ன வருந்தியிடு
நின்ற கருப்பா சயவுதக
வெள்ளங் கொள்ள நிறையழிந்தே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் உயிர் அக்கர்ப்பாசயப்பை உறுத்துதலினால் அழகிய மலையின்கீழ் நெருக்கப்பட்டு ஒருவன் துயரமடைவதுபோல மிகவுந் துக்கத்தை யடைந்து மனமழிந்து சோரும். அதுவல்லாமலுங் கர்ப்பாசயத்து நீராகிய வெள்ளங்கொண்டு நிற்கையினால் சமுத்திரத்தின் மரக்கலத்திருந்து அமிழ்ந்தினவன் றுயரமடைவதுபோலவுந் துக்கித்துப் புத்தி மயங்கியிருக்கும். (உக)

அங்கி யதனிற் றங்கியிடு மயோம யத்த கும்பத்திற்
றங்கு மொருவன் றபனம்போற் றபன மெய்துந் தாயுதரத்
தங்கி கூடவே யழலினைய சூசி யதனா லாகத்தைப்
பங்கித் திடவே படுமிடரி லிருநாற் குணிதம் பட்டழுங்கும்.

(இ-ள்.) இக் கர்ப்பம் தாயின் உதராக்கினி சுடுகையினால் தீயினின்று நீங்காம லிருக்கிற இருப்புக் குடத்தில் வைக்கப்பட்ட

வன் துயரமடைவதுபோலத் துக்கத்தை அடையும். இதுவல்லாமல் விருப்பூசியைக் காய்ச்சிச் சரீரத்தைத் தொளைத்திடப்படுபவன் துயரத்தி லெண்மடங்கு துயரமடைந் தழுந்தும். (உஉ)

கருப்பா சயமே கட்டதா
மதனி னதிகங் கடுங்கானு
முரிக்க மிகவு மோகவுற
முன்னை யுணர்வு மந்நிலையே
மரிக்க வாலைக் கரும்பெனவே
யோனி வழியின் வலிதொலைய
நெருக்கப் பட்டு நிலமிசையே
தோன்று முயிறு நிலையுடனே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு துயரமடைவதனாற் கருப்பாசயப்பையித் கிடந் தனுபவித்தன் மிகுந்த துக்கம்; அதனினு மதிகமாக வைட்டிணுவமென்னுங் காற்றும் பிரவேசித் துடலை மடக்கித் தலைகிழாகத் தள்ளுமாகையா லக்கர்ப்பத்திலிருக்கு முயிர் தன் பலமுங் கெட்டு மிகவு மயக்கமடைந்து 'முன்னேயநேக சன்மமெடுத்தோம், நாமினிப் பிறந்தாற் சற்கன்மத்தைச் செய்து மோக்ஷத்தை யடையவேண்டும்' என்றெண்ணி யிருந்த அறிவு மிவ்வாறு மயக்கத்தை அடைந்த வவசரத்தில் கெட்டு ஆலையினெருக்கப்படுங் கரும்புபோல் தாய்யோனி யந்திரத்தில் நெருக்கப்பட்டுச் சரீரத்துடன் பூமியில் வரும். (உ௩)

(வி - ரை.) வைட்டிணுவம்-வியானனென்னும் வாயு.

சூக்க வுருவைத் தொட்டெழுந்த
தூல வுருவைத் துதைந்தந்த
வாக்கை தன்னை யானென்றே
யபிமா னித்தே யறம்பாவ
மாக்கும் பயனை முறையுறவே
யருந்திப் பின்னு மறம்பாவ
மாக்கி யானென் செருக்காலே
யடங்கிப் பிறக்கு மாருயிரே.

(இ - ள்.) உயிர் சூக்குமவுடல் காரணமா யுண்டான தூல தேகத்தை யடைந்து அத் தூலதேகத்தைத் தானென் றபிமானித்துப் புண்ணிய பாவத்தைச் செய்யும். அப் புண்ணிய பாவ பலங்களை மேலெடுக்குஞ் சனனத்தி லடைவி லனுபவித்துப் பின்னு மதனாலுண்டாகிய தேகத்தினால் யானெனதென்னுஞ் செருக்கினாற் புண்ணிய பாவத்தைச் செய்து இறந்து பிறந்துழன்று திரியும். (உ௪)

[இவ்வா றுண்டாகிய சரீரத்தி லுரோமமதந்த முதலியவற்றை வரையறுத் துணர்த்துகின்றார்.]

முற்று முடலின் முளைத்தமயிர்
மூன்று கோடி யரைக்கோடி
மற்று முளவே நாடிகளு
மதிக்கி லனைத்தே வாயதனுட்
பற்றி முளைத்த பல்லெழுநான்
கொருநான் கெனவே பார்த்திடுக
வுற்ற வுகிரு மொருபஃதே
காத்திற் பதத்து மொருபஃதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'மதிக்கி லனைத்தே' என்பதனுன் மயிருக்குச் சொன்ன மூன்றரைக்கோடி யவ்வளவு நாடிக ளுளவாம். உகிர்-நகம். பஃது-பத்து. (உ௬)

[நாடிமுதலிய உறுப்புகளி னளவையை யாகமங்கடோறும் பேதித்துச் கூறுமென்பதற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

நாடி யளவு மயிரளவு
நாடின் மற்றை யுறுப்பளவு
நாட வரிய பராபரன்று
னவின்ற மற்றை யளவுரையிற்
கூடும் பேத முழிதொறுஞ்
சிருட்டி பேதங் கூடுதலா
லூடும் பொருள்க ளொப்பிலித
னுரைக்கு முண்டோ வுணருங்கால்.

(இ - ள்.) நாடி மயிர் முதலிய வுறுப்புக்களி னளவையை விசாரிக்குமிடத்துத் தியானித்தற்கரிய பராபரனுகிய சிவபிரா னருளிச்செய்த இதற்கு வேருகிய வேதநூல்க ளிப்படியே யல்லாமற் பேதமாகக் கூறுவது சங்காரகாலந்தோறும் சிருட்டி பேதித்துப் பேதித்துண்டாகையினு லக்காலத்திற் ருேன்றிய நூல்களும் பேதித்துச் சொன்னதொழித்து ஒப்பில்லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த ஆகமங்களுக்குட் டம்முள் விரோதமுண்டோ. அது இல்லை.

(வி - ரை.) வாகடத்திலே சுக்கில முழக்கென்றும், இரத்தங் குறுணி யென்றுஞ், சுத்தாத்த நாழி யென்றுங் கூறும். கர்ப்

போபகிஷத்திலே யெலும்பு நூற்றிருபது பலமென்றுஞ், சுக்கில மிரண்டு பலமென்றும், மேதசு பன்னிரண்டு பலமென்றும் கூறும். இவ்வா றாகமசாத்திரங்களில் பேதித்துக் கூறினமை யறிக. (உசு)

[இன்னுஞ் சரீரத்தின் றன்மையை மூன்று செய்யுளால் விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

உற்றவுடற் பித்தமுழக் குரியுடனே காறுழி [ஞான்
மற்றையிடற் றுறுகபமும் வசைகினாத்தின் பலமைஞ்
குற்றகவி லப்பலமு மொருபஃதென் பறுபஃது
மற்றுமிரு நூறுமொரு நூறுமுள மதிக்குங்கால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கபம்-சிலேட்டுமம். கவிலம்-செந்நீர். (உஎ)

ஒருபஃதே பலம்பித்த வுருவான மேதைக்குப்
பெரியபல மைஞ்ஞூறு பெற்றிடுமூ ஞெருநூறு
முருகுதிர மிறுகுதிர மொருமூன்று பலமாகு
மிருமூன்று மிருமுன்று மூளையினுக் கெய்திடும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேதை-மாமிசம். இறுகுதிரம் - கட்டியிரத்தம். ()

வீரியமு மாழாக்கு விளம்பியிடு மிவையெல்லா
மோரளவு படவுணரி னுகிர்மயிரென் பொடுமொன்றப்
பாரவுடற் குறுபலமு மாயிரமே பழுதாய
நீரினுக்கு மலத்தினுக்கு நிறையில்லை நிகழ்த்துங்கால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வீரியம்-சுக்கிலம். (உகூ)

[இவ்வாறுண்டாகிய தேகத்தை யறிவுடையோர் நிலையெனக் கருதமாட்டார்க ளென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.]

பொல்லாத புலையுடலைப் புழுப்பொதிக்கு போர்வைதனை
நில்லாத நீரெழுத்தை நிகரிலிதன் றிருவாக்கைக்
கல்லாதார் பொருளெனவே காண்பதனைக் கலந்தறிந்து
நல்லார்கள் பொருளாக வொருகணமு நாடாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (௩0)

[இத்தேகத்தினு லுண்டான குற்றத்தை யெத்தனை வகையினுற் சொல்லித் தூடித்தாலு மறிவில்லாதவ ரதனை நிச்சயம் பண்ணுரென்பதை யுணர்த்துகின்ருர்.]

தன்னுடலத் தருவருப்பைத் தானறிந்துஞ் சரீரத்து
ளன்னிருப்பா மெனத்துளங்கி யிளையாத விழுதைக்குப்
பன்முறையா லுடற்பழுதைப் பாடித்தும் பயனில்லைச்
சொன்னிரையிற் றுணிவாரோ காட்சியினிற் றுணியாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துளங்கல்-கலங்கல். இழுதை-மூடன். பன்முறை-பலமுறை. பாடித்தல்-சொல்லுதல். (௩௧)

[மலபாண்டமாகிய தேகத்தை யாது காரணத்தினு லருவருக்காம லிருக்கின்ருரென்பதைத் தூஷித் துவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்ருர்.]

பொற்கடத்துண் மலம்பொருந்திற் புல்லியரும் பொருணை
லக்கடத்தைப் பற்றிடா ரங்கையினு லவனிதனின் [சையா
மக்கடம துடலினைத்தா மலபாண்ட மெனவறிந்து
மெக்கணக்கா லிகழாதே யருவருப்பற் றிருக்கின்ருர்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கடம்-குடம். புல்லியர்-அற்பர். மக்கள்-மனுடர்.()

[தேகத்துக் கெத்தனை சுத்தி பண்ணினுலுஞ் சுத்தமாகா தென்பதை யுவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்ருர்.]

அருந்திடு னமிர்ததனை மலமாக்கு மலவாக்கை
பொருந்திடுமோ நலம்புனித தீர்த்தத்திற் பொருந்திடினும்
விரிந்தகரும் கம்பளத்தின் வெள்ளைநிறம் விளைந்திடுமோ
சொரிந்திடினு மான்பாலை யொருபொழுதுந் துறவாதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) புனிதம்-சுத்தம். (௩௩)

[மேல் அகச்சுத்தியின் மகிமை யுணர்த்துகின்ருர்.]

அருவருப்பை யாகத்தைச் சுத்திபண வார்வல்லார்
கரிசறுத்து மனமதனிற் கருதரியன் கழலடியி
லொருமையுற வுயிர்ச்சுத்தி யுவமனிலாப் பதமுதவுங்
குரவனரு ளியபரம வாக்கியத்தைக் குறிக்கொண்டே.

(இ - ள்.) அருவருப்பை யுடைய சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ண வல்லவர் யார்தான்? அவ்வாறு சுத்திசெய்ய வல்லவ ரில்லாமையா லத்தேக சுத்தி வாராமையின் ஆன்மசுத்தியும் பிறவாது. ஆகையா லாமன்சுத்தி யுண்டாவ தெங்ஙன மெனில், இணையில்லாத மோக்ஷத் தைத்தருவோனாகிய ஞானாசிரிய னுபதேசித்தமேலான வாக்கியத்தை நிச்சயமாகக் கொண்டு, உறவு பகை யாசையாகிய தன் குற்றத்தைப் போக்கி, யாவரு மனத்தா னினைத்தற்கரிய சிவபிரானது சீபாத தாமரையி லான்மாவை யயிக்கியம் பண்ணியிருத்தலே யான்ம சுத்தியாவது. (௩௪)

[ஞானவான்கள் புறம்பெல்லாரோ டொத்திருந்தாலு முள்ளம் வேறுபட்டிருப்ப ரென்பதை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

மனத்துமய லுற்றனனே மனைவிதனைத் தழுவியவன்
றனக்குமக டனைத்தழுவித் தங்கினனோ வங்குமயன்
முனைப்பயனை யருந்திடினுந் தெருண்டார்கண் மோகமிலா
வினைப்பயனை வியந்தருந்தி மற்றையரே வினைவிளைப்பார்.

(இ - ள்.) ஒருவன் தன் மனைவியைத் தழுவி மோகத்தை யடைந்தவன் அவன்றானே தன் மகளைத் தழுவி யவ்விடத்து மய லடையான். அதுபோலப் பூர்வ கன்மபலத்தைப் புசித்தாலு முற் செய்த கன்மமாயிருக்கும். யாம் புசிக்கிறோ மென்பதில் விருப்பற் றிருக்கு மறிவுடையோரிடத் தாகாமியமென்பதில்லை. முற்செய்த கன்ம பலத்தைப் புசிக்கும்போது யானென் றகங்காரங்கொண்டு விருப்பத்துடன் புசிப்பவரே யாகாமியத்தை யுண்டாக்குவார்கள். ()

குழவிபயக் தவர்குபத்தை
வருடுதலுங் குழைக்துமன
மொழுகுமுலைப் பாலூட்டி
யொருவாத பரிவினளே
கொழுநனவள் குயம்வருட
வவன்புயத்தைக் கூடுதற்கு
விழைவினளே யித்தகையார்
வினைகெடுப்பார் வினைவிளைப்பார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) குயம்-முலை. கொழுநன்-கணவன். (௩௫)

[அகச்சுத்தியின் மகிமையை வேறு மோர்வகையா லுணர்த்துகின்றார்.]

அகச்சுத்தி யுடையார்க ளறுத்திடுவர் பிறப்பினையு
மகச்சுத்தி தனையின்றி யாகத்தைச் சுத்திசெய்வார்க்
குகத்தக்க தீயவினை யொன்றுமிலை யுணருங்காற்
புகத்தக்க புண்ணியத்தின் பலந்தானும் புல்லியதே.

(இ-ள்.) உள்ளும் புறம்புமொத்த சித்தசுத்தியை யுடைய ஞாதாக்கள் அநாதியாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் சனனத்தையு மொழிப்பார்கள். அவ்வாறு சித்தசுத்தி யில்லாம லுள்ளம் பிறிதொன்றா யிருந்து புறம்பே மலையத்தனை மண்ணையுங் கங்கையி லுள்ள சலத்தையுங் கொண்டு சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ணினாலும் அவர்களுக்குப் போகத்தக்க தீவினை யொன்றேனு மில்லை. அதனை விசாரிக்குமிடத்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புண்ணியபலமு மற்பமாகும். (௧௭)

[இப்படி யகச்சுத்தி யுடையவர்களே பரம சுகத்தை யடைபவர். அது இல்லாதவர் மாதரைக் கூடுமிடத் துண்டாகிய சுகத்துக் குவமான மிரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

குட்டவுடற் கொடுக்குமிதங் கூடினழற் கொடியிடையா
ரிட்டமுமிம் முறையெனுக விளையவர்தம் பருவம்போற்
குட்டமழற் கூடிகனுள் கொழுநனுக்கொப் பெனக்கொள்க
தொட்டதுவக் கிந்திரியஞ் சொற்பொருளுந் துணிவாரே.

(இ-ள்.) குட்ட வியாதியை யுடையவன் அக்கினியைச் சேர்ந்த விடத்தி லங்நேரத்துக் கெப்படி சுகத்தைப் பொருந்துவானோ அதுபோலக் காமவியாதியை யுடையவர்கள் கொடிபோன்ற இடையினையுடைய மடவாரைக் கூடியபோதுள்ள சுகமு மிவ்வளவென் றறிக. அதைப் பிறித்தறிந்தால் குட்டவியாதி பாலியவயதை யுடையவர் காமப்பருவத்துக் கொக்கும். அக்கினியான மடவாரைச் சேர்தலுங் கணவனுக் கொப்பென்க. ஆதலா லக்கினியைச் சேர்ந்ததோலாகிய விந்தியத்தினா லுண்டாகிய சொல்லின்பொரு ளிவ்வள வென் றுணர்க. (௧அ)

மூத்திரத்தை மலமதனை மோசிக்கு மப்பொழுதும்
வாய்த்துளதே சிறிதின்ப மவ்வளவே வனிதையர்கள்

மூத்திரத்தை மோகிக்குஞ் சுழி யினிமை முடைப்பன்றி
நாத்தனக்கு நலமலமே மலநலமோ நாடுங்கால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) முடைப்பன்றி-நாற்றத்தையுடைய பன்றி. (௩௯)

[சிற்றின்பத்தை யுவர்த்துப் பேரின்பத்தை யுறுதலே
சிறப்பென்று உணர்த்துகின்றார்.]

நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு
மீயினுக்கு மினிதுபிண மெனிலதுதா னினியதுவே
வாயினுக்கு மனத்தினுக்கு மதிப்பரிய மாதேவன்
றேயினுக்கே சிவமதனைத் திளைப்பாரே சிறந்தாரே.

(இ - ள்.) பிணம்: நாய், பேய், நரி, கழுகு, ஈ இவைகளுக்
கின்பத்தைக் கொடுக்கும். அதுபோல, மாத ரின்பமும் காமவிகார
முடைய மூடர்களுக்கே யினிமை. அது ஒழிந்து அறிவுடையோர்
கள் விசாரிக்குமிடத்து இது நிலைமையல்லவே. ஆகையா லதனைச்
சீயென் றுவர்த்து வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத சிவபிரா னருளினால்
தமது சிற்சத்தி யனுபவமான பேரின்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்
டிருக்கும் அவர்களே சிறப்புடையவர்கள். (௪௰)

[இவ்வாறு செய்யாதவர்க ளடையும் பலனை உணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்தவர்க ளவினையைப் பொருவரிய னடிக்கன்பு
பிரிந்தவர்கள் வனிதையரைப் பெறற்கரிய பேறென்றே
யிருந்தவர்கள் நடந்தவர்க ளிழுக்காய குழிவழிக்கே
யெரிந்தவர்கள் கிடந்தெரிவாய் நிரயத்து மிளைப்புறவே.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத சிவபிரானது சீபாதத்துக்கு அன்பு
செய்யாமற் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் அப் பாவ மேலீட்டால் மாத
ருடைய போகங்களைக் கிடைத்தற் கரிய பேறென்றே மதித் தனுப
வித்திருந்தவர்களே; எரிவாய் நிரயத் துக்கத்தையடைய விருந்தவர்
களும் நடந்தவர்களும் பொல்லாத நரகக்குழியில் விழுந்தவர்களு
மவர்களே. (௪௧)

[மாதர் மயக்கத்தால் வருந் துன்பத்தை யைந்து செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

வைத்தவ ரமுக்கினில் வாஞ்சை மையலாற்
றுய்ந்தவ ரளவிலாச் சோக வாரியே

வித்தகப் பொருளினை விரும்பு வார்மல
முத்தரின் புறுவர்க ளநாதி முத்தனால்.

(இ - ள்.) வெளி. (சஉ)

உருத்திரன் மணவினை யுவந்த நாளினிற்
றரித்தனன் சதுமுகன் சாப சோகமும்
வரத்தினால் வலியுடைத் தக்கன் மாமகள்
கருத்தினி லடங்கிடாக் கதத்தி னாலரோ.

(இ - ள்.) தக்கனுடைய புத்திரியாகிய தாக்ஷாயணியைப் பரமேசுவரன் கலியாணம் பண்ணுகிற காலத்திலே பிரமன் அவளைக் காமுற அதைத் தாக்ஷாயணி யறிந்து மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு அவனைச் சபித்ததனாற் சாபம் அடைந்து அதனாலே துக்கமுற்றான்.

(வி - ரை.) அரோ-அசை. (சங)

இந்திரன் முனிமனை யிணங்கி யெய்திய
வந்தர மினைத்தென வளப்ப தல்லவே
சந்திரன் குருமனை தன்னிற் றங்கிய
வந்திடுந் துயரினை மதிக்க வல்லரோ.

(இ - ள்.) கௌதமவிருடி மனைவியாகிய அகலிகையை இந்திரன் ஆசைகொண்டு இராத்திரி யருணோதயத்துக்குமுன் அகாலத்தில் அவராச்சிரமத்திற் காகமாய் வந்து கூப்பிடப் பொழுது விடிந்ததென்று அவர் அனுட்டானத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போக அதன்பின் இந்திர னவளுடனே கூடினான். அகாலமென் றிருடி மீண்டும் வந்து இந்திர னிவ்வாறு கபடமாய் வந்ததறிந்து அவனை யவ் விருடி கோபித்துக்கொண்டு, அகலிகை கல்லாகவும், 'ஒரு யோனிக்காக ஆசைப்பட்டதனால் உன்னுடல் முழுதும் ஆயிரம் யோனியாகக்கடவது' என்று சபிக்க, அவன் பட்ட துயரத்துக்கோ அளவில்லை. சந்திரனுந் தன் ஆசிரியரான வியாழபகவானுடைய மனைவியைத் தீண்டியதனால் அவனுக்குக் கயரோக வியாதியுண்டாய்த் துயரமடைந்ததை யாவர் விசாரித்துரைப்பார்கள்? (சச)

நளனது மனைவியை நச்சி வேடுவ
னெளியனென் றவடனைத் தினைக்க வெண்ணின
னளவில் துயருறச் சாம்ப லாயின
னுளமுனைந் தவள்பகர் சாப மொன்றியே.

(இ-ள்.) கலிதோடத்தால் நளனும் அவன் மனைவியாகிய தமயந்தியும் வனத்திற் சஞ்சரிக்கிற காலத்தில், மூங்கிலின்மேல் பாம்பிருக்

கையிற் காட்டுத்தி யடியிற்பற்றி யெறிகிற சமயத்தில் அந்தப் பாம்பைக் காக்கவேண்டுமென்று அவன் ஒருகோலைக் கொடுத் திறக்க, அவள் கழுத்தை வந்து சுற்றிக்கொள்ள, அது தன்னை வேதனை செய்யுமென்று பயந்து கூப்பிட, அந்தச் சமயத்தில் வேடன்வந் ததனை விடுவித்துத் 'தன்னந்தனியா யிருக்கின்றனை ளிவளேனுய்யள்' என்று அவளைக் கூடும்படி எண்ணியதறிந்து, அவனை 'எரிந்துபோக' என்று சபிக்க அவனும் துக்கத்தை யடைந்து அச் சாபத்தினுல் சாம்பலாயினன். (௬௩)

அரக்கனுஞ் சானகிக் காசை யுற்றனன்
சிரக்கன மிழந்தனன் றினைத்து மல்லவே
தரித்தவ ராசையைத் தைய லார்கள்பால்
வருத்தமே மருவினர் மண்ணும் விண்ணுமே.

(இ - ள்.) இராமபிரானுஞ் சீதாபிராட்டியுமாசப் பஞ்சவடி தீரத்திலிருக்கின்ற சமயத்தி லிராவணன் மாரீசனை யனுப்பிப் பொன்மானாக வரவிட, 'அம்மானைப் பிடித்துத் தா!' என்று சீதாபிராட்டி சொல்ல, இராமபிரான் முன்னேபோகப் பின்பு இளையவனுமதன்பிறகே தேடிப்போன சமயத்தில், இராவணன் சந்நியாசியாய் வேடமாறிவந்து அவளைக் கொண்டுபோ யிலங்கா நகரத்தில் சிறைவைத்திருக்கையி லிராமபிரான் பின்தேடிப்போ யவனுடைய பட்டணத்தையு மழித்து அவளைக் கூடாமலிருக்கவும் பாணப் பிரயோகஞ் செய்ய, அவனுடைய தலை யிழந்தான். ஆதலாற் பெண்மோகத்திலாசையுள்ளவர்கள் பூமியிலுஞ் சுவர்க்கத்திலுந் துக்கத்தையே யடைந்தார்கள். (௬௪)

[சுவர்க்கத்தில் சரீரமெடுத்த தேவர்கண் முதலாயினோருந் துக்கமடையு முறையைப் பன்னிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இந்திரன் புயத்துற வாத மீடிலன்
சந்திரன் கயாமயந் தரித்தி ளைத்தனன்
மந்தனு முடவனே மற்றை யார்களு
மிந்தவா றெவருட லெடுத்தி டர்ப்பட்டார்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கெல்லா மிறைவனாகிய இந்திரனும் நாளாயினிக்கு ஆசையாய்க் கைலாசத்துக்கே யழைத்துக்கொண்டுபோ யுமாதேவியுடனே நடனம் செய்கின்ற சிவபிரானை யெண்ணுமல் வச்சிராயுதத்தா லோச்ச, அப்போது இறைவன் திரும்பிப்பார்த்ததனுற் கைவழக்க மற்றுப்போய் வலத்தோளில் வாதவியாதியாய்த்

துக்கத்தை யடைந்து வலியிழந்தான். சந்திரனுங் கயரோகத்தினாலே துக்கத்தை யடைந்து இளைத்துப்போயினான். சனிபகவானுந் தன் மாற்றாந்தாயாகிய பிரதியுசாதேவி யென்பவளைத் தனக்குபகரிக்க வில்லையென் றுதைக்க, அப்போதவள், 'அழுகிக் கால்விழுந்து போக' என்று சபிக்க அதனா லவனு முடலனாய்த் துக்கத்தை யடைந் தான். மற்றவர்களும் இவ்வாறாக வுடலெடுத் திடர்ப்படாதவர்யார்? ஒருவருமில்லை. (சஎ)

தக்கனுஞ் சுரத்தினை யுடலிற் றாங்கினன்
றொக்கிடத் தலைவலி யரியுந் துக்கிதன்
மிக்குறச் சலோதரம் வருணன் வீறில
னுக்குடற் பழுதுள னுதய பானுவும்.

(இ - ள்.) தக்கனுஞ் சரீரத்தில் சுரத்தினால் வேதனையை யடைந்தான். மாயனுந் தலைவலியாற் றுயரத்தை யுடையவனாயினான். வருணனு நீர்க்கோவையென்னும் வியாதியைப் பெற்றுத் தன் பல மெல்லாங் குறைந்தான். சூரியனுந் தன் தேவி யுசாதேவியென்பவள் 'சூரியனுடைய தேசசு பொறுக்கப்படாது' என்று பிதாவாகிய விசுவ கர்மாவினிடஞ் சொல்லி யவன் சாணையினாற் கடைய தேசமழுங்கித் தொக்குத்தோஷமென்னும் வியாதியான் மனநைந்து துயரமடைந் தான்.

(வி - ரை.) உம்மை-எண். (சஅ)

காமனுந் திருவுருக் காயப் பட்டனன்
பூமக னொருசிரம் போக்கப் பட்டன
னாமக ணாசியு நறுக்கப் பட்டனள்
சேமமாஞ் சிவனவன் சினந்து சீறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (சகூ)

கன்றிய காலனுங் களையப் பட்டன
னொன்றிய புரத்துளா ரொழிக்கப் பட்டன
ரன்றிய வரிசிர மரியப் பட்டனன்
பன்றியின் கொம்பினை பறிக்கப் பட்டதே.

(இ - ள்.) மார்க்கண்டருக்காகச் சிவபிரானால் கோபிக்கப்பட்ட ஜமராசனும் வலப்பாதத்தா லுதைக்கப்பட்டான். அனேகங் காலத் துக் கொருகால் அற்பகாலம் திரிபுரத்துக் கதிபராகிய வித்தியுன் மாலி முதலிய மூவருந் தகிக்கப்பட்டனர். அதுவல்லாமல் குருக்ஷேத் திரத்திற் றேவர்களெல்லாருங் கூடிச் சத்திரயாகஞ் செய்த சமயத்தி

லப்போது கிருட்டினன் எக்கியமூர்த்தியாயவதரித்து வில்லெடுத்துக் கொண்டு தேவர்களைத் துரத்திப் பின்பு திருவாரூரில் வந்து வில்லைத் தாடியி லூன்றி மோகித்து நிற்க, அப்போது வியாழபகவானுந் தேவர்களுங் காரியவிசாரம் பண்ணி வில்நாணிற் செல்லை யேவியவப்போது வில் நிமிர்ந்தது. அதனாற் றலை யறுக்கப்பட்டான். மாயன், கிருட்டியில் வராகவடிவமெடுத்துப் பாதாளமளவாகத் தன் கோட்டாலெடுத்தோமென் றகங்காரம் வர அவன் அகங்காரத்தைப் போக்கும்பொருட்டு அதன் கொம்பைப் பறித்துத் தரித்தார். (௯௦).

தக்கனு மிழந்தனன் றலையைப் பல்லெலா
முக்கிழந் தருணனு மொடுங்கி யோடின
னக்கியுங் கரமிழந் தஞ்சி யெஞ்சினன்
றுக்கமே மிக்குறச் சுரரு மோடினார்.

(இ - ள்.) சிவபிரானை யிகழ்ந்த குற்றத்தால் தக்கனும் வீரபத்திரர் கையாற் றலையறுப்புண்டான். அவனுடன் கூடிய சூரியன் தன் பல்லெல்லா முடையும்படி யடிபட்டு வலி குறைந்து ஓடினான். அக்கினியுந் தன் கை தறிப்புண்டு ஓடினான். மற்றைத் தேவர்களு மிகவு மடிபட்டு ஓடினார்கள். (௯௧)

தாருகன் காளியாற் றறிக்கப் பட்டனன்
சூரனெம் வே லினாற் றுணிக்கப்பட்டனன்
போருடை யசுரரும் போக்கப் பட்டனர்
பாரத குலத்தினுட் பார்த்த னெய்யவே.

(இ - ள்.) தாருகாசுரன் பத்திரகாளியால் தறிக்கப்பட்டான். சூரபதுமனும் நம்முடைய வேலினால் சங்கரிக்கப்பட்டான். பாரத குலத்துட் டோன்றிய அருச்சுனன் மகாபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய நிவாதகவசரென்கிற அசுரரைச் சங்கரித்தான். (௯௨)

பாம்பென நருடனும் படியில் வீழ்ந்தன
னோம்பிய வருமுனி சாப மொன்றியே
தேம்பினன் பரசுடன் சிறந்த ராமனும்
வாம்பரித் தயரதன் மகன்வ லிக்கரோ.

(இ - ள்.) நகுடனென்னு மரசன் அசுவமேதயாகம் செய்து சுவர்க்க லோகத்துக்குச் சத்தவிருடிகளும் சிவிகை தாங்க அதன்மேலேறிப்போகையி லிந்திராணியை யடையச் சடுதியிற் போகவேண்டுமென்னு மாதரவினால் பெருவிரலூன்றி யகத்திய முனிவரை

நோக்கிச் 'சர்ப்ப சர்ப்ப' என்னும் மொழியாற் கடுகிப்போகவென்ன, அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு 'நீ சொன்ன சத்தத்தின்படியே சர்ப்பமாகக் கடவை' என்று சபிக்க, அப்படியே யவனும் பாம்பாய்ப் பூமியில் வீழ்ந்தான். தாவிச் செல்லும் பரியினையுடைய தயாதச் சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரனாகிய இராமபிரான் மிதுலையிற்போய்ச் சனகராசன் கன்னிகை சீதாபிராட்டியை வில்வளைத்துக் கலியாணம் செய்துகொண்டு வருகிறவழியில், பாசுராமன் தானொரு வில்லைக் கொண்டுவந்து 'இதனை வளை' என்று கொடுக்க, அப்பெருமானந்த வில்லை வாங்கி வளைத்து நாணையேற்றிச் சரந்தொடுக்கப் பரசுராமன் தன் தவமெல்லாம் அந்தச் சரத்துக்கிலக்காகக் கொடுத்து வாட்டமடைந்தான். (௩௩)

ஆயிரங் கரமுடை யசுர வாணனு
மாயனு விருகர மலாவி ழந்தன
னயனு மொருசிர மாவின் வீழுவே
யாயுவு மிழந்தன னங்க மங்கவே.

(இ - ள்.) ஆயிரங் கைகளையுடைய வாணாசுரன் சிவபிரான் திருநடனத்துக்குக் குடமுழா முழக்கிச் சேவிக்கச் சிவன் சந்தோடப்பட்ட காலத்தில் 'தேவரீ ரென்னுடன் யுத்தம் பண்ணவேண்டும்' என்று கேட்க, 'நம்முடைய சத்தியாகிய நாராயணனைக்கொண்டே யுத்தம் பண்ணுவிக்கின்றோம்' என்று சிவபிரான் அருளிச்செய்கையால்அந்நாராயணனது கிருட்டிணவதாரத்திற் பௌத்திரனாகியஅநிருத்தன் அவ்வாணாசுரன் மகள் உஷையைக் காமுற்றுக் கன்னிமாடத்திற் கூட, அதனை வாணாசுரனறிந் தவனைக் காவல் செய்ய, அதனை நாரதர் சொல்லக் கிருட்டின னறிந்து, அதுவே காரணமாக வாணாசுரன் சிவார்ச்சனை பண்ணிய விரண்டுகையையு மொழித்து நின்ற கைகளை யெல்லாம் வாளா லறுக்கப்பட்டான். இவ்வாறு வாணாசுரன் கைகளைச் சேதித்த கிருட்டினனும் ஆலிலையின்மேல் பள்ளிகொள்ளுகிற வவதாரத்தி லொருவேடன் சென்று அவன் சீபாதஞ் சிவந்திருப்பதைக் கண்டு புறுவென்று கருதி யெய்த அம்பினா லாலினின்றும் வீழ்ந்து சரீரம் நாசமா யுயிரு மிழந்தான். (௩௪)

ஆபனும் புறகிட வவன்று வாரையுந்
தாயமுந் தனதெனத் தரித்த சந்தனும்
வாயுசன் வீமனால் வதைக்கப் பட்டனன்
வாயுவோ டேடிய சேடன் வாடினன்

(இ - ள்.) கிருட்டினன் தோற்றுப்போம்படி பொருது அவன் துவாரகாபுரியையு முரிமையான பண்டி பண்டாரத்தையுந் தன் வச மாகக் கட்டிக்கொண்ட சராசந்தனுந் தன் யாகத்தில் யுத்ததானங் கேட்ட வாயு புத்திரனாகிய வீமனோடு பொருது அவனால் தன்னுடல் கிழிக்கப்பட்டான். வாயுவுடன் மாறுபட்டு மகாமேருவைக் காத்த சேடனுங் காக்கமாட்டாமல் துபாமடைந்தான். (கூ)

(வி-ரை.) வாயுபுத்திரனென்பது உபசாரப்பெயர்.

அழிவிலா வரமுடை யனும னாகமும்
பழுதுறப் பகலவன் பதறிப் பாற்றின
னெழுகதிர் தடைபட வெதிர்ந்து வானிடைக்
குழுவிய குயினிலை வளியிற் குன்றுமே.

(இ - ள்.) அழிவில்லாத வரத்தினையுடைய அனுமான்; சூரியன் சிவந்திருக்கையாற் பழமென்று தாவுதலினா லவன் கிரணத்தாற் சரீரம் பழுதுபட் டோடும்படி விரைவிற் றாத்தினான். இச் சிறப்பினை யும் விட்டு விளங்குகின்ற கிரணத்தையுமுடைய சூரியனு மாகாசத் திற் றோன்றிய மேகத்தினால் மறைக்கப்பட்டான். அம் மேகம் தன் னைப் பற்றப் பலமாயிருக்கிற காற்றினால் தமது கூட்டத்தைச் சிதற வடிக்கப்பட்டது.

(வி - ரை.) வாயு தன் மைந்தனாகிய அனுமானுக்குத் தேவர்க ளாயுதங்களால் வேதனை உண்டாகா திருக்கவேண்டுமென்று பிரமனை வரங்கேட்டுக் கொள்ளுகையால் 'அழிவிலா வரமுடை யனுமன்' எனச் சிறப்பித்தார். (கூ)

சிற்றுயிர் படுந்துயர் செப்பு வாமெனை
நெற்றியின் விழியுடை நிமலன் பிரியத்
துற்றுடல் குமரனென் றுரைக்கப் பட்டயான்
சற்றல வசுரரா லுற்ற சங்கையே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) குமாரன் என்பது திரிந்து நின்றது. 'கு' என் பது 'குற்சிக்கப்பட்டது' 'மார்' என்பது 'மாணம்'; இவ்வாறு குற்சிக் கப்பட்டதை நாசமடைவிப்பதனாற் குமாரனெனப் பெயராயிற்று. இதனைக் குமாரதந்திரத் தோதப்பட்டது. குற்சிதம்-அசுத்தம். (கள)

அபனொரு தினந்தனி லமரர் மற்றையர்
வயவலி தொலையவே வருந்தி வாடுவ

ரயனுமற் றவருட னழிவ ளுண்டுகள்
கயமுறப் பரார்த்தமெண் ணிரண்டு காட்டியே.

(இ-ள்.) மானிடவருட முந்நூற்றறுபது கொண்டது தேவ வருடம். அத் தேவவருடம் ஆயிரத்திருநூறு கொண்டது கலியுகம். தேவவருட மிரண்டாயிரத்து நானூறு கொண்டது துவாபரயுகம். தேவவருட மூவாயிரத்தறுநூறு கொண்டது திரேதாயுகம். தேவ வருடம் நாலாயிரத்தெண்ணூறு கொண்டது கிரேதாயுகம். ஆக இவ்வாறு தேவவருடம் பன்னீராயிரங் கொண்டது ஒரு சதுர்யுகம். அச் சதுர்யுகம் இரண்டாயிரங் கொண்டது பிரமனுக்கு ஒருநாள். அவ்வொருநாளில் தேவர்கள் அட்டதிக்குப்பாலகர்கள் சந்திர சூரியர்களெல்லாருந் தங்களிடத்துண்டாகிய பலமும் வயதுந் தொலையவே துக்கித்துச் சிவபிரானால் சங்கரிக்கப்படுவார்கள். பரார்த்தகால மிரண்டிப்படி கழிந்தவுடன் பிரமனுக்கு நாசமுண்டாம். மற்றுள்ள தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் காலாவதி சென்றவாறே நாசத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) பரார்த்தம்-பிரமகற்பத்தரை. (ருஅ)

[முற்கூறிய மானிடயோனிகள் துயரம் பத்துச்
செய்யுளா லருளிச்செய்கிறார்.]

கருப்பையு ளுணர்வினைக் காலு மோதலாற்
பிரித்துயிர் பிறத்தலாற் பேசப் பட்டதே
விரித்துநூ லேதமும் விளங்க வாய்கிலார்
மரிப்பரே பிறப்பரே மனிதர் தாமுமே.

(இ - ள்.) கர்ப்பத்தில் ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறவனைச் சண்டமாருதம் வந்தடித்து அதனால் முன்புள்ள அறிவு கலங்கி யபானவாயுவினால் கிழே தள்ளப்பட்டுப் பூமியில் வந்தவளவி லனேக துன்பத்தை யடைவானென்று நூல்களிற் சொல்லப்பட்டதே; இப்படி வருத்தமடைந்து பூமியிற் பிறந்த மானிடர் வேதாகம முதலிய நூல்களோதி நன்று யாராய்ந்து கதியடையாமல் வீணில் காலத்தைக் கழித்து மரிப்பதும் பிறப்பதுமே தொழிலாய்த் திரிவார்கள்.

அன்னைதன் வயினிடை யநேக துன்பமே
பின்னையும் பிறப்புழி பெரிது துன்பமே
தன்னயர் வறவுரை தரிக்கத் தாதையோ
சொன்னவில் குரவனுஞ் சுளியத் துன்பமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அயர்வு-மறதி. சுளிய-கோபிக்க. (கூ0)

ஒருமைய வுணர்வின ருரைக்கும் வாசகத்
தருமைய பொருளவ ரருளி னாற்பெறும்
பெருமையைப் பெறற்கரும் பேறென் றெண்ணிலா
ரிருமையு மிழப்பரே யினைய ரிச்சையால்.

(இ - ள்.) மோட்சத்தை யடைவதற் கொருப்பட்ட அறிவினை யுடைய ஞானவான்க ளருளிச்செய்யுந் திருவாக்கினா லுண்டாகிய அருமைப்பொருளை யுட்கொண் டந்த ஞானவான்க ளருளினாற் பெற்ற நன்மையை யடையவேண்டு மென்னும் புத்தியில்லாமன் மடவார்மேலும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகண்மேலும் வாஞ்சையை வைத்தவர்கள் போகமோட்சங்க ளிரண்டையு மிழப்பார்கள்.

துடியிடைத் தடமுலைத் துளங்கு தோள்வளைப்
பிடிநடைக் கடுவிழிப் பேதை மாதரார்
கடிதடக் கலவியிற் காம மீதுறப்
படுமிடர்க் களவிலைப் போகர் பாருளே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தடம் - பெருமை. பிடி - பெண்ணானை. கடு - விடம். கடிதடம் - அல்குல். (சஉ)

விடக்கினை விரும்பியே வெறுப்பு மேவிடக்
கடித்திரு நாய்தமிற் கதறு மாறுபோன்
முடைப்புழுக் குரம்பையின் மோக மெய்தியே
விடைப்பரே மனிதருந் தம்மில் வெவ்வவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) விடைத்தல் - அடித்தல். (சங)

திலத்தினை யினிமையைத் தினைக்க மானிடர்
மலைக்கிணைத் துயரினை விரைய மாந்துவார்
துலைக்கணக் கறிகிலாத் துரிசி னாரவர்
கலைக்கணக் கினத்தலை காண வல்லரோ.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) திலம் - சிறுமை கூறியது. துலைக்கணக்கு - துலா நிறைக்குங் கணக்கு. துரிசு - பாவம். கலை - வேதாகமம். (சச)

பனியினும் பனிப்பரே பவன னெய்தினுந்
துனிவெயிற் கதிரின் மிகவுந் துன்பமே
யினையன துயர்பல வின்ப மெய்துவர்
மனிதர்க ளெப்பொழு துறுகண் மாறியே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் முற்பனியாகிய மார்கழி தையினும், பின்பனியாகிய மாசி பங்குனியினும், முதுவேனிலையுங் காற்றினையு முடைய ஆனி ஆடியினுங், குளிர்காலமாகிய ஐப்பசி கார்த்திகையினும், மற்றைக் கார்கால மிளவேனிற் காலங்களினு மிகவுந் துன்பத்தை யடைவார்கள். இக் காலங்களில் துக்கத்தையே யனுபவிப்பதல்லாமல் சுகத்தை யெப்போதுதான் அனுபவிப்பார்கள்.

(வி - ரை.) சூத்திரம்

"காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் வேனி லென்றாங்
கிருமூ வகைய பருவ மென்ப." என்பதனு லறிக.

காலையு மலத்தினாற் கடிய துன்பமே
காலவும் பசியினாற் றளர்வ ருச்சியின்
மாலையிற் காமமும் மலிய வாடுவர்
வேலைக டொறுமிடர் விளையும் விஞ்சியே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) முற்கூறிய ஆறு இருதுவிலுந் துக்கமடைவதல்லாமல் சிறுபொழுதாகிய நாடோறுந் துக்கமடைவதனை 'வேலைகடொறும்' எனப் பிரித்துங் கூறினர். (சுசு)

ஆக்கையை நிலையென வாட கந்தனை
யாக்கலு மருந்துய ரஞ்சிச் சோரரைக்
காக்கலுங் கடிந்துயர் களித்த வின்முத
லாக்கலு மருந்துய ரழியும் போதுமே.

(இ - ள்.) நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று பொருளைத் தேடுமிடத்தும், அதைக் கள்ளர் கொண்டுபோகாம விரட்சிக்குமிடத்தும், பலங் கண்டு களிக்கும் வீடு உண்டாக்கு மிடத்தும், உண்டான வீடு இடிந்துபோமிடத்துந் துக்கத்தையே யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) துக்கம் என்பது முழுதுங் கூட்டுக. (சுஎ)

ஆடையு மொன்றலா லதிக மென்செய
வீடுமொன் றல்லது வேண்டு மோபல
பாடுடைப் புவிமனர் பாவ சாதனந்
தேடிய மற்றைய வினைத்துந் தேரினே.

(இ - ள்.) பண்ட முதலியவற்றைப் பிரயாசப்பட்டுத் தேடினும் அவர் தரிக்கப்போகிற புடவை யொன்றல்லவோ; மாடகூடங்

கட்டிருனு மிவன் படுக்கப்போகிறது பாய்விரியல்லவோ; இவ்வா றிருக்கப் பாவசிந்தனையா யிருக்கிற அரசர்கள் கோட்டை யுப்பரிகை முதலாயினவற்றை யுண்டாக்குவதை விசாரித்தால் எல்லாம் பாவத் தைத் தேடுவதொழிந்து புண்ணிய மொன்றுமில்லை. (சுஅ)

[அரசர்களுந் துயரமடைவதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

அஞ்சுவர் புதல்வனை யரையர் மற்றையர்
தஞ்சலில் பிறரிடைச் சாற்று வாமெனை
விஞ்சிய வரசர்கள் வெகுண்ட வேலையிற்
றுஞ்சுவர் சமர்தனிற் றுயரந் துய்த்துமே.

(இ - ள்.) சதுரங்க பலத்துடன் கூடியிருக்கிற அரசர்களுந் தான் பெற்ற பிள்ளை தன்னைச் சேதித்து இராச்சியங் கட்டிக் கொண்டு அனுபவிக்கப்போகின்றானென்று பயப்படுவார்கள். அது வல்லாமல், தன்னிலு மிருந்தபரமண்டலத்துள்ள அரையர் வெகுண்டு படையெடுத்துவந்த காலத்தும் யுத்தகளத்திற் பொருது அதனாற் சிறிதுபேர் இறந்துஞ் சிறிதுபேர் துன்பமடைந்து மிவ்வாறே துக் கத்தை யடைவார்கள். (சுகூ)

[இனி விலங்குகளும், பறவைகளும், ஊர்வனவுந், தருக் களுந் துயரமடைவதனை ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கரிபரி முதலவுங் கனங்க டாங்கியே
புரவலர்க் கேவலர் புடைக்க நொந்திடும்
பொருகள மதனிடைக் குருதி பொங்கவே
சாமுறத் தளர்வுறச் சாய்ந்து வீழுமே.

(இ - ள்.) பாகனு லங்குசம் பரிக்கோல்முதலியவற்றாற் றுயர மடையும் யானை; குதிரைகள் வாதுவராற் றிருத்துவிக்கு மிடத்துக் கசையினால் வேதனையுறும்; ஒட்டக மெருது முதலாயின பாரங்க ளைச் சுமந்து அதனாற் றுயரத்தையுறும்; அதுவல்லாமல் யுத்த களத்திற் பகைவர் கைப்பாணம் வாள் முதலியவற்றாற் குருதி பொங் கப் பாடுகொட்கு மரிக்கும். (எ0)

பானினங் கானவர் வலையின் வாடிடு
மானினம் புலியுறி னழுங்கி யஞ்சுமே
வானற வுணவற வருந்தி வாடிடு
மேனைய மிருகமு மிடுக்க ணெய்துமே.

(இ - ள்.) வேடர் முதலியவரால் வலையில் காடை புலி மான் பன்றி முதலியவை துக்கமடையும். பசுக்களினது கூட்டமும் புலி வந்து பாய்ந்தவிடத்துத் தறையிற் படிந்து அதனாற் றுயரமடையும். அதுவல்லாமல், மழையில்லாமையால் புன் முதலாயின வுணவற்றுப் போக அதனால் வருத்த முற்றும் வாடும். மற்றை மிருகமு மிப்படி யே துன்பமடையும். (எக)

வியங்க முழம் வருந்திடும் வெயிலின் மாரியின்
வயங்கெடத் துயங்கிடும் வாடை வீசவும்
நயங்கெடு முணவற நார மாறினு
மியங்கினும் பகையினுக் கச்ச மெய்துமே.

(இ - ள்.) பறவைகளானவை மிகுந்த வெயிலினாலு மழை களினாலும் வேதனையடையும்; அதுவல்லாமல், வாடைக்காற்றுக் கடு கில் தங்கள் பலங் கெட்டுத் துக்கமடையும்; அதுவல்லாமல், ஏரி முத லானவற்றிற் சலம் வற்றிப்போக மீன்முதலிய வுணவில்லாமையினா லும் வாட்டமடையும்; அதுவல்லாமல், ஆகாசத்திலே சஞ்சரிக்கு மிடத்துக் காக்கையானது வலியான் - கோட்டானாலுங், கொக்குக் குருவி முதலாயின இராசாளி வல்லூற்றினாலு மிப்படி யொன்றுக் கொன்று பகையாகிய பக்ஷிகளினாலே துயர மடையும். (எஉ)

பசியுறப் பகையுறப் பாம்புந் தேம்பிடும்
நசமுறும் வலையுற நார மீனுமோ
கசிவினிற் கிருமியுங் கவித்த மூங்கியே
வசமறும் வெயிலினோர் தினத்துண் மாயுமே.

(இ - ள்) பாம்புகளும் பாம்பாட்டிகள் பிடித்துப் பெட்டியி லடைக்கப்பட்டுப் பசிவந்து பொருந்தப் பக்குவத்தி லிரை பெறாமை யாலுந், தனக்குப் பகையாகிய கருடன் கிரி முதலியவற்றைக் கண்ட விடத்து மயக்கத்தை யடைந்தும் வருந்தும். சலத்திலுண்டாகிய மீன் களும் வலைக்காரராற் பிடிக்கப்பட்டு நாசத்தை யடையும். புழுக்களும், வேர்வையிலு மீரத்திலு நெருங்கித் தோன்றி வெயிலினால் துக் கத்தை யடைந்து ஒருநாளிலேதானே சனித்து மரிக்கும்

(வி - ரை.) நாசமென்பது 'நசம்' எனக் குறுக்கல் பெற்றது. 'மீனுமோ' என்ற ஓகாரத்தினால் மற்றுமுள்ள செந்துக்களுங் கொள்க. (எ௩)

வருந்திடு தாவர வுருவ மாதவ
ரிந்திட வற்கலை யதனை யாக்கவும்

பொரிந்திடும் பனியினும் பொருகை யானைகள்
முரிந்தறு மூலமும் பறிக்க மூசியே.

(இ - ள்.) தாவரவடிவமாகிய மரங்கள்: மகத்தாகிய விருடிகள் மரவுரி தரிப்பதுபற்றி பட்டையை வெட்டி யுரிப்பதனாலும் வேதனை யெய்தும். அதுவல்லாமல், பனிப்பெய்கையினாலும் பொரிந்துபோகும். அதுவல்லாமல், பொருகின்ற கையினையுடைய யானைகள் கூடி வேரைப்பறிப்ப வதனாலு முரிந்து நாசத்தை யடையும்.

(வி-ரை.) மூசுதல்-கூடல். (எச)

[இவ்வாறு கூறி மேற் பொதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பெற்றிடுஞ் செல்வமும் பீடை செய்திடு
மற்றுயர் வாழ்வினை மதித்த வேலையி
னுற்றிடு முணர்வுமிம் முறையி னொத்திடுஞ்
சிற்றுயிர்க் குடற்சிறை செறித லாலரோ.

(இ - ள்.) ஒருவன் செல்வமு மற்றொருவன் அதிக செல்வத்தைக் கண்டவிடத்து, 'நமக் கவ்வள வுண்டாகவில்லையே' என்னுந் துக்கத்தைக் கொடுக்கும்; தான் கற்ற கல்வியும் பிறனொருவன் மிக்க கல்வியைக் கற்றவிடத்து மிவ்வாறு துக்கத்தை விளைக்கும்; சிற்றுயிராகிய ஆன்மாவுக்குச் சிறைச்சாலையாகிய வுடல் பந்தமாகக் கூடுவதா லிவ்வாறு விசாரிக்கச் செய்யும். (எ௫)

[இதுவுமது]

பரிமிசைக் களியுறப் பயின்ற பாவகன்
றரைதனிற் சிவிகையுட் டங்கி னொனிர்
வரமுனைக் களிப்பினை மாற்றி மையலும்
பிரிவிலன் றேர்வரச் சிவிகைப் பேதையும்.

(இ - ள்.) பூமியிற் கால்நடையாய் வந்த ஒருவன் தனக்கெதிரே சந்தோஷத்துடன் குதிரையேறி வருபவனைக் கண்டு 'நாமுங் குதிரையேறப் பெற்றோ மில்லையே' என்று துக்கத்தை யடைவான். அக் குதிரையுடையவனுந் தண்டிகை பல்லக்கேறி யெதிரே வருபவனைக் கண்டு முன்னுள்ள சந்தோஷத்தை யொழித்துத் தனக்கு அது உண்டாயிற்றில்லையே யென்று துக்கத்தை யடைவான். அப் பல்லக்கில்வரு மறிவில்லாதவனுந் தேரேறி வருபவனைக் கண்டு துக்கத்தை யடைவான். ஆகையா லொருவர்க்கொருவ ரிவ்வாறே யுத்தரோத்தரத் துயரமடைவார்கள். (எ௬)

[இதுவுமது]

இம்முறை யமரரு மிடுக்க ணெய்துவர்
தம்மினு முயர்ந்தவர் பதத்தைத் தாமுனி
யெம்முறை யானுமெய் யிடுக்க ணேதுவே
செம்மைய செல்வமே சிவாநு பூதியே.

(இ - ள்.) இவ்வாறே தேவர்கள் முதலாயினோரும் தமக்கு மேலாகியபேர் பதப்பேறுகளையடையக் கருதி யுத்தரோத்தரந் துக்கத்தை யுறுவார்கள். இவ்வாறெந்தெந்த விதத்தால் சரீரத்தை யெடுத்தாலுந் துக்கத்துக்குக் காரணமே யாகையாற் சிவபிரானுடைய ஸ்ரீபாதகமலத்தை யடைந்து சிவானந்தாநுபூதியில் திளைத்திருப்பதே யழியாத செல்வமாம். (எள)

[தங்கள் தங்கள் கன்மத்துக் கேடாகத் தேவர்களா லசுரரும் இராக்ஷதருந் துயரமடைவா ரென்பதூஉம், அவ் விருவ ராலுந் தேவர்கள் துயரமடைவார்க ளென் பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

சமர்தனி லமரரா லசுரர் தாழ்வரே
யமரரு மவர்களா லபச யத்தரே
யிமையவர் தயித்திய ரிந்த நீர்மையர்
தமதம வினைபரி பாகஞ் சாரவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தயித்தியர்-இராக்கதர். (எஅ)

[மேற் கன்மமுங் காலமும் பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது, சிவனே கொடுப்ப னென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

கருமமும் பலத்தினைக் காட்ட வல்லதே
பருவமுந் தனக்கது பண்ண வல்லதே
யிருவினைப் பருவமும் பலமு மீசனே
தருவனென் றுணர்கிலா ருடலிற் சார்வரே.

(இ - ள்.) கன்மமுங் காலமுஞ் சடமாகையா லான்மாக்களுக்குத் தானாய்ப் பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது; ஆகையால், அவரவர் புண்ணியபாவ பக்குவத்தையு மதனா லுண்டாகிய பலத்தையு மறிந்து தருகிறவன் சிவனே யென் றறியாதவர்கள் பூட்டையு நீரும்போல மீளவுஞ் சனன மரணத்தா லுழல்வார்கள். (எகூ)

[வியாதியால் வருந் துக்க முணர்த்துகின்றார்.]

அருந்துய ரடையுமே யவர்கத மாதியின்
மருந்தினை யருந்தினுந் துயரம் வந்துறு
மருந்திடுந் துயரினை யறிவர் யாவரும்
விரிந்திட விவ்விடத் துரைக்க வேண்டுமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'வேண்டுமே' என்ற ஏகார மெதிர்மறையிக் கு.
(அ௭)

[நரை, திரை முதலிய துன்பத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

நரை திரை வருதலி னடலை யோபெரி
திரைதரு மவரென ரென்ன வேங்கியே
வருதுய ரளவிலை மரண வேலையில்
விரவிய தூதரான் மிக்க துக்கமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) திரை-உடம்பு திரைதல். (அக)

[இதுவுமது]

ஆயுவுஞ் சதமென வறையப் பட்டதே
யாயினு மவரவர் கருமத் தாலுடன்
மாயுமென் றறிகமா துயர மேவருந்
தேயுமந் நாடனிற் காலன் சேரவே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்குப் பூரணமான வயது நூறென்று வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்டதேயானாலு மவரவர் செய்த கன்மத்துக்கு ஈடாகக் கற்பத்தி னழுவிப்போவதும், பிறந்தவுடனே யழிவதும், வளர்ந்து பாலதருண விருத்த தசையையடைந் தழிவதுமாயிருக்குமென் றறிக. இங்ஙனம் ஆன்மாக்க ளசத்தை யடையுங் காலத்தி லெமதூதர் வந்து பொருந்துகையினாற் பயந்து மிக்க துயரத்தையே யடைவார்கள். (அஉ)

[அம் மரணகால மிருவகைப்பட்டிருக்கு மென்பதனை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

மிருத்திய மிருவித மொன்று மீண்டிடு
மருத்திய மருந்தினு மழலை யோம்பினு
முரைத்தமந் திரத்தினு மோத ஞதியைக்
குருத்தவர்க் குதவினு மன்பு கூரவே.

(இ - ள்.) மரணம், காலமிருத்தியு வென்றும், அவமிருத்தியு வென்று மிருவகைப்பட் டிருக்கும். இதில் அவமிருத்தியு வாகடநூலிற் சொன்ன ஔடதம் புசிக்கையாலும், சிந்தித்தண்டு முதலிய திரவியங்கொண் டோமம் பண்ணுவதனாலும், மிருத்தியஞ்செய மந்திர சபங்களினாலும், பெரிய தபோதனர்களைக் கிருபையுடனன்ன முதலிய பாகபேதத்தைப் புசிப்பிக்கையாலுந் திரும்பப்படும்.

மற்றைய மிருத்தியும் வந்த வேலையி
லுற்றெவ ருடலிடை யிருப்ப ரோர்ந்திடிற்
பற்றிய வுடலினை விட்டுப் பாறியே
முற்றிய வினைப்பயன் சீவன் மூளுமே.

(இ - ள்.) மற்றைக் காலமிருத்தியு வந்தகாலத்தில் அதனை விசாரிக்குமிடத்து ஒருவரு முடலிலிருக்க வல்லவரில்லை. ஆகையால், ஆன்மா பிராரத்த கன்மம் புசித்துத் தொலையவந்த காலத்து மிருத்தியு வந்தவுடன் பொருந்தியிருந்த தேகத்தை விட்டுப் போய்ப் பரிபக்குவமான கன்மத்துக்கீடா யதற்கேற்ற தனு காணுதிகளைப் பொருந்தும். (அஎ)

[அம் மரணகாலத் துண்டான துக்கத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

விட்டிடும் வேலையின் வியந்த வச்சமே
கட்டிடப் படுந்துயர் பகரற் பாலதே
கட்டுவை நீங்கியே காதல் செய்யுமண்
கட்டுவை தன்னையும் பின்னைக் காமுறும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கட்டுவை-கட்டில். (அஅ)

[இதுவுமது]

தனத்தினை மனைதனைத் தாளி யந்தனை
நினைத்தினி பெவரனு பவிப்பர் நீங்குநா
ளெனக்கிவை யன்னிய மாகு மேயென
மனத்துயர் மலியவே மாயு மாவியே.

(இ - ள்.) வெளி. (அகூ)

[இதுவுமது]

பாம்பழல் வாயினுற் பற்ற மண்டுகந்
தேம்பிடுந் துயருறுஞ் சீவன் றேயுநா

ளோம்பிட வல்லரே யுற்ற மற்றையார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மண்டுகம்-தவளை. ஓம்பல்-பாதுகாத்தல். (அஎ)

[ஆன்மா மற்றொரு தேகத்தைப்பற்றியே யிதனை விடுமென்பதற்
குவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

திரணுறுஞ் செழுகைபோற் சீவன் நீண்டியே
வருமுரு வதனைமுன் னுருவ மாற்றிடுந்
தருமமே பருவமேற் சாரும் வானினைப்
பருவமேற் றீவினை நிரயம் பற்றுமே.

(இ - ள்.) புல்லினிடத்துப் பொருந்திய சாணளவான புழு வொருதலை பற்றி யொருதலை விடுவதுபோல ஆன்மா அந்திய காலத் தெதிரே வரும் யாதனா சரீரமாகிய சூக்குமதேகத்தைப் பற்றிப் பின்பு அப் பூதசரீரமாகிய தூல வுடலை விட்டு நீங்கும். அப்படி யாதனா சரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு செல்லும்போது நல்வினைப் பரிபாகமானாற் சுவர்க்கத்தை யடையும்; தீவினைப் பரிபாகமானால் நரகத்தை யடையும். (அஅ)

[மரிப்பதைப்பற்ற இரத்தலுங் காத்தலுமே யிருந்த
துக்கமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

மரிப்பதி னருந்துயர் மதிக்கின் மற்றிலை
யிரப்பதே யதனினும் பெரிய வின்னலை
கரப்பதூஉ மிரப்பதிற் கடிய வின்னலை
யிரப்பதூஉங் கரப்பதூஉ மின்மை யின்பமே.

(இ - ள்.) மிக்க துக்கங்கள் பலவுளவேனும் விசாரித்துப் பார்க்கும்போது மரிப்பதைப் பற்றவு மருந்துயர் வேறில்லை; அதனினு மிருந்த துக்க மொருவன்பாற் சென்று 'ஈ-தா-கொடு' என் றிரத்தலேயாம். அதனினு மிக்க துக்கம் இரப்போர்க்கில்லையென்பதேயாம். ஆதலால், தான் ஒருவன்பாற்சென் றிரவாதிருத்தலுந், தன்பால்வந் திரப்போர்க் கில்லையென்று திருத்தலு மிம்மை மறுமை யிரண்டினுக்கு மின்பமாவது. (அகூ)

[துறவுடையோர் மகிமையை யிரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்தநற்
பெண்ணினு மகவினும் பெரிய பேரினுந்

துண்ணென விழைவினைத் துறந்த தூயரே
விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்.

(இ - ள்.) மண் முதலாகிய பூமியினுந், தனதானிய முதலிய வற்றினுந், தன் மனைக் குரித்தாகிய நற்குணத்தையுடைய பெண்டிருடனும், பிள்ளைகளிடத்தினுந், தன்னைப் பெரியோனென்று சொல்லுங் கீர்த்தியினு முண்டாகும் ஆசையை விரைவில் விட்ட சுத்தரே, தேவலோகத்தினு மின்பத்தோடுகூடிக் கீர்த்தியைப் பொருந்தியிருப்பவர்கள்.

(வி-ரை.) 'விண்ணினும்' என்ற வும்மையால் மண்ணினு மவர்களே நன்மையை யனுபவிப்பார்களென்றறிக. (கூ0)

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தற்ப மின்பமென்
றூக்கையை யறவெறுத் தார்வங் கூர்வரே
லாக்கையி னநாதியே முத்த னுக்கவ
னாக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னாணையால்.

(இ - ள்.) சரீரமெடுத்ததினால் துக்கம் பெரிது, இன்பஞ் சிறிதென்று விசாரித்துத் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நன்றாக வெறுத்துத் தேகத்தினின்றும் அநாதிமல முத்தனாகிய சிவபிரானுக்கு அன்பு பொருந்தி யிருப்பாரானால், அச் சிவபிரானும் ஆக்கினாசத்தியினால் யாக்கைக் கேதுவான மல மாயா கன்மமாகிய துக்கத்தை யொழிப்பான்.

(வி - ரை.) 'அநாதியே முத்தனுக் கார்வங் கூர்வரேல்' என்று கூட்டிப் பொருளுரைக்க. (கக)

[ஆசையானது இருவகைப்படுமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆசை தானிரு பேத மேயவை
யேய நாதியி லாதவன்
பேசு நூல்விதி பேணி யேசெயும்
பெற்றி தான்முதன் மற்றதுந்
தேசு சேர்வினை தீர வேவரு
சேத னவிப ரீதமே
யாசி லாவர னாணை யாலவை
யாள்வ ரேயுட லாளரே.

(இ - ள்.) ஆசை யிரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும். அதிலொன்று, அநாதிகாலந் தொட்டு ஆசையில்லாதிருக்கும் சிவபிரா னருளிச்

செய்த வேதாகமத்தின் வழி தப்பாம னடக்கு மியல்பு; மற்றொன்று, நல்வினை நீங்கிய அறிவு மயக்கத்தினால் 'இதுவே நிச்சயம்' என்று கருதிச் செய்யுந் தீவினை; ஆகையால், சரீரத்தை யெடுத்தவர்கள் அந் நல்வினை தீவினை யிரண்டினையுங் குற்றமில்லாத சிவாக்கினையினா லனுபவிப்பார்கள். (கஉ)

[ஆன்மாவுக்கு முற்கூறிய ஆசை முதலாயினவை நீங்கி வைராக் கியம் பிறக்கவே மோக்ஷமுண்டாமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆசை மாசற வாக வேரற வாண வாதியு மாயவே
பாச நாசக வீச ஞசிவி பாத தாமரை நாண்மலர்
வாச நேசநு பூதி யாவது வாதை யேதுமி லாததே
தேசு தேசமொ ரேக மோசிவ னேசர் பூரண தேசரே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்கு ஆசை யுண்டாக்குங் கன்மம் நீங் கச் சரீரத்துக்குக் காரணமாகிய மாயையும் வலிகெட, ஆணவகாரியங் களு நீங்கினவாறே பாசத்தை நசிப்பிப்பவனுந், தனக்கு ஆணவாதி குற்ற மில்லாதவனுமான சிவபிரானுடைய ஸ்ரீபாத கமலங்களை யன் புட னனுபவித் திருத்தலே வேறொரு வேதனையு மில்லாதது. அப் படி யவ்வனுபவத்தையுடைய முத்தான்மாக்களுடைய ஞானம் ஏக தேசமன்று. சிவபெருமானைப்போல சருவஞ்ஞத்துவாதி குணங்க ளோடு கூடி வியாபித்திருக்கும்.

(வி - ரை.) 'ஆணவாதி' என்பதனால் விந்து திரோதானமுங் கொள்க. (கங)

[முற்செய்யுளி லான்மாவை வியாபி யென்றதை யிச்செய்யுளிற் சாதித் துணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

ஏக தேசவுட லுற்ற வர்க்கறிவு
மேக தேசமல தில்லையே
யேக தேசவுட லற்ற போதுமறி
வேக தேசமென லென்சிவ
னேக தேசவுட லற்ற வன்னறிவு
மேக தேசமல வாதலா
லேக தேசவுட லற்ற முத்தனறி
வேக தேசமல வென்பரே.

(இ - ள்.) ஏகதேச வுடலை யடைந்த ஆன்மாக்களுக் கறிவு ஏக தேசமேயல்லாமல் வியாபகம் விளங்காது. ஏகதேச வுடலாகிய பந்த

தத்தை நீங்கியபோது அறிவை யேகதேசமென்று சொல்லவேண்டுவ தில்லை. அது என்னகாரணத்தா லெனில், சிவன் ஏகதேசசரீர மில்லாதவ னாகையால் அவனுடைய அறிவும் ஏகதேசமன்று வியாபியே; அதுபோல, ஏகதேசவுட னீங்கின முத்தான்மாக்க ளறிவு மேகதேச மல்ல, சருவ வியாபியேயாம். (கஏ)

[முத்திக்கு மலக்ஷயம் பிறத்தலே மேலான காரணமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

வேர றப்பணையு மற்று மற்றொழியும்
வேற வற்றுமுதன் மேவுமே
யார ணத்திணையு மாக மத்திணையு
மாயு மற்புதன லாரியன்
பேர ருட்பெற வநாதி முத்தனொடு
பேத மற்றநிலை பேறுதான்
கூரி ருட்குழுவ றுத்த றுக்குமுடல்
கூட முத்தனனு கூலமே.

(இ - ள்.) மரம் ஒன்று வேரற்றவாறே யதனுடைய கொம்பு பணை காய் பூவெல்லாம் நாசமடைந்து மேலுமுற்பத்தியு முண்டாகாத வாறுபோல, ஆணவமாகிய நிறைந்த விருணீங்கியவாறே யுடல் மல மாயா கன்மத்தோடுங் கூட நாசத்தை யடைந்து முத்தியை யடையும். அதுவென்னெனின், வேதாகமங்களை யையந் திரிபற வுணர்ந்த ஞானாசிரியன் மிகுந்த கிருபைபெற்று அநாதிமலமுத்தனாகிய சிவ பிரானோடு கூடி யிரண்டற்ற வயிக்கியமா யிருப்பதே மேலான பேறு.

(வி - ரை.) தான்-அசை. (கஅ)

[இப்படிப் பெற்ற முத்தான்மாவின் தன்மையும், அவர்கள் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணு ரென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

முத்தி பெற்றவ னழுக்க னைத்திணையு
முற்ற விட்டுமுளை யற்றவ
னித்த னுத்தம னிருத்த சுத்தசுக
சிற்க னத்துநிலை யுற்றவன்
புத்த னத்துவித முற்று மிக்கபிர
புத்த னைக்கெழுவு பூர்ணன்
றத்து வத்தொகைம லத்தொ டற்றுமுட
லைப்பெ றப்பிறர்ச மைப்பனோ.

(இ - ள்.) முத்தான்மா ஆணவாதி மலங்களை முழுதும் போக்கி மேற் சனன மில்லாமலிருப்பவன், நித்தியனுமா யுத்தமனுமாய் ஒரு பொருளினும் பற்றில்லாத சுத்தனும் சுகஞான சொருபத்தில் நிலை யே றுடையவனு மெக்காலமும் புதுமை செய்திருப்பவனுமாய், அப் பொருள் வகைகளெல்லாவற்றினும் பொருந்திப் பிரபுவுமாயிருக்கிற சிவபிரானோ டயிக்கமாயிருக்கிற அவ்வியாபி கருவி கரணங்களோடு கூடிய தத்துவக் கூட்டத்தையும் ஆணவாதி மலங்களுடன் கூடப் போக்கடித்திருந்து மற்ற ஆன்மாக்கள் உடலைப் பெறுதற்குத் தான் சிருட்டி முதலிய திருத்தியங்களைப் பண்ணுவானோ பண்ணான்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் - எதிர்மறை. (கூச)

[மேல், 'முடிந்தது முடித்தல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியால் உணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுபிற வித்துய ரிறப்பல விசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுரைர நிர்க்குணா வினோதே.

(இ - ள்.) வெளி. (கூரு)

[மேற் சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

மூரிவல் லானை முருக்கினனே!
முதிர்சடை சூடு முருக்கினனே!
பாரியோர் பாலுறப் பண்ணினனே!
பாடிய நான்மறைப் பண்ணினனே!
கூரிரு ளாடிய கொள்கையனே!
கோல்வளை யார்பலி கொள்கையனே!
காரிய காரண னானவனே!
கரிசறக் காயமுன் னானவனே.

(இ - ள்.) ஆங்காரத்தையும் வலியினையும் உடைய யானையின் தோலை யுரித்தவனே! முதிர்ந்த சடாபாரத்திற் பலாசப் பூமாலையைத் தரித்தவனே! பார்வதியாரை ஒருபாகத்தில் பொருந்த வைத்தவனே! நான்கு வேதங்களைப் பாடிய இசையையுடையவனே! மகா சங்கார காலத்தில் திருநடமே தொழிலாகச் செய்யுங் குணத்தலைமையுடையவனே! அழகிய வளையைத் தரித்த இருடிபத்தினிமாரிடம் பிச்சைக்கு

ஏற்குங் கையையுடையவனே! நாதமுதலிய காரியங்களுக்கு நிமித்த காரணனு யுள்ளவனே! ஆணவாதி தோஷங்களை யறும்படி தகிக்க முதன்மையையுடையவனே!

(வி - ரை.) கோலமென்றது கடைக்குறை. (௬அ)

[இதுவுமது]

என்வினை தன்னை யிறுத்தவனே!
ஏதுயி ரென்ன விறுத்தவனே!
முன்மலை வாரை முருக்கினனே!
முன்னினர் நெஞ்சு முருக்கினனே!
அன்னையு மத்தனு மற்றவனே!
அகமெனு மற்பனு மற்றவனே!
முன்னொரு வேள்வி முடித்தவனே!
முதிர்சடைக் கங்கை முடித்தவனே!

(இ - ள்.) யான் செய்த கன்மங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கினவனே! ஆன்மாவின் சொரூபம் யாதென்று விசாரிக்கும் அறிவுண்டாக்கினவனே! பிரமனும், மாலும் நானே கருத்தாவென்று மையலுற்றவிடத்தில் தழற் பிழம்பாய்த் தோன்றி யவர்கள் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கினவனே! தன்னைத் தியானஞ்செய்தவர்கள் உள்ளத்தையு முருகப்பண்ணினவனே! மாதா, பிதா இல்லாதவனே! நானென்னும் அகங்காரத்தையுடைய புல்லியரும் உன்னையல்லாத பிரம விட்டுணுக்களே. தன்னை இகழ்ந்து செய்த தக்கன் யாகத்தை நாசஞ்செய்தவனே! முதிர்ந்த சடாபாரத்திலே கங்கையைத் தரித்தவனே!

(வி - ரை.) அற்பன்-மற்றவன் என்னு மொருமையைப் பன்மையாக்குக. (௬௯)

[கந்தன் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

தமல மற்றிட நேசார் தாய்மனை
தனையர் மற்றையர் தாமா ரேயென
விமல வித்தக வீறார் வேறறு
விதுல சிற்கன தாதா வானவன்
கமலை நற்பதி வேதா வாதியர்
கழுமொ ழுக்கசி யாரூர் காய்வனி
யமல னற்புத ஞானே றேறிதந்
தருள்கு கற்கினி யாளா வாமரோ.

(இ - ள்.) தனக்கன்பானவர்க்குத் தங்களுடைய ஆணவமுதலிய குற்றம் போகவும், அன்பு பொருந்திய தாய் - பெண்டிர்-பிள்ளைகள்-மற்றுமுள்ள பந்துசனங்களை 'இவர்களார்? யாமார்?' என்னும் வெறுப்பு வரவும் மேலாகிய ஞானங் கொடுக்குந் தாதாவுமாய், இலக்குமி நாயகனாகிய திருமால் - பிரமன் முதலான தேவர்கள் வந்து 'விமலனே! வித்தகனே! ஒப்பில்லாதவனே!' என்று தோத்திரஞ் செய்து, தன் சிபாதத்தில் வணங்குவதனால் இரக்க மில்லாதவராகிய வித்தியுன்மாலி முதலியோர் முப்புரத்தினையும் எரித்த வில்லினை யுடையவனும், மலமில்லாதவனும், அதிசயத்தை யுடையவனும், இடபவாகனத்தி லேறிப் பவனி வருபவனுமாயிருக்கின்ற சிவபிரான் அளித்த பிள்ளையாருக்கு, யாமுன்போற் சனனசாகரத்தி லழுந்தாமலினி அடிமைப்படுவோம். (௪00)

[அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

மருவி யுற்றனை நீயே நீயலை
 மருவு வித்தது மாதா வாருயி
ரிருள றுத்தனை நீயே நீயலை
 யெனவெ னக்கிய லீவா னேயவன்
மரவ முற்றிய வாசார் காரகின்
 மலிய நற்றவர் மாடே நீடிய
வருவ ரைப்பயி லானு மாதவ
 னருள கத்திய னூறு ரகமே.

(இ - ள்.) குங்குமமும் விளைந்து மணம் அமைந்த காரகிலும் நெருங்கி, நல்ல தபோதனர்களும் பக்கத்தில் நெருங்கி, அரிய பொதியிலில் நீங்காதிருக்கு மிக்க தவத்தினை யுடையவனும் - கிருபையை யுடையவனும் - முப்பத்தாறு தத்துவமே சரீரமாக வுடையவனுமாயிருக்கும் அகத்தியனே! இத் தேகத்திற் கிடப்பவனும் நீயேயோ நீயன்று. இத் தேகத்தை யுண்டாக்கினது மாதாவுமல்லள், உடலினாலுண்டாகிய ஆணவத்தை நீக்கினதும் நீயேயோ நீயல்லவென்னும் வாக்கியத்தை எனக்குத் தெரிவித்தவன்.

(வி-ரை.) நீயோ நீயல்லவென்று ஆன்மாவைக் கருதி வினவுவதனாற் கூட்டி முடிப்பான் கருத்தாவென்று கருதிற்று. ஆணமை-விட்டு நீங்காமை. (௪0௧)

எட்டாவது

சனனமரணவியல் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

சுவர்க்க நரக சேட வியல்.

[மேல் இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், சுவர்க்க நரகசேட மனுபவித் தற்கு எடுக்குஞ் சரீரத்தைக் கூறிற்று; ஆகையாற் சுவர்க்க நரக சேட வியலென்னும் பெயர்த்து. முன்னை யியலிற் சனன மரண துக்கங்களைக் கூறிப் பூமியில் இருவினைக் கீடாகச் சுவர்க்கநரக சேடமாகிய சரீரங்களை யெடுக்கு மிலக்கணங் கூறினமையா லதன்பின் னிதனை வைத்தார். இதனுள் இத்தலைச் செய்யுளென் னுதலிற்றோவெனின், நல்வினை தீவினைகளைச் செய்தவர் உயர்ந்தசாதி தாழ்ந்தசாதியிலே தோன்று முறைமையைத் தொகுத் துணர்த்த னுதலிற்று.]

கலிவிருத்தம்

புண்ணியர் விண்ணவர் தம்புரி புக்கே
மண்மறை யோர்குல மாய்வரு மாறும்
பண்ணினர் தீவினை பாதல முற்றே
தண்ணிய ராகையு மின்றுசமைப்பாம்.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவனே! புண்ணியத்தைச் செய்தவர் கள் சுவர்க்கலோகத்திற் சென்று, அங்குள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பார்ப்பார் முதலிய நற்குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையும், பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நிரயத்தி லழுந்தி யாங்குள்ள துன்பங்களை யனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாழ்ந்த குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையு மிப்போ துனக்கு யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேள்! (க)

[நிறுத்தமுறையானே புண்ணியஞ் செய்தவர் பூமியில் வந்து நல்ல குலத்திற் பிறந்து, சற்கன்மத்தை யடைந்து, மோக்ஷமடையு முறைமையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேதக ஞெதிய வேதவி திக்கே
சாதகர் வானவர் தம்புரி புக்கே
மோதக ராயதன் வாழ்வு முடித்தே
வேதிய ராவர்கண் மேதினி மீதே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்கு அறிவை விளக்கச் சிவபிரானரு ளிச்செய்த வேதாகமத்தின் வழியே யனுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்க லோகத்திற் சென்று சந்தோடத்தை யுடையவரா யாங்குள்ள போக ங்களை யனுபவித்திருந்து அப்போகந் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பிராமணராய் வந்து பிறப்பார்கள்.

(வி - ரை.) மோதகம்-சந்தோடம். (உ)

முன்னைய நல்வினை வாதனை சூழத்
துன்னுவர் நூல்விதி யான தொடர்ந்தே
யென்னிலர் மண்மிசை நல்வா மீபத்
தன்னிக ரில்லிதன் றூனை தரித்தே.

(இ - ள்.) முற்சனனத்திற் செய்த புண்ணியத்தின் வாசனையா லிச்சனனத்தும் வேதாகமங்களை யோதி யதன் வழியை யறிந் தனுட் டித் தனக்கு நிகரில்லாத சிவபிரானுடைய விபூதி கண்டிகை முத லிய சைவசின்னங்களைத் தரித்துச் சிவார்ச்சனை செய்து பூமியில் எண்வகை ஐசுவரியத்தையு முடையவரா யிருப்பார்க ளாகையால், தண்பால்வந் திரப்பவர்க் கீவதற் கவர்களுக் கேதுதான் குறைவு.

(வி - ரை.) எண்வகை ஐசுவரியமாவன:- இராசாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை என்பனவாம். (ந)

முற்றுவர் நல்வினை முற்றிய பின்னர்ப்
பற்றுவர் வானுப ரும்பதி பற்றித்
துற்றுவர் போகவி தம்பல துற்றிப்
பற்றுவர் பற்றற வீசன பாதம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பூமியிற் சற்கன்மத்தையே செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பின்னர் அப்புண்ணிய பரிபாகம் பிறந்தவாறே மேலான சிவலோகத்திற் சென்று நானாவிதமாகிய போகங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். இவ்வாறதை அனுபவித்து அப்போகத்தில் வயி ராக்கியம் பிறந்தவாறே வேறொன்றிலும் விருப்பமற்றுச் சிவபிரா னுடைய சிபாதகமலங்களையே சேர்வார்கள். (ச)

[மேல், நிறுத்தமுறையானே பாவத்தைச் செய்தவர் நரகத்திற் கிடந் தழுந்தி மீண்டும் பூமியிற் பிறக்கும்போது தாங்கள் செய்த கன்மத்துக் கிடாகிய சரீரங்க ளெடுப்பா ரென்பதை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஈட்டினர் பாவ பேத மிரக்கமி லியம தூதர்
கூட்டிய நரக பேதக் குழிவிழுந் தழுங்கி யாழ்ந்து

பீட்டுமண் ணிழிந்த யோனி விதமெலாம் விரவி முன்ன
மீட்டிய வறத்தி ேனு நரர்தனு வெடுக்கும் போதும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச் செய்த வர்கள் கசிவில்லாத எமதூதர்கள் செலுத்திய இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகக்குழியினும் விழுந் தழுந்திக் கிடந்து துயரமடைந்து மீளவு மிப் பூமியில்வந்து ஈனயோனியாகிய தாவரமுதலிய ஐவகை யோனியையு மெடுத்துத் தொலைந்தவாறே முற்சனனத்திற் செய்த சற்கன்ம வாசனையினால் மானிடதேக மெடுக்கும்போதும்,

(வி - ரை.) 'அறத்தினாலும்' என்ற, வும்மையால் மறத்தினாலு மென்பதூஉங் கொள்க. 'தனுவெடுக்கும்போதும்' என்ற வும்மை யாற் றனுவெடுத்த லரிதென்க. (௫)

வஞ்சக மனத்த ராயும்
வாக்கினை யிழந்தா ராயுஞ்
செஞ்சொலைக் கேட்கு மற்றைச்
செவியினை யிழந்தா ராயு
நஞ்சிட வழுகு நோயி
னடலைமெய் யுடைய ராயுந்
தஞ்செயற் கிசைய வாளை
வழியினிற் சரிப்பர் தாமே.

(இ - ள்.) வேதாகமங்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலுமென்னும் இயல்பை விட்ட ஆன்மாக்கள் கன்மானுகுண மாய்க் கற்பித்த கடவுள் பிரேரோகத்தினால் தத்தமனத்துக் கேற்ற படி நடந்த பாவிகளாயினோர்: வஞ்சகமனத்தை யுடையவராயும், ஊமை ராயுஞ், செவிடராயுஞ், சரீரத்தி னழுகு கண்முதலிய வியாதியைப் பொருந்தி அதனால் துக்கத்தை உடையவராயும் இப்படியே, பலபல வடிவெடுத் துழல்வார்கள். (௬)

[மேல், அதிபாதகமுதலிய பாவஞ் செய்தவர்கள் நரகசேடத்துக் கீடாகப் பூமியில் அததற்கேற்ற அடையாளங்கள் பொருந்தி அவ்வுடலினிடத் தெய்தும் தீவினைப்பயன் களை முப்பத்தைந்து செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

உறவுமா யுயிர்கட் கெல்லா
முயிருமா யொழிவி லாத
வறவனை யரனை நெஞ்சத்
தனிட்டரு மவல வாக்கை

பிறவிநோய்ப் பிணியைத் தீர்க்கும்
பெருமைய குரவன் றன்னைக்
கறுவிய மனத்தி னாலே
கரிசுறுங் கடையர் தாமும்.

(இ - ள்.) எல்லா ஆன்மாக்களுக்குஞ் சுற்றமும், உயிர்க்குயிரா யவர்களிடத் திரண்டற வியாபித்து நிற்பவனும், புண்ணிய சொரூபி யுமா யிருக்கிற சிவபிரானைத் தூடணித்து அவனிடத்தில் அன்பில் லாத நெஞ்சையுடைய பாவிகளும், பொல்லாத வுடலையுடைய பிற விப் பெரும்பிணியைத் தீக்கையினாற் சேதிக்கும் பெருமையினை யுடைய ஞானாசிரியனையும், வெறுப்பினையுடைய மனத்தினால், அவ் வண்ண மெண்ணும் பாவிகளும், (எ)

மலத்தினுட் கிருமி யாகி
மாண்டுமாண் டுதித்து மாறா
வலக்கணுற் றழ்வார் நிந்தை
யறைந்தவர் யாவ ரானும்
விலக்கரும் விதன முற்று
முயலகன் வியாதி மேவிக்
கலக்கிய வுளத்த ராகிக்
கதறியே கழிவார் தாமே.

(இ-ள்.) மலத்திற் புழுவாய்ச் சனித்துச் சனித் திறந்தொழி யாத துக்கத்தை யடைந்து கிடப்பார்கள். சிவபிரானையும், குருவை யும், குரு புத்திரரையும் நிந்தை சொன்னவர்கள் முயலகனென்னும் வியாதியை யடைந்து, ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத துக்கமடைந்து, கலங்கிய மனமுடையவராய்க் கதறிக்கொண்டு திரிவார்கள். (அ)

கருத்துட னேவல் செய்யாக்
கரிசர்கள் குரவன் காதை
திருத்தினுந் திருந்தா வுள்ளத்
திமிரரே யாவ ரேவல்
கருத்துறச் செய்வார் தம்மைக்
கலைத்தவன் கோம்பி யாவான்
சிரத்துநோ யடைவான் றானுஞ்
சினப்பனைச் சினத்த போதில்.

(இ - ள்.) 'ஆசிரியரேவலைச் செய்யப்பெற்றோமே' என்று மனத் துடன் செய்யாத பொல்லாதவர்கள்: ஆசிரியர் இதிகாசமுதலிய புரா ணத்தைச் சொல்லிக்காட்டிப் புத்தி சொல்லினுங் கேளாத மனத்

கோணலை யுடையவராய்ப் பிறப்பார்கள். அவரேவலைச் செய்யும் மாணுக்கரைக் கலைத்தவன் ஓந்தியாய்ப் பிறப்பான். ஆசிரியரும் பிராமணருங் கோபித்தபோது தானும் அவரைக் கோபித்தானானால் அவன் மண்டைவியாதியை யுடையவனாயிருப்பான்.

(வி - ரை.) 'காதை' என்பது இதிகாச புராணங்களை. (௯)

அந்தணன் றன்னைக் கொன்று னருங்கய ரோகி யாவான்
றந்தமும் பழுதே யாகுந் தணியலை யருந்தி னோர்க்குச்
சிந்திய குநகி யாவன் செம்பொனைத் திருடி னானுங்
கொந்திய குட்ட நோயன் குருமனை குழுவி னானே.

(இ - ள்.) பிராமணனைக் கொன்றவன் சயரோகமென்னும் வியாதியை யடைவான். மதுபானம் பண்ணினவன் சொத்தைப் பல்லை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். பொன்னைத் திருடினவன் பல காலும் அறுக்கப்பட்ட சொத்தை நகத்தையுடையவனாய்ப் பிறப்பான். குருதாரகமனம் பண்ணினவன் குடாரியாற் கொத்தப்பட்ட குட்ட வியாதியை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். (௧௦)

பாம்பெனு முருவந் தன்னைப் பரித்திடும் பகைக்கு மஞ்சித்
தேம்பியே திரிவன் றெய்வத் திரவியங் கவர்ந்த தீம்பன்
பாம்பணைப் பள்ளி யானைப் பழிமொழி பகர்ந்த பாவி
கோம்பியா யுதர வங்கி கூர்ந்திடக் குலையு மன்றே.

(இ-ள்.) சிவத்திரவியங்களை அபகரித்த பொல்லாதவன்: பாம்பாகப் பிறந்து தன்னை யடித்துக் கொல்லும் பகையாகிய கருடன் முதலியவற்றிற்கும் மானிடர்க்கும் பயப்பட்டுக் காட்டிற் கிடந்து தேம்பித்திரிவான். அங்காகத்தைப் பாயாகக்கொண்டு துயில்கொள்ளும் மாயனை நிந்தைசொன்ன பாவி: ஓந்தியாய்ப் பிறந்து, உதராக்கினி மேலிட்டு அதனாலே நடுங்குவான். (௧௧)

பறைந்தவ னாயி னோடும் பழுதுறு பதித னோடும்
புறப்புறு புலைய னோடும் புறம்புறு புலைய னாவான்
அறந்தனை மறந்த பாவி யவனொடு மிருது வாகி [ம்.
உறைந்திடு மவனைக் காமுற் றுவகையோ டுரைத்தான் றூனு

(இ - ள்.) நாயுடனும், குற்றத்தையுடைய விரதபங்கனுடனும், நீசனுடனும், அதற்கேற்ற கர்மத்தைச் செய்யாதொழிந்த பாவியுடனும், இருதுவானவளுடனும் ஆசைகொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் வார்த்தை சொல்லுவானும், நீசனாய்ப் பிறப்பான். (௧௨)

கிருவினு ளழிவன் முற்றிக்
கழிந்துட னழிவன் காளைப்
பருவமுற் றழிவ னீகை
பகர்ந்துபின் னுதவாப் பாவி
பெருவலைக் கண்ணி யாலும்
பிடித்துயிர் வதைத்த பேதை
கருதிய பொருளைத் தக்கோர்க்
குதவிடான் றிளைத்த கையன்.

(இ - ள்.) ஒருவருக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதற் கிசைந்து பின்னே கொடாதவன், மாதாவின் கருப்பத்தில் நாசமடைவான். பெரிதாயிருக்கிற வலையினாலும் கண்ணிகளினாலும் மிருகம் பட்சி முதலியவைகளைப் பிடித்துக் கொன்ற அறிவில்லாதவன், கர்ப்பமுற் றிப் பூமியிற் பிறந்தவுடனே நாசமடைவான். தபோதனர்க்கென்று நியமித்த பதார்த்தங்களை அவர்களுக்குக் கொடாமல் தானே யபகரித்த வஞ்சகன், போகம் நுகரும் பருவத்திலே யிறப்பான். (கங)

அவயவ மனைத்துங் குன்றி யழிந்திடு மாக்கை யாருன்
சுவையினை விரும்பி யுண்ட துட்டர்கள் சோலை தன்னைத்
திவலைய திரைநீர் தேங்குந் திண்ணிய தீரந் தன்னை
யவமதி யாலே சால வழித்திடு மற்பர் தாமும்.

(இ - ள்.) முற்சனனங்களில் மாமிசத்தை விரும்பிப் புசிக்கும் பொல்லாதவரும், தோப்பினையும்-நிறைந்த நீர் தேங்கித் திவலை தெறிக்க அலை யெறிகின்ற திண்ணியதாகிய ஏரி குள முதலியவத்தின் கரைகளையும் புத்தியின்மையாலே வெட்டி யழிக்கு மற்பருங், குட்ட வியாதியை யடைந்து உறுப்புக்களெல்லாங் குறைந்து நாசமடையும் தேகமுடையவராய்ப் பிறப்பார்கள். (கச)

ஐவகை யாகத் தொன்று
மாக்கிடா தருந்தி னோனுந்
தெய்வமே கொழுந னென்று
தெளிந்தவச் சிந்தை யற்ற
தையலைக் காமுற் றோனுந்
தணந்தகற் புடையா டன்னைப்
பொய்முயக் கியரைப் புல்கும்
புலையனும் பன்றி யாவான்.

(இ - ள்.) தெய்வயாகம், பிதிர்யாகம், பசுயாகம், மாநுடயாகம், பிரமயாகம் என்று கூறப்பட்ட ஓமம் வளர்த்தல் முதலிய ஐவகை

யாகங்களில் தனக்கியன்ற தொன்றைச் செய்யாமற் புசித்தவனும், தன் கணவனே தெய்வமென்று கொண்டு வேறு விகார புத்தியை யொழிந்த உத்தமியை யாசைப்பட்டவனும், பதிவிரதையாகிய மனைவியை விட்டுப் பொய்யை மெய்யாகவே சொல்லிப் பசப்பும் பொதுமடவாரைக் கூடும் பாவியாகிய பொல்லாதவனு மூட்பன்றி யாய் பிறப்பான். (கடு)

ஒருகுடிப் பிறந்தாள் போக
முகந்தவ னூர்நா யாவான்
றருமமே யெமக்கு மொக்குந்
தனந்தரு வானே னென்று
கருணையா லன்ன சாலை
காப்பது கற்ப லாது
பொருளினை மதித்துச் செய்தான்
புலையனு நாயு மாவான்.

(இ-ள்.) அன்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ் செய்யாமல் தன் கோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ் செய்தவன் ஊர் நாயாய்ப் பிறப்பான். தனங் கொடுத்துத் தருமஞ் செய்யும் கருத்தாவுக்கும் அவர் கையில் தனத்தை வாங்கித் தருமத்தைக் குறைவற நடத்தும் நமக்கும் புண்ணிய மொக்குமென்று எண்ணி அன்னசத்திர முதலியவற்றைக் கிருபையாய் விசாரிப்பதே முறைமை யல்லாமல் தனக்கொரு பிரயோசனம் எண்ணி விசாரிப்பவன் சண்டாளனாய்ப் பிறந்து பின்பு நாயாகவும் பிறப்பான். (கசு)

வேறு

இம்மைப் பயனைக் குறியாதே
யிறைவன் றிருவா லயமதனுட்
செம்மை சிறக்க மாபூசை
செய்விப் பவரே சிறப்புடையார்
இம்மைப் பயனைக் குறித்தியற்று
மதிகா ரியர்நா யுடலெடுப்பர்
புன்மைப் புலைய னுமுடலும்
பொருந்தி விடுவார் புகழினையே.

(இ-ள்.) இம்மைப் பயனாகிய திரவிய முதலியவற்றை எண்ணாமற் சிவபிரானது ஆலயத்தில் வைபோகமாய் மகாபூசைகளைச் செய்விப்பவர்களே மறுமைப்பயனை அடைபவர்கள். இம்மைப்பயனைக்

குறித்துச் சிவபிரானது காரியங்களை விசாரிப்பவர் தம் கீர்த்தியையும் ஒழித்து நாயாய்ப் பிறந்து பின்பு சண்டாளராயும் பிறப்பார்கள். (கஎ)

எங்கள் குரவன் பெரியனென
வெண்ணு மதுகற் பதுவல்லா
னுங்கள் குரவ னொய்யனென
நுவலும் பரிவா தவர்தாமும்
பங்கு பதத்தர் விழியிழந்து
பார்வை தனையு மிழந்தார்கள்
அங்க னவற்றைக் கேட்டார்கள்
கேள்விப் புலனற் றவர்தாமே.

(இ - ள்.) ஒருவர் தம்முடைய குருவைப் பெரியவரென எண்ணியிருப்பதே முறைமை. அதுவல்லாமற் பிறரை நோக்கி, 'உம்முடைய குரவ ரொன்றும் அறியார்' என்று சொல்லு மகாபாதகரு முடவருமாயும், உருவமுதலியவற்றைப் பார்க்கக் கண்ணில்லாத குருடருமாயும் பிறப்பார்கள். அவ்விடத்தி லந்தக் குருதூடணத்தை மனங்களிக்கக் கேட்டிருந்தவர்கள் செவிடராய்ப் பிறப்பார்கள்.

(வி - ரை.) பரிவாதம்-குற்றஞ்சொல்லுதல்; இது வடமொழி.

கண்ணிலாக் கிருமி யாவன்
கருத்தினு னொய்ய னென்றே
யெண்ணினன் குரவன் றன்னை
யிடர்ப்படக் குய்யந் தன்னிற்
புண்ணையு முறுவன் பின்பு
புகன்றவ னபவா தத்தைக்
கண்ணுளத் திலனே யாகிக்
காத்தினைக் காப்ப னன்றே.

(இ - ள்.) ஞானாசிரியனை யற்பரென்று மனத்தில் விசாரித்தவன் கண்ணில்லாத புழுவாய்ப் பிறப்பான். மற்றைச் சனனத்தில் மானிடனாய்ப் பிறந்து குய்யத்தில் வியாதியை யடைவான். அவ்வாசிரியர் செய்யாத கருமத்தைச் செய்தாரென்று பொய்மொழி சொன்னவன் அறிவற்ற மனத்தை யுடையவனாய்ப் பிறந்து கழுதை மேய்த்துக்கொண்டு திரிவான். (கஅ)

பிரமனுங் கருத்தா வேவற்
பற்றிய கருத்தாத் தேவர்க்
குரிமையிற் பூசை மற்று
முனாற்றிடா வூனத் தாலே

வரமறு மலிய ஞவன்,
வாய்த்தநற் சுற்றத் தார்க்கு
முருகிடா தொழிந்தான் கண்டு
மிடியனு முறுவன் கண்ணோய்.

(இ - ள்.) முதன்மையான அரசன் ஏவலில் நிற்பவ னவ்வரசன் கற்பித்தபடி சிவபிரான் முதலிய தேவர்களுக்குப் பூசை திருநாள் நடத்தாத குற்றத்தால் சிறுமையுடைய அலியாய்ப் பிறப்பான். அச் சிவபிரா னடியார்க்கு மனமுருகாமல் கண்டொழிந்தவன் வறியனுமாய்க் கண்ணோயு மடைவான். (உ0)

விருந்தினை யருத்தா துள்ளே
யிற்றிருந் தடிசி ருனே
யருந்தினன் கபோல நோய
னருந்தவர்க் கருத்தா முன்மூன்
அருந்தியே யவரைப் பின்னை
யருத்திய வவனே நெஞ்சின்
வருந்தவே மருவு நோயன்
மாறுமோ மருந்தி னாலும்.

(இ - ள்.) தன் மனையினிடத்துப் புதிதாய் வந்த அதிதிகளைப் புசிப்பியாமல் தானொருவனு யுள்ளேயிருந்து அன்னபானாதிகளைப் புசித்தவன், கன்னத்திலே வியாதியை யடைந்து துயரமடைவான். அரிய தபோதனர்களைப் புசிப்பிக்குமுன் தான் புசித்துப் பின்யவர்களைப் புசிப்பித்தவன் நெஞ்சிலே களரோகமென்னும் வியாதியை அடைந்து துக்கத்தை யடைவான். அவ்வியாதி மருந்துகளினாலும் போமோ போவதல்ல. (உக)

ஓதன மொளித்துக் கொண்டா
னுதரமந் தாங்கி யாவன்
வாய்தனிற் புண்ணு மாவன்
வழக்கிடைக் கூட மாக
ஈதிவன் செய்தா னென்றே
வியம்பிய விழுதை தானும்
வாய்தனிற் புண்ணை யாவன்
வாக்கினால் வழுக்க லாலே.

(இ - ள்) பரிவாய் அவ்வன்னத்தைத் திருடிப் புசித்தவன் மூலாக்கினி சொலியாதவனாய்ப் பசியில்லாமலிருப்பான். அதுவல்

லாமல், வாயில் புண்ணையும் பொருந்துவான். வழக்குச் சொல்லு மிடத்து ஒருபா லுள்ளாசைகொண்டு ஒருவர் செய்த குற்றத்தை 'இன்னது இவர் செய்தார்' என்று விளங்கச் சொல்லாமல் மறைவி ளுற் சொன்ன அறிவில்லாதவனும், வாயினால் வழுப்படக் கூறுதவா லவ்வாயில் புண்ணை யடைவான். (உஉ)

கண்டனி ளேயு மாவன்
காறனிற் புண்ணு மாவன்
கொண்டநோய் கண்டு தன்னைக்
குறுகிய பெரியோர் தம்மை
விண்டவன் பிதாவைத் தாயை
விரும்பிய சுற்றத் தாரைப்
பண்டையோர் தமையும் நெஞ்சி
லிரக்கமும் பாங்கு மற்றே.

(இ - ள்.) ஒருவ ரொரு வியாதியைக் கொண்டு 'இதனைப் போக்குபவர் யார்?' என்று தேடித் தன்பால் வந்த பெரியவரையுந், தன் மாதா பிதாக்களையுந், தன்னிடத் தன்பினையுடைய சுற்றத்தா ரையுஞ், சினேகரையு மிரட்சியாமல் மனத்திற் கிருபையையு முரி மையையு மொழித்துத் தள்ளிவிட்டவன், கண்ணோக்காட்டினையுங் காலில் புண்ணையு முடையனாய்த் துக்கத்தை யடைவான். (உந)

சொற்றவிப் பலன்க டம்மைத்
துன்னுவன் சோரன் சோரற்
குற்றுடன் பட்டான் றானு
முரைத்தவு னுபாயி தானும்
பத்தினி பலருட் பக்க
பாதத்தை யொருத்தி பாலே
முற்றின னலிய னென்னு
முடையுட லெடுக்கு மூடன்.

(இ - ள்.) பிறர் சொத்தைக் கவருங் கள்ளனும், அக் கள்ளனுக் குத் துணைச் சென்றவனும், அதற் குபாயஞ் சொல்லிக் கொடுத்தவ னும், முன் சொன்ன கண்ணோக்காட்டினையுங் காலில் வியாதியை யும் அடைந்து அதனாற் றுக்கத்தை யடைவான். தனக்கு மனைவிகள் பல வுண்டாயிருந்தால் எல்லாரையுஞ் சமமாக நடத்தாது ஒருத்தி யிடத்தில்தானே மிகுந்த பட்சபாதத்தை யுடையனா யிருக்கிற அறிவில்லாதவன் நாற்றமுள்ள தேகத்தை யெடுத் தலியாய்ப் பிறப் பான். (உச)

வெள்ளிபட் டாடை தன்னை
விரும்பியே யெடுத்த கையன்
கொள்ளுமே குட்ட நோய்நீர்க்
கோவையென் றுதர நோயால்
உள்ளமு மொல்கி வாடு
முதகநீர்ப் பந்தர் தன்னை
நள்ளசத் திரத்தை நல்லார்
நடுக்குறு நாசஞ் செய்தான்.

(இ-ள்.) வெள்ளியையும் பட்டுப்புடைவை முதலிய துகிலினையு மாசைப்பட்டுத் திருடிய பொல்லாதவன், வெள்ளைக் குட்டமென் னும் வியாதியை யடைவான். தண்ணீர்ப்பந்தரையும் - நல்ல அன்ன சத்திரங்களையும் - பெரியோர்கள் துயரமடைய அழித்தவன், நீர்க் கோவையென்னு முதரவியாதியை யடைந்து அதனு லுள்ளமெலி ந்து துக்கத்தை யடைவான். (உ௫)

புலையனே யாவன் கோவி பூதிநா சிகனே கோளன்
கலகமே விளைத்தான் கண்ணைக் காட்டியுங் கையி னாலும்
வலமறு மழுகல் வாயல் வனத்தும்மா சுணமே யாவன்
விலைசெய்வா னீயந் தன்னைப் பித்தளை கவரி வேறும்.

(இ - ள்.) மிக்க கோபத்தையுடையவன், சண்டாளனாய்ப் பிறப் பான். கோட் சொல்லுபவன், சீயினால் நாற்றத்தையுடைய நாசியை யுடையனுவான். நயனபாஷை இறைபாஷை முதலியவற்றால் ஒரு வனுக்குச் சண்டையை மூட்டினவன், நன்மையில்லாத துர்க்கந்தத் தையுடைய வாயையுடையனுவான். ஈயம்-பித்தளை-சாமரை - மற்று முள்ள பதார்த்தங்களையுந் தத்தமக்கேற்ற தொழிலில்லாதோன் விற் றால், அவன் மலைப்பாம்பாய்ப் பிறந்து துயரமடைவான். (உ௬)

செலவுறு மென்று மால வட்டமுந் திருடுந் தீப்பன்
வலமில னேனுந் தன்னை மதித்துவா மனனே யாவன்.
கொலைவிடை யூர்தி புண்ணு மரையுறக் குலைந்து நோவ
னலவுறும் பிறவி யந்த ணுவினை வதைத்த வற்பன்.

(இ - ள்.) ஆலவட்டமும் விசிறியுந் திருடிய பொல்லாதவன், எந்நாளுந் துயரத்துக் கிருப்பிடமாய்த் துயரமே யடைவான். தா னொன்றிலும் வளமில்லாதவனு யிருந்தும் 'யானதற்கு வல்லே னிதற்கு வல்லேன்' என்று தன்னைப் பெருமை பண்ணிக்கொள்ளு கிறவன், மிகவுங் குள்ளனுய்ப் பிறப்பான். இடபத்திலேறித் திரிப

வன், கடித்தலத்திற் புண்ணையடைந்து அதனால் நடுங்கி வருத்தத்தை யடைவான். பசுவை வதைத்த அற்பன், பிறவிக் குருடனாய்ப் பிறந்து அதனால் துக்கத்தை யடைவான். (உஎ)

கோவினைத் துக்கஞ் செய்தான் கோணிய நாசி யாவன்
கோவினுக் கிரக்க மில்லான் கூறிடிற் சிபுட னவன்
காவியங் கண்ணி நீங்காக் கற்பின ளவள்பாற் காதல்
ஓவினன் களத்தி னிங்காக் கழலையை யுடைய னன்றே.

(இ - ள்.) பசுவைத் துயரமடைவித்தவன் கோணன் மூக்கினை யுடையனாய்ப் பிறப்பான். சகல தேவருக்கு மிருப்பிடம் பசுவாதலாற் பசுவினிடத்திலே இரக்கமில்லாதவன், உள்ளே கொப்புளத்தை யுடைய மூக்கையுடையனாய்ப் பிறப்பான். கழுநீர் மலர்போன்ற கண்ணையுடைய பதிவிரதா தருமம் விடாதவளிடத்தி லன்பில்லாத கணவன், கண்டத்தி லொழியாத கழலையை யுடையனாவான். (உஅ)

விற்றவன் சோமந் தன்னை வேட்டைவார் வேட னவன்
துற்றினன் கடத்திற் கூலி வேலைசெய் தாசி னவன்
கற்புறு மானை தன்னைக் காப்பவன் றயிலந் தன்னை
விற்பவன் றனுங் கூலி விரும்பியிற் கொடுத்தவீனன்.

(இ-ள்.) யாகாதி கருமநிமித்தமாக ஆட்டாங்கொடியை விற்றவன், வலைமுதலியவற்றால் வேட்டையாடும் வேடனாகப் பிறப்பான். சட்டி பானை முதலியவற்றிற் புசித்தவன், கூலிவேலை செய்யும் பாவியாகப் பிறப்பான். வாணியனல்லாம லெண்ணெய் விற்றவனுங்-கூலிக் காசைப்பட்டு வீடு கொடுக்கும் வீணனும் யானைப்பாகனாகப் பிறப்பான். (உகூ)

களத்தினிற் கண்ட மாலை
 கழித்தவுன் முதலுண் கல்ல
னுளத்திலன் பொழிந்து நாலை
 யோதினன் மூக னவான்
தளத்தியல் கோசந் தன்னைத்
 தற்கான் சாத்தி யந்தன்
பளக்குமூக் குடையான் பாங்கார்
 தருமநூல் பழித்த பாவி.

(இ - ள்.) சாத்திரத்தில் மன்னர் முதலானவருக் காகாதெனை நீக்கிய மாமிசத்தையும்-உள்ளிமுதலாகிய பதார்த்தத்தையும் புசிக்கும் பொல்லாதவன், கழுத்திலே கண்டமாலையென்னும் வியாதியைப்

பொருந்துவான். ஆகம புராணங்களை யுள்ளத்தில் சிரத்தையில்லா மல் ஆசிரியரிடத்தி லாதாயத்தினுலோதினவன், ஊமையாய்ப் பிறப் பான். ஆகம சாத்திரங்களை எழுதிய திருமுறையைத் திருடினவன், பிறவிக் குருடனாய்ப் பிறப்பான். சிவாகம முதலிய வுரிமையான நூல்களைப் பழித்த பாவி, கொப்புளத்தை யுடைய மூக்கையுடையவ னுவான். (௯0)

கற்புளார் செயலை நொய்து கழறினன் காக்கைக் கண்ண
னற்றவர் தேவர் ஞான யோகர்நல் லறஞ்செய் வார்கள்
மற்றுமுத் தமர்பா லன்பு வைத்திலன் கோணல் வாயன்
பற்புழுப் பயிலு நோயன் பழுதுரைப் பவனீ வார்பால்.

(இ - ள்.) பெரியவர்கள் அனுட்டித்த ஆசாரத்தை நொய்மை யாய் நிந்தித்தவன், மாறுகண்ணனுவான். நல்ல தபோதனர்கள்-தேவர்கள்-ஞானயோகிகள்-மிகுந்த புண்ணியத்தைச் செய்பவர்கள்-மற்றுமுள்ள பார்ப்பார் முதலிய வுத்தம ரீவர்களிடத்துக் கிருபை யில்லாதவன், கோணல் வாயை யுடையவனுவான். ஒருவர்க் கொன் றைக் கொடுப்பவர்களிடத்துக் கொடாதபடி விகாதம்பண்ணினவன், பல்லிலே புழுவுடைத்தாகிய நோயை யுடையவனுவான். (௯௧)

சலமெனும் வாதி யாவன் றகைபெறு சமயந் தன்னை
நிலைகுலை செய்தான் கள்ள நீசரை நேசஞ் செய்து
கொலைவிலக் கிடுவான் ஞனுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்
புலையனும் பொருந்தி மன்றிற் புந்தியிற் புன்மை யாலே.

(இ - ள்.) தகைமைப்பாட்டை யுடைய சைவசமயத்தைப் பேதித்தவனும், சோரராகிய ஈனரை அரசன் ஆக்கினை செய்கையில் பட்சபாதத்தினு லவனை விடுவிக்கிறவனும், இராசசபையிலே யிரு ந்து செவ்வையாக வழக்கைச் சொல்லாது தன்புத்தியிற் பொல்லாங்கி னுல் வழக்கல்லா வழக்கைச் சொல்லு மீனனும், சலவாதியாவான்.()

எளியரை வதைத்த வந்த
வினிகை காலு மில்லான்
களவிலா வடியார் தம்மைக்
கறுத்தொறுத் தவன்கை காலுந்
தளர்வுறக் குட்ட நோயுந்
தாங்கிய வுடல னுவான்
விளிபவன் கொண்ட நோன்பு
விடிழந் துழல்வன் வேறே.

(இ - ள்.) ஏழையாயுள்ள பெயரை அவரிடத் தபராதமில்லாமல் வதைத்த பொல்லாதவன், கை கால் முதலிய வுறுப்புகள் குறைந்தவனுவான். களவில்லாத அடியாரைக் கள்ளனெனக் கருதிக் கோபித் தடிப்பவன், கை காலுந் தளர்ந்து குட்ட வியாதியையு முடையவனுவான். தான் சங்கற்பித் தனுட்டித்து வந்த விரதங்களை இடையே விட்டவன், தானிருந்த வீட்டை யிழந்து வேறுயுள்ள விடங்களில் போய்த் திரிந்துழல்வான். (கஉ)

நீடிய மனைவி யல்லான் மற்றைநே ரிழையா ரோடு
கூடிவெஞ் சதுரங் காதி யாடிய கொள்கை யாளன்
கேடுறு முடலி னற்ப கேசியே யாவான் கேளிர்
ஈடிளைத் திடக்கை விட்டான் பரிபவப் படுவ னென்றும்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய மனைவியல்லாமன் மற்றவர் மனைவிகளுடனே கூடியிருந்து சதுரங்கஞ் சொக்கட்டான் முதலியவற்றை யாடுந் தொழிலையுடையவன், நாசத்தையடைய நின்ற சரீரத்தில் அற்பரோமத்தை யுடையவனுவான். சுற்றத்தார் தமது செல்வம் போய் மிடியரானவிடத்து அவர்களுக் கியன்ற அளவு அன்புடனுதவாமற் கைவிட்டவன், போனவிடத் தெங்கெங்கும் அபூச்சியனுய் நிந்திக்கப்படுவான். (கச)

பொருதவன் சதுரங் காதி பொதுமட வரலா ரோடு
திருவற வுருவு மின்றித் தீம்பரும் புடையே சேரத்
தருபவ ரெவரே யென்று தளர்ந்துடன் றாழ்ச்சி பேசித்
திரிவனே யிரந்து தின்று தீர்த்திடாச் செல்ல லோடே.

(இ - ள்.) வேசியர் முதலிய பொதுமடவாருடன் சதுரங்க முதலியவற்றைப் பொருதவன், செல்வமுமில்லாமல் சவுந்தரியமும் போய்ப் பொல்லாதவர்களும் பக்கத்தில் சூழக் 'காசு பணமுதலியவற்றைத் தருவா ரெவரோ?' என்று எண்ணித் தாழ்ச்சிகளை சொல்லிச் சரீரம் வாட்டமடைந்து ஒருக்காலுந் தீராத துக்கத்துடனிரந் துண்டு திரிவான். (கரு)

அருக்கனத் தமனந் தன்னி
லடைந்தவர்க் கிடங்கொ டாதான்
பரித்திடும் பாரி தன்னை
யிழந்துளம் பதைப்பன் பாங்கால்
விரைத்தெழுந் தெதிர்கொ ளாதான்
விரும்பிய பொருளை வீழ்ப்பான்

றரித்தநால் வேதத் தாரைத்
தபோதனர் தமையுந் தாழ்ந்தே.

(இ - ள்.) சூரிய னத்தமனகாலத்திலே தன் மனையிடத்தே வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு வீடு கொடாதவன், அக்கினி சாட்சியாகக் கைப்பிடித்த மனைவியை யிழந்து உள்ளத்தில் துக்கமடைந்து திரிவான். நான்கு வேதத்தையு மோதிய வேதியரும் தபோதனர்களும் தன்னிடத்து வந்தகாலத்துச் சடுதியிலெழுந்திருந்து 'தேவரீ ரெழுந்தருளப் பெற்றதே' என்று இனிய வசனங்களைச் சொல்லிப் பணிந்துரிமையுட னெதிர்கொள்ளாதவன், தான் ஆசைப்பட்டுத் தேடி வைத்திருக்கிற பொருள்களைப் போக்கடிப்பான். (கசு)

வேதநிந் தகனே புன்மை
விடக்குணும் புலைய னாவான்
வேதநல் லந்த நிந்தன்
வெவ்வினை வேட னாவான்
வேதக ஞானி நிந்தை
விளம்பினன் பித்த னாவான்
வேதியர் பொருளைக் கொண்டான்
விளக்குறு விட்டி லாமே.

(இ - ள்.) வேதாகமங்களைத் தூஷித்தவன், பொல்லாத விடக்கைப் புசிக்கும் புலையனாய்ப் பிறப்பான். வேதாந்த முதலிய சாத்திரங்களைத் தூஷித்தவன், வெவ்விய கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் வேடனாய்ப் பிறப்பான். வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் சொன்னவன், பயித்தியங் கொண்டு திரிவான். வேதியர் பொருளை யபகரித்துக்கொண்டவன், விளக்கில் விழுகிற விட்டிற்பூச்சியாய்ப் பிறப்பான். (கஎ)

விட்டிடா வியமே ரொ யாள னயிட்டிக விரதம் விட்டா
னொட்டக மாதி யின்மை துனிபிர மேக ரோகி
யிட்டமிக் கிணங்கி னுனு நாரிய ரிணைத்தோ ணீக்கப்
பட்டவைம் பருவந் தன்னிற் பாங்கலா மற்றைப் பாலும்.

(இ - ள்.) நயிட்டிகப் பிரமசரியத்தை மரணாந்தம் வரையு மனுட்டிக்க வென்று சங்கற்பித்துக்கொண்டு அதனைக் கடைபோக வனுட்டியாம லிடையே விட்டவன், சரீரத்திலே எக்காலமு மொழியாத வியாதியைப் பொருந்துவான். மாதருடன் கூடுவதற் காகாதென விதித்த விதிபாத முதலிய பஞ்சபருவங்களிலும் - உரித்தல்

லாத மற்றத் திதி நட்சத்திரங்களிலும் ஆசை மிகுதியால் தன் மனைவியைக் கூடினவனும், ஒட்டக முதலியவற்றின் யோனிகளில் மைதுனஞ் செய்தவனுஞ், சுக்கிலப் பிரமேகமென்னும் வியாதியை யுடையவனாவன்.

(வி - ரை.) 'ஒட்டகமாதி' என்றதனாற் கழுதை குதிரை யென்பதூஉங் கொள்க. பிரமேகம்-மேகவியாதி. (௧௮)

தந்தைதாயாற் றாய்பா லன்பு தவிர்ந்தவன் றனமு மின்றி
நைந்துள நடுக்க முற்று நாடிய பலத்து மொன்றும்
வந்துகை கூடி டாது வாடுவன் மனத்தின் கண்ணு
மந்தர மடைவ னென்றும் பிறர்பழி யறைந்த வற்பன்.

(இ - ள்.) மாதா பிதாக்களிடத்திலே அன்பு வையாது விட்டவன், தரித்திரனுமா யுள்ளத்தில் துக்கத்தை யடைந்து வருந்தி தனக்கு வருமென்றிருந்த பதார்த்தங்களிலே யொன்றும் வந்து கைகூடாம லதினாலே மனத்தில் துக்கத்தை யடைவான். பிறரை யடாப் பழிசொன்ன அற்பன், அழகு கெட்ட கண்ணையு மிளைத்த நெஞ்சினையு முடையவனா யெந்நாளுந் துக்கத்தை யடைவான். (௧௯)

கூட்டியே யவலர் தம்மைக் கூறினன் பெரியோர் குற்றம்
நாட்டமும் பிதுங்க நீங்கா நடலையை யுறுவன் மாலை
சூட்டிய கணவன் றன்னைத் துறந்தகத் தூய்மை யற்ற
வாட்டடங் கண்ணி தோளை மருவினன் வாத ரோகி.

(இ - ள்.) பொல்லாதவர்களைக் கூட்டி யச்சபையில் பெரியோர் செய்திருக்கிற குற்றத்தைச் சொன்னவன், கண்ணிலே யூனும் புறப்பட்டு அதனா லொருக்காலு மொழியாத துக்கமடைவான். தன்னை யக்கினிசாட்சியாய் மாலைசூட்டிக் கைப்பிடித்த கணவனிருக்கவும் அவனைவிட்டுப் பதிவிரதாதருமங் குலைந்து சோரபர்த்தாவுடன் கூட எண்ணும் வாள்போன்ற கண்ணினையுடைய மாதரைக் கூடினவன், வாதவியாதியைப் பொருந்துவான். (௨௦)

மிருதியின் வழியை விட்டு வேண்டிய தெல்லாஞ் செய்தா
னுருவினு மனத்துந் துன்ப மொருவில னென்று மற்றைக்
கரிசருங் கலப்பர் தத்தங் கடுவினைக் கிசைந்த கட்டம்
விரியுநூல் துயர பேதந் தனித்தனி விளம்பும் வேலை.

(இ - ள்.) மனுமுதலிய மிருதியின் வழி நடவாது தன் மனத்துக்கேற்றபடி வேண்டியதை யெல்லாஞ் செய்தவன், சரீரத்திலும் மனத்தினும் எக்காலமு மொழியாத துக்கத்தை யனுபவிப்

பான். ஈண்டுக் கூறியதன்றி மற்றைப் பாவபேதங்களைச் செய்து அதனால் நரகசேடத்தைப் பொருந்திய பாவிகளும், தாந்தாஞ் செய்துள்ள பொல்லா வினைக்குத் தக்க துயரங்களை யடைவார்கள். அவைகளையும் விளங்கக் கூறினால் ஆகாதோவெனின், அத் துயர பேதங்களைத் தனித்தனி விரித்துச் சொல்லுமிடத் திந்தநூல் விரியுமாதலாற் கூறிற்றிலர். அதனைக் கன்மபரிபாக நூலில் வந்துழிக் காண்க. (சக)

[அதிபாதக முதலியபாவஞ் செய்தவ ரடையும் பயனையும்,
அவர் பின்னர்ச் செய்யுஞ் செயலையு மேலுமோர்
வகையாற் றொகுத்து மூன்று திருவிருத்தத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

பன்முறை யாமதி பாதகரே பன்னெடு நாண்மல பாதகரே
பன்மய வாமக பாதகரே பற்பல பன்றிமெய் பற்றுவரே
பன்மய மற்றைய பாதகரே பற்பல நாயுடல் பற்றுவரே
பன்மய வாமுப பாதகரும் பற்பல பரமர சாதியரே.

(இ - ள்.) பலகாலும் அதிபாதகத்தைச் செய்தவர்கள், நெடுகாலம் நரகத்திற்கிடர் தனுபவித்துப் பூமியில் வந்து மலத்திற் கிருமியாகி யனுபவிப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதகத்தைச் செய்தவர்கள், ஊர்ப் பன்றி முதலிய பன்றியுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதக வுபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள், பலபல நாயுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு முபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள், பலபல வண்டுச் சாதியாய்ப் பிறப்பார்கள். (சஉ)

பண்ணினர் முன்னதி பாதகமே
பண்ணுவ ரேயதி பாதகமே
பண்ணினர் முன்மக பாதகமே
பண்ணுவர் பின்மக பாதகமே
பண்ணினர் மற்றைய பாதகமுன்
பண்ணுவர் மற்றைய பாதகமே
பண்ணினர் முன்னுப பாதகமே
பண்ணுவர் பின்னுப பாதகமே.

(இ - ள்.) முற்சனனத்தி லதிபாதகம்-மகாபாதகம்-உபபாதகம்-இவைகளுக்குத் துல்லிய பாதகங்க ளிவைகளைச் செய்தவர்கள், இச்சனனத்தும் அவ்வண்ணமே யப்பாவ பேதங்களை முன்ன ரியற்றிய வாசனைப்படியே செய்வார்கள். (சங)

பண்ணினர் மற்றைய பாவவிதம்
பண்ணுவ ரேபல பாவவிதம்
பண்ணின ரேற்பரி காரவிதம்
பற்றிலர் முற்றிய பாவ விதம்
பண்ணில ரேற்பரி காரவிதம்
பற்றிய வாழ்குழி பற்றுவரே
பண்ணிய பாதக சேடமுறப்
பாரிழி யோனியும் பற்றுவரே.

(இ - ள்.) முற்சனனத்திற் பாவத்தைச் செய்தவர்கள், இச்சனனத்திலும் அப் பாவத்தையே விரும்பிச் செய்வார்கள். ஒரு சனனத்திற் செய்த பாவம் பிறிதொரு சனனத்துந் தொடர்வதனுற் குற்றம் போம்படி பரிகாரஞ் செய்வாரானுல் அப் பாவபலனை யடையார். வைதிகத்துஞ் சைவத்துங் கூறியபடி ஆசிரியராற் பரிகாரஞ் செய்து கொள்ளாதிருப்பாரானுல் அக் குற்றம் போகாது. ஆதலா லப்பாவ பலம் போம்படி நரகக்குழியில் கிடந் தழுந்துவார்கள். அப்படி யந் நரகபுவனத்திற் போக மனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே யப்பாவசேட மனுபவிக்கும்பொருட்டுப் பூமியில்வந் தீனசாதியாயும் பிறப்பார்கள்,

[மேல், 'முடிந்தது முடித்தல்' என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றுர்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுவினை யொன்றுபல சேடமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (சஉ)

[மேற் சிவத்துதி யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றுர்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அன்றற மாதிய றைந்தவனே!
அருக்கனு ரப்பல றைந்தவனே!
குன்றவி லங்கையிற் கொண்டவனே!
கோலவி லங்கையிற் கொண்டவனே!
வென்றிநி னைந்துவி லங்கலுமே
மிண்டியெ டுக்கவி லங்கலுமே
யன்றவ ளுக மரக்கினனே!
அவனிசைக் கங்கிய ரக்கினனே!

(இ-ள்.) சிருட்டி தொடக்கத்தி லகத்தியர்முதலாயினோர்க்கு அந முதலிய நான்கையு முபதேசித்தவனே! சூரியனுக்கு உரமாயிருந்த பல்லை யுடைத்துப் போக்கினவனே! மகாமேருவை வில்லாக வுள்ளங்கையிற் பிடித்தவனே! அழகு பொருந்திய இலங்காபுரியை யிருப்பிடமாகவுடைய விராவணன் தன் வெற்றிப்பாட்டைக் கருதித் திக்குவிசயம்பண்ணப் புறப்பட்டகாலத்திற் கயிலாயபருவதத்தைக் கண் டதனை மிடுக்கினு லெடுக்க, அவன் சரீரத்தைப் பெருவிரலா லூன்றி நெருக்கினவனே! பின்பந்த இராவணன் றன் முன்கை நரம்பை வாங்கி யாழாகக்கொண்டு சாமவேதத்தைக் கானம் செய்ய அவ்விசைக்குச் சந்தோஷித்து அக்கினியின் மெழுகுபோ லுருகினவனே! (சசு)

(வி - ரை.) ஏகாரங்கள்-ஈற்றசை.

வாக்கிறை நோயினை மாற்றினனே!
மனமய லாதிக்கு மாற்றினனே!
தூக்கியற் சுந்தரன் றூதுவனே!
தொண்டர்மு கந்துணுந் தூதுவனே!
பாக்கவிப் பாண்டியன் மந்திரியே!
பாசம றப்பகர் மந்திரியே!
நோக்கரி தாகிய நுண்ணியனே!
நொடிபலி யூன்கல னுண்ணியனே!

(இ - ள்.) வாகீசவடிகளாகிய அப்பருடைய சூலை வியாதியைப் போக்கினவனே! என் மனத்துண்டான மயக்கமாகிய தீமைக்குப் பகைவனுயுள்ளவனே! தமிழ்நடைச் செய்யுளாகிய திருப்பாட்டையருளிச்செய்யுஞ் சுந்தரமூர்த்திக்குத் தூதுசென்றவனே! பரமாநந்தமான அமிர்தத்தை யடியார் முகந்து பருகுதற்குப் பாத்திரமாயுள்ளவனே! பாக்கவியினுலே புலவர்கள் துதிக்கும் பாண்டியனுக்கு மந்திரியாகிய தென்னவன் பிரமராய ரென்னும் ஆளுடையவடிகளுடைய மலமாயாகன்மம் போம்படி குருந்தின்கீழ் ஆசிரிய மூர்த்தமாயெழுந் தருளியிருந் துபதேசித்த இரகசியப்பொருளை யுடையவனே! ஊனக் கண்ணினுல் காண்பதற்கரிதாகிய சூக்குமமா யிருப்பவனே! தாருகாவனத்தி லிருடிபத்தினிக ளழைத்திடும் பிச்சையை பூனையுடைத்தாகிய பிரமகபாலத்திலேற் றுண்பவனே! (சஎ)

[குமான் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

மாலயன் மயனுறவு மாலெரி வடிவுடைய
காலனை வெருவுறவுங் காதிய கழலடியன்

ஆலத னிழல்மருவு மாரண னவனருளும்
வேலன திருபதமும் வேணி ரேணினரே.

(இ - ள்.) மாலும் பிரமனுந் தாங்கள் சகத்துக்குக் கருத்தா வென்று மயக்கத்தையடைய, அது தீரும்படி தோன்றிய பெரிய அக்கினிச்சுவாலையையும் - மார்க்கண்டர்க்காக வந்த எமனைக் கலங்கத் தக்கதா யுதைத்த வீரக்கழலையுமணிந்த சீபாதத்தையு முடையவனும், வடதருவி னீழலிலிருந்து வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தவனுமான சிவபிரான் அருளிய பிள்ளையாருடைய இரண்டு சீபாதங்களை விரும் பினவர்களே பெருமையை யுடையவர்கள். (சஅ)

[அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகிறார்.]

தீதுக நினைபவருஞ் சிவகதி தருவதுதா
னேதென வெனுமவரு மெனதுரை யினிதறிமி
னோதுக வொருமையுட னுலகுய வுமையுதவும்
போதக னருள்புனரும் பொதியமலை முனிபுகழே.

(இ - ள்.) குற்றந்தீரக் கருதுவோரும், 'சிவபதத்தை யடையும் நெறியாது' என நினைப்பவரும், யான் சொல்லு மொழியினை நன் றாக வுணர்வீர்! வையகமெல்லா முய்யும்பொருட்டு உமையா ளருளிய ஞானாசிரியனாகிய பிள்ளையார் திருவருளைப் பெற்ற பொதியின்மா மலையிற் றமிழ் முனிவன் கீர்த்தியை ஒருமைப்பாடுடன் வந்தனை செய்தோதுக! (சக)

ஒன்பதாவது

சுவர்க்க நரக சேட வியல் முற்றிற்று.

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல்.

[மேல், இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஒத்து நுதலிய தூஉ
மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்
தென்ன பெயர்த்தோவெனின், சிவஞான யோகவிய லென்
னும் பெயர்த்து. மேலை யோத்தினோ டிதற்கியை பென்
னையோ வெனின், முன்னையியலுள் புண்ணிய பாவங்
களுக் கீடாகச் சரீரமெடுத்தவாறு அடையாளங்
கூறி அதனுட் புண்ணிய பலத்தாற்
சரீரமெடுத்தவர்கள் ஞானாசிரியனை
யடைந்து சிவஞானயோகத்தை
யடையு முறைமை கூறினா
ராதலின் அதனோடியை
புடைத்தென்க.
இத்தலைச் செய்யு ளென்
னுதலிற்றோ வெனிற், கிரியாபாதத்து
முறைமையைக் கூறி மேல் ஞானயோகத்தின்
பகுதி கூறுதலால் விநாயகத்துதி யுணர்த்துதனுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

ஒருவற விரண்டற வெங்கணு
  மொழிவற வொன்றியு னின்றவன்
இருவர கப்பர மென்றவர்க்
  கிகலற வன்றெரி யொன்றினன்
அருளிய வைங்கர னன்பர்க
  ளகவினை யைந்தற வன்புசெய்
கரிமுக னம்பவ னம்புரை
  கணபதி யெங்களி கன்கனே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாதவனாய் யெவ்வுலகினும் நீக்கமின்றிப் பேதமறக் கலந்து நிற்பவனாகி 'நாமே பிரம்மம்' என்ற மாலயனாகிய இருவர் மாறுபாடு நீங்க அக்காலத்து அழலின் வடிவான விறைவன் அருளிய ஐந்து கரமுடையனாகித் தன்னடிக் கன்பர்கள் வினை தேய்ந்துபோகக் கருணை செய்யும் யானை முகத்தினையும் அழகிய

டவளம்போன்ற நிறத்தினையு முடையவனும் பதினெண் கணங்க ளுக் கதிபதியென்னும் பெயரினையுடையவ னெமக்கு மகிழ்ச்சியை வழங்கும் புறப்பொருள் யாவையுங் காட்டும் கண்கள்போ லகப்பொ ருள் யாவையு முணர்த்துங் கண்கள். (௪)

[இறைவன் வணக்கங் கூறுகின்றார்.]

உருவரு வென்ற வுடம்புட னொருவ விரண்டனு பந்தமு
மிருண்மல பந்தமு மந்தமு மிணையுமி லின்புற நம்புட
னிருமல னின்ப நிரந்தவ னிலன்முடி வெங்கு நிறைந்தவ
னருளிய சந்தம தன்பொரு ளவனவ ளென்று வணங்குவாம்

(இ - ள்.) தூல சூக்குமமாகிய இரண்டு சரீரத்துடன் மாயை யும்-கருமமும் - இருள்போன்ற ஆணவமலத்தின் மயக்கமும் எமக்கு விட்டு நீங்கவும், முடிவும் புரைவுமில்லாத பேரின்பம் எம்மை வந் தடையவும், யாம் இன்ப வடிவனுமாய் - நாதமுதல் மண்ணீறாக எவ் விடத்து நீக்கமறவு நிற்பானுகி அநாதிமல முத்தனுமாகிய சிவபிரா னருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களின் சொல்லையு மதனுட் பொருளை யுஞ் சிவனுஞ் சத்தியுமாகக் கருதி ஆதாவோடும் வணங்குகின்றோம்.

[ஞானயோகத்தின் பகுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

அலற்பிறப் பவல மாவிக்
கறவுற வறிவா னந்தஞ்
சொலத்தொடங் குவங்கேண்ஞான
யோகமுந் துகடீர் சத்தி
மலத்தினு மநாதி முத்தன்
மயமுணர்ந் துணர்த்தல் ஞான
முலப்பிலா வவனுள் வேறற்
றுறைதலை யுணர்தல் யோகம்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்குச் சனன மரணத் துயர முண்டாக் கும் பிறப்பு விட்டு நீங்கவும், ஞானாநந்தம் வந்து பொருந்தவும், யாம் ஞானயோகத்தையுஞ் சொல்லப் புகுகின்றோம். அதனை நீ கேள்! அது எவ்வாறெனிற், குற்றமற்ற சிற்சத்தியை யுடையவனு யநாதி யே மலத்தை நீங்கிய கடவுளின் சொரூபத்தை யாசிரியன் முன் ஆராய்ந் தறிந்து மாணுக்கருக் கறிவித்தல் ஞானம். நாசோற்பத்தி யில்லாத அக்கடவுளுடன் பேதமின்றிக் கலந்திருத்தலை யறிதலே யோகம்.

(வி - ரை.) உம்மை - இறந்ததுதழீஇயவெச்சம். (௫)

[ஞானயோகியின் முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

தன்னது சத்தி காட்டுந் தத்துவத் தொடர்ச்சி நீங்க
அன்னிய னல்லனாத் தன்னோ டநாதிய வமலன் றன்னைக்
கன்மமு மலனைத் தாமுன் கண்டுகண் டிடாது காட்டப்
பின்னத னலவ் வுண்மை பெற்றவன் ஞான யோகி.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்குக் கலைமுதலிய தத்துவங்களின் பந்தம் விட்டு நீங்கினவாறே தனக் கன்னியனல்லானாகி, அநாதியே மலமில்லாதவனுமாகிச் சுட்டுணர்வா லறியப்படாத சிவபிரானை ஆன்ம சிற்சத்தி பிரகாசிப்பிக்கும்; அக் கடவுளை ஞானாசிரியர் தாமு தற்கண் டநுபவித்ததனை மாணாக்கற்குக் காட்சியாற் காட்டாம லுபதேசத்தினா லறிவிக்கப் பின்பு அவ்வறிவினால் அம் மெய்ப்பொருளை யடைந்தவனே ஞானயோகி யாவான். (௪)

[இந்த ஞானயோகி கேவல சகல மடையாமற் சுத்தாவத்தையைப் பொருந்துவா னென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

உலகுளார் பெறாது துஞ்சு
பொருபொருள் விழித்த யோகி
யுலகுளார் விழித்த பண்டத்
துறங்குவ னுருவ மாக
வுலகெலா மொன்றி வேறற்
றொளிருமொப் பிலத றொண்டா
மலர்த்தலைக் கணிந்த யோகிக்
கலாலான் ஞேயம் யாதே.

(இ - ள்.) உலகி னுள்ளவர் மல மறைப்பினால் சிவதரிசனம் படாமற் றுயில் கொண்டிருக்கும் அப் பொருளின்கண் தன் ஞானக் கண்ணை விழித்துப் பார்த்திருக்குஞ் சிவயோகி, அவ்வுலகில் உள்ளவர் ஞானக்கண்ணால் மறைக்கப்பட்ட விஷயபதார்த்தங்களிடத்துத் தான் அயர்ந்து உறங்குகையால் தற்சொரூபமென அவ்வுலக முழுவதும் தானேயாகிப் பேதமற நின்று விளங்கு மொப்பில்லாத பரமசிவனுடைய ஒள்ளிய சிபாததாமரையைத் தன் தலைக்கலங்கார மாக அணிந்த அந்த ஞானயோகிக்கு அப் பரமசிவனே யல்லது வேறறியும் பொருள் யாதோ! (௫)

[இந்த ஞானயோக முதலியவற்றை யிறைவன் முதனூலாகிய திவ்யாகமங்க ளுரைக்கின்றமை கூறுகின்றார்.]

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய காமி காதி
செப்பரு ஞான யோகக் கிரியையே யியம்பு மென்றும்
தப்பிலாக் கருமம் யோகந் தருமமுன் கருமஞ் சாரும்
அப்படல் பேத மென்ற வனைத்தையு மறையு மன்றே.

(இ - ள்.) தனக்கு ஒப்பு ஒருவரு மில்லாதவனும், அநாதியே மலமுத்தனுமாகிய சிவபிரான் அருளிச்செய்த காமிகமுதல் வாதுள மீறாகிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், இந்த மேலான ஞானயோகத்தை விளங்க விரித்துக் கூறும்; அது அல்லாமல் எக்காலமும் தவறில்லாமற் காணுங் கருமயோகமென்றும் புண்ணிய பாவங்களென்று முன் ஈட்டப்பட்ட வினையின் பலன்களென்று சொல்லப்பட்ட யாவையும் விரித்துரைக்கும்.

(வி - ரை.) அன்றும், ஏயும்-அசைநிலை. (௬)

[அநாதிமலமுத்தன் றன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

காட்சியிற் பொருளு மந்தக் காட்சியான் முன்னங் கண்டே
யாட்சியா மநுமா னத்தி னருத்தமு மணுகொ ணாத
சேட்சியிற் பொருளு மையந் திரிவறச் செப்பிச் சீவ
னாட்சிய வறிவு மாக்கு மவன்மலத் தநாதி முத்தன்.

(இ - ள்.) காண்டல் அளவையினால் அளக்கும் பொருளையும், அக் காண்டலினால் தான் முன்கண் டனுபவித்தறிந்து பின்னொருகாலத்தி னிருமித் தறியும் பொருளையும், இவ்விரண்டினாலு மளத்தற்கரிதாகிச் சொல்லளவையினா லளக்கு மாகமப்பொருளையும், ஐயம் விபரீதமறக் கூறி அவ் வளவைகளா லுயிர்களிடத் தனுபவசித்தமாகிய அறிவுகளையு முண்டாக்குவானே யநாதியில் மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவன். (௭)

[பரசமயத்தி னின்றவர்கள் இச் சைவசமயத்துக் கதிகாரியாகி வரு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

இருவினை யுணர்ந்த புத்த ரவர்முத லிகலும் வாதத்
தெரிசன மனைத்துஞ் சேர்ந்தார் சிவசம யத்துச் சேர்வார்
பொருவிலி புகன்ற வாக்கிற் கருமஞா னெறியும் புக்கே
யிரவுவர் ஞான யோகம் விடுவர்மெய் யடைவர் மெய்யே.

(இ - ள்.) புண்ணிய பாவங்களை யுண்டென் றறிந்த புத்தர்முதலொன் றக்கொன்று மாறுபடச் சொல்லும் சமயிகள் நிலைமை யாவையு மறிந்தடைந்தார் முன்பு செய்த நல்வினைப் பகுதியாலே சைவசமயப் பற்றுள்ளவராவார். பின் அவ்வா றடைந்தவர் ஒப்பில்லாத இறைவனால் கூறப்பட்ட ஆகமங்களிற் சொல்லும் சரியை, கிரியைகளை யனுட்டித்துப் பின்பு ஞானயோக மடைவார்கள். அடைந்தவாறே சரீரபந்தம் விட்டு உண்மை நிலையையு மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) 'கரும நன்னெறியும்' என்ற வும்மையால் யோக பாதமு மென்பதூஉங் கொள்க. (அ)

[சைவத்திற் சிறப்பு மேனையவற்றிற் சிறப்பின்மையு முணர்த்துகின்றார்.]

எடுத்ததோ ராக்கை தன்னி லிருண்மல சத்தி தன்னைத்
தடுத்தருள் சைவ நூலின் சாதன மதனைத் தள்ளி
விடுத்துவீ றற்ற நூலின் சாதனம் விரும்பு வார்முன்
அடுத்தவா ரமிர்தம் விட்டுப் புற்கையா தரிப்பா ரன்றே.

(இ - ள்.) இவ்வாறெடுத்த உடம்பிலேயே இருளாகிய ஆணவ மலத்தின் சத்தியை நீக்கிப் பேரின்பத்தை வழங்குவதாய் சைவசாத் திரத்திற் சொல்லப்பட்ட மார்க்கங்களை யாய்ந்துணரா தொழித்து மலபந்தமுடையவராற் சொல்லப்படுதலின் மேன்மையற்ற புன் சம யங்கள் சொல்லு மார்க்கங்களைப் பொருளென மதித்து விரும்புகின் றவர்கள், தமக்கெதிரா யணுகியிருக்கிற நிறைந்த அமிர்தத்தைவிட் டுப் புற்கை யுணவுண்ண விரும்புகின்றவரோ டொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) புற்கை-கூழ். (கூ)

[மேல், அயல் நூல்களின் பகுதியு முணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பிலி யநாதி முத்த
னுரைக்கய னூலொவ் வொன்று
தப்பறுஞ் சிருட்டி யாதித்
தலைமையொவ் வொருவர் தம்மை
யப்பர மென்னு மற்றை
யனைவரும் பரமே யென்னுந்
தப்பறத் துணியும் புத்தி
தன்னையும் பரமே யென்னும்.

(இ - ள்.) தனக் கொப்பில்லாதவனாகிய அநாதிமல முத்தனாற் சொல்லப்பட்ட சிவாகமங்களுக் கயலாகிய சமயநூல்களி லொவ் வொரு நூல்கள், குற்றமற்ற படைப்பு முதலிய தொழில்களால் தலை மை பூண்ட பிரமவிட்டுணுக்களி லொருவ ரொருவரை யந்தந்த நூற் கனுவே பரப்பிரமமென்று சொல்லும். மற்றை வேதாந்தநூல், சீவ கோடிக ளெல்லாவற்றையும் பரமேயென்று சொல்லும். மற்றைப் பவுத்தநூல், தவத்தை நிருவிக்கும் புத்தி தத்துவத்தையும் பரமே யென்று சொல்லும்.

(வி - ரை.) எல்லா முணர்ந்தவராற் சொல்லப்பட்டதல்ல ஆகையாற் சிற்றறிவுடையவர் செய்தாலு மொருவழிப்படாது தங்க ளின் மாறுபடக் கூறி மயங்குமென்க. (௧௦)

[முன் கூறிய சமயவாதிகளை நோக்கி
மறுத் துணர்த்துகின்றார்.]

அசேதன வாக்கை யாள ரவர்பரப் பிரம மல்ல
அசேதனத் தநாதி முத்தன் சிவன்பரப் பிரம மாகும்
அசேதன வாக்கை யின்றே லறிவுமஞ் சனத்தார்க் கில்லை
அசேதனத் தநாதி முத்த னதிபரை யாக்கு வானும்.

(இ - ள்.) கலாதி தத்துவங்களாகிய சரீரத்தாற் கட்டப்பட்ட வர்களாதலானும், அச் சரீரப் புணர்ச்சி யில்லாதவிடத்து மலமறைப் பா லறியுந் தொழிலுந் தடைப்படுமாதலாலும், ஆன்மாக்கள் பலரும் பிரமமல்ல. ஆதலான், மும்மலங்களினின்றும் அநாதியே விடப்பட்ட சிவனே பரப்பிரமமாவான். படைப்பு முதலிய தொழில் பூண்ட காரணகருத்தாக்களை யுண்டாக்குவானும், அவ்வநாதிமல முத்தனே யாம்.

(வி-ரை.) உம்மையா லவர்களை யுண்டாக்குகின்றவனும், அவர் கள் செய்யும் கிரியைகளுக்குத் தன் சத்தி கொண்டு செய்விப்பவ னும், தனுகரண புவன போகங்க ளெல்லாவற்றையு முண்டாக்குகிற வனு மவனே யென்று கூறியதென்க. (௧௧)

[அச் சிவன் விகாரியல்ல வென்பதனை யுவமை முகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

உருக்குத னவநீ தாதி யுலர்த்துத லீர மண்ணும்
விரிக்குதல் கமல மாதி வெறிகமழ் குவளை மற்றுஞ்
சுருக்குத லென்ற விந்தத் தொழில்வித மில்லா னேனு
மருக்கனே யவற்றிற் கேது சடச்செயற் கநாதி முத்தன்.

(இ - ள்.) வெண்ணெய் முதலிய பொருள்களை யுருக்குதல், ஈரமண்ணை யுலர்த்தல், தாமரைப்பூ முதலியவற்றை யலர்த்தல், மணம் வீசுகின்ற நெய்தல் முதலான மலர்களைச் சுருக்குதலென்று சொல்லும் வினையினது வேறுபாட்டை யில்லாதவனானாலும் அத் தொழில்கள் முடிவிற்குச் சூரியனே காரணமானாற்போலச் சரீர முத லியவைகளை யுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்துவதற்கும் அநாதிமலமுத்த னே காரணனாவான்.

(வி - ரை.) 'ஆதி' என்றதனால் மெழுகு வெல்ல முதலியனவுங் கொள்க. (கஉ)

[பதிமுதலிய திரிபதார்த்தமும் அநாதியென்பதூஉம், அவற்றுள் பாசம் நீங்கு முறைமை இது என்பதூஉ
முணர்த்துகின்றார்.]

அநாதியே யமலன் சச்சி தானந்தன் பதியான் மாக்கள்
அநாதியே பெத்தர் பந்த மகவிரு ளநாதி மூன்றும்
அநாதியே பசுபா சத்திற் பக்குவத் ததால னன
அநாதியே யமல னாலே யவர்தமை யவைக ணீங்கும்.

(இ - ள்.) அநாதியே மலத்தினின்றும் விடப்பட்ட நித்திய ஞானாநந்த சொரூபத்தை யுடையவனே யிறைவன்; அநாதியே மல முதலியவைகளால் தடுக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையவரே ஆன்மாக்கள்; இருளாகிய ஆணவ மாயை கன்மமாகிய மூன்று மநாதியே கட்டுகளா யுள்ளவை. ஆகையால், மல மாயா கன்மங்கள் பரிபக்குவப்பட்டவிடத்து ஒப்பில்லாத சிவனாகிய அநாதி முத்தனாலே யநாதி பெத்தராகிய ஆன்மாக்களை யநாதியே பந்தங்களாகிய பாசங்கள் மூன்றும் விட்டு நீங்கும். (கங)

[அவ் வாணவ தோடத்தைப் போக்குவித்தற்குத் திட்டாந்த
முணர்த்துகின்றார்.]

செம்பினிற் களிம்பு தானே செம்பினைத் தீரா தென்றுஞ்
செம்பினுக் கதனைத் தீர்க்குஞ் சித்தியு மில்லைத் தேரிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்குஞ் சித்தனு முண்டு தேடிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்கு மருந்துமற் றவனாற் சேரும்.

(இ - ள்.) அதனை யாராயுமிடத்துச் செம்புடன் சகசமாயிருக்கும் களிம்பு தானே செம்பினை விட்டு நீங்காது; அச் செம்பினுக்கும் அக் களிம்பைத் தானே நீக்கிக்கொள்ளும் வலியுமில்லை. அக் களிம்பை நீக்குதற்பொருட்டு நாட்டமுற்று விசாரித்தால் அக் களிம்பை யகற்றவல்ல சித்தினை யுடையவனு முண்டு; அவனால் அக் களிம்பைப் போக்கவல்ல மருந்தும் வந்தடையும். (கச)

[மாயா காரியமாகிய சரீரத்தை யான்மாக்களுக் கிறைவனே
கூட்டுவானென்பதை உவமைமுகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

விளக்கினுக் கில்லைத் தன்னை யாக்கிடும் வினைதா னென்றும்
விளக்கினை யாக்க வல்ல வினைவிழி தனக்கு மில்லை

விளக்கினை யாக்கிப் போக்கி விழிக்கிரு ளருத்த பேதம்
விளக்குவான் போனு மீசன் விழியுயிர் விளக்கொப் பாக்கை.

(இ - ள்.) விளக்குத் தன்னைத்தானே யுண்டாக்கிக் கொள்ள வல்ல தொழில் தன்னிடத்தில்லை; அவ் விளக்குக் காட்டாகிய கண்ணுக்குந் தானே யுண்டாக்கிக்கொள்ளுந் தொழில் தன்னிடத்தில்லை; ஆதலால், விளக்கென்னுஞ் சுடரை யுண்டாக்கிக் கண்ணின் சோதியைத் தடுத்த இருளை நீக்கிப் பொருள்களின் விகற்பங்களை யறிவிப்பவனே டொப்பானவ னிறைவன்; கண்களோ டொப்பன வுயிர்கள்; விளக்கினே டொக்குங் கலாதி தத்துவரூபமாகிய சரீரம். ()

[அச் சரீரம் இருவிதமென்றும் அதற்குக் காரண மிதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.]

ஆக்கையுந் தூல சூக்க மெனவிரண் டவற்றுட் டூல
வாக்கைதான் பஞ்ச பூத பரிணாமத் தாகு மற்றை
யாக்கையா றைந்திற் கால மாதியி னாகு மந்த
வாக்கையு மாயை தன்னி னமலனின் னருளா லாமே.

(இ - ள்.) முன் சொல்லப்பட்ட உடல் தூலவுடலென்றும், சூக்குமவுடலென்று மிருவகைப்படும். அவற்றுள், தூலவுடல்: மண் முதல் வானீருகிய ஐந்து பூதங்களின் பரிணாம காரியத்தா லுண்டாகும்; மற்றைச் சூக்குமவுடல் காலதத்துவமுதல் நிலமுடிவாகிய முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலு முண்டாகும்; அச் சூக்கும வுடலின் காரணமாகிய முப்பது தத்துவங்களும் சிவனுடைய இனிதாகிய திருவருளின் பிரேரகத்தினுல் மாயையினின்று முண்டாகும்.

(வி - ரை.) தன்மாத்திரை முதலிய எட்டையும் புரியட்டகமென் றோதியிருக்க, இவ்வாசிரியர் முப்பதென் றோதிய தென்னெனின், அந்த எட்டும் எட்டுவர்க்கமாம்; அவை: பூதம்-ரு, தன்மாத்திரை-ரு, ஞானேந்திரியம்-ரு, கன்மேந்திரியம்-ரு, குணம்-௩, பிரகிருதி-க, கலாதி-ரு, மாயை-க, ஆக எட்டுவர்க்கத்துக்கு முப்பது தத்துவமும் வந்தவாறு காண்க. (கக)

[மேல், இவ் வாக்கையினை யான்மாக்கள் புணர்ந்து போகந் துய்க்கு முறையை யுவமான முகத்தால் கூறுகின்றார்.]

பாங்குளான் கொடுத்த கோலைப் பற்றிய குருட னூன்றி
யீங்கெமக் கியங்கு மார்க்க மிஃதென வெண்ணிச் செல்வ
னாங்கர னளித்த வித்தை யாதியி னற்ப ஞானந்
தேங்கிய போகந் தேற்றத் திளைத்துட லியக்குஞ் சீவன்.

(இ - ள்.) கண்ணில்லாதவன் தனக்கியல்புடையவ னொருவ னுதவிய தண்டைப் பிடித்துக்கொண் டேன்றி, 'இவ்விடத்தில் யாஞ் செல்லும் வழி யிது' எனக் கருதிச் செல்வான்; அதுபோல, மூல மலத்தாற் றடைபட்ட ஞானக்கிரியைகளையுடைய ஆன்மாக்களுஞ் சங்கார கருத்தாவாகிய இறைவனருளிய வித்தை முதலிய தத்துவங் களா லுண்டான அற்பவறிவு மாயா போகங்களை நிச்சயித்துக் கொடுக்க அவைகளை நுகர்ந்து யாக்கையின் போக்கு வரவு செய்யும். (கஎ)

[மேல், உலோகாயதன் முதலிய சமயிகள் ஆன்மாவி னுண்மை யுணராமல் தத்தங் கோட்பாடே யுணர்த்த அதனை மறுத்துணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

ஆக்கையினைச் சிலரான்மா வெனவுரைவ ரறிவிலர்மெய்
வாக்குமன மெனுமிவையே யெனமதிப்பர் மதித்தவற்றின்
நீக்கமிலாக் குணமென்பர் நிரந்தவற்றின் மேனின்ற
நோக்கினையு நோவினையு முடைத்தாமா நுவலுங்கால்.

(இ - ள்.) உண்மை யறிவில்லாமையால் உலோகாயதன், தூல வுடலையே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். புத்தன் மதத்தை விசாரிக்கு மிடத்து அகங்காரமாகிய அந்தக்கரணங்களையே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். அருகன் மதத்தை விசாரிக்குமிடத்துச் சருவான்மாக்க ளிடத்தும் வியாபித்துநிற்கும் முக்குணங்களே ஆன்மாவெனக் கூறு வான். அவையல்ல. அதனுண்மையை விசாரித்துச் சொல்லுமிடத்து, இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவைகளுக் கெல்லா மேலாய் நிலை பெற்ற ஞானக்கிரியைகளை யுடையதே ஆன்மா. (கஅ)

[இதுவுமது]

ஆக்கைசடந் தனித்தியங்கா தறிவனையு மின்றியகத்
தாக்கைவிளக் கெனவறியப் படுங்கரண மான்மாவுக்
காக்கைவிதம் பேதமென வத்தியக்க மறிவிக்கு
மாக்கைவிதத் ததிபதியே யமலனுயிர்க் கதிபதியே.

(இ - ள்.) இச் சரீரஞ் சடமாதலால் அறிவுடையனாகிய ஆன் மாவை அல்லாமல் தான் போக்கு வரவு செய்யமாட்டா தாகையாலும், சூக்கும சரீரமாகிய கலாதிகள் அத் தூல சரீரமாகிய மனைக்கு விளக் குப்போல அறிவைப் பிரகாசிப்பிக்குங் காரணங்களாகையால் இந்தச் சரீரங்களான்மாவுக்கு வேறாயிருப்பதொன்றென்பதை நீ பிரத்தியக்ஷ வாதியாகையால் உனக்குக் காண்டலென்னு மளவைதானே அறிவிப்

பிக்கும். ஆகையால், சொல்லப்பட்ட சரீர பேதங்களுக் கெல்லாம் ஆன்மாவே யிறைவன்; அவ் வான்மாவும் ஈசரப் பிரேரக ளுகையா லவனுக்குச் சிவனே யிறைவனுவான்.

(வி - ரை.) 'அறிவனையும்' என்ற உம்மையால் அறிவிப்பவ ளுன சிவனையும் அல்லாம லில்லை என்பதாம். பிரத்தியக்க மென் பது தலைக்குறையாய் நின்றது. (கக)

[இதுவுமது]

அறிவென்பர் சிலர்சடமே மனமொன்றி னறிவென்பர்
அறியுகிரு மலனறிவை யளிக்கிலென வறைந்திடுவர்
அறிவில்லா ரவர்மூல மலத்தான்மாச் சாதித்த [மே.
அறிவுடைத்தே மாயையெனுந் துணையினையு மஃதுடைத்

(இ - ள்.) மாயாவாதிகள், உயிரை விளங்கிய அறிவென்று கூறுவார்கள். வைசேடிகர், மனமுதலிய தத்துவங்கள் வந்து கூடின காலத்து அறிவுண்டாகு மென்பார்கள். பரிணமவாதிகள், ஆன்மாவுக் குச் சுதந்திரமாய் அறிவில்லை, எல்லாம் அறியு மிறைவ னுணர்த்தி னல் உணரு மென்பார்கள். இவர்கள் எல்லாரு மெய்யுணர்வற்றவர் கள். அநாதியே மூலமலத்தினுல் தடுக்கப்பட்ட உணர்வை யுடைய தாகி யதனை நீக்கும் மாயையென்னுந் துணைக்காரணத்தையும் துணையாக வுடைய தான்மா. (உ௦)

[இதுவுமது]

ஆக்கைதனி லோரிடமென் றறைவரல வணுவென்பர்
நீக்கமற வுடன்முழுது நிற்குமென நிகழ்த்திடுவர்
போக்குவர வில்லாத பூரணமே யெனப்புகல்வர்
மேக்கிலர்தன் டனுமூல வியாத்திக்கும் வியாபகமே.

(இ - ள்.) மேலாகிய அறிவில்லாத கன்மயோகிகள், ஆன் மாவை உடலினேரிடத் திருக்கு மென்பார்கள். அதுவல்லாமல், னையாயிகனும் பாஞ்சராத்திரியும், ஆன்மாப் பரமாணு ரூபமாயிருக்கு மென்பார்கள். சமணர், உடம்பு முழுவதிலும் வியாபித்து நிற்குமென் பார்கள். மாயாவாதிகள், போக்கும் வரவு மில்லாமல் எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நிற்கு மென்பார்கள். இவர்களெல்லாரும் உண்மையான தரிசனப்படாதவர்கள். ஆனலும், சித்தாந்தம் யாதெனில், நண்ணி யதாயிருக்கப்பட்ட தத்துவங்களாகிய சூக்கும தேகங்களுக்குக் காரண மாகி வியாபகியாயிருக்கும். அசுத்த மாயைக்கும் அதற்கு மேலான சுத்த மாயைக்கும் அப்பாற்பட்ட வியாபகமே முத்தித்திசையில்.

(வி - ரை.) 'மேக்கிலர்' என்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (உக)

[வியாபக முறைமையைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

அமலைக்கு வியாபகனே யானவற்கு வியாப்பியமே
விமலைவியா பகியுயிர்கட் குயிரவட்கு வியாப்பியமே
சமலைக்கு வியாபகியே சமலையுயிர் வியாப்பியமே
சமலைசக வியாப்கியே சகஞ்சமலை வியாப்பியமே.

(இ - ள்.) நிருமலையாயிருக்கிற சிவசத்திக்குச் சிவன் வியாபகன்; அவனுக்கு அந்த நின்மலையாகிய சத்தி வியாப்பியம். அச் சிவசத்தி ஆன்மாக்கட்கு வியாபகி; அவ் வான்மாக்கள் அவளுக்கு வியாப்பியம். அவ் வான்மாக்கள் தமது மலத்தோடு கூடிய ஆன்ம சத்திக்கு வியாபகர்; அவர்க்கவர் சத்திகள் வியாப்பியம். அச் சகத்துக்கு ஆன்ம சத்தி வியாபகம்; அவ்வான்ம சத்திக்குச் சகம் வியாப்பியம்.

(வி - ரை.) அதிக விருத்தியை யுடையது வியாபகம். நூன விருத்தியை யுடையது வியாப்பியம். இப்படி நூனவிருத்தி யதிக விருத்தியின் முறைமையைத் தரிசிப்பித்ததென்க. (உஉ)

[இவ்வாறு நூனவிருத்தி யதிக விருத்தியை யுணர்த்தி மேல் துல்லிய வியாத்தியை யுணர்த்துகின்றார்.]

உயிரொளியு மிருண்மலமு மொன்றுதறல் வியவியாத்தி
அயர்வுறலா லறிவதனு லதற்குவியா பகமல்ல
அயர்வுறுத்து மகவிருளு மதற்குவியாப் பியமல்ல
நயனவொளி யிருளிவற்றின் கலப்பெபோப்பே நாடுங்கால்.

(இ - ள்.) ஆன்மப்பிரகாசமும், அப் பிரகாசத்தை மறைத்து இருளே வடிவாயிருக்கின்ற ஆணவமலமுங் கூடிநிற்பது. ஒன்றுக் கொன்றேற்றக் குறைவின்றி யிரண்டுமொத்த வியாபகமாயிருக்கும், அவ் வான்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகள் மலத்தால் தடைபடலால் அதிக விருத்தியை யுடையதல்ல; அதனைத் தடுக்கும் வலியினை யுடைய ஆணவமலமும் நூனவிருத்தியை யுடையதல்ல; ஆகையால், ஆன்மசத்திக்கு வியாப்பியமாகாது. அதனு லாராயுமிடத்து ஆன்ம சத்திக்கும் ஆணவத்துக்குஞ் சமவியாத்தி யெப்படி யெனிற், கண்ணிடத்துண்டாகிய சோதியு மிருளின் பிரகாசமுந் துல்லிய வியாத்தியா யிருக்கும்.

(வி - ரை.) இதன் கருத்து: கண்ணொளியானது, இருள் மேலிட்டகாலத்து ஒளி மறைந்துநிற்கும்; ஒளி மேலிட்டகாலத்து இருள் மறைந்துநிற்கும். இதுபோலச் சிவன் மாயாகாரியமான

தனுவாதிகளை யான்மாவுக்குக் கூட்டியகாலத்து ஆணவசத்தி மறைந்தவிடத்து ஆன்மசத்தி சற்றே பிரகாசமாயிருக்கும். மலமேலிட்ட காலத்து ஆன்மசத்தி மறைந்திருக்கு மென்றறிக. *'ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடவொன், றொளிக்கும்' என்னுந் திருவாக்கா லுணர்க. (உ௩)

[மேல், இறைவன் ஆன்மாக்களுடன் சருவவியாபியா யிருந்தாலும் பாசந் தன் பரிபாகத்தா லல்லது நீக்காதென்பது கூறுகின்றார்.]

பரமசிவன் பராசத்தி பல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க
விரவுவதென் னிருளாணிமீகன் மெய்பவழுப் பசுமரத்தின்
விரவியமீது பசுமரமும் வெந்தவல வெந்துவிழும்
பருவமுறக் காராமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே

(இ - ள்.) மேலாகிய சிவனும் அவனுடைய மேலாகிய ஞான சத்தியம் எல்லா வுயிர்களிடத்துங் கலந்திருக்கவும், இருளாகிய ஆணவம் பொருந்துவ தென்னெனில், இவ் வினாவிற்கு விடை கேள்! மெய்மையையுடைய நெருப்பு பசுமையையுடைய மரத்தின் அடிதொடுத்து முடியளவாக வியாபித்திருந்தாலும் அப் பசுமரங்கள் வெந்தனவல்ல. முதிர்ந்து தமது பருவம் வந்தவிடத்துத் தம்மிடத்துண்டாகிய தழலை யுதிப்பிக்கும். ஞெகிழிக்கோலாகிய கருவியு மதுகொண்டு கடையுங் கருத்தாவு முதலாயின பழுதற வந்து பொருந்த அவ்விடத் தழலுண்டாய் அம் மரங்கள் வெந்து விழுதலைச் செய்யும். அதுபோல், ஆணவமுந் தனக்குப் பருவம் வந்தவிடத்துச் சிவனுடைய திருவருளால் தன் வலிகெட்டு நிற்கும்.

(வி - ரை.) இதன் கருத்து: பரமசிவனுடைய பராசத்தி மலபரிபாகம் வாராத ஆன்மாக்களிடத்துப் பசுமரத்தில் தீப்போலப் பிரகாசமில்லாம லிருக்கும். மலபரிபாகம் வந்த ஆன்மாக்களிடத்துப் பிரகாசித்து மலநாசஞ் செய்து ஆன்மப் பிரகாசத்தை உண்டாக்கிக் காக்குமென்க. ஞெகிழிக்கோல் - தீக்கடைகோல்; ஞெலிகோலென மரீஇ வழங்கும். (உச)

கோடிக்கவி

கட்டளைக் கலித்துறை

* ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளட ராதுள் ளுயிர்க்குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிருள் கூடும் படிகொடிக் கட்டினனே. (க)

[இதுவுமது]

உக்கொழியா தொளிக்குமிரு ளுதயகதி ரொளிமுன்னே
பக்குவத்திற் பசுபாச வலியடங்கும் பரமசிவ
னக்கணுயிர்க் கருள்புரிய நசித்ததல வசித்ததல
நெய்க்கனநீங் குதலென்ன மாயேய நிலைதொலையும்.

(இ - ள்.) உதயகாலத்தில் சூரியப்பிரகாசத்தின்முன் இருள் நாசமடையாமல் மறைந்து நின்றதுபோலச், சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தினால் ஆன்மாக்கள் பசுத்துவமாகிய ஆணவமலம் - அதனுக்குப் பருவம் வந்தவாறே நாசமடையாது, உயிரின் ஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கும் வலிகெடும். மாயாகாரியங்களும் நாசமடைந்தனவு மல்லாமல்-நிலைபெற்று நின்றனவும் அல்லாமல்-உறைந்திருந்த நெய் உருக்கினபோது கனங் குறைந்து நெய் கெட்டுப்போகாமலிருக்கின்றது எப்படி? அதுபோல, முத்திநிலையிலும் இந்த மலங்களும் கெடாமல் ஆன்மாக்களைப் பந்தியாமலும் நிற்கும். (உ௫)

[மேலும், ஒருபாயத்தால் இறைவனைத் தொட்டு மூலமல மீறாகச் சூக்கும தூலமாகி நிற்கும் பகுதியைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

நுண்ணியனே சிவன்றாலஞ் சத்தியவ ளையார்க்கு
நுண்ணியளே நொய்யார்க ளாதிதூலர் நுதன்மதிக்கு
நுண்ணியரே நொய்யார்தஞ் சத்திகளுக் கவர்தாமும்
நுண்ணியரே நோய்க்கவர்க்கு மதிதூல தரநோயே.

(இ - ள்.) சிவன் சிவசத்திக்குச் சூக்குமமாயிருப்பான்; அச் சிவனுக்குச் சத்தி தூலமாயிருக்கும். அச் சிவசத்தி ஆன்மாக்களுக்குச் சூக்குமமாயிருக்கும்; அச் சத்திக்கு ஆன்மாக்களதி தூலமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மாக்கள் தமது சத்திக்குச் சூக்குமமாயிருக்கும்; அந்த ஆன்மசத்தி ஆன்மாவுக்குத் தூலமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மசத்தி மும்மலங்களுக்குஞ் சூக்குமமாயிருக்கும்; அந்த மும்மலங்களும் ஆன்மசத்திக்குத் தூலமாயிருக்கும். (உ௬)

[அந்த ஆணவமாகிய பிணியை நீக்குவான் அநாதிமுத்தனாகிய மருத்துவன் என்று இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பெருநோயே மூலமலம் பிணிமருந்து முடன்மூலந்
தருமமலன் மருத்துவனே மருந்தறிந்து சாராது
பெருநோயர் மருந்தறியா ரெனல்பேசிப் பெறுவதல
திருமலனை மருத்துவனென் றறிகபிணி நீங்கிடுமே.

(இ - ள்.) ஆணவமலம் ஆன்மாக்களுக்குப் பெரிதாகிய பிணி; அப்பிணிக்கு மருந்தாகிய மாயாகாரியங்களாகிய தநுகரணாதிகளும் அதனோடு அன்றிற வல்லாது. அம் மருந்தினை யுதவிப் பிணி தீர்ப்ப வன் சின்மயனாகிய சிவனே. மருந்து தானே யறிந்து வந்தடை யாது எனவும், பெரிதாகிய அவ்வாய நோயுடையவராகிய ஆன் மாக்கள் தாமே தம் பெருநோயைப் போக்கிக்கொள்ளும் அதற்கு மருந்து அறிந்தவர் அல்லர் எனவுஞ், சொல்லுதலைச் செய்தி இருத் தலால் அப்பிணி நீக்கம் வந்தடைவது அல்ல. ஆகவே மலமுத்த னாகிய சிவனே பிணியை நீக்கும் பண்டிதனாவான் என்று அறிந்து அவன் மாட்டு அன்புசெய்யப் பிணி நீங்கும்.

(வி - ரை.) ஈண்டு அன்பென்றது, சமாதிசெய்தல் என்றறிக.

[இதுவுமது]

மருந்துவனும் பிணியாளி
யெனிற்பிணிபோ மாறுளதோ
மருந்துவன்றான் பிணியாளி
யெனிற்பிணியை மாற்றுபவரார்
மருந்துவனா யுடன்றோன்றின்
மாற்றுமவன் வல்லனாகு
மருந்துவனை யநாதிமல
முத்தனென மதிக்கவரோ.

(இ - ள்.) பண்டிதனும் நோயுடையானாயினன், பிணி நீங்குவது அல்ல. பண்டிதன் முன் நோயுடையனாயினன், அந்நோயை நீக்கினுனொருவன் பண்டிதனுவானும், இம்முறையான் ஒருவன் பிணியை மாற்றுவான் ஒருவன் உடனுந் தோன்றியிராட்டி அவனுக்கு என் னுங் குற்றம் வருமாதலால், அநாதியே மலத்தினின்றும் விடுபட்ட வனே யுயிர்கள் அடைந்த ஆணவம் என்னும் பிணியை நீக்கும் பண் டிதனாவான்.

(வி - ரை.) அரோ-அசை. இவ்விரண்டு செய்யுளிடத்தும் 'பிணி' எனவும், 'மருந்து' எனவும், 'மருத்துவன்' எனவும் வருவன ஆகுபெயர். (உக)

[மேல், சரீரியல்லாத சிவனே உலகம் யாவையும் ஆக்கி, அளித்து, அழிக்கு முறைமையைக் கூறுகின்றார்.]

ஆக்கையினை யியக்குதற்கு மாக்கையினி லொருவனையுங்
காக்கையிலா னவனமலன் முக்குறிப்பட லெண்ணுக்கரு

மாக்கியொரு மூவரைமுன் முக்குணத்தி னளிப்பிப்பன்
போக்குவிப்ப னவர்பாற்றன் சத்திவிதத் தினைப்புணர்த்தே

(இ - ள்.) ஆன்மா அசரீரியா யிருந்து எப்படி யுடலை போக்குவரவு செய்விக்குமோ அதுபோல நின்மலனுமாய்-அசரீரியுமா யிருக்கிற சிவன் தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் எல்லா உலகங்களையு முண்டாக்குவான். அது எவ்வாறு எனின், தாமதமுதலிய முக்குணத்தையுடைய மூவரையு முண்டாக்கி அவரிடத்தில் தன் சத்தியே யாகிய கிரியாசத்தியைப் பிரமனிடத்து அதிட்டித்துச் சிருட்டி கிருத்தியமும், ஞானசத்தியை மாயனிடத்து அதிட்டித்துத் திதி கிருத்தியமும், இச்சாசத்தியைச் சிகண்ட பரமேசுரனிடத்து அதிட்டித்துச் சங்கார கிருத்தியத்தையும் செய்வான்.

(வி - ரை.) அதிட்டித்தல் - நிலைப்படுத்தல். 'போக்குவிப்பன்' என்பதனாற் சிருட்டியுந் திதியும் கூறியவாறு. (உக)

[இதுவுமது]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஒன்றுறச் சத்து வந்தா
லுருத்திர னுருவந் தோன்று
மொன்றுற விராச தந்தா
லறிக்குமா லுருமுன் மெய்யி
லொன்றுறுந் தமோகு ணந்தா
னயனுருத் தானு முற்ற
வொன்றிய வொருமூ வர்க்கு
மொழிப்பிது வாய்மை யென்றும்.

(இ - ள்.) சிருட்டி பேதங்க ளனேகமா யிருக்கும். அதில் பௌராணிகப் பிரக்கிரியையில் தோற்றமான பிரகிருதி மாயையில் மூன்று குணத்தினும் மூன்று கருத்தாக்களைப் பரமசிவன் தோற்றுவித்த பொழுது அவர்களுள் உருத்திர மூர்த்தியாகிய சிகண்ட பரமேசுரன் திருமேனி சாத்துவிக குண மதிகமாய் ஏனைய இரண்டுங் குறைந்து தோன்றும்; மாயன் திருமேனி இராசத குணம் அதிகமாய் ஏனைய இரண்டுங் குறைந்து தோன்றும்; பிரமனுடைய திருமேனி தாமத குண மதிகமாய் ஏனைய இரண்டுங் குறைந்து தோன்றும்; இப்படி மூவகையான திருமேனியை யுடைய கருத்தாக்கள் மூலப்பகுதிக்குக் கீழுள்ள சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்வார்கள். (உ௦)

[மேல், இம் மூவருஞ் சங்காரகருத்தாவோடு ஏனைய இரு வரையும் ஒப்புக் கூறுவார் எய்தும் குற்றங் கூறுகின்றார்.]

காரகன் றனையுங் காயங் காசினி காறும் ஆக்கும்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்திடப் பட்ட யாவும்
ஆரக னாகு மென்று அவர்தமக் கொப்பென் பார்கள்
நாரகர் பலகா ரங்கூத நவிற்றுறு நரகியா ரன்றே.

(இ - ள்.) சரீரத்தையும் நிலனீறாகிய புவனங்களையும் படைக்கும் விதியினையும், அவற்றைப் புரக்கும் விண்டுவையும், அவரும் புரக்கப்படும் வையகத்தினையுஞ் சராசரமாகிய பொருள்களையும் அழிப்பவனாகிய உருத்திரனை, இவரின் முதன்மை பூண்டான் என்றுது இவரோடு ஒப்பான் என்பாரேல் அவர்கள் நரகசம்பந்தராவார்கள்.

(வி - ரை.) காரகன்-சிருட்டிப்பவன்; பாரகன்-காப்பவன்; ஆரகன்-சங்கரிப்பவன். நாரகர்-நரகத்திலே வீழுகின்றவர்கள். (௫௪)

[அச் சிவனே அதிகமென்பதனைப் பௌராணிகர் மதத்தினு லுணர்த்துகின்றார்.]

என்றுக பிரதா னத்தை
யிருபத்து நாலாம் வேறென்
றென்றுக புருடன் றன்னை
யிருபத்தைந் தாவா னென்றே
யென்றுக விருபத் தாறும்
பொருளென வீசன் றன்னை
யென்றுக விணையி லீச
னிருபத்தே ழாவா னென்றே.

(இ - ள்.) பிரகிருதி, மாயையில் தோற்றப்பட்ட இருபத்து நான்கு தத்துவத்துக்கும் வேறாதலால் அதற்குக் காரணமென்றறிக. ஆன்மாவை அம் மாயைக்கு மேலா யிருபத்தைந்தாக எண்ணப்பட்டவ னென்றறிக. அதற்கு மேலாக இருபத்தாறும் பொருளென்று எண்ணப்பட்டவர் ஈசுரனென்றறிக. அதற்கு மேலாய் இருபத்தேழாம் பொருளாக எண்ணப்பட்டவரை ஒப்பற்ற பரமேசுரனை யென்றறிக.

(வி - ரை.) பிரகிருதியைச் சொல்லவே அசுத்தமாயையும் அதிலடங்கியதாயிற்று; 'ஐயைந்தினப்புறத்தானு மாறாமத்த னம்மானே' என்றதனாலுமறிக.

திருவாரூர் - பண் - காந்தாரம்.

"பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளி கொள்வா னுளத்தானுங்
கை யஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த்தானும்
பொய் யஞ்சி வாய்மைகள் பேசித் புகழ் புரிந்தார்க் கருள்செய்யும்
ஐயைஞ் சினப் புறத்தானு மாரூ ரமர்ந்த வம்மானே."

என்பது ஆளுடையவரசு அருளிச்செய்த தேவாரம். (௩௨)

[அப் பரமசிவனைத் தியானம் பண்ணினவர் பெறும் பேறு கூறுகின்றார்.]

பார்த்தவ ரிருபத் தேழாம்
பொருடனைப் பகவன் றன்னைப்
பேர்த்துட லெடுப்ப ரல்லர்
பெறற்கரும் போக பேத
மூர்த்துவ புவனத் துண்டே
யுலகெலா மொடுங்கும் போது
தீர்த்திட மூல நோயுஞ்
சிவனவ ருவர் திண்ணம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இருபத்தேழா மெண்ணின்கணின்ற பொருளாகிய பரமசிவனைத் தம்முடைய அறிவின்கண் அனன்னியமாகக் கண்டவர் மீண்டொருகாலுங் கருப்பையிற் புக்குச் சரீரமெடுப்பவ ரல்லர். தேவராலும் பெறுதற்கு அரிதாகிய போகபேதங்களை யெல்லாம் மேலாகிய சுத்தவித்யா புவனத்தில் நுகர்ந்து பின் பிரபஞ்ச காரியமெல்லாம் தத்தம் காரணத்தி லொடுங்குஞ் சருவசங்காரம் வந்தவிடத்துச் சிவன் அவர்க்கு அநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவ மலத்தினையு நீக்கி விடுதலினால் அச் சிவனோடு அபேதமான முத்தியை யடைவார்கள். இதற் கையமேயில்லை.

(வி - ரை.) உம்மையால்-மாயை, கருமங்களுங் கொள்க. 'ஊர்த்துவ புவனம்' என்றார், அசுத்தமாயா புவனங்கட்கு மேலாகிய தாகலின். (௩௩)

[சிவன் திதிகாலத்தில் ஆசிரியரை யதிட்டித்துக்கொண்டு ஏனைய காலங்களில் நிராதாரமாக அனுக்கிரகிக்கு முறைமை இரண்டு திரு விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

திதியினு தாரஞ் சேர்ந்து
சிவனுயிர்ப் பாசந் தீர்க்கப்
புதியன போக முண்டு
சிலர்சிவம் பொருந்து வார்மேல்

திதிநிலைத் தொலைவி னந்தக்
கணத்தினிற் சிவமே யாவர்
பதியருள் விழியி னாலே
நள்ளிருட் பார்க்கப் பட்டார்.

(இ - ள்.) திதிகாலமாகிய எதிர்காலத்தில் பரமசிவன் அவ்வாசிரியரை யதிட்டித்துக்கொண்டு மலபரிபாகத்துக் கிடா யவரவர் பாசத்தைப் போக்கவே அபரமுத்தித் தானமாகிய பஞ்ச குய்யாட்டக தானமாகிய உருத்திரர் பதத்திலும், மந்திரேசர் பதத்திலும், ஈசான முதலிய பதங்களிலும் இருந்து ஆண்டுள்ள போகங்களைப் புசித்திருந்து சங்காரகாலத்தில் நிராதாரமாகச் சிவனு லனுக்கிரகிக்கப்பட்டவர்கள் அப்போதே மோக்ஷ மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். (௧௪)

உற்பவ வேலை தன்னி லுலகினை யாக்க வல்ல
கற்புளர் சிலரு மாவர் கழலடை வாரு முண்டு
தற்பரன் விழியிற் பட்டார் சங்கார வாரம் பத்திற்
கற்புடன் படைப்பு மூலக் கருத்தரும் வருகா லத்தின்.

(இ - ள்.) சிவன் படைத்தற்றொழில் தொடங்குங் காலத்துச் சுத்தாத்துவாமுதலிய மூன்றத்துவாவிலுந் தத்தமக்கு முதன்மையான அதிகாரம் செய்திருந்து அதிகாரத்தில் வயிராக்கியம் பிறந்ததனுல் மோக்ஷமடைவார்கள் சங்காரகாலத்தில் மலபரிபாக முள்ளவர்கள். பரமசிவனு லனுக்கிரகிக்கப்படுகிறவர்கள் மலபரிபாகம் உடையவர்கள். சங்காரகாலத் தொலைவில் மேல் வருகிற சிருட்டிகாலத்துச் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவதற்கு அதிகார கர்த்தர்களாகச் சிவனுல் செய்யப்படுவார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மையெதிரது தழீஇயது. (௧௫)

[முற்கூறிய ஞானயோக மடைதற்பொருட்டுக் கருமயோகத்தின் இயல்பு கூறுவான் றொடங்குகின்றார்.]

பரமமெய்ஞ் ஞான யோகப்
பாங்கிலார் தமக்கும் பாங்காம்
கருமயோ கினையுங் காணக்
கழறுவங் கருது வானே
கருதிடும் பொருளை யந்தக்
கருத்ததன் பயனே யென்ன

வருமொரு நான்கு முன்னே
மதிக்கவே யோகம் வாய்க்கும்.

(இ - ள்.) மேலாகிய உண்மையாகிய ஞானயோகமடையாத வருக்கு நன்மையைத் தருவதாயிருக்கின்ற கருமயோகத்தினியல்பையுங் கூறுகின்றோ மறிவாயாக! ஒரு பொருளைக் கருதுவானும், அவனாற் கருதப்படும் பொருளும், அப் பொருளைக் கருதுங் கருத்தும், அக் கருத்தால் வந்தடையும் பயனும் என்று சொல்லவரும் நான்கினையு முன்னரே ஆய்ந்தறியின் அவர்களுக்குப் பின் அக் கருமயோக நெறி கூடும்.

(வி - ரை.) 'நான்கும்' என்னுமும்மை முற்றும்மை. 'மதிக்க' என்றதனால் 'ஆய்ந்தறிதல் வேண்டும்' என்பதாயிற்று. (கூகூ)

[இதுவுமது]

மலத்தினு மநாதி முத்தன்
வாக்கினு ளேக தேசம்
பலிப்பது முந்திப் பார்க்க
விம்மையிற் பயனுட் பார்த்தான்
மலத்தினு நீங்கி யீசன்
டலரடி நீழல் வாழ்க்கை
விலக்கிலை யென்றே யெண்ணி
விரும்புவன் யோகம் வேறும்.

(இ - ள்.) அநாதிமலமுத்தனு ளுரைக்கப்பட்ட வேதாகமங்களில் ஒரு சாரார் இம்மைப் பயனால் பலிக்கப்பட்ட கருமயோகத்தை விதிவழுவா தியற்றி முன் பாரத்தறிவாயாக! அவ்வாறு பார்த்தால் மூலநோயினின்று நீங்கி இறைவனுடைய தாமரைமலர்போன்ற சீபாத நிழலையடைந்து வாழ்வதற்கு விபரீத மில்லையென்று எண்ணி இம்மைப்பயனுள் பலிக்குங் கரும யோகத்துக்கு வேறாய் வீடுபேற்றிற் குரித்தாகிய ஞானயோகத்தையும் விரும்புதலைச் செய்வான்.

[இக் கருமயோகத்துக்குப் புண்ணிய தல முதலானவை உபாங்கமெனக் கூறுகின்றார்.]

எல்லையை யெழுவா யெல்லா மெண்ணுக வுபாங்க மென்றே
யல்லலிவ் வாக்கை கண்ட வருவருப் பெனவ றிந்து
புல்லிய புலன்கள் வென்று பொருவிலி புரியும் புக்குச்
செல்லலெல் லாமுந் தீரச் சிவனடி யடையுஞ் சித்தர்.

(இ - ள்.) இந்நிலையில் நில்லாத சரீரந் துன்பத்தை விளக்கு மென்றுங், காட்சிப் பிரமாணத்தாற் பழிக்கப்பட்ட மலமூத்திரப் போர்வை யென்றும் அறிந்து, அற்ப அறிவைத் தருவதாகிய விடய போகங்களின் வழி போகாமல் தம் வழிக்கொண்டு, தனக்கு ஒப்பில்லாத இறைவனை அனுசந்தான மடைந்து வீற்றிருந்து, துன்பத தொடர்ச்சி யெல்லாம் விட்டு நீங்கிப் பரமசிவனுடைய சீபாதங்களை யடைய விரும்புவார்கள் இடம் பொருள் ஏவல் செய்வோரென்னு மூன்றையும் இக்கரும யோகத்திற்கு உபாங்க மென்றறிக.

(வி - ரை.) யோகத்துக்குப் பிரதானமாகிய அங்கம் இயம முதலிய எண்வகை யுறுப்புக்குத் தானமுதலானவைகள் உபயோக மாதலால் 'உபாங்கம்' என்று சிறப்பித்தார்; இது வடமொழி. 'இப் பயன் பலித்த வியல்பாதலாற் 'சித்தர்' எனச் சிறப்பித்தார். (௧அ)

[இதுவுமது]

அரவினுன் மற்று மச்ச மறவரு வருப்பு மின்றி
மாநிரை மலரு மல்க மனிதர்கள் பலரும் வந்து
விரவிடா வெல்லை தன்னில் விருமபிடீப குகையுஞ் செய்து
திருவிளக் குடனே தூபஞ் சிறக்கவே குகையுட் செய்க.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுல் யோகசாதனைக்குத் தலங்கள் கூறியதாயிற்று. (௧௯)

[யோகசாதனைக்கு உரித்தல்லாதார் இலக்கணத்தை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையிற் பிணியை யுற்று
றுதர வகத்தி லற்றான்
காக்கவே யாக்கை தன்னைக்
கருத்தினு ளருத்தி வைத்தான்
நீக்கிடாக் கருமத் தோடே
வலியுற நிரந்து நின்று
னூக்கமே யுடையா னூன
மிலிபணிக் கொருமை யுற்றே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) ஊக்கம் - உற்சாகம். (௨௦)

ஆரிய னேவல் செய்வா னதிகதி பனமு முள்ளான்
பாரிய தபனந் தன்னைப் பற்றினன் மற்றுங் குற்றம்
சேரிய னென்று செப்பு மிவரெலாஞ் சிறந்த யோகத்
தூரியர் சொல்லப் பட்ட விவரலார் தொடங்க லாமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) யோகத்தூரியர் - யோகஞ்சாதித்தற் குரிமையல்லா தார். ஆரியன் - ஆசிரியன். (சக)

[இக் கருமயோகத்தின் பயனை வழுவாதெய்துவார்
இத் தகையாரென அவ ரிலக்கணங்களை
நான்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.]

பதவிதாய்ச் சிறிய சூடும்
பற்றிய பரிமி தான
முதரதீ பனமுங் கூர
வுச்சிப்பின் னொருபோ துண்பா
னுதகமு நொய்தி னுண்பா
னுதாபந் தனமு முள்ளான்
மிதமித மெய்ந்றே யெண்ணி
வேணாவாத் துடைத்து விட்டான்.

(இ - ள்.) மேன்மையை யுடையதாய்ச் சிறிய சூட்டுடனுங் கூடிய அற்பமாகிய அன்னத்தை வயிற்றில் பசியு மிகவுமுண்டாக உச்சிக் காலத்துக்குப் பின் ஒரு நேரமா யுண்பதைச் செய்வான்; தண்ணீரையுஞ் சிறிதே பருகுதலைச் செய்வான்; வயிற்றில் ஒட்டியாணக் கட்டினையு முடையான்; யாதேனு மொருபொருளை நுகர்தற்பொருட்டு ஆசைவந்த விடத்துச் சிறிதைக் கருதி மிகவு முண்பதைச் செய்யாது நீக்குவான்.

(வி-ரை.) 'வேணவா' என்பது வேட்கைப் பெருக்கம். ஒட்டியாணம் - யோகப்பட்டை. (சஉ)

நீக்குவான் றிரண்ட பானெய்
நிகழ்ததி தனையு நெய்யி
னாக்கிய வபூப மாதி
யனைத்தையு மவல மென்றே
தாக்கினுட் சொல்லு முண்டைச்
சுரையுளி முருங்கை தொண்டை

பிர்க்கினுட் பெரிய தத்தி
யெனுமிவை யாதி பேணுன்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) இதனுள், தூக்கு - தூல். தொண்டை-கொவ்வை.

அஞ்சுவா ளுசை தோன்றி
லருவருப் பான்றன் ளுகம்
பஞ்சின்மெல் லடியார் வந்து
பரிந்துமெய் பற்றி ளுலு
நஞ்சுளா நடுங்கி யன்னை
யெனவவர் தம்மை நாடி
வஞ்சிநுண் ணிடையார் போக
மறுத்தற வெறுக்க வல்லான்.

(இ - ள்.) வெளி. (சச)

தொழில்வினைச் சுருக்கி யுள்ளான்
சுளிப்பவன் றுயிலுந் தோன்றில்
விழைவினை ஞான யோக
பலத்தது விரைவின் வைத்தான்
உழையுறை புலன்க ளெல்லா
மொடுக்கியே யுள்ளா னென்று
கழறிய விவரே யோக
பலத்தினைக் கைக்கொண் டாரே.

(இ - ள்.) கிரியாபாதத்திற் சொல்லும் நித்திய நைமித்திக காமிக சடங்கிற் கிரியை விரியாமற் சுருக்கிச் செய்துளளவன் நித்திரை வந்தவிடத்துத் தடுத்து அதனை வெறுப்பான், யோகத்தின் பலமாகிய முத்தியினை யடைவதில் மிகவும் விரும்புதலைச் செய்வான், தன்னிடத்திற் பொருந்திய விடயங்களிற் பற்றுதலெல்லா மொழித்துள்ளவன் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட இத்தன்மையரே யிவ் வியோகசாதனை யெய்தும் பயனைப் பெறுபவர்.

(வி-ரை.) 'கைக்கொண்டார்' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவுபற்றி; இது, 'மலர்மிசையேகினான்' என்புழிப் பரிமேலழகர் கூறலானு முணர்க. இவ்வாறு வருவதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்:

"வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி

இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்."

எனக் கூறியதனானும், அதற்கு உரையாசிரியர் சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய உதாரணங்களானு முணர்க. (சரு)

[மேல், ஆதன முதலியவற்றை இரண்டு செய்யுளாற் றொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

ஆதனம் பதும மாதி யல்லது மிசைந்த தொன்றா
லேதமக் கியற்றித் தேவ னிணையடி யிறைவி பாதம்
போதக வுருவன் பொற்றாள் புந்தியு ணினைந்து போற்றிச்
சாதகர் புரிக யோகந் தவறறு முபயோ கத்தால்.

(இ - ள்.) சாதகன் பதுமமுதலிய அறுபத்தினாலு ஆதனத்து ளொன்றைப் பொருந்தி, அல்லது தனக்கியன்றதாகிய ஒரு ஆதனத்தி லிருந்து, சிவன் - உமையாள் - தக்ஷிணாமூர்த்தி யிவருளொருவர் பாதமாதல் புத்தியினால் தியானித் தொழிந்தவாறே தோத்திரஞ் செய்து யோகத்துக்குத் தவறு வாராமற் செய்க! (சசு)

கரந்திரி யக்கே யாகக்
கவான்மிசைக் கலக்கத் தென்பாற்
கரந்தனிற் பிருட்ட சாய்கை
கலக்கமற் றங்கைக் கண்ணே
பிரிந்தபன் னடுவே நாவி
னந்தமும் பெய்து நிற்க
வுரந்தள முன்னே பின்னும்
நிமிர்ந்திடக் களமு மோங்க.

(இ - ள்.) கையுங் காலுங் குறுக்கே வைக்க! அது எவ்வாறெனின், வலதுகாலை யிடது தொடைக்குள் வைத்து, அதன்மேலே மடியிலே யிடதுகையை முதல்வைத்து, அதன்பின் அதன்மேல் வலது புறங்கை பொருந்தவைத்துப், பல் ஒன்றோடொன்று கிட்டாம னடுவே நாக்கு நிற்கச்செய்து, மார்பு முன் தள்ளிப் பின் நிமிர்ந்து சரீரஞ் செவ்வையாக விருக்க! (சஎ)

[முற்கூறிய ஆதனத்தையும் பிராணாயாமத்தையும் பிரத்தியாகாரத்தையுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

நாசியி னந்தஞ் சேர்த்தி
நாட்டமான் கைந்தொன் றென்றே

தேசுறு திசைக டம்மிற்
செலுத்திடா திருந்து வாயு
ரேசக பூர கங்க
ளெனுமிவை யிரண்டு மின்றிப்
பேசுத ருனு மில்லாச்
சிலையென விருக்கை பெற்றே.

(இ - ள்.) கண்கள் நாசியி னுனியைப் பொருந்திப், பிரகாச முடைய பத்துத் திக்கிலும் மனத்தைச் செல்லாதபடி நிறுத்தி யிருந்து, இரேசக பூரகமாகிய இரண்டையும் விட்டுக் கும்பகத்தோடே மௌனியாயிருந்து சிலையான தெவ்வாறு சேட்டையற் றிருக்குமோ அதுபோல அசைவற விருக்க ! (சஅ)

[மேல், தாரணை-தியானஞ் - சமாதி மூன்றையுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

மனநிலை யொடுங்க வீசன்
வடிவினை யகத்துள் வைத்துப்
பிணைவடி வறுநி பேசுந்
தேசிக னருளாற் பெற்று
மனநிலை யொடுங்க வாய்த்த
வாய்மையி னறிவை வைக்கக்
கனிவொடு காண்பான் காட்சி
காட்சியிற் படலுங் கைத்தே.

(இ - ள்.) மனத்தை வேறொன்றிலுஞ் செல்லவொட்டாமல் மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களிலே நிறுத்துவது தாரணை. ஞானசாரியனுடைய அருளினல் நிட்களத்தை உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிவனை மூலாதாரமுதலிய தானங்களிற் கடப்பம் பூவானது எப்படி யடியிலே தொடுத்து மேலே செல்லுமோ அதுபோலப் பாவிப்பது தியானம். காண்பானுங், காட்சியும், காணப்படும்பொருளு மின்றிச் சித்தமனோலயம் பிறப்பித்துச் சித்தாயிருக்கிற வியாபகத்தி லறிவை நேயத்துடன் வைத்திருப்பது சமாதி எனப்படும். (சகு)

[இப்படி உண்மைநிலை கைவராதவர்க்கு மேல் ஒரு உபாயநிட்டை யுணர்த்துகின்றார்.]

நீங்கின ரிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந் தன்னில்
தாங்குக சகளந் தன்னைச் சங்கரன் தன்னை யுன்னி
நீங்குக சகளந் தன்னை முன்னையி னிலையி னீடித்
தூங்குக திரியிற் பின்னுஞ் சகளமா தரிக்கச் சூழ்ந்தே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறிய உண்மை நிலையாகிய சமாதியை விட்டு நீங்கினவர்கள் சகளமூர்த்தியாகிய பரமசிவனை இதயத்தில் தியானஞ் செய்க! அத் தியானத்தை விட்டு நீங்கினவிடத்து முன் போலச் சமாதியைச் செய்க! அதனை விட்டு நீங்கினவிடத்துப் பின்புஞ் சகளமூர்த்தியைத் தியானஞ் செய்க! (௫௦)

[மேலும், ஓர் வகையால் அகப்பூசையு முணர்த்துகின்றார்.]

அகத்தினுட் பூசை செய்வார்க்
கருவருப் பில்லைக் கொல்லும்
பகைத்தொழி லில்லை யல்லற்
படுதனு முடலுக் கில்லை
யுகப்புறு பலமு மேலா
முறும்பல முணையி னற்பஞ்
சகத்தினுட் பூசை செய்வார்
தமக்கெலாம் வருத்தஞ் சார்தும்.

(இ - ள்.) யாரேனுமொருவர் அகப்பூசை செய்யுமிடத்து அவர்களுக்கு அருசி முதலிய குற்றமுமில்லை. பூ முதலியவற்றைப் பறிக்கிற வேதனையாகிய குற்றமுமில்லை. மிகவும் இதனாற் சரீர வருத்தமுமில்லை. இவன் பெறும் பலமு மதிகமாயிருக்கும். புறப்பூசை செய்யிற் சரீரவருத்தஞ் சாரினும் அதனாற் பெறும் பலமு மற்பமேயாம்.

[மேலாகப் பூசை செய்தற்குத் திருமேனி
ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

மங்கல வங்கு லத்தும் வளர்திரு வுருவர் தன்னைத்
தங்கருத் தினுக்கே தக்க நிறத்துனிச் சலசந் தன்னு
ளெங்களுக் கிறைவா விட்ட சித்திதா வென்றே பேத்தச்
சங்கர னவர்க்கே யிட்ட சித்தியைச் சமைப்பன் றானே.

(இ - ள்.) எட்டங்குல முயரமாக ஒரு சிவலிங்கத்தை நினைந்து, தம் கருத்துக்கு வேண்டிய தொருநிறமாக அதனை எண்ணி இதய கமலத்திலிருத்தி, வேண்டு முபசாரத்துடன் பூசைசெய்து, 'எமது கடவுளே! யாம் யாதொன் றடையவேண்டுமென்று எண்ணிய இட்ட சித்திக ளெல்லாவற்றையுந் தருவாய்' என்று பிரார்த்தித்துத் தோத்திரஞ் செய்யச் சிவபிரானுந் திருவுள மகிழ்ந்து அவரவர் வேண்டிய இட்டசித்திகளை இம்மையிலே கொடுப்பான். (௫௨)

[சராசரமாகிய ஆன்மாக்களிடத்துச் சிவன் வியாபித்து நிற்கு
முறைமையை உணர்ந்தார் பெறும் பல
முணர்த்துகின்றார்.]

சராசரத் தமல னீங்காத் தன்மைய னாத லாலே
சராசர மவன்றன் மேனி யெனவுணர் தக்கோர் தாமுஞ்
சராசர வுயிர்க்குத் தாயாஞ் சங்கர னுலகஞ் சார்ந்து
சராசர மொடுங்கும் போது தற்பரன் றாளுஞ் சார்வார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சரம்-நரர், மிருக முதலியன. அசரம் - தாபரமுதலா யின. (௩௩)

[முன் தொகுத்துப் போந்த யோகத்தை மேல்
வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

போகத்தை யிங்கு மங்கும்
புணரமுன் பொருந்தி நின்ற
மோகத்தை முனிய யோக
மூவிரண் டங்கத் தாலே
யூகித்தே யுரைப்பாஞ் சொல்லற்
கொருபொரு ளல்லா வூத்தை
யாகத்தை யயலென் றாய்ந்த
வறிவுடை யார்க டாமே.

(இ - ள்.) ஈதென் றறுதியிட்டுச் சொல்லுதற் கேதுவல்லாத அழுக்கு மிகுந்த சரீரத்தை நமக்கன்னிய மென்று ஆராய்ந்த அறிவுடையவர்கள், அபரபோகம் பரபோகத்தைப் பொருந்தவும், முன் சனனந்தோறுந் தொடரும் அஞ்ஞானங் கொழியவும், ஆறங்க மாகிய யோகத்தை யாம் விசாரித்து இந்நூலிற் சொல்லுகின்றோம்.

[ஆறங்கமாகிய யோகத்தில் தலைமையாகிய பிராணாயாமத்தை
யுவமித் துணர்த்துகின்றார்.
அட்டாங்க யோகமென்றிருக்க ஈண்டு ஆறங்கமென்கிற தென்
னெனின், இயம நியம மிரண்டு மிதனு ளடங்குதலால்
வேறாகக் கூறிற்றிலர்.]

மூந்திய பிராணா யாம
முத்திசா தனச மாதி
யந்தமா றங்க யோக
மவற்றுளும் பிராணா யாமம்

தந்தியைப் பாக னென்றே
    தடுத்தடர்த் திடுகை யற்றே
பந்தமாம் பிராணன் றன்னைப்
    பயிற்றுத லுரைக்கும் பாங்கால்.

(இ - ள்.) பிராணயாமமுதற் சமாதியந்தமாகிய ஆறங்க யோகமு மோக்ஷமடைவதற்குப் பாங்கென்று சொல்லலாம். அவற்றில் தலைமையாகிய பிராணயாமத்தின் வகையை விசாரிக்குமிடத்துப் பாகன் யானையைத் தன் வழி செல்லவொட்டாமற் றோட்டியாற் றலையிற் கொத்தி மறித்துத் தன் வசமாக்கிக்கொள்வதுபோ லான்மாவை விட்டு நீங்காதிருக்கும் பிராணவாயுவை சிவயோகி யிரேசக பூரகங்களினால் மறித்துத் தன்வச மாக்கிக்கொள்ளுவான். (௰௫)

[அப் பிராணயாமத்தின் பேத முணர்த்துகின்றார்.]

ஊன்றியே வலப்பா னாசிப் புடைவிர லுதர வாயுக்
கான்றிட விடையி னாலே கலைகயிங் கலையி னாலே
யூன்றியே யிடப்பா னாசி யுதரத்து ளூறவே பூரித்
தூன்றியே யிரண்டுங் கும்பித் திடுகபின் னுதரத் துள்ளே.

(இ - ள்.) வெளி. (௰௬)

[மேற் பிராணயாம மென்னுஞ் சொற்குப்
பதப்பொரு ளுணர்த்துகின்றார்.]

பெற்றமை யாலே நீங்காப்
    பெற்றியைப் பிராண னோடே
யெற்றிடும் பிராண னென்னும்
    பெயரினை யனிலந் தானு
மற்றதன் வருத்தந் தன்னை
    மதித்துளா யாம மென்றே
பற்றுக பிராணா யாமப்
    பதப்புணர்ச் சியினைப் பாங்கால்.

(இ - ள்.) ஆன்மாவோடு பிராணவாயு விட்டு நீங்காதிருக்குந் தன்மையைப் பெற்றமையா லதற்குப் பிராணனெனப் பெயராயிற்று. அதனை இரேசக பூரகங்களினால் போக்குவரவு செய்து தாக்கிப்பிக்கையால் ஆயாமமெனப் பெயராயிற்று. இப்படிப் பிராணவாயுவைப் போக்குவரவு செய்விப்பித்தலால் பிராணயாமமெனச் சொற்பொருளாயிற்று. (௰௭)

[அப் பிராணயாமத்தால் வரும் நன்மை தீமையை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அந்தரம் பெரிதே யாகு மவகதி யாயா மத்தான்
வந்துறு மேன்மை நன்கு வாய்க்கினு யாமம் பாச
பந்தமும் பயிற்றி யச்சப் படுத்தியங் குசத்தாற் பற்றுந்
தந்திவா கனனுஞ் சாலத் தளர்வனே தவறே சாரில்.

(இ - ள்.) மேல், அப் பிராணயாமத்தை யாரேனுமொருவன் விதிவழி செய்யாமல் ஏற்றக் குறைவாகச் செய்தால் அவனுக்கு மிக வுந் துக்கத்தையே கொடுக்கும். அதை யுள்ளபடி யறிந்து செய்து அது வாய்ந்தவிடத்து அதனால் உள்ள சித்திகள் நன்மைகளெல்லாம் வந்து பொருந்தும். காலில் சங்கிலியும் பூட்டப்பட்டுப் பாகன் தோட்டியினால் வேதனை செய்ய அதனாற் பயங்கரமுடைய யானையின் மத்தகத்தி லிருக்கும் இந்திரனே யானாலும் அப் பிராணயாமம் வாயாத விடத்து மிகவுந் துக்கமேயடைவான்.

(வி - ரை.) உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. (கூஅ)

[பிராணயாமந் தவறினவிடத்து உண்டாகிய குற்றம்
போம்படி யுபாய மைந்து செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

வாயுவா யாமந் தானுந்
தவறுறின் வருத்த மாக்கு
நோயுறு முற்ற நோய்க
ளுங்குத னுவலக் கேண்மோ
தேயுவைத் தியானஞ் செய்யச்
செறிந்தநோ யங்கந் தன்னின்
மாயுமே வாத ரோக
மனத்தகத் தொருமை வாய்த்தே.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவர் பிராணயாமஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றம் வந்தாற் சரீரத்தில் வாயுவினால் வருத்தத்தை யுண்டாக்கும்; அதுவல்லாமல் வியாதியையு முண்டாக்கும்; அக் குற்றங்கள் போம் படி ஒரு உபாயஞ் சொல்வாம்; அதைக் கேள்! மனத்தி லொருமைப் பாட்டை யுடையவனு யதற்கு விருத்தமான அக்கினியைத் தியானஞ் செய்தா லதனாற் சரீரத்திற் பொருந்திய வாதமுதலிய வியாதிகளு நீங்கும். (கூகூ)

அங்கியான் வருத்த முற்ற
வவயவ மதனி லாழ்ந்த
பொங்குதண் புனலைச் சிந்தை
புரிந்திடிற் பிரிந்து போகும்
பொங்குதண் புனலாற் றுன்பம்
பொருந்திய வுறுப்புத் தன்னி
னங்கியைத் தியானம் பண்ண
வல்லவர்க் கழியு மந்நோய்.

(இ - ள்.) அக்கினியைத் தியானஞ் செய்ததனு லிவன் சரீரத்தில் அதனுல் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தமாகிய தாழ்ந்த மடுவில் நிறைந்திருக்கின்ற சீதசலத்தைத் தியானம் பண்ணினு லவ்வேதனை விட்டு நீங்கும். அச் சீதசலத்தினுல் சரீரத்தில் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தபூதமாகிய தேயுவைத் தியானிக்க வல்லவர்க்கு அவ்வேதனை நீங்கிப்போம்.

(வி - ரை.) 'வல்லவர்க்கு' என்னுஞ் சொல் முற்றுங் கூட்டுக.

உற்றிடி னுதரந் தன்னி னுதாசன னுற்ற போதே
பற்றுக வமிர்த வெள்ளப் பாவனை யதனுற் பாறு
மற்றைய வுதக வேட்கை வரினுமிவ் வாறு செய்க
வற்றிடு மறலின் வேட்கை யாகமும் குளிரு மன்றே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய அவ்வக்கினி உதராக்கினியுடன் பொருந்தி மிகவும் வேதனைசெய்தவிடத்து விந்துத்தானத்தில் நிற்கிற அமிர்தம் புறப்பட்டு எங்கும் நனைந்ததாகப் பாவித்தா லவ்வக்கினி வேதனை தணியும். அதுவல்லாமல் மிகவுந் தண்ணீர்த்தாக முண்டானவிடத்து முன்புபோ லமுத பாவனை செய்தா லத்தாகமும் தணிந்து சரீரமுங் குளிர்ந்திருக்கும். (௬௬)

உற்றநோ யுடலி னூடி
யுணர்ந்தபின் விபரீ தத்தைப்
பற்றுக பாவ கத்தாற்
பற்றிய வுறுப்பி னோய்கள்
அற்றிடு மைவர் வீர
மடக்கியே யவாவு மாய்த்த
நற்றவர் புரிக விந்த
முறையினைப் பலிக்கு நாளும்.

(இ - ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி, ஆசையும் ஒழித்த நல்ல சிவயோகிகள் நாடிசோதனை செய்தபின் சரீரத்திற் பொருந்

திய வியாதி போம்படி பாவனை வலியினால் பின் விபரீதமாக நாடி சோதனை செய்தா லச்சரீரத்திற் பொருந்திய தலைவலி கண்ணோய் முதலியவியாதிக ளெல்லாம் போ மாதலால் நாடோறும் இப்படியே செய்தால் யோகசித்தி வரும். (கூஉ)

கடுவெயிற் றரவ மெய்யிற்
கடித்திடிற் கன லு மந்த
வுடலெலா மமிர்த தாரை
யொழுக்கியே நனைக்க வுள்ளத்
திடமுளான் றனக்குப் போதே
தீர்ந்திடும் விடமு மற்றை
விடமுறும் போது மிந்த
நினைவுறின் விரைந்து மீளும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதையென்னும் பல்லை யுடையன ஆதலாற் 'கடுவெயிற் றரவம்' எனச் சிறப்பித்தார். இதனைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் "கடுவோ டொடுங்கிய தூ உம் புடைவாலெயிற்றழலெனை வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற் பாம்பு" என்புழி நச்சினார்க்கினியார் கூறலானு முணர்க. மற்று மென்பத னால் தேள்முதலாயினவுங் கொள்க. (கூந)

[யோகசித்தி யடைந்ததற் கடையாள முணர்த்துகின்றார்.]

வாயுவைச் செயித்த செய்கை
வாய்த்ததற் கடையா ளங்கள்
ஆயுரா ரோக்கி யாதி
யவற்றையவ் வுடலங் காட்டு
மாயமு மனத்தி னில்லை
வசமுறும் புலன்க ளெல்லாங்
காயத்தின் மலநீர் மற்றும்
நொய்தெனக் கழியு மன்றே.

(இ-ள்.) வெளி. (கூச)

[அப் பிராணாயாம மிருவகையாமென்று இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வாயுவி னியா மந்தா
னிருவித மாக வாக்கு

மாயினொன் றகற்ப மற்றை
யதுமகா சகற்ப மாகும்
வாயின்மந் திரத்தைச் சொல்லிப்
பயிற்றலு மனத்தி னாலே
தேயனைச் சிந்தை செய்தே
பயிற்றலுஞ் சகற்பந் தேரின்.

(இ - ள்.) பிராணுயாமம்: சகற்பப் பிராணுயாம மென்றும், அகற்பப் பிராணுயாமமென்று மிருவகையாம். அவற்றில் சகற்ப மாவது, வாக்கினால் மந்திரத்தை யுச்சரித்து மனத்தினால் சிவபிரா னைத் தியானஞ் செய்து பிராணுயாமஞ் செய்வது. (கூ௫)

அகற்பமவ் விரண்டு மின்றி
யாக்கிடு மாயா மந்தான்
மகற்பல வாஞ்சை யாலே
பயிற்றுமா தவர்க்கு வாய்த்த
சகற்பமே யகற்பந் தன்னிற்
றரும்பல மதிகந் தாழ்ந்த
வகற்பமு மலசி னார்க்குப்
பலத்தினை நொய்தி னாக்கும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய செபமுந் தியானமு மில்லாமல் பிராணு யாமஞ்சொன்ன மாத்திரைகளினால் செய்வது அகற்பப் பிராணுயாம மெனப்படும். மிகுந்த பலத்தையடையக் கருதும் வாஞ்சையை யுடைய பெருந்தவமுடையார்க்கு அகற்பப் பிராணுயாமத்தைப் பார்க் கிலும் சகற்பப் பிராணுயாமமே மிக்க பலனைக் கொடுக்கும். அச் செபத் தியானத்தோடு கூடிய சகற்பப் பிராணுயாமஞ் செய்யமாட் டாமற் சோம்பினவருக்கு அகற்பப் பிராணுயாமம் முற்கூறியதினுந் தாழ்ந்த பலனைக் கொடுக்கும். (கூகூ)

[பிராணுயாமத்தின் சிறப்பும், அது இல்லாதார் சமாதியடைய மாட்டாரென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

இந்திய விருத்தி யெல்லாம்
பிராணனே யியக்க வேயு
மிந்தியஞ் செயிக்க வெண்ணிற்
பிராணனைச் செயிக்கப் பஞ்ச
விந்தியஞ் செயித்தார் தாமே
யெய்துவர் சமாதி தன்னை

யிந்தியஞ் செயிக்க மாட்டா
ரெய்துவ தேது மின்றே.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களெல்லாம் பிராணவாயு இயக்கவே யியங்கும். ஆகையா லிந்திரியங்களைச் செயிக்க எண்ணுகின்றவர் பிராணவாயுவைத் தம் வசம் விருத்தி செய்க! இந்திரியங்களைச் செயித்தாற் பயன் யாதெனி லிந்திரியஞ் செயிக்கமாட்டாதவர் சமாதியு மடையப் பெருர்கள்; தியானுதிகளுங் கைவரமாட்டாது. ஆகையி ஞற் பஞ்சேந்திரியங்களைச் செயித்தவர்களே சமாதியை யடைபவர்கள். (கள)

[அச் சமாதி யடையுமிடத்து பஞ்சேந்திரியங்கள் தாமாகச்
செய்யவல்லதேவெனில், ஆன்மாவே நடத்து மென்ப
தற்கு உருவகம்செய் துணர்த்துகின்ருர்.]

விசையுறு பரிக ளாக விரவுமிந் திரிய பேதங்
கசையது வாக வாயுக் கற்புற்ரு யாமத் தாலே
தசையுட லிரதந் தன்னைச் சாரதி யாகித் தானே
யசைவது மின்றி யூருங் கொளவிரு பயனு மான்மா.

(இ - ள்.) சோத்திர முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் விசைவுடைய குதிரைகளைப்போல விடயங்களைச் சென்று பொருந்தும். இப்படிச் செல்லும் இந்திரியங்கள் வாயுச் செலுத்தச் செல்லும். அதுவல்லாமல் தானுகச் செல்லமாட்டா. அவ் வாயுவும் பிராணுயாமத்தை விதிப்படி நாடோறும் செய்தவிடத்துத் தானினைத்து இந்திரியங்களைச் செலுத்தமாட்டா; ஆதலால், ஆன்மாவுக்கு வசவிருத்தியாம். அப்போது ஆன்மா மேலாகிய போகமோக்ஷமாகிய விரு பயனையு மடைதற்பொருட்டு மாமிச முடைய தூல சூக்குமமாகிய சரீரத்தைத் தேராகச் செய்து, இந்திரியமாகிய பரிகளைப் பூட்டி வாயுவைச் சம்மட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, தான் தேர்ப்பாகனு யசைவில்லாமல் நிர்விகாரியா யிருந்து தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் அத்தோாகிய சரீரத்தைச் செலுத்துவான். (கஅ)

[அவ்வான்மாவுந் தானுகச் செலுத்தவல்லதோவெனின், சிவன்
றன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் நடத்துவா னென்பதனை
யுத்தர பூருவமா யுணர்த்துகின்ருர்.]

வேறு

இயக்கினுட லுயிர்விதற்கி
யெனிற்பூணிக் கியந்திரத்தின்

றியக்குவிக்கு மிறையமல
னெனிற்றொழி லுண் டிறைவனுக்கு
மியக்கமிரு நிலமெய்து
மிரவிக்கே வுதலில்லை
யியக்கமிரும் பெய்திவிடுங்
காந்தத்து மிலைத்தொழிலே.

(இ - ள்.) ஆன்மா நிர்விகாரியா யிருந்து சரீரத்தை யியக்குவிப்பானெனின், சகடையை யியக்கும் பூணியை யியக்குவிப்பா னொருவன்போல உலகத்தை நடத்துவான் நின்மலனாகிய சிவனே யெனின், அக் கர்த்தாவுக்குத் தொழிலுண்டாக வேண்டுமெனின், அது அப்படியல்ல; பெரிய நிலத்துள்ளார் தொழில் செய்வது சூரியனேவலல்லவே; அதுவல்லாமல் காந்தக்கல்லின்முன் இரும்பு சேட்டிக்கப்படுவதுங் காந்தக்கல்லின் தொழிலல்லவே; ஆகையால், கர்த்தாவுக்குத் தொழிலில்லை; சூரியன் காந்தக்கல் இவற்றின் சந்நிதி மாத்திரத்தில் அவை காரியப்படுவதுபோல உலகமுஞ் சிவன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் காரியப்படும். (சுக)

[சிவன் சகத்தை யசரீரியா யிருந்து நடத்துவா னென்பதற் குதாரண பூருவமாக வுணர்த்துகின்றார்.]

அவயவத்துங் காரியமெய் யாதியதற் கமலனிறை
யவயவத்த விரதாதி காரியமுண் டாக்கினர்மெய்
யவயவமு மாக்குமறி வதற்குமுதற் காரணத்தின்
றவயவத்தாற் பந்திக்கப் படுமவர்க்கு மவர்வினைக்கும்.

(இ - ள்.) சரீரம்: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி முதலிய அவயவங்களுடன் கூடிக் காரியப்பட்டிருக்கையினால் அதனை யுண்டாக்குவதற்குச் சரீரமில்லாத சிவனே கர்த்தன். அச் சரீரமில்லாதவனே தனுவுண்டாக்கவேண்டுமெனின், அச்சு-பார்-தட்டு முதலிய அவயவங்களைப் பொருந்தியிருக்கின்ற தேர்முதலியவற்றை உண்டாக்கினோருடைய சரீரமும் அவயவங்களுடன் கூடியிருக்கக் கண்டோமே. ஆதலால், சரீரத்தையுடையவர்களே தனுவாதிகளை உண்டாக்குவார்களெனின், தேர் முதலியவற்றை உண்டாக்கும் விசுவகன்மாவுக்கும் அதனை யுண்டாக்கும் வலியுடைய போறிவினையும் அவனது மேலான கிரியைகளையும் உண்டாக்கவல்ல சரீரங்களை யுண்டாக்குவதற்கு அசரீரியாகிய சிவனே கருத்தா.

(வி - ரை.) எனவே நிமித்தகாரணன் ஈசுவா னென்பதாயிற்று. (எ0)

[ஆசிரியனை மாணாக்கன் ஆசங்கித்து வினவுவதை
உணர்த்துகின்றார்.]

அமலனிறை சடச்செயல்க
 ளனைத்தினுக்கு மெனிலணுக்கள்
சமலரவர் சபக்கத்திற்
 றலைவரெனச் சாற்றினையென்
விமலவவ ரதிபால
 ரெனிற்காட்சி விருத்தமுமுண்
டமலமற விருந்தவனே
 பரிகார மிவற்றியம்பாய்.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கிரியைகளெல்லாவற்றிற்கும் நின்மலனாகிய சிவனே கர்த்தாவென்று நீர் சொல்லின் சபக்கத்தில் இரதிட்டாந்தமிட்டுக் கூறியது, ஆன்மாக்கள் மலத்தான் மறைக்கப் பட்டவர்கள், ஆகையா லவர்களைக் கர்த்தாவென்று கூறியதெப்படி? அதுவல்லாமல் அவர்கள் விசேஷித்த மலத்துடன் கூடினவர்கள் ஆகையால் அவர்கள் கர்த்தாக்களாகார்கள் எனின், இரதமுதலியவற் றைச் செய்யும் அவர்களைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கையால், எல்லா வற்றிற்குஞ் சிவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுவது பிரத்தியக்ஷ விருத்தமாகையாற் கூடாது; எம்முடைய மலத்தைப் போக்குவதற் குத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தவரே! இவ்வாசங்கை தீரும்படி வகை சொல்லவேண்டும். (எக)

[அதற்கு விடை மேல் ஆன்மாக்கள் தனுவாதிகளைப் பண்ணமாட்டா ரென்பதும், பரமசிவன் சுத்தாத்துவா முதலியவற்றைச் சிருட்டித்து அதிலிருக்கும் விஞ்ஞானகலர் முதலா னவரை உண்டாக்கி அவர்களாற் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பா னென்பதும் உணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையுமாக் குதற்குவல ரலரணுக்க டமக்கமலன்
ஆக்கையுமாக் குவனவருட் சிலர்க்கவருட் சிலர்சிலருக்
காக்கையுமாக் குவரவருட் சிலர்சிலருக் கவருள்ளரு
மாக்கையும்பிற் றினரிரத மாதியுநின் மலனருளால்.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்கள் தம் சரீர முதலியவற்றைத் தாமாக வுண்டாக்கவேமாட்டார்கள். அப் பரமசிவன் சுத்த மாயையை யதிட் டித்துக்கொண்டு அணுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி

மந்திரேசுரர் இவரை யுண்டாக்குவான். அவ் விஞ்ஞானகலருள் பரமசிவன் அனந்தாதிகளை அதிட்டித்துக்கொண்டு அசுத்தமாயையில் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பான். அனந்ததேவநாயனார் சீகண்ட பரமேசுரனை யதிட்டித்து அவரால் பிரகிருதியிலுண்டான சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பர். அச் சீகண்ட பரமேசுரன்பிரமனை யதிட்டித்துப் பஞ்சபூதத்தின் தூலகாரிய சிருட்டியைச் செய்வித்து அதில் மிதுனசிருட்டியால் சகல ஆன்மாக்களையும் உண்டாக்கித் தச்சன் முதலானவரைக் கொண்டு தேர் முதலானவற்றைச் செய்விப்பான் பரமசிவன் அருளினால்.

(வி-ரை.) மேல், இதன் விதியை விரித்தறியுமிடத்து முதலே சுத்தமாயையாகிய முதற்காரணத்தினின்றும் பரமசிவன் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கி யவர்களாலே கீழிரண்டு மாயையில் சிருட்டிகளும் அதிற்றோன்றும் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கப்படுமென்றும், அதிகாரகர்த்தாக்கள் பரமகர்த்தரல்ல என்று மருளிச்செய்தற்கு விளங்க அருளிச்செய்கின்றார். பரமசிவன் அவ்வதிகார கர்த்தாக்களாகிய தாங்களும் தங்கள் சரீரங்களையும் தாங்களிருந்து சஞ்சரிக்கும் புவனங்கள் போகங்கள் அவற்றிற்கு ஆதாரமாகிய அண்டங்கள் அவற்றிற் காதாரமாகிய சாதாரணமான தத்துவங்களையும் தாமாக வுண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லவரல்ல. அச் சுத்தமாயையிற் றோன்றப்பட்ட அதிகார கர்த்தாக்களாகிய அணுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி மகா மந்திரேசுரரில் அதிகார கிருத்தியம் வேண்டாமென்று வெறுத்த மூன்றரைக்கோடிபேர் ஒழிந்த மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரர்க்கும் அவர்க்கேற்ற திருமேனிகளைப் பரமசிவனே உண்டாக்கும். அவர்களிற் பிரணவர் முதலாகிய அணுசதாசிவர் பத்துப்பேரும் பரமசிவனே தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட திவ்யாகமங்களை அதிகரித்துக்கொண்டு கீழுள்ள அனந்ததேவநாயனார் முதலான எட்டுப்பேரும், அதற்குக் கீழான மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரரு மற்றுள்ள விஞ்ஞான கேவலர்களுக்கும் அனுக்கிரக கர்த்தராக இருப்பார்கள். இனி, அட்டவித்தியேசுரர், மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரர் இவருள் அனந்ததேவநாயனாராகிய மகேசுரர் நின்மலனாகிய சிவானுக்கிரகத்தினால் அசுத்தமாயையில் உண்டாக்கப்பட்ட அண்ட புவனபோகம் ஆன்மாக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய சாதாரண தத்துவங்களையு மண்டலிகர் முதலிய பிரளயாகலரான சருவான்மாக்களுக்கும் அவரவர்க்கே தனித்தனி தோன்றப்பட்ட அசாதாரணமாகிய சூக்கும தேகங்களையு முண்டாக்குவார். இனி மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசர

ரும் அம் மாயையி னுண்டான தூல அண்டங்கள் புவனங்கள் போகங்கள் பிரளயாகலராவார் தூல சரீரங்களெல்லாவற்றையும் நின் மலனாகிய பரமசிவ னனுக்கிரகத்தினாலே யுண்டாக்குவர். அவர்க ளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரளயாகலருட் சிவானுக்கிரகத்தைப் பெற்றவரான நூற்றெருபத்தெட்டு உருத்திரர்களில் சீகண்ட பர மேசுவரராகிய உருத்திரமூர்த்தி பிரம விட்டுணுக்களுக்கு மற்ற சகல ருக்குந் தனுவாதிகளை யுண்டாக்கிப் பிரகிருதியிற் றோன்றப்பட்ட சாதாரண அசாதாரணமான தத்துவங்கள், அண்டபுவனங்களை யெல்லா முண்டாக்குவர். சீகண்டரால் உண்டாக்கப்பட்ட பிரமன் பிருதிவிமுத லாகாச மீறாகிய பௌதிகமாகிய பஞ்சபூதங்களி லுண் டாகிய தூலபரிணாமமான அண்டங்கள் புவனங்கள் சகலராயுள்ள வர் தூலசரீரங்களெல்லா நின்மலனருளினால் உண்டாக்குவர். அப் பிரமனால் உண்டாக்கிய பஞ்சபூதமட்டும் விட்டுணு நின்மல னருளி னாலே யிரக்ஷிப்பர். அப்படி யவர்களாலே யுண்டாக்கப்பட்டவரில் இந்திரன் விசுவகன்மா நவக்கிரகாதியாகிய அதிகார கர்த்தர்கள் நின்மலனருளினால் தங்கள் தங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட அதிகாரங் களைப் பண்ணி வருவர். அவர்களுள்ளும் பிறபட்ட புவலோக அரச ரான மனுமுதலாகிய அரசர்களும், விசுவகன்மாவி னம்சம் பற்றி வருஞ் சிற்பாசாரியர் முதலானவர்களுந் தேர்முதலிய வாகனங்கள் மூர்த்திகளான விக்கிரகபேதங்களையெல்லாம் நின்மலனருளினாலே யுண்டாக்கியும் போக்குவரவுகளைப் புரிவிப்பார்களென் றறிக. இத னாற் சொல்லியது சரீரங்களான அதிகாரகர்த்தாக்களெல்லாம் அவ னருளால் அபகர்த்தர்களாக இருப்பதொழிந்து பரமகர்த்தாவல்ல வென்பதாம். (எஉ)

[இன்னுமவர்கள் பரமகர்த்தாவல்லர் என்பதனை விளங்க அருளிச்செய்கிறார்.]

உற்பவத்து முடலாதி யுண்மையினு மொடுக்கத்தும்
அற்பறிவின் றிரோதான மனுக்கிரக மெனுமிவற்றுந்
தற்பரனால் விளைவுளதாந் தலைவரலர் தமோவினைக்குஞ்
சிற்கனன ஞானியம லன்சிவன்சா தகன்றேசால்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த காலந் தொலைந்து பரமசிவன் தனு கரண புவன போகங்களைத் தோற்றுவிக்கு மவதாரத்திலும், சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுக் கீழ்க்கிடக் கிற காலத்திலுந், திதிகாலந் தொலைந்து சருவசங்கார காலமாகிற அவ்வவதாரத்திலுந், திதிகாலந் தன்னிலுமாக இந்நான்கு காலத்தில்

திதிகால நீங்கலான மூன்றுகாலத்து மலபரிபாகம் வந்த ஆன்மாக்களை யெல்லாம் பரமசிவனே யனுக்கிரகம் பண்ணும்; அவர்களி லதிபக்குவராகிய சிலரைத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொள்ளும்; சிலரை யதிகார கர்த்தர்களாக்கி யவர்களைக்கொண்டு சுத்தமாயை நீங்கான இரண்டு மாயையி லுண்டாக்கப்பட்ட அதிகார கர்த்தாக்களுக்கெல்லாம் பரமசிவனால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட அனந்தாதிகளைக் கொண்டே அனுக்கிரகமுதலான பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்விக்கும். அவ் வேளையிலு மப்பரமசிவனால் மலக்ஷயம் பண்ணிக் கொண்டார்க ளொழிந்தார் தங்களால் அனுக்கிரகாதி வினைவை யுண்டாக்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள். அவ்வதிகார கர்த்தர்கள் தாங்கள் பரமகருத்தர்களல்ல. இனித் திதிகாலத்தி லதிகார கர்த்தர்களல்லாத மற்ற ஆன்மாக்களாயுள்ளவர்க ளிம்மலபரிபாகம் வந்த ஆன்மாக்களுக்கு மலமென்பது போக்கியுஞ் சில அறிவுடைத்தா யிருக்கிற ஆன்மாக்களைத் திரோதான சத்தி யவர்களுடைய மலசத்தியைச் செலுத்தாமல் கைவிட்டு அனுக்கிரகித்தவிடத்துங் குருமுதலான அதிகார கருத்தர்கள் மலக்ஷயம் பண்ணுவார்களென்ற அவ்விடத்துத் தொழிலுக்கும் ஞானசொரூபனு யநாதியே நின்மலனும் ஞானத்தைச் சாதிக்க வல்லவனுமான சிவனுடைய பராசத்தி யவர்களிடத்தில் இருந்துண்டாக்குமாதலா லவர்கள் பரமகர்த்தாவல்ல. அவர்களுக்கும் பரமசிவ னனுக்கிரகத்தால் அபரகர்த்தாக்களாகவிருந்து கர்த்தத்துவம் செய்வார்கள். (எஉ)

[இன்னும் பரமகர்த்தாவே மாயாகாரியம் எல்லாவற்றிற்குங்
கர்த்தாவென்றும், அவனுடைய சாமர்த்தியம் விளங்க
மூன்று * அனுமானப் பிரயோகங்களினலும்
ஏதுவாலும் இரண்டு செய்யுளால்
அருளிச்செய்கின்றார்.]

உண்மையினற் முதற்பக்கத் துறுதலினுஞ் சபக்கத்தும்
நண்ணுமுறு நான்கிறையை ஞாபகக்கா ரியம்பணுவா
னண்ணுமுரு வைந்தினையு மிருளினிநான் குருவினைமெய்
பண்ணினனு மவனறிவு முடலினியும் பலமாமே.

(இ - ள்.) முற்பக்கமாகிய இம்மண்ணிலே கடமுதலியவைகள் தோன்றுவதற்குத் தகுதியாயிருக்கை யுண்மையாகையால் அது சடமாதலினல் தானுகத் தோன்றமாட்டாது; ஒரு சேதனனை

* அனுமானம்-இம்மலைதீ யுடைத்தென்றற் போல்வது.

குலாலனால் அவயவி யவயங்களாகத் தோன்றப்பட்டவை காண்பத னால் சபக்கமென்ற மேலான மாயைகளிலுந் தனுகரண முதலி யவைகள் நான்குந் தோன்றுகைக்கு யோக்கிய முண்டாயிருக்கவும் அவைகளைத் தோற்றுவிக்கைக்கு அம் மாயைகள் சடமாகையால் அவற்றைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாது. ஆகையால், அத் தனு கரண முதலியவைகளை யவயவி யவயவம் பொருந்தக் காரியப்படுத்தித் தோற்றுவிப்பா னொருகருத்தா வுண்டென் றறியப்படுங் குலாலனைப் போல இன்னு மவனுடைய சத்தி சாமர்த்தியத்தையு மறிவின் பெரு மையையும் அறிவிப்போனாகச் சிவனுடைய விக்கிரகமென்று சொல் லப்பட்ட வுருவம் நான்கு முபய மொன்றுமாகிய ஐந்து விக்கிரகங்க ளையு மிருளற்று ஞானசொருபமா யிருக்கும் சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்னு மருவமாகிய விக்கிரகங்கள் நான்கையும், ஆக ஒன் பது விக்கிரகங்களையுங் காரியரூபமாகப் பண்ணினாலும் அந்தச் சரீரி யல்லாத பரமசிவனே யென்றறிக. அப்படியானால் சரீரமில்லாத பரமசிவனே யெல்லாவற்றையுஞ் செய்வானானாற் சரீரிகளான அதி கார கர்த்தாக்க ளிருக்க வேண்டுவானேன்? அவர்களாற் பயனில்லை யே யெனின், உடலிலியு மென்கிற வும்மையாற் சரீரமில்லாத பரமகர்த்தாவாலு மவனனுக்கிரகம் கொண்ட சரீரமுள்ள அதிகார கர்த்தாக்களாலும் விசுவம் பலப்படும்.

(வி - ரை.) இந் நூலில் வாராத பொருள்க ளெல்லாம் விரித் துக் கூறியது மற்றும் விரிந்த தமிழ் நூல்களிலு மாகமங்களிலுங் கண்டு விரித்துக் கூறியதெனக் கொள்க. * சித்தியார் சுபக்கத்தில்,

"வித்தைகள் வித்தை யீசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்தி ரங்க
டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமு
மூய்த்திடும் வயிந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே."

எனவும்,

‡ பரபக்கத்தில் புத்தன் மாத்துமிகன் மதத்தில்;

"அவையவம் பொருளாய்த் தோன்றும் அவையவ மழிந்தாற் பின்னை
யிவைபொரு ளென்ன வேறொன் றிலாமையாற் பொருள்க ளின்றாம்
அவைபொரு ளிலாமை யாலே யறிவுமின் றாகு மென்று
நவைதரு மொழியி னாலே நவிலுமாத் துமிகன் றானே."

எனவும்,

---

* சித்தியார் சுபக்கம் செய்யுள்-௩௪.

‡ பரபக்கம் மாத்துமிகன் மதம் செய்யுள்-௩.

"கருவி தனித்தனியே காணுயிர்கட் கெல்லாம்
புறமுடலார் தங்கும் பொழுது"

எனப் பதிபசுபாசவியலிலும் அருளிச்செய்தமையானுங் கண்டு கொள்க. இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும். (எச)

ஆயாம மறைபொழுதி லறைந்தவனு பாடணத்தாற்
றேயாரு மனுமான விதமூன்றி னுறத்தெருளத்
தாயானை யனைத்துயிர்க்குந் தற்பரனைச் சிற்கனனை
நேயாரு நெஞ்சினர்க்கு நிறையுறவே நிகழ்த்தினமே.

(இ - ள்.) பிராணயாமவிதி சொல்வதில் பிரசங்காப் பிரசங்கமாகிய அனுபாடணம் சொல்லத்தக்க சத்தி பொருந்துகையால் விளக்கம் அமைந்த அனுமானவகை மூன்றினாலும் அறிய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கு மாதாவாக விருக்கும் மேலாகிய பரமசிவனை ஞானசொரூபனை நேசம் உள்ள புத்தியை யுடையவர்களுக்கு ஏற்றக் குறைவு வாராம னிறைபொருந்தச் சொல்லுகின்றோம். (எரு)

[பிராணயாமஞ் செய்தற்கு மாத்திரை யுத்தமமாதி பேதத்தால் மூவிதமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

கைத்தலத் தாலே சானுப்
புரிவலங் கணிக்க வீரெட்
டத்தொகை யனைத்து மொன்றே
யாகுமாத் திரையா யாமத்
துத்தம நாற்பத் தெட்டா
மொருபது மிரண்டு நீச
மத்திம மெண்மூன் றங்கை
நொடியுமாத் திரைமாட் டார்க்கே.

(இ - ள்.) இடதுகையினால் இடது முழந்தாளைப் பதினாறுதரஞ் சுற்றி யெண்ணினால் ஒருமாத்திரை யெனப்படும்; அந்த மாத்திரைகொண்டு நாற்பத்தெட்டுப் பண்ணுவது உத்தமமான பிராணயாமம்; இருபத்துநாலு பண்ணுவது மத்திமம்; பன்னிரண்டு பண்ணுவது கனிட்டம்; இவ்வாறு செய்யமாட்டாதார் முற்கூறிய எண்ணிக்கையில் கைநொடி மாத்திரையா லுத்தமமாதி பேதத்தாற் செய்க. ()

[குசைநுனித் தீர்த்த பானத்தா லுண்டாகிய விசிட்டமும் பிராணயாம விசேடமு முணர்த்துகின்றார்.]

குசைநுதி நீரை நாளுங் குடித்திட விடைவி டாதே
தசதச வருடங் கூடத் தங்கிய பலத்தைச் சார்வார்

இசைவுடன் பிராணா யாம மியற்றின னொருகால் விண்ணில்
அசைவற விருக்க யாக மனைத்தையு மியற்றி னாரே.

(இ - ள்.) ஒருவ ரனுட்டானஞ் செய்த முடிவில் ஒருமாத காடோறுங் குசைநுனியில் விழுகிற சலத்தை வலதுகையால் பானஞ் செய்தவர் நூறுவருஷம் பிராணாயாமம் செய்த பலத்தைப் பொருந்து வார்கள். சொன்னபடியே பிராணாயாமம் செய்த பலத்தை யாரேனு மொருவ ரொருக்காற் பண்ணினலவர்கள் தவம் - யாகம் - தானம் - விரதம் - சிவதீர்த்தம் இவைகளா லுண்டாகும் பலங்களையும் பெற் றுச் சுவர்க்கத்திற் பொருந்தியிருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) குசை-தருப்பை. (எஎ)

[பிரத்தியாகாரத்தையு மதனாற் பெறும் பலத்தையு முணர்த்துகின்றார்.]

மனத்தையும் விடயந் தன்னின்
மறித்துளே யடக்கி வைத்துப்
பினைச்சவி யாமை செய்கை
பிரத்தியா காரம் வேதத்
தெனைத்துள யாக பேத
மனைத்தையு மியற்றி னார்கள்
மனத்தையு மறித்த மைந்த
ரவர்சிவ புரத்துள் வாழ்வார்.

(இ - ள்.) மனமும் விடயங்களும் போகங்களைப் புசிக்க வந்த விடத்தும், மிகுந்த பசிவந்தவிடத்தும் அதனிடத்துச் செலுத்தாமல் ஆமை யெப்படி தன் அங்கங்களை யுள்ளே யடக்கிக்கொள்ளுமோ அதுபோலத் தானுஞ் சலியாமல் மனத்தை நிறுத்துவது பிரத்தியா காரம். யாரேனுமொருவ ரிதனை நாடோறு மியற்றுகின்றாராயின் அவர் வேதத்தில் கூறுகின்ற யாகபல மெத்தனையுண்டோ அத்தனை யுஞ் செய்தவராவார்கள். அடைந்த பலத்தைச் சிவலோகத்தி லிருந்து புசிப்பார்கள்.

(வி - ரை.) ஆமைபோல் ஐந்தடக்கலை,

"ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்கல்"

என்னுந் திருக்குறளானும், அதற்குப் பரிமேலழக ருரையானு முணர்க. (எஅ)

[தாரணையு மதனாற் பெறும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.]

நிசையுட னிதயப் போதி னாட்டிய பொருளிற் சித்த
மசைவற நிறுத்த றானே தாரண மதனைச் செய்தார்
கசிவுறு மூவேழ் சுற்றங் கடுநர கதனின் மீட்டு
மிசையுறு சிவலோ கத்து ளிருப்பரோ விருப்ப மிக்கே.

(இ - ள்.) ஆசையுடன் மூலாதார முதலிய தானங்களி லங்கங்கே பார்க்கக்கடவ பொருள்களைக் குறித்து மேலே மேலே போய்த் தான் வேண்டிய பொருளில் நிறுத்துதல் தாரணை யெனப்படும். இப்படி யாரேனு மொருவர் நாடோறு மிதைச் செய்தா லிரங்குகின்ற தன் குலத்தி லிருபத்தொரு தலைமுறையுள் வெவ்விய நரகத்திற் கிடந்தாரை யெடுத்து மேலாகிய சிவலோகத்தில் உண்டான போகங்களை மிகுந்த ஆசையுடன் புசித்து அவர்களுட னிருப்பார்கள். (எக)

[தியானஞ் செய்யு முறைமையும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.]

ஆற்றிடைப் புனறா னெற்றே யவிச்சின மாக வோடன்
மாற்றற வற்றே யீசன் மலர்ப்பதத் தறிவை வைத்துத்
தேற்றுற நிற்கை தானே தியானமித் தியானஞ் செய்தார்
மாற்றியே நரகிற் சுற்ற மவர்களைப் போல வாழ்வார்.

(இ - ள்.) ஆற்றி லிடைவிடாமற் சலம் எப்படி யோடுகின்றதோ அப்படியே தான் கருதின பொருளை யிடைவிடாமற் றியானஞ்செய் திருத்தலே தியானயோகம். இத் தியானயோகத்தை யாரேனு மொருவர் செய்தால் அவருடைய சுற்றத்தா ரெல்லாரையும் நரகத்தினின் றெடுத்துச் சிவலோகத் திருத்தித் தன் தேகத்தைவிட்டவரைப்போன் றிருப்பார்கள். (அ0)

[இனி மந்திரஞ் செபிக்குமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

மானத மந்த மற்றைப் பாடித வசன மென்றாத்
தாமெரு மூன்றாஞ் சாற்று மந்திரந் தகைமை சார்ந்த
மானத மனத்தி னாலே மந்திரிப் பதுவே வாய்க்க
வேனைய மந்தஞ் சற்றே யிதமுற வியம்ப றானே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பாடிதம் - சொல்லல். (அக)

[இதுவுமது]

அருகிருந் தவர்தாங் கேட்க
வறைதல்பா டணமே யாகி

திருவுருக் கருதிச் செப்பிற்
சிறப்புடைத் தெல்லாந் தூல
வுரைதனிற் சிறப்பே மந்த
வுரையது தன்னிற் சாலப்
பெருமையை யுடைத்தே நெஞ்சிற்
பேசிடாப் பேச்சுத் தானே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'ஆதி திருவுருக் கருதிச் செப்ப' என்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (அஉ)

[மந்திரங்களை யுச்சரிக்குமிடத்து உச்சாரணபேத முணர்த்துகின்றார்.]

உற்றிடு முயிரோவ் வொன்றே
யுயர்ந்துயர்ந் தொருமூன் றாகு
மற்றைய வுன்ன தாதி
கூடவு மொன்பான் வாய்க்கும்
பற்றிட நாசி நீங்கப்
பத்துட னெட்டா மீரா
றுற்றிடு முயிரு மோர்ந்துச்
சரிக்கவே பலிக்கு மோதில்.

(இ - ள்.) அகாமுதலாக விருக்கிற உயிரெழுத்துத் தனித் தனி யுச்சரிக்குமிடத்து ஒவ்வொன்று மும்மூன்று பேதமாம். அதாவது, உயர உச்சரிப்பது உதாத்தமென்றும், தாழ வுச்சரிப்பது அனுதாத்தமென்றும், சமமாயுச்சரிப்பது சொரிதமென்றும் சொல்லப் படும். இம் மூவகையும் ஒவ்வொன்று மும்மூன்றாக ஒன்பது வகை யாம். அதாவது, ஒரு மாத்திரை கொண்டது இலகுவென்றும், இர ண்டு மாத்திரை கொண்டது குருவென்றும், மூன்று மாத்திரை கொண்டது புலுதமென்றும், இப்படி யுதாத்தமூன்று மனுதாத்த மூன்றுஞ் சொரித மூன்றுமாக ஒன்பதாம். இந்த வொன்பதையும் நாசியைக் கூட்டி யுச்சரிக்குமிடத்து சானுநாசிகமெனப் பெயர் பெறும். நாசி கைகூடாம லுச்சரிக்கும்போது நிரனு நாசிகமெனப் பெயர்பெற்று இப்படிப் பதினெட்டுப் பேதமாம். அகாமுதலிய உயி ரெழுத்துப் பதினாறுள் அலியெழுத்து நாலு நீக்கி நின்ற பன்னிரண் டுயிரெழுத்துஞ் செபகாலத்தில் அவ்வம் மந்திரத்துப் பிரயோகத்துக் கீடாக அறிந்து உச்சரிக்கில் மந்திரசித்தி வரும்.

(வி - ரை.) உதாத்தம், அனுதாத்தம், சொரித மென்பவற்றை முறையே எடுத்தல், படுத்தல், நலிதலென்பர் தமிழ் நூலார். (அரு)

[இப்படி மந்திரத்தின் விதியறிந்து உச்சரிப்பவர்களுடைய மகிமையை யுணர்த்துகின்றார்.]

அந்தரத் தியங்க வல்ல வசுரரு மணுக மாட்டார்
சிந்திய சித்தக் கொத்தைப் பேய்களுந் தீண்ட மாட்டா
செந்தழ லென்ன வஞ்சித் தீயவா யரவுந் தீண்டா
மந்திர நவிற்று வாரை மறலியு மஞ்சு மன்றே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய விதியை யறிந்து மந்திர முச்சரிப்பவர்களை ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கு மிராக்ஷதர்களுங் கிட்டமாட்டார்கள். பலவகையான சித்தத்தையுடைய அறிவில்லாத பேய்களுந் தீண்ட மாட்டா. பொல்லாத விடம் உள்ள வாயினையுடைய பாம்புகளுஞ் சிவந்த அக்கினியெனப் பயந்து தீண்டமாட்டா. இதுவல்லாமல் எல்லாரையும் வேதனைசெய்யு மெமராசனு மணுகமாட்டான் பயப்படுவான். (அச)

[இதுவுமது]

வினைகளு மஞ்சும் வெய்ய வினைஞரு மஞ்சு வார்க
ணினைவினி லிட்ட மெல்லா மவர்க்கொரு கணத்தி னேருந்
துனையவே சுழன்று போகுந் துட்டசார்த் தூல மற்று
மனிதரு ணல்லா ரேயோ வமரரும் வாஞ்சிப் பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துனைவு-விரைவு. சார்த்தூலம்-புலி. (அரு)

[சகற்பசெபஞ் செய்பவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

பரமனை யொருமை கூரப்
பாவனை பண்ணி யுள்ளே
யுரைதனி லதிக நூன
மொழியவே விதியி னோக்கிப்
பரவிடும் பத்தர் முன்னைப்
பாவமும் பறிப்பன் வேண்டும்
வரமெலாங் கொடுப்பன் வள்ள
முத்தியு மவர்க்கே வாய்க்கும்.

(இ - ள்.) மேலாகிய சிவனை மிருந்த வொருமைப்பாட்டுடன் மனத்தில் தியானம்செய்து அம் மந்திரத்தை யேற்றக்குறைவின்றி விதிப்படி யுச்சரித்துத் தோத்திரம்செய்து பத்தர்கள் முற்சனனத்தில் செய்த பாவத்தையுந் தீர்ப்பான்; அவர்கள் வேண்டும் வரத்தினையு மிம்மையிற் கொடுப்பான்; மோட்சமு மவர்களுக்கே சித்தியாம்.

(வி-ரை.) 'முன்னைப்பாவமும்' என்கிற வும்மை எதிரதுதழீஇ யது. பத்தர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தலால் 'வள்ளன்' எனச் சிறப்பித்தார்; இதனைத் "தற்பயன் குறியாது வேண்டுவார் வேண் டியவாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி" அங்ஙனங் கூறிய தென்பர் சிவஞான முனிவரும். வள்ளல் என வினை முடிக்க. (அசு)

[சமாதியி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

பொருளொ னு மாத்தி ரத்தாய்ப்
புலனிறந் திரவி கண் ணுக்
கிருளறுத் திலங்க லென்ன
வெண்ணகத் திலங்கி யெங்குந்
திரையற வுததி யெல்லாந்
தேங்கல்போல் விம்மிச் சித்தங்
கருதுரு வல்லா மூலங்
கண்டிரண் டறல்ச மாதி.

(இ-ள்.) உண்மைப்பொருண் மாத்திரையாய்க் கருவிகரணாதிக ளுடன் கூடாமல் சூரியப்பிரகாசங் கண்ணினிடத்து இருளைப்போ க்கிப் பிரகாசித்தல்போல் இவன் கருதப்பட்ட கினைவினுள்ளே பிர காசித்து ஆரவாரிக்கும் அலைகளறச் சமுத்திர மெல்லா விடங்களிலு நிறைதல்போல நிறைந்து பொலிந்து சித்தத்தாற் கருது முருவமல் லாத வெல்லாவற்றிற்குங் காரணமான சிவத்தைத் தரிசித் திரண்டற் றிருப்பதே சமாதி. (அஎ)

[சமாதி சித்தராகாதார்க்கு உபாய முணர்த்துகின்றார்.]

இடையினு மியங்கி டாதே பிங்கலை தனினும் வாயு
நடுமுனை நாடி தன்னி னடக்குமேற் சமாதி வாய்க்குந்
திடமுடைச் சிலையே யென்னச் சித்திர மெனவி ருப்பர்
விடயமு முணரா ரந்தக் கரணமும் வேறு பட்டே.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவர் சமாதி செய்யுமிடத்துப் பிராண வாயு இடையினும் பிங்கலையினு மோடாமற் சுழுமுனை நாடியில் நடக்குமிடத்து விடயத்தில் சித்தத்தை வையாம லந்தக்கரணங்க ளும் பசுகரணத்தைப் பொருந்தாமற் சிவகரணங்களாய்க் கடினத்தை

புடைய கல்லெனவுஞ் சித்திரமெனவு மிருந்து சமாதிசெய்தால் அவர்களுக்கே யச்சமாதி சித்தியாகும். (அஅ).

[சமாதி யடைந்தோர் நன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

அட்டமா சித்தி யென்ற வணிமாதி யவர்க்கே யாகு
மிட்டமாஞ் சந்தோ பேத மியற்றவும் வல்ல ரென்னின்
முட்டற வேத மாதி மொழியவும் வல்லர் நல்ல
துட்டியாற் சமாதி தன்னிற் றாங்கிய தூயோர் தாமே.

(இ - ள்.) நல்ல சந்தோஷமாகிய சமாதியைப் பொருந்திய மகாத்துமாக்கள் இட்டமா யிருக்கின்ற உத்தை முதலிய சந்தசு இருபத்தாறு பேதங்களையும் சொல்லவல்லவ ராவார்கள்; அதுவல்லாமல் விசாரிக்குமிடத்து வேதாகம புராணங்க ளனைத்தையுங் கடையோக ஓதவும் வல்லவராவார்கள்; அவர்களுக்கே அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்தியும் வந்து கைகூடும்.

(வி-ரை.) புத்தி காரியமாதலால் 'துட்டி' யெனச் சிறப்பித்தார்.

[முன் தொகுத்துப்போந்த அட்டமாசித்தியின் இலக்கண மீதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

அணுவினுநுண் ணுருவுகொள லணிமாவா முளற்றி
னதிவேகத் தியங்கியுந்தோய் வற்றவுட லகிமாத்
திணியபெரு வரையெனமெய்ச் சிறப்புறுகை மகிமாச்
சிந்தித்த பலமெவையுஞ் செறிந்துறுகை பிராத்தி
பிணைவிழியா ராயிரவ ரொடும்புணர்ச்சி பெறுகை
பிராகாமி யீசிதைமா வலியுமடி பேணன்
மணமலர்போ லெவரானும் வாஞ்சிக்கப் படுகை
வசிவசிதை வலியாராற் றடுப்பரிய வாழ்வே.

(இ - ள்.) அணிமா: பரமாவணுவைப் பற்ற அதிசூக்குமவடிவை யெடுப்பது. இலகிமா: மகத்தாகிய வேகத்துடன் சேற்றுக்குள் அழுந்தியிருந்தும் பிள்ளைப்பூச்சியைப்போற் சேறுபடாம லெழுந்திருப்பது. மகிமா: கடினமான பெரிய மலைபோல வடிவெடுத்தல். பிராத்தி: தான் யாதொரு வடிவங் கொள்ளவேண்டுமென்று மனத்திலே நினைத்தா லந்தந்த வடிவமா யந்தந்த போகத்தைப் புசித்திருத்தல். பிராகாமியம்: மாயன் ஏககாலத்தி லெப்படிப்பதினாயிரங் கோபாலபாலிகைகளைக் கூடி யவர்க்கவரா யிருந்ததுபோல் ஆயிரம் பெண்களை யேககாலத்திலே கூடியிருந்தனுபவித்தல். ஈசிதை: சகல தேவர்களை

யுந் தன்னாணையா னடப்பித்துக்கொள்வது. வசித்துவம்: தன்னை யாவ ராலு மணத்தையுடைய புட்பமெப்படி வாஞ்சிக்கப்படுமோ அதுபோற் சகலலோகங்களையுந் தன்வசமாக்குவது. வசிதையாவது: இவனுடைய பலத்தை மிகுந்த பலவான்களாலுந் தடுக்கப்படாமலிருத்தல். (௯௦)

[சமாதியை யடைந்தவர் சிறப்பும் பெறும் பயனு முணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

அடைந்திடுஞ் சமாதி யாளர்க்
கமரருஞ் சிறப்புச் செய்வார்
திடம்படு சித்தத் தாலே
யவற்றினைத் தீண்டா தார்க்கு
நடம்பயி லுதன் வேண்டும்
வரத்தினை நல்கி யென்று
முடன்பிரி யாத பேறு
முதவுவன் கருணை யுற்றே.

(இ - ள்.) சமாதியை யடைந்தவர்களுக்குத் தேவர்களுஞ் சிற ப்புச் செய்வார்கள். திடமான சித்தத்தால் அவ்வட்டமா சித்தியை விரும்பாதவர்களுக்கு நடனஞ் செய்யுஞ் சிவபெருமான் கருணை யமைந்து விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்து எக்காலமுந் தன்னிடத்தி னின்று நீங்காத முத்தியையுங் கொடுப்பான்.

(வி - ரை.) இதற்குத் தேவிகாலோத்தரத்தில் 'அட்டமாசித்தி முதல்' என்னுஞ் செய்யுளாற் காண்க.

தேவிகாலோத்தரம் ௫௪-ம் செய்யுள்.

"அட்டமா சித்திமுத லனைத்துள்ள பேறுகளும்
கட்டமாங் கதிகடரும் பாகதிகா ணக்கொடா
மட்டிலா மாலையாய் வியாபகமா யறிவாகிக்
கிட்டலா காமுத்தி மற்றிவற்றாற் கிடையாதே." (௯௧)

[பிராணாயாம முதலியவற்றை யுத்தரோத்தர விசிட்டமாக வுணர்த்துகின்றார்.]

அதிகமா யாமந் தன்னி
லறுவகை யடக்கு மாற்றால்
அதிகமே யதனி லுக்கை
மனத்தினை யனகன் பாதத்

தநிகமே யதனிற் சித்தத்
தவிச்சினத் தியான மம்ம
வதிகமே யதனி னுள்ளத்
தரணைவைத் தறையும் வாக்கே.

(இ - ள்.) காமக்குரோதாதிகள் வழிச்செல்லாம னிறுத்துவ தைப்பார்க்கிலும் பிராணாயாம மதிகம். அப் பிராணாயாமம் பன்னிரண்டு கொண்டது ஒரு தாரணை. அத் தாரணை பத்துக்கொண்டது கால மிடைவிடாமற் சிவத்தியானஞ் செய்வது. அதனைப் பார்க்கிலும் பன்னிரண்டு கொண்டது சமாதியென்பது. இதை இப்படிக் காலவரை யறுத்து வேதாகமங்கள் சொல்லும்.

(வி - ரை.) 'அம்ம' என்பது உரையசைக்கிளவி. (கஉ)

[செபத்தியானங்களும் இவற்றாற் பெறும்பலனு மொன்றுக்கொன்று அதிகமென்று உணர்த்துகின்றார்.]

வாக்கினு மதிக மூல
வாக்கினு மனத்தி னாலு
நோக்கரும் பொருளைத் தன்னு
ளுக்கற நோக்கு நிட்டை
நோக்கிடிற் பலங்க டாமு
நுவன்றவிம் முறையா னென்மை
யாக்குவ னவற்றை யெல்லா
மன்பருக் கநாதி முத்தன்.

(இ - ள்.) மூலவாக்காகிய வைகரிவாக்கா யுச்சரிக்கு மதனைப் பார்க்கிலும் மந்தவொலியாய் மந்திரத்தை யுச்சரிப்பது சிறந்தது. அதனிலு மானதசெபம் சிறந்தது. அதனிலும் வன்னரூபங்களோடு மூர்த்தியை மனத்தாற் தியானித்த லதிகம். அத் தியானத்தைப் பற்ற அதற்கு மேலாகிய சமாதியைப் பாராதே பார்ப்பது சிறந்தது. முற் கூறிய செபமுதலியவற்றின் பலன்களை யடியவர்க்கு அநாதி முத்தனாகிய பரமசிவன் கிரமத்தினால் அறிந்து அததற்கேற்ற பலன்களைக் கொடுப்பான்.

(வி-ரை.) ஈண்டு மூலவாக்கென்றது வைகரிவாக்கினை என்க. வைகரிவாக்கு உதானவாயுவைக் கூடிய பிராணவாயு தன்னோடு கூடி வந்த வசனசூக்குமை முதலான வாக்குகளைச் செவியின் பகுதியிலே கேட்க நினைத்த பொருள்களை யறிவிக்கும். இது தனக்கும் பிறருக் குங் கேட்க வுச்சரித்தல். (கரு)

[இதன்மேற் சிவயோகத்தால் நிட்டையடைந்தார் பெறும்பலன் உணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியச் சந்தவிருத்தம்

சிலரேண யோகர் திடமாக மேனி
சிவலோக ராக மெனவே
பலகாலம் வாழ்வர் படிநீதி யாள்வர்
பசுபாச நாச முறவே
நிலனீறு மாய வருகால மேய
நிகழ்வாய காய மறவே
மலமாசு மாய வமலேசர் பாத
மலர்சூடி வாழ்வர் மகிழ்வால்.

(இ - ள்.) சிவயோகத்தால் நிட்டையடைந்த ஞானயோகிகள் சிலர் சிவலோகத்தில் அச்சிவனுடைய சகளத் திருமேனிபோலச் சித்திபெற்றுப் பலகாலம் வாழ்ந்து உலகமெங்கு நீதிமுறைமையுடைய ராய்ச் சார்பைப் பற்றிவரும் பசுபாசங்கள் நாசமடையச் சஞ்சரித் திருந்து சருவசங்கார காலத்தின் மலக்குற்ற நீங்கவும் நிகழுஞ் சரீர மாறவும் பரமசிவன் சீபாதமலரை நிரதிசயானந்தத்தோடு பொருந்தி வாழ்வார்கள். (கச)

[இனி, இப்படிப்பட்ட சிவயோகிகளை வழிபட்ட அடியவர்கள் பெறும்பயன் உணர்த்துகின்றார்.]

அறுமாசை கோப மவைநாச மாக
வறுமேறு பாவ மறனு
மறவேசெய் பாவ மறனுக மாயு
மதுமாய மாயை யகலு
மதமாயை தானு மகமாயை தீரு
மதுதீர மூல மலமு
மறமூல நோயு மமலேசர் பாத
மடைவார்கள் யோக ரடியார்.

(இ - ள்.) முன் கூறப்பட்ட ஞானயோகிகள் அடியவர்கள் ஞானவான்களுக்கு அருள்வரவே பணிவிடை செய்கையாற் பரம சிவன் அவர்களுக்குக் காமக்குரோத லோபமோக மதமாச்சரியமாகிய அறுவகைப் பொல்லாப்பு நெருங்காதவண்ண நீக்கும். நீக்கவே ஆகா மியம் போம். போகவே அந்த ஞானிகள் அருளுக்கால் அநாதியே செய்த அளவில்லாத சஞ்சித கன்மங்களுங் கெடும். கெடவே சரீர மாய்ந்துபோம். அச்சரீர மெடாமற் கன்மமு மாயாகாரியமுமான

சரீரமுங் கெட்டுப்போம். போகவே யசுத்தமாயை நீங்கும். நீங்கவே சுத்தமாயைக் குள்ளீடாய் அசுத்தமாயா காரியங்களைச் செலுத்தும் சூக்குமை முதலான வாக்குக ளடங்கும். அடங்கவே சுத்தமாயை யடங்கும். அடங்கவே மூலமலமும் அகன்றுபோம். அம் மூலமலமாகிய நோயு மற்றுவிடவே நின்மலனாகிய பரமசிவன் சீபாதத்தை யடைவார்கள். (கஇ)

[இனிச் சிவன் சிவசத்தி விஷயம் வந்ததனால் ஆன்மா ஆன்மசத்தி விஷயம் உணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

சிவன்றனக் கவனி யந்தஞ்
செகமதி தூல தேகம்
அவனுடற் றால மாறா
ருருயிர் வர்க்கஞ் சூக்கம்
பவன்றனக் குயிர்க்கு மப்பாற்
பராபரை பரம சூக்கம்
அவன்சிவன் பரம சத்தி
தனையனு பவிப்ப னார்ந்தே.

(இ - ள்.) பரமசிவனுக்கு நாதத்தத்துவமுதல் பிருதிவி தத்துவம் வரையிலுமுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலு முண்டான அளவில்லாத அண்டங்களும் புவனங்களும், அளவில்லாத ஆன்மாக்களுடைய தூல தேகங்களெல்லாம் அதிதூலதேகமாயிருக்கும். அச் சிவனுக்குத் தூலதேகம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களா யிருக்கும். அளவில்லாத ஆன்ம சொரூபங்க ளெல்லாம் அச் சிவனுக்குச் சூக்கும தேகமா யிருக்கும். அவ்வான்ம சொரூபங்களுக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற மேலாகிய பரமசத்தி ஆன்மாக்கள் சொரூபத்திலு நுண்ணிதாய்ப் பரமசூக்குமமா யிருக்கும். அச்சிவன் தன் பராசத்தியினுடைய பேரின்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பான். (கசு)

[இதுவுமது]

பாரியைப் பரர்கண் பார்வைப்
படாப்பதி விரதை தன்னை
யாரிய முணர்ந்த காந்த
னவடனைத் திளைப்ப னார்ந்தே
பாரியைப் பார்கண் பார்வைப்
படாப்பரா சத்தி தன்னை

யாரிய னநாதி முத்த
னவடனைத் திளைப்ப ணர்ந்தே.

(இ - ள்.) ஆன்ம சத்தியாகிய அந்தந்த ஆன்மாக்களுக்கே யுரித்தாய்ப் பிறரிடத்துச் செல்லாது பதிவிரதையாகவே யிருக்கின்ற சத்தியை வடமொழியாகிய ஆகமங்களை நன்றாய் ஆராய்ந்த ஞானியாகிய புருஷன் மலத்திரையங்களுக்கு நீங்கிச் சிவ சாயுச்சியத்தைப் பெற்றபோது களங்கமற்ற வின்பம் அனுபவிப்பான், இனி அநாதி முத்தனாக விருக்கும் பரமசிவனும்.

(வி-ரை.) ஆகமங்கள் வடமொழியிலுள்ளன வாகலான் 'ஆரிய முணர்ந்த' என்றார். தன்னை விட்டு நீங்காதிருக்கும் பராசத்திபேரின்ப மனுபவிப்பான். (கஎ)

[ஆன்மா மல நீங்கினுற் றற்சொரூபந்தானே இன்பமாமெனத் தானிச்சித்தா லின்ப முண்டாகாது ஆன்மசத்தி யின்பமே யாமென் றுவமைமுகத்தா லருளிச்செய்கின்றார்.]

மண்டலத் தவரு மற்றை
யவர்களும் வாஞ்சை செய்தே
யொண்டொடி யாரை யின்ப
முறுவரே யவர்தோ ளொன்றிக்
கண்டிலர் தம்மைத் தாமே
காமுறல் களிப்பார் தங்கள்
எண்டனக் கெட்டா னிச்சித்
திறைவியைத் திளைக்கு மென்றும்.

(இ-ள்.) உலகத்தி லுள்ளவர்களு மற்றத் தேவர்கள் முதலானவரு மாசைப்பட்டுப் பெண்ணைப் புணர்ந்தே யின்பம் அடைவார்கள். அப்படி யல்லாமல் தன்னைத் தானிச்சித் தின்பம் உடையவர்களாகக் காணோம். அதுபோல ஆன்மாக்களுடைய அறிவுக்கெட்டாத பரமசிவன் தன் பராசத்தி யின்ப மனுபவிப்பான்; ஆதலால், ஆன்மாக்களுடைய சத்தி மலத்தை நீங்கின சாயுச்சியத்தில் ஆன்மா தன் சத்தி யின்பத்தை யனுபவிப்பான். (கஅ)

[சிவனுஞ் சத்தியும் ஆன்மாக்களுக்கு மாதா பிதா வென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

அணுக்களே யவர்க்கு மைந்த
ரன்னையு மத்தன் றானு

மணுக்களுக் கார்வங் கூர்ந்தே
யணுக்கடன் சத்தி யோடே
யணுக்களைப் புணர்ப்பர் சத்திப்
பருவமு மறிந்து தாமே
யணுக்கடஞ் சத்தி தன்னைத்
திளைப்பரஞ் சனமு மற்றே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களே அச் சிவபெருமானுக்கு மைந்தர்கள். அவர்கட்கு மாதாவும் பிதாவுமாகிய சிவபெருமானும் அவ் வான்மாக்க ளிடத்து விருப்ப மிகுந்து அவ் வான்மாக்களுடைய சத்தியுடன் அவ் வான்மாக்களைச் சத்தியின் பருவங்களையும் அறிந்து தாமே புணரச் செய்வார்; அதனால் அவ்வான்மாக்கள் தங்கள் சத்தியை மல நீங்கி யனுபவிப்பார்கள். (கக)

[இச் சிறப்பினையுடைய சிவதரிசனப்பட்டவர்கள் முறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.]

அநாதியே யமலன் றன்னை யகன்மனைக் காண்ப ரன்பர்
அநாதிய பசுபா சத்தை யறுத்தவ னருளி னாலே
அநாதியே யமலன் கன்ம மாயனு பவிப்ப ரென்பர்
அநாதிய பசு பாசத்தை யறுத்திலா ரறிவி லாரே.

(இ - ள்.) அன்பராகிய ஆன்மாக்கள் பரமசிவ னருளினால் அநாதியான பசு பாசங்களைப் போக்கி யநாதியே நின்மலனாகிய பரம சிவனைத் தன்னுள்ளத்தே தரிசிப்பர். அறிவில்லாத ஆன்மாக்கள் அநாதியாய் வரும் பசு பாசங்களை அவனருளாற் போக்கிக்கொள்ள மாட்டாமல் அவனிடத்துக் கலந்திருந்தும் அவனே செய்விக்கின்றா னென்னும் அறிவை இழந்து 'யான் செய்தேன்' 'பிறர் செய்தார்' என்னும் தற்போதத்தால் வருங் கன்மத்தை யனுபவித்தற்பொருட்டு இறந்து பிறந்து திரிவார்களென்று சொல்லுவார்கள் பெரியோர்கள்.

[தூலசரீரமுதல் ஒன்றுக்கொன்று அறியாவென்பதையும், ஆணவநோய் போனவிடத்து ஆன்மா சிவதரிசனப் படுமென்பதையு முணர்த்துகின்றார்.]

நோக்குமோ தூல வாக்கை
நுண்டனு வதனைத் தூல
நோக்குநுண் டனுவுந் தன்னை
நோக்குமோ மீது மாக்கை
நோக்குமா ருயிருந் தன்னை
நோக்குமோ மீது மெல்ல

நோக்குநின் மலனை நோக்கு
நோக்கறத் தனையு நோய்போய்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'நோக்குமோ' என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது. (௧௦௧)

[முற்கூறிய சிவதரிசனப்படுவதைத் திட்டாந்தமிட்டு உணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையி னாவி யென்ன
வமலனு ருயிரின் வாழ்வ
னோக்கிலர் மூல நோயால்
நோலறி வடங்கி நொய்யார்
நோக்குவ ரமலன் மூல
நோய்வலி யடக்கப் பாகத்
தோக்கொளி யுணர்வைச் சேர்ந்தா
ரெனலுப சாரத் தொன்றும்.

(இ - ள்.) சரீரத்தில் ஆன்மா வியாபித்திருப்பதுபோல அவ்வான்மாவினிடத்திலுஞ் சிவன் வியாபித்து நிற்பான். இவ்வாறு வியாபித்திருக்குஞ் சிவனை யாணவமல மேலிட்டால் இச்சா ஞானக் கிரியைகளாற் றடைபட்டுக் கிஞ்சிக்கியர் தரிசிக்கமாட்டார்கள். பக்குவான்மாக்களுக்குப் பரமேசுரன் ஆணவமல சத்தியைக் கெடுத்துத் தான் இரண்டற நிற்பதனைத் தரிசிப்பிப்பான். இப்படி தரிசனப்பட்ட பிரகாசத்தையுடைய அறிவைப் பொருந்தினவர்கள் முன்னில்லாததை யிப்போது சென்று கூடினார்க ளென்பதல்ல. கண்ணிற் காசம் போனவாறே கண்ணுக்கு மிக்க பிரகாச முண்டானதுபோல இவனுஞ் சிவனது பிரகாசத்தைப் பொருந்தினனென்பது உபசாரம்.

[அதற்கோர் திட்டாந்த முணர்த்துகின்றார்.]

இருட்டெலை யிருந்தான் றுஞ்சா
விணைவிழி யொளியவ் வெல்லைப்
பொருட்டனைப் புணர்ந்துங் காணு
தொளியுறிற் புதைந்து நின்ற
விருட்டற வுடலைக் காணு
மேனைய யாவுங் காணும்
பொருட்டனிற் புணர்ச்சி கண்ட
பொழுதெனப் புகல்வ ரேயோ.

(இ-ள்.) ஒருவ னிருட்டறையில் விழித்திருக்கின்றவனுடைய கண்ணிற் பிரகாச மவ்விடத்தி லிருக்கும் பதார்த்தங்களுடன் சம்பந்தித் திருக்கையினு மறியான். பின்பு விளக்கு வந்து இருளைப் போக்க அப்போது தன் சரீரத்தையும் அங்குள்ள பதார்த்தங்களையுங் காண்பதுபோல ஆன்மாவினுடைய சத்தியைத் தடுத்த மலம் சிவசத்தியினால் நீங்க அது நீங்கினவிடத்து ஆன்மதரிசன மூண்டாம். அதற்குமேல் அருட்டெரிசனமுஞ் சிவதரிசனமும் பெற்று அதனுடனே கூடியிருப்பார்கள். (௧0௩)

[ஆன்மா சிவனைக் கூடினு னென்பதை ஏகதேசமென்று ஆசங்கித்து அதனை மறுக்கின்றார்.]

கூடுத லேக தேசி யெனுமிரு பொருட்கே கூடு
மோடிவான் றேடிக் கூடு மவரெவ ருயிரு ளெனம்
வாடலுந் தன்னுண் மெய்யை நோக்கற நோக்கு வானி
னீடொளி படல நீங்கக் கண்டணி னிகழு மன்றே.

(இ-ள்.) ஆன்மா சிவனைக் கூடினு னெனில், ஏகதேசியுமாய்க் கடபடாதிகளைப்போலப் பிரிந்து இரண்டு பொருளாய்விடும். அது எப்படி யெனில், வியாபியாயிருக்கின்ற ஆகாயத்தை விரைவில் தேடிக் கூடுகின்றே மென்கின்றவ னெவன்றான் சொல்லுவன். ஆனால், கூடுமென்று சாத்திரஞ் சொல்வ தெப்படி யெனில், ஆன்மசத்தியைத் தடைசெய்யு மாணவமலம் அருளாற் போகவே யப்பொழுது தற்சொரூபமும் விளங்கி அதற்கு மேலாகிய பதிசொரூபத்தைப் பாராமற் பார்த்திருப்பதுபோல வெனில், ஆகாசத்தில் விளங்கும் சூரியகிரணம் மேகத்தினாலே தடைபட்டபோது காணுமல் அது நீங்கினபோது அப்பிரகாச மிவனுடைய கண்ணுக்குத் தோன்றுவது போல. (௧0௪)

[பேதாபேத மென்பதை மறுத்து ஆன்மா சிவனுடைய ஐக்கியத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

பேதமே லேக தேசி முத்தியிற் பிரானு மேக
வாதரு மயக்கஞ் செம்பு மலினநா சகனு மொன்றே
ஆதலா லிரண்டு மல்லா வபேதமே யமல னாவி
வேதக ருயிருங் கண்ணும் வேறென வொன்று மென்னார்.

(இ-ள்.) ஆன்மாவுஞ் சிவனும் பேதமென்று நீ சொல்லுவையானால், ஏகதேசியாய் விடும். அப்படியல்ல, முத்திநிலையி லான்மாவுஞ் சிவனுமொன்றென்னி லேகான்மவாதமுமாய் மயக்கத்தையுங்

கொடுத்துவிடும்: அப்படியானாற் குற்றம் யாதெனிற், செம்புந் தன்னுடைய களிம்பைப்போக்கு மிரதகுளிகையுமொன் றல்லவே; ஆகையான், முற்கூறிய விரண்டுமில்லாமல் ஆன்மாவுஞ் சிவனு மபேதமாயே யிருக்கும்; வேதாகமங்களை யுள்ளபடி யறிந்த ஞாதாக்க ளான்மப் பிரகாசமுங் கண்ணினுடைய பிரகாசமும் கலந்தவிடத் தவ்விரண்டையும் பிரித்து வேறென்று மொன்றென்றுஞ் சொல்லார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மை யிறந்தது தழீஇயது. (௧௦௫)

[இவ்வாறு கூறிய முத்தான்மாக்களிடத் துண்டாகிய ஆணவமல மவர்களை வேதனைசெய்யாமல் நாசமுமடையாநிற்கு மென் றுணர்த்துகின்றார்.]

கடல்விடங் கொல்லுங் கண்டார்
தம்மையுங் கால காலன்
மிடறுறுங் கொல்ல வல்ல
மிடலிலே யெற்றே யற்றே
யடியிணை சரண மென்றே
யமலனை யடைந்தார் தங்க
ணடல்வலி யடங்கன் மூல
மலத்தினுக் கழிவு மின்றே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் திருப்பாற்கடலில் அமிர்தங் கடைந்த காலத்தில் உண்டான ஆலகாலவிஷம் கண்டவர்களையுங் கொல்லுமித்தன்மையையுடைய விடங் காலனுக்குங் காலனாகிய பரமசிவன் கண்டத்தில் வந்து பொருந்தியிருக்கவு மவரை வாதியாது எப்படித் தன் வலிகெட்டு நின்றதோ அப்படியே பரமசிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை யடைந்த முத்தான்மாக்களை மலசத்தி வேதனை செய்யாமற் றானுங் கெடாம னிற்கும்.

(வி - ரை.) உம்மை உண்டாரையுங் கொல்லுமென்பது பட நின்றது. மலங்களுட் சிறந்ததுபற்றி 'மூலமும்'என் று சிறப்பித்தார்.

[அநாதியான ஆணவமலசத்தி முத்தியிற் கெடுமென்று சொல்லின், ஆன்மசத்தி சிவசத்தியுங் கெடாதோ வென்னக், கெடாதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அடங்குமே லநாதி மூல மலவலி யதனைப் போல
வடங்கிடு மநாதி முத்தன் வலியணு வலியு மென்னி
லடங்கிடா தநாதி முத்தன் சத்தியாற் றடுக்கும் பாச
மடங்குறுண் ணுக்கை நீங்க வனுவறி வதீதத் தாசால்.

(இ - ள்.) அநாதியாயுள்ள மூலமலமாகிய ஆணவ மலத்தின் சத்தி சிவசாயுச்சிய மடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு அடங்குமென்றது ஆணவமல மொன்றாயிருக்கையாலேனு மவர்களை மறைப்பது தனித் தனி சத்தியாக மறைப்பிக்கும். ஆகையால், அந்தச் சத்திமாத்திர் மறையாம லந்தச் சத்தி கெட்டுப்போகாமலு மிருக்குமென்று சொன்னதைப்பற்றி, அநாதியாக மறைத்திருக்குஞ் சத்தி மறையாது தன் வலிகுன்றி யடங்குவதனால், அதுபோல, அநாதி முத்தனாயிருக்கிற பரமசிவன் சத்தியு மநாதியாயுள்ள ஆன்மாவினுடைய சத்தியும் வலியுங்கெட் டடங்குமென்று நீ சொல்லினால் அநாதியே மலத்திரயமு நீங்கி விளங்கப்படும் சிவனுடைய சத்தி யடங்காது. ஆணவமலசத்தியாகிய பாசத்தை மேலிடவொட்டாம லான்மாவினறிவு பிரகாசிப்பிக்கு நுண்ணிதாகிய சூக்குமதேக நீங்கிய அதீதாவத்தையி லாணவமலத்தால் ஆன்மாவினுடைய அறிவற் றடங்கும்.

(வி - ரை.) ஆன்மா மோக்ஷத்தைப் பெற்றவிடத்து ஆணவ சத்திகெடாம லடங்குமென்றதுஞ், சகலத்திற் றத்துவங்களாகிய சூக்குமதேகங் கூடியவிடத்து ஆன்மசத்திக்கும் விளக்க முண்டாயுந் தத்துவங்களாகிய சூக்குமதேக நீங்கிய அதீதாவத்தையில் மலசத்தி மறைப்பால் ஆன்மசத்தி யடங்கியிருக்குமென்றும், பாசசத்திகளுக்குக் கேடில்லை யென்றுஞ் சொன்னதாம். (கoஎ)

[மேல், ஆன்மா பரமசிவனுடைய வயிக்கிய முணர்த்துகின்றார்.]

ஏகமன் றிறைவ னாவி
யிரண்டுமன் றபேத மென்றே
யாகம வேத மெல்லா
மயிக்கிய பதத்தி னாலே
யூகமுள் ளவர்தம் முள்ளத்
துணர்த்திடும் பிரத்தி யாயத்
தாகமு மற்றொன் றென்ப
ரயிக்கிய பதார்த்த மூனர்.

(இ - ள்.) ஆன்மாவுஞ் சிவனு மொன்றல்ல இரண்டுமல்ல என்று வேதாகமங்களெல்லா மவர்களிருக்கின்ற வயிக்கியத்தினால் அபேதமென்றே சொல்லும். இப்படி விவேகித்துப் பிரத்தியமென்னுஞ் சத்தத்தினால் இதற்கு அயிக்கியபதமென்ற பதத்தின் அருத்தத்தை யொன்றென்று சொல்லுவார்கள்.

(வி - ரை.) 'பிரத்தியம்' என்பது அறிவு. (கoஅ)

[முற்கூறிய அயிக்கியத்துக் குதாரண முணர்த்துகின்றார்.]

தருநிழ லொன்றோ வன்றே தனித்திரு பொருளோவன்றே
பரமனு முயிரு மிந்தப் படியென வபேதம் பாரார்
ஒருபுடை யேக தேச மெனவுவ மான மோரார்
அரிவைசொல் லமிர்த மென்று னாவினு லறிவ தோசொல்.

(இ.-ள்.) மரமு நிழலு மொன்றென்று சொல்லப்படமாட்டா; அல்லாமல் இரண்டென்றுஞ் சொல்லப்படமாட்டா. ஆதலா லிவை யிரண்டு மொன்றுக்கொன்று இப்படி பிறிக்கப்படா திருந்ததுபோலப் பரமசிவனும் ஆன்மாவு மிப்படிப் பிறிக்கப்படாம லிருக்கிற வயிக்கியத்தை விசாறித்தறியார்கள். எந்தவிடத்திலுந் திட்டாந்தம் சொல்லுவதெல்லாம் ஏகதேச திட்டாந்தமே அல்லாமல் முற்றுமல்ல. அது எப்படியெனில், இவள் சொல் அமிர்தம் போல விருக்குமென்றால் அதை நாவினற் பருகி அதன் சுவை இன்னபடி என்று சொல்லப்படாது. (க0க)

[இப்படி ஆன்மாவுக்குஞ் சிவனுக்கு மிருக்கிற வயிக்கத்தை அறியாமல் மாயாவாதி யொன்றென்று சொல்வதை மறுத் துணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

அத்துவித மென்றசொ லுமுன்முறையி னுய்க
வத்துவய மென்றசொ லுமம்முறையி னுய்க
முத்தனிணை யற்றொருவ னென்றுமொழி வேதத்
தத்தமறி யாரமல னுவிமல மென்பர்.

(இ - ள்.) அத்துவிதமென்ற சொற்பொருளை முன்னே ஆசிரியர்கள் சொன்ன முறைமையில் விசாரிக்க! அத்துவயமென்ற சொற்பொருளையு மவ்வாறே விசாரித்தறிக! அநாதிமல முத்தனும் தனக்கொப் பொருவருமில்லாதவனுமென்று வேதமெடுத்துக் கூறு மவ்வுண்மைப் பொருளை யறியாமல் நின்மலனுகிய பரமசிவனையுஞ் சமலனுகிய ஆன்மாவையும் அவித்தையாகிய மலத்தையு மொன்றென்று கூறுவது கூடாது.

(வி - ரை.) இதனைச்,

(சிவஞானபோதம் உ-ம் சூத்திரத்து நேரிசை வெண்பா.)

"பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணரு

ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்று
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.''

என்னுந் திருவாக்காலுந் தெளிக. (கக0)

[அதற் குதாரணமாக ஆறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பார்த்திவனு மேவல்வினை பற்றினரும் வாழ்வுந்
தீர்த்தரச னேவலிடா சேருநரு மொன்றோ
வார்த்தவுட லோவறிவ னுருயி ரனைத்து
மூர்த்தமவன் மூர்த்தியென வோர்கவறு மோகம்.

(இ - ள்.) அரசனும் அரசனுக் கேவற்றொழில் செய்வோரும், அவனுடைய நால்வகைச் சேனையு முலகத்துள்ள ஆன்மாக்களுக்கு இடர் வந்தபோது தீர்த்து மவர்கள் செய்த குற்றத்தை யறிந்து தண் டித்தும் போக்கப்படுவதால் அரசனும் அவனேவற் றொழில் செய் யும் அப்பிராணிகளு மொன்றல்லவே. அதுவல்லாமல், சத்த தாதுக் களா லெடுக்கப்பட்ட சரீரமும் ஆன்மாவல்லவே. ஆனால், அது எப்படியெனில், எல்லா ஆன்மாக்களு மவனுக்கு வடிவாகவும் அச் சிவ னவ்வடிவுக்கு மூர்த்திமானுகவு மிருக்கு முறைமையை விசா ரித் தறிவையாறு லுன்னிடத் துண்டாகிய அஞ்ஞானம் போம்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் எதிர்மறை. (ககக)

ஊடவிரு வர்க்கொழிய வுண்டுகொ லொருத்தர்க்
கேடணையு மேவலெழு வாயுமிய னூலு
மூடருண ரார்மலைவு றின்றொடுபி னென்றே
தேடுவர் சிவன்றனையு மாதரவு செய்தே.

(இ - ள்.) இருவர்க்கே சண்டை யொழிந்து ஒருவர்க்கது வில்லையே. அவ் வேடணையு மொருவன் போ வாவென் றேவுதல் முதலியனவும் இம்முறைமைகளைப் பிறித்து முன்றொடு பின் பொருள்கோள் மலைவில்லாமல் சொல்லுஞ் சாத்திரத்தி னுண் மையு முணராமல் அறிவற்றவர்கள் சிவனு மான்மாவு மொன்று ஞற் சிவனை ஆதரவுடன் கூடவேண்டுமென்று விசாரிப்பது எதற்கு?

(வி - ரை.) ஏடணை-விருப்பம்; அது அருத்தவேடணை, புத் திரவேடணை, உலகவேடணை என மூவகையாம். ஓகாரம் வினைப் பொருளது. (ககஉ)

பொத்தையுட லூனுமற வேயருள் புரிந்து
தத்துவ மசிப்பொரு டருங்குரவ ஞரென்
றத்தவுத யத்தவல மாசிவனை யறத்தே
சித்திபெறு மோபிரம மென்சொலிது செப்பாய்.

(இ - ள்.) பொந்துபோல ஊன் அமைந்த உடலை விடுவித்துத் தத்துவமசியென்னு மகா வாக்கியப்பொருளை யுபதேசித் தனுக்கிரகஞ் செய்யு மாசிரிய னெவனென்று தேடி அதனாற் றற்பதமாகிய சிவனையுந் தொம்பதமாகிய ஆன்மாவையும் அசிபதத்தா லயிக்கியம் செய்யப்பட்டு இருந்த வுபதேச காலத்தாற் பொல்லாத அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிச் சித்தியை யடையுமோ பிரமம் நீ சொல்லுவது வென்னை சொல்வாயாக !

(வி-ரை.) ஓகாரம்-எதிர்மறை. சொல் ஐயத்தின்கண் வந்தது.

(திருமந்திரம், மூத்துரியம், எ-ம் கவி.)

"தொம்பதந் தற்பதந் தொன்முத்து ரியம்போ
னம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நற்று
வம்புலி யுன்னு வதிருக்கத் தப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே."

என்னுந் திருமந்திரத்தாற் காண்க. (ககரு)

விண்டனு பவத்தெழு விருத்தமெழு வாயு
மண்டமவ னன்றவன தாகமய லென்றே
கொண்டவர்கள் விண்டவர்கள் கூடினர்க ளாகம்
பண்டைய பராபர னிணைக்கமல பாதம்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய தத்துவமசியி லயிக்கியத்தை யொன்றென்பையாகு லுன்னிடத்தில் விளங்கிய வனுபவத்துக்கு மாறுபாடாய்விடும். அண்டச முதலாகிய நால்வகைத் தோற்றமு மவனிடத்திற் றோன்றியதல்ல. அதற்கு அவன் பின்னமென்று யார் கொண்டவர்கள் அவர்களே சரீரபந்த நீங்கினவர்கள் ஆகையால், அநாதியான பரமசிவன் சீபாத மடைந்தவர்கள். (ககசு)

மோசக லுயிர்க்கிரு ளநாதிமல முத்தன்
பேசுமியல் வேதமொழி பெற்றுமறி வற்றார்
மாசறிவி னர்சிலர்கண் மற்றையியல் பெற்றார்
தேசில ருணர்ச்சியினு மென்றறிக திண்ணம்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலத்தைப் போக்குகின்ற அநாதியே மலமில்லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதவாக்கியத்தி னுண்மையைப் பெற்றிருந்து மறிவில்லாதவர்களே யான்மாவுஞ் சிவனு மொன்றென்பார்கள்; அதுவல்லாமல் வியாழபகவான் முதலா னோரால் சொல்லப்பட்ட குற்றமமைந்த சாத்திரத்தை யோதி அத னுண்மையை அறிந்தார்களேயானாலும் அவர்களறிவு விளங்கினவரோ யல்லவென்று நிச்சயமாயறி. (கக௫)

ஆக்கைசட மாருயிரை யின்றியசை யாது
நோக்கிலர்கொல் பாவையுட லாவியெனு நொய்யார்
சாக்கியரு மற்றையர்க டாமுமுரை யானு
மேக்கில ருணர்ச்சியினு மென்னையவர் வீடே.

(இ - ள்.) சரீரம் சடமாகையால் ஆன்மாவை யல்லாம லொருக்காலுஞ் சேட்டிக்கமாட்டாது; அதனை விசாரிக்கிலர் கொல்லோ, மரப்பாவை சூத்திரதாரியை யல்லாமல் சேட்டிக்கமாட்டாதுபோல. அதுவல்லாமல் அற்பராயிருக்கிற சமணரு மற்ற சமயிகளும், சாத்தி ரத்தைப் படித்தறிந்தார்களே யானாலும் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயமுத்திகளைச் சாதித்தார்களே யானாலுந் திரும்புமுத்தியாதலா லது பரமமான முத்தி யல்லாமையால் அவ்வறிவில்லாதவர்கள் சொல்லுகிற முத்தி யெப்படிதான் கூடும்? (கககூ)

[மேற் பர முத்திகளை மறுத்துத் தமது முத்தி யீதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

கந்தமறல் மந்தமறல் கட்டுருவெண் சித்தி
யந்தமறி வூறுகட காசமற லப்பு
முந்தவரை யுற்றதிரண் முத்தியல முத்தி
பந்தமற வின்புறல்பி றப்பிலி பதத்தே.

(இ - ள்.) உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞான மென்கிற பஞ்ச கந்தமுங் கெடுவதே முத்தியென்று சொல்லும் புத்தன் முத்தியும்; விரைவில் வெவ்வேறு உருவங்கொள்ளும் அணிமா முதற் பிராகாமிய மீறாகிய அட்டமாசித்தியென்று சொல்லப்பட்ட யோகிகள் முத்தியும், ஆகாயம் பாத்திரவசத்தால் கடாகாச மடாகாச மாயிரண்டாய் நின்றாற்போலவும், ஒரு சந்திர னுபாதிவசத்தாற் சார்வங்கடோறும் பலவாய் நின்று தோன்றினாற் போலவும், பிரமம் மாயாகாரியங்களான தேகங்கடோறு நின்று முத்தியி லொன்றா மென்னு மாயாவாதி முத்தியும்; மகாமேருவையடைந்த காகம் பொன்னிறமானாற்போலவும், உப்பளத்தையடைந்த திரணதிக ளவ்

லுப்பேயானது போலவுந் தன்மைகெட்டு ஒன்றுமென்னும் சிவசம வாதி முத்தியு மிவைகளற்ப முத்தி யாதலா லிவை பரமமுத்தி யல்ல: ஆனால், உமது முத்தி யாதெனில், ஆணவாதி பந்த நீங்கிச் சனனமரணமில்லாத சிவனது ஸ்ரீபாதத்தை யடைந்து சிவானந்தானு பூதியைத் திளைத்திருப்பதே முத்தி. (கக௭)

[அம் முத்தியை யடைந்தவர்கள் திரும்பார்க ளென்பதும்,
சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்யார்க
ளென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

விண்டவர்கண் மூலமலம் வீற்றிவர மீளார்
பண்டைமுறை நாடுடல் படைப்புநிலை யீறுங்
கண்டனையி றந்தவுயிர் காரணனி டத்தே
யுண்டுலவி டாதகிழி யுற்றபொரு ளொத்தே.

(இ - ள்.) கண்ணிற் காசம்போக்கக் கண் விளங்கியதுபோல மூலமலத்தை நீங்கிச் சருவஞ்ஞத்துவத்தை யடைந்தவர்கள் ஆற்று நீர் சமுத்திரத்தை யடைந்தா லது மீளாதவாறுபோல மோக்ஷத்தைப் பெற்று மீண்டுவந்து உடலெடுக்கார்கள். அதுவல்லாமல் சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்களையும் பண்ணார்கள். மீளாத முத்தியடைவார்க ளானாற் சிவனுக்குப் பஞ்சகிருத்திய மெப்படியெனில், அநாதியே ஆன்மாக்க ளளவற் றிருப்பார்கள்; அது எவ்வாறெனில், உலவாக் கிழி யெடுக்கவெடுக்க யெப்படித் தொலையாம லிருக்குமோ அது போல முத்தியடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு மளவே யில்லை. இனி முத்தியடையப் போகின்ற ஆன்மாக்களுக்கு மளவில்லை.

(வி-ரை.) (திருவருட்பயன், உயிரளவைநிலை, செய்யுள்-க.)

"பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை."

என்னுந் திருவாக்கினானு முணர்க. (கக௮)

[ஆசிரியன் உபதேசத்தைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்த
வேண்டு மென்பதும், அபக்குவர்க் குணர்த்தினாற்
குற்றமென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையினை யைந்தலைய நாகமென வஞ்சி
நீக்கநினை வார்க்குருசி நேயமுட னிந்த
வாக்கறைக மற்றையர் தமக்கறையு மாந்தர்
நீக்குழியி னாழ்ந்தழிவர் சேர்ந்தவரு மாய்ந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சேர்ந்தவர் என்பது கேட்ட மாணாக்கரை. (கககூ)

[பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிக்காத ஆசிரியனுக்குக் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

உற்றசிறை சாலையென வூனுடல்வெ றுத்தே
நெற்றிவிழி நின்மலன தாளிணையி னேய
முற்றவர்த மக்குருகி யோதுதல்செ யாத
குற்றமுடை யானுமழல் வீழ்வனயர் கொண்டே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉ0)

[பக்குவர்க்குப் போதித்த ஆசிரியரு மவரிடத்துக் கேட்ட மாணாக்கரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

ஆசிலர் தமக்குருகி யன்புட னுணர்த்துந்
தேசிகனுந் தேர்ந்தவருஞ் சேர்ந்துசிவ லோகம்
வாசமலர் மேலுறைவர் மாசறவு மந்தத்
தீசனடி கண்டனுப விப்பர்தம தின்பம்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉக)

[பரமசமயிகள் வந்து மேலிட்டவிடத்து அவர்களைக் கண்டிக்கு மாற்றல் தன்னிடத் துண்டாயிருக்கவு மவர்களைக் கண்டியாதிருந்தவர்களுக்குக் குற்றம் 'ஒப்பின் முடித்தல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

நிறுத்திட வலானமல னூனெறியை யென்று
மறுத்திட வலானவல மார்க்கமய லுற்றே
நிறுத்திலன் மறுத்தில னெனிற்கரி சன்நேச
மறுத்தவனை மாய்க்கைகரி சல்லவற மாமே.

(இ - ள்.) புறச்சமயிகளாகிய பொல்லாதோர் தத்தங் கோட்பாடே சிறந்ததாகச் சாதிக்கவந்தவிடத்துப் பரமேச னருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை யுள்ளவாறறிந்த ஆசிரியன் அந்தந்த மார்க்க நூல்களைக் கண்டித்துத் தன் மதத்தைத் தாபிக்கவல்லவனு யிருந்துந் தன்னுடைய மதம் மேலான மதமென்று சாதித்து நிறுத்திவிடா திருப்பானுனல் அப் பாவியினிடத்து நேசம் வையாம லவனைச் சீயென்றுவர்த்தல் குற்றமல்ல, அதுவே சிறந்த தருமம். (கஉஉ)

[வேதாகமத்தை யுணர்ந்தவர்கள் அறமுதலிய மூன்றைத் தமிழாற் சொல்வதன்றி வீட்டுநெறியைத் தமிழாற் சொல்லவேண்டு மிடத்துக் கவுடமாக வுரை செய்க வென் றுணர்த்துகின்றார்.]

செந்தமிழி னின்பமிறு வாயலது செப்பார்
அந்தமிலி யாதியுமி லானுரையை யாய்ந்தார்
செந்தமிழி னுங்கவுட மாகவுரை செய்தார்
இந்தயுக காலகலி யீட்டறநல் வீடும்.

(இ - ள்.) தேவர் செந்தமிழில் அறத்துப்பால் முதலிய மூப் பாலுமோதி வீட்டுநெறியை விரித்துச் சொன்னாரில்லை. சிவவாக்கி யத்தை யுணர்ந்தவராதலாற் பக்குவான்மாக்களே மோக்ஷமடையும் பொருட்டுங் கலிகாலத்தின் வலி தொலைதற்பொருட்டுங் கவுடமாக மெய்யுணர்தலென்னு மதிகாரத்தாற் கூறினார். ஆளுடையதேவ நாய னார் திருவுந்தியாரென்னுஞ் சாத்திரத்தைக் கூறியதனாற் றமிழாற் கூறினுங் குற்றமில்லை.

'வீடு என்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத் தாகலின் துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகை யாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமே யாம்' என்பர் திருவள்ளுவனார்க்குப் பரிமேலழகரும். ஏனை மூன் றென்பது அறம், பொருள், இன்பங்களை. நூல்களென்றது தமிழ் நூலே.

(கஉரு)

[‘முடிந்தது முடித்தல்’ என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

என்றுசிவ ஞானவர யோகமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(கஉசு)

[சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

* கட்டளைக் கலித்துறை

மைய னீக்கி யெனக்கருள் வள்ளலே!
மாற மாசுட லாகிய வள்ளலே!

* "மாச்சீர் முன்வரு நாற்சீ ரடியே
நேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினே ரெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மியைந்தரை யடியாய் நடந்தசீ ரிரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா."
என்பவாகலின்.

ஐயவர் தம்மை யடர்த்து மடக்கியே!
ஆல நஞ்ச மிடற்று மடக்கியே!
பைய பாம்பணி யாகப் பரிப்பனே!
பாண்டி யற்கு முடல்வெப் பரிப்பனே!
ஐயம் பெய்பவர் நாணு மறுப்பனே!
யருச்சு னன்றனு நாணும றுப்பனே!

(இ - ள்.) மலக்குற்றம் அமைந்த வுடலாகிய சேறு மாறும்படி மயக்கத்தைக் கெடுத்து எனக் கருளைச் செய்யும் வள்ளலே! என்னிடத் துண்டாகிய ஐம்புல வேடர்களைக் கொன்று மடக்கினவனே! ஆலகால விடத்தை யுண்டு கண்டத்தில் அடக்கினவனே! படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாகத் தரித்தவனே! பாண்டியனுக்கு உடலி லுண்டாகிய வெப்புநோயைக் கெடுத்தவனே! பிச்சையிடும் இருடிபத்தினிமார்கள் நாணத்தையும் விலக்கினவனே! அருச்சுனன் வின்னாணியை யு மறுத்தவனே!

(வி-ரை.) 'ஐயம்' என்றது துறவற வொழுக்கி னின்றோர்க்கிடு முணவை. ஐயம்பு எய்பவர் எனக் கொண்டு மதனனை யெனக் கொள்ளலாமோ வெனின், அவனைப் பொடிபடுத்திய தல்லது வில்லின் நாணைச் சிதைத்த லின்மையிற் குற்றமென்க. (கஉ௯)

[இதுவுமது]

கங்கை செஞ்சடை தாங்கிய கண்டனே!
காள வல்விட முண்டிருள் கண்டனே!
மங்கை மாதவஞ் செய்திட வாடியே!
மதித்து மற்றவ ளோடுற வாடியே!
சங்க மேவித் தருந்தமிழ்ச் சைவனே!
தவிரி னன்றற யானு மசைவனே!
திங்க ளூரினப் பூதிக்குஞ் செல்வனே!
தினைத்து நின்னைப் பவத்தினுஞ் செல்வனே!

(இ - ள்.) கங்கையைச் சிவந்த சடையிற் புனைந்து எங்கு நிறைந்தவனே! கருமையான வலிமிகுந்த விடத்தையுண் டிருண்ட கண்ட முடையவனே! மங்கையாகிய உமாதேவி திருமேனி வருந்தி யரியதவம் செய்ய அதை யறிந்து அவளோடு முறவாடினவனே! மதுரையிற் பொய்யடிமை யில்லாப் புலவராகிய சங்கத்தாரோடு இறையனாரென்னுந் தெய்வப் புலவராகி யெழுந்தருளித் தமிழிலக்கணத்தை யுதவுஞ் சிவபெருமானே! நீங்குதற்கரிய நன்மைகள் கெட

சொர்க்க நாகங்களில் யானும் திரிபவனே. திங்களூரி னவதரித்த அப்பூதிநாயனுருக்குச் செல்வமாகி யிருந்தவனே! உன்னருளா லுன்னைக் கூடினபின்பு பிறவியினிடத்துஞ் செல்வனே செல்லேன்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் எதிர்மறை. உன்னருளா லுன்னைக் கூடுத லென்பதனை 'அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி' என்பதனு லுணர்க.

அப்பூதிநாயனுருக்குச் செல்வமாகியிருந்தவ னென்பதனை திருநாவுக்கரசு சுவாமிக ளருளிச்செய்தமையானு முணர்க.

திருப்பழனம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

"வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே." (கஉசு)

[குமரன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

உமையாள் புதல்வா வுனதா ளிணையே
யிமையோர் தொழுமே வெதிர்சூ ரனையுங்
குமையா வவர்வாழ் வருள்கூ ரியனே
யெமையா ளுமையா ளிடரோ டிடவே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉஎ)

[அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அதிபா தகமா கியபா வவிதப்
புதுமா மலர்சூ டுதல்போற் புரிமேவன்
விதியே விழைமேயன் வினைவே ரரிவாய்
பொதிமா மலைமா தவனே புனிதா.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'விதியே விழையேன்' என்பது சற்கருமத்தி லாசைப்படேன். (கஉஅ)

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

பரிகாரவியல்.

[இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஒத்து நுதலிய தூஉ மோத்தினது பெய ருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பரிகாரவியலென்னும் பெயர்த்து. ஆன்மாக்களுக்கு வாதனை வலியால் இரு வினைப் பயன்களைப் புசிக்குமிடத் தேறிய பாவம் போம்படிப் பரிகாரத்தைக் கூறிய தென்றறிக. இத்தலைச் செய்யு ளென் னுதலிற்றோவெனின், பரிகார வகைகளிற் சிறிது தொகுத் துணர்த்துதனுதலிற்று.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

அறிந்திடுக பரிகார மவலவினை யறுத்தற்
 கறைந்திடுவ மருமுனிவ வாகார சுத்தி
நிறைந்தபுன லான்மாசு நீக்கலுடற் காடை
 நிகழ்நீரி னழுக்கறுக்கை நீசரைப்பே சிடினும்
பிறந்திறந்த வாசூசம் பேணியறன் மூழ்கும்
 பெற்றியெனப் பேசியவிம் முறையனைத்தும் பெற்றோர்
சிறந்தபரி காரத்தைச் செய்தவல மான
 தீவினையிற் றீர்ந்திடுவர் நன்பலமுஞ் சேறிவார்.

(இ - ள்.) சிறப்பினையுடைய அகத்தியமுனிவனே! ஆன்மாக்கள் செய்த பாவம் போம்படி பரிகாரஞ் சொல்லுவாம்! அதனை யறி! அது எவ்வாற்றானெனின், உடலில் நவத்துவாரத்தா லுண்டாங் குற்றமும், சுத்தியாகும்பொருட்டு நதிமுதலியவற்றின் மூழ்கா மல் வெந்நீரின் மூழ்குங் குற்றமும், புடவையிற் சுக்கிலமுதலியன பட்ட குற்றமும், இழிந்த சாதிகளுடன் பேசின குற்றமும், அவர்களுடைமையைப் புசித்த குற்றமும், அந்தணர் முதலானோர்க் குண்டாகிய இருவகை யாசூசமும் போனவாறே மூழ்கிச் சுத்தராகாத குற்றமுமாகிய இவ்வாறு கூறப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்தார் அக் குற்றம் போம்படி அதற்கேற்ற பரிகாரஞ் செய்து பாவம் போனவாறே யோடவைத்த பொன்போல் விளங்கிச் சுத்தாத்துவாவி லுண்டாகிய போகந் துய்ப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'நன்பலமும்' என்ற வும்மையான் மோக்ஷமுமென் பதுங் கொள்க. (க)

[அப் பரிகாரஞ் செய்தற் கதிகாரிகளைப் பிரித் துணர்த்துகின்றார்.]

பரிகாரங் கிருகபதிக் கும்பிரம சரிக்கும்
பகர்ந்திடுவாம் பவுதிகனே நயிட்டிகனே யென்று
விரதியரு மிருவரிரு விதங்காமா காம
மெனவினையுங் கிருகபதி யகாமவினை யினுக்குப்
பரிகாரம் பகர்ந்திடுவர் மொழிபாலுங் காமம்
பார்க்கவிரு குணிதமெனப் பவுதிகனுக் கிரட்டி
கிருகபதி யினும்பரம விரதிக்கு நான்கு
கெழுமுமென வறிகவினைப் பாவங்கள் கெடுப்பார்.

(இ-ள்.) ஈண்டு யாம் இல்வாழ்வானுக்கும் பிரமசாரிக்கும் பரிகாரஞ் சொல்வாம்: அப் பிரமசாரி பவுதிகப் பிரமசாரியு நயிட்டிகப் பிரமசாரியுமென விருவகையர். அவர் யாவரெனின், நூலில் விதித்த காலமளவும் பிரமசரிய விரதத்தை யனுட்டித்து அது முடிந்தவாறே விவாகஞ்செய்பவன் பவுதிகப்பிரமசாரி. மரணாந்தம்வரையும் பிரம சரியவிரதியாய் விவாகஞ்செய்யாம லிருக்கின்றவன் நயிட்டிகப் பிரமசாரி. இவர்கள் செய்கின்ற கருமமும் புத்திபூருவ மெனவும், அபுத்திபூருவமெனவு மிருவகைப்படும். ஈண்டு இல்வாழ்வான் அபுத்தி பூருவமாய்ச் செய்த கருமத்துக்கே பரிகாரஞ் சொல்வாம். ஒழிபென் னும் பிரமாணத்தால் மூற்கூறியதி லிரட்டி புத்திபூருவமாகச் செய்த கருமத்துக் கென்றறிக! கிருகத்தனுக்கு அபுத்தி பூருவத்துக்குச் சொன்னதி லிருமடங்கு பவுதிகன் செய்த அபுத்திபூருவத்திற்கு மென்றறிக! அப்பவுதிகனுக்குச் சொன்னதி லிருமடங்கு நயிட்டிகப் பிரமசாரி செய்யும் அபுத்தி பூருவத்திற்கென்றறிக! அதிலிருமடங்கு புத்திபூருவத்திற்குப் பொருந்தும். ஆகையா னுன்மடங்காயிற்றென் றறிக! தான் செய்தவினை செய்வினையெனப் பாவங்க ளிருவகை யால் வரும். அது புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவம் என்னும் வேறு பாட்டால் நான்கு வகைப்படும். இப்படிக் கன்மபேதங்களை யறிந்து அதததற்கேற்ற பரிகாரங்களைச் செய்து பாவங்களைப் போக்குக!

(வி - ரை) 'ஒழிபாலும்' என்ற வும்மையாற் பிரமசாரிக்குச் சொன்னது வானப்பிரத்தனுக்கும், நயிட்டிகனுக்குச் சொன்னது சந்நியாசிக்குமெனக் கொள்க! இவர்கள் தாந்தாமே பரிகாரஞ்செய் தற்கு அசத்தரானுற் றம்மாசிரியராலேயாதல் ஆசிரியர்புத்திரராலே யாத லிருமடங்கு செய்விக்கிற் குற்றம் போமென்றறிக! (உ)

[முற்கூறிய காமம் அகாமம் ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

முற்றும்வினை தைவிகத்தான் மோகத்தா னுயான்
மூர்க்கவரசர் சோரரிவர் மூடுகுபயத் தாலும்
அற்றுமுறை யறிவழிந்து மகாமமெனை வறிக
வல்லனவே காமமென வறிகவமலேசன்
சொற்றனையுந் துணியாத துயக்கந்தை விகமே
துணிந்தவரும் பேராசை தொட்டறிவு கெட்டும்
பற்றியிடும் வினைமோகம் பரமனுரை கேட்டும்
பரலோக மார்கண்டா ரென்றெண்ணும் பழுதும்.

(இ - ள்.) தைவிகத்தா லுண்டாய வினையும், மோகத்தாலுண் டாய வினையும், மிகுந்த வியாதியாலுண்டாய வினையும், மூர்க்க அரசன் - கள்வர் இவர்களுடைய மிகுந்த பயத்தால் வரும் வினையும், பேய்-பாம்பு-மாயமயக்க முதலியவற்றால் அறிவழிந்து செய்யுங் கரும முமம், அகாம வினையெனப் பெறும். இவையல்லாமல் உண்டாம் வினைகள் காமமென்றறிக! வேதாகமங்களில் இன்னது செய்தால் இன்ன பாவமென்று அறுதியிட் டறிந்திருக்கவும் அதற்குப் பய மில்லாமற் செய்வது முற்கூறிய தைவிகமென்றறிக.

[பதிபசுபாசப்பனுவல்-நான்காவது-பாசசாதகவியல்-சஅ.]

குறள்.

"மோகஞ் சுகந்துக்க முற்றுதலாற் புத்திதனக்
கூகமொழிக் கையென வோர்."

என்பதனால் வேதாகமங்களையோதி யறுதியிட்ட அவர்கள் ஆசை மிகுதியா லதனைச் செய்வது மோகத்தா லென்றறிக! உலோகாயத னைப்போல் இம்மைப்பயன் ஒழிந்து அம்மைப்பயனை யார்கண்டனா ரென்று கருதுவதுவு மோகமெனப் பெறும்.

(வி - ரை.) அகாமமெனினும் அபுத்திபூருவ மெனினு மிழுக்கா. காமமெனினும் புத்திபூருவமெனினு மிழுக்கா. 'அமலே சன் சொற்றனையும்' என்ற வும்மையான் மிருதி புராணங்களுங் கொள்க! (ட)

[நித்திய கன்மத்துட் டலைமையாகிய சிவத்தியான முதலியவற்றைப் புலரிக்காலத்திற் செய்யாதொழியிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

உன்னிடுக சதாசிவமும் பிரமமெனு முகூர்த்தச் [நான்
தொழிந்திடிற்பின் னிருகுணித முணர்ச்சிக்கே யொரு

குன்னிடுக வல்லதிறை யுருவத்தை மூல
முரைத்திடுக விருநூறு நீறுடலிற் பூசிப்
பின்மனையிற் புறப்படுக பிழைத்தானே யாகிற்
பேசிடுக வகோரத்தை யிருநூறெண் பெறவே
யன்னமருந் தாதருந்திக் கௌவியத்தை யற்றைக்
கபசவியம் பூணூனு மலசலமோ சனத்தே.

(இ - ள்.) சூரியனுதிக்க மூன்றேமுக்கானாழிகை யிருக்க எழுந்திருந்து சுத்திசெய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு சமாதி செய்க! சமாதி செய்தற் கருகமல்லாதவர் சதாசிவ முதலிய திருவுருவைத் தியானஞ்செய்க! நித்திரைவயத்தாற் றியானியாதொழியினிருமடங்கு தியானஞ் செய்க! நித்திரையல்லாம லிருக்கவும் தியானஞ்செய்யாதொழியி னுன்குமடங்கு தியானஞ்செய்க! இவ்வாறு செய்யாதொழியி னக்குற்றம் போம்படி மூலமந்திரம் இருநூறுருச் செபிக்க! பின் திருநீறு தரித்துத் தியானித்து இல்லினின்றும் புறப்படுக! திருநீறு தரியாமற் புறம்பே புறப்பட்டாலும், பூணூலை வலக்காதிலேனும் கழுத்திலேனும் வைக்காமலிருந்து மலசலங்களை நீக்கினும் அக்குற்றம் போம்படி யன்று உபவசியாயிருந்து பஞ்சகௌவியத்தைச் சிவனுக்காட்டிச் சேடத்தைப் பருகி அகோரமந்திர மிருநூறுருச் செபித்திருந்தா லக்குற்றம் நீங்கும்.

(வி - ரை.) உம்மை-எதிரதுதழீஇயது. (௪)

[மலசல மோசனகாலத்து வருங் குற்றத்துக்குப்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பார்த்தவன்மூத் திரமலமும் பாற்றியிடும் போதிற்
பருதிமுதற் பண்ணவரைப் பார்ப்பாரைப் பசுவைச்
சேர்த்தறைக வொருநூறு திகைபிழைத்தான் ருனுந்
தேசத்தைப் பிழைத்தானுஞ் சிவாங்கணத்துஞ் சிறந்த
நீர்த்தடத்து நிறைவாச நந்தனத்து மலநீர்
நீக்கினனே லொருகாலெனுஞ் சழிந்தூணு நீக்கிச்
சேர்த்தறைக பிரமங்க ளொருநூறைஞ் ஞூறு
செப்பிடுக வீசானஞ் சுடலைதிருப் புரிக்கும்.

(இ - ள்.) மலசல மோசனகாலத்தில் தேவர்கள்-தவசிகள்-அந்தணர்-சூரியன்-சந்திரன்-அக்கினி-தாரகை-மாதர் முதலாயினோரைப் பாராதொழிவானன்றிப் பார்த்தானானல் அகோரத்தை யொருநூறுருச் செபிக்க! இதுவல்லாமல் சந்தியாகால மிரண்டிலும் பகலிலும் வடக்குமுகமா யிராதவனும், அர்த்த ராத்திரியில் நிருதிதிக்குப் பார்த்

திராதவனும், இரவில் தெற்குமுகமா யிராதவனும், விதித்த தேசத்தைப் பொருந்தி மலமோசனம் விடாதவனும் அம்முறை செபிக்க! சிவ சந்நிதித் தெருவினும், புண்ணியதீர்த்தக் கரையினும், மணம் அமைந்த நந்தவனத்தினும், மலசலமோசனஞ் செய்வானாகில் நெஞ்சு வருந்தி யுபவாசம் பண்ணிப் பஞ்சகௌவியத்தைக்கொண்டிருந்து பஞ்சப்பிரமங்களை நூறுருச் செபிக்க! திருவிழா நடக்குந் தெருவீதியினுஞ், சுடலைக்கரையினு மலசலத்தை நீக்கினவனும் உபவாசமாயிருந்து ஈசானமந்திர மைஞ்ஞூறுருச் செபிக்க அக்குற்ற நீங்கும்.

(வி - ரை.) தேசமென்பது ஆக்கள் சேர்விடம் - பொழிலின் புடை-சிலை-நீர்-நீடு நிலம் - உன்னதத் தலம்-கோமயம்-இவை முதலியன. (ங)

[நீராடுமிடமுந் தூசொலிக்குமுறையு முணர்த்துகின்றார்.]

ஆடுகநீ ரினையாற்று ளரிதெனின்மற் றவற்று
மாடைதனி னழுக்கறுக்க வருந்திடினு மலத்தாற்
றூடிதமென் மூத்திரத்துஞ் சுக்கிலத்தி னானுந்
தோய்த்திடுக காரத்திற் சுடுநீருஞ் சொரிக
கூடியிடக் கோசலமுங் குளிர்நீருஞ் சொரிகி
கூட்டிடுக சுத்தமிருத் திகைதனையுந் துலங்க
வோடுபுனல் வெள்ளத்து முறுத்தியொலித் தழுக்கை
யொழித்திடுக வாதபத்தி னுலர்த்திடுக வுணர்ந்தே.

(இ - ள்.) நதிமுதலியவற்றின்கண் முழுகுவது உத்தமம். அதுவல்லாத தாமரையோடை கேணி இவைகளின் முழுகுவது மத்திமம். கிணற்றினும் வாவியினு முழுகுவது அதமம். இவ்வாறியன்ற தொன்றின் முழுகி யனுட்டானஞ்செய்து பின் புடவையைத் தோய்த்துலர்த்தவும் புசித்தவிடத்துண்டான அசுசி போகும்பொருட்டு மவ்வாறு செய்க! மலசலஞ் சுக்கில முதலியவற்றாற் புடவையின் அசுசி சுத்தியாகும்பொருட்டு அதனை உவர் முதலிய காரநீரிலே போட்டு வெந்நீரும் புற்றுமண்ணுங் கூட்டி யதிலுண்டான அழுக்கைப் போக்கிக் கோசலந் தெளித்துக் குளிர்ந்தநீரிற் றுவைக்க சுத்தியாம், அதுவல்லாமல் நீரோடுகிற ஆறு முதலியவற்றிற் றோய்த்துக் கல்லிலடித்துத் தோரணமாக இரண்டு கழியை நாட்டி மேலேயொரு மூங்கிலைப்போட்டுச் சூரிய கிரணத்தா லுலர்த்திடுக, நித்திய கன்மநூல் தெரிந்து.

(வி - ரை.) 'வெள்ளத்தும்' என்ற வும்மையாற் குளத்துமென வறிக! (சு)

[வியாதியினால் ஆறுமுதலியவற்றின் முழுகாதவர்க்குப்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அஞ்சினனேற் பிணியாள னாடியிடக் குளிர்நீ
ரழன்றபுன லாடியபி னகத்துநினைக் தறைக
தஞ்சமெனப் பிரமங்கள் சடங்கங்கள் முக்காற்
றண்புனலுக் கன்னிபனு மஞ்சினனேற் றானு
மெஞ்சலற வெண்பஃது மிருபஃது மியம்ப
விருநூறுஞ் சாதத்தை யியம்பிடுக நூற்றெட்
டஞ்சலெனு மகோரத்தை யாடையற நீரு
ளாடினனே லுணவொழிக வற்றையநா ளலங்கே.

(இ - ள்.) நோயாளர் குளிர்ந்த நீராடப் பயந்து வெந்நீரின் முழுகின் குற்றம் போம்படி பஞ்சப் பிரமாங்கங்களை யதனைப் போக்குமெனக் கருதி யதனை முக்காற் செபிக்க! நோயல்லாம விருப் பவனும் வெந்நீரின் முழுகினுற் சத்தியோசாத முந்நூறுருச் செபிக்க! சிவதீக்கையுடையவன் ஆறுமுதலியவற்று ளாடையில்லா மல் நீராடினுனை லன்று வருந்தி யுபவசியா யிருந்து அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்கிற் குற்றம் போம். (எ)

[ஆசூசவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

ஒருவனுடல் விடினூரு ளுண்டவ்வூர்க் கசூசி
யொருதெருவு ளொருமுகமே லைம்பதுவிற் கிடையுண்
டிருபதிமே டொருபதினுண் டிடைவிடினே முகமு
மிடைசெவிமேன் நாராச மிலையப்பா லசூசி
யொருபதினென் றளவுண்டு மற்றைபவீ திக்கண்
ணுளவுட லெடுப்பதன்முன் வேதமுத லோதேற்
பரமனையர்ச் சனைபுரியேன் முப்பதுதண் டளவுட்
பற்றியிடு மாசூசம் பசுபதியா லயத்தின்.

(இ - ள்.) ஒரு கிராமத்தில் ஒருவன் மரணமடைந்தால் அவ் வூர்க் கெல்லா மாசூசமுண்டு; அல்லது ஒரு வீதியி லொரு முகட்டுக் கூரை யிடைவிடா திருக்குமாகு லதற் கைம்பது விற்கிடை தூர மாசூசமுண்டு; அதுவல்லாமல் நடுமுகடு இடைவிட்டிருக்குமாகுல் முப்பது விற்கிடை யாசூசமுண்டு; ஒரு தெருவின் நடுவே நாராசம் வரில் அதற்கப்பா லாசூசமில்லை; இருக்கிறவீடு விட்டுப் புறக்கடைப் புறத்து வீதியிலும் பக்கவீதியிலு மாசூச முண்டாகுற் பதினொரு விற்கிடைதூர மாசூசமுண்டு. இவ்வாறு கூறப்பட்ட தலங்களி லாசூசமுண்டானவிடத்துக் குற்றத்தையுடைய சவமெடுப்பதற்கு

முன் சிவபூசை முதலிய கன்மமும், வேதாகமபுராண மோதுதலு மொழிக! திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்த வீதியி லொருவர் மரணமடைந்த விடத்து முப்பது தண்டுக் குட்பட்டிருந்தா லாசூசமுண்டு.

(வி - ரை.) சவங்கிடக்கப் பார்த்தத்தி னித்திய முதலிய கன் மஞ் செய்தாரானால் அக் குற்றம் போம்படி கலசந்தாபித் தபிடேகஞ் செய்யின் அக்குற்றம் போமென்க. (அ)

[அந்தணர் முதலியோர்க்கு ஆசூசவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எட்டுமிரண் டும்பிறந்த நாளிறந்த நாளு
 மிழுக்குண்டு மறையோருக் கரையருக்கீ ரெட்டொன்
றெட்டுடனே ழேனையருக் கீரெட்டோன் றான
 மியல்வழியி னியங்கியிடுஞ் சூத்திரருக் கிரட்டி
விட்டவர்க்கு விதிபுதல்வி தன்னுடனே பிறந்தாள்
 வேறல்லா நன்மாம னெழுவாயர் வியோகத்
தொட்டுமொரு பதினைந்துட் சிவகணிகை யோர்க்கே.

(இ - ள்.) சனன மரண மிரண்டினுக்கும் பிராமணர்க்குச் சூத கம் பத்து நாளுண்டு. அரசர்க் கிருவகை யாசூசமும் பன்னிரண்டு நாளுண்டு. வைசியருக்கு அவ்விருவகை யாசூசமும் பதினைந்து நாளு ண்டு. தீக்கைபெற்று வேதாகமங்களின் வழி நடக்குஞ் சற்சூத்திரர் க்கு இருவகை யாசூசமும் பதினைந்து நாளுண்டு. அந் நூல்களில் விதித்தவழி நடவாத சூத்திரர்க்கு இருவகையாசூசமு முப்பது நாளு ண்டு. இவை நான்கு வன்னத்தார்க்கும் பூரணாசூசம். இனி, மூன்றுநா ளாசூசமுடையார் யாவரெனின், தன்பெண்ணும்-தன்னுடன் பிறந் தாளுந் தாயுடன் பிறந்த மாமனுமாகிய இவர்களுக்கு மூன்றுநாள் மரண ஆசூசமுண்டு. எழுவாயர் என்பதனால் தாயைப்பெற்ற பாட் டன் பாட்டி - தாயுடன் பிறந்த பெரியதாய் சிறியதாய்-பெண்கொடு த்த மாமன் மாமி - சாதகாசிரியர் - போதகாசிரியர் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கு மாசிரியர் இவர்களுடைய தேவிமார் மாணக்கர்க்கு மென் றறிக! ஞாதியில்லாதவர்களில் ஒருவ னேக சாதியானாய் அன்னி யன் வீட்டில் வந்து மரிக்கி லவனுக்கு மூன்றுநா ளாசூசமுண்டு. இவர்கள் அல்லாதோர் மரிக்கில் முழுகினமாத்திரம் வீடுடையவனுக் குச் சுத்தி. மூன்றுநா ளாசூச முடையவர்களுக்கு அவர்கள் அவர் கள் மரித்து மூன்று நாளுங் கடந்தவன் கேட்டா லொருநா ளாசூசம், ஒருநா ளாசூச முள்ளார்க்கு அந்த ஒருநாளுங் கடக்கிற் கேட்ட பொழுதே யாசூசம். தொண்ணூறு நாழிகை யாசூச முள்ளார்க்கு இராத்திரி கேட்கி லிராத்திரிமட் டாசூசம். பகல் கேட்கிற் பகல்மட்

டாசூச முண்டெனவறிக! இது 'பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறியதென்றறிக! சிவபெருமான் தாருகாவனத்தி லிருடிகள் மாதரை மோகிப்பித் தந்தவிகாரத்தினு லவர்களிடத்துக் கருப்பமுண்டாகிப் பிறந்த உருத்திர கணிகைமார்க்கு இருவகை யாசூசமும் பதினேந்து நாளுண்டு.

(வி- ரை.) உருத்திர கணிகைமாரிற் கொண்டு வளர்த்தவள், வாங்கி வளர்த்தவள் முதலாயினருக் காசூசம், ஆசூச தீபிகையில் விரித்துக் கூறினு ராண்டுக் காண்க! யாதேனுமொரு சாதிக் கெவ்வ ளவு ஆசூசமுண்டு அவ்வளவும் பிண்டோதகக் கிரியையைச் செய்க! ஆசூசம் போனவாறே யேகோதிட்டக் கிரியையைச் செய்க! இவ் விதி யந்நூலிற் காண்க! மாதாவுக்குச் சக்களத்தியுடன் பிறந்தானு மாமனுதலால் 'வேறல்லா நன்மாமன்' எனச் சிறப்பித்தார். (க)

[தீக்ஷாவிசேடத்தாற் சங்கோசமான ஆசூச மூணர்த்துகின்றார்]

ஒடுங்கமன மமலனடி யொன்றினர்க்கா சூச
மொட்டாது சிவதரும ணியர்க்கு முலகம்
விடும்பரிசில் லாவுலக தருமணிய தீக்கை
விரும்பினர்க்கு நாண்மூன்று விரவியிடு மசூசி
சடங்கொருமை யன்னியராற் சங்கரற்குப் பூசை
சமைப்பிக்க வல்லதுதா னீரவுடை தரித்தே
தொடங்கலுமாஞ் சிவபூசை யிரண்டாந்தீக் கையினைத்
தொட்டாரு மிம்முறையைத் தொடங்கலுமாஞ் சூழ்ந்தே.

(இ - ள்.) சங்கிலிட்ட முதலிய நால்வகை மனத்தினுள் மூன் றுந் திரிகாணத்தோடு கூடின ஆதலாற் சிவனிடத்திற் சுவலீன மான நாலாவதான மனத்தைப் பாதத்திலே இலயிப்பித்திருக்கிற சிவஞானிகளுக் காசூசமில்லை. ஆசிரியனு லிருவினையுந் தீக்கையி னுற் சோதிக்கப்பட்டு ஆசூச முடையவர்களுடன் கூடிப் பாகமும் புசிப்பு மில்லாமல் தனியே பாகம் பண்ணிப் புசித்திருக்குஞ் சிவ தருமணியதீக்கை யுடையார்க்கும் ஆசூசமில்லை. ஆசிரியன் மாணுக் கன் செய்த புண்ணியங்களை மாயைக்குமேற் சுத்திசெய்யாமற் சுத் தாத்துவாவிற் போகம் புசிக்கையின்பொருட்டு அதனை வைத்துப் பாவ கன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணிய கன்மத்தைச் சேதியா மற் சிகாச்சேதம் விதிவழி பண்ணப்பட்டிருக்கிற வுலகதருமணிய தீக்கையை யுடையவர்களுக்கு இருவகை யாசூசமு மூன்றுநாளுண்டு. முற்கூறிய சிவதருமணியதீக்கை யுடையார்களும் பூருவாச்சிரமத் துடனே கூடிய பாகமும் போசனமும் வேறின்றிக் கூடிப் புசித்

திருந்தார்களேயானு லவர்க்கு மூன்றுநா ளிருவகை யாசூசமு முண்டென்க! இவ்வாறு கூறிய இருவகையருஞ் சிவபூசை செய்யாத மூன்றுநாளும் அந்தரியாகஞ் செய்து புசிக்க! அவர்களுடைய சிவலிங்கத்தை வேறே யொருவராலே * சாதாரண மந்திரங்கொண்டு பூசை செய்விக்க! அல்லது பத்தி வயிராக்கியத் திடமுள்ளவர்களாஞல், ஆசிரியன் தீக்கைசெய்து மண்டலத்தான சிவன் திருமுன்னே நீயுள்ள மட்டுமே பூசியென்று கற்பித்து அவர் கொடுக்கக் கைக்கொண்ட இலிங்கத்தைப் பூசியாமற் புசிக்கலாகாதெனக் கருதி முழுகி யீரப்புடைவையைத் தரித்துக்கொண்டு சிவபூசை செய்க! விசேட தீக்கையுடைய புத்திரரு அம் முறைமையிற் பூசைசெய்க!

(வி-ரை.) பிறரைக்கொண்டு பூசை செய்வித்தவர்கள் ஆசூசம் போனவாறே முழுகிக் கௌவியத்தைப் புசித்துப் பின்பு பிராயச்சித்தமாக அகோரத்தை நூறுருச் செபித்துப் பூசைசெய்யத் தொடங்கலுமாம் என்கிறவும்மை யெதிர்மறை. (௧௦)

[புத்திரன் மரித்தால் மாதாபிதாக்கள் செய்வதும், பதி மரித்தால் மனைவி செய்வது முணர்த்துகின்றார்.]

மரித்தமூநா ளுணவொழிக மகவிழந்த பிதாவு
மற்றிருநாட் கௌவியமாந் துகமாதாப் பாரி
பரித்தவனை யிழந்தமூநாட் பணுகதலை வபனம்
பண்ணிடுக சாந்திரா யணமாதி பதைத்தே
சரித்தபினைச் சிறிதுண்க தாங்கவுட றன்னைச்
சங்கரனற் றுளிணையைச் சாரவறி வுண்டே
லருச்சனையைப் புரிந்திடுக வாரியன்ற னருள்பெற்
றவனிதனிற் சயிக்கபுல னடக்குகைநந் தமுதே.

(இ-ள்.) பிள்ளை சாகக் கொடுத்த பிதா மாதாவும் அன்றைக்குபவசியாயிருக்க! மாதா இரண்டாநாள் மூன்றுநாளானுல் விதிப்படி கௌவியத்தைத் தாபித்து அதனையே புசித் துபவசியா யிருக்க! பதியைச் சாகக் கொடுத்த மனைவி பட்டினியை யுடையளாய்த் துக்கித்தழுது மயிருடனிருக்கிறது பதிக்குக் குற்றமென்பதனுல் முண்டிதம் பண்ணிக்கொண்டு சாந்திராயண முதலியவற்றை யனுட்டித்து முடித்துச் சிறிது நாளைக்குப்பின் அந்த வுடலில் உயிரிருக்கு நிமித்தம் சிறிதன்னுதிகளை யுப்பு மிளகு மில்லாம லொருபொழுது புசித்துப் பாக்குத் தின்னுமலிருக்க!

* சாதாரணம்-பொது.

(திருக்குறள், சு-ம் அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம், செய்யுள்-ரு.)

"தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்"

என்பதனாற் கணவனே தெய்வமென் றிருந்த பதிவிரதை அவ னில்லாமையால் இனிச் சிவனை யடையவேண்டு மென்னும் புத்தி யுண்டானா லாசிரியனை யடைந்து அவன் செய்யுந் தீக்கையைப் பெற்று அவனனுக்கிரகத்தினாலே யுடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண் டருச்சனை செய்க! பூமியில் நாடோறுந் தருப்பை யைப்போட் டதனிற் சயனஞ் செய்க! ஆமை தன்னவயவங்களை யடக்குமாறுபோலப் பஞ்சேந்திரியங்களின்வழி மனஞ் செல்லாம லடக்கி யவன் சற்சரித்திரத்தைச் சொல்லித் துக்கித்திருக்க!

(வி-ரை.) 'பிதாவும்' என்ற வும்மையான் மாதாவுமென்றறிக.

[சுமங்கலியி னாசார முணர்த்துகின்றார்.]

ஏந்திழைக்குப் பதியேவ லியற்றுதலே நியதி
யீசனிணைத் தாளணைய வேசறவு பெருகிற்
காந்தனநு மதிபெற்றுக் கைக்கொள்க பூசை
கலித்திடினே யிருதுகலுழ்ந் தொருமூன்று நாளும்
வாய்ந்திடச்செய் துடற்சுத்தி மற்றையர்நீர் தரவே
மானதபூ சனைபுரிக மற்றையநாட் புனலுட்
டோய்ந்தருந்திக் கௌவியத்தைச் சூட்டுகபோ தாற்குச்
சூதகமுன் பெருநோய்முன் சூட்டிவிக்கப் பிறரால்.

(இ-ள்.) சுமங்கலிக்குக் கணவ னேவல் செய்தலே சிறப் பான தருமம். இதுவல்லாமல் அக்கணவ னேவல்செய்து வருகையி லுஞ் சிவனுடைய சீபாதங்களை யடையவேண்டு மென்னும் விரு ப்ப முண்டானா லவர்களுக்குத் தனக்கெனச் சுதந்திர மில்லாமை யாற் கணவ னநுமதியைப்பெற் றாசிரியரை யடைந்து அவரிடத்தி லுடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சிவபூசை செய்க! அவளுக்கு இருது வந்தவளவி லவளொரு கன்மத்துக்கு மருகமல்ல; அதேதெனனில், முதனா ளவள் சண்டாளி, இரண்டாநாள் பிராமண னைக் கொன்றவள், மூன்றாநாள் வண்ணாத்தி, இத்தன்மையை யுடையளாதலால் ஒருகன்மத்துக்கு மருகளல்ல. மூன்று நாளுஞ் சரீரசுத்தி நிமித்தமாக நதி முதலியவற்றைத் தீண்டாமல் வேறொரு வரைத் தண்ணீர் தரச் சொல்லிச் சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு நாலா நாள் கோசலம் புற்றுமண் முதலியவற்றாற் சரீரசுத்திசெய்து நதிமுத லியவற்றின் மூழ்கிப் பஞ்சகௌவியந் தாபித் தருந்துக! அது கூடா

திருந்தால் பால் நெய்யேனும் பருகிற் சுத்தியாம். பின்பு சிவபூசை பண்ணுக! அம்மூன்று நாளும் அந்தரியாகஞ் செய்யாதொழிந்தால் அக் குற்றம் போம்படி அகோரத்தை யாயிரமுருச் செபிக்க! அக் காலம் பூசியாதிருந்தாற் குற்றமன்று. தான் பிள்ளைபெற்ற சூதகம், தனக்குரியார் மரணசூதகம், நோய் இவைகள் வந்தால் தனக்கொத்த தீக்கையுடையவர்களைக் கொண்டு சாதாரண மந்திரத்தாற் பூசை செய்விக்க! (கஉ)

[இருதுவரும் காலநியமமும் அவர்களைக் கூடலாகாத தினம் ஈதென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

நிசிவேலை யந்தியயா மத்திருது நிகழி
னேரிழைக்கற் றையநாளை முதலெனவே நினைந்து
நசையுறவே பதியவட்டோ ணண்ணுகவைந் தாநா
ளன்கினுமா மிவைதனினு நணுகலம வாசி
யிசையினுமப் பூரணைபதினன் கெட்டாறு திதிமுன்
றெட்டுடனீ ரிரண்டென்னுந் திங்களொழு வாய்கள்
சுசியாய வெதிபாத மெனுமிவற்று ளொன்று
தொடினுமணைந் தாற்பலியா சொல்லிடுமந் திரமே.

(இ - ள்.) மாதர்கள் இராத்திரி நாலாஞ் சாமத் திருதுவாயின் அவர்களுக்கு அன்றுதானே முந்தினநாளாகக் கொள்க! கணவன் விருப்பத்துடன் அவளுக் கிருது ஐந்தாநாளுண்டாகா திருந்தால் அன்று அவளைக் கூடுக! நாலாநா ளுண்டாகாதொழியின் அன்றுங் கூடுக! அமாவாசை, பருவம், சதுர்த்தசி, அட்டமி, சட்டி, திதித்திரயம், துவாதசி, மாதப்பிறப்பு, விதிபாதமுதலிய பஞ்சபருவம் இவைகளி லொன்று வந்து கூடினு மாகாது. அவைகளிற் காமமிகுதியாற் சேர்ந்தால் தான் செபிக்கு மந்திரமும் பலனைக்கொடாது.

(வி-ரை.) மனையாளைத் தீண்டுமிடத்து ஒற்றைப்பட்ட நாட்களிற் புத்திரனிமித்தமாகத் தேவதேவ மகாதேவ் மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூடினாற் சற்புத்திர னுண்டாம். இதுவல்லாமல் இராத்திரிக்குத் திரியாமையென்னும் பெயருண்டாகையா லதனை மூன்று கூறுகப் பிரித்து முந்தின இரண்டு கூறு கடக்கப் பிற்படி லன்றுதானே யொருதினமென்று கூறுவது பெரும்பான்மை யாதலா லிவ்வாசிரியரதனைக் கூறிற்றிலர். 'நான்கினும்' என்கிற வும்மையால் நாலாநாள் கூடிப் பிறந்த பிள்ளை யற்பவயதில் மரணமடைவான். உம்மை யிழிவு. சிறப்பு. ஏகார மீற்றசை. நாலாநாள் முதல் பன்னிரண்டு நாள்வரையும் இருதுவுண்டாகில் அற்பாசமனம் பண்ணினவர் சுத்திசெய்யு.

மாறுபோலச் சுத்திசெய்க! அப்பாலு மிருபதுநாளுக்குமேற் காலத்தில் நோயின்றி யிருதுவானால் மூன்றுநா ளாசூசமுண்டென்றறிக!

[சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றார்.]

அந்தணர்க்கைந் தாநாளை யன்னியர்க்கு நான்கு
மல்லாவைந் தாதியுமா மமவாசி யாதி
வந்துறினே மருவற்க வவற்றுள்ளுந் தவத்தை
மதித்துவசிக் கின்றவர முடையானே யாகில்
அந்தணனு மைந்தாநா ளணையேன்மந் திரத்தி
லாகுதியுஞ் செய்கபழி யகன்றிடவே யறிந்து
பைந்தொடியைத் தவம்பண்ணான் பரிசியா னாகிற்
பதைக்கவொரு கெர்ப்பத்தை வதைத்தபழிப் படுவான்.

(இ - ள்.) தெய்வகன்மத்திலும் பிதிர்கன்மத்திலு மைந்தாநாளிருதுவான மாதர்க்குச் சுத்தியென்று வசனமுண்டாதலாற் பிராமணரும் பூசுராராதலின் ஐந்தாநாள் அந்தணர் மாதரைக் கூடவென்றார். கணவனுக்கு நாலாநாள் சுத்தி யென்பதனுன் மற்றையர்க்கு நாலாநாள் கூடவெனக் கூறியது இந்த நாட்களில் அமாவாசை முதலிய ஆகாத நாட்கள் கூடினாற் தீண்டாதொழிக!

(நாற்கவிராசநம்பி அகப்பொருள் விளக்கம், சூத்திரம்-சுக.)

"நீரா டியபின் னீரா று நாளுங்
கருவயிற் றுறூஉங் கால மாதலிற்
பிரியப் பெறுன் பரத்தையிற் பிரிவோன்."

என்றதனாற் கணவன் விரதங்களைத் தொடுத்துத் தவம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பானாகில் அவ்வந்தணனு மைந்தாநாள் சேர்க்க! அப்படிச் சோராத குற்றம் போம்படி விதிவழி மந்திரத்தினாலே ஓமஞ் செய்க! தவம் பண்ணாமல் மாதரையு மக்காலத்து உள்ளேரி விருந்து அவளைத் தீண்டாதிருப்பானாற் பிள்ளையைக் கர்ப்பத்தில் வதைத்த குற்றத்தை யடைவான். (கஎ).

[ஆகாதென்ற காலங்களிற் கூடல் முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

விலக்கியகா லங்களிலும் புணர்ந்தாரே லயுதம்
விளம்பிடுக பிரணவமே லோரெழுத்தஞ் சல்லார்
மூலத்தடத்தைப் பகற்பொழுதின் முயங்கிடினு மிந்த
முறையறைக பசுப்புணர்ச்சி முதலான நோக்கின்

அலற்றவிராப் பகலுறங்கி னகோரமொரு நூற்றெட்
டுறைந்திடுக வரிவையர்தம் போகத்தை யணித்தே
சொலத்தொடங்கிச் சிலர்கேட்ட தோடமறத் தனக்குச்
சொல்லிடுக நூற்றெட்டுத் துரிசுடனே துடைப்பார்.

(இ - ள்.) பிராமணர் முதலிய மூவரு மாகாதென்ற நாளி லொருகாற் கூடினாராயிற் பிரணவத்தைப் பதினாயிர முருச்செபிக்க! சூத்திரராயிற் பஞ்சாக்கரத்தை யம்முறையே செபிக்க! அறியா மற் பசுமுதலிய புணர்ச்சியைப் பார்த்தாலும், பகல் நித்திரை செய் தாலும், அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! சிலர் இரவிலே தாங்கள் கலவியிற் கூடின வார்த்தையைத் தங்களிலே பேசியிருப்ப தை யொருவர் விருப்பத்துடனே கேட்டாராயி லக்குற்றம் போம் படி யகோரத்தை நூற்றெட்டுரு செபிக்க, பாவத்தை யுடனேபோக்க வேண்டுமென்று கருது முத்தமர்.

(வி - ரை.) துரிசு - பாவம். (கடு)

[பரதார முதலியவற்றைத் தீண்டிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பாதாரந் தனேவேசி தடவிடவி தனையும்
பரிசித்தான் மோகத்தாற் பதைத்துடலுந் தெளிந்தே
யொருநூறு யிரத்துடனே யைம்பதினா யிரமு
முச்சரிக்க வகோரத்தைக் கன்னிகைதோ ளொன்றி
விருகுணித பிணங்கவின மல்லாரைக் கண்ணு
விச்சையுறப் பார்க்கிலொரு சதமுறவே யியம்ப
குருமனையைக் குணமேதொட முறப்பார்த்த கொடியான்
கூறிடுக சாதத்தை யொருநூறு குறித்தே.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய பெண்சாதியையும் பொதுமடவா ராகிய வேசியையும் புருடனிருக்கவும் புறத்திற் சோரமாகத் திரி கின்ற விடவியையும் ஆசை மிகுதியா லொருகால் தீண்டினானால், 'ஐயோ இப்படிச் செய்துவிட்டோமே' என்று உடல் நடுங்கித் துக்கித் துப் பின்பு தெளிந்து அகோரமந்திர நூற்றைம்பதினாயிர முருச் செபிக்க! கன்னிகையைத் தீண்டினானால் முற்கூறியதி லிரட்டி செபிக்க! இணங்குதற் கருகமில்லாதவர்களைக் காம விகாரத்தாற் பார்த்தானானால் வாமத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! பிராமணர் முதலிய நால்வருந் தத்தம் மனையாளைப் பற்றத் தகும். அது ஒழிந்து தமத் கன்னியமான மாதரை யொருநாள் விகாரத்தாற் பார்த்தாற்

பட்டினியிருந்து பிராமணர் நூற்றெட்டும், அரசர் முதலானோர் நூறுநூ றேற்றியும் வாமதேவத்தைச் சிவ சந்நிதியிற் செபிக்க! வாம தேவங் குய்யத்துக் கதிட்டாதாவா யிருப்பதனால் அம்மந்திரங் கூறிய தென்றறிக! குருமனைவியை விகாரத்தாற் பார்த்த பொல்லாதவன் சத்தியோசாதத்தைத் தியானஞ்செய்து நூறுருச் செபிக்க!

(வி-ரை.) சூத்திரச்சிசுக்கும், வாழ்க்கைப்படுமுன் இருதுவானவ ளுக்கும் 'விடலி' என்றும் பெயர் சொல்லப்படும். சத்தியோசாத மென்பது 'சாதம்' என முதற்குறையாயிற்று. (கசு)

[நயிட்டிகப் பிரமசாரிக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

உரையாதே விரதியரி வையர்பெயரு முருவு
முன்னாதே கனவினவ ரொடும்புணர்ச்சி யுறினும்
வெருவிவிய னீர்மூழ்கி யுணவொழிந்தத் திரத்தை
விளம்புகநூ றுருமுகினுநீர் வீரியத்தை விடுக்கிற்
சுரிகுழலார் தோணினைவிற் சொல்லுகநா னூறு
துயக்கமற வாமத்தைச் சொல்லிடுக விருநூ
றிரவினிளை யாரையெணி யிறக்கினன்வீ ரியத்தை
யீனவியோ னியையிணங்கி னாயுத மெனுவார்.

(இ - ள்.) விரத்தன்: மாதர் பெயரையு முரையாது அவர்கள் வடிவையு மனதிற் கருதாதிருக்கையிலுங் கனவின்கண் அவர்க ளுடன் கூடினனாகிற் பயப்பட்டு அக் குற்றம் போம்படிக்கு நல்ல சிவதீர்த்தங்களில் உதயகாலத்தில் முழுகி யுபவசியா யத்திரத்தை நூறுருச் செபிக்க! நீர் கழிந்து கிடந்தாலும் அம்முறையே செய்க! சுருண்ட மயிரினையுடைய மாதரைக் கூடவேண்டுமென்று நினைப்பி னாற் பகலில் வலிய வீரியத்தை விட்டானாகி லறிவுமயங்குதலின்றி வாமதேவத்தை நானூறுருச் செபிக்க! வாமதேவத்தைச் சொல்லிடுக வென்ப திருபாலுங் கூட்டிக்கொள்க! இராத்திரி பெதும்பை முத லிய பருவத்தையுடைய மாதரைக் கூடவேண்டுமென்றே கருதி வலிய வீரியத்தை விட்டானானால் வாமதேவத்தை யிருநூறுருச் செபி க்க! சாதியிற் றாழ்ந்த மாதரைக் கூடினால் அகோரத்தைப் பதினாயிர முருச் செபிக்க!

(வி - ரை.) 'ஈனயோனி' என்பது வாழ்க்கைப்படுவதன்முன் ஆசார வைகலியஞ் செய்தவன் யோனியையெனவும் பெறும். ஆசார வைகல்லியம்-ஒழுக்கக் குறைவு. (கஎ)

[நயிட்டிகப் பிரமசாரி போகத்தில் விருப்பமுற்று லந்த விரதத்தை விதிப்படியே முடித்து விவாகஞ் செய்யாவிடத்துக் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்தனனேற் போகத்தை விரதத்தை நூலிற்
புகன்றமுறை யுறவிறக்கிப் புனையிழையை விதியாற்
றிருந்தமணஞ் செய்தணைக செய்யாதிவ் வாறு
தீண்டியிடிற் றெரிவையரைத் தனதுசிறை யுடலி
னிரந்தமயி ரெனைத்தனைத்தும் வருடமுறக் கொடிய
நிரயத்தி னழுந்திடுவ னீற்றினனு வெனைத்தும்
வருந்திடுவ னவ்வளவு வருடமுமுற் றிடவே
மற்றிதற்குப் பரிகாரம் வாக்கியத்து ளரிதே.

(இ - ள்.) நயிட்டிகன் போகத்திற் கருத்தூற்றானுல் ஆகமங்களிற் சொல்லியபடியே யாசிரியனிடத்துச் சென்று 'எனக்குப் போகத்தி லினிமிச்சை' என்று சொல்லி அவ் விரதத்துக் குண்டான அடையாளமாகிய சடை சிகாமணி முதலானவற்றைப் பஞ்சாசன மென்னு மண்டலமிட்டு அவர் சந்நிதியில் ஆகமத்திற் சொன்னபடி அதனை யிறக்கிப், பின்பு ஆசிரிய னவனை முழுகச்சொல்லி அவனுக்கிரண்டு வெள்ளைப் புடைவையைக் கொடுத்துப் பதினுயிரமுரு அகோரத்தைப் பரிகாரமாகச் செபிப்பித்து அவனை யழைத்து 'நீ கிருகத்தனுக விரு'என் றனுமதிசெய்ய, அவனும் விவாகம் பண்ணிக் கூடுக! இப்படி விரதத்தை யிறக்காது மாதருடன் கூடுவனுனல் இத் தப் பிரமசாரி யுடலில் வளர்ந்த உரோம மெத்தனையோ அத்தனை வருடமும், அது அல்லாமல் அவனுத்தூளனம் பண்ணிய திருநீற்றி லணுவெத்தனையோ அவ்வளவு வருடமுங் கொடிதாகிய ரௌரவ முதலாகிய நரகத்திற் கிடந்து அழுந்துவான். ஆதலா லிவை யல்லாமல் இதற்கு வேறொரு திவ்யாகமங்களிற் பரிகாரமில்லை. (கஅ)

[பவுதிகப் பிரமசாரி பாதாரகமனஞ் செய்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பவுதிகனே மோகத்தாற் பரதாரந் தன்னைப்
பரிசித்த துயக்கமறப் பார்த்தழிந்து நெஞ்ச
முபவசியா யோங்கார மோரிலக்க முறவே
யுச்சரித்தா யாமவினை யினைப்புரிக வுணர்வா
லவடனையே யறிந்தும்பின் னணைந்தானே யாகி
லவனுக்குப் பரிகார மாகமத்து மில்லைச்
சுவையுறவே யவள்சொல்லைக் கேட்டானே யாகிற்
றுயக்கமற வாமத்தைச் சொல்கவொரு நூறே.

(இ - ள்.) பவுதிகப் பிரமசாரி சுகதுக்க முதலியவைகளினு டைய மோகத்தா லறவே மயங்கி யொருவன் பெண்சாதியைத் தீண் டினுனுல் அக்குற்ற நீங்க 'நம்முடைய அறிவின் பொல்லாங்கால் இப்படி வந்துவிட்டதே' என்று மனத்தில் மிகவுஞ் சலித்துப் பரவச னாய் உபவாசஞ்செய்து பிரணவத்தை நூறுயிரமுருச் செபித்துப் பிராணுயாமத்தை நூற்றெட்டுச் செய்தால் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம் போம். புத்திபூருவமாய் அவளைப் பலநாள் கூடினு னுல் அதற்குப் பரிகார மாகமத்திலு மில்லை; விருப்பமாய் விகா ரத்தால் அவள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டிருந்தானுனுல் அக் குற்றம் போம்படி வாமமந்திரத்தை நூறுருச் செபிக்க!

(வி - ரை.) 'ஆகமத்தும்' என்கிற வும்மையால் வேதமுதலிய வுங் கொள்க. (கக)

[புலைச்சி மேலோர் மனையிற் புகுந்தாலும், அவள் கையா லருந்தினு லும் பரிகார முணர்த்துகின்றுர்.]

புன்புலைச்சி மனைபுகுந்தாற் புத்தியிழப் பாகிற்
போக்கிடுக மட்பாண்ட முற்புனிதம் புரிக
வென்செய்கோ மெனவிரங்கித் தற்புருட மென்னி
யியம்புகவை யாயிரமுங் கிருச்சரத்தோ டனி
தன்கையினு லறியாது தாமெருநா ளருந்திற்
றத்தகிருச் சரத்தயுதஞ் சாற்றிடுக வகோரம்
அன்புடனே யர்ணைந்து மமலனணி முடியி
னட்டியது தனையருந்திற் புன்புலைபோ யறுமே.

(இ - ள்.) பொல்லாத புலைச்சி ஒருவன் வீட்டிலே அவளின் னவளென்று அறியாதிருக்கப் புகுந்தது உண்டானுல் அக் குற்றம் போம்படி மட்பாண்டம் எல்லாம் புறம்பே யெடுத்துப்போட்டு முழுகி மனையைக் கோமய கோசலத்தால் சுத்திசெய்யு முறைமையிற் சுத்தி செய்க! 'இக்குற்ற மெப்படிப் போக்கிக் கொள்வோம்' என்றிரங்கித் தற்புருடத்தைத் தியானித்து ஐயாயிரமுருச் செபித்து உடனே கிருச் சரத்தையு மியற்றினு லக்குற்ற நீங்கும். அச் சண்டாளி கையால் அபுத்திபூருவமா யொருநாள் புசித்தால் அப்புன்மை நீங்குவதற்குத் தப்தகிருச்சரத்தையு மியற்றி அகோர மந்திரத்தைப் பதினுயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தை யாட்டி அச் சேடத் தைப் புசித்து உபவசியா யிருந்தால் அக் குற்றம் போம். (உ௦)

[இதுவுமது]

அறிந்துமொரு நாளவள்கை யருந்தினனே யாகி
இலவகைய கிருச்சரமு மியற்றிடுக வடைவே
சிறந்தவுரு வாமத்தைச் சித்தத்தின் வைத்தே
செபம்பிடுக வயுதமுற விரதமுஞ்செய் திடுக
வறிந்தவள்கை யருந்தியது மிரண்டுமூன் றுகி
லதிகமறிந் தியற்றிடுக வப்பாலு மருந்திற்
பிறிந்திடுவ தலப்புன்மை சண்டாள ஞகிப் [ன்.
பிரிந்திடுவன் முன்னிலைமை யருந்துமுறை பிழைத்தா

(இ - ள்.) பறைச்சியென் றறிந்தும் ஒருநாள் அவள் கையால் புசித்தானுனல் அக் குற்றம் போம்படி சாந்திராயணம், பராகம், பிரா சாபத்தியம், தப்தகிருச்சரம், அதிதபனம் என்று கூறப்பட்ட பஞ்ச கிருச்சரங்களையு மடைவே செய்து சிறப்பினையுடைய மாதர் வத னம்போன் றிருக்கிற வாமதேவ மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து பதினுயிரமுருச் செபிக்க! செப முடிந்தவாறே விரதத்தையு முடிக்க! இன்னவளென் றறிந்திருந்து மிரண்டு மூன்றுநாள் அவள் கையால் புசித்தானுன் முற்கூறிய முறைமையில் செபபூருவ முதலியவ ற்றை யதிகஞ் செய்க! இப்படி யநேகநா ளருந்திஞற் கன்ம சண்டாள ஞை புலையனுக் கொருபோது மிப்பாவம் விட்டு நீங்காது. ஆனுல், அவன் பூருவ சாதியுடன் கூடவேணுவெனில், இப்படி யருந்துகின்ற முறை பிழைத்தவன் முன்னுள்ள சாதியைவிட்டுச் சண்டாளனுவான்.

(வி - ரை.) விரதம் பின்னர்க் கூறுகின்றார். (உக)

[வண்ணுத்தி முதலாயினோர் மனையிற்புகுதல் முதலியவற்றிற்குச் சுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

வத்திரத்தி னிருதுவினை மாற்றிடுவா ணீல
வண்ணுத்தி தோற்பணத்தி வலகரும காரி
யெத்தொகைய விழிகுலத்தா ரறியாது மனையி
னிணங்கிடினே மட்பாண்ட மெறிந்திடுக மண்ணுற்
சுத்திசெய்க கிருகத்தைக் கோமயகோ சலத்துஞ்
சொல்லுகநான் மூன்றையா யிரமயுத மகோர
மத்தத்தா லறியாதே வருந்தினனே லொருகா
லறைகபதி ஞயிரமு மைந்துறுமா யிரமும்.

(இ - ள்.) நாலு வர்ணத்து மாதர், இருதுவான புடைவையைச் சுத்திபண்ணும் வண்ணுத்தி, நீலவண்ணுத்தி, தோற்பணத்தி செய்வ

தற்கு வல்லமையையுடைய முச்சியமாத ரிவர்கள் முதலிய இழிந்த சாதியிற் பிறந்தவர்களும், அறியாமல் வீட்டிற் பிரவேசித்தாரானால் மட்பாண்டத்தை யெடுத்துப் புறம்பே போட்டு மெழுகிப் புற்றமண் கோமய கோசலங்களாலுங் கிருகசுத்திசெய்க! மூன்றுநாள் சத்தியோ சாதத்தை ஐயாயிர மையாயிர முருச் செபிக்க! அவனைப் பரிசித்தானாற் பதினாயிரமுரு அகோரஞ் செபிக்க! அவ னின்னவனென் றறியாம லவன் கையா லொருநாள் போசனம் பண்ணினானால் அகோரத்தைப் பதினையாயிர முருச் செபித்தா லக்குற்றம் போம்.

[இதுவுமது]

நாண்மூன்றிம் முறைநவிற்றிக் கௌவியத்தை யருந்த
நாளிரண்டே லிருகுணித நவிற்றிடுக வறிந்தே
யூணுடையா னிருகுணித மொருநாளைக் கிபற்ற
வுண்டதும்பன் னாளாகி லுணவினையு மொழிந்து
நாணீராற் சாந்திரா யணவிரதந் தன்னை
நவிற்றுகமற் றகார தோடநவை நணினு
நீணிலவு சடையமலற் காணைந்து மாட்டி
நிசிவேலை தனிலருந்த வவலமெலா நீங்கும்.

(இ - ள்.) இப்படி மூன்று நாளும் பதினையாயிரம் பதினையாயிர முருச்செபித்து முடிவிற் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசித்திருக்க! அபுத்திபூருவமா யவன் கையால் இரண்டு நாள் புசித்தானானால் முப்பதினாயிர முரு அகோரத்தைச் செபித்துப் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசிக்க! அவன் கையாலே யறிந்து ஒருநாள் புசித்தானானால் முந்கூறியதி னிருமடங்கு செபிக்க! அறிந்து புசித்ததுவும் பலநாளானால் அதற்கேற்றி யேற்றிச் செபமுஞ் செய்து அதின் முடிவில் நாடோறுஞ் சுத்தசலத்தாற் சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க! யாதாயினு மோரிடத்தில் புசிப்பினு லுண்டான குற்றம் போம்படி பிரகாசமுடைய சந்திரனைச் சடையிற் றரிக்கின்ற சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தை யாட்டி அதை யிராத்திரி புசித்து உபவசியாயிருக்க அதினா லுண்டான குற்றமெல்லாம் போம். (உக)

[முதற்கண் தொகுத்துப்போந்த சாந்திராயணமுதலிய விரதவிதியை உணர்த்துகின்றார்.]

முதற்பக்க மூவைந்து மொன்றிரண்டென் றேற்றி
முகந்துவலக் கரத்தாலே நீரருந்தி முறையா
லதற்கபர பக்கத்தி னெவ்வொன்று குறைத்தே
யருந்துதலே சாந்திரா யணவிரத மாகும்

பதத்துணவு நீருணவு மின்றிப்பன் னிருநாட்
பட்டினியே பராகமினிப் பிராசாபத் தியந்தா
னுதித்தபகன் மூன்றாண்மற் றயாசகமு மொருமூன்
றொருமூன்று நிசியூண்மூப் பகலனில வுணலாம்.

(இ - ள்.) பூருவபக்கத்துப் பிரதமைமுதல் பதினைந்துநாளுஞ் சலத்தை வலக்கையாலே யொவ்வொரு சேரங்கையாக நாடோறு மேற்றியேற்றிப் புசித்து அபரபக்கத்துப் பிரதமைமுத லநாடோறும் ஒவ்வொரு சேரங்கையாகக் குறைத்து அருந்தி முடிப்பது சலசாந்தி ராயண விரதமென்றறிக! நீரும் அன்னமுமென்னு மிரண்டினையும் புசியாமற் பன்னிரண்டு நாள் சுத்தப்பட்டினியே யிருக்கை பராக மென்னுங் கிருச்சரமாம். சூரிய னுதிக்கின்ற பகலில் மூன்று நாள் மத்தியான மொருவேளை புசித்தலும் அதற்கடுத்த மூன்றுநா ளொன் றுந் தொடாமல் அயாசகமாய் வந்ததைப் புசித்தலும், மூன்றுநா ளிராத்திரி யொருவேளை புசித்தலும், மூன்றுநாள் வாயுவே யாகார மாகப் புசித்தலுமாகப் பன்னிரண்டு நாளு நியமத்தோ டிருத்தல் பிராசாபத்திய மென்னுங் கிருச்சரமாம். (உச)

[இதுவுமது]

அருந்துகவா ரழற்றோய மொருமூன்று பகலு
ளழனிகழு மாவின்பா லருந்துகமுப் பகலு
ளருந்திடுக வழனிகழு மானெய்முப் பகலு
ளருந்தாதே யாதேனு மாகபகன் மூன்றுள்
வருந்துதலிம் முறைதன்னின் மூன்னுன்கு தினமு
மதித்திடுக தத்தகிருச் சரமென்றே மதியோ
ரருந்துதன்முப் பலப்பான்மூ வைந்தா றுதினமு
மதிதபன மரபென்றே யறிககரி சுறுப்பார்.

(இ - ள்.) தாஞ்செய்த பாவத்தைப் போக்கவேண்டுமென் றறிந் தவர் வெந்நீரை மூன்று பகலுஞ் - சுடுகிற பசுவின்பாலை மூன்று பக லுஞ்-சுடுகிற பசுவினெய்யை மூன்றுபகலு மருந்துக! ஒன்றும் புசி யாமல் மூன்றுநாளு மிருக்க! இப்படியே வருத்தமுற்றுப் பன்னிர ண்டுநா ளிருப்பது தத்தகிருச்சரமென் றறிக! இருபத்தொருநாள் மூன்றுபலப் பசுவின்பாலைப் புசிப்பது அதிதபன மென்னுங் கிருச் சரத்தின் முறைமையென் றறிக!

(வி - ரை.) வியாதி முதலியவற்றால் இது அனுட்டிப்பதற்கு அசத்தாராற் பிராசாபத்தியத்துக் கொருபசுவும், சாந்த தபனத்துக் கதி லிரட்டியும், அதிகிருச்சரம் பராகந் தத்தகிருச்சரம் இவற்றிற்கு

ரும்மூன்று பசுவுஞ், சாந்திராயணத்துக்கு எட்டு பசுவுங் கொடுக்க! தரித்திரனானா லதற்கு மூன்று பசுவுங் கொடுக்க! பசுக்கொடுக்க மாட்டாதார் கோமூலியம் பன்னிரண்டு பணங் கொடுக்க! இம் முறையே கொடுத்தால் அந்தந்த விரத மனுட்டித்த பலத்தைக் கொடுக்குமென் றறிக! (உரு)

[திருவிழா முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

தேவனது திருவிழவஞ் சேவிக்க யாருந்
  திரண்டதிரு வீதிதனிற் றீண்டார்தீண் டிடினும்
பாவமில்லைப் பரமேசன் பதிவணங்கச் செல்லும்
  பரிசினுமா லகந்தனினும் பணிமொழிதன் பாணி
மேவியிடும் விவாகத்தும் வெண்பொடிப்பூ சிடுக
  விரிபுனலின் மூழ்கிடுக மற்றையன வேலைப்
பாவியரைப் பார்த்தானே லகோரசதாட் டகத்தைப்
  பகர்ந்திடுக பரிசித்தான் பகர்புனல் படிந்தே.

(இ - ள்.) சிவன் திருவிழாவில் திருவீதியில் ஆன்மாக்களை நெருங்கிச் சேவைசெய்யு மிடத்துத் தன் சாதியாயினும் பிறசாதி யாயினுந் தீண்டினால் அக்காலம் தோடமில்லை. சிவத்தல தரிசனத் துக்குப் போங்காலத்தும் - அக்கினிட்டோம முதலிய யாகத்திலும் - பார்ப்பார் முதலானோர் விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துந் தீண்ட அருக ரல்லாதவர் தீண்டினால் அக் குற்றம் போம்படி விபூதி யுத்தூளனம் செய்க! இவ்வாறு கூறப்பட்ட காலங்களில்லாமல் லொழிந்த காலங் களிற் பரிசித்தால் தடாகமுதலியவற்றில் மூழ்கினால் அக் குற்றம் போம். அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச் செய்த பாவிகளைப் பார்த்தா னால் அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! அவர்களைத் தீண்டி னால் முழுகி யகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! (உசு)

[அதிபாதகாதியர் அன்னமருந்தினாற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

அருந்தினரே லக்கணமே பதிதரென வறிக
  வதிபாத கானமரர்ப் பழிப்பா ரன்ன
மருந்தினரே லொருமாத முறப்பதித ராவ
  ரபவாதர் பிசினர்பிளை யற்றோனென் றிவர்சோ
றருந்தினரேல் வருடமுறப் பதிதரென வறிக
  வஞ்சாச்சூத் திரர்கரிசுக் களியில்லா வரையர்
பொருந்தமணப் புணர்நாண்முன் புரிவார்புல் லறிவ
  ரெனுமிவர்த மன்னத்தைப் புசித்தார்க டாமும்.

(இ - ள்.) சிவநிந்தை செய்தவர்கள் அன்னத்தைப் புசித்தவர்கள் அப்போதே பதிதராவார்கள். தேவர்களைத் தூஷித்தவர்கள் அன்னத்தை யொருமாத மிடையறாமல் புசித்தவரு மப்போதே பதிதராவார்கள். ஒருவர் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னாரென்று அவதூறு சொன்னவர்கள் அன்னமும், இராசசத்துடனே கோட்சொல்லுகிறவள் அன்னமும், மலடி யன்னமு மொருவருட மிடையறாமல் புசித்தார்களானா லவர்கள் பதிதரென்றறிக. பாவத்துக்குப் பயப்படாத சூத்திர ருடைமையையும், ஆன்மாக்களிடத்தி லிரக்கமில்லாத அரசர்க ளுடைமையையும், விவாகம் செய்வதற்கு முன்னாகப் பிராமணர் மாயேசுரருக்கென்று தத்தம்செய்த உடைமையையும், உயர்ந்த சாதியானாலு மிழிந்த சாதியானாலு மற்பரா யறிவில்லாதவர்களானால் அவர்களுடைமையையும் ஒருவருட மிடையறாமல் புசித்தவர்களும் பதிதராவார்கள். (உஎ)

[இதுவுமது]

கன்னிகையை விற்பார்கள் பரதாரந் தன்னைக்
　　காமுறுவார் மனைவிகுறை கண்டறிந்துந் துறவார்
பொன்வினைசெய் கொல்லர்மரக் கொல்லர்பொருட் பெண்டிர்
　　புலைவிலைஞர் மதுவிலைஞர் புரந்தாரை மறந்தார்
தென்னெனவே பாடுமவ ராடுமவர் வாளாற்
　　சேவிப்பார் பூவிற்பார் செக்கார்சொக் கிடுவா
ரென்னுமிவ ரெழுவாய ரன்னந்தி யருந்தே
　　விழுக்கான வனமுளத்தை யழுக்காக்கி விடுமே.

(இ - ள்.) உத்தமமாகிய பிரமமுதலியவற்றி லொன்றாற் கன்னிகையைத் தானஞ் செய்யாமற் பணம் வாங்கி வாழ்க்கைப் படுத்துமவரும், பரதாரங்களை யிச்சிக்கு மவரும், மனைவி பிறர்முகம் பார்க்க அவளை நீக்காது மகிழ்ந்து கூடுகிறவரும், பொன்முதலிய பஞ்சலோகங்களைப் பணிசெய்யுந் தட்டார் - தச்சர் முதலானோரும், பரத்தையரும், ஆட்டுவாணிகருங், கள்வாணிகருஞ், செய்ந்நன்றி குன்றினவரும், பலரையு மழகாகப் பாடித் திரிகிறவரும், கழைக்கூத்தாடிகளும், வாளாற் சேவகஞ் செய்பவரும், நந்தவனத்துப் பூவையெடுத்து முடிபூவுக்கு விற்கும் பூவாணிகரும், எண்ணெய் வாணிகரும், நித்திரையிற் சொக்குப்பொடி போட்டுக் களவு செய்பவருமாகிய இவர்கள் முதலானோர் அன்னமுதலியவற்றை வாங்கி யொருக்காலும் புசிக்கக் கடவனல்ல. இவர்கள் அன்னங் குற்றமுள்ள தாகையால் அதனைப் புசித்தவர்களுக்குச் சித்தசுத்தியைப் பண்ணாமற் பாவத்தை யுண்டாக்கும்.

(வி-ரை.) 'எழுவாயர்' என்றதனால் கள்ளர், கொல்லர், வஞ்ஞர், குருநிந்தை செய்வோர், பாஷண்டி முதலாயினோருங் கொள்க.

[அதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.]

அழுக்குளமே பாவத்தை யாக்குதற்குத் துணியு
மவ்வினையா னிரயத்தி னழுங்கியழுந் துவரே
யிழுக்கான மொழித்தவரே யிச்சிப்பார் சுகிர்த
மேறிடுவர் பரலோக மின்புறவே யிருப்பர்
வழுக்காய மொழிக்கமணில் வந்துதவம் புரிந்து
மறந்திடுவர் பிறப்பினையுஞ் சிறந்திருப்பர் சிவன்றாள்
சழக்கான மனத்தாரே சடலத்தைப் பேணித்
தமக்குவருந் துயரத்தைச் சாற்றினுந்தாங் கேளார்.

(இ - ள்.) அவ் வழுக்கான வுள்ளமே ஆன்மாக்களுக்குச் சித்தசுத்தி பிறவாமற்பாவத்தைச் செய்தற் கொருமைப்பாட்டைக் கொடுக்கும். அதனால் பாவத்தையே செய்து நரகத்திற்போட வருந்தி நோவார்கள். ஆகையாற் பொல்லாதென்கிற அவர்கள் அன்னத்தை யொருக்காலும் புசியாமற் றள்ளினவரே நல்வினைப்பயனை யடையக் கருதுமவர். அதனால் சுவர்க்கமுதலிய உலகங்களையடைந் தங்குள்ள போகங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். குற்றத்தையுடைய சரீர மேலெடாதபடி பூமியில் வந்து அரிய தவங்களையுஞ் சிவபூசைகளையும் செய்து அதனாலே யொருபோதுஞ் சனனமெடார்கள். ஆகையாற் சிவனுடைய சீபாத நிழலின்கீழ் சிவானந்தானுபூதியை யனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். மனக்கோணலுடைய பொல்லாதவர்கள் இம்மையிற் சரீரத்தையே போற்றிப் பொல்லாதவர்கள் அன்னத்தைப் புசித்ததனால் மறுமையில் நரகத்தில் விழுந்தழுங்கு முறைமைகளை நூல்களினால் பலகாற் சொல்லினும் அதனைக் கேளார்கள்.

(வி-ரை.) 'பிறப்பினையும்' என்கிற உம்மையான் மரணத்தையு முறார்கள் என்பது கொள்ளக்கிடந்தது. (உக)

[விவாக முதலியவற்றிற் புசித்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அருந்தினனேல் விவாகத்தி லகோரசத மறைக
வாயிரமுச் சரித்திடுக நாலாநா ளருந்தி
னருந்தினன்சி மந்தத்து மாயிரமுச் சரிக்க
வவ்வளவே நாமகா ணத்தருந்தி னூணு
மருந்தினனே லன்னத்தை யருந்தியிடு நாளு
மவ்வளவே யுச்சரிக்க வறைந்திடுக வயுத
மருந்தினனேற் சிராத்தத்திற் சபிண்டிதனி லருந்தி
லாயிரமப் பாலருந்தி வறைகவொரு நூறே.

(இ - ள்.) ஒருவன் விவாகத்தில் ஞாதியல்லாதார் புசிக்கில் அகோர நூறுருச் செபிக்க. நாலாநாள் சடங்கினுஞ், சீமந்த கலியாணத்தினும், நாமகரண காலத்தினும், ஊட்டுக் கலியாணத்தினும் புசித்தானுனல் அகோர மாயிரமுருச் செபிக்க. ஏகோதிட்டத்திற் புசித்தானுனல் அகோரம் பதினுயிரமுருச் செபிக்க. சபிண்டிகாணத்திற் புசித்தானுனல் அகோரமாயிரமுருச் செபிக்க. வருடந்தோறுஞ் செய்யுந் திவசத்திற் புசித்தால் அகோர நூறுருச் செபிக்க.

(வி - ரை.) மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின்மொழியாததனை முட்டின்றி முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியால் திரைமிபக்ஷகம், ஊனமாசிகம், ஊனஷாண் மாசிகம், ஊனுப்திகம் இவைகளிற் புசித்தானுனல் அகோர மொவ்வொன்றுக் காயிரமுருச் செபிக்க. பும்சவனத்துக்கு நூறுருச் செபிக்க. (௬௦)

[இதுவுமது]

அறிவழிந்து வீரியத்தை யவலமல சலத்தை
யருந்தினனு மதோர்சாதி யகத்தினருந் தினனு
மெறிவிழிப்பட் டிரங்கிமனம் புலைச்சியிணைத் தோளை [ரு
யிணங்கவெணு மிழுதையுமென் றியம்பியவெல் லோ
மறிவுறவே யகோரத்தை யயுதமுற வறைந்தே
யருந்துகவா னைந்தினையு மமலனணி முடியிற்
செறிவுறவே திளைத்தாட்டி முப்பொழுதும் பூசை
சிறப்புறவே செய்விக்க வல்வினைக டரும்.

(இ - ள்.) சித்த உன்மத்தத்தினுல் அறிவழிந்து இந்தியமுதலியவற்றைப் புசித்தவனும், தான் புசித்தற் கருகமல்லாத ஈனசாதிகள் வீட்டிற் புசித்தவனும், வெருவுதலையுடைய விகாரப் பார்வையினுல் மனமிரங்கி அப் புலைச்சியைத் தீண்டக் கருது மறிவில்லாதவனுமாகிய இம்மூவரும் 'இப்படிச் செய்தோம்' என் றிரங்கி அகோரத்தைப் பதினுயிரமுருச் செபித்து மூன்றுகாலமுஞ் சிவனுக்கு விசேடபூசை செய்வித்துக் கௌவியத்தை யாட்டி அதனைப் புசித்திருந்தால் அக் குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) திளைத்தல் - பலகாற் செய்தல். (௬௧)

[கனகமுதலிய பாத்திரங்களின் சுத்தி இரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அருங்கனக பாத்திரமுன் மரப்பலகை யந்த
மழனீராற் சுத்தியுறு மருவருப்புண் டாகிற்

பொருந்தியிடும் புனிதங்கோ சலத்தான்மண் ணீராற்
பொருகரியின் மருப்புவளை சுத்திமுதற் புனித
மரிந்துகடைந் திடவுமியா னீரானு டோடு
மாம்புனிதங் கோமயத்து மறலானு மாகு
மெரிந்தபுனன் மண்ணிவற்றா னிலங்கியிடு மவல
மெய்தியிடிற் புளிநீராற் றுமிரந்தா னிலங்கும்.

(இ - ள்.) பொன்முதலிய பஞ்சலோகங்களினாற் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களும், தருவினாற் செய்யப்பட்ட சுருக்குச்சுருவ முதலாயினவும், வெந்நீராற் கழுவினாற் சுத்தி. மகளிர் சூதகமுதலிய வருவருப்புற்றால் வெள்ளிமுதலிய பாத்திரங் கோசலத்தாலும் உவர்நீராலுஞ்சுத்தி. போரிற் பொருகின்ற யானைக்கோடு, சங்கு, முத்துச்சிப்பி இவை அரிந்து கடைந்தால் முதற்சுத்தி. நித்தியசுத்தியு மிக்காந்தலாற்றான் அவைகளில் அசுசியுற்றால் கோமயத்தாலும், தண்ணீராலும், வெந்நீராலும், புற்றுமண்ணாலும் சுத்திசெய்க. செம்பில் அசுசியுண்டானாற் புளிநீராற் சுத்தியாம்.

(வி-ரை.) 'அவலம்' என்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டுக. 'உரையிற் கோடல்' என்னு முத்தியாற் பொன் மஞ்சட் பொடியாலும்-வெள்ளி யுப்புத் தடவிக் காய்ச்சலாலுஞ் சுத்தியென்க. (௩௨)

வெண்பொடியாற் றண்புனலால் வெண்கலமுன் விளங்கும்
வெதுப்பியநெய் தடவியழ லழுத்தியிட விளங்குந்
திண்கலச வெண்கலமுன் றீண்டியிடிற் காகஞ்
சிறப்புடைய கௌசிகமும் பெருங்கடுகு செறிந்த
தண்புனலாற் குதபாதி யரிட்டத்தைக் கலந்த
தண்ணீரா லசினுதி தடந்திரைநீர் தன்னான்
மண்பயிலக் கோசலமும் வாரியும்வார்த் திடினே
மலினமுறி னசினத்திற் புனிதமிக வாய்க்கும்.

(இ - ள்.) வெண்கலப்பாத்திர முதலானவை வெண்ணீறாலுஞ் சலத்தினாலுஞ் சுத்தி. அவற்றைக் காக்கை தீண்டினாற் பசுவின் வெண்ணெயுருக்கித் தடவி யழலிற் காய்ச்சினாற் சுத்தி. சிறப்பினையுடைய பட்டாடைகள் வெண்கடுகு கூடின நீராற் சுத்தி. தருப்பை முதலாயின மோர்சேர்ந்த சலத்தினாற் சுத்தி. புலித்தோன் முதலானவை பெரிய குளங்களிற் றோய்த்தெடுத்தாற் சுத்தி. தோன் முதலியவற்றில் அசுசிபட்டாற் புற்றுமண்ணாலுந், தண்ணீராலுங், கோசலத்தாலுங் கழுவினாற் சுத்தியாம்.

(வி - ரை.) 'கவுசிகம்' என்ற உம்மையால் வெண்பட்டும், மலையிலுண்டான செம்மறியாட்டுக் கம்பளமும், கவரிமாமயிரு முதலாயின பூவம்பழத்துடன் கூடின நீராற் சுத்தி. 'அசிஞூதி' என்றதனுன் மாவுரியு மூங்கிலாற் செய்தது மென்க. (௩௩)

[அன்னசுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

பாண்டத்திற் பதமதனைப் பற்றிடினே வாயாற்
பன்றிகர நாய்பூனை காகமிவற் றொன்று
வேண்டற்க பாண்டத்தோ டன்னத்தை விடுக
மிக்கவிரா சியினைத் தேசத்தின் விரவிற்
கீண்டெடுத்துச் சேடத்திற் றிருநீறு கெழுமிக்
கவ்வியத்தும் புரோக்கிக்க வுண்கலத்திற் கெழுமின்
மாண்டற்ற மசகாதி யுறும்புறத்தை மாற்றி
மற்றையபாற் றிருநீறு மருவுதலின் வரமே.

(இ - ள்.) பன்றி, கழுதை, நாய், பூனை, காகம் இவற்றில் ஒன்று பாண்டச்சோற்றில் வாயிட்டால் அதைப் பாண்டத்துடனே புறம்பே யெடுத்துப் போடுக! பாவாடையிற் சொரிந்திருக்கு மிருந்த வன்னத்தில் ஒருபுறத்திற் பன்றிமுதலியன வாயிட்டதனு லவ்வாயளவு மெடுத்துப் புறம்பே போட்டு அன்னத்தைத் திருநீற்றாலும் பஞ்சகௌவியத்தாலுஞ் சுத்திசெய்க. போசனஞ் செய்கையினு லுண்கலத்தில் கொசுகுமுதலியன விழுந்து செத்தா லவ்வளவுமெடுத்துப் புறம்பே போட்டுக் கையைக் கழுவிக்கொண்டு சேடவன்னம் திருநீற்றாற் புரோக்கித்துச் சுத்திசெய்தாற் புசித்தற்குச் சிறப்பாம்.

(வி-ரை.) 'உரையிற் கோடல்' என்னுமுத்தியாற் பூனை-கீரி-பெருச்சாளி முதலானவை அன்னமுள்ள பாண்டத்தில் வாயிட்டால் அப் பாண்டத்தை யெழுதா மந்திர மந்திரத்தாற் கழுவிப் பின்பு தருப்பையாற் பரியக்கினிகரணஞ் செய்தாற் சுத்தியாம். அன்னமில்லாத பாண்டமானுல் அதற்கதற்கேற்ற சுத்தி செய்க! (௩௪)

[தேன் முதலானவைகளுக்குச் சுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

தேன்வடித்துச் செந்தழலிற் செறிக்கவுறும் புனிதந்
தெண்ணீரிற் செறித்துப்புக் காய்ச்சியிடச் சிறக்கு
மான்வெண்ணெ யாம்புனித மழலின்வெதுப் பிடலு
மறவெண்ணெ யாதியருக் கியத்தானும் புனிதங்
கான்மலிந்த கர்ப்பூரங் குங்குமங்கத் தூரி
கமழ்சாந்து புழுகுசவா தெனுமிவையுங் கமழூ

மான்பாலும் புனிதங்கன் றருந்தியதன் முலையுங்
கழுவியற லாற்கரந்தே வெதுப்புதலு மழலின்.

(இ - ள்.) தேனை ஆடையால் வடித்துக் காய்ச்சினுற் சுத்தி. உப்பைத் தண்ணீர்வார்த்துக் கழுவிக் காய்ச்சினுற் சுத்தி. பசுவின் வெண்ணெயை யுருக்கி வடித்தாற் சுத்தி. திருமஞ்சனமும், நல்லெண்ணெய் முதலியனவும், மணம்பொருந்திய கர்ப்பூரமுதலான சுகந்த திரவியங்களும் அருக்கிய புரோக்கணத்தாற் சுத்தி. கன்றூட்டிய ஆவின் முலையையுங் கழுவிப் பாலைக்கறந்து காய்ச்சினுற் சுத்தியாம்.

(வி - ரை.) 'ஆதி' என்றதனுல் திரணகாட்ட முதலாயினவும், 'முலையும்' என்ற உம்மையாற் கையையுமெனக் கொள்க. (௩௫.)

[இலிங்கசுத்தி முதலியவற்றை யுணர்த்துகின்றுர்.]

தெண்ணீராற் கோசலத்தாற் றிருநீற்றுன் மயத்தாற்
சிறந்தநிலப் புற்றுமண்ணுற் சிவலிங்கஞ் சுத்தி
விண்ணிவந்த வில்வத்தின் பத்திரத்தின் சாற்றுன்
விசேடித்த சுத்திநிவே தனபொன் மாதி
புண்ணியவர்க் கியசலத்தைப் புரோக்கிக்கப் புனிதம்
பொருவரிய பரமசிவன் பூரணத்தை யுயிரி
னெண்ணவலார்க் குயிர்ச்சுத்தி யேனையதத் துவத்து
மியைந்தமுறை யறியினிவை களுஞ்சுத்தி யெய்தும்.

(இ - ள்.) கோசலங்-கோமயங்-திருநீறு - சுத்ததலத்துப் புற்றுமண்-குளிர்ந்த திருமஞ்சன மிவைகளாற் சிவலிங்கஞ் சுத்தி; இது சமானிய சுத்தி; ஆகாசமளவாக வளர்ந்த வில்வப்பத்திரத்தின் சாற்றினுல் சிவலிங்கத்தை யபிடேகஞ் செய்தாற் பிராயச்சித்தத்தில் அதற்கு விசேட சுத்தியாம். சிவனுக்கு நிவேதனம்பண்ணச் சமைத்த அன்னமுதலானவை அருக்கியசலத்தினுற் புரோக்கித்தாற் சுத்தியாம். ஞாதாக்கள் ஒப்பில்லாத பரமேசன் ஆன்மாக்களினிடத்தில் வியாபித்திருந்த முறைமையை யுள்ளபடி யறிந்தால் அவர்களுக்கு உயிர்ச் சுத்தியாம். நாதமுதன் மண்கடையாயுள்ள தத்துவங்களிலே சிவன் வியாபித்திருக்கு முறைமையை யுள்ளபடி யறிந்தால் தத்துவ சுத்தியாம். (௩௬)

[நித்தியானுட்டானம் பூசை தவறிற் பரிகார முணர்த்துகின்றுர்.]

சாற்றிடுக தவறிடினேர் சந்தியசா தத்தைச்
சதமுறவே சதுர்த்தியெனுஞ் சந்திநிலை தவறி

னேற்றியொரு நாற்குணித மியம்பிடுக தவறி
னெழிற்பூசை யகோரத்தை யெண்ணுகவா யிரத்திற்
போற்றியுடன் பூசையினைப் புரிந்திடுக வறிந்தான்
புகன்றிடுக விருகுணிதம் புசிப்பொழிக வழலி
னேற்றியே வியற்றிடுக பன்னாளுந் தவறி
னிந்தமுறை யறிந்தியற்றப் பூசனைவாய்த் திடுமே.

(இ - ள்.) முதற்காலம் அபுத்தி பூருவமாய்ச் சந்தியாவந்தனம் பண்ணுதொழிந்தால் அக் குற்றம் போம்படிச் சத்தியோசாதத்தை நூறுருச் செபிக்க. நாலாஞ் சந்தி தவறினால் அம் மந்திர நானூறுருச் செபிக்க! புத்திபூருவமானு லிருமடங்கு செபிக்க! ஒருகாலஞ் சிவ பூசையை யபுத்திபூருவமாகச் செய்யாதொழிந்தா லகோரத்தை யாயிரமுருச் செபித்துப் பின்பு சிவபூசைசெய்தா லக்குற்றம் போம். புத்திபூருவமா யொருகாலம் பூசைபண்ணு தொழிந்தா லுபவசியா யிருந்து அம் மந்திரத்தை யிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க. பலநாளும் பூசைதவறினு லிம்முறை யேற்றியேற்றிச் செபஞ் செய்து உப வசியாயிருந்து அக்கினி காரியஞ் செய்தா லக்குற்றம் போம்.

(வி-ரை.) 'ஏற்றி' என்னுங் கருத்தா லிரண்டாஞ் சந்தி மூன் ருஞ் சந்தி தவறினால் அபுத்திபூருவத்திற்கு இருநூறு முந்நூறும், புத்திபூருவத்திற் கிரட்டியுஞ் செபிக்க! சமையி, புத்திரன், சாதகன், போதகன் இந்நால்வர்க்கும் அந்நாற் சந்தியுமென் றறிக! ஒருநாண் முதற் பத்துநாள் வரையும் பூசைசெய்யாதிருந்தா லொவ்வொருகாலப் பூசைக்கு மூவாயிர மூவாயிர முருவாக நாடோறுமேற்றிச் செபஞ் செய்க! பத்துநாளைக்குமேற் பதினைந்து நாளளவும் பூசியாதொழிந் தால் நாளொன்றுக்கு முப்பதினாயிரமுருச் செபித்துக், கலசத்தாபன மும் செய்து, அபிடேகம்பண்ணி, ஓமமுஞ் செய்தாற் குற்றம்போ மென்க. சத்தியோசாதத்தை 'அசாதம்' என்றது தலைக்குறை. (௩௭)

[நித்தியாங்கமாகிய பவித்திரஞ் சாத்தாதொழிந்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கியமன் திருமுடியிற் பவித்திரத்தை யணிக
வாடிமுதன் மூன்றினுளே யயர்த்தானே லகோர
வாக்கறைக விருநியுத மறத்துணை மறந்தான்
மந்திரிக்க விருகுணித மழலைமறந் தானு
னோக்கியியற் றுநாள்க ணவின்றிடுக நியுதம்
வருடத்தின் மாதத்தின் ஞெய்தியற்றி யகோர
வாக்கறைக வீரயுத நிவேதனத்தை மறந்தான்
மற்றவற்றுஞ் சிவகாயத் திரிசதமெண் வாக்கே,

(இ - ள்.) விதிமுறை கந்தபவித்திரங்-கங்காவதாரம்-கௌரி யவதாரங் - கங்கணத்திரையம் எனக்கூறிய பவித்திரங்களை யுண்டாக்கி, விதிமுறையே யதிவாதனஞ் செய்து சிவன் திருமுடியில் பவித்திரஞ் சாத்துவதற்கு முன்னாள் கந்தபவித்திரஞ் சாத்துக! ஆடி, ஆவணி, புரட்டாதி யிம்மூன்று மாதத்தினுள் அதிகமாத மலின மாதம், விட்டுணுசயனமுதலிய காலங்களை நீக்கிச் சாத்துக. அபுத்தி பூருவமாகச் சாத்தா தொழிந்தால் உபவசியா யகோரத்தை யிரண்டு நூறுயிரமுருச் செபிக்க. புத்தி பூருவமாகப் பவித்திரஞ் சாத்தா தொழிந்தால் உபவசியா யதனி னிருமடங்கு செபஞ் செய்க. அக்கினிகாரிய மொருகாலஞ் செய்யாதொழிந்தால் ஒருகாலம் பூசை தவறினதற்குச் சொன்ன முறையே யிதற்கு மேற்றிச் செய்க. இம்முறை யோமஞ்செய்யா நாள்கடோறுங் கணக்கறிந் தம்முறையே யேற்றியேற்றிச் செய்க. ஒருமாதம் அக்கினிகாரியஞ் செய்யாதொழிந்தால் நாளொன்றுக்கு முந்நூறு முந்நூறு அகோர மந்திரத்தை யேற்றிச் செபஞ் செய்க. ஒருவருட மக்கினி காரியஞ் செய்யா தொழிந்தால் அம் மந்திரத்தை நூறுயிரமுரு நூறுயிரமுருவேற்றிச் செபஞ் செய்க. சிவனுக்கு நிவேதனஞ் செய்யாதொழிந்தா லகோர மந்திரத்தை யிருபதினுயிரமுருச் செபிக்க. ஆசிரியர் முதலானோர் பவித்திரஞ் சாத்தும்பொழுது அதற்குச் சொன்ன விரதங்கள் நியமங்கள் அனுட்டியாமற் குறைவுறுமானாற் சிவகாயத்திரியை நூறுருச் செபித்தா லக்குற்றம் போம்.

(வி-ரை.) 'மற்று' என்பது வினைமாற்று. (௫அ)

[இட்டலிங்கத்துக்குப் பரிகார மிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

செந்தழலி னபாயத்தாற் சிவலிங்கத் துருவஞ்
சிறப்பழியி னழிந்தறிவு தேசிகனை வணங்கி
வந்தவினை நைந்தழிய வுண்டிபொழிந் தகோர
மந்திரிக்க நியுதமுற மற்றொருலிங் கத்தைத்
தந்திடவே தாங்கிடுக சோரரான் மற்றுந்
தவறுறினு முரைத்தமுறை தனைச்செய்க தழல்வந்
தந்தவுரு வந்தீண்டி யும்பழுதின் றாகி
லறைந்திடுக மூன்றயுத முடல்விடல்பொல் லாதே.

(இ - ள்.) சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே திருமேனியிற் பூருவ வன்னம் விட்டுவேறுவன்னமாகக் கண்டாலுஞ், சிதறிப்போனாலும்,

'இப்படி வந்துவிட்டதே' என்று மனத்திற் றுயரமடைந்து ஆசிரியரை வணங்கி 'இக் குற்றம் போக்கியருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து உபவசியா யகோரத்தை நூறுயிரமுருச் செபித்து அவ்வாசிரியனுல் வேறொரு லிங்கத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு பூசைசெய்க. கள்வர் முதலானோர் சிவலிங்கங் கொண்டு போனல் 'அது வருமோ' என்று நாற்பதுநா ளுபவசியாயிருந்து பின்பு முற்கூறியபடி பரிகாரஞ்செய்து எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொள்க. அக்கினி யச்சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினுல் பழுதிலவாயிருக்கும். ஆறு ளுபவசியாய் முப்பதினுயிரம் உருச் செபிக்கில் அக் குற்றம் போம். அப்படிச் செய்யாது பத்தியினுல் 'உடல் விடுவோம்' என்பது பொல்லாது.

(வி-ரை.) 'மற்றும்' என்றதனுல் வானரம், காகம், பருந்து, எலி முதலாயினவற்று லபாயம் வரினு மிம்முறையே செய்க. (௬௧)

ஊறுபடிற் றிருமேனி பரார்த்தத்து மொழிக்க
வுரித்தாகு மற்றென்று சுயம்பெழுவா யொழியேற்
கூறிடுக வீரயுதம் பதமேனி குறுகிற்
கடந்திடினிற் றாளிபடிற் கூறுகவோ ரயுதம்
நூறுமிரு நூறுமுற நுவல்கநிழல் கடந்தான்
பீடத்திற் சாய்ந்திடினு மவ்வளவே நுவல்க
வாறியிடவபாத முருண்டிடினு யிரமீ
ராயிரம்பின் னும்முருண்டா லப்பாலோ ரயுதம்.

(இ - ள்.) மானிடர் தாபித்த பரார்த்த லிங்கத்தில் அக்கினி முதலியவற்று லூறுபட்டால் ஒழிக்க. மற்றை ஆன்மார்த்த லிங்கத்திலுஞ் சுவயம்பு முதலிய இலிங்கத்தினு லூறுபட்டால் ஒழியற்க. சிவலிங்கத்திற் கால் படினுங் கடக்கினும் இருபதினுயிரமுருச் செபிக்க. காலில் தூள் திருமேனியிற் பட்டாற் பதினுயிரமுருச் செபிக்க. இலிங்கத்தின் சாயை கடக்கினு மெழுந்தருளியிருக்கிற பீடத்திற் சாய்ந்தால் அகோரத்தை முந்நூறுருச் செபிக்க. பீடத்தி லொருகா லுருண்டால் அகோர மாயிரமுருச் செபிக்க. இரண்டுதர மிலிங்க முருண்டா லிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க. இரண்டுதரத்துக்கு மேற் பட்டுருண்டு கீழே வீழ்ந்தாற் பதினுயிரமுருச் செபிக்க.

(வி - ரை.) அவ்விலிங்கத்திலே யரையங்குலத்துக்கு மேற்பட்ப் பழுதானுல் அவ்விலிங்கத்தை யொழிக்க. பீடத்திலே மூன்றங்குலத்துக்குமேற் பழுதானுல் அப்பீடத்தை யொழிக்க. அவ்

விலிங்கப்பிரமாணத்தில் வேறொருலிங்கத்தில் முன்புபோல மானிடமாகத் திருமேனியைச் செய்த பிரதிட்டையை யவ்வழியே செய்க. சுயம்பு, தைவிகம், ஆரிடம், காணவம் இவைகளிற் பழுதானாலும், அக்கினி வாதையினாற் பழுதானாலும் அச்சிலையைத் தானே முன்புபோல் சந்திக்கவைத்துத் திடமுறும்பொருட்டுச் செம்பு முதலானவற்றாற் பட்டங்கட்டி அதனையே பூசைசெய்க. பீடம் பின்னமானால் சீர்ணோத்தாரண விதியா லதனை யெடுத்துப் போட்டுப் பெண் சிலையினால் முன்புபோல் திருமேனி கொண்டு பிரதிட்டை செய்க.

[ஆதார நிராதாரத்தில் வருங் குற்றத்துக்குப் பரிகார உணர்த்துகின்றார்.]

அயுதமியம் பாதாரத் தொடுவிழினே சானுக்
காதார மறவிழினே யீரயுத மறைக
வயுதமிரண் டறைந்திடுக வாய்த்திவலை யணுக
லறைந்திடுக மூன்றயுத மணுகிடினே கோழை
நியுதமுற நிகழ்த்துகவாழ் நீர்தன்னிற் படியி
னின்மாலி யப்புனலிற் படிந்திடினு நியுதம்
விதிவினைதா னிலைப்புருட மாத்திரத்தின் வீழ்ந்து
விண்டிடினே சிவலிங்கம் பீடம்பின் டிடினும்.

(இ - ள்.) பெட்டகக் கோயிலுடனே சேமப்பிழை வந்தாற் சானுக்குப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. ஆதாரமில்லாமல் இலிங்க மாத்திரஞ் சேமப் பிழையானாற் சானுக் கிருபதினாயிரமுருச் செபிக்க. வாய்த்திவலை சிவலிங்கத்தில் தெறித்தா லிருபதினாயிரமுங், கோழைபடின் முப்பதினாயிரமுஞ் செபிக்க. பெரியமடுக்களிற் கைதவறி வீழ்ந்தால் நூறாயிரமுருச் செபித்து முடிக்தவாறே யாசிரியனால் வேறொரு லிங்கத்தை யெருந்தருளப் பண்ணிக்கொள்க. நின்மாலிய பாத்திரத்திலே வீழ்ந்தால் நூறாயிரமுருச் செபிக்க. ஒரு புருடப் பிரமாணத்தினின்றுஞ் சேமப்பிழையாய்ச் சிவலிங்கம் பீடமிவைகளிற் பின்னலங்கனமானா லதற்குப் பரிகார மில்லை. (சக)

[ஆசிரியர் முதலானோர் நிழலைக் கடக்கினும், நைவேத்திய மாதியில் தூடணம்வரினு மதற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

தேசிகன்ற னிழல்கடந்தார் செபிக்கசதத் திரையந்
திருவேடத் தார்நிழலைக் கடக்கினுஞ்செப் பியவா
றுசகல வரிகோசத்தை யந்தணர்தந் நிழ
லாவினிழல் விளக்கினிழல் கடந்திடினா றறைக

வீசனது நிவேதனத்திற் கிருமிமயி ரிணங்கி
  னிழித்திடுக நிவேதிக்கி லியம்பிடுக வொருநூ
றுசகல விருதூணி யரிசியுயர் பிழிவு
  விருநாழி யையுழக்கெக் காலத்து மாகா.

(இ - ள்.) ஆசிரியருடைய நிழலைக் கடந்தால் மூந்நூறுருச் செபிக்க. சாதகர்புத்திரர் சமையிமுதலிய திருவேடத்தார் நிழலைக் கடந்தாலும் அப்படியே. பார்ப்பார், பசு, திருவிளக்கு இவைகளி னிழலைக் கடந்தால் நூறுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. இட்டலிங்கத்துக்கு வைத்த நைவேத்திய முதலியவைகளிற் புழு, மயிர்முதலான செந்துக்கள் விழுந்தால் அதை நிவேதனம் பண்ணுமலொழிக. அது அல்லாமல் கிடப்ப தறியாமல் நைவேத்தியம் பண்ணினுனுல் நூறுருச் செபிக்க. இட்டலிங்கத்துக்கு உத்தமம் இருதூணி; மத்திமம் இருநாழி; அதமம் ஐயுழக்கு அமுதுபடி ஆகையால் அவ்வதமமொருகாலு நிவேதனத்துக்கு ஆகாது.

(வி-ரை.) உத்தமத்தி லுத்தமம் - இரு தூணி. மத்திமந் தூணி. அதமங் குறுணி. இருநாழி ஐயுழக்கு அமுதுபடி வைத்தாற் பைசாச போசனமாகையா லொருகாலு நிவேதனத்துக் காகாதென் றுரைப்பாரு முளர். (சஉ)

[இட்டலிங்கத்தைப் பார்ப்பார் முதலானோர் தீண்டினுற் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

தீக்கையிலா வந்தணரா தியரிட்ட லிங்கந்
  தீண்டியிடிற் சிறப்புறவே பூசையினைச் செய்தே
நோக்கிமுறை யுறநூறு நுவல்கவிரு நூறு
  மூந்நூறு நானூறு வாமசம யத்தார்
மூர்க்கரெனும் வேடர்முத லோர்தீண்டி னயுத
  மொழிந்திடுக நாய்காகந் தீண்டின்மு வயுத
நாய்க்கடுவான் றீண்டியிடி னவின்றிடுக நியுத
  நப்பனுக்குப் பூசையினைச் செய்துவிதி நயந்தே.

(இ - ள்.) தீக்கையில்லாத பார்ப்பார்முதல் நான்குவருணத்தார் இலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பஞ்சகவ்விய முதலியவற்றால் விசேடபூசை செய்து பார்ப்பார்முதல் நால்வர்க்கு நூறுநூறாக வேற்றிச் செபஞ்செய்க. சைவ பேதமாகிய மூல தந்திராவத சாத்திரத்தின்வழி யனுட்டிக்கும் வாமசமயத்தவரும், மூர்க்கராகிய வேடர் முதலான இழிகுலத்தவருஞ் சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பதினுயிரமுருச்செபிக்க. நாய்முதலான மிருகமும், காகமுதலான பறவையும்

தீண்டிஞல் முப்பதிஞயிர முருச்செபிக்க. நாய்க்கவோன் இலிங்கத்தைத் தீண்டிஞல் விசேட பூசையைச் செய்க.

(வி - ரை.) "உரையிற்கோடல்" என்பதஞற் சுவசந்தலனிதத்தின் வழி அனுட்டிக்குந் தக்கண சைவர் தீண்டிஞற் பதிஞயிர முருவும், வாமசமயி தக்கணசமையி இவர்களுடன் பேசிஞல் நூறுருவுஞ் செபிக்க. நாய்க்கவோனென்பது சண்டாளன் பிராமணியுடனே கூடிப் பிறந்தவன். (சுக)

[செபமாலை முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றூர்.]

திருவுருவுக் குரைத்தபரி காரத்திற் பாதி
செபமாலை சிவஞான மெழுவாய்க்குஞ் செய்க
கருதிடுக கண்டைக்கும் பாதத்திற் பாதி
கைதவறி யபிடேக கலசமது கடுகித்
திருமுடியைத் தீண்டியிடி னீரயுதஞ் செபிக்க
திண்ணியவர்க் கியம்வீழிற் சிதையிஞருண் டிடிஞ
மிருசதமா யிரமைஞ்ஞூ றியம்புககாய்க் கடுவான்
றெரிசிக்கி லைந்தயுத மியல்விதிசெய் திறைக்கே.

(இ - ள்.) சிவலிங்கத்துக்குக் கூறிய பரிகாரத்திற் பாதி சபமாலை சிவாகம முதலியவைகளிற் கால்படிஞும் விழுந்தாலும் பரிகாரஞ் செய்க. சிவலிங்கத்துக்குச் சொன்னதி லெட்டிலொன்று மணி முதலிய உபகரணங்களிற் கால்பட்டாற் பரிகாரஞ்செய்க! அபிடேக கலசங் கைநழுவித் திருமுடியிற் பட்டா லிருபதிஞயிர முருச் செபிக்க. சாமானியமாகப் பட்டாற் பதிஞயிரமுருச் செபிக்க. அருக்கிய சலந் தாபித்திருக்கை லதுவிழுந்தால் இருநூறுருச் செபிக்க. அது உடைந்தா லாயிரமுருச் செபிக்க. அப் பாத்திர முருண்டதாஞலைஞ்ஞூறுருச் செபிக்க. நாய்க்கவோன் இலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் ஐம்பதிஞயிர முருச் செபிக்க, ஆகமத்திற் சொன்னபடி சிவலிங்கத்துக்குப் பூசைசெய்து.

(வி - ரை.) 'எழுவாய்' என்றதஞல் வேதமிருதி புராணம் முதலியவை யென்றறிக. (சஉ)

[சிவலிங்க முதலிய விற்பார்க்குப் பரிகார மில்லையென இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றூர்.]

சிவலிங்கம் விற்பார்கள் சிவஞானந் தனையுந்
திருவுருவ மதுதனையுந் தீராப்பா தகரே

யவர்தமக்குப் பரிகார மறையாதா கமமு
மாரணத்தி னுட்பொருளை யாருயிர்க்குத் துணையைச்
சிவனையுணற் பொருட்டாலே செய்வாரேற் பூசை
சிறப்புடைய வைதிகரே சைவரே தெளிந்த
வெவரேனும் பதிதரவ ரெனவெண்ணி யிணங்கே
லிற்புகுந்தாற் றீண்டியபாண் டத்தைவிட லினிதே.

(இ - ள்.) சிவலிங்கம், வேதாகமங்கள், சந்திரசேகரர் முதலான விக்கிரகங்களை விலைகுறித்து விற்றவர்கள், எப்போது மொழியாத பாதகத்தை யுடையவர்கள். அவர்களுக்குப் பரிகார மாகமத்திற் கூற வில்லை. வேதாந்தத் தெளிவாய் நிறைந்த உயிர்க்குத் துணையாகிய பரமசிவனைப் பத்தியினாற் பூசிப்பதல்லாமல் விலைபொருந்திப் பூசிக்கு மவர்கள் சிறப்புடைய வைதிகரானாலுஞ் சைவரானாலு மற்றைத் தெளிந்த எவரேயானாலும் அவர்களைப் பதிதரென விசாரித்து அவர் களுட னொருக்காலுங் கூடாதொழிக. அவர்கள் பிறரொருவர் வீட் டில் வந்து பாண்டத்தைத் தீண்டினா லதனைக் கழித்துப் போடுக.

(வி - ரை.) ஆதிசைவராகிய சிவப்பிராமணர் முதலானவர்கள் திரவிய முதலான கூலிவாங்கிப் பூசித்தா லவர்களு மப்படியோ வெனில், அவர்களுக்கு அதுவே விதித்த கன்மமாதலாற் குற்றமில்லை யென்று சிவாகம மோதுமென்க. (சஞ)

பொருணசையாற் பூசையினைப் புரிவார்கண் மாலைப்
புரந்தரனைத் திசைமுகனைப் புரந்தரன்றன் சேனைப்
பெருமானை விநாயகனைப் போறங்காப் பாளைப்
பேருலகத் தாயரெனப் பேசுமெழு வரையும்
இருமையினும் பயனிழந்தா ரவர்தம்மை யிணங்கே
லிகலாதே சாக்கியரோ டேனையர்தம் மோடும்
விரவிடினுந் திருநீறு மெய்ப்பூசி யிடுக
வியம்பிடுக சிவநாமம் வெறுப்பொழிக வெவர்க்கும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறப்பட்ட தேவதைக ளெல்லாரையுங் கூலிவாங்கிப் பூசிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யிரண்டையு மிழந்தவர்க ளென்று விசாரித்து அவர்களுட னொருகாலுங் கூடாதொழிக. சாக் கியர் புத்தர்க ளிவர்களுடன் வாதஞ் செய்யாதவர்களைத் தீண்டினாலு மாகா. தீர்த்த சலத்தினால் தானத்தைப் பண்ணி விபூதிதானஞ் செய்து இருபதினாயிரமுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. மற்றையரிட த்தும் வெறுப்பில்லாமல் ஒழுகுக.

(வி - ரை.) 'ஏனையர்' என்றதனுற் சாருவாகன் முதலியவரை யுங் கொள்க. இருபதினுயிர மென்றது சொல்லெச்சம். (சசு)

[சிவத்திரவிய முதலியவை அபகரித்தாற் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

பரமசிவ னுலயத்திற் பகர்திரண மற்றும்
பற்றுதே பற்றியிடி னழுங்கியுளம் பதைத்து
வெருவியப ராதத்தைப் பொறுத்தருளென் றிறைஞ்சி
விண்ணப்பஞ் செய்தறியா தெடுத்தவனுற் குணிதங்
கருதியெடுத் தவனைந்து குணிதமுறக் கொடுத்துக்
கடிதினியற் றிடுகசாந் திராயணத்தைக் கசிந்தே
யருமறையோர் பொருள்குரவ னரும்பொருள்கொண் டானு
மம்முறையிற் கொடுத்திடுக வவல்வினை யறுமே.

(இ - ள்.) திருக்கோயிலுக்குஞ் சிவனுக்கு முபயோக மல்லாத பதர் திரண முதலாயின ஆனலு மவைகளைத் தீண்டாதொழிக! அத் திரண முதலியவைகளை அபுத்திபூருவமாக எடுத்தானுனல் 'இப்படி வந்ததே' என்று மனத்திலே துக்கித்துச் சுவாமியை 'இக்குற்றம் பொறுக்க வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டு எடுத்ததற்கு நான் மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்தால் அக் குற்றம் போம். புத்திபூருவமாக எடுத்தானுனல் ஐம்மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்துச் சாந்திராயண விரதத்தை யங்ஙேமே யனுட்டித்தா லக்குற்றம் போம். பிராமணர், ஆசிரியர் திரவியத்தை யபகரித்தவனும், அம்முறையே செய்தா லக் குற்றம் போம். (சஎ)

[இதுவுமது]

கூடியெடுத் தனுபவித்தான் பாதமுறக் கொடுக்க
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
யோடியிட லூனவினை வுரைத்திடுக நிபுத
முருபிதனை யடுத்தவனு முரைக்கவதன் பாதங்
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
கூறிடுக வந்தணர்தம் பொருளினைக்கொண் டானும்
பாடியவிம் முறைசெபம்பண் ணிற்றீரு மந்தப்
பாவவினை யல்லதழற் குழிதன்னிற் படுத்தும்.

(இ - ள்.) சிவத்திரவிய மொருவனுடன் கூடி யெடுத் தனுப வித்தவன் அதில் நாலிலொன்று கூட்டிக் கொடுக்க. அதனைக் கூடி யெடுத்தவனுடனே கூடினவனு மெட்டிலொன்று கூட்டிக்கொடுக்க. அதனைப் புத்திபூருவமா யெடுத்தவன் அதற்கு அஞ்சுகுணிதங்

கொடுத்து வீரதமனுட்டித்து அக் குற்றம் போம்படி அகோரமந்தி ரத்தை நூறுயிரமுருச் செபிக்க. எடுத்தவனுடனே சேர்ந்தவனும் அதில் நாலிலொன்று செபஞ்செய்க. அதனை யெடுத்தவனுட னடுத் தவனுடன் கூடினவனு மதிற்பாதி செபஞ்செய்க. பிராமணர் திரவிய த்தை யெடுத்தவனும், எடுத்தவனுடன் கூடினவனுங், கூடினவ னுடன் கூடினவனு முற்கூறிய செபஞ் செய்க. இவ்வாறு பரிகாரஞ் செய்யாதொழிந்தால் அது ரௌரவ முதலிய நரகங்களில் வீழ்த்தும்.

(வி - ரை.) 'உரூபி' எனினும் அகோரமெனினு மிழுக்கா. 'அந்தணர்தம் பொருள்கொண்டானும்' என்ற வும்மையால் அரசர் முதலானோர் திரவியத்தை யெடுத்தவனும், எடுத்தவனுடன் கூடின வனுங், கூடினவனுடன் கூடினவனு மம்முறையே யென்க. (சஅ)

[ஆசிரியர் நைமித்தியமாகிய சிவலிங்கப் பிரதிட்டையுந் தீக்கையும் பண்ணிறு லதில்வருங் குற்றமும், மூவகை யாசிரிய ரைக் கொடிய வார்த்தை சொல்லல் முதலிய குற்றமும் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பார்த்திவரு மற்றையரு முயத்தேவ பதிட்டை
பண்ணினனே லாசானு மிருநியுதம் பகர்க
தீர்த்தனா லுஞ் சிவாகமத்தி னுண்மைதெளி யாதே
தீக்கைபுரி தேசிகனு மஞ்சிலக்கஞ் செபிக்க
வார்த்தையினைக் கடினமுற வசனித்தா றுகின்
மந்திரிக்க வோரிலக்கம் பாதியதன் பாதங்
கூர்த்தவருட் சோதகனைப் போதகனை முத்தி
கொடுப்பானைப் பதம்பணிந்து குறைபொறுத்தா ளென்றே. [ன்றே.

(இ - ள்.) அரசன் முதலானோர் நற்கதியடையுநிமித்தம் ஆசிரி யன் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை பண்ணினல் அக் குற்றம் போம்படி உபவசியா யிரண்டு நூறுயிரமுருச் செபிக்க! சிவாகமத்திற் கூறிய முறைமையை யறியாமற் றீக்கைசெய்யு மாசிரியனு முபவசியாய் ஐந்துநூறுயிரமுருச் செபிக்க! சாதகர், போதகர், முத்திகொடுப் போர் என்னு மூவகை யாசிரியரைப் பார்த்துக் கொடிய வார்த்தை யைச் சொன்னுரேனல் அக் குற்றம் போம்படி அவர்களை வணங்கி நூறுயிரம், ஐம்பதினுயிரம், இருபத்தையாயிரம் அடைவே செபித்தா லக்குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) 'தீர்த்தனாலும்' என்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக! மூவகை யாசிரியருக்குக் கூறியதொகை எதிர் நிரனிறை. சைவாக

மத்தை இதுவென்று தரிசிப்பிக்கையாற் 'சோதகர்' எனப் பெயரா யிற்று. மாணுக்கர்க்கு ஆகமாதிகளைப் போதிக்கையாற் 'போதகர்' எனப் பெயராயிற்று. நிருவாண தீக்கையை மாணுக்கர்க்குச் செய்து மோக்ஷத்தை யடைவிப்பிக்கையான் 'முத்திகொடுப்போர்' எனப் பெயராயிற்று. (சஈ)

[இதுவுமது]

தாக்கிடினே தன்னதுகை யவனுடலந் தன்னிற்
சாற்றிடுக வாறிலக்க மாயுதத்தாற் றடியி
னேற்றியிரு குணிதமுற வியம்பிடுக பூசை
யியற்றிடுக சிறப்புறவே யீசனுக்கஞ் சென்னுங்
கூற்றுடைய சாந்திரா யணவிரத முதலுங்
கொள்கவிர தத்திணையு முடிவினடி குறுகிப்
போற்றியுள பொருளெல்லாங் கொடுத்தவன்செய் தீக்கை
பொருந்திடுக வருந்தவரைப் பிழைப்பினுமிப் புரிவே.

(இ-ள்.) மூவகையாசிரியரில் ஒருவரை யொருவர் தம் கையா லடித்தா லறுநூறுயிரமுரு அகோராத்தைச் செபிக்க! ஆயுதத்தா லிரத்தம் புறப்பட வெட்டினுற் பன்னிருநூறுயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்கு மகாபிடேகமு நிவேதனமுஞ் செய்து சலசாந்திராயண முதல் இவகைச் சாந்திராயணத்தையு மனுட்டித்து முடிந்தவாறே ஆசிரியரைப் பாதத்திற் பணிந்து தமக்குள்ள பொருளெல்லா மவருக் குக் கொடுத்துப் பஞ்ச கமலமென்னு மண்டத்தை வேதிகையிட்டு அது முன்னுகத் தீக்கையையும் பெறுக! அரிய தவமுடைய சாதகர் முதலாயினுரை அடித்தாலும் வெட்டினுலும் இம்முறை செய்தா லக் குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) பஞ்சகமல மண்டலமாவது:—யாகசாலை மண்ட பத்துக்கு நடுவேதிகையைப் பதினுலுக்குப் பதினுலு பதம்பண்ணி நடுநாலு பதத்தில் வெண்டாமரையையிட்டு நடுவே காணிக்கையைச் சூழக் கேசரம், பீதவர்ணமாகவிட்டு, அதைச் சூழ ஒருபதஞ் சிவப்பி னுலே வீதியாகவிட்டுப், பூர்வதிக்குமுதல் நான்கு திக்கினு நந்நான்கு பதத்தாலே யந்தந்த முகத்துக்கேற்ற வன்னமாக நடுப்பதுமம்போல நான்கு பதுமமிட்டு, அதனைச் சுற்றிவர இரண்டாம் வீதியி லொரு பதம் பொன்னிறமாக விட்டு, ஒவ்வொரு திக்குக்கு இவ்விரண்டுபதத் துவாரம், அந்தந்தத் திக்குப்பதிகளுடைய நிறமாகவிட்டுக் கர்ந முப கர்ணபத மிரண்டு சோபத்தாலுங் கோணங்களில் வச்சிரம்போலக் கொண்டு பதமிட்டு அதிற் சிவனைப் பூசித்தாற் பஞ்சகமல மண்டல மெனப் பெறும். (௩௦)

[ஆசிரியர்க் கிபற்றிய குற்றத்திற்குப் பரிகார பூசையினை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

பலமிரண்டா யிரமுறவே பாரதிநெய் பழமும்
பண்ணிடுக திருமுடியி னபிடேகம் பரிவாற்
பலமிரண்டா யிரமுறவே யேலமுதற் பண்டம்
பயிற்றியநீ ரபிடேகம் பண்ணிடுக பதமும்
பலமிரண்டா யிரமுறவே கறியமுது பாதி
பரமனுக்கு நிவேதனமும் பண்ணிடுக பாங்காற்
பலருவனே விளக்குமிரண் டாயிரமா னெய்யாற்
பார்த்திடுக தேசிகனுக் கபராதம் பணிஞர்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தேசிகனுக்கு அபராதம் பணிஞர் பண்ணிடுக வென வினைமுடிக்க. (௯௧)

[முற்கூறிய முறைமைக்குப் பொதுவிதி நியம முணர்த்துகின்றார்.]

அங்கியினு குதியுமிரண் டாயிரமே யாக்க
யானெய்யா னயுதத்துச் செபமறையும் போது
மங்கியினு யிரமுறவே வாக்குகவா னெய்யா
னயுதத்துக் கப்பாலுந் தசத்தொன்றே யாக்க
வெங்குமிது பொதுவெனவே யெண்ணியியற் றிடினே
யியம்பியமந் திரபலன்று னெய்தியிடு மென்று
மங்கியினுக் கருகரலா ராரியனு லங்கிக்
காகுதியைக் கொடுப்பிக்கி லவலவினை யறுமே.

(இ - ள்.) ஒருவர் நூறுயிர முருச் செபிக்கும்போது பசுவி னெய்யினு லிரண்டாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க! பதினுயிரமுருச் செபஞ் செய்யுமிடத் தாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க! பதினுயிரத்துக்கு மேல் அதிக செபஞ் செய்தா லதற்குப் பத்துக்கொன்று அதிகமா யேற்றி யோமஞ்செய்க! முற்கூறிய எல்லாச் செபத்திற்கும் பொதுவிதி யென் றறிந்துசெய்தா லிவன்செபித்த செபபலத்தைக் கொடுக்கும். ஓமஞ் செய்தற் கதிகாரி யல்லாவிடத்து ஆசிரியரால் ஓமம்பண்ணு வித்தா லிவனுடைய பாவங்கள் போம்.

(வி - ரை.) 'அப்பாலும்' என்ற உம்மை யெதிரது தழீஇயது. 'ஒப்பின் முடித்தல்' என்னும் தந்திரவுத்தியால் இருபதுருச் செபத் துக்கு ஒருகலசந் தாபித்து அபிடேகஞ் செய்க! (௯௨)

[பரிகாரஞ் செய்தற்கு நியமவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

உண்மைமொழி யுரைத்திடுகை யொண்டொடியார் கலவி
யொழிந்திடுகை நிசிதனிலூண் பூதலத்தி லுறங்கல்
எண்ணையினைத் தீண்டாமை கௌவியத்தைத் தினமு
மிறைவனணி முடிகாட்டி யருந்தலிவை யெல்லாம்
பண்ணுதமேல் பஞ்சவரு டத்தளவும் விரதம்
பரிகாரந் தேசிகனைப் பழித்தவினைப் பகைக்கும்
புண்ணியர்த மடியிணையும் புரிந்துபணிந் தவர்தம்
பொருவரிய வருள்பெறலும் புன்மைவினை போமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கௌவியத்தை யருந்தும்போது இடையிடையே கையைக் கழுவித் தத்துவத்திரையத்தினா லதைக் கொள்க! (௯௩)

[பிரமகத்திக்குப் பரிகாரமில்லையானாலு மொருவாற்றாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அறிவிலனா யந்தணனை யதஞ்செய்தா னவல
னாயிரமா னிரைநடுவே மண்டலத்தை யாக்கி
யறைகவத னடுவிருந்தே யீசான நியுத
மாக்கிடுக நிதியாளன் மகவினையை யாங்கே
பொறையுறவே சாந்திரா யணம்பின்பு புரிகை
பொதுவலது புலனைந்தும் வென்றுதிரு நீற்றின்
அறையின்மக வுருத்திரத்தை யறைந்துநினைந் தரனை
யையறுநாண் மரணமுடி வறிந்தகொலை யறுமே.

(இ - ள்.) அபுத்திபூருவமாய்ப் பிராமணனைக் கொன்ற குற்றம் போம்படி ஆயிரம் பசு நிற்குங் கோட்டத்தி னடுவே தேனுமண்டலத்தை யெட்டு முழத்தில் நாற்கோணமாகவிட்டு, அதனை யொன்பது கோட்டமாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு கோட்டத்தை யொவ்வொரு தளமாகவு நடுக்கர்ணிகையாகவு மிட்டு, அவைகளிற் சுரபி முதலானவைகளை ஞானரத்னாவலியிற் சொன்னவாறு பூசித்து, அம்மண்டலத்தின் முன்னிருந்து ஈசான மந்திரத்தை நூறாயிரமுருச் செபித்து, நிதியுடையவனா லவ்விடத்திற்றானே யாகத்தைச் செய்து சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க! இவ்வாறு கூறியன பொதுவிதி. அல்லாதபோது இந்தியங்களைந்தையும் அடக்கித் திருநீற்றறையிலிருந்து சிவபெருமானைத் தியானித்து வேதத்திற் சொல்லிய சதருத்திரமென்னு மந்திரத்தைச் செபித்து முப்பதுநா ளிருந்தால் அக்குற்றம்

போம். இப்படி மரணமளவும் இருப்பானானால் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம் போம்.

(வி-ரை.) தேனுமண்டல மென்பதனை 'மண்டலம்' என்றது தலைக்குறை. (௫௪)

[மதுபானிக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பண்ணினனே லறிவிலனாய் மதுபானம் பார்ப்பான்
பரமேச னாலயத்திற் றற்புருடம் பகர்க
வெண்ணியுற விலக்கமக மியற்றிடுக நிதியன்
பராகமெனுங் கிருச்சரத்தை யியற்றியிடல் பொதுவே
வெண்ணெயழல் வெதுப்பிவாய் வாக்கலுமா மன்றி
வெதுப்பியகோ சலம்வெந்த வெண்கலமு மாகும்
புண்ணியவெண் ணீற்றறையி னுருத்திரத்தைப் புகன்று
பொருந்தலுமா முன்புகன்ற படியிரண்டும் போமே.

(இ-ள்.) பிராமணன் அறியாமல் மதுபானம் பண்ணினானாற் சிவாலயத்தில் மண்டல முன்புபோலிட்டு அதில் வியோமவியாபி மகாசிவர் முதலானோரைப் பூசித்து அம் மண்டல மருகிலிருந்து தற்புருட மந்திரத்தை நூறாயிரமுருச் செபிக்க! திரவியவானானால் யாகத்தைச் செய்து முற்கூறிய பராகமென்னுங் கிருச்சரத்தைச் செய்க! இது பொதுவிதி. அல்லது பசுவின் வெண்ணெயை நன்றா யுருக்கிக் கொதிக்கக் கொதிக்க வாயில் வார்க்குக! அல்லது கோசலத்தை நன்றாய்க் காய்ச்சி வாயில் வார்க்குக! அல்லது பஞ்சலோகங்களை யொழுக வுருக்கி வாயில் வார்க்குக! அல்லது முன்புபோலத் திருநீற்றறையி லிருந்து மகாருத்திரத்தைச் செபித்தால் அபுத்திபூருவமும் புத்திபூருவமு மடைவே போம். (௫௫)

[பொன் திருடினவர்க்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

கனகமொரு கழஞ்சளவு கருத்தழிந்து கொண்ட
கள்வனுடல் சுடுகளரி யெல்லையினைக் கலந்தே
பனுகவகோ ரத்தைநியு தத்தைநிதி யாளன்
பணுகமகம் பொதுப்பிரமா பத்தியமே யல்லா
லெலினைமுசலத் திரும்பாலே யெற்றுகமன் னவனே
யென்றழிக வல்லதுவெண் ணீற்றறையை யெய்தி
முனமுரைத்த முறைமுயலின் மோசனமே யாகு
மோகவினை முன்னுணர்வின் முற்றியதீ வினையும்.

(இ - ள்.) அறியாம லொருகழஞ்சு பொன் திருடிய கள்ளன் ஆயிரம் பேருக்குக் குறையாமற் சுட்ட சுடுகாட்டிற் சுடுகாடென்னு மண்டலத்தை முன்புபோ லெட்டிதழ் நடுக்கர்ணிகையுமாகவிட்டு, அதில் அகோரப்பியோகம என்று அகோரகலை மந்திரத்தாற் பூசித்து, அம்மண்டல சமீபத்தி லிருந்து அகோர மந்திரத்தை நூறுயிர முருச் செபிக்க! திரவியவானுனால் யாகத்தை ஆண்டுச் செய்க! இவை இரண்டும் பொதுவிதி; அல்லது, பிரசாபத்திய விரதமனுட்டிக்க! அதுவல்லாமல் அவன் அரசனிடத்திற் போய் 'அரசனே! நான் பொன் திருடிய கள்ளன்; அக் குற்றம் போம்படி இருப்புலக்கையா லடியும்' என்றுசொல்லி யவனாலடிக்கப்பட்டு மரிக்க; அல்லது முன்பு போல நீற்றறையை அடைந்து முன்சொன்ன முறைசெய்தாற் புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவமென்னு மிரண்டினுல் வருங் குற்றமும்போம்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். (௬௬)

[குருமனைவியைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

அற்றறிவு குருமனையை யொருநாளுற் றணைந்தா
 னழலோம்புஞ் சாலைதனில் வாமத்தை யறைக
வுற்றிடவே யோரிலக்க மகமியற்றி நிதியன்
 றத்தகிருச் சரமியற்ற வொக்குமிரு வருக்கு
மற்றலது குய்யத்தைப் பீசத்தைக் கருக்கான்
 மாற்றியுணன் மறந்துதிசை தெற்கியங்கி மரிக்க
முற்பகர்ந்த முறையுறவே நீற்றறையின் முயல்க
 முயங்கிலறிந் திரண்டாநா ணரகனைத்து மூழ்கும்.

(இ - ள்.) மோகவயத்தா லறிவிழந்து குருமனைவியை ஒருநாட் கூடினனானால் அக்கினிகோத்திரஞ் செய்கிற யாகசாலையின் கிழக்கே காருகபத்தியம் நாற்கோணமாகவும், மேற்கே ஆகவனீயம் வட்டமாகவும், தெற்கே தெக்கணக்கினி யர்த்தசந்திரனைப்போலவு மிட்டு, அதில் அக்கினியை யுண்டாக்கி, அதிற் றற்புருடாய விர்மகே யென்னு மந்திரமுதலாக அடைவே பூசித்து, அம்மண்டல மருகிலிருந்து வாமதேவ மந்திரத்தை நூறுயிரமுருச் செபிக்க! திரவியவானுனால் யாகத்தை ஆண்டுச் செய்க! புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்தவர்கள் தத்தகிருச்சர மனுட்டிக்க! இது பொதுவிதி; அல்லாத போது குய்யத்தையும் பீசத்தையுங் கருக்காலரிந்துவிட்டுத் தென் திசையை நோக்கி யுபவசியாய்ப் போய் மரித்தால் அக்குற்றம் போம். புத்திபூருவமாக இரண்டாநாளும் அவளைக் கூடினனானால் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்திலும் அழுந்துவான். (௬௭)

[கொலை, களவு, கள், காமஞ்செய்த நால்வரோடு கூடின அஞ்சாம் பாவிக்கும், கோகத்திக்கும் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

கூடியவ ளிவர்தம்மு ளொருவனுடன் சரதங்
கூறிடுக நியுதமுறக் குலவரையி னுச்சி
மாடுடையன் புரிந்திடுக மகவினையை யாங்கே
வருந்திடுக மற்றையதி தபனத்தை மதித்துத்
தேடரிய தேனுவினைத் தெளியாது செகுத்தான்
செப்புகவோ ரிலக்கமுற வகோரத்தைத் தெளிந்தா
னுடியிரு குணிதமுற நவின்றிடுக வந்த
நாயகனை மனத்திருத்திப் பூசெனுழிந்து நைந்தே.

(இ - ள்.) பிரமகத்தி முதலான பாதகங்கள் செய்த நால்வருள் ஒருவனுடன் ஒருவன் கூடினால் அவன் அஞ்சாம்பாதகத்தை யுடையவன், அக் குற்றம் போம்படி சத்தியோசாத மந்திர நூறாயிர முருச் செபித்து, மலையுச்சியின் மண்டலமிட்டு, அதினடுவே மகாமேரு முதற் பாரிச பருவத மீறாக ஐந்தினுஞ் சதாசிவமுதலிய கலா மந்திரங்களை யடைவே பூசித்து, அப் பருவதத்தி னுச்சியில் தனவானானால் யாகத்தைச் செய்து, அதிதபன னென்னுங் கிருச்சரத்தின் முறைமையை விசாரித்து வருத்தமுற அனுஷ்டித்தால் அக்குற்றம் போம். தேடுதற்கரிய பசுவை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தானானால் அகோரத்தை நூறாயிர முருச் செபிக்க! புத்திபூருவமாய்ச் செய்தவன் 'இப்படி வந்துவிட்டதே' என்று உபாவசியா யகோர மூர்த்தியை மனத்திற் றியானித்து அம் மந்திரத்தை இருநூறாயிர முருச் செபித்தால் அக் குற்றம் போம். (௯அ)

[மகா பாதகத்துக்குப் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

கங்கைநதிப் புனலாடிக் கடப்பாடு மீந்து
காசிவிசு வேசனடிக் கமலவிணை பணிந்து
தங்கியொரு நாளுணல்கா மாதிகளுந் தவிர்ந்து
தாமறந்து புரிந்தமகா பாவமொன்று தவிருந்
திங்களுறி னறிந்துபுரி மாபாவ மொன்று
திருங்கே தாரஞ்சீ சயிலங்கா ளத்தி
சங்கைதச ரதன்மகனைத் தணந்ததல மாரூர்
சபைமருது குடமூக்கை யாறெழுவாய்த் தலத்தும்.

(இ - ள்.) கங்கையில் முழுகித் தம்மாற் கூடியவளவு தானங் கொடுத்துக் காசியென்னுந் திருத்தலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனுடைய தாமரைமலர்போன்ற சீபாதங்களை வணங்கித்

தான் காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய முதலான குற்றங்களை யொழிந்து ஒருநா ளுபவசியா யிருந்தால் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்று போம். இவ்வா றொருமாதமள வுஞ் செய்தாற் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்று போம். அக் காசி யல்லாமற் கேதாரமுதற் றிருவையா றிறுதியாகச் சொன்ன புண்ணிய தலங்களினு மிவ்வாறு செய்தால் அக் குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) 'எழுவாய்' என்றதனால் மதுரைத் திருவாலவாய் திருவெண்காடு திருநெல்வேலி முதலான மற்றைப் புண்ணிய தலங்களிலு மெனக் கொள்க! 'சங்கைதச ரதன்மகனைத் தணந்தது' என்றது, தசரதரை யிந்திரன் புத்திரனில்லாத குற்றத்தினாற் சங்கிக்கச் சங்கோத்திரம் பண்ணித் திருவாரூரில் வந்து தியாகராயரைப் பூசித்துப் புத்திரனுண்டாகையாற் 'சங்கைதச ரதன்மகனைத் தணந்ததல மாரூர்' எனச் சிறப்பித்தார்; இவ்வாறு கொள்ளாது திருவிராமேச மெனக் கொள்ளினு மிழுக்காது. திருவையாற்றைப் பஞ்சநத மென்றுங் கூறுவர். (௪௯)

[சிவஞானிகளைப் பூசித்தாலும் அக் குற்றம் போமென்று உணர்த்துகின்றார்.]

அநாதிமல முத்தனவன் சிவனுயிர்கட் குபிரா
யகலாதே வினைப்பலன்க ளருத்திமல மறுப்பான்
மனாதியினுக் கெட்டாதா னெனமதித்துத் தம்முன்
மனோலயவாழ் வுறவவன்றாள் கண்டவர்தாள் வணங்கி
யெனாதியிவ ரெனவெண்ணி யொருபகற்பூ சனையை
யியற்றினர்க ளொருதிங்க ளுறவியற்றி னோர்கள்
முனாதியவா றொழிந்தார்தா முற்றியமா பாவ
முட்டாம லியற்றினர்கள் விட்டார்தீ முழுதும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'மனாதியினுக் கெட்டாதான்' என்பது சாத்துவித முதலான மனத்தினு லறியப்படாதவ னென்றற்கு. 'மனோலயவாழ்வு' என்றது சுவலீனமான மனத்தை யதீதத்தி லயிப்பித்து ஆண்டுள்ள இன்பந் துய்த்தலை. (௫௦)

[உருத்திராக்கந் தரித்தாலும் பாவம்போமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அரித்திடவே யவலவினை யனுமதித்தார் கண்டி
யாமலக பலத்தினள வாகவுமே யன்பாற்

றரித்திடுக சிகைதன்னிற் கன்னத்திற் களத்திற்
றடவரைமார் பிடைப்புயத்துத் தாங்குகபூ ணூலி
னுருத்திரசா தனனுயின் கண்டத்தி னுறினு
மொன்றியிடுஞ் சிவபுரியை யதுதானு மென்றே
விரித்தவுரை மெய்யெனவே யுணர்ந்தாரெல் லாரும்
விருப்புறவே தரித்திடுக கண்டியினை விரைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) அரித்தல் - போக்குதல். கண்டி - உருத்திராக்கம். ஆமலகம் - நெல்லி.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவீழிமிழலை
திருவிருத்தம்

"கண்டியிற் பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற் பட்ட பரிகலத் தீர்பதி வீழிகொண்டீ
ருண்டியிற் பட்டினி நோயி லுறக்கத்தி லும்மையைவர்
கொண்டியிற் பட்டு மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே."

என்று திருவாக்கானும் அறிக! (சுக)

[மேலுமோ ருபாய முணர்த்துகின்றார்.]

பூசிடுக நீற்றினையுந் தீவினையைப் போக்கப்
புரிந்தார்க டிருநீறு பூசினரைப் பணிந்து
பேசிடுக மதாரவுரை யவரேவ றன்னைப்
பெற்றிடுக முற்றிடுக பேணியொருப் பட்டே
கூசினர்க ளவர்தம்மைக் கும்பிடவு மேவற்
குறித்திபற்றி யிடத்தானுங் கொடுநரகக் குழியாழ்
நீசரென நினைந்திடுக நின்மலனைத் தம்மு
ணினைப்பாரை நினைப்பார்கள் வினைப்பாவ நீங்கும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.)

(திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருவாஞ்சியம்-பண்-இந்தளம் பாடல்-க.)

"செடிகொணோயினடை யார்திறம் பார்செறு தீவினை
கடியகூற்றமுங் கண்டக லும்புகல் தான்வரு
நெடியமாலோடய னேத்தநின் றார்திரு வாஞ்சியத்
தடிகள்பாதமடைந் தாரடி யாரடி யார்கட்கே."

என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. (சுஉ)

[சிவபத்தர்கள் பெருமை யுணர்த்துகின்றார்.]

மண்ணுளு மன்னவன்றன் மகன்றுணர்ந்திங் கிரண்டும்
வையகத்தார் பாராதே வணங்கிடுவ ரஞ்சி
யெண்ணுளு மிறையமலன் திருவேடந் திருநீ
றிட்டார்கள் குணங்குணக்கேக டெனுமிரண்டு மெண்ணார்
விண்ணுளத் தீவினையை வீட்டியிட விழைந்தார்
விரும்பியவ ரடிபணிவர் விமலனுரை விலங்க
லொண்ணுதே யெனக்கருதி யொருப்பட்டே யமல
னுெப்பரிய புரிவாழ்வு மற்றையருக் குண்டோ.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.)

(திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருக்கன்றாப்பூர்-திருத்தாண்டகம்-பாடல்-க.)

"எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட
திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி
யுவராதே யவரவரைக் கண்ட போதே
யுகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி
யவர்தேவ ரிவர்தேவ ரென்று சொல்லி
யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே."

என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. (சுஅ)

[முற்கூறிய பார்ப்பாருட் பதிதரையும்-அக்குலத் தழிந்து திரியு
மாதரையும்-பூதிசாதன மணிந்து ஒழுக்கந் தவறிய தவசிகளை
யும் வதைத்தல் கூடாதென்பதும், இவர்கள் எற்றக்
குறைவு செய்தால் விசாரித்து நியுத்தமது
ஆசிரியர்க்குக் கடனென்பது
முணர்த்துகின்றார்.]

அந்தணர்தங் குலத்தமுதித் தழிவுபுரி வாளை
யதஞ்செய்யேற் பரிகார மவள்வகைக்கு மறியேம்
வெந்தவெண்ணீ றணிந்தமலன் வேடமணிந் தாரும்
விப்பிரரும் வேண்டியது செய்துவினை விடினுஞ்
சிந்தையினுெய் யவரெனவே தேறியவர் தம்மைத்
தெளியற்க தெளிந்துமவர் தமைச்செகுத்தா ராயி

ஞெர்தழிவர் நிரயத்திற் றேசிகனுக் கவரை
நோவிக்கை நிலைநிறுத்தல் கடன்விதித்த நூலான்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'அந்தணர்தங் குலத்துதித்தும்' என்ற வும்மை உயர்வு சிறப்பு. 'அதஞ்செய்யேல்' என்றது கொல்லேல் என்கை; இது வடமொழி. 'தெளியற்க' என்றது சாதியிற் கூட்டாமற் றள்ளி விடுதல். 'செகுத்தல்' என்றது கோறலே. நோவிக்கை என்பது அடித் துக் கோபிக்கை. 'விதித்தநூல்' என்றது வேதாகமத்தி லின்னதற் கின்னபடி செய்க வென்னுதல். (சுஉ)

[தன்பொருட்டாகப் பிறனொருவன் பிராணவதை செய்ய அவனைத் தடாதிருந்தாற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

என்றனைநீ புன்மைமொழி யிசைப்பாயே யென்று
மெனதுதனந் தாராதே யேகுவையே யென்று
நின்றனக்கோ வுரித்திந்த நிலமெனக்கு மென்று
நின்முன்னே யென்னுயிரை நீக்குவனே யென்றுந்
தன்றனையே தான்வதைக்கிற் றடுத்துமுறை புரியாச்
சலத்தெதிரி யவன்றன்னைத் தன்னதுகை யாலே
கொன்றவனே யாதலினாற் றடுத்திடுக கொலையைக் [தார்.
கொடுத்திடுக கணக்குளது கொலைக்கஞ்சுங் குணத்

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) புன்மொழி-பொல்லாத வார்த்தை. ஏகுதல்-போகு தல். நீக்குதல்-விடுதல். சலம்-கோபம். உம்மை-எண். (சுடு)

[கோபமுதலியவற்றாற் பிராணவதை செய்தார் பெறும்பலம் ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

கோபத்தா லுகத்திற் கொடுநோயான் மற்றுங்
குற்றத்தாற் றுன்றன்னைக் கொலைபுரிகை குணமோ
பாவத்தான் மிக்காரே தமைத்தாமே வதைக்கும்
பதர்மனித ரந்தணர்க்கும் பாங்கல்ல கும்பீ
பாகத்திற் பட்டழுங்கிச் சீக்குழிக்கும் படிவர்
பகர்வருட மறுபதினா யிரமுறவே பாங்கே
சாகத்தாந் துணிந்தழிகை சங்கரனா லயத்திற்
றவறுறினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கொடுநோய் - மகாவியாதி. குணமோவென்னு மோகாரம் எதிர்மறை. கும்பீபாகம், சிக்குழி யென்பன நரகம். பாங்கு-உரிமை. (கசு)

[குற்றஞ் சாராக் கொலை யிதுவென்று சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றாரைச் சமரிற்
பாழ்படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்று
ருடலிறுத்தா ரேலவர்க்குப் பிரமகத்திப் பாவ
மொன்றுவதன் றெனவுணர்க வுள்ளத்தே கள்ள
மிடலுறவே நள்ளிருளின் வேற்றயலார் மனையின்
வேண்டியது கொண்டியங்கும் வேலைதனில் வேந்தன்
படையவரைப் பந்தித்தே யப்பொழுது நாசம்
பண்ணிடினும் பிரமவதை பற்றுபார்த் திவர்பால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) படை - ஆயுதம். பற்றார்-சத்துருக்கள். இறுத்தல்-துணித்தல். படையெடுத்துப் போர்செய்த பார்ப்பாரைப் பிடித்து வதைத்தாலுங் குற்றமில்லை யென்க. (சஎ)

[சூத்திரர் முதலிய மூவரையும் வதைத்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

ஓரயுதஞ் சூத்திரனை யொடுக்கினனுச் சரிக்க
வுருபிதனை யொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதம் வசியனைக்கொன் றிறுத்தவனுச் சரிக்க
வேந்திழைக்குங் குழவிக்கு மிக்கணக்கே யியம்ப
வோரயுத மீரயுதம் பார்த்திவனை யொடுக்கி
னுச்சரிக்க வொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதஞ் சூத்திரனை யெணியிறுத்தா னியம்ப
வேனையர்க்கு மிசைக்கவிரு குணிதமெணி யிறுத்தான்.

(இ - ள்.) சூத்திரனையும், அக்குலத்து மாதரையும், அவர்கள் பிள்ளைகளையுங் கொன்றவன் அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க! மேல் எனைய இருகுலத்தவர்க்கும் இம் மந்திரத்தாற் பதினாயிரம் பதினாயிரமுரு ஏற்றி யேற்றிச் செபிக்க! சூத்திரர் முதலான மூவரையும் புத்திபூருவமாகக் கொன்றவன் இருபதினாயிரம், நாற்பதினாயிரம், அறுபதினாயிரம் அம்மந்திரத்தாற் செபிக்க! (சஅ)

[அண்டச முதலியவற்றுற் பரிகார முணர்த்துகின்றுர்.]

வதைத்தவனே மயிலன்னங் குக்குடமும் பாம்பு
மற்றுமுள வண்டசமு மர்க்கடமு மறப்பான்
மதித்தறைக வகோரமிரண் டாயிரமாற் சால
மறப்பாலே வதைத்தானே ராயிரமாஞ் சாதம்
வதைத்தவனே யசமேதி மற்றையமான் மரையு
மந்திரிக்க வகோரமொரு நூறுநா னூறு
வதைத்தவனே வராகத்தை வனமிருக மற்று
மதித்தறைக வொருநூறு மறந்தவினை மாயும்.

(இ - ள்.) மயில் முதலான பறவைகளை யபுத்திபூருவமாய்க் கொன்றுனுல் அகோர மிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க! பூனையை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் ஆயிரமுருவும், புத்திபூருவமானுல் இரண்டாயி ரமுருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! ஆடு, மான், மரை, எருமை முதலானவற்றை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நூறுருவும், புத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நானூறுருவும் அகோரத்தை செபிக்க! வனத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற துட்டமிருகமான பன்றி, சிங்கம், காடி முதலானவைகளை யபுத்திபூருவமாய்க் கொன்றுனுல் நூறுருவும், புத்திபூருவமானுல் இருநூறுருவு மகோரத்தைச்செபித்தாலக்குற்றம் நீங்கும்.

(வி - ரை.) 'மற்றைய' என்பதனுல் அதற்கினமானவைகளும் கொள்க. (௬௧)

[இதுவுமது]

வதைத்தவனே நாய்நரியுஞ் சாதத்தை மறப்பின்
மந்திரிக்க வாயிரமீ ராயிரமே மதித்தான்
வதைத்தவனே மூடிகத்தை வாலமூ டிகமு
மந்திரிக்க சாதத்தை யொருநூறு மறந்தான்
வதைத்தவனே யென்பில்லா வடிவையறி வின்றி
மந்திரிக்க வைம்பஃது மற்றையவ னூறும்
வதைத்தனனேற் பலகிருமி யொருநாளின் மறப்பான்
மந்திரிக்க மூன்றயுத மதிக்கிலிரு குணிதம்.

(இ - ள்.) அபுத்திபூருவத்தினுல் நாய்-நரி யிவைகளை வதைத்தா லாயிரமுருவும், புத்திபூருவமாகி லிரண்டாயிர முருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! பெருச்சாளி-எலி இவைகளை யபுத்திபூருவமாகக் கொன்றவ னூறுருவும், புத்திபூருவமானு லிருநூறுருவுஞ்

சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! வெதுப்பிற் றோன்றிய என்பில்லாத கிருமி முதலியவற்றை வதைத்தால் அபுத்திபூருவத்துக்கு ஐம்பதுருவும், புத்திபூருவத்துக்கு நூறுருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! ஒருகாற் பல கிருமிகளைக் கொன்றால் அபுத்திபூருவத்துக்கு முப்பதினாயிரமும், புத்திபூருவத்துக்கு அறுபதினாயிரமுஞ் செபிக்க!

[நாய் முதலியவை கடித்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

உடலூறு படக்கடிக்கி னைய்நரிமர்க் கடமு
முரகமுந்தேள் வுடமுறினு மொழியுமடு நீருண்
மிடனுறநின் றயுதமுற விளம்பவகோ ரத்தை
விக்கிரக நினைந்துசுழல் விழிமூன்று முடையார்
சடைமுடியிற் றலைமாலை கரியவுருக் காளந்
தாடிமுகந் தடமார்பிற் சர்ப்பவிருச் சிகப்பூண்
படைசூல மழுத்தண்டு வாள்வலப்பா லிடப்பாற்
பற்றியுளர் கட்டங்கந் தலைபலகை பாசம்.

(இ - ள்.) நாய் முதலானவை சரீரத் தூறுபடக் கடித்தாலும், அவ்விடம் பொருந்தினுந் தடாகங்களிற் கழுத்தளவு தண்ணீரினின்று சுழல்கின்ற மூன்று விழியையுஞ், சடாமகுடத்திற் றலைமாலையையும், கரியநிறத்தினையுந், தீக்குணத்தினையுந், தாடியினு முகத்தினும் பெரிய மார்பினும் பாம்புத்தோ ளாபரணத்தினையுஞ்,சூல மழு தண்டு வாளைப் பற்றிய வலப்பாற் கரத்தினையு மாத்திரைக்கோல் தலை பலகை பாசத்தைப்பற்றிய இடப்பாற் கரத்தினையுமுடைய அகோரதேவ நாயனாரைத் தியானஞ் செய்து அகோரம் பதினாயிரமுருச் செபித்தா லக்குற்றநீங்க ணீங்கும். (௪௧)

[பொன்முதலியவற்றைத் தானம் வாங்கிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

தாங்கினனேற் றனத்தையரி தாலத்தைக் கழஞ்சு
தாரத்தாரா வகோரத்தைச் சாற்றிடுக வயுதந்
தூங்கிருளி னடமாடி யாலயத்திற் பாவந்
தொலைத்தருளென் பாவமெனச் சொல்லுகமுன் னூறு
தாங்கினனேற் றயிலத்தைத் ததியானெய் தனையுந்
தரித்திடிற்காற் பாசத்தைக் கம்பளத்தை மற்றுந்
தாங்கினனேற் றத்துபரி தனையெருது தன்னைத்
தானியத்தைத் தரணியையுஞ் சாற்றுகவோ ரயுதம்.

(இ - ள்.) பொன் முதலியவற்றையும், அரிதார முதலிய தாதுக்களையும், ஒரு கழஞ்சு தானம் வாங்கினால், அவர்கள் சிவாலயத்திருந்து அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க! பால், தயிர், ஆனெய், எண்ணெய், பருத்தி, கம்பளம் இவைகளைத் தானம் வாங்கினவர்களுஞ் சிவசந்நிதியில் அக் குற்றத்தைப் போக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு அகோரத்தை மூந்நூருருச் செபிக்க! குதிரை-யானை-எருது இவைகளையும், நெல்-பூமி இவைகளையும் தானம் வாங்கிற் சிவாலயத்திருந்து அகோரத்தைப் பதினாயிர முருச் செபிக்க!

(வி-ரை.) 'மற்றும்' என்பதனாற் பட்டுமுதலான புடைவைகளையும், இரத்தனக் கம்பளம், வெண்பட்டு, மூஞ்சிப்புல் இவைகளையும் வாங்கினு மம்முறை செபிக்க! (எ௨)

[பத்தர்கள் ஆசிரியர் முதலானோர்க்கு மடங் கட்டுவித்து அதற்கு
வேண்டு முபகரணத்துடன் தானமாகக் கொடுத்தா
லதை வாங்கிய குற்றம் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.]

சிறப்புறவே திருமடத்தைச் செய்துதலை வணங்கித்
தேவவினி யானுமுயச் செறிந்திருக்க வென்றே
யறத்தினையா தரித்தான்கை யதுபரித்தா னாகி
லறைந்திடுக நியுதமுற வாலயத்தி னமர்ந்தே
பெறற்கரியா யான்றரவே பெற்றிதனை யென்ற
பிழைதீர வருந்துகவுள் ளளவுமெனப் பேசுங்
குறிப்பினன்கைக் கொண்டமா னுந்தமுணல் கொடுமை
கொள்கசில நாளினுக்கே யவன்வினைக்குங் குழைந்தே.

(இ - ள்.) சிவபத்தர்கள் திருமடஞ்செய்து அதற்கு வேண்டு முபகரணத்துடன் ஆசிரியர் முதலானோரை 'அடியே னுய்யும்வண்ணந் தேவரீர் நீங்காமல் இத் திருமடத்தி லெழுந்தருளி யிருக்க வேண்டும்' என்று வணங்கிக் கொடுக்க! அதை வாங்கினவர்கள் சிவாலயத்தி லிருந்து அகோரம் நூறுயிரஞ் செபிக்கக்கடவர்! 'யாவர்க்கும் பெறுதற்கு அரியோய்! அடியேன் கொடுப்பதைப் பெற்று என் குற்ற நீங்க வுள்ளகாலவரையும் புசித்திருக்கவேண்டும்' என்று இரந்து கூறுவான் குறிப்பினை யுணர்ந்து அவனிடத்திற் பெற்றதைத் தாமுள்ளவளவும் அருந்துதல் கொடிது. ஆகையால், அவன் வினை கெடுமாறு உள்ளமிரங்கிச் சிலநாள் அருந்தக்கடவர்!

(எ௩)

[அதை வாங்கிச் சிவனுக்கு நிவேதியாதிருந்தாற் பரிகார முதலியவை யுணர்த்துகின்றார்.]

தாரப்பிறர்கைத் தாங்கியது சங்கரற்கு நாளுஞ்
சமைத்துநிவே தனஞ்செய்க தவறியநா ளூற்றெட்
டுரைக்கசிவ குரவனுக்கு முட்டுகநா டோறு
மொருதேசத் தயனுட்டி லுன்னியவன் பாதஞ்
சிரத்தையுற மலர்தூவித் திசையவனை நோக்கித்
தெண்டெனவே பணிந்தெழுக சிவநேச ருடனே
விருப்புடனே நாடோறு மிசைந்திடுக தீக்கை
வேறற்றார் சாதியினு மொருபந்தி மிசைவே.

(இ - ள்.) ஈகையாளர் தரவாங்கியதை நாடோறுஞ் சிவனுக்கும் ஞானசிரியனுக்கு நிவேதனஞ் செய்க! செய்யாதொழிந்தால் அக்குற்றம் போம்படி அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! ஆசிரியர் அருகிலில்லாவிட்டால் அவர் பாதந் தன்றலையிற் பொருந்த ஆதரவுடன் தியானம் பண்ணி மலரா லருச்சித்து அத்திசையை நோக்கித் தண்டாகாரமாய் வணக்கஞ் செய்க! இவ்வாறு செய்தபின்பு சாதகர் முதலானோருடன் கூடவிருந்து புசிக்கக்கடவர்! தனக்கொத்த தீக்கையுஞ் சாதியுமுடையவ ராஞல் அவர்களைக் கூடவைத்து நாடோறும் புசித்தலே சிறப்பு. (எ௬)

[பந்திபோசனத்தால் வருங் குற்றமும், பாண்டத்தால் வருங்குற்றமும் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அற்றழிய வாகார தோடங்க ளென்று
மருவினையு மெனக்குவிரைந் தழிந்தொழிய வென்றும்
பெற்றசிரத் தையினாலே யாக்கடமைப் பேணிப்
பெற்றவற்றி னைந்தினையும் பேதமிலி தன்னை
நெற்றிவிழி நின்மலனை நேயத்தா லாட்டி
நிசியருந்தி லாகார தோடங்க ணீங்கு
மற்றழியு மரும்பாவ நல்வினையு மாகு
மவனதுநற் புரிதன்னை யடைந்துறலு மாமே.

(இ - ள்.) பந்திபாண்டம் அன்ன முதலியவற்றால் வருங் குற்றம் போகவேண்டு மென்றும், நான் செய்த பெரும்பாவம் விரைந்தழியவேண்டுமென்றும் ஒருவன் ஆதரவினால் பசுக்களை நன்றாகப் போற்றி அதனிடத்துண்டாகிய பால் முதலியவற்றால் பிரமகூர்ச்சத்தைத் தாபித்து, அபேதனாகியும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய நின்மலனாகியுமிருக்கிற சிவனுக் கபிடேகஞ் செய்து உபவசியாயிருந்து

அதைப் பருகினுல் அக் குற்றம்போய் பெரிய பாவங்களும் நீங்கும். அதனுல் சித்தி புத்தி பிறந்து நற்கன்மத்தை யனுட்டித்தற் குரித் தான தபோபலத்தினுல் அவன் மகாசிவலோகத்தை யடைந்து மிருக்கலாம்.

(வி - ரை.) 'அடைந்துறலு மாம்' என்ற வும்மை சிறப்பு. ஏகாரம்-ஈற்றசை. பிரமகூர்ச்சம்-பஞ்சகௌவியம். (எரு)

[பிரமகூர்ச்சத்துக்குரிய பசுக்களின் முறைமையுங்
கோமயங் கொள்ளு முறைமையு
முணர்த்துகின்றார்.]

பிணிமூப்புச் சாகன்று பிறந்திளைய கன்று
பெறுங்கன்று கருக்கன்று பெருக்கன்றான் மலமென்
றெணியவிரு நான்கொழிந்த வெவையுமினி யனவே
யிவற்றுதித்த மயமாதி யாட்டிடுக விறைக்கே
மணிலணவா முன்மயத்தைத் தாமிரத்திற் கொள்க
வானிடையே கமலத்தின் வகிர்ந்துநடு மயத்திற்
பிணியிலர்கைப் பெருவிரலிற் பாதியெனு மளவு
பெற்றிடுக மற்றையவுங் கொளுமுறைபே சுவமே.

(இ - ள்.) வியாதிப்பசு, கிழப்பசு, கன்றுசெத்தபசு, கன்று போட்டு பத்துநாட் சூதகமுடையபசு, கிடாரிக்கன்றாகியபசு, சினைப் பசு, மலட்டுப்பசு, மலத்தைத் தின்னும் பசு என்று நினைக்குமெண் வகைப் பசுக்களையு நீக்கிய மற்றப் பசுக்களெல்லா மினிமையை யுடையனவாம். இவற்றில் தோன்றிய கோமய முதலியவற்றால் சிவ னுக்கபிடேகஞ்செய்க! இவற்றில் புகை நிறத்தையுடைய பசு கோமய மிடும்போது பூமியில் விழுமுன் னிடையே தாமரையிலையி லேந்தி அக் கோமயத்தி னடுவே நோயில்லாதார் கைப் பெருவிரலிற் பாதி மாத்திரம் வகிர்ந்தெடுத்துக்கொள்க! மற்றைக் கோசல முதலாயின வுங் கொள்ளு முறைமையை மேற்சொல்வாம். (எசு)

[கோசல முதலியவை கொள்ளும் பசுவினிறமு மவற்றின்
பலமும் உணர்த்துகின்றார்.]

பலமொன்று நீர்கொள்க நீலநிறப் பசுவிற்
பால்கொள்க பலமைந்திற் செம்மைநிறப் பசுவின்
பலமூன்றி னுறத்தயிரைப் பானிறத்திற் கொள்க
பலமிரண்டி னெய்கொள்க கபிலநிறப் பசுவி

ணலதிவைக ளரியனவேற் கபிலைதனிற் கொள்க
வைந்திணையு மதுதானு மரியதுவே யாகிற்
பலநிறத்தும் பாலெழுவா யைந்திணையுங் கொள்க
பசிதணிய வூட்டியபின் பால்கொள்க பாங்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கபிலைநிறம்-கருமை சேர்ந்த பொன்னிறம். குன்றி இரண்டு கொண்டது ஒரு வுழுந்து, இது பத்துக்கொண்டது ஒரு கழஞ்சு, அது எட்டுக்கொண்டது ஒருபலமென்க. (எஎ)

[பஞ்சகவ்வியந் தாபித்தற்குக் கோட்டங்கொள்ளு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

கோட்டந்தண் டுலத்தொன்பான் கொள்கதருப் பையினாற்
கொள்ளுமா முகமைந்திற் குறித்தநிற முறவே
தீட்டிடுக நடுப்பூர்வந் தெற்குவடக் கொழிவுஞ்
சிறப்புறவே யீசத்திற் பொதுமைநிறஞ் செய்க
கூட்டிடுக விவைதம்மிற் கனகபாத் திரங்கள்
கொள்ளுமாம் வெள்ளியினாற் பலாசினுங்கொண் டிடுக
வீட்டுடைய தாமிரத்தி னியற்றலுமா முறையே
யிவற்றினுக்குப் பெயர்களையு மியம்பியிடு வாமே.

(இ-ள்.) சிவ சந்நிதியில் இருமுழமேனும், ஒருமுழமேனும், காற்கோணமாக மெழுகி யதின்மேல் நெல்லேனும் அரிசியேனும் பரப்பிப் பதுமமாக வொன்பது கோட்டம் பிறப்பித்து, அதில் அஞ்சாயினு மூன்றாயினுந் தருப்பையை வடக்குங் கிழக்கு நுனியாகக் கிழக்கு முதலாகப் போட்டு அக் கோட்டத்தி னடுவில் வெள்ளையுங் கிழக்குமுதல் வடக்கீறாக அடைவே பொன்மை, கருமை, வெண்மை, செம்மையாக இவ்வன்னமிட்டு ஈசான கோட்டத்திற் பஞ்ச வன்னத்தையுங் கூட்டி யிட்டக் கோட்டங்களை யடைவே பூசித்துப் பொன் முதலியவற்றா லுண்டாக்கிய பாத்திரங்களை யியன்றதொன்றை வைக்கக்கடவர்! அக் கோட்டங்களின் பெயரை மேற் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) நவகோட்டம் பிறப்பித்த லெப்படியெனில், அஞ்சுக்கஞ்சு சூத்திரம் போட்டாற் கோட்டம் பதினாறும். அதினடுவி னான்கு பதத்தையு மழித்தொன்றாக்குக! திக்குகளில் நடுப்பத மிரண்டையு மொன்றாக்குக! ஆகப் பதம் ஒன்பதாம். (எஅ)

[கோட்டபூசை பண்ணுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

புரிகசிவ தத்துவகோட் டாயநம வென்றே
பூசைநடுக் கோட்டத்திற் பூருவகோட் டத்திற்
புரிகசதா சிவதத்துவ கோட்டாய வென்று
பூவாலும் பூசனையைத் தென்புடைக்கோட் டத்திற்
புரிகவித்தியா தத்துவகோட் டாயநம வென்று
பூவாலும் வடபாற்கோட் டத்தினிடம் பூசை
புரிகபொதுப் புருடதத்துவ கோட்டாய கால
தத்துவகோட் டாயவென மேல்பாற்பூ வாலும்.

(இ - ள்.) வெளி. (எக)

[மேற்கூறிய முறையே பாத்திரபூசையும், பால் முதலிய திரவியமி(ல்)
முறைமையும் உணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தமுறை நிரையுறவே பாத்திரப்பே ருணர்க
வொளிருஞ்சுப் பிரதிட்டை சுசாங்கையே யென்றுந்
தெரித்தறைக தேசோவற் பாத்திரமே யென்றுஞ்
சிறப்புடைய விரற்றினச பாத்திரமே யென்றும்
பரிக்குமிய னல்லமிர்த பாத்திரமே யென்றும்
படித்தறிந்து பஞ்சகநற் பாத்திரத்தின் பெயரால்
அருச்சனையை நமோந்தமுற வலரானு மாக்க
வடைவுறவே பாற்றிநெய் நீர்மயமாக் குகவே.

(இ - ள்.) வெளி. (அ௦)

[மேல், பால்முதலிய திரவியங்களை யீசானமுதலான மந்திரத்தால்
அபிமந்திரிக்கு முறை உணர்த்துகின்றார்.]

உச்சரிக்க வீசான மந்திரத்தை பொருகா
றுத்தமத்த பால்வலக்கை தொட்டொருமை யுறவே
யுச்சரிக்க புளிப்பொழிந்த ததியிருகாற் புருட
மொள்ளியவத் திரத்துவடித் தொளிவுடைய நெய்யின்
உச்சரிக்க வகோரத்தை முக்காலுன் குறவே
பொழுகுசலம் வாமத்தை யுச்சரிக்க மயத்தின்
உச்சரிக்க சத்தியோ சாதத்தை யைங்கா [தே.
லுடல்வெறுத்தான் கோமயமுன் புரிந்திடுக வுணர்ந்

(இ - ள்.) உத்தமமாகிய வலக்கையினில் தற்சனிமுதல் நான்கு
விரலாலும் ஈசான மந்திரங்கொண் டொருகாற் பாலைத்தொட் டபி
மந்திரிக்க! ஏனையவு மிவ்வாறே யேற்றியேற்றி யபிமந்திரிக்க! இது

சிருட்டிக் கிரமம். இது கிருகத்தனுக் கென்றறிக! முத்திகாமி சத்தி யோசாத முதலான மந்திரத்தைக் கோமயமுதலான திரவியத்தில் இந்துமுதலாக வொவ்வொன்று குறைத் தபிமந்திரிக்க! (அக)

[மேற் சுத்தோதகந் தாபிக்கு முறையும், அவைகளை யொன்றாகக் கூட்டு முறையும் உணர்த்துகின்றார்.]

அரிச்சிக்க வீசானத் தவ்வியத்த கோட்ட
மதன்மீது சத்திதத்துவ பாத்திரத்தை யலரால்
அரிச்சித்தோர் பலத்தளவு சுத்தசலம் பூரித்
தறுகுருகை சந்தனமு மதனுடனே கலந்து
தெரித்தறிந்த சிவகாயத் திரியையறு வாரஞ்
செபித்திடுக மூலத்தைச் சிறப்புறவே செப்பிப்
புரித்திடுக மயனீரி னீர்நெய்யி நெய்யைப்
பூரிக்க ததிதன்னிற் றதிபாலிற் புகவே.

(இ-ள்.) ஈசான திக்கில் அவ்வியத்த கோட்டத்தைப் பூசித்து, அதிற் பாத்திரத்தை வைத்து, அப் பாத்திரத்தில் சத்தி தத்துவத் தைப் பூசித்து, அதில் ஒருபலஞ் சுத்தசலத்தைப் பூரித்து, ஒட்டை நீளத்திலே கூர்ச்சத்தைப் பண்ணி யதனுடன் அறுகுஞ் சந்தனமு மிட்டுச், சிவகாயத்திரியை நாடோறுஞ் செபித்து, அதனுண்மையை யறிந்தவர்கள் அக் காயத்திரியை யாறுவகை மந்திரிக்க! பின்பு மூலமந்திரத்தை நன்று யுச்சரித்துக்கொண்டு கோமயம் - கோ சலத்திலும், கோசலம் - நெய்யிலும், நெய் - தயிரிலும்; தயிர் - பாலி லும் ஒன்றாகக் கூட்டுக!

(வி-ரை.) அல்லது எல்லாத் திரவியத்தையும் பாலிலே கூட் டலுமாம். (அஉ)

[சுத்தோதகங் கூட்டிப் பூசிக்கு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

உச்சரித்தே சிவகாயத் திரிதன்னை யொருகா
லுதகத்தைப் பாலுடனே யொடுக்கிடுக வனைத்தும்
உச்சரிக்க பிரமாங்கஞ் சிவகாயத் திரியு
மொருநூற்றெட் டுறமூல மந்திரமு மூரைக்க
வெச்சமற வெண்டிசைக்கும் பந்தனத்தை யியற்றி
யியற்றிடுக வவகுண்டந் தேனுவின்முத் திரையும்
உச்சரித்தே சத்திமனு வுறுத்திடுக மகத்தென்
றுரைத்தபெரு முத்திரையு மூலத்தை யுரைத்தே.

(இ - ள்.) சிவகாயத்திரியை யொருகா லுச்சரித்துச் சுத்த சலத்தைப் பாலுடனே கூட்டுக ! அது உச்சரிக்க அருகரல்லாதார் இதய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூட்டுக ! எல்லாங் கூட்டியிருக்கிற நடுவிற் பாத்திரத்தைத் தொட்டுச் சங்கிதையையுஞ் சிவ காயத்திரியையு மொருகால் அபிமந்திரித்துப் பணிமாறப்பண்ணி யபிடேகஞ் செய்க! பரிகார நிமித்தமானுன் மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டுரு பஞ்சகவ்வியத்தில் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனஞ் சோடிகா முத்திரையினுலும், அவகுண்டனம் பரிகார முத்திரையினுலும், தேனுமுத்திரை வவுஷடந்தமான சத்தி மந்திரத்தாலும், பரமீகரண மூலத்தாலுங் கொடுக்க!

(வி - ரை.) பரமீகரண மெனினும், மகா முத்திரை யெனினு மிழுக்கா. (அக)

[பஞ்ச கௌவியத்தை விதிவழி தாபித்துச் சிவனுக் கபிடேகஞ்
செய்தாற் பிறரறியாமல் தான்செய்த பாவம்போ
மென்பது உணர்த்துகின்றார்.]

ஆட்டிடுக பச்சிமதிக் கானன னுக் கமலற்
கதுதன்னை யான்புரிந்த வவலவினைக் குய்யம்
ஓட்டிடுக வென்றதனை யுண்டுபக லிரவு
முறங்காதே பூருவதிக் கானனனு யுற்றே
நாட்டமவன் றிருமேனி நாடியிட நாவா
லோங்கார முன்மூல மந்திரத்தை நவின்று
வீட்டிடுக பிறரறியா தேபுரிந்த வவல
வினைதன்னை மற்றைவினை போக்குவது வியப்போ.

(இ - ள்.) மேற்றிசை முகமாயிருக்கிற ஆலயத்துச் சிவபெருமானுக்கு அப் பஞ்சகௌவியத்தை யபிடேகம் பண்ணி 'யான் பிறரறியாமற் செய்த தீவினையை யோட்டவேண்டும்' என்று பகற்பொழுதுண்டு, இரவில் உறக்கமு மில்லாமல் அச்சிவ சந்நிதியிற் கிழக்குமுகமாக விருந்து, கண்ணுற் றெரிசித்து, நாவாற் பிரணவ முன்னிட்ட பஞ்சாக்கரஞ் செபித்து, அத் தீவினையை யொழித்திடுக ! அது வியபபோ வியப்பேயல்ல.

(வி - ரை.) வலம் நல்லது, அது அல்லாதது அவலம். 'வினைக் குய்யம்' என்றது பிறரறியாமற் றானேசெய்த பாவமென்க. (அச)

[அது தாபித்து அபிடேகித்தற்குக் காலவிசேடமும், எளிதில்
தாபிக்கும் ஓர் வகையும் உணர்த்துகின்றார்.]

ஆட்டிடுக வபரபக்கத் தட்டமியி னிசியி
லானைந்து மமலேச னணிமுடியி லன்பா

ஊட்டிடுக தேசிகன்றன் றனக்கடிமை யொட்டி
யோட்டுதற்குத் தீவினையை யொருப்பட்டான் றனக்குக்
காட்டியவிம் முறைநவமி பதினன்கு காறுங்
கருத்துறவே செய்தருத்திற் கரிசவலங் கழியு
மீட்டியிவை யைந்தினையு மிதயத்தாற் செபித்தே
யிறைவனணி முடிக்காட்டி யருத்தலுமா மெளிதே.

(இ - ள்.) அபரபக்கத் தட்டமி நவமி சதுர்த்தசி இம் மூன்று திதிகளில் ஆசிரியன் பிரமகூர்ச்சத்தைத் தாபித்து சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்து தனக் கடிமையாக வுடன்பட்டுத் தீவினையை யோட்டுதற்குத் துணிந்து உபவசியா யிருக்கிற மாணாக்கனுக்கு அருத்துவித்தா லவன் பிறரறியாமற் செய்த குற்றத்தி லொன்றுபோ மல்லாதொரு பாத்திரமானுற் சுப்பிரதிட்டாய நமோவென்று பாத்திரத்தையு மருச்சித்துச் சிரத்தினுலே யைந்து பாத்திரத்தையும் ஆவாகனம் செய்து அதிலே யைந்தையுங் கூட்டி இதயமந்திரத்தா லருச்சித்து அபிடேகஞ்செய்து அதனை முன்புபோல இரவிலு முபவசியாயதைப் புசிப்பிக்கி லக்குற்றத்தி லொன்றுபோம். (அறு)

[பஞ்சகௌவிய முண்டாதற்பொருட்டுக் கபிலைபூசை உணர்த்துகின்றார்.]

ஆருயிரி னருவினையை யறுத்தறத்தை யாக்க
வமலவர னருள்புரியப் பாற்கடலி னுதித்துப்
பாரிடரைப் பாற்றியிடும் பயோதரியே தாயே
பற்றுகபுல் லென்றுவட மொழிப்பொருளைப் பகர்க
வாரியத்தை வல்லாரர் ரியம்பகர்ந்து புல்லை
யருத்திடுக வருக்கியத்தைத் தெளித்திடுக வலருங்
கூரருளாற் சூட்டிடுக கும்பிடுக பானுங்
கொண்டுமுறை யமலன்முடிக் காட்டுகபோங் குற்றம்.

(இ - ள்.) 'சின்மலனுகிய சிவன் கிருபையினுலே ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்கி மோக்ஷமடையும்பொருட்டுத் தேவர்களு மசுரர்களுங் கூடி யமுதங் கடைகின்ற காலத்திற் பாற்கடலிற் றோன்றி யான்மாக்கள் துக்கத்தைப் போக்கும் பயோதரத்தையுடைய மாதாவே! நான் தருகிற புல்லை நீ கைக்கொள்வாயாக'! என்று வடமொழிப்பொருளைச் சொல்லுக! அம்மொழிக் குரியார் அவ் வடமொழி மந்திரத்தைச் சொல்லி யப்புல்லை யருத்திடுக! நந்தைமுதலிய பசுக்களின் பெயரா லருக்கியங் கொடுத்து மந்திரத்தா லருச்சித்து வலமாகவந்து வணக்கஞ்செய்து முற்கூறிய முறையே பான்

முதலியனகொண்டு பிரமகூர்ச்சந் தாபித்து அதனைச் சிவனுக் கபி டேகஞ் செய்தால் அவன் செய்த பாவமெல்லாம் போம். (அசு)

[மன வாக்குகளால் வரும் பாவம் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

சங்கரனைச் சதாசிவனைத் தரித்திதய மலரிற்
றண்புன லாழ்ந்திருந்து வாயுவினைத் தடுத்து
மங்கமனோ தோடமெனச் சிவகாயத் திரியை
மானதத்தா லட்டசத முச்சரிக்க மாயும்
பொங்கியபொல் லாங்கொன்று வாக்கினது புன்மை
போமென்று வாக்கடக்கப் பொறியழலை யோம்பி
மங்கையொரு பங்கனடி மலர்சூட்டி யென்றன்
வாக்கியன்ற தோடத்தை மாற்றிடுவா யெனவே.

(இ - ள்.) இதய கமலத்திற் சதாசிவமூர்த்தியைத் தியானஞ் செய்து வாயுவை மறித்துக் குளிர்ச்சியையுடைய நீரில் அகமருடண மாக மூழ்கியிருந்து சிவகாயத்திரியை நூற்றெட்டுரு மானதமாக மூன்றுநாட் செபித்தால் 'மனத்தா லன்னிய மனையாளை யணையு மாதரவு கூர' என்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற் கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம். மூன்றுநா ளுணவொழிந்து மௌனி யாய்ச் சிவபூசையும் ஓமமும் பண்ணிச் செபமு முற்கூறிய முறையே செய்து 'சுவாமி! நான் வாக்காற் செய்த குற்றத்திலொன்று போக்க வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டால் 'அழுகையுங் கோளும் பொய்யு மயலப வாதந்தானும்' என்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற் கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம். (அஎ)

[காயத்தால் வரும் பாவமுந், தும்மல் முதலியவற்றால் வருங் குற்றமும் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

கழிந்துவிடுங் காயத்திற் கரிசொன்று விரையக்
கட்டுரைக்கை நாண்மூன்று விட்டுணலுங் கடுக
வொழிந்தறலைச் சந்திதொறு முண்டுமடை வார்தோ
ளொன்றுதே சிவனடியை யொருப்பட்டே நினைக்கி
னிழிந்தவிரு மற்றும்மல் பொருமலிவை யெழினே
யெழுமூன்றுங் காரமுற வியற்றுகவா யாம
மொழிந்தவர்சூத் திரர்தம்மைச் சூத்திரரோ மொழித்தே
யுச்சரிக்க வைந்தெழுத்து மைம்மூன்றை யுணியே.

(இ - ள்.) மூன்றுநா ளுபவசியாய்ச் சந்தியா காலங்கடோறு மூழ்கி நியமஞ்செய்து, சலத்தைப்புசித்து, மௌனியாய், மாதர் கலவியைப் பொருந்தாமற் சிவத்தியானஞ் செய்து, முற்கூறிய மந்திரத்தை யுறுதியாகச் செபித்தால், ஆறுவது பாவவியலில் 'அழுகையுங் கோளும்' என்ற கவியுள் மற்றைய மனையாடோளைத் தழுவுதலாதி காயத்தால் வருங்குற்ற நாலி லொன்று போம். பொல்லாதென்று சொன்ன இருமல்முதலான துண்டாளு லக்குற்றம் போம்படி யிருபத்தொரு பிராகாரம் பிரணவத்தை யுச்சரித்துப் பிராணயாமஞ் செய்க! சூத்திரர்கள் சதாசிவமூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து பிரணவ நீக்கிப் பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துப் பிராணயாமஞ் செய்க! (அஅ)

[மேல் தொகுத்துப்போந்த சதாசிவநாயனுர்க்குத் தியானமிரண்டு விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றூர்.]

உச்சிமுக மீசான மௌளிதெளியப் பளிங்கே
யுத்தரபூ ருவதிசையை நோக்கியுறு முகந்தே
நிச்சயித்த முகத்தின்கீழ்ப் பூர்வதிசை நோக்கி
நிகழுமுகந் தற்புருடங் கோங்கலர்போ னிறமே
யச்சுறுத்து மகோரமுக மறக்கரிது கராள
மவிழ்தாடி வலத்தோளிற் றென்னோக்கி யமருஞ்
செச்சைநிறத் தெரிவைமுக மிடத்தோண்மேல் வாமஞ்
சிறுபுறத்தின் முகஞ்சத்தி யோசாதந் திகழ்வால்.

(இ - ள்.) ஈசானமுகஞ் சிறுபிள்ளை போன்று சுத்த படிகமயமாய் அநவரதமு மீசான திசையைப் பார்த்து மேல் நோக்கினதாயிருக்கும். இவ்வாறு கூறிய முகத்தின்கீழ்க் கோங்கம்பூ நிறம்போன்ற தற்புருடம் யௌவனத்தை யுடையவர்கண் முகம்போன்று கிழக்குமுகமாய் விளங்கும். கண்டவர்களுக்குப் பயங்கரமுமாய்க் கீழ் நாலாநின்ற தாடியையும் புறப்பட்ட வெயிற்றினையு முடைத்தாய்க் கறுத்து விருத்தர் முகம்போன்ற அகோரமுகம் வலத்தோளின்மேல் தெற்குமுகமாகவிருக்கும். வெட்சிப்பூ நிறம்பெற்று மாதர் முகம்போல அவர்க ளாபரணத்தையு முடைத்தாய் வாமதேவமுக மிடத்தோளின்மேல் விளங்கும். பிடரில் மேற்றிசையைப் பார்க்க விருக்கிற சத்தியோசாதமுகம் அரசர்கள் முகம்போன்று பால்நிறம் பெற்றிருக்கும்.

(வி - ரை.) சிறுபுறம் - பிடரி. (அகூ)

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு சடாமகுடத் திதழி
சிறுபிறையு மூவைந்து திருநயனம் வலப்பாற்

கரதலத்திற் சத்தியப யஞ்சூல நீண்ட
கட்டங்கந் தமருகமு மற்றையிடக் கரத்தின்
வரதமுமா துளங்கபலம் போகிசெப மாலை
மணமலிநீ லோற்பலமு முடையர்வய தீரெட்
டுருவிரட்டி யுறுப்பிரண்டு பதம்பதுமா தனந்தா
னுறவிருப்பர் சதாசிவர்தத் துவதவிசி னுகந்தே.

(இ-ள்.) படிகம்போன்ற திருமேனியையுஞ், சடாமகுடத்திற் கொன்றைமாலையையும்-இளம்பிறையையும், பதினைந்து விழியையும், வலப்புறத்துத் திருக்கரத்தில் அபயஞ்-சூலம்-மாத்திரைக்கோல்-தமருக மிவைகளையும், இடப்புறத்துத் திருக்கரத்தில் வரதம்-மாதுளம்பழம்-பாம்பு-செபமாலை-நீலோற்பலம் இவைகளையுந் தரித்துப் பதினாறு வயதையு முப்பத்திரண் டுறுப்பையு மிரண்டு பாதத்தையு முடைய சதாசிவதேவர் சதாசிவ தத்துவத்திற் புத்திகாரியமாகத் தன்மஞ் ஞானமுதலிய சிங்கக்கால்களையும் ஆயிரந்தளத்தையு முடைய பதுமமே யாதனமாக எழுந்தருளியிருப்பார். (௧௦)

[லயாங்கத்திற் சதாசிவத் தியான முணர்த்தி மேற் போகாங்க
பூசைசெய்தற்குப் பிரமாங்கங்கள் மூர்த்தியாதலை யைந்து
செய்யுளாற் பிறித் துணர்த்துகின்றார்.]

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு திரிநயனம் பிறையுஞ்
செறிசடையர் வலக்கரத்திற் றிரிசூலம் வரதங்
கருதுகமற் றையகரத்திற் செபமாலை யபயங்
காருணிகர்க் கீசானர்க் கவர்தமக்குக் கனிட்டர்
திருவுருவங் கோங்கினலர் திரிநயனங் கரமுன்
செப்பியதே திருநாமந் தற்புருட தேவர்
வரியரவு மிளம்பிறையுஞ் சடைமுடியின் வைத்தார்
மலரடியை மறவாதார் வல்வினையை மாய்ப்பார்.

(இ - ள்.) திருமேனி படிகம்போன்று மூன்றுவிழியையு முடையாராய்ச், சடாபாரத்தில் சந்திரனையும், வலப்புறத்திற் சூலம்-வரதம்: இடப்புறத்திற் செபமாலை-அபயம் இவைகளைத் தரித்துக் கிருபையை யுடையாரா யீசானதேவ ரிருப்பர்; அவர்க்குத் தாழ்ந்திருக்கிற தற்புருட தேவர் கோங்கம்பூப்போன்ற நிறத்தையும், மூன்று விழியையும், வலப்புறத்தில் சூலம்-வரதம்: இடப்புறத்திற் செபமாலை-அபயம், சடாபாரத்தி லிளம்பிறையுந் தரித்திருப்பர். இம் மூர்த்திகளைத் தியானஞ்செய்தவர்களே வலிதான வினைகளைப் போக்கினவர்.

கரியவுரு வெரியசடை கபாலநிரை மாலை
 காளமுகங் கவிழ்தாடி கண்மூன்று வட்டங்
கரதலங்க ளொருநான்கும் கட்டுரைத்த படியே
 காட்டினமுன் னிருநான்கு கரமுமுள ரென்றே
வெருவிவிட மருவலரை வெருட்டியவுக் கிரத்து
 விக்கிரகா கோரமென விளம்புமெப ருடையா
ரிருபகமு மொருபொழுது மறவாதே யேத்தி
 யெண்ணுமவ ரிடர்வினையை யிடிப்பார்க ளென்றும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'எரியசடை' என்றது அக்கினிச் சுவாலை போன்ற குஞ்சியையுடைய சடை. 'கபாலநிரைமாலை' என்றது பிரம விட்டு ணுக்கள் கபாலத்தை யொழுங்காக்கிக் கோத்து முழங்காலளவாகத் தரிக்குமாலை. முன் 'உடலூறுபட' என்னும் எக-ம் திருவிருத்தத்தி லெட்டுப் புயமாகத் தியானங் கூறியதை "உரைத்துமென்றல்" என் னுந் தந்திரவுத்தியால் இத் திருவிருத்தத்திலுங் கூறினர். (கஉ)

தேமொழியா ளுமையென்னத் திருமுகமுந் தோடுந்
 திலதநுதற் சிறப்புமிரு ளளகவிதச் செறிவும்
வாமமெனுந் தேவர்க்கு வாய்த்தனவே செம்மை
 வடிவுமவர் கரதலங்க ணுதிதனில் வகுப்பே
சேமவுருத் திகழ்சங்கஞ் சடாமுடியிற் பிறையுந்
 திரிநயனங் கரதலங்கள் செப்பியமுற் படியே
நாமமது சத்தியோ சாதமென நவின்ற
 நாதற்கு நயந்தவரை நினைக்கவினை நாசம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மாதர்முகம்போல் வாமதேவ மிருத்தலால் 'தே மொழியாளுமை' எனச் சிறப்பித்தார். சேமம்-இன்பம்; இவ்வின்பக் தானே திருமேனியென்க. (கங)

திருவுருவ மிதயர்க்குத் தவளமெனத் தெளிக
 சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே
திருவுருவங் கனகமெனச் சிரத்தினுக்குத் தெளிக
 சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே
திருவுருவஞ் சிந்தூர மெனத்தெளிக சிகைக்குச்
 சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே

திருவுருவம் வண்டினிறங் கராளமுகங் கவசஞ்
சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஅ)

ஒவ்வொன்றே திருமுகமு நேத்திரங்கட் குணரி
னுடனொளியு மிரவிமதி யுதாசனனை யொக்கு
மிவ்விரண்டே கரதலமும் வரமபய மவைவு
மிவ்விரண்டே விழியுமென வெண்ணிடுக வெழிலார்
செவ்வரத்தந் திருவுருவங் கரதலமீ ரைந்துந்
திருநயன மொருமூன்றுஞ் சினந்தடித்த குரலு
மிவ்வகையெல் லாமுடைய ரத்திரரென் றியம்பு
மிவரடியை யிதயத்தி னிருத்தினிட ரிலையே.

(இ - ள்.) விழி மூன்றுக்கு மொவ்வொரு திருமுகமுடையராய், முச்சுடர்போன்ற நிறமும், இவ்விரண்டு விழியும், வரதம் அபயமாகிய இவ்விரண்டு கையுமுடையராய் விளங்காநிற்பர். பிரகாசமுள்ள செவ்வரத்தம் பூப்போன்ற நிறமும், மூன்று விழியுங், கோபத்தினால் இடிபோன்ற திருவாக்கையும், வலப்புறத்தில்:கமண்டலம்-வேல்-சூலம்-மழு-பிரமதண்டம், இடப்புறத்தில்:வாள்-கேடகம்-நாராசம்-வில்-செபமாலை இவைகளைப் பத்துக் கைகளிலுந் தரித்திருப்பரென்று சிவாகமங்களில் அத்திர மூர்த்தித் தியானஞ் சொல்லும். இவ்வத்திர மூர்த்தியை இதயத்திற் றியானித்தால் இடர் இல்லை.

(வி - ரை.) ஏகாரம்-தேற்றம். சில ஆகமங்களில் வலப்புறத்திற் சூலஞ் செபமாலையெனவும், இடப்புறத்திற் கபாலமுங் கமண்டலமு மெனவும் பேதமாகவுங் கூறும். (க௯)

[அகளமாகிய சிவந்தானே ஆன்மாக்கள் போகமோக்ஷமடையும் பொருட்டுச் சகளீகரித்ததென் றுணர்த்துகின்றார்.]

வாக்குரையா லறிவரியன் வாக்குணர்ந்த மனத்து
மதிப்பரிய னிணையிலிய நாதிமல முத்த
னேக்கிமல நோயாளர் போகவித நுகர்ந்து
நோயற்றுத் தன்மயத்தை நோக்காதே நோக்க
நீக்கமிலாப் பஞ்சவித நிறத்துருவி னிகழ்ந்தா
னிலனீறு மவனுருவே நீக்கினனோ நிலத்து
மாக்கையிலா னாக்கையினை யாதரித்தா னனுக்கட்
கழுக்கறுக்க வல்லதறி வாரவனை யாரே.

(இ - ள்.) வைகரி முதலிய வாக்கினாலும்-அவ்வாக்கினா லுண்டாகிய ஆகமப் பிரமாணங்களினாலு மறிதற் கரியவனும், சாத்திரத்தினாலும்-மனத்தாலு மளவிடுதற் கரியவனும், தனக்கொருவரு மொப்பில்லாதவனும், அநாதியே மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவனுமாகிய சிவன்: ஆணவமாகிய வியாதிகளையுடைய ஆன்மாக்கள் நாடோறுந் தன்னைத் தியானஞ்செய்து அபரபோகம், பரபோகமாகிய போக வகைகளைப் புசித்துக் கண்ணுக்குப் படலம் போனவாறே பதார்த்தங்கள் விளங்குவதுபோல ஆணவாதியின் வேதனை யில்லாது தற்சொரூபத்தைப் பாராமற் பார்த்திருக்கவே ஆன்மசொரூபம் விளங்கித் தற்சொரூபம் விளங்கப் பஞ்சவர்ண சொரூபமாகிய அஞ்சு திருமுகத்தினையுடைய சதாசிவமூர்த்தியை யதிட்டித்துக்கொண்டதிலே வியாபித்திருந்தான் எனவே யேனையவிடத்தும் வியாபிக்கவில்லையோவெனில், நாதமுதற் பிருதிவி யீறுகிய தத்துவங்கசொல்லா மவனுக்குத் திருமேனியே; இவ்வாறு கூறிய நாதமுதற் பிருதிவி யீறுகிய தத்துவங்கடோறும் விடப்பட்டு நீங்காதிருக்கையால் தனக்கென்ன வொருவடிவில்லாத அச் சிவன் திருமேனி கொண்டது யாதுகாரணத்தாலெனின், தன்னைத் தியானஞ்செய்யும் ஆன்மாக்களுடைய சனன மரணமாகிய குற்றத்தைப் போக்கும்பொருட்டல்லாமல் தனக்கொரு பிரயோசன நிமித்தமல்ல. அவன் திருமேனி கொண்டு வேதாகமங்களை யருளிச்செய்யாதபோது அவனுடைய மகிமையை யார்தான் அறியவல்லவர்கள்? (கக)

[முத்தியையடைய எண்ணுமவர்க் கோருபாய முணர்த்துகின்றுர்.]

சேர்ந்திடுக சதாசிவநற் றிருவெல்லை வட்டந்
தீவினையுந் தீர்ந்துசதா சிவபுரியைச் செறிவார்
சார்ந்திடுக வப்புரியுட் டமையுணர்ந்தார் தாளைத்
தாமறிவ ரெம்பிணியு மருந்துமெனத் தம்மு
ளோர்ந்தவர்த மேவலினுக் கொருப்படுக விருப்பா
லுயிர்க்குயிராய் நின்றசிவ னுள்ளொருமை யுணர்ந்தே
தீர்ந்திடவே பசுபாச மூலமல மதுவுந்
தேசிகனை யதிட்டித்துத் திருவருளைப் புரிவான்.

(இ - ள்.) காசிமுதலிய திருத்தலத்தி லியன்ற தொன்றையடைந்து, அத்தலத்தில் நித்தியகன்மமுடித்துச் சிவாலய சேவைசெய்து, அத்தலத்தி லிருப்பவர் கன்மவேதனை யில்லாமல் சதாசிவ பதத்தி லுண்டாகிய போகத்தைப் புசித்திருப்பார்கள். அத் திருத்தலத்தில் வாசமா யெழுந்தருளியிருந்து தம்மை யுணர்ந்த ஞாதாக்க

ளைச் சென் றடைந்து, மாதா குழந்தைக்கு வியாதி யின்னதென் றறிந்து மருந்து கொடுப்பதுபோல இவர் நமக்குப் பக்குவத்தக் கீடாய் அனுக்கிரகஞ் செய்வாரெனத் தன்மனத்தில் எண்ணி விருப்பத்துடன் நாடோறு மவருடைய எவல் செய்துவந்தால் அப்பொழுது எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபியாயிருக்கிற சிவன்: இம்மாணுக்கன் கபடமில்லாம லொறுமைப்பாட்டாற் செய்யும் வழிபாட்டை யறிந்து ஞாஞசிரியரை யதிட்டித்து, ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமுதலிய மலங்களை நீக்கிச், சிவானந்தானுபூதியை அனுபவிக்கும்பொருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணுவான்.

(வி - ரை.) 'தீவினையும்' என்ற வும்மையால் ஆணவாதியுமெனக் கொள்க. (கஎ)

[அவ ரனுக்கிரகம் பெறு முறைமை யுணர்த்துகிவிருர்.]

எழுதுகொடி யிடைமடவா ரிணைவிழிவே லெறியு
மிளவுருவுந் தளருருவும் வேறேவன் றென்றே
யழுததனைப் பரிப்பதனுக் கருவருத்தே யழுங்கி
யநாதிமல முத்தனழூக் கறுப்பானென் றடைந்தா
ரொழுகுமவர் நவவாய்த வூனுடலி னுதியா
ரொண்குரவ னுபதேசத் துற்றநல வோக
முழுதுலகு மொடுங்கிடுநாண் மூலமலந் தனினு
முத்தருமா யநாதிமல முத்தனடி பிரியார்.

(இ - ள்.) 'வல்லிசாதகக் கொடியைப்போன் றெழுதப்பட்டிருக்கிற இடையையுடைய மடவார் இருவிழியாகிய ஆயுதங்களினுலே வேதனைப்பட்டிருக்கிற இளமையு முதுமையும் வேறல்ல, அவ் விரண்டினுலுஞ் சுகமில்லை' என்றெண்ணி யிப்படித் தளர்கை வளர்கையாகிய பரிணமத்தையுடைய சரீரத்தைச் சுமப்பதற்குச் சிறைச்சாலையி லிருக்கின்றவ னருவருப்பதுபோல அதை யருவருத்து அழுது, 'சீ' என்று துக்கித்து, 'இக் குடும்பத்தைப் போக்குவாரார்?' என்று தேடி, 'ஆன்மாக்களுடைய ஆணவாதி தோடத்தை யநாதியே மலமில்லாத சிவனே போக்குவான்' என்றெண்ணி யடைந்தவர்கள் நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தைப் பொருந்தார்கள், ஞாஞசிரியர்உபதேசித்த முறைமையிலேநின்று சமாதி செய்திருந்து ஒப்பில்லாத நாததத்துவத்தி லிந்திராதி புவனங்களைப் பொருந்தியாண்டுள்ள போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகாசங்கார காலத்தில் அநாதிமல முத்தனை சிவன் சீபாத கமலத்திற் சேர்ந்தினிதிருப்பார்கள். (கஅ)

[நின்மல ஞானமுள்ளார் சிறப்பையும், அது இல்லாதார் தன்மையும் உணர்த்துகின்றார்.]

வாழ்க்கையினை மகிழ்ந்தாலும் வாழ்க்கையவை மதித்து
வனத்துவரை தனிற்கனிகாய் மூலமிவை மாந்தி
யாக்கையினை யொறுத்தாலு மாக்கையினை யாக்கி
யளித்தழிக்கு மமலனுளனவன்பெயரே தாமே
நீக்கமற வுயிர்க்குயிராய் நிற்பனவ னெனவே
நினைந்தொருமை யுறுகின்றார் மலமனைத்து நீங்க
நோக்கறவே நோக்குவர்க ளுளத்தொளித்து நின்ற
நுண்ணியனை யவரல்லா ருடறேறு நுழைவார்.

(இ - ள்.) பிரமமுதலிய மணத்திறனால் விவாகஞ்செய்து மகிழ்ச்சியுடன் இல்வாழ்க்கையி லிருந்தாலும் இவ் வில்வாழ்க்கையைச் 'சீ' என்று கருதிக், காடு மலையி லுண்டாகிய காய், கனி, கிழங்கு முதலியவற்றைப் புசித்து வானப்பிரத்தனாயிருந்து ஆக்கையை யொறுத்தாலும், 'எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பகுதி சம்பந்தமாகிய தேகத்தை யுண்டாக்கிச் சிருட்டி திதி சங்காரமாகிய தொழில்களைச் செய்வானொரு கருத்தாவுளன்' என்று அக் கருத்தாவின் திருநாமமேதானாலும் உருக்கமாகக் கேட்டு, எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் அத் தன்மைவிட்டு நீக்காமல் வியாபித்து நிற்கு முறைமையை யறிந்து, அவ்வொருமைப்பாட்டுடன் எப்போதும் எண்ணியிருப்பவர்கள், ஆணவமுதலிய மலங்களின் வலிகெட அணுவுக்கணுவாய் நிற்கும் சிவனை நோக்காமல் நோக்குவார்கள். இத்தன்மை வாராத ஆன்மாக்கள் பூட்டையும் நீரும்போலப் பிறந்து மிறந்துந் திரிவார்கள்.

(வி - ரை.) எனவே கிருகத்தினிற் பிரமசாரியும், வானப்பிரத்தனிற் சந்நியாசியும் அடங்கிற்று. (கக)

[தீவினைகட்குச் செய்யும் பரிகாரங்களுள் மேலான பரிகாரம் ஈதென்று உணர்த்துகின்றார்.]

பரிகாரந் தீவினைக்குப் பலவிதமே யவற்றுட்
பரமான பரிகாரம் பரமசிவ ஞான
மிரவியொளி யிருளறுக்கை யெற்றற்றே பாவ
மெனைத்தனைத்துமஃதறுக்கை யிருண்மலத்தின்வலியு
மொருவுமதன் முன்பாவ விதமொழிகை வியப்போ
வுயிர்க்குயிரா யிரண்டறவே யொருவாதே நிற்கும்
பரமசிவன் பத்தினியைப் பாராதே பார்க்கத்
தன்பதிக்கும் பார்ப்பிக்கு மதுபரம ஞானம்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் செய்த பாவம் போம்படி பரிகாரம் பலவகையாயிருக்கும்; அவற்றுள் மேலான பரிகாரஞ் சிவஞானமே. அது எவ்வகையெனின், பூதவிருளைச் சூரியப்பிரகாசம் எப்படிச் போக்குமோ அப்படியே பாவவகைக ளெவ்வளவுண்டோ அவ்வளவும் இக்கன்மமட்டல்ல, அக்கினியைச் சேர்ந்த வித்தானது எப்படித் தான் கெடாமற் றன்சத்தி கெட்டதோ அதுபோல, அக் கன்மத்துக்குக் காரணமாகிய ஆணவமுதலியவுங் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கும். ஆதலால், அச்சிவஞானத்தின் முன்னே பாவங்கள் போமென்ப தநிசயமல்லவே. ஆதலால், எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலு மெப்போதும் விட்டு நீங்காமனிற்குஞ் சிவசத்தி சீபாதகமலங்களை யூனதிட்டியினுற் பாராமல் ஞானதிட்டியினுற் பார்த்தால் அச்சத்தியே தாரகமாய்த் தனக்குப் பதியாயிருக்கும் சிவனை என்றும் அனுசந்தானம் பண்ணிவைக்கும் அதுவே பரமமான சிவஞானம்.

(வி - ரை.) பரிகாரம் பலவகையாவன: கங்கைமுதலான தீர்த்தத்தின் முழுகல், மந்திரஞ் செபித்தல், ஓமஞ்செய்யல், கிருச்சிர சாந்திராயண முதலிய விரதமனுட்டித்தல், காசிமுதலிய திருத்தலத்தைச் சேவித்தல், தலங்களிற் சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்தல் முதலியனவாம். (௪00)

[இப் பரிகாரஞ் செய்தற்குப் பக்குவ ரிவரென்பதும், அபக்குவர்க்குணர்த்தின் வருங் குற்றமு முணர்த்துகின்றார்.]

பரிகார வியலிதனைப் பாவவினைக் கஞ்சிப்
 பழிக்குமழிக் கிவையிரண்டும் பற்றியிடப் பணிந்து
குருபாத மலர்தலையிற் கொண்டழுவான் குறிப்பைக் [தே
 குறித்தறிந்தாண் டாயிரண்டிட் குரவனுளங் குழைந்
பரிவுறவே யவன்றனக்கே பகர்ந்திடுக வஞ்சாப்
 பாதகர்க்குப் பகரற்க பகர்ந்தானே யாகி
லெரிவாய நிரயத்தி லிருவரும்வீழ் வாரே
 யெவராவர் துணையமல னுரையிலங்கித் தார்க்கே.

(இ - ள்.) இப் பரிகாரவியலை உள்ளபடி யாராய்ந்து பாவவினைக்கும் இம்மையி லின்னபாவம் செய்தானென்னும் பழிக்கும் பயந்தழிந்து, அவ்விருவகையும் போம்படி ஆசிரியன் சீபாதகமலத்தைத் தன் தலைமேற் சூடிக்கொண்டழுது, தண்டுபோல நமஸ்காரஞ் செய்யு மாணுக்க னுட்கருத்தை அவ்வாசிரியன் விசாரித்துப், பன்னிரண்டு வருஷம் பரிட்சித்து அறிந்து தீக்கைசெய்து அவனுக்கு

அக் குற்றம் போம்படி கிருபை சனித்துப் பரிகாரஞ் சொல்லுக! பாவத்துக்குப் பயப்படாத மாணுக்கர்க்குப் பரிகாரம் பகராதொழிக! அபக்குவர்களுக்குப் பரிகாரங் கூறினால் அக்கினிச் சுவாலைபோல எரியாநிற்கும் நரகத்தில் அவ்விருவரும் வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். பரமேசன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களின் வழியே நடவாது நிந்தித்த ஆன்மாக்களுக்கு யாவர் துணையாவார்? ஒருவருந் துணையாகமாட்டார்கள்.

(வி-ரை.) ஏகாரம்-தேற்றம். (௪0௧)

["முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுபரி காரவித மாசறவி சைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குணனி னைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௪0௨)

சிவத்துதி

கட்டளைக்கலிப்பா

அன்னி யம்பசு பாசமெ னப்பனே!
அநாதி யேமல மற்றவ னப்பனே!
கன்னி பாகங்க லந்தக னவனே!
கருது மெய்யடி யார்தங் கணவனே!
முன்ன மேபுர மூன்றையு மட்டனே!
முத்தர் கண்டு முகந்துணு மட்டனே!
தென்னன் றேவியு நின்கண் சிறப்பரே
செறிகி லார்கள் பிறந்துஞ் சிறப்பரே.

(இ - ள்.) பசுவுக்கும் பாசத்துக்கு மிலக்கணமாயிருக்கப்படும் சுவாமியே! அநாதிகாலத்தில் ஆணவமுதலிய குற்றமில்லாத அழகனே! பார்வதி தவஞ்செய்ய அங்ஙனிற் றிருமேனியி லொருபாகங் கொடுத்துச் சேர்ந்த கண்போன்றவனே! மெய்யடியாரால் விரும்பப்பட்ட நாயகனே! பூருவத்திலே முப்புராதிகளையு மொருகணத்தில் சங்கரித்தவனே! முத்தான்மாக்கள் தரிசித்துச் சிவானந்தானுபூதியை யனுபவிக்கப்பட்ட அமிர்தசொரூபனே! பாண்டிமாதேவியு மும்

முடைய திருக்கண்ணேக்கி னவலோகத்திலுலே முத்திபெற்றனனே. தேவரீர் ஸ்ரீபாதகமலத்தை யடையாதவர்கள் பிறந்தும் நல்ல குண மில்லாதவர்களே.

(வி - ரை,) கட்டளைக்கலிப்பா என்பது.

"மாச்சீர் முன்வரு நாற்சீ ரடியே
நேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினெண் ணெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மியைந்தளை யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா."

என்பதனு லு முணர்க. (௪0௩)

[இதுவுமது]

நடலை வாழ்வெனை நீக்கிய நம்பனே!
நயந்து பார்த்தற் களித்தசொன் னம்பனே!
சுடலை நீறணி சுந்தர வேடனே!
சுரத்து நாய்புடை சூழச்செல் வேடனே!
கடலி னஞ்சினை யுண்டகண் டத்தனே!
கரிசர் நெஞ்சி னொளித்தக ளத்தனே!
உடலிற் பூணெனப் பாம்பு முடையனே!
உழுவை யின்னுரித் தோலு முடையனே!

(இ - ள்.) துன்பவாழ்வினின்று நீக்கிய நம்பனே! அருச்சுன னுக்குக் கிருபைசெய்து பாசுபதங் கொடுத்த பெரியவனே! பிரமர்க ளின் மயானத் திருநீற்றைத் தரித்த வெற்றிப்பாட்டையுடைய மிக்க அழகையுடையவனே! அருச்சுனனிமித்தமாக வேதங்கள் நாயா கிப் புடைசூழப் பாலைநிலத்தில் நடந்த வேடவடிவனே! கடலில் எழுந்த நஞ்சினையுண்ட கண்டத்தை யுடையவனே! பாவிக ளிதயத் திற் பிரகாசியாம லொளித்த கள்ளத்தை யுடையவனே! திருமேனி யிற் பாம்பாபரணத்தை யுடையவனே! புலித்தோலை யுடையாக வுடையானே!

குமரன்றுதி

வஞ்சித்துறை

முருகனே யெனக், கருமு னைசெறும்
பருகு பாலினும், பெருகு மின்பமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௪0௪)

(வி - ரை.) வஞ்சித்துறை என்பது.

"குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
உருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற்
றுறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே."

என்புழி 'தனிவரிற் றுறையென மொழிப' என்பதனால் கொள்க!

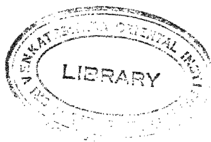
அகத்தியர் துதி.

பொதிய மாமலைக், கதிப னேயெனக்
கதியு மாமுடற், பொதியு மாயுமே.

(இ-ள்.) வெளி. (௪௦௫)

பதினொன்றாவது
பரிகாரவியல் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

கோபுரவியல்.

[இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனிற், பஞ்சகௌவியம் பாவத்தைக் கெடுத்துப் புண்ணியத்தைத் தருமென முற் கூறினர் அக் கௌவியத்தைத் தரு நந்தை முதலிய பசுக்கணிற்கு மிடத்தின் றன்மை முதலியவற்றைக் கூறுவதாற் கோபுரவியலென்னும் பெயர்த்து. இத் தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனிற், கந்தனை வினாத லுணர்த்திற்று.]

கலிவிருத்தம்

ஆக்குவது மழிப்பதுவு மறத்தினையு மறத்தினையு
மாக்கடரு மைந்தெனவே யறைந்தனமுன் னறுமுகவ
வாக்களவை நிலவுமெலே யருள்விரிய வெனக்கறிய
வாக்கமுற வனைத்துயிர்க்கு மவற்றுளு மல்லறவே.

(இ - ள்.) சண்முகக்கடவுளே! தன்மத்தை யுண்டாக்குவதும், பாவத்தைப் போக்குவதும் பசுக்களிடத்து உண்டாகின்ற பஞ்ச கௌவியமே யென்று பரிகாரவியலில் முன்பு கூறினே; அப்பசுக்கணிற்கு மெல்லையை எனக்கு விளங்க அருள்செய்யவேண்டும். எல்லா ஆன் மாக்களும் இப் பசுக்களின் சொரூப முள்ளபடி அறிந்து அதனைப் பூசித்து, அதனிடத்துண்டான கௌவியத்தைப் பரமேசுரனுக் கபி டேகம்பண்ணி யதனுல் அவரவர் செய்த பாவங்களைப் போக்கும் பொருட்டு. (க)

[வினாதற்கு உத்தர மூணர்த்துகின்றார்.]

என்றிசைத்த முனிவரனுக் கெழிலுடைய குமரதரன்
நன்றறைவ மெனநவின்று நாதனடித் தேசுடனே
யொன்றிவிழித் துலகனைத்து முரைத்தவற்றுட் சிவபுரத்து
னின்றிழிந்து நிலத்துறையு மெனுங்கதையுநிகழ்த்திடுவாம்.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பஞ்செய்த சிறந்த அகத்தியனுக்கு 'அப்படியே உனக்கு நன்றாய்ச் சொல்வாம்' என்று பிள்ளையார் திரு வளஞ்செய்து பரமமான சிட்டைசெய்து விழித்துப் பிருதிவியண் டத்திலுண்டான அளவு கீழ்ப்பிரமாணங்களைச் சொல்லி அவ்வண்ட

த்தி லிருக்கிற சிவலோகத்திற் பரமேசன் சந்நிதி முன்னிருக்கும் வீரஇடபத்தின் இனமான நந்தை முதலிய ஐந்து கோமாதாக்களும் பூமியிலிழிந்துவந்து நிற்குஞ் சொரூபத்தையு முனக்குச் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) குமாரதான்-வடமொழி. (உ)

[அண்டப்பகுதியை யறியப்புகுந்தால் அணுமுதலிய பிரமாண மறியாவிடத் தறியப்படாவாதலால் அவ்வணுமுதலிய வற்றை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இன்னுமழையுங் கதிரணுவெட்
டெட்டிணங்கிற் கசாக்கிரகம்
சொன்னவித மிருநான்கு
மிலீகையெனத் துணிந்திடுக
இன்னவிலீ கையிணைய
விருநான்கே யூகையென
வுன்னிடுக யூகையிணைட்
டியவையென வுன்னுகவே.

(இ - ள்.) வீட்டிற் சாளரவாசலில் சூரியகிரணத்தா லுண்டாகிய துகள்-அணு; அது பதினாறுகொண்டது சிறுபிள்ளைகள் மயிர்துனியாகிய கசாக்கிரகம்; அது எட்டுக்கொண்டது இலீகை; அது எட்டுக்கொண்டது யூகை அது எட்டுக்கொண்டது யவை.

(வி - ரை.) இலீகை-ஈர். யூகை-பேன். யவை-நெல். அணு-எட்டுக்கொண்டது திரிசரேணுவென்க. (ங)

இன்னயவை யிருநான்கு மங்குலமென் றெண்ணிடுக
சொன்னவித மறுநான்கு முழமெனவே துணிந்திடுக
பன்னுமுழ மொருநான்குந் தனுவெனவே பார்த்திடுக
மன்னுதனு விரண்டிணையோர் தண்டெனவே மதிக்கவரோ.

(இ - ள்.) இந்நெல் குறுக்காக எட்டுக்கொண்டது உத்தமமான மானுங்குலம்; அது இருபத்துநான்குகொண்டது முழம்; அது நான்குகொண்டது வில்; அது இரண்டுகொண்டது தண்டம்.

(வி - ரை.) ஏழு நெற்கொண்டது மத்திமாங்குலம். ஆறு நெற்கொண்டது அதமாங்குலம். இதுவல்லாமல் நெல்லினீளத்தான் மூவித முழமென்க. முழமெனினும் அத்தமெனினு மொக்கும். அரோ-அசை. (ச)

தெண்டமிரண் டாயிரத்தைக்
குரோசமெனத் தெளிந்திடுக
கொண்டவிரு குரோசத்தைக்
கெவியூதி யெனக்கொள்க
மண்டியநாற் குரோசத்தை
யோசனையா மதிக்கமணி
யண்டமொன்றிற் சதகோடி
யோசனைவித் தாரமுமே.

(இ-ள்.) தண்டம் இரண்டாயிரங்கொண்டது குரோசம்; அது இரண்டுகொண்டது கெவியூதி; அக் குரோசம் நான்குகொண்டது யோசனை; அந்த யோசனை நூறுகோடிகொண்டது பிருதிவி தத்துவத்தி லுண்டாகிய ஓர் அண்டத்தளவின் விரிவு.

(வி - ரை.) 'வித்தாரமும்' என்ற வும்மையா லுயரமு நூறு கோடி யென்க. குரோசம்-கூப்பிடு தூரம். கெவியூதி-அரைக்காதம்.

[பூமிமுதல் நாதமீறாகிய அண்டங்கள் போகப்போக அளவேற்ற மென்பதை மூன்று செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

மண்டனக்கா யிரகோடி யண்டமுள வாரிக்கு
மென்றொகையிற் பேதமிலை விரிவுயர்ச்சி யேறியுறு
மண்டனிலுந் தசகுணிதம் வாரிக்கு வாரியினு
மொண்டழற்கு முறைத்தமுறை பிரகிருதி முடிவுமுறும்.

(இ - ள்.) பிருதிவி தத்துவத்துக்கு ஆயிரகோடி யண்டமுண்டு. அப் பிருதிவி தத்துவத்தைப்பார்க்கிலும் அப்பு தத்துவம் பதின்மடங்கு விரிவு முயர்ச்சியு மேற்றமுண்டு. அவ்வப்பு தத்துவத்தைப் பார்க்கிலும் தேயுமுதல் பிரகிருதி யீறாகிய அண்டங்கள் பதின்மடங்கு விரிவு முயர்ச்சியு மேறியுறும். (சு)

குணிதசத மிராகத்திற் கூடுமூனை யதுதனினுங்
குணிதசதம் வித்தைக்குக் கூடுமூனை யராகத்துங்
குணிதசத நியதிக்குக் கூடுமூனை வித்தையினுங்
குணிதசதங் காலத்து நியதியினுங் கூடுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பிரகிருதியைப் பார்க்கிலும் இராகம் நூறுமடங்கு உயரமும் விரிவுமேற்றமுண்டு. அவ்வராகத்தைப் பார்க்கிலும் வித்தியாதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமும் உண்டு. அவ் வித்தையைப் பார்க்கிலும் நியதிதத்துவ நூறுமடங்கு

விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமும் உண்டு. அந் நியதிதத்துவத்தைப்பார்க்கி லும் காலதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியும் ஏற்றமும் உண்டு.

குணிதநியு தாயுதமே கலைக்குமுனிற் கூடியிடுங்
குணிதமொரு கோடியென மாயைக்குங் கூடியிடுங்
குணிதமூறுஞ் சுத்தவித்தை கோடியுட னேரயுதங்
குணிதவித மிம்முறையி னதாந்தங் கூடிடுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய காலத்தைப்பார்க்கிலும் கலாதத்துவ நூற்றொரு பதினாயிரம் விரிவு முயர்ச்சியுங் கூடும். கலையைப்பற்ற மாயை கோடிமடங்கு கூடும். மாயையைப்பார்க்கிலும் சுத்தவித்தை கோடியே பதினாயிரமடங்கு கூடும். சுத்தவித்தையைப்பார்க்கிலும் இலக்ஷ மதிகம் ஈசுரம். ஈசுரத்தைப்பார்க்கிலும் சாதாக்கியம் இலக்ஷ மதிகம். அதனைப்பற்ற விந்து லக்ஷமதிகம். இப்படியே யொன்றுக் கொன்று போகப்போக, மேலசிதத்துவ மிப்படி யளவுபட்டதன்று.

(வி - ரை.). மேற்பட்டது வியாபகம், கீழ்ப்பட்டது வியாப்பிய மெனக் கொள்க! (அ)

[பிருதிவி யண்டத்தின்வகை யுணர்த்துகின்றார்.]

மண்டனக்கா யிரகோடி யண்டமென மதித்தவற்றோ
ரண்டமூறு மளவினையு மதனுலக மனைத்தினையுங்
கண்டிடுக முனிவரனே! கழறிடுவங் கற்பார்க்கும்
பண்டைவினைப் பாவமறப் பரலோக பதமுறவே.

(இ - ள்.) முனிவனே! பிருதிவியி லொருதட்டில் தெங்கங்காய் விளாங்கனி பரப்பினாற்போல ஆயிரங்கோடியண்ட முண்டென்று புத்திபண்ணி அவற்றுள் ஓரண்டத்துக் குண்டான உயர அகலங்க ளின் பிரமாணங்களையும், அதிலுண்டாயிருக்கிற புவனங்களையும் யாஞ்சொல்வாமறிக! இதனாற் பயன் யாதெனில், இவ்வண்ட வகை களைச் சொல்லு மாகமத்தை யதிகரித்தவர்க்குப் பூருவத்தி லியற்ற கன்மாதிகள் க்ஷயம் பிறந்து சிவசாயுச்சியத்தை யடையும்பொருட்டு.

[மேல், அதனைத் தொகுத்து இரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

தரைக்குக் கீழ்க்கோடி தானூறு மைம்பது
தரைக்கு மேற்கோடி தானூறு மைம்பது
தரைக்கும் மேருத் தடவரைத் திக்கெலா
முரைத்த வைம்ப துறுங்கடா கத்தொடும்.

(இ - ள்.) கீழண்டவோடு தொடங்கிப் பூலோகம்வரையிலும் ஐம்பதுகோடி யோசனையும், பூலோகத்துக்குமேல் அண்டகடாக ஓடு வரை ஐம்பதுகோடி யோசனையும், பூலோகத்தின் மத்தியிலிருக்கும் மகாமேருவி னடுவினின்றுங் கிழக்கு-மேற்கு - தெற்கு-வடக்கு இந் நான்கு திசைகளின் அண்டவோட்டின் கனமீறாக ஐம்பதைம்பது கோடி யோசனை தூரமும் பொருந்தும். (௪௦)

பொன்ம யத்தக டாகப் புறத்திசை
தன்னிற் சாரும் புவனஞ் சதமவை
தன்னி னூற்றுவர் தங்குவ ரீசன்மே
லுன்னி லாறு புரமிரண் டோர்கவே.

(இ - ள்.) பொற்படிவமாய்ப் பதினாயிரஞ் சூரியப் பிரகாசமா ய்க் குக்குடாண்டம் (கோழிமுட்டை) போன்றிருக்கிற அண்டகடா கப் புறம்பே யிந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திசையினு மிருக்கிற நூறு புவனத்திலும் உருத்திரர் நூற்றுவ ரிருப்பர். அவர்கள் புவனத்துக்கு மேற் காலாக்கினி ருத்திரர் முதலானோர்புவனமாறு. அவற்றிற்கு மேற்புர மிரண்டுண்டு. அவை யுணர்வாயாக! அவை யாவையெனின்,

இந்திரதிக்கில்: கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமந்தனன், விபூதி, அவ்வியன், சாத்தா, பிளுகி, திரிசோதியன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

அக்கினிதிக்கில்: உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்புரு, பிரமாந்தகன், க்ஷயாந்தகன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

எமதிக்கில்: யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்யோத்தா, வியோக்கிருதன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

நிருதிதிக்கில்: நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குரூரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விரூபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், தெங் கிட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

வருணதிக்கில்: பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன், சுவேதா, செயபத்திரன், தீர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான் என்கின்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

வாயுதிக்கில்: சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சூக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபத்தி, மேகவாகனன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

குபேரதிக்கில்: திதீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவான், சோமேசன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

ஈசானதிக்கில்: வியாத்தியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்திருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பூதபாலன், பெலிப்பிரியன், சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

அண்டகடாக வோட்டுக்குக் கீழே விட்டுணுதிக்கில்: அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதிக்கில்: சம்பு, விபு, கணாத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரிதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

ஆகிய இந்த நூற்றுவரும் இந்திராதியரான வுலோகபாலகர் பலத்தையு மடக்கி யவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டுக்கொண் டிருப்பார்கள். இவர்கள் புவனம்-௧00. காலாக்கினி, கூர்மாண்டர், ஆடகேசுரர், பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், இவர்கள் புவனம்-௬. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே குக்குமப் பிருதிவியில் பத்திரகாளி, வீரபத்திரர் இவர்கள் புவனம்-௨. ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம்நூற்றெட்டெண்க.

[கீழ் அண்டகடாகத்தினளவுங், காலாக்கினி யுருத்திரர் மனைமுதலிய தன்மையு மூன்றுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

அண்டகடா கக்கனமுண் டொருகோடி யதனடியுட்
கண்டிடுக காலாங்கி யுருத்திரர்க்குக் கனகமனை
யுண்டதற்குன் னதங்கோடி யோசனையி ரைங்கோடி [யும்.
மண்டியமெய்த் தழற்கொழுந்தைங் கோடியுறும் வளர்புகை

(இ - ள்.) கீழ் அண்டகடாகத்தினுடைய கனம் ஒருகோடி யோசனை. அவ்வண்டகடாகத்தினுள் காலாக்கினி யுருத்திரர்க்குக் கனகமயமான ஆலயங் கோடியோசனை. அவருடைய திருமேனியிலக்கினிச்சுவாலை பத்துக்கோடி யோசனை. அச் சுவாலையிற் புகையைந்துகோடி யோசனையுண்டு. (௧௨)

யோசனையா யிரமனையு ளரியணையி னுயரந்தான்
யோசனையி ராயிரமென் றதன்விரிவை யுணர்ந்திடுக
தேசுடைய காலாங்கி யுருத்திரர்தந் திருமேனி
யோசனையு மொண்டமலா லயுதமென வுன்னுகவே.

(இ - ள்.) காலாக்கினி ருத்திரருடைய ஆலயத்திலிருக்குஞ் சிங்காதனத்தி னுயரம் ஆயிரம் யோசனை. அச் சிங்காதனத்தின் வித்தாரம் இரண்டாயிர யோசனையென்க. பிரகாசத்தையுடைய அக் காலாக்கினி ருத்திரநாயனுர் திருமேனியின் உயரம் பதினுயிரம் யோசனை அக்கினி சொரூபமாயிருக்குமென் றறிவாயாக! (கரு)

தரித்துடையர் வலக்கரத்திற் றயங்கொளிவாட் சரத்தினையு
பரித்துடைய ரிடக்கரத்திற் பலகையினைத் தனுவினையு [ம்
முருத்திரர்க ளொருபதின்ம ருறைவரவ ருழையவர்போ
லுருத்திரர்க ளொவ்வொருவர்க் கொருகோடி பரிச்சிதமே.

(இ - ள்.) அக் காலாக்கினி ருத்திரதேவநாயனுர் வலக்கையில் மிகவும் பிரகாசத்தையுடைய வாளும் அம்பும், இடக்கையில் கட்கமும் வில்லுந் தரித்திருப்பர். இக் காலாக்கினி ருத்திரதேவநாயனுரைச் சூழ்ந்து அவரைப்போ லுருத்திரர்கள் பதின்ம ரிருப்பர். அவரைச் சேவித்திருக்கிற பதின்மரையு மொவ்வொருவரை ஒவ்வொரு கோடி யுருத்திரர்கள் பரிவாரமாகச் சூழச் சேவித்திருப்பர்கள்.

(வி - ரை.) ஆகக் கடாகங்கூடக் காலாக்கினி ருத்திரர் புவனம் பதினேழுகோடி யுண்டென்க! (கச)

[அப் புவனத்தின்மேல் நாகங்களினளவை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இனையபுரி மிசைநிரய மெழுநான்கு கோடியுறு
நினையினவை யெழுநான்கு நிலைமடமே யெனனிலவுந்
துனியுறுவ ரவைதம்மிற் றுரிசறவற் றினுக்களவு
முனிலிருநூ றாயிரமு முப்பஃது கோடியுமே.

(இ - ள்.) இக் காலாக்கினி ருத்திர புவனத்துக்கு மேலே யிருபத்தெட்டுக்கோடி நாகமிருக்கும். இந்நாக புவனத்தை விசாரித்தறியுமிடத்து ஒன்றின்மே லொன்றாக இருபத்தெட்டுத் தளமாகக் கட்டின மனைபோன்றிருக்கும். அதில் அதிபாதக முதலிய பாவமே தங்களைப் புரிந்தவர்கள் கிடந்து வேதனை யுறுவார்கள். அந்நாகங்களினளவு விசாரிக்குமிடத்து முப்பதுகோடியே இரண்டு நூறாயிரம் யோசனை யுயரமாம். (கரு)

இடையிடையிற் படிகரைக்கும் படுகுழிக்கு மிடைவெளிக்
படுமுயர மவற்றடங்கும் படிகரைகட் களவதிக [கும்

மிடையிடையிற் குழியாழ மிலக்கமிடை வெளிதானும்
புடைவிரிவு மண்டகடா கத்துடனே பொருந்திடுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய முப்பதுகோடியே இரண்டு நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்துள் நடுவேநடுவேயிருக்கிற இருப்புமயத்தா லுண்டாகிய புடங்களும், நரகக் குழிகளி னாழங்களும், அவற்றின் மேலேயிருக்கிற இடைவெளிகளின் உயரமுமடங்கும். அவற்றி னிடையிலிருக்கிற புடங்களுக் களவதிகமாயிருக்கும். இடையிடையில் நரகக் குழிகளினாழம் நூறாயிரம் யோசனையாம். அந்தந்த நரகக்குழிகளுக்கு மேலேயிருக்கிற ஒவ்வொரு இடைவெளி யுயரமும் நூறாயிரம் யோசனையாம். அந்தந்த நரகங்களின் புடை விரிவுகளை விசாரிக்குமிடத்து நாலுதிக்கு மண்டகடாகத்துடன் பொருந்தும். (கசு)

புடமிருப்பு மயமிருபத் தொன்பதுள புடமொவ்வொன்
றடைவுமொரு கோடியுநூற் றைம்பதினா யிரந்தானு
மிடமுறுமெண் ணாயிரமு மறுநூறு மிருபஃது
மடியகன்ற புடத்துயர்ச்சி யதிகமிரு பஃதாமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய புடங்க ளிருபத்தொன்ப திருப்புமயமாயிருக்கும். ஒவ்வொரு புடத்தினுயரங் கோடியே நூற்றைம்பத்தெண்ணாயிரத் தறுநூற்றிருபது யோசனையென்க. அப்புடங்களி னுயரத்தைப்பார்க்கிலு மெல்லாவற்றிற்கு மடியிற் பொருந்திய புடத்துயரமிருபதினாயிரம் யோசனை அதிகமுளதென்க. (கள)

[அந்நரகத்தின் மேலிடைவெளியுங், கூர்மாண்டர் புவனமும்,
அவர் தன்மையு மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

நிரையமிசை நிராலம்பத் துச்சிமிசை யோரிலக்கம்
முரைசெய்த நிராலம்பத் துச்சிமிசை யோரிலக்கம்
வரையவொரு கோடியுறு மண்ணவற்றுட் கீழ்பாகங்
கரியவிரும் பிடைப்பாக மேல்பாகங் கனகமயம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறிய எல்லா நரகத்துக்குமேல் வெளிமூப்பதினாயிர முயரம். அவ்வெளிக்குமேல் நூறாயிரங் குறையக் கோடியோசனையுயரங் கூர்மாண்ட புவனம். கீழ்ப்பாகம் மண்ணாகியும், நடுப்பாகம் இரும்பாகியும், மேற்பாகங் கனகமாகியும் பொருந்தும். ()

மேலயபாற் கனகபுரி வீற்றிருப்பர் கூர்மாண்டர்
காலவழ லிரவியுருக் காளமுக மழுவுங்கை
கோலமுறு வட்டவிழி கொன்றுடைய ரவர்தம்மைப்
போதுமுருத் திரர்பலரும் புடையடைவர் போற்றிசைத்தே.

(இ - ள்.) மேலாயிருக்கிற கனகபூமியிலே நரகத்துக் கதிப ராகிய கூர்மாண்டதேவநாயனுர் பிரளயகாலாக்கினியும் பிரளய காலாதித்தியனும் போன்ற திருவுருவும், கறுப்பாகிய முகமுமுடைய ராய் எழுந்தருளியிருப்பர். அவரைச் சூழ்ந்தவரைப்போன் றிருக் கிற வுருத்திரர் அநேக ரவரைத் தோத்திரஞ் செய்து சேவித்திருப் பார்கள்.

(வி - ரை.) 'மழுவும்' என்ற உம்மையால் வலக்கைகளில் மழு வன்றி யம்பையும், இடக்கைகளில் வில்லையும் பலகையையும், பயங் கரமாய்த் தோன்றிய வீரப்பல்லையு முடையரென்க. (கக)

பிணைவிழியார் துணைமுலையார் பிடிநடையார் துடியிடையார்
பணையனதோ ளிணையிளையார் பலர்பரவப் பதமொழியாற்
றிணமுறுமா கணமுறையிற் செறியவமர் கூர்மாண்டர்
எணமுடையார் கணமடையா ரிடர்நிரயத் திறையவரே.

(இ - ள்.) பிணைவிழி முதலிய வுறுப்புகளையுடையராகிய கன் னியர்கள் பலர் பதத்தையுடைய வுரைகளாற் றோத்திரஞ்செய்யத் திண்ணமுற்ற பெரிய கணங்கள் தாந்தாம் நிற்குமுறைமையிலே செறிந்து நின்று சேவிக்க, அக் கூர்மாண்டதேவர் எண்ணமுடைய ராகிக் கணப்பொழுதுந் துயரத்தை யடையாராகி யந்நரகங்களுக்கு அதிபதியாயிருப்பர். (உ0)

[அக் கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மேலுள்ள இடைவெளியும், பாதாளங்களின் றன்மையும் ஆறுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தபுரி மிசைவெளிதா னென்பதினா றியிரமாந்
தெரித்ததன்மே லாபாத பாதாள நிர்க்கத்தைத்
தரித்திடுக பத்திலக்க மெனவடிவந் தமனியமே
பரித்தவிரி வியுதமிடை வெளிதானு மதன்படித்தே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லிய கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மே லிடைவெளி யொன்பது நூறாயிரம் யோசனை யுயரம். இவ் விடை வெளியின்மேற் பொன்மயமாயிருக்கிற ஆபாத பாதாளத்தி னுன்னத த்தைப் பத்துநூறாயிரம் யோசனை யெனவறிக! இதற்குமே லிடை வெளியின் பரப்புப் பதினாயிரம் யோசனை. அதனுயரமும் பதினாயி ரம் யோசனை. (உக)

பொருந்துமதன் முப்பாகம் பூருவத்திற் றயித்தியரே
யிருந்திடுவர் நாகேச ரிடைப்பாலிற் பச்சிமத்தில்
வரந்திகழும் வாளரக்கர் மற்றையபா தலந்தோறும்
பரந்திடுமிப் படிபாகம் வெளியுயரம் பரப்பெல்லாம்.

(இ - ள்.) அப் பாதாளம் மூன்று கண்டமாயிருக்கும். அதில் கீழ்ப்பாகத்திற் சங்குசுருதியென்னும் பெயரையுடைய அசுரனிருப்பன். நடுப்பாகத்திற் குளிகனென்னும் பெயரையுடைய நாகராசனிருப்பன். மேற்பாகத்தில் சிறந்த பிரகாசத்தையுடைய விகடனென்னு மிராக்கத னிருப்பன். இப்படியே மற்றைப் பாதாளங்க டோறும் மூன்று பாகமு மதிலிருக்கிற அதிபதிகளு மப்பாதாளங்களின் விரிவுயரமும்.

(வி - ரை.) இனி பத்மதல பாதாளமுதலிய ஆறு பாதாளங்க டோறு மொவ்வொன்றில் மூன்று கண்டத்தி லிருப்பவர்கள் யாவரெனில்:-பிரகலாதரன், சுபாலகன், கற்சந்துகன், பரமைக்கன், பிருதற்கர்ப்பன், பலி எனத் தயித்தியர்க ளறுவர். வாசுகி, கம்பலன், கார்க்கோடகன், காளாங்கன், துர்த்தெரிசனன், தட்சகன் என நாகராசர்க ளறுவர். உலோகிதாக்ஷன், யமன், விகடனன், காளன், திருகாதன், பிங்கலன் என இராக்கத ரறுவர். இவ் வதிபதிகள் பதினெண்மரும் அம்முறையே யிருப்பரென்க. இதுவல்லாமல் ஒரு கண்டத்துக்கு மும்மூன்று பெயராக மூன்று கண்டத்துக்கு மொன்பதின்மருண்டென்க. ஏனையவு மிவ்வாறு காண்க. (உஉ)

அதன்மீது பதுமவொளி பத்மதல மெனவறிக
வதன்மீதிந் திரநீல நிதலதல மெனவறிக
வதன்மேற்புச் சியராகச் சுதலதல மெனவறிக
வதன்மீது வெள்ளிமய மாதலமென் றறிகவரோ.

(இ - ள்.) அப் பாதாளத்துக்கு மேல் பத்மதலபாதாளம் பத்மாக்கிரம்போன் றிருக்கும். அதற்குமேல் நிதலதலமென்னும் பாதாளம் இந்திரநீல நிறம்போன் றிருக்கும். அதற்குமேல் சுதலதலமென்னும் பாதாளம் புட்பராகநிறம்போன் றிருக்கும். அதற்குமேல் மகாதலபாதாளம் வெள்ளிமயமா யிருக்குமென்க. (உங)

அதன்மீது ரசாதலத்தை முத்தொளியென் றறிந்திடுக
வதன்மீது பாதாள நவமணிபோ லெனவறிக
வதன்முடிவுட் கன்னியர்க ளெண்ணூற் றிரவருள
ரதன்மேலே பத்திலக்க நிராலம்ப மாயிடுமே.

(இ - ள்.) அதற்குமேல் ரசாதல பாதாளம் முத்தினது பிரகாசம்போன் றிருக்கும். அதற்குமேல் பாதாளம் நவரத்னப் பிரபைபோன் றிருக்கும். அப் பாதாளத்தின் முடிவி லெண்ணூற்றிர நாக

கன்னியர்க ளிருப்பார்கள். அப் பாதாளத்தின் மேலிருக்கு மிடை வெளி பத்திலக்க யோசனையாம். (உச)

மயிலனையார் சாயலினுன் மானனையார் விழியதனுற்
குயிலனையார் மொழியதனுற் கொடியனையா ரிடையதனுற்
சயிலனையார் முலையதனுற் றளவனையா ரிளநகையால்
வெயிலனையா ருடலொளியாற் பாதாள விலாசினிமார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சயிலம் என்பது ஈறுகெட்டு நின்றது. தளவு - முல்லை யரும்பு. (உரு)

சுரிகுழலா ரரிகுழலார் சுவைமொழியார் நவைமொழியார்
வரிவளையா ருருவளையார் மதர்விழியா ரிதர்விழியார்
உருவுடையார் குருவுடையா ரொளிநகையார் தெளிநகையார்
அருகிடையார் பருகிடையா ராடகர்தா ளலர்மதுவே.

(இ - ள்.) சுருண்ட குழலினை யுடையார், அரிந்த குழலோசைபோன்ற இனிமையான மொழிகளை யுடையார், குற்றங்களை யொருகாலுஞ் சொல்லாதவர், வரியாகிய வளையினை யுடையார், உருவ மொருகாலும் வளையாதவர், மதர்த்த விழியினை யுடையார், இதர பதார்த்தத்தைப் பாராதார், அழகான வுருவத்தை யுடையார், மிகுந்த பாரத்துக் குடையாதவர், ஒளியாகிய நகையினை யுடையார், ஊழியத்தில் தெள்ளிதாகிய கையை யுடையார், சுருங்கிய இடையினை யுடையார், ஆடகேசுரர் பாதமலர்த் தேனைப் பருகுதற் கிடையாதவர், மேற்கூறிய நாககன்னியர்களாகிய பாதாள விலாசினிமார்.

[ஆடகேசுர புவன முணர்த்துகின்றார்.]

அதன்மேலே நவலக்க மாடகரா யகர்புரிதான்
புதுமைதிகழ் மணிபொன்னால் யோசனையா யிரம்புகலிற்
கதமுடைய தயித்தியர்கள் கட்டரவர் வெட்டரக்கர்
விதிமுறையிற் பதம்பணிய வீற்றிருப்பா ராடகரே.

(இ - ள்.) அப் பாதாளங்களுக்கு மேலே யாடகேசுரர் புவன மொன்பது நூறாயிரம் யோசனை. அதில் ஆடகேசுரர்க்குப் புதுமையே கொடுக்குஞ் சொன்னமயமாயிருக்கிற வீடு ஆயிரம் யோசனையுயரமா யிருக்கும். அதில் கோபத்தையுடைய அசுரர்களாலும், விடத்தையுடைய நாகர்களாலும், வெட்டிமையையுடைய அரக்கர்களாலு மத்திமைதார மென்னுஞ் சுரபேதங்களாற் றோத்திரஞ் செய்து விதிப்படி நமஸ்காரம்பண்ண வீற்றிருப்ப ராடகேசுரர். (உஎ)

[அதன்மேற் பூமியினளவு முன் தொகுத்ததைப் பூமிவரை முடித்து முணர்த்துகின்றார்.]

அப்பரியின் மிசைத்தாக வவனிகன மொருகோடி
யொப்பரிய கடாககன மொருகோடி முதலாக
விப்புவனி யீறாக வேழேழோன் றெனுங்கோடி
தப்பறவே யோசனையின் றொகைமுறையிற் றரிக்கவரோ.

(இ - ள்.) அவ்வாடகேசுரர் புவனத்துக்கு மேற் பூமியினுடைய கனங் கோடியோசனை. முற்கூறிய அண்டகடாகமுத லிப்பூமியீறாகத் தவறின்றித் தொகையினு லைடவி லைம்பதுகோடி யோசனையாம்.

(வி - ரை.) அவை : அண்டகடாக வோட்டின் கனம் ஒரு கோடி; அதற்குமேற் காலாக்கினி ருத்திரர் கனகமனை யொருகோடி; அவருடைய திருமேனிச் சுவாலை பத்துக்கோடி; அச் சுவாலையின் புகை யைந்துகோடி; ஆகப் பதினேழுகோடி. அதற்குமேல் நரக முப்பதுகோடியே யிரண்டு நூறுயிரம்; அதற்குமே லிடைவெளி யாகிய நிராலம்ப முப்பதினுயிரம்; அதற்குமேற் கூர்மாண்ட புவனந் தொண்ணூற்றொன்பது நூறுயிரம்; அதற்குமே லிடைவெளி யொன் பது நூறுயிரம்; ஆக முப்பத்தொருகோடியே பத்துலக்ஷத்து முப்பதி னுயிரம். அதற்குமேல் ஆபாத பாதாளம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினுரம். அதற்குமேற் பத்மவொளிபாதாளம் பத்து லட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம். அதற்குமே லிந்திர நீல நிதலதலம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம். அதற்குமேற் புட்பராகசுதலதலம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடை வெளி பதினுயிரம். அதற்குமேல் வெள்ளிமயமகாதலம் பத்துலட் சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம். அதற்குமேல் முத்தி னொளிபோன்ற ரசாதலம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம். அதற்குமேல் நவமணிபோன்ற பாதாளம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம். அதற்குமேல் நிராலம்பம் பத்துலட்சம். அதற்குமேல் ஆடகேசுரர்புரி யொன்பதுலட்சம். ஆக எண்பத்தொன்பதுலட்சத் தெழுபதினுயிரம். அதற்குமேல் பூமியின் கனம் ஒருகோடி. ஆக அண்டகடாகமுத லிப்பூமிவரை யைம்பது கோடி யென்க. (உஅ)

[பாதாள அதிபதியும் பிலத்துவாரவளவு முணர்த்துகின்றார்.]

பாதாளப் பிலவழிக்கும் பாதாள மேழினுக்கு
மாதார மதிபதியு மாடகநா யகர்தாமே

பாதாளப் பிலவகலம் யோசனையா யிரம்பகரிற்
பாதாள முதனிரய விறுதியினும் படர்ந்திடுமே.

(இ - ள்.) ஆடகேசுரநாயனுர்: பாதாளத்துக்கும் பிலத்துவாரத்துக்கு மாதாரமா யதிபதியுமா யெழுந்தருளியிருப்பர். அப் பிலத்துவாரத்தின் வட்டமாகிய அகலத்தைச் சொல்லின் ஆயிரம் யோசனையாம். அப் பிலத்துவாரம் பாதாளமுதல் நிரயமீறுகவுஞ் செல்லும்.

(வி - ரை.) பொன்மயமா யிருக்கிற பாதாளத்துக் கதிபதியாகையால் ஆடகேசுரரெனப் பெயர் கூறினர். (உக)

[இனி, இப்பூமியினளவு மேருவின் றன்மையும் ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றூர்.]

அறைந்தாஞ்சொன் முறையுறவே பிரமாண்டத் ததோபா
சிறந்தபெரு வரையுடனுஞ் சேடித்த வுறுப்புடனு [கஞ்
மறைந்திடவா மறிந்திடுக வவனிதலத் தகலமுமெண்
ணிறைந்தசத கோடிநடு மேருவுற நிலவிடுமே.

(இ - ள்.) முனிவனே! இப்படி மேலே யிருக்கிற பூமி முடிவாகப் பிரமாண்டத்தின் கீழ்ப்பாகத்தினுடைய சொரூபத்தை யொழுங்குபடச் சொன்னேம்; இனி யுனக்குச் சிறப்பை யுடைத்தாய்ப் பூலோகத்தி னடுவே யிருக்கு மகாமேருவையும், அட்டகுலபருவதங்களையும், நவகண்ட முதலியவற்றையுஞ் சொல்வோ மறிக! அப் பூலோக மெவ்வள வகலமென்னின், நூறுகோடியோசனையா யிருக்கும். மக்கட்கு நாபி நடுவோனுற்போல இப் பூமிக்கு நடுவே மகாமேரு நிற்கும்.

(வி - ரை.) நூறுகோடியிற் குறைவில்லாமையால் 'எண்ணிறைந்து' எனச் சிறப்பித்தார். (௩௦)

பாதலத்தின் மிசைத்தாதிப் படுகடலைப் புடையுடுத்த
பூதலத்தி னடுநிலவும் பொன்னசலம் யோசனைதான்
பாதலத்தின் பதினறு யிரமுறவே படிந்தழுந்தி
மீதலத்து மவைகுறைந்த வியுதமுற விளங்கிடுமே.

(இ - ள்.) பொன்மயமான அம் மகாமேருவானது முற்கூறிய பாதாளத்துக்கு மேலாகி, எழுசமுத்திரங்களாலுஞ் சூழப்பட்ட பூமியினடுவே பொருந்திப், பூமிக்குக் கீழ்ப் பதினறுயிரம் யோசனையளவு புதைந்து, பூமிக்குமேல் எண்பத்திநாலாயிரம் யோசனை யுயரம் விளங்கும்.

(வி - ரை.) கீழ்முதல் மேல்வரை நூறாயிரம் யோசனை யுயர மென்க. (௬௧)

அடியகலம் பதினா யிரமாகு மவற்றிரட்டி
முடியகலம் பதுமமலர்ப் பொகுட்டினைப்போன் முற்றியுறும்
புடைபரந்த மேகலையு மிடைமூன்று பொருந்தியிடும்
முடிவிடத்து மேகலையிற் பலசிகர முளைத்துளவே.

(இ-ள்.) அம் மகாமேருவி னடி விரிவு பதினாயிரம் யோசனை; அதனுனி விரிவு முப்பத்திராயிரம் யோசனை; அது எவ்வாறெனின், தாமரைக்காய்போ லடி சிறுத்து நுனி விரிந்து முடிவுபெறும்; அதன் புடையி லொன்றுக்கொன்று விரிவு அதிகமாய் மூன்று மேகலை பொருந்தும்; அவற்றுள் நுனி மேகலையில் பல கொடுமுடி முளைத் துண்டாயின.

(வி-ரை.) அவை வருமாறு: மேருவினடியில் அந்தாளம் இருபத் தையாயிரம் யோசனை யுயரம்; அதற்குமேல் முதன் மேகலையி னுயர மூவாயிரம் யோசனை. அதன் புடைவிரிவு பதினாயிரம் யோசனை. அதன்மே லிரண்டாம் அந்தாள மிருபத்தையாயிரம் யோசனை யுயரம்; அதன்மே லிரண்டாமேகலை மூவாயிரம் யோசனை யுயரம்; அதன் புடைவிரிவு பதினாலாயிரம். அதற்குமேல் மூன்றாம் அந்தாள மிருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம்; அதற்குமேல் மூன்றா மேகலை யுயரம் மூவாயிரம் யோசனை; அதன் புடைவிரிவு பதினெண்ணாயிரம் யோசனை; ஆக மேகலை மூன்றுக்கு மந்தாள மூன்றுக்கும் உயரமெண்பத்தினாலாயிரம் யோசனை யுயரமெனக்கொள்க! பல கொடுமுடிகளாவன-கிழக்குமுதல் அமராவதி முதலிய எட்டுக் கொடுமுடிகளும், அவ்வெட்டுக் கொடுமுடிகளி னிடையிடையில் தேவகன்னிகைகள் முதலானோர் வசிக்கக் காமவதி முதலிய கொடுமுடிக ளிருபத்திரண்டும் விளங்குமென்க. விரிக்கில் ஆயிரங் கொடுமுடி யுண்டென்க. (௬௨)

இந்திரனை முதலாய வெண்டிசைப்பா லருமவற்றிற்
றந்தமக்குத் தக்கதிசைக் கொடுமுடியிற் றங்கிடவே
ரந்தவரை யெட்டினுக்கு நடுவாக வணியுறவே
முந்திமுளைத் தெழுசிகர மொன்றுளவே மூவர்க்கும்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பாலருந் தந்தமக்கேற்ற திசைக் கொடுமுடிகளி லிருப்பார்கள். அக் கொடுமுடி யெட்டுக்கு நடுவி லழகுபெறத் திருவிளையாட்டு நிமித்தமாகப் பிரம

விட்டுணு ருத்திரர்கள் மூவர்க்கு மாதியிற் றோன்றிய மூன்று கோடு முடிக ளுண்டு.

(வி-ரை.) இதன்வகை: கிழக்கு முதலாக அமராவதியி லிந்திர னூர், தேசோவதியில் அக்கினியும், சம்யமனியில் எமனும், கிருட்டி ணுங்காரவதியில் நிருதியும், சுத்தவதியில் வருணனும், கெந்தவதியில் வாயுவும், மகோதயபுரியில் சோமனும், எசோவதியில் ஈசானனு மிருப்பரென்க. 'எண்டிசைப்பாலரும்' என்ற வும்மையால் அமரா வதிக்குத் தெற்கே காமவதியில் தேவகன்னிகைகளும், அதற்குத் தெற்கே சொன்னபுரியில் சித்தவதிகளும், அதற்குத் தெற்கே அம்சு மதியில் சூரியர் பன்னிருவரும், அதற்கு மேற்கே சுமாவதியில் சாத் திய சாதிகளும், முற்கூறிய அக்கினிதிக்கின் மேற்கே இரேவதிபுரி யில் விசுவகன்னியர்களும், முற்கூறிய சம்யமனிக்கு மேற்கே மாதிரு நந்தாபுரியில் சத்தமாதரும், அதற்கு மேற்கே உரோகிதைபுரியில் உருத்திரரும், அதற்கு மேற்கே குணவதிபுரியில் எமனுக்குப்பரிவார மான சூலத்தைத் தரித்தசத்திகளும், அதற்கு மேற்கே பிங்கலபுரியில் மகாதேவன்-சிவோத்தமன்-உருத்திரன் - சங்கரன் - நீலலோகிதன்- ஈசானன் - விசயன்-பீமன்-தேவதேவன்-பவோற்பவன்-கபாலீசன்- ஆகிய ஏகாதசவுருத்திரர்களும், முற்கூறிய நிருதிக்கு வடக்கே கிருட்டிணுவதியில் பசாசுகளும், அதற்கு வடக்கே கைமையென்னும் புரியில் மித்திரதேவர்களும், அதற்கு வடக்கே சித்தவதியில் வித்தியா தரர்களும், அதற்கு வடக்கே சித்தபுரியில் கின்னரரும், வாயுவுக்குக் கிழக்கே காந்தாரிபுரியில் சித்திர ரதனென்னுங் கந்தருவனும், அதற் குக் கிழக்கே சித்திரபுரியில் தும்புருநாரதரும், அதற்குக் கிழக்கே பிர மதபுரியில் குய்யகசாதிகளும், சோமனுக்குக் கிழக்கே சித்திரவதிபுரி யில் குபேரனும், அதற்குக் கிழக்கே குபைபுரியில் தன்மதேவர்களும், அதற்குக் கிழக்கே சித்திபுவாபுரியில் மாயனும், ஈசானனுக்குத் தெற் கே பதுமபுரியில் பிரமனும், அதற்குத் தெற்கே காமசுகாவதியில் அசுவனிதேவர்களும், அதற்குத் தெற்கே மகாமேகபுரியில் விநாய கரு மிருப்பரென்க. இப்புரிக ளிருபத்திரண்டும், முற்கூறிய அம ராவதி முதலிய புரிகள் எட்டும் கூடி முப்பதாயின. இம்மேகலை யிரண்டினுள் ளுஞ் சித்திர கந்தருவ தேவர்க ளிருப்பரெனக்கொள்க.

தடவரையி னடுவுச்சி தனின்மூளைத்த சிகரத்தின்
வடிவுடைய மனோவதிதான் மலரயன்வாழ் புரியதற்குக்
குடதிசையிற் கொடுமுடியில் வைகுந்தங் கோவிந்தன்
இடம்வடபாற் குணதிசையி லெசோவதிசங் கரர்தடமே.

(இ - ள்.) அம் மகாமேருவி னடுவே பதினாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய், எல்லா இரத்தினங்களாலும்

விளங்குவதாய், எல்லாப் போகங்களுடனுங் கூடிய மனோவதிபுரி யென்னுங் கொடுமுடியில் பிரமா எழுந்தருளியிருப்பர். அந்த மனோவதியென்னும் புரிக்கு மேற்கே பதினாலாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய், எல்லா இரத்னங்களாலும் விளங்குவதாய், எல்லாப் போகங்களுடனும் வைகுந்தமென்னுங் கொடுமுடியில் மகாவிட்டுணு விருப்பர். அம் மனோவதிக் கீசானதிசையி லிருபதினாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய், வெள்ளிமயமாய் எசோவதியென்னும் பெயர்பெற்றிருக்குங் கொடுமுடியில் ஸ்ரீகண்ட பரமேச னெழுந்தருளியிருப்பன்.

(வி - ரை.) 'எசோவதி' எனினுஞ் சோதிகிரி யெனினு மொக்கும். அச் சிகரத்தைச் சூழ நந்தி முதலிய அட்டகணங்களுஞ் சூழ்ந்திருப்பாரென்க. (௩௪)

[மேருவைச் சுற்றிய திசை நான்கினு முள்ள மலை முதலியவற்றை நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகைய தடவரையி னடிவாரத் தெல்லைதனி
லத்திரிதான் பூருவத்தின் மந்தரமொன் றழுந்தியுறு
மத்திரிதா னுபர்கந்த மாதனந்தென் றிசையமரு
மத்திரிதான் பச்சிமத்தின் விபுலமுறு மழகுறவே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறிய மகாமேருவின் அடிவாரம் நான்கு திக்கிலும் அம் மகாமேருவுக் குறுதிநிமித்தமாக விட்கம்பசயிலம் நாலுண்டு. அவையாவன:- கீழ்த்திசையி லைம்பதினாயிரம் யோசனை யுயரமான மந்தர பருவதஞ் சுவேதநிறமாய்ப் பூமிக்கு ளெண்ணாயிரம் யோசனையும், மேலே நாற்பத்தீராயிரம் யோசனை யுயரமு முடைத்தா யிருக்கும். அவ்வளவுடன் தென்றிசையிற் கனகமயமான கந்தமாதனகிரி நிற்கும். அவ்வளவுடன் பொருந்தி நீலநிறம்போன்று மேற்றிசையில் விபுலகிரி நிற்கும். (௩௫)

உத்தரத்திற் பாருசுவ வத்திரியொன் றுற்றழுந்தும்
வைத்தவரை முறையுறவே மரமொருநான் கமருமவை
யுத்தமத்த கதம்பமுக லுயர்நாவ லொளிர்போதி [ருளே.
மொய்த்துறுபத் திரமொளிரு முதுமரமென் மொழிப்பொ

(இ - ள்.) முற்கூறிய அளவுடன் வடதிசையில் மாதளைவித்து நிறம்போல பாருசுவகிரி நிற்கும். அக்கிரி நாலி லொவ்வொரு கிரியின் அடியகல மெண்ணாயிரம் யோசனையு மேலகலம் பதினாயிரம் யோசனை யுயரமுமா யிருக்கும். அம் மலை யுச்சிகளில் நாலு தருக்க ணிற்கும். அவையாவன: கிழக்குமுத லுத்தமமாகிய வுயர்ச்சியை

யுடைய கடம்பு, நாவல், அரசு, நெருங்கிப் பிரகாசத்தை யுடைத்தாய்த் தளிர்த்த ஆலமரம்.

(வி - ரை.) அவைகளி னுயர மொவ்வொன்றுக்கு ஆயிரம் யோசனை. அவைகளின் சாகைக ளைஞ்ஞூறு யோசனை யுயரம். பூக்கள் குடம்போலவும், பழம் யானைபோலவும் பழுத்துதிருமென்க. ()

குணதிசையி லருணமெனுங் குளநிலவுந் தடவரைக்கீழ்
மணமலியு மானதமுந் தென்றிசையின் வாய்த்துளது
தணமருவுஞ் சிதோதம் பச்சிமத்திற் றங்கியுறு
முணவினிய மாமடுவும் வடதிசையி னுற்றிடுமே.

(இ - ள்.) கிழக்கில்: மந்தரமலை யடிவாரத்தில் அருணமென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதிற் கடப்பம்பழச் சாற்றினின்றும் ஆறுகள் பறப்பட்டுக் கீழ்திசையிற் பாயும். தென்றிசையில்: கந்தமாதன மலையடிவாரத்திற் கந்தமலிந்து விளங்கும் மானதசரசென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதில் நாவற்பழச் சாறு விழுந்து தெற்கே மேருவைச் சூழப் பாயும். மேற்றிசையில்: விபுலமலை யடிவாரத்திற் குளிர்ச்சி பொருந்துகின்ற சிதோதமென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதில் அரசமரம் பொருந்திநின்று பால்முதலிய பஞ்சதாரையாகப் பொருந்தி மேற்றிசையிற் பாயும். வடதிசையில்: பாருசுவமலை யடிவாரத்திற் புசித்தற் கினிதாகிய மகாமடுவென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதில் ஆலமரத்தின் சாகையினின்று மூண்டாகிய பால், தயிர், நெய், தேன் முதலிய பொருந்தி வடதிசையிற் பாயும். (கூஎ)

சயித்திரக்காப் பூருவத்தி னடிவாரந் தனிற்றழைக்கு
விசித்திரநந் தனவனமுந் தென்றிசையின் விளங்கியிடும்
வசித்திடுநல் வைப்பிரச வனங்குடபான் மன்னியிடு
முதித்ததிரு தாக்கியமும் வடதிசையி லொடுங்கிடுமே.

(இ - ள்.) கிழக்குமலை யடிவாரத்திற் சயித்திரக்கா வென்னும் பெயரையுடைய நந்தனவனம் விளங்கும். தெற்கு மலையடிவாரத்தில் விசித்திரை யென்னும் நந்தனவனம் விளங்கும். மேற்கு மலையடிவாரத்தில் வசிக்கத் தகுந்த நல்ல வைப்பிராசை யென்னும் நந்தனவனம் பொருந்தும். வடக்கு மலையடிவாரத்தில் திருதாக்கிய மென்னும் நந்தனவனம் உண்டாம்.

(வி-ரை.) இப் பூந்தோப்புகளி னடுவே நான்கு ஓடைகளுண்டு. அவையாவன: கிழக்கு சயித்திரக்கா நடுவில் அனேகத்தாமரைப் பூவுட

னுங் கூடிய தாகமென்னும் ஓடையும், தெற்கில் விசித்திரக்கா நடுவில் அனேகங் குமுதோற்பலங்களுடன் கூடிய மானதசரசென் னும் ஓடையும், மேற்கு வைப்பிரச நடுவில் செந்தாமரைகளுடன் கூடிய விமலோதகமென்னும் ஓடையும், வடக்குத் திருதாக்கிய நடு வில் அநேக நீலோற்பலங்களுடன் கூடிய மனோரதமென்னும் ஓடை யும் என்க. இவை "வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கூறியவாறென்க. (௩அ)

[முற்கூறிய நாவல் மரத்தின் தன்மையை யிரண்டு செய்யுளாலும் உணர்த்துகின்றார்.]

நறவனைய கனியுதிரு நன்னுவ லெக்நாளு
முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தென்கிரியி லோங்குதலாற்
பெறுநவகண் டமும்பெரிய நாவலந்தி வெனும்பெயரை
மறுவறுமக் கனித்திநீர் வரையதனை வலம்வருமே.

(இ - ள்.) தெற்கு மலையில் நிற்கும் நாவல் எந்நாளுந் தேன் போன்ற இனிமையையுடைய பழம் சொரிந்து தன் சாற்றைப் பரு கின ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பலமுண்டாக்கி நிற்கையால் நவ கண்டங்களு நாவலந்தீவெனப் பெயர்பெறும். குற்றமற்ற இனிமை யுடைய அக்கனியின் சாறு பொன்மயமாய் மேருவை வலமாகவந்து அந்நாவல் மூலத்திற் திரும்பவந் தடையும்.

(வி - ரை.) 'நன்னுவல்' எனச் சிறப்பித்தமையால் அதில் ஒவ் வொரு பழத்துக்குப் பதினெண்கலச்சாறு உண்டாயிருக்கு மென்க. அச்சாறு நாற்றிசையும் வளையப் பெருகுகையால் நாவலந்திவெனப் பெயர் பெற்றதென்க. 'மறுவறும்' என்பதனுல் அச்சாறு பொன் மய மென்பதனை யறிவித்து நின்றது. (௩௧)

மேருவினை வலமாகி மேவியிடு மந்நீரை
யாருமவர் கனகநிற மாவரயு தாயுளுறச்
சாரமொரு மூன்றுடனுந் தங்கியவா யிரந்தழைக்க
ஆருமுயிர் மற்றையவு முண்டதனை யொளியுறுமே.

(இ - ள்.) மகாமேருவை வலமாக வரும் நாவற்பழச்சாற்றை யருந்தினவர் எல்லோரும் பொன்னிறமாய்ப் பதின்மூவாயிரம் வய துடனே பொருந்தியிருப்பர். அவர்மட்டோ அல்ல. அதனைப் பானம் பண்ணினுல் ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன, தத்துவன, தவழ்வன, கொடி செடி முதலியவும் பொன்மயமா யிருக்கும். (௩0)

[அட்டகுல பருவதத்தின் தன்மைகளை யிரண்டு செய்யுளாலும் உணர்த்துகின்றார்.]

தடவரையின் றென்றிசையிற் றங்கியிடு மொருசயிலங்
கூடகடலைக் கூடவொரு தலைகூடக் குணகடலை
யிட்டமுடையவிதன் றென்பாலித்தகைத்தோர் வரையிசையுந்
திட்டமுறமுன் முறைதிகழு மிமையகிரி யதன்றென்பால்.

(இ - ள்.) மகாமேருவுக் கடுத்த தெற்குப் பதுமராக நிறம் போன்ற நிடதமலை கிழக்கு மேற்குஞ் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அதற்குத் தெற்காகப் பொன்மயமான ஏமகூடமலை மேற்குங் கிழக்குஞ் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூ றாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அதற்குத்தெற்காகக்கடினமாய்ப் பனி நிறம்போன்ற இமயமலை எண்பதினாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். (சக)

வடபாகத் தொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமினிக்
குடபாலிற் குணபாலி லொவ்வொன்று குறுக்குறுமே.

(இ - ள்.) மேருவுக்கு வடக்கு இரத்ன நிறம்போன்ற நீலகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். அந் நீலகிரிக்கு வடக்காகச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற சுவேதகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அச் சுவேதகிரிக்கு வடக்காகச் சந்திர காந்த நிறம்போன்ற சிருங்ககிரி யெண்பதினாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். இனி, மகாமேருவுக்கு மேற்காக வடக்கில் நீலகிரியையுந் தெற்கில் நிடதமலையையுமுறத் தெற்கு வடக்காக நீலநிறமான கந்த மாதனமலை முப்பத்திநாலாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். மேரு வுக்குக் கிழக்காக நீலகிரியையு நிடதமலையையுமுறத் தெற்கு வடக் காகப் பொன்னிறமான மாலியவானென்னுமலை முப்பத்திநாலாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். (சஉ)

[நவகண்டத்துள் பாரத கண்டத்தின் தன்மையை ஆறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அட்டகுல பருப்பதங்க ளமரவிடை நவகண்டம்
பட்டபடி பார்க்கவிம கிரித்தென்பாற் பாரதத்தை
யொட்டிமுத லுரைத்திடுவா மதனையொழிந் தனவெல்லாங்
கட்டமறு மமருலகத் திணையெனவே கருதுகவே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறிய அட்டகுல பருவதங்களினுடைய இடையிடையினுள்ள தேசங்களை நவகண்டமென்று அறிக! இமய மலைக்குத் தெற்காய்த் தென் சமுத்திரத்துக்கு வடக்காய் நடுவா யிருக்கிற பாரதகண்டத்தை முதலாகத் தொடுத்துச் சொல்வாம். அப் பாரதகண்ட மொன்றையு மொழிந்த எட்டுக் கண்டங்களுந் துக்க மின்றிச் சுகத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். அது எவ்வாறெனில், தேவ லோகத்துக்குச் சமானமான போகங்களுடன் பொருந்துமெனக் கருதுக! (சக.)

பாரதமு நவதீவ பாகமுறு மவற்றுள்ளுஞ்
சீரியது குமரியெனுந் தீவதனிற் சிறந்திருப்ப
ராரியரா மந்தணரு மல்லாரு மருமறையின்
காரியமு முறுமதனி லின்னுமுள கழறிடுவாம்.

(இ - ள்.) அப் பாரதகண்டம் இந்திரதீவு முதலான வொன் பது தீவாகப் பிரியும். அவ்வொன்பது தீவினுள்ளுங் குமரித்தீவே சிறப்புடைத்து. அக் குமரித்தீவிற் பூச்சியராயிருக்கிற பிராமணரும், அவரல்லாத மற்றவர்களுஞ் சிறந்திருப்பார்கள். அதுவல்லாமல் அத் தீவில் வேதங்களின் காரியமான யாகாதிகளும் பொருந்தும். அது வல்லாமல் இன்னு முள்ளவற்றைச் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) 'அந்தணரும்' என்கிற வும்மையா லொருவர்க்சொ ருவர் தாழ்ச்சியான அரசரும், வைசியரும், சூத்திரருமென்க. அல் லாதா ரென்பது அனுலோமர், பிரதிலோமர், விராத்தியர், அந்தரா ளரை யென்க. இதனை,

சூத்திரம்

பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளர் நாற்குலத்துவரூஉந் தங்கு ளிடையிடையினு, முயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவ ரனுலோமர், இழிந்தவாணினு முயர்ந்த பெண்ணினும் பெயர்ந்த கூட்டத்தவர் பிரதிலோமர், அனுலோமர் குலத்தாணினு மவ்வழி பிரதிலோம குலப்பெண்ணினு முயர்ந்த கூட்டத்தாரே யந்தராளர், பிரதிலோம குலத்தாணினும் பின்னிலை யனுலோமகுலப் பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவரே விராத்தியராகும்.''

என்பதனலறிக.

"ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே."

என்பதனல் இருக்குமுதலிய நான்கு வேதமும், மந்திரமுதலிய ஆறங்கமும், மனுமுதலிய பதினெட்டுத் தருமசாத்திரமும், காமிக

முதலிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், பிரமமுதலிய பதினெண் புராணமும், மகாபாரத மிதிகாச முதலியவும், நியாய வைசேடிக முதலிய சாத்திரங்களும் வழக்குமென்க. (சச)

கங்கைமுத னதிபலவுங் காசிமுதற் பதிபலவும்
பொங்குமயேந் திரம்பொதிய முதன்மலையும் பொருந்தியிடு
மங்கதற்கு யோசனையோ ராயிர முண் டெனவறிக
வெங்கொடிய மிலேச்சரிட மெட்டினுமெண் ணாயிரமே.

(இ - ள்.) கங்கை முதலிய அறுபத்து நான்குகோடி தீர்த்தமும், காசிமுதலிய ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களும், சிறந்த மயேந்திரமலை பொதியமலை முதலிய சத்தகுல பருவதங்களும் பொருந்தும் அக்குமரித் தீவினுடைய விஸ்தாரம் ஆயிரம்யோசனை யுண்டெனக. மற்ற இந்திரதீவு முதலிய எட்டுத் தீவுகளும் ஒவ்வொரு தீவுக்காயிரம் யோசனையாக எண்ணாயிரம் யோசனை பொருந்தும். அவைகளிற் கொடுமைகளையுடைய மிலேச்ச ரிருப்பர்.

(வி - ரை.) இவ்வாறு கூறிய அறுபத்து நான்குகோடி தீர்த்தங்களுள் ஐஞ்னூறு தீர்த்தஞ் சிறப்புடையன. ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களுள் அறுபத்தெட்டு தலஞ் சிறப்புடையன. (சடு)

இந்திரமே சேருகமே தாமிரமே யெழிற்கபத்தி
சந்துமலி நாகமதே சவுமியமே காந்திருவ
மந்தமலி வாருணமே யெனவெட்டு மதித்திடுக
விந்தவள வெனைநிலத்துங் கிரிவிரிவீ ராயிரமே.

(இ - ள்.) இந்திரத்தீவு, சேருகத்தீவு, தாமிரத்தீவு, அழகையுடைய கபத்தித்தீவு, நாகத்தீவு, சவுமியத்தீவு, காந்திருவத்தீவு, வருணத்தீவு ஆக எட்டுத்தீவுமுண்டெனக. இப்பாரத கண்டத்தளவு ஒன்பதினாயிரமும், ஒழிந்த இரமிய கண்டமுதலிய எட்டுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குஒன்பதினாயிரம் யோசனை விரிவெனக. இமயமலைமுதற்சிருங்கிகிரி யீறாகக் கிரி ஆறுக்கு மொவ்வொன்றுக் குயரமு மகலமு மிரண்டாயிரம் யோசனையும், கந்தமாதனம்-மாலியவா னிவ்விரண்டு கிரிக்கு முயரமும் அகலமு மாயிரம் யோசனையும் உண்டு.

(வி - ரை.) இமயமலை முதலிய கிரிகளின் உயர்வு அகலத்தை ஆண்டுக்கூறு தீண்டுக்கூறிய தென்னெனின், "தலைதடுமாற்றம்" என்னுந் தந்திர உத்தியாமெனக. (சசு)

உன்னதத்தென் மயேந்திரமே யுபர்மலயஞ் சையகிரி
வின்னவினுஞ் சத்திகமே யிருக்கருமுயர் விந்தியமே

பன்னுபுகழ் மிகுபாரி யாத்திரமே யெனப்பகர்ந்த
வின்னகிரி யேழுமுதற் குமரிதலத் திசைந்தனவே.

(இ - ள்.) தெற்குமுதல் வடக்கீறாக மிகவும் உயரத்தைப் பொருந்திய மயேந்திரகிரி, மிகவும் உயரத்தைப் பொருந்திய பொதிய மலை, சையகிரி, சுத்திகாசலம், இருக்ககிரி, உயர்ந்த விந்தியமலை, மிகுந்த புகழுடையதென்று சொல்லப்பட்ட பாரியாத்திர பருவதம், இவ்வேழுங் குமரித்தீவிற் பொருந்தும். (சஎ)

அங்கமெதிர் நிரனிறையாற் சமாக்கியமு மணிமலையுஞ்
சங்கமுந்தண் குமுதமுநல் வாரமெனுந் தலந்தானுந்
துங்கமலி பொதித்தென்பாற் றொடர்ந்தவடி வாரத்தி
னங்கனக விலங்கையுமேழ் வரைச்சார லடித்தேசம்.

(இ - ள்.) வடக்கே தொடுத்து எதிர் நிரனிறையாகப் பாரி யாத்திர மலையடிவாரத்தில் அங்கமென்னுந் தேசமும், விந்தியகிரி யடிவாரத்திற் சமாக்கியமென்னுந் தேசமும், இருக்க பருவதத்தின் அடிவாரத்தில் அணிமலையென்னுந்தேசமும், சுத்திகாசலத் தடிவார த்திற் சங்கமென்னுந் தேசமும், சையமலை யடிவாரத்தில் தண்மை பொருந்திய குமுதமென்னுந் தேசமும், மலயமலை யடிவாரத்தில் நன்மையினையுடைய வாரகமென்னுந் தேசமும், மிகவும் உயர்ந்திருக் கிற பொதியமலைக்குத் தெற்காகிய மயேந்திரகிரியி னடிவாரத் தில் அழகிய பொன்மயமாகிய இலங்கையென்னுந் தேசமும் பொருந் தும்.

(வி - ரை.) கனகமய்மான இலங்கையென்னுந் தேசம் இரத்ன பூமியுடன்கூடி யைஞ்ஞூறு யோசனை சமுத்திரத்துக் குட்புகுந் திரு க்குமென்க. அவ்விலங்கை யொழிந்த தேசமாறும் உபத்தியெனப் பெறும். (சஅ)

[கயிலையின் சிறப்பு இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இமையகிரி வடகுணபா லிமையவர்க டொழுதேத்த
வுமையுடனே பசுபதிதா னுறைவதொரு கிரிமிதையிற்
றமையுணர்ந்த தபோதனருந் தங்குவரச் சயிலத்திற்
கமையுடையா ரதன்பெயரைக் கயிலையெனக் கழறுவரே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய இமயமலைக் கீசானத்திற் றேவர்கள் வணங்கி யேத்தும்படி பார்வதியுடன் பசுபதியாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒப்பற்ற மலையினிடத்து அதிற் றம்மையறி ந்த தபோதனர்கள் தங்கியிருப்பார்கள். அம் மலையின் பெயரைப்

பொறுமையையுடைய பெரியோர்கள் கயிலைமலையென்று சொல்லு வார்கள். (சக)

ஆகமங்க ளனைத்தினையு மருமறைக ளொருநான்கு
மோகமற முனிவர்க்கு மொழிந்தருள வொழிந்தனவு
மாகருபோ மாலயனு மலர்தூவித் தலைவணங்க
வேகனிறை யதன்மிசையு மிருக்கவிரும் பினனினிதே.

(இ - ள்.) இமயத்துக்கு வடகிழக்காகக் கிம்புருட கண்டத்தில் வெள்ளிமயமாய்ப் பலவகையான சிகரங்களுட னிருக்கும் அக் கயிலையிலும் தேவர்களும் பிரமனும் விட்டுணுவும் மலரா லருச்சித்துத் தலையால் வணங்க ஏகனாகிய சிவபெருமான் இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கும். அது எனெனிற், சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்குக் காமிகமுதலான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும், இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களையு மற்றவைகளையு முணர்த்தி யாணவாதி மலங்களைப் போக்கிச் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவிக்கும்பொருட்டு. ()

[நவகண்டங்களின் பெயர்களும் அவைகளிருக்கு மிடங்களு மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இமகிரிக்குந் தென்கடற்கு மிடைப்பாகம் பாரதமே
யிமகிரியிற் றேமகிரி யிடைப்பாகங் கிம்புருட
மமைநிலவு நிடதகிரித் தென்பாக மரிவருட
மிமையவரு மிருந்தபெரு வரைச்சார லிளாவிருதம்.

(இ-ள்.) தென் சமுத்திரத்துக்கும் இமையமலைக்கும் நடுப் பாரத கண்டம். இமையமலைக்கு வடக்கு ஏமகிரிக்குத் தெற்குக் கிம்புருட கண்டம். ஏமகிரிக்கு வடக்கு நிடதகிரிக்குத் தெற்குப் பொறுமையைப் பெற்ற அரிவருட கண்டம். மகாமேருவைச் சூழ்ந்த தேவர்களிருக்குமிடம் இளாவிருத கண்டம் எனப் பெயர்பெறும்.

(வி-ரை.) 'இமையவரும்' என்ற வும்மையாற் சித்தர்-கந்தருவர்-இராக்கதர்-வேதாளகணங்கள் முதலிய கொள்க. (இக)

நீலகிரி வடதேச மிரமியமே யெனநினைக
பாலனைய கிரிவடபா லிரணியமே யெனப்பகர்க
சீலமுளார் சிருங்ககிரி வடபாலைத் தென்பாலை
யோலமிடு முத்திக்குக் குருவெனவே யுன்னுகவே.

(இ - ள்.) மேருவுக்கு வடக்காயிருக்கிற நீலகிரிக்குஞ் சுவேத கிரிக்கும் நடு இரமியகண்டம். சுவேதகிரிக்கு வடக்குச் சிருங்க கிரிக்குத் தெற்கு இரணியகண்டம். சிருங்ககிரிக்கு ஆரவாரத்தை யுடைய வடகடலுக்குத் தெற்கு நற்குணமே சுபாவமாக வுடையவர்க ளிருக்குங் குருகண்டம் என்க. (கஉ)

குடகடற்குக் கீழ்க்கேது மாலமெனக் குறித்திடுக
மிடனுடைய வியன்கந்த மாதனத்தின் மேற்கதுதா
னிடமுடைய மாலியவா னெனுங்கிரிக்குக் கீழ்பாற்கீழ்க்
கடலினுக்கு மேல்பாகம் பத்திரமாக் கருதுகவே.

(இ - ள்.) மேற்சமுத்திரத்துக்குக் கிழக்குப் பலமுள்ள கந்த மாதனகிரிக்கு மேற்கு கேதுமாலகண்டம். விரிவையுடைய மாலிய வான்கிரிக்குக் கிழக்குக் கீழ்ச்சமுத்திரத்துக்கு மேற்குப் பத்திராசுவ கண்டம் எனப் பெயர்பெறும். (கங)

[பாரதகண்ட மொழிந்த எட்டுக் கண்டத் திருப்பவருக் குணவு
முதலியவற்றை யெட்டுச் செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

உண்டிடுவர் கருங்குவளை யுருவமதி பனையரி
கண்டமதிற் கலந்திருப்பர் காலமுமோ ராயுகமா
கண்டகியின் கனியுணவு கருங்குவளை நிறமாயு
வுண்டயுத முபர்கேது மாலத்தி லுறைவார்க்கே.

(இ - ள்.) அப் பத்திராசுவ கண்டத்தி லிருப்பவர்கள் செய்தற் பூவைப் புசித்துச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற நிறம் பெற்றுப் பதினா யிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். கேதுமால கண்டத்தி லிருக்கிற வர்கள் வருக்கைப் பலாப்பழம் புசித்து நீலநிறமுடையராய்ப் பதினாயி ரம் வயதுடையவரா யிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'அரிகண்டம்' எனினும் பத்திராசுவகண்ட மெனி னு மொக்கும். (கச)

ஆயுங்காற் குருகண்டத் தமர்வார்க டமக்கெல்லா
மாயுவுமூ வாயிரமு மயுதமும்வே ணடிபகனியுண்
டேயுமுடற் பச்சைநிறஞ் சிறுவருள ரிருவரவ [வார்.
ராயுதரத் தொருபொழுதி லுமிணைப்பெண் ணெனவமர்

(இ - ள்.) குருகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் சொரூபத்தை விசா ரித்தாற் பதின்மூவாயிரம் வயதுடையவராய் எப்பொழுதும் எவ்வண

ராய்ப் பொற்கொன்றை நிறமுடையாராய்த் தம் கருத்துக்கு வேண்டிய மரத்தின் பழம் புசித்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கொரு பொழுதுக்குள்ளே கருப்பந் தரித்து ஆண் பெண்ணென இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்திருப்பார்கள். (௫௫)

அத்தகைய குருகண்ட வடபாக மதுதன்னிற்
சித்தரொடு முனிவாருஞ் சாரணருஞ் செறிந்திருப்பர்
துய்ப்பதுவு மூலபலஞ் சோமனெனத் துளங்கொளியா
ருத்தமத்த சந்திரதீ வெனும்பெயரு முளததற்கே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே யெண்ணூயிரம் யோசனையுள்ள தீவிற் சித்தர்களு முனிவர்களுந் திகம்பரர்களு நெருங்கி யிருப்பார்கள். அவர்கள் புசிப்பது கிழங்குங் கனியும். அவர்கள் சந்திரனைப்போலும் விளங்கும் பிரகாசமுடையார். அத்தீவு உத்தமமான சந்திரதீவெனப் பெயர்பெறும். ()

ஆயுவயு தத்துடன்மூ வாயிரமு மவர்க்குண்டு
வாயுதிசை தனிற்பத்தி ராகரமே வாய்த்தபெயர்
தேயமுமுண் டதிற்றிகழ்வார் சித்தருநன் முனிகணமு
மாயுமியற் சாரணருங் கனிமூல மருந்துவரே.

(இ - ள்.) அச்சந்திர தீவி லிருப்பவர்க்குப் பதின்மூவாயிரம் வயதுண்டு. முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வாயுதிக்கில் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே நாலாயிரம் யோசனைக் கப்புறத்திற் பதினாயிரம்யோசனை விரிவையுடைய பத்திராகர தேசமென்றொரு தீவுண்டு. அதிற் சித்தர்களு மிருடிகளு மியலே யாராயும் திகம்பரர்களுந் திவ்யமான மரத்தின் கனிகளையுங் கிழங்குகளையும் புசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். (௫௭)

செங்கமல நிறமுடையர் திகழ்மூவா யிரவயுதந்
தங்கிடுவ ரிரணியத்திற் றங்குநர்நல் விருசபல
நுங்கிடுவர் மதியனைய நிறமுடையர் நுவலுங்கா
லங்கயுத மைஞ்ஞூறீ ராயிரமு மவர்கிலேயே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பத்திராகரத் தீவி லிருக்கிறவர்கள் செந்தாமரை போன்ற நிறமுடையராய்ப் பதின்மூவாயிரம் வயதும் உடையரா யிருப்பார்கள். இரணிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் நல்ல நாவுமிச்சம்பழம் புசித்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய நிறத்தைச்

சொல்லுமிடத்துச் சந்திரப்பிரகாசம்போன் றிருப்பார்கள். அவர்க ளுக்குப் பன்னீராயிரத்தைஞ்ஞூறு வயதுண்டு. (௫௮)

உற்றிடுவார்க் கிரமியத்தி லொளிகரிய குவளைநிறந்
துற்றுவதா லின்கனியே தொடர்வருட மவர்க்கயுத
மற்றுமிரண் டாயிரமுண் டிரிவருட மருவினர்க்குப்
பற்றியமெய் யொளிவெள்ளி பானமுந்தீங் கரும்பாமே.

(இ - ள்.) இரமிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு நெய்தற் பூப்போன்ற நிறம்; அவர்களுக்குப் புசிப்பு ஆலம்பழம்; அவர்களுக்கு வயது பன்னீராயிரம். இரிவருட கண்டத்தில் வசிக்கு மவர்களுக் குப் பன்னீராயிரம் வயது; அவர்கள் தேகத்திற் பிரகாசம் வெள்ளி நிறம்போன்றிருக்கும்; அவர்கள் புசிப்பு இனிய கருப்பஞ்சாறும். ()

பொன்னுருவர் கிம்புருடர் புசிப்பிறலிப் புன்கனியே
மன்னுமயு தாயுவுளர் மனக்கவலை தனையில்லார்
கின்னமிலர் நரைதிரையுங் கிளருடலிற் பிணிபிணையு
மின்னமுறை மற்றையவேழ் கண்டத்து மென்னுகவே.

(இ - ள்.) கிம்புருடகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் பொன்னிற மாயிருப்பார்கள்; அவர்கள் புசிப்பு இத்திக்கனி; அவர்களுக்கு நிலை பெற்ற வயது பதினாயிரம்; அவர்கள் மனக்கவலையுமின்றி, அத்தி யான்மிக முதலிய துக்கத்திரையங்களும் நரைதிரையு மின்றி மிக வுஞ் சந்தோஷத்துடன் கூடியிருப்பார்கள். அக் கிம்புருட கண்டத் துக்குற்றபடி மற்றை யேழுகண்டத்தி லிருப்பவர்களுக்கும் பொரு ந்துமெனக் கருதுக. (௬௦)

ஈங்குரைத்த விருநான்கு கண்டத்து ளெல்லோர்க்கு
மோங்கியிடுங் கிருதயுகம் போலொழிந்த யுகமெல்லா
நீங்கரிய நன்மையினை நிறுத்தியிடு நிறையறிவு
தாங்கிடுவ ரவருடலி னாமாதி தன்னையுமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௬௧)

[பாரதகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் தன்மையை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறிவுவலி யாயுளுரு வாகார மனைவெல்லாந்
செறியுமுகத் தினுக்கிசையப் பாரதத்துட் டிகழ்வார்கட்
குறுமுணவு புலத்துழலா லுழுவதுமின் றியுமுண்டு
பெறுபல்முந் தைவிகமா தியமூன்றிற் பிறழாவே.

(இ - ள்.) பாரத கண்டத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு அறிவும் பல முஞ் சரீரமுங் கிருதயுகம்போலாம்; மற்றை யுகங்கட்குத் தக்கபடி பேதமாகப் பொருந்தும்; அவர்கட்கு வயலுழவு முதலிய தொழில் களினு லுண்டாகியதே புசிப்பு; அதுவல்லாமல் உழுது விரையாமற் றானே யுண்டாகிய குளச்செந்நெல், புல்லரிசி, காட்டிலுள்ள காய் கனி முதலிய புசிப்புகளு முண்டு; அவர்கள் அத்தியாத்மிகம், ஆதி தைவிகம், ஆதிபௌதிகம் எனக் கூறப்பட்ட துக்கத்திரையங்களையு மொழியாம லனுபவிப்பார்கள்.

(வி - ரை.) துக்கத்திரையமாவன-தேவர்களால் வருந்துன்பம் ஆதிதைவிகம். பிருதிவி முதலிய பூதங்களால் வருந் துன்பம் ஆதி பௌதிகம். அரசர், மிருகம், பசு, பக்ஷி முதலியவற்றால் வருந் துன் பம் அத்தியாத்மிகம். என்னை,

நேரிசை வெண்பா

"கருவிற் றுயர்செனிக்குங் காலைத் துயர்மெய்
திரைநரைமூப் பிற்றிளைத்துச் செத்து—நரகத்தின்
ஆழுந் துயர்புவியை யாளின்ப மாதியெலாம்
ஊழுதவு தைவிகமென் றோர்." (க)

"பனியா லிடியாற் படர்வா டையினுந்
துனிதென் றலினுஞ் சுகமுந்—தனையனைய
நீரினு மின்பின் னலுநெருப்பி னுந்துயரின்
போரிற் பவுதிக மாகும்." (உ)

"தன்னாற் பிறராற் றனக்குவருந் தீங்குநல
மின்னு விலங்காவந் தேளெறும்பு—சென்முதனீ
ரட்டையல வன்முதலை மீனரவ மாதியினுங்
கட்டமுமிங் காத்மிகமே காண்." (ங) (௬௨)

மற்றையநற் றலமெவற்றும் வாழ்வார்கள் பாரதத்தைப்
பற்றிவினை நலம்பயின்றோர் முற்பலத்தி லெனப்பகர்க
முற்றியுற வினைபலவு முளைத்ததல மிதுவதனுன்
முற்றவினை யனைவருமிவ் விடமதனுண் முயல்வாரே.

(இ - ள்.) பாரதகண்டங் கன்மபூமி யாகையான் முற்சனனங் களி லியற்றிய கன்மபலத்தை யாண்டனுபவித்து அவ்வக் கன்ம பலத்தால் கிம்புருட முதலிய எட்டுக்கண்டங்களி லுண்டாகிய போக வகைகளை யாண்டாண்டு புசித்திருப்பார்களென்க. ஒரு கருமஞ் செய்தவன் அவ்வத்தலத்திலே யிருந்து அவ்வப் பலத்தைப் புசியா

மல் வேறோர் தலத்திலே யப்பலம் புசிக்குமாறுபோல இப் பாரத கண்டத்திலே கன்ம பரிபாகமானவாறே மற்றைக் கண்டங்களை யடைந்திருந்து போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பின்பு இப் பாரத கண்டத்தை வந்தடைந்து எல்லாருஞ் சற்கன்மங்களையே பண்ணுவார்கள். (சுஉ)

[நவகண்டத்தின் யோசனையளவை யுணர்த்துகின்றார்.]

தென்றிசைப்பா ரதமாதி சிறந்தபெரு வரைவடபாற்
குன்றமொரு மூன்றினுக்கு மப்பாலைக் குருவந்தத்
தோன்றிவிடும் யோசனையு மொருநூறு யிரமுண்டு
நின்றகுணக் கொடுகுடக்கு மிவ்வளவே நிகழ்த்துங்கால்.

(இ - ள்.) தெற்குப் பாரதகண்டமுதல் மேருவுக்கு வடக்கா யுள்ள நீலகிரி முதலிய மூன்று கிரிக்கு மப்பாலிருக்கிற குருகண்ட மீறாகப் பொருந்தப்பட்ட யோசனை நூறாயிரம் என்க. மற்றைக் கிழக்கு மேற்கு நூறாயிரம் யோசனை விரிவுண்டு.

(வி - ரை.) அவை வருமாறு :—பாரதகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; கிம்புருடகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; அரிவருடகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; இளாவிரதகண்டம்: பதினெண்ணாயிரம்; மகாமேரு: பதினாயிரம; இரமியகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; இரணியகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; குருகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; சிருங்ககிரி முதலியமலை யீறாக மலை யாறுக்கும் பன்னீராயிரம்; ஆகத் தெற்கு வடக்குத் தொகையானே நூறாயிரம் யோசனை யென்க. பத்திராசுவகண்டம்: முப்பத்தீராயிரம்; மாலியவான்கிரி: ஆயிரம்; இளாவிரதகண்டம்: பதினெண்ணாயிரம்; மகாமேரு: பதினாறாயிரம்; மேற்குக் கந்தமாதனகிரி: ஆயிரம்; கேதுமாலகண்டம்: முப்பத்தீராயிரம்; ஆகக் கிழக்கு மேற்கும் நூறாயிரம் யோசனை யுண்டென்க. (சுச)

[நவகண்டத்தின் பெயர்க் காரணம் உணர்த்துகின்றார்.]

மனுகுலத்துள் வருமங்கி னேத்திரனு மன்னவன்றன்
றனையர்பா தனாமுதலோர் சவுரியரோர் பதின்மருளர்
இனையவர்க ளாண்டமையா லெய்தியபே ரெனவிவற்றை
நினைகபா தனுக்குரிமை பாரதமே நிகழ்த்துங்கால்.

(இ - ள்.) இக் நாவலந்தீவில் மனுகுலத்தில் வந்த அரசர் அக்கினி னேத்திரன். அவனுக்குப் பாதன், கிம்புருடன், அரி, இளாவிரதன், பத்திராசு, கேதுமாலி, இரமியன், இரணியன், குரு என வீரப்பாட்டையுடைய புத்திர ரொன்பதின்மருளர். இக் கண்டங்களை

யொவ்வொருவராக வொன்பதின்மரும் பிரித்தாண்டமையா லவ ரவர்க பெயரால் அக்கண்டங்களின் பெயராயிற்று. அதில் பரத னென்னுமரச னிக்கண்டத்தை யுரிமையாக ஆண்டமையால் பாரத கண்டமெனப் பெயராயிற்று.

(வி - ரை.) ஏகாரம்-தேற்றம். அது என்போலெனிற், பாண் டியன் சோழன் ஆண்ட தேசத்தைப் பாண்டிமண்டலஞ் சோழமண் டல மென்றாற்போ லென்க. சுவாயம்புவென்னு மனுவின் புதல் வன் பிரியாவிரதன். அப் பிரியாவிரதன் புத்திரர்கள் பதின்மருளர். அப் பதின்மருள் மேதா, அக்கினி, வாகு என்னும் மூவரும் வயி ராக்கியத்தாலே சந்நியாசமா யிருந்தார்கள். மற்ற அக்கினிநேத்தி ரன் முதலிய எழுவருஞ் சம்புத்தீவு முதலிய எழுதீவையு மொவ் வொருவராகப் பிரித்தாண்டார்களென்க. (சுடு)

[எழு தீவினளவும், எழு கடலினளவு நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

என்ணுகயோ சனையிலக்க மென்றிணைய நாவலந்தீ
வெண்ணிடுக விதன்புடைசூ ழுவரிவிரி விப்படியென்
றெண்ணிடுக விதற்கப்பாற் சாகமிரண் டிலக்கமெனக்
கண்ணிடுக வதற்கப்பாற் பாற்கடலு மக்கணக்கால்.

(இ - ள்.) இந் நாவலந்தீவை நூறாயிரம் யோசனை நீளமென்று கருதுக! இந் நாவலந்தீவைச் சூழ்ந்த வுப்புக்கடல் நூறாயிரம் யோ சனை யென்று கருதுக! இவ் வுப்புச் சமுத்திரத்துக்கப்பாற் சாகத் தீவு இரண்டு நூறாயிரம் யோசனையாம். அச் சாகத்தீவுக்கப்பாற் பாற்கட லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை தூரமாம்.

(வி - ரை.) முற்காலத்திற் பருவதங்க ளெல்லாஞ் சிறகுடனே கூடப் பறந்து ஒரு தேசத்திற் போயிருக்கிறபொழுது அதிலிருக் கிற பிராணிகளுக்கு மிகவும் பீடை வருகையால் தேவர்களெல்லா ருந் துக்கித்து இந்திரனுக்கு முறையிட, அப்பொழுது இந்திரன் அப் பருவதங்களின் சிறகைச் சேதித்தபோது பயப்பட்டு இலவண சமுத்திரத்திற், பன்னிரண்டு கிரிகள் பறந்துவந்து கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் விழுந்தன. அவையாவன:—கிழக்குச் சமுத்திரத்தில்: இடபகிரி, துந்துபிகிரி, தூமிரகிரி என்னு மூன்றும்; தெற்குச் சமுத்திரத்தில்: சக்கரகிரி, மைநாககிரி, வலாககிரி யென்னு மூன் றும்; மேலைச் சமுத்திரத்தில்: சோககிரி, வராககிரி, நந்தனகிரி என்னு மூன்றும்; வடக்குச் சமுத்திரத்தில்: கங்ககிரி, சந்திரகிரி, துரோண கிரி என மூன்றுமாகப் பன்னிரண்டுமென்க. அவற்றிற் சக்கரகிரி

க்கு மைநாக்கிரிக்கும் நடுவே குதிரைமுகம்போன்ற வடவாமுகாக்கினியெப்போதுஞ் சொலித்துக்கொண்டு நிற்குமென்க. இரண்டாவதாகிய சாகத்தீவுக்கு அரசன் மேதாதிதி. அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவருளர். அவர்கள் யாரெனில்: சாந்தன், அபையன், சிரமுகன், அனந்தன், சிவன், க்ஷேமன், துருவனென எழுவரையும் அபிடேகம் பண்ணி யவரவர் பெயரா லத்தீவை யேழாகப் பிரித்துக் கொடுத்தான். அச் சாகத்தீவிற் கொடுமேதகம், சந்திரசம்சயகம், நாரதம், மந்தாம், சோமகம், இடபம், வைப்பிராசம் என்ற மலைகளேழுமுண்டு. அம் மலைகளினின்றும் அகிருதை முதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுப் பாற்கடலிற்போய் விழும். அத் தீவிலிருக்கிறவர்க்குப் புசிப்புப் பால். அவர்கள் நிறஞ் சந்திரப்பிரபையாம். அத்தீவில் சாகமென்னு மரம் நிற்கையாற் சாகத்தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க. அப் பாற்கடலில் வடக்கே சுவேதத்தீவில் நடுவே வைகுந்தம். அதில் அநேகங் கோபுரமும் பிராகாரமு முண்டு. அவ்விடத்திற் கமலையாருடன் கூடித் திருமா லாதிசேடன்மேல் சயனிப்பரென்க. (௬௬)

எண்ணிடுக வதற்கப்பாற் குசைத்தலநான் கிலக்கமென
வெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் றதியுததி யீரிலக்கத்
தெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் கிரவுஞ்ச மெட்டிலக்க
மெண்ணிடுக வதற்கப்பா னெய்க்கடலு மெட்டெனவே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பாற்கடலுக் கப்பாற் குசைத்தீவு நான்கு நூறுயிரம் யோசனை; அக் குசைத்தீவுக் கப்பாற் றயிர்க்கடல் நான்கு நூறுயிரம் யோசனை. அத் தயிர்க்கடலுக்கப்பாற் கிரவுஞ்சத்தீவு எட்டு நூறுயிரம் யோசனை. அக் கிரவுஞ்சத்தீவுக் கப்பால் நெய்க்கடலு மெட்டு நூறுயிரம் யோசனை விரிவாம்.

(வி - ரை.) அக் குசைத்தீவிற் பொன்மயமான குசை நிற்கையால் அப்பெயர் பெற்றது. அக் குசைத்தீவுக்கு அரசன் வசு. அவ்வசுவென்னு மரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவர். அவர் யாரெனில்: சுவேதன், லோகிதன், சீமுதன், அரிதன், விபுத்தியுதன், மானசன், சுப்பிரதன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழுபிரிவாயிற்று. அவ்வேழு தீவுக்கும் ஏழு கிரியுண்டு. அவை: குமுதகிரி, ஊதகிரி, வராககிரி, துரோணகிரி, கங்கைகிரி, மயிடகிரி, குமுதவானகிரி என்க. அக்கிரிகளினின்றுஞ் சுவேததோயநதி முதலிய எழு நதிகளும் புறப்பட்டுத் தயிர்க்கடலிற் போய் விழும். அதிலிருப்பவர்க்குப் புசிப்புத் தயிர். அதுவல்லாமல் பலங்க ளமிர்த மிவற்றையும் புசித்திருப்பார்கள். இனி அக்கிரவுஞ்சத்

தீவுக்கு அரசன் சோதிமான். அவ்வரசனுக்கு எழு புத்திரர்களுண்டு அவர் யாரெனில்: உற்பிதன், வேணு, மண்டலன், இந்தகாரகன் திருதிமான், சுப்பிரபாகன், கபிலன் என்க. அவ்வேழு புதல்வர்களும் பிரித்தாண்டமையால், அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழுபிரிவாயிற்று. அவ்வேழு தீவுக்கு மேழு கிரியுண்டு. அவை: வித்துருமகிரி, எமநாமகிரி, திருதிகிரி, புட்பதந்தகிரி, குசலகிரி, லோகிதகிரி, மந்தாகிரி யென்க. அவ்வேழு கிரிகளினின்றும் மகிபாபாவென்னு நதிகள் முதலிய எழும் புறப்பட்டு நெய்க்கடலிற் போய்விழும். அத்தீவி லிருப்பவர்கள் நெய்மயமாயிருக்கிற அமிர்தபல சாரங்களைப் புசித் திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நிற முற்கூறியதே. அக் கிரவுஞ்சத்தீவில் எமநாமகிரியில் கிரவுஞ்சனென்னு மசுரன் சிலநாள் ஆண்டுகொண் டிருந்து குமாரசுவாமியுடன் போர்செய்து மரிக்கையால் அது கிர வுஞ்சமெனப் பெயர்பெற்றதென்க. (கஎ)

எண்ணிடுக வதற்கப்பாற் சான்மலியெண் ணிரண்டிலக்க
மெண்ணிடுக வதற்கப்பா லிக்கிரத முற்படியே
யெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் கோமேத மெண்ணென்கெ
னெண்ணிடுக வதற்கப்பான் மதுக்கடலு முனேயெண்ணல்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெய்க்கடலுக்கு அப்பாற் சான்மலித் தீவு பதினறு நூறுயிரம் யோசனே. அச் சான்மலித் தீவுக்கப்பாற் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல் பதினறு நூறுயிரம் யோசனே. அக் கருப்பஞ் சாற்றுக் கடலுக்கப்பாற் கோமேதத்தீவு முப்பத்திரண்டு நூறுயிரம் யோசனே. அக் கோமேதத் தீவுக்கப்பாற் சுரைக்கடல் முப்பத்திரண்டு நூறுயிரம் யோசனே விரிவு.

(வி - ரை.) அச்சான்மலித் தீவுக்கு அரசன் கந்தமான். அவ் வரசனுக்குப் புத்திரர்கள் எழுவர். அவர் யாவரெனில்: நமோதுர்க் கன், தனுசுமான், பாகவன், அந்தகாரன், முனி, துந்துமி, குசலன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிக ளேழாவன: கிரவுஞ்ச கிரி, வாமனகிரி, அந்தகாரகிரி, திவாகிருதகிரி, தீவிபிந்துகிரி, புண் டரீககிரி, துந்துபிகிரியென்க. அவைகளினின்றும் புண்டரீகமுதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுக் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலிற்போய் விழும். அதிலிருப்பவர்களுக்குப் புசிப்பு கருப்பஞ்சாறு. அத்தீவில் ஆயிரம் யோசனே யுயரத்தையு முடைத்தாய்க் கனகமயமான ஆகித்தப்பிரபை போன்றிருக்கும் இலவமா நிற்கையாற் சான்மலித் தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க.

இனி கோமேதகத்தீவுக்கு அரசன் அவ்வியவாகனன். அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்கள் எழுவர். அவர் யாவரெனில்: சலதன், குமாரன், சரித்தகன், குமுதன், கந்தனன், மகாமத்திரன், சுகுமாரன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிகள் எழாவன: கேசரகிரி, சேடககிரி, சாதவதகிரி, அம்பிகிரி, கெயோபகிரி, மேககிரி, சிங்ககிரியென்க. அவைகளினின்றுங் கபத்திமான் முதலிய எழு நதிகள் புறப்பட்டு மறுக்கடலிற் போய்விழும். அத்தீவில் இருப்பவர்களுக்குப் புசிப்புச் சுவாதுபலங்கள்.

கோமேதகத்தீவு எனப் பெயர் பெற்றது யாதெனில், மனுகுலத்திற் கோபதியென்னும் பெயரையுடைய அரசன் கோசலனென்னும் பெயரையுடைய யாகநிமித்தமாக இந்திரனுடைய யாகத்துக் கதிபதியா யிருக்கிற பிருகு இருடியை வரிக்கையால், கௌதமர் 'இந்திரனுடைய யாகத்துக்கு வந்திருக்கும் இவரை வரிக்கலாமோ?' என்று அவ்வரசனைக் கோபத்தாற் சபிக்க, அவ்வரசனும் அவ் யாக நிமித்தம் வந்திருக்கிற பசுக்களும் நாசத்தை யடைந்து அப் பசுக்களுடைய நிணம் இத்தீவை மறைக்கையால் இதற்குக் கோமேதத்தீவெனப் பெயராயிற்று. (கூஅ)

என்னுகமோ சனையெட்டெட் டிலக்கமென வதற்கப்பா
லண்ணியபுட் கரணிதலத் தகலத்தை யதற்கப்பா
லண்ணியசுத் தோதகத்தி னகலமுமுன் னறைந்தபடி
திண்ணியமால் வரையுமினி யிவற்றினுக்குத் தெரிப்பாமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சுரைக்கடலுக் கப்பாற் புட்கரணி தலத்தகலத்தை யறுபத்துநான்கு நூறாயிரம் யோசனையெனக் கருதுக! அப் புட்கரணித் தீவுக்கு அப்பால் நன்னீர்க் கடலின் அகலம் அறுபத்து நான்கு நூறாயிரம் யோசனை. சாகமுதலிய தீவிற் கடினமாய்ப் பருத்திருக்கு மலைகளைத் தொகுத்துச் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) அப் புட்கரணித் தீவுக்கு அரசன் அசன். அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்கள் இருவர். அவர் யாரெனில்: தாக்கியன், மத்தியனென்க. அவ்விருவரும் பிரித்து ஆண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு இரண்டு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிகள் இரண்டாவன: மந்தரகிரி, உத்தரகிரி யென்க. அக்கிரிகள் இரண்டும் ஐம்பது யோசனை யுயரமும், இருபத்தைந்து யோசனை விரிவுமா யிருக்குமென்க. (கூகூ)

[சாகத்தீவு முதலிய தீவின் மலைகளினதளவை உணர்த்துகின்றார்.]

சாற்றியிடுஞ் சாகமுத லைந்தினுக்குந் தடவரையு
மூற்றமிகு மெவ்வேழுன் மொருகிரிசக் கரம்போல
மாற்றறவே புட்கரணி தலத்தைவல மாய்வதியுந்
தேற்றுததி முடிவிடத்துந் திகழுமொரு வரையதுபோல்.

(இ-ள்.) சாகத்தீவுமுதலிய வைந்துதீவினும் ஒவ்வொன்றுக்கு எவ்வேழாக முப்பத்தைந்து மலைகளுண்டு. அதுவல்லாமல் புட்கரணித் தீவிலிருக்கும் ஒப்பற்ற மானதகிரி அத்தீவைச் சக்கரம்போ லிடைவிடாமல் வலமாகச் சூழ்ந்திருக்கும். அதுவல்லாமல் சுத்தோதக சமுத்திரத்தைச் சூழ இடைவிடாமல் சக்கரவாளகிரி விளங்கும்.

(வி - ரை.) 'ஐந்தினுக்கும்' என்ற வும்மையாற் புட்கரணித் தீவில் மலைகள் இரண்டிருக்கின்றன. ஆகத் தீவு ஆறுக்குக் குல மலைகள் முப்பத்தேழென்க. 'தடவரையும்' என்ற வும்மையாற் சாக முதலிய ஐந்து தீவினுள்ளு முப்பத்தைந்து நதிகளும் உண்டென்க. புட்கரணித் தீவிலிருக்கு மானதகிரியிற் கிழக்குமுதலிய நான்கு திக்கினு மூலகபாலர் நால்வர்க்கு நான்கு புரியுண்டு. அவை: இந்திரனுக்கு விசுவோகசானு புரியும், இயமனுக்குச் சங்யமனி புரியும், வருணனுக்குச் சுத்தவதி புரியும், சோமனுக்கு விபாவதி புரியுமென்க. தேவபூசை நிமித்தமாகச் சொன்னமயமான தாமரைப்பூ அத்தீவின்க ணுண்டாயிருக்கையால் அத்தீவு புட்கரணித் தீவெனப் பெயர் பெற்றது. மலைகளையும் நதிகளையு மீண்டுக் கூறியிருக்க, ஆண்டுக் கூறிய தென்னையெனின், ஈண்டாசிரியர் தொகுத்தமையால் ஆண்டு "ஒப்பின் முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கூறியதென்க. ()

[சாகமுதலிய தீவிலிருப்பவர்கள் தன்மையை உணர்த்துகின்றார்.]

சாகமுத லிருமூன்றிற் றங்குநர்க டமக்கெல்லாஞ்
சோகமிலை யெந்நாளுந் துய்த்திருப்பர் சுகமவர்தம்
மாகமதி னரையுமிலைத் திரையுமயு தாயுவுளர்
மோகமிலர் கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவார்.

(இ - ள்.) சாகத்தீவுமுத லாறுதீவினு மிருப்பவர்கள், சம்புத்தீவினுட் குமரிகண்டத்தி லிருப்பவர்களைப்போல் எப்பொழுதுஞ் சுகதுக்க முறாமல் சுகவாசியாய் நரை திரை மூப்பில்லாமல் நித்திய யௌவனமுடையாராய்ப் பதினாயிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். அதுவல்லாமல் இக் கலியுகத்து மோகமில்லாதவராய்க் கிம்புருட கண்டத்தி லிருப்பவர்களுக்கு ஒத்திருப்பார்கள். (எக)

[பூலோகத்தைத் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

எழுதீவு மெழுகடலு மீழமய மெனுநிலனுந்
தழல்போலு மொளியிப்பாற் றமபப்பாற் றகுமலையுங்
குழுவாய பேரிருளு மதற்கப்பாற் குரைகடலு
மழகாய வண்டகடா காந்தமும்பூ தலமாமே.

(இ - ள்.) சம்புத்தீவு முதலிய எழு தீவும், இலவணசமுத்திர முதலிய எழு கடலும், பொன்மயமான பூமியும், அக்கினியைப் போலு மொளி முற்பாகத்திலும் இருள் பிற்பாகத்திலு முடைய லோகாலோக்கியமென்னும் பெயர் பெற்ற சக்கரவாளகிரியும், அந்தகாரபூமியும், ஆர்க்கின்ற பெரும்புறக்கடலும், அண்டகடாக முடிவும் ஆகிய இவையெல்லாம் பூலோகமெனப்பெறும். (எஉ)

[சக்கரவாளகிரியின் றன்மையை யுணர்த்துகின்றார்.]

இசைத்தவிதத் திருளொருபா
லொளியொருபா லேய்ந்தகிரி
வசிப்பர்முதற் பாகத்தின்
வடிவியக்க ரிராக்கதரும்
பசுத்தவிராக் கதர்தாம்பை
சாசர்திசைப் பாலகரு
மிசைப்பயிலும் விண்ணவர்பொன்
னிலத்துவிளை யாடுவரே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வொளி யொருபாலும் இருளொருபாலு மிருக்கிற சக்கரவாளகிரியில் வடிவையுடைய இயக்கரும், சந்திரனும், பசுமைநிறத்தையுடைய அரக்கரும், பசாசகளும், அட்டதிக்குப் பாலகர்களும், மேலேயிருக்கின்ற தேவர்களும் வாசஞ் செய்வர். அதுவல்லாமல் முற்புறமாகிய கனகமயமான பூமியினிழிந்து சஞ்சரித்து விளையாடிப் பின்பு தங்கடங்க ளெல்லையை யடைந்திருப்பார்கள். (எ௩)

[சக்கரவாளகிரிக் கப்புறத்து இருட்பூமியிலிருப்பாரை யுணர்த்துகின்றார்.]

விதித்தவுரை மரணபலால் விபரீத முறவிதிக்கு
வதைத்தவர்க டமைத்தாமே மையலுற வதிவார்கள்
புதைத்தவிரு ளுலகத்துட் பொருளல்லாப் புல்லியரே
கதத்துமருந் துயரத்துந் தம்முடலைக் களைவாரே.

(இ-ள்.) சிவாகமத்திற் சொல்லியபடி மிருந்த சிவகாரியங் குருகாரியஞ் சங்கமகாரியமாகத் தான் றன்னுடைய தேகவெறுப்பால் தான் புராணாதிகளிற் சொல்லிய பிருகுப் பிரபாதமாதல், கங்கை முதலிய தீர்த்தத்திலாதல் தேகம் விடுதலன்றிச் சாத்திரத்துக்கு விரோதமாகத் தம்முடைய வுடலைத் தாமே விட்டவர்க ளிருட் பூமியாகிய உலகத்தின் மயக்கத்தைப் பொருந்திக் கிடப்பார்கள். ஆதலால், இப்படிப்பட்ட மரணமாகாதென் றறியாமற் கோபத்தினாலும் வியாதிமுதலிய பீடைகளினாலும் வலிய உயிரை விட்டவர்கள் ஒரு பொருளிலுஞ் சேராத கீழ்மக்களாவார்கள். (எச)

[அண்டகடாகமுதல் மகாமேரு கடுவரையிலும் ஐம்பதுகோடி யோசனை தூரம் என்பதை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அழகாய கடாகத்துக் களவுகன மொருகோடி
யெழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றாயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சமுத்திரநா யகத்தளவு
குழுவிருளு மேழைஞ்சுக் கோடியினுங் கூறிடுவாம்.

(இ - ள்.) அழகிய அண்டகடாகவோட்டுக் கனமொருகோடி யோசனை. பெரும்புறக்கடலி னகலங் கோடியே யிருபத்தேழு நூறாயிரம் யோசனை. முற்கூறிய அந்தகார பூமியினகல முப்பத் தைந்து கோடியோசனை. அதுவல்லாமல் இன்னுமதனுடைய அள வையைச் சொல்வாம். (எடு)

இருபதுநூ றாயிரத்தி னொன்றான மிவற்றுடனே
வருவதுதா னாற்பதினா யிரமெனவே மதித்திடுக
விருளொருபா லொளியொருபா லிசைந்தபெரு வரைக்கயுத
மொருபஃது கோடியுறுங் கனகமய வொளிநிலனே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய அந்தகார பூமியினளவு முப்பத்தைந்து கோடியுடன் பத்தொன்பது நூறாயிரத்து நாற்பதினாயிரம் யோசனை யுண்டென்க. ஒருபாற் பிரகாசமாயும் ஒருபா லிருளாய் மிருக்கிற பெருமையையுடைய சக்கரவாளகிரி பதினாயிரம் யோசனை விரிவை யுடையதாயிருக்கும். முற்கூறிய கனகபூமி பத்துக்கோடி யோசனை விரிவாம்.

(வி - ரை.) அச் சக்கரவாளகிரி நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தை யுடைத்தா யொருபாற் சூரியன் சஞ்சரித்தலாலும், ஒருபாற் சஞ்சரி யாமையாலு மொருபா லொளியும், ஒருபால் இருளுமாயிற்று.

மண்ணினு மண்டத்துக்கு நடுவே சூரியன் சஞ்சரித்தலால் அவ னுக்கு மார்த்தாண்டனென்னும் பெயராயிற்று. அக்கிரியி லட்டதிக் குப் பாலகரிருந்து தத்தந் திக்கைக் காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ()

எழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றுயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சத்தசமுத் திரவிரிவு
மெழுநிலமு மைம்பதினு யிரங்குறைய வவ்வளவே
குழுமியுறும் பஞ்சாசத் கோடிபெருங் குன்றிறுவாய்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சத்தசமுத்திரங்களின் விரிவு கோடியே யிருபத்தேழுநூறுயிரம் யோசனை. சம்புத்தீவில் மகாமேரு முதலா கத் தெற்கேழுதீவுங் கோடியே யிருபத்தாறு நூறுயிரத்து ஐம்பதி னுயிரம் யோசனையுண்டென்க. மகாமேரு முதலாகக் கடாகமிறுகத் தொகுத்தறியுமிடத் தைம்பதுகோடி யோசனை விரிவைப் பொருந் தும்.

(வி - ரை.) அதன் வகை: சத்தசமுத்திரமுஞ் சத்தத்தீவுமாக இரண்டுகோடியே யைம்பத்து மூன்று நூறுயிரத் தைம்பதினுயிரம். அதற்குப் புறம்பே கனகமயமான பூமி பத்துக்கோடி. அதற்குப் புறம்பே சக்கரவாளகிரி பதினுயிரம். அதற்குப் புறம்பே யிரு ளுலக முப்பத்தைந்து கோடியே பத்தொன்பது நூறுயிரத்து நாற் பதினுயிரம். அதற்குப் புறம்பே பெரும்புறக்கடல் கோடியே யிரு பத்தெழு நூறுயிரம். அதற்குப் புறம்பே அண்டகடாகங் கோடி; ஆக மகாமேரு நடுநின்றுந் தெற்குப்பாதி ஐம்பதுகோடி யோசனை விரிவுஞ்சரி; மற்றைத் திக்கினுங் காண்க. (எஎ)

[அளவுக்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.]

தரைத்தலத்துக் கீழ்த்தலங்கள் பேதமுறச் சாற்றியிடுந்
தரைத்தலத்து மேற்றலமுந் தவறுரையா சாத்திரமுந்
தரைத்தலத்தும் பேதமுறச் சாற்றியிடுஞ் சாற்றிடினு
விருத்தமிலைச் சிருட்டிதொறும் பேதமுற விளைதலினல்.

(இ - ள்.) இப் பூமிக்குக் கீழான நரக புவனங்களை யாகமங்க ளிற் பேதமாகக் கூறும். பூமிக்கு மேற்றலங்களையும் பேதித்துக் கூறும். ஆனு லொருபடித் தல்லாமல் பலவாகப் பேதித்துச் சாத்தி ரஞ் சொல்லுமோ வெனிற், சிவபிரான் சருவஞ்ஞ னுகையாற் சாத் திரங்கள் பொய் சொல்லாது. பூலோகத்தினிடத்தும் பேதமாகக் கூறும். ஈசர னெவ்வொரு சிருட்டிகாலங்களி லாகமங்களைப் பேதி த்துக் கூறினுலுங் கடைத்தொகை யளவொத்திருக்கு மாகையால்

அந்நூற்கு மிந்நூற்கும் விரோதமில்லை. ஆதலால் "மாறுகொளக் கூறல்" என்னுங் குற்றமில்லை.

(வி - ரை.) பேதம் யாதெனில், கீழ்முதலடுக்கில் நரகம் பதின் மூன்று. இரண்டாமடுக்கு ஒன்றுக்குப் பத்து. மூன்றாமடுக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்பது. ஆக அடுக்கு மூன்றுக்கும் நரகம் மூப்பத்திரண்டு. அதில் ரௌரவம், கும்பீபாகம், அவீசி இம் மூன்று நரகமும் இராசாதிராச நரகம். இதிலொன்றைச் சூழ்ந்த வுபநரகம் ஒன்றுக்கொன் றெவ்வேழாக நரக மிருபத்தொன்று. நீக்கி நரக மிருபத்தொன்பது மொவ்வொன்றை மும்மூன்றாகச் சூழ்ந்த வுபநரகம் எண்பத்தேழு. ஆக நரகம் நூற்று நாற்பதென்று ஆகமங்களிற் பேதித்துக் கூறியவா றுணர்க. (எஅ)

[அண்டங்க ளளவில்லை யென்பதனை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

எண்ணரிய வாருயிர்க ளண்டமுமிப் படிதானே
எண்ணரிய வெனுமமல னியலெனின்மற் றோரியவி
னெண்ணியவ ளவிடுத லென்னையெனில் வினைவிதத்தாற்
பண்ணிடுவ னண்டவிதஞ் சிருட்டிதொறும் பலபடியால்.

(இ - ள்.) எப்படி ஆன்மாக்க ளளவிறந்த கோடி யுண்டோ அப்படியே இவ்வண்டவகையு மளவிறந்த கோடியென்க. மலமில் லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களு மளவிறந்தன. ஆகையா லளவிடுதற்கரிது. ஆனால், அவ னருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களிற் காமிகம், பதார்த்தம், யோகசம் இவைகள் நூறுயிரஞ் சுலோக மென்று அளவிட்டுக் கூறுத லென்னையோவெனிற், கேட்கிறவர்க ளுடைய புத்தி தாரதன்மியத்துக் கீடாகப் பெருகவுஞ் சிறுகவுங் கூறினான். அவர்களுக்குப் புத்தி பெருத்துஞ் சிறுத்து மிருப்பான் ஏனெனில், ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மானுகுணமாக அவரவர் புத்தி யை யேறக்குறைச்சலாகப் பிரகாசிப்பிப்பன். அதுபோலச் சிருட்டி தோறும் பலபல விதமாக அண்டங்களை யருளிச்செய்வான். (எகூ)

[இந்நூல், இவ்வாகமத்துட் சேர்ந்ததென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஏகனருள் சிவதருமோத் தரமெனுநா லெண்ணுங்கா
லாகமத்துட் சருமேவாத்தத் துபபேத மதனுலே
யாகமத்துட் படியிதனு எருகிவரு மெனவறிக
ஆகமத்தின் படிமற்றை யியலுள்ளு மடைந்திடுமே.

(இ - ள்.) தனக்கொப் பொருவருமில்லாத சிவபிரா னருளிச் செய்தசிவதருமோத்தரம், மூலாகமமோ உபாகமமோவெனின், மூலாகமத்தி லிருபத்தைந்தாமாகமமாகிய சருவோத்தமென்னுமாகமத்தில், ஈசானம்-சிவதன்மம்-சிவதருமோத்தரம்-திவ்யப்புரோக்தம்-குபேராக்கியம் எனப்பிரிந்த பேதமைந்துள், இச் சிவதருமோத்தரமும் உபாகமமாகையாலே மற்றாகமத்திற் கூறிய பொருள்களு மிதனுளருகி வருமென்க. ஆதலாலிது மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற்றமன்று. அதுவல்லாமல் சிவஞானயோக வியலினும் பரிகார வியலினுங் கலந்தும் வரும். (அ0)

[இனிப் புவலோகமுதல் மேல் அண்டகடாகம் வரையுள்ள
உலகங்களும், அவற்றினளவு முதலியனவும் பத்துச்
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

திரைத்தலமு முனிவரனே! தகைபெறவே தொகையாக்கி
யுரைத்தனமேற் புவலோக முதலாய வுலகினையுந்
தரித்திடுக தொகைசெய்தே சாற்றிடுவார் தவறறவே
விரித்தவுரை விளம்புமவர் வினைவிரைய வீட்டிடவே.

(இ - ள்.) முனிவனே! பூலோகத்தின் சொருபத்தை முறையாகத் தொகுத்துச் சொன்னோம். மேற் புவலோக முதலிய வுலகங்களை யைம்பதுகோடி யளவிற் குறையாமற் றொகுத்துச் சொல்வாமதனையறிக. இவ்வாறு தொகுத்துக் கூறும் அதைக் குற்றமில்லாமல் யாதொருவர் விரித்துக் கூறுவ ரவர்கள் வினை விரைவில் நீங்கிப் போம்படி சொல்வாம். (அக)

கலிவிருத்தம்

தரைக்கு மேற்புவ லோக மதுதனி
லருக்கன் சோம னெனுமிவ ராதிய
ரிருப்பர் தத்தம் பலத்தினை பெய்தியே
பரித்த நீளம் பதினைந் திலக்கமே.

(இ - ள்.) இப் பூமிக்குமேற் புவலோகம். அப் புவலோகத்தில் சூரியன் சந்திரன் ஆதியர் தத்தம் பதங்களிற் சஞ்சரித்திருப்பார்கள். இவரைத் தரிக்கப்பட்ட புவலோகம் பதினைந்துநூறாயிரம் யோசனையுயரமுண்டு.

(வி - ரை.) சஞ்சரித்த லெத்தன்மை யெனில், சூரியன் பதத்துக்குக் கீழாகப் பத்துவாயுவும், ஏழு மேகங்களுங் கூடிச் சஞ்சரிக்கும் வகையாவன:—விதனுவான், ரசேதகன், அக்கினிப்பிரசேதக—

செசனி, அவுத்தன், வச்சிராங்கதன், வயித்தியுதன், இரைவதன், சங்வர்த்தன், விசங்வர்த்தன் என வாயுக்கள் பத்து. இவைகளுக்கு வியாபாரமாவன:—

விதன்னுவான் என்னும் வாயு: பூமிக்குமேலே பதினுயிரம் யோசனை யளவாகச் சஞ்சரித்து, ஓஷதிகளுக்குப் பலங்களையு முண் டாக்கிக், கழுகுமுதலிய பறவைகள் பறப்பதற் காதாரமா யிருக்கும்.

பிரசேதன் என்னும் வாயு: அதற்கு மேலாகப் பதினுயிரம் யோசனை யளவாகச் சஞ்சரித்து, விருக்ஷங்களையும் பயிர்களையும் அவ் வக்காலங்களுக் கிடாக வேதனையும் பண்ணி முறிக்கும்.

அக்கினிப்பிரசேதன் என்னும் வாயு: பதினுயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து, முற்கூறிய மரங்களையும் பயிர்களையு முலர்த்தி, வீட்டையுஞ் சுட்டுச் சமுத்திர சலத்தினு லதைச் சமிப்பிக்கும். இம் மூன்று வாயு: மேகங்களைப் பொருந்தாமற் றுனே சஞ்சரிக்கும்.

செசனியென்னும் வாயு: சத்துகனென்னு மேகத்துடனே பொருந்தி, மீன் ஆமை தவளை முதலியவெல்லாம் துயருறப் பொல்லா மழையைப் பொழியும்.

அவுத்தன் என்னும் வாயு: ரோதகனென்னு மேகத்துடனே பொருந்திப் பதினுயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து, விடமாகிய மழையைப் பொழிந்து அதனுல் ஆன்மாக்களை நாசஞ்செய்யும்.

வச்சிராங்கதன் என்னும் வாயு: உபலகனென்னும்மேகத்தைப் பொருந்தி, இரத்தம்-ஆலாங்கட்டி-கற்கள் இவற்றைப் பொழியும்.

வயித்தியுதன் என்னும் வாயு: வயித்தியுதனென்னும் மேகத் த்தைப் பொருந்திப், பதினுயிரம் யோசனை யளவாக மேலே சஞ்சரி த்து, இடி மின் முதலியவற்றை யுண்டாக்கும்.

இரைவதன் என்னும் வாயு: புட்டிவதனென்னு மேகத்தைப் பொருந்திப், பதினுயிரம் யோசனையளவு சஞ்சரித்து, ஆன்மாக்களுக் குபயோகமாகிய நல்ல மழையைப் பொழியும்.

சங்வாதன் என்னும் வாயு: விரோதமென்னும் மேகத்தைப் பொருந்திப், பதினுயிரம் யோசனையளவு வியாபித்து, வியாதியை யுண்டாக்குகிற சலத்தைப் பொழியும்.

விசங்வாதன் என்னும் வாயு: குரோதமென்னும் மேகத்தைப் பொருந்தி, மேற் பதினுயிரம் யோசனையளவு சஞ்சரித்து, ஆன்மாக்க

னுக்கு யுத்தத்தாலும் வியாதிகளாலுஞ் சஞ்சரிக்கிற மழையாகப் பொழியும்.

ஆக வாயு பத்து. மேகமேழும் பூமிக்குமேலே யொன்றுக்கொன்று பதினாயிரம் யோசனை யளவாக மேன்மேல் சூரியபத மளவாகச் சஞ்சரிக்கும். அம்மேக மேழையு மொவ்வொரு மேகத்தை முப்பதினாயிரம் கோடி மேகஞ் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கும். விதன்னுவான் முதலிய வொன்பது வாயுக்கள் பதத்திலு மடைவே யிருப்பார்கள். யாவரெனில்: சித்தர்களும், சத்தமாதர்களும், சித்தசாரணரும், நாராசஞ்சங்கமுதலிய ஆயுத தேவதைகளும், அயிராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபமென்னும் அட்டகஜங்களும், பக்ஷி ராசனுகிய கருடனும், ஆகாசகங்கையும், தரும சொரூபமாயிருக்கிற இடபதேவரும், தக்ஷப்பிரசாபதியுமென்க. பத்தாம் வாயுவாகிய விசங்வர்த்தனில் ஆதித்தர் பன்னிருவர், அசுவனிதேவ ரிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், எண்வகை வசுக்களாவார், ஆகிய முப்பத்து மூவரும் வசித்திருப்பார்கள்.

ஆதித்தர் பன்னிருவராவார்: வைகர்த்தனன், விபச்சுரன், மார்த்தாண்டன், பாற்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாக்ஷி, திரிவிக்கிரமன், ஆதித்தியன், சூரியன், அங்குமாலி, திவாகரன் என்க.

உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்: மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்க.

அட்டவசுக்களாவார்: அனலன், அனிலன், ஆபச்சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன் என்க. இதனை

"நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்"

என்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறுதலானு முணர்க. (அஉ)

ஓரி லக்க மருக்க னுலகமே
லோரி லக்க முடுபதி லோகமே
லோரி லக்க முடுக்க ளுலகமே
லீரி லக்கம் புதனுல கேயுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பத்தாம் வாயுவில் நூறாயிரம் யோசனையுயரத்தில் யாகமயமா யிருக்கிற வோராழியையும், எழிசைமயமாயிருக்கிற ஏழு பரிகளையும், நாகங்களான வடத்தையும், அருண

ஞனை தேர்ப்பாகனையும் பெற்று, அமிர்தத்திற் றோன்றித்,திவ்யமயமா யிருக்கிற தேரின்மேல் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை யுயரமுடைய சூரியர்கள் எழுந்தருளியிருந்து சிவாக்கினையினாற் றொழினடத்த வேண்டி மகாமேருவை வலமாக வருவர். ஆனால், சூரியர் பன்னிரு வர்களு மெக்காலத்து மொவ்வொருவராகச் சஞ்சரிப்பர்களோ அல் லாமல் பன்னிருவருங் கூடிச் சஞ்சரிப்பர்களோவெனிற், சித்திரை மாதமுதற் பன்னிரண்டு மாதமும் வைகர்த்தனர்முதற் பன்னிருவ ரும் அத்தேரிலேறிச் சஞ்சரிப்பர்களென்க. அச் சூரியர் பதத்துக்கு மேலே யிருபத்தேழு நாளுக்கும் நாயகனாகிய சோமனுலகு நூறா யிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அச் சோமனுலகுக்கு மேலே நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தில் நக்ஷத்திர மண்டலங்களு மிராசி மண்டலங்களும் பொருந்தும். அந் நக்ஷத்திர மண்டலத்துக்குமேல் இரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரத்திற் புதனுலகம் பொருந்தும். ()

ஈரி லக்கமொண் சுக்கிர னெல்லைமே
வீரி லக்கமங் காரக னெல்லைமே
வீரி லக்கஞ் சுரர்குரு வெல்லைமே
வீரி லக்கஞ் சனியுல கேயுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய புதனுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரஞ் சுக்கிரனுலகம் பொருந்தும். அச் சுக்கிரனுலகத் துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரஞ் செவ்வா யுலகம் பொருந்தும். அச் செவ்வாயுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோ சனை யுயரந் தேவகுருவாகிய வியாழபகவானுலகம் பொருந்தும். அக் குருவுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரம் சனி பகவா னுலகம் பொருந்தும். (அச)

ஓரி லக்கமேழ் மாதவ ரூர்மிசை
யோரி லக்கந் துருவ னுலகுயர்
பாரின் மீது பதினைந் திலக்கமுஞ்
சேரு மேபுவ லோகஞ் சிறக்குமே.

(இ - ள்.) அச் சனி யுலகத்துக்குமேல் அத்திரி, வசிட்டர், புலத்தியர், புலகர், பிருகு, அங்கிரா, மரீசி ஆக இவ்வேழு விருடி களு மிருக்கு முலகம் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அவ் விருடிகள் பதத்துக்கு மேலாகத் துருவபதம் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அத் துருவன் பதினாலுலகங்களுடன் கூடி யிருப்பன். முற்கூறிய நக்ஷத்திரங்களெல்லா மித்துருவ னுதாரமாகிச்

கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்து சஞ்சரிக்கும். அவற்றுக் துருவனென்னும் பெயர் பெற்றது எக்காரணத்தாலென்னிற், சிவசத்தியதிட்டித் தலையாமற் பண்ணுகையாலென்க. ஆகப் பூமிக்குமேலே சிறப்பினையுடைய புவலோகம் பதினைந்து நூறாயிரம் யோசனை யுயரமென்க.()

அதற்கு மேலம ரேச னரும்புரி
யதற்கு நீள மசீதியு மைந்துயா
மதற்கு மேன்மக லோக மதுதனில்
வதிப்பர் மாதவ ராதி மரீசியும்.

(இ - ள்.) அப் புவலோகத்துக்கு மேற் சுவர்க்கலோகம் எண்பத்தஞ்சுநூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதற்கு அரசன் இந்திரன். அவனைத் தேவர்களு மிருடிகளுந் தேவஸ்திரிகளுஞ் சேவித்திருப்பார்கள். அதில் அக்கினிட்டோம முதலிய யாகங்களைப் புரிந்தவர்களும், தீர்த்த யாத்திரை பண்ணினவர்களும், தான மாவிரத முதலியவற்றைப் பண்ணினவர்களு மந்தலோகத்தை யடைந்திருந்து அதிலுண்டான போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூலோகத்தில் வந்து நல்ல மானிடராய்ப் பிறப்பர்கள். அச் சுவர்க்கத்துக்குமேல் மகலோகம். அதிலிருப்பார் மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தர்கள் முதலானோர். (அசு)

உபரந் தானிரு கோடி யுறுமதற்
குயரு மெல்லை சனதல முன்னத
முயரு நாவிரு கோடியென் றுன்னுக
வுயரு மாபிதிர் தேவ ருறைவரே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய மகலோகம் இரண்டுகோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அம் மகலோகத்துக்குமேல் சனலோகம் எட்டுக்கோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதில் கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினிவாக்கர், பொரக்கிஷ், ஆசியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்ட பிதிர்தேவர் பதின்மரும்; சங்கரிஷணர், வாசுதேவர், பிரத்தியும்னர், நிருத்தர் இந்நால்வரும்; அத்தசீயசாரமும்மதன முதலானோரு மிருப்பார்கள். (அஎ)

அதற்கு மேறறவ லோக மருந்தவ
ரதற்குள் வாழ்வர் சனகனை யாதிய
ரதற்கு நீளமு மாறிரு கோடியா
மதற்கு மேலயன் றேசமென் றுய்கவே.

(இ - ள்.) அச் செனலோகத்துக்குமேற் றவலோகம் பன்னிரண்டுகோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதிலிருப்பவர்கள் சனகர், சனந்தர், சனாதர், சனற்குமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, இருபு இவ்விருடிக ளெழுவரும் அரிதாகிய தவஞ்செய்து அதைவந் தடைந்திருப்பார்கள். அத் தவலோகத்துக்கு மேற் சத்தியலோகமென்றறிக. ()

அதற்கு நீளமு மாறுடன் பத்துறு
மதற்கு மேலரி தேசமென் றுய்கவே
யதற்கு நீணாற் கோடியென் றுய்கவே
யதற்கு மேற்சிவ லோகமோ ராறுறும்.

(இ - ள்.) அச் சத்தியலோகம் பதினாறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும். அதி னடுவே பிரமனிருப்பன். கிழக்கே யிந்திரநீல நிறம்போன்ற வடிவையுடைய இருக்குவேத மிருக்கும். மேற்கே பதுமராக நிறம்போன்ற சாமவேத மிருக்கும். தெற்கே மைநிறம்போன்ற அதர்வணவேதமிருக்கும். மற்றுமுள்ள இதிகாச புராண மீமாம்சமுதலிய சாத்திரங்களுஞ், சாவித்திரியும் அங்கே யிருக்கும். அப் பிரமலோகத்துக்குமேல் அரியினுடைய லோகமென்க. அது நாலுகோடி யோசனையாம். அதில் மாயனிருந்து பிராணிகளைப் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பன். அதி லவனை வழிபட்ட பத்தர்கள் அடைந்திருப்பர்கள். அவ்வுலகத்துக்குமேற் சிவலோகம் ஆறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும். அச் சிவலோகத்தின் வளத்தை விரித்துக் கூறுதற்கரிது. அதிற் பார்வதியாருடன் விட்டுணு பிரமன் முதலிய தேவர்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பர். (அக)

அதற்கு மேலுறு மண்டக டாகமொய்ம்
பதற்க னந்தனைக் கோடியென் றுய்கவே
மதித்த வைம்பது கோடியும் வாய்த்தமை
கதித்த வண்ட மெலைக்கடா கத்தொடும்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தின் மேல் நெருங்கிய அண்டகடாகத்தி னுயரங் கோடியோசனை யென்க. ஆகப் பூமிக்குமே லுயர்ந்த அண்டகடாகம்வரை யைம்பது கோடியோசனை யுயரமென்க.

(வி - ரை.) அதன்வகை: புவலோகம் பதினைந்து நூறாயிரம், சுவலோகம் எண்பத்தைந்து நூறாயிரம், மகாலோகம் இரண்டுகோடி, செனலோகம் எட்டுக்கோடி, தவலோகம் பன்னிரண்டுகோடி, சத்தியலோகம் பதினாறுகோடி, விட்டுணுலோகம் நாலுகோடி, உருத்திர

லோகம் ஆறுகோடி, அண்டகடாகங் கோடி; ஆக ஐம்பது கோடி யென்க. (௬0)

[கோபுர மிருக்குந் தலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

உரைத்தவித வுலகத்து ளொப்பிலிமுப் புரத்தினையு
மெரித்தவிறை யெரியாகி யிருவருறு மிகலினையும்
மரித்தருள்செ யமலனெலை நந்தைமுத லைந்தினையு
தரித்திணையைத் தரியாத தலமுடிவிற் றங்கியதே.

(இ - ள்.) இத் தன்மையாய்ச் சொல்லிய சிவலோகத்தில் ஒப்பில்லாதவனுந், திரிபுரத்தை யெரித்த இறைவனும், அழலுருவாகி யயனு மரியுந் தம்மிற் பொருந்து மாணவமாகிய மாறுபாட்டைக் கெடுத்து அவர்க்கருள் செய்யு நின்மலனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலுள் முடிவிடத்தில் நந்தைமுதலிய ஐந்து பசுக்களையுந் தாங்கி யொப்பற்ற கோபுரம் விளங்கும்.

(வி - ரை.) கோபுரம் - பசுப்புரை. (௬௧)

[சிவலோகத்தின் தன்மையைப் பதினெட்டுச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பரியன் புரிவளமு முரைவிரியி னடங்காது
செப்பரிய வதன்வளத்திற் சிறுதுரைப்பஞ் சிந்தைசெய்க
எப்பொருளுந் தானேயா யாவையினுந் தோயாத
வப்பொருளை யழுக்கொழிய வகத்துணர்ந்த வருந்தவனே.

(இ - ள்.) எல்லாப் பொருள்களுந் தானேயா யவற்றிற் சேராத அச்சிவத்தை மும்மலவழுக்கு நீங்க வுள்ளத்தி னுணர்ந்தவனே! ஒப்புரைத்தற்கரிய அவனது சிவலோகத்தின் வளங்களும் விரித்துச் சொல்லினும் அடங்காது. ஆயினுஞ் சொல்லுதற்கரிய அச் சிவலோகத்திற் சிறிது சொல்லுவாஞ் சிந்தைசெய்க!

(வி - ரை) உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (௬௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்

இரவியை நிகர்பல விரதமு மொருபா
லெழின்மட வரலிய ரியலிசை யொருபாற்
பரதமு முறைமுறை பயிலுந ரொருபாற்
படகமு முதலிய பறையொலி யொருபான்

மருமலர் விரவிய மரநிரை யொருபான்
மறைபயில் விரதியர் வளவன மொருபாற்
புரைவரை விரவிய புரிசைகள் பலபாற்
பொருவிலி வரைவிலி மருவிய புரமே.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாதவனும் மேருவை வில்லாகவுடைய இவனெழுந்தருளிய சிவலோகத்திற் சூரியப் பிரகாசம்போன்ற பல தேவர்க ளொருபாலும், அழகிய அரம்பையர்கள் பாடு மியலிசைக ளொருபாலும், பாதவிதிப்படி நடனஞ்செய்யு மரம்பையர்க ளொருபாலும், மணமருவிய மலர்களையுடைய மரத்தி னெழுங் கொருபாலும், வேதங்களை யோதும் விரதியர் நிறைந்த வளத்தையுடைய வனங்க ளொருபாலும், மலையையொத்து விளங்கிய மதில்கள் பல பாலிலும் விளங்கின. (கங)

நிலையொரு பதுசத நெடுமட மொருபா
னெடியன கொடுமணி நிகழொளி யொருபால்
விலையில நவமணி விரிதிணை யொருபால்
விழைவினர் விழைவன விளைநிதி யொருபா
லலைமலி புனனதி யணியுற லொருபா
லளிமுரல் குவளைக மலர்சுனை யொருபாற்
பொலன்முடி யமரர்கள் பொதுளிய தொருபாற்
பலியுரி யரையினன் மருவிய புரமே.

(இ - ள்.) புலித்தோலுடுத்த அரையுடையா னெழுந்தருளிய சிவலோகத்தி லுன்னதமான ஆயிரக்கான் மண்டப மொருபாலும், நீண்ட கொடியிற் கட்டும் விளங்கிய மணியோசை யொருபாலும், விலையில்லாத நவமணி குயிற்றிய திண்ணைக ளொருபாலும், விருப்பினையுடையவர்கள் விரும்புவனவாகிய நவமணிக ணிறைந்த சங்கநிதி பதுமநிதிக ளொருபாலும், அலைமலிந்த புனலையுடைய நதிக ளொருபாலும், வண்டுகண் முழங்கு நீலோற்பலம் விரிந்த தடாகங்க ளொருபாலும், பொன்முடி சூடிய தேவர்கள் கூடுமிடங்க ளொருபாலும் விளங்கின. (கச)

புதுவிரை மலர்கொடு புனைமனை யொருபாற்
பொறிமணி யவைகொடு புனைமனை யொருபான்
மதியென விதிவழி வனைமனை யொருபான்
மரகத வொளியின வனைவனை யொருபாற்
கதிரவ னொளிநிகர் கடிமனை யொருபாற்
கனகநன் மயமுறு கனமனை யொருபாற்

சதிவழி நடமிடு தகைமைய னிமையோர்
தலைமைய னிலவிய தனிநகர் தலமே.

(இ - ள்.) தாளவொத்தின்படி நடனஞ்செய்யும் பெருமையை யுடையவனுந் தேவர்க டேவனுகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளிய தனக்குத்தானே யொப்பாகிய சிவலோகத்தின் மணந்தங்கிய அன் றலர்ந்த மலரா லலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், தீப் பொறிபோன்ற மாணிக்கங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், சிற்பநூல் விதிப்படி செய்த சந்திரனைப்போன்ற மாளிகைக ளொருபாலும், ஒளியையுடைய மரகதத்தா லலங்கரிக்கப் பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், சூரியப் பிரகாசம்போன்ற காவலை யுடைய மாளிகைக ளொருபாலும், மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமான பெரிய மாளிகைக ளொருபாலும் விளங்கின. (கஒ)

கலிவிருத்தம்

ஒருபா லரிபோ லுடலார் சிலரே
யொருபா லவரே புலிபோ லுடையா
ரொருபா லுடையார் கரிபோ லுடலே
யொருபாற் பரிபோ லவரே யுடையார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தில் ஒருபாற் சிங்கம்போன்ற உருவ முடைய சிலரே ஒருபாற் புலிபோலவும், ஒருபால் யானைபோல வுருவமுடையவரே யொருபாற் குதிரையைப்போலவும் விளங்கினர்.

ஒருபா லுடலா னெனவே யுடையா
ரொருபா லுழைபோ லவரே யுடையா
ரொருபான் மயில்போ லுடையார் சிலரே
யொருபா லவரே குயில்போ லுடையார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தில் ஒருபால் ஆவைப்போல வுருவ முடையவரே யொருபான் மான்போல வுருவத்தையுடையவராயும், ஒருபால் மயில்போலுருவமுடைய சிலரே யொருபாற் குயில்போ லுருவமுடையவராயும் விளங்கினர். (கஎ)

சிலரே யொருவான் முகமே செறிவார்
சிலரே பலமா முகமே செறிவார்
சிலரே யொருதா ளுடனே செறிவார்
சிலரே பலதா ளுடனே செறிவார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்திற் சிலர் ஒளியுள்ள வொருமுகமே பொருந்துவார்கள். சிலர் பலமுகமே பொருந்துவார்கள். சிலர் ஒரு காலுடனே பொருந்துவார்கள். சிலர் பலகாலுடனே பொருந்துவார்கள்.

(வி - ரை.) ஏகாரங்கள் இசைநிறை. (கஅ)

சிலரே செவியும் பெரிதே செறிவார்
சிலர்பா லஃது மிலதே சிறிதுஞ்
சிலரே பலவா முருவஞ் செறிவார்
சிலர்தா மியல்பா முறுவஞ் செறிவார்.

(இ - ள்.) சிலர் பெரிய காதுகளையும் பொருந்துவார்கள். சிலரிடத்துச் சிறிதாயினும் அக்காது மிலதாயிற்று. சிலர் பலநிறம்பெறு முருவங்களைப் பொருந்துவார்கள். சில ரியல்பான உருவங்களைப் பொருந்துவார்கள்.

(வி-ரை.) 'செவியும்' என்னு மும்மையான் மற்றவங்கங்களுங் கொள்க. (கக)

விதமே பலவே விளையா டலினு
லிதமே யிதமே யிவர்பா லிவையு
மதிமே தையரே யழியா தவரே
பதமே பணிவார் பரமே சனையே.

(இ - ள்.) பேரறிவினராய் ஒருகாலத்துங் கெடாதவராய்ப் பரமேசன் பதம் பணிபவராதலிற் பலவகையான இவ்வுருவங்கள் யாவும் அப்பரமேசன் திருவிளையாட்டினால் நன்மைக்கெல்லா மேலான நன்மையாகவே அச்சிவலோகத்துள்ளாரிடத்துப் பொருந்தும். (௧00)

திணமே யுடையார் சிவனே வியதே
யெணமே யுடையா ரிடரே துமிலார்
கணமே யிவரே கரிசே துமிலார்
நணமேன் மையரே நலரே நலரே.

(இ-ள்.) பத்திவயிராக்கியத்தின் உறுதியை யுடையாரும், சிவபெருமானருளிய பணிவிடையினிடத்தே கருத்தினை யுடையாரும், மலநோய் சற்றுமில்லாதவரும், ஒரு குற்றமு மில்லாதவரும், யாவருஞ் சேரவிரும்பு மேன்மையினை யுடையாரும், மிகுந்த நலத்தினை யுடையாருமே அச் சிவலோகத்தில் கணங்களாவார். (௧0௧)

படிசேர் பலமே னியரே படருஞ்
சடைமா முடியார் தகுநீ றுடையார்
புடையே புயமு மொருநா லுடையா
ரடியா ரவரே கணநா யகரே.

(இ - ள்.) நற்குணமமைந்த பல திருவுருவங்களை யுடையா நம், படர்ந்த பெரிய சடைமுடியினை யுடையாரும், தகுதியான திரு நீற்றை யுடையாரும், பக்கத்திற் சதுர்ப்புயங்களை யுடையாரும், அடி மைத் தன்மையை யுடையாருமே அச் சிவலோகத்திற் கணநாதராய் விளங்கினர். (கo உ)

உடையார் விழியு மொருமூன் றினையு
முடையார் புலியி னுரியும் மரையி
னுடையார் மழுவு மொளிர்வே லினையு
மடியா ரவரே கணநா யகரே.

(இ - ள்.) மூன்று கண்களையு முடையாரும், அரையிற் புலித் தோலினையு முடையாரும், மழுவினையு மொளிர்கின்ற வேலினையு முடையாரும், அடியாராகியுங் - கணநாதராகியும் அச் சிவலோகத்து விளங்கினர். (கoங)

வேறு

ஆதியு மந்தமு மிலனவ னமரரு
மோதியும் வேதமு முணர்வரும் பெருமையன்
போதகன் வேதகன் பொருவில னிருமலன்
பாதபங் கயமுனு மவர்பலம் பகர்வமே.

(இ - ள்.) முதலுமீறு மில்லாதவன், தேவரும் எவ்வகையாலும் வேதமுமறிதற்கு அருமையான பெருமையினையுடையன், தன்னடி யருக்குத் தோன்றாத துணையாயிருந் துள்ளத்துணர்த்தும் போதகன், அவ்வடியர்களை மலத்தினின்றும் வேறுபடுத்துவோன், ஒப்பில்லாத வன், மலரகிதன், அவனது பாததாமரையைச் சிந்திக்கும் பெரியவ ரது பலத்தினைச் சொல்லுவாங் கேட்பாயாக !

(வி - ரை.) 'ஆதியு மந்தமு மிலன்' என்றார், "ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ் சோதியை" எனத் திருவாதவூரடிகளும் அரு ளிச்செய்தமை நோக்கி. (கoச)

உருவினு லுவமையு மொருவினர் மருவினர்
திருவினு ருருவினர் தெரிவைமார் செறியவே

முரவமே முதலவா மழலையு முரலவே
யிரவியா யிரமுநே ரிரதமே சரதமே.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் ஸ்ரீபாதத்தைச் சிந்திக்குஞ் சிவகணங்கள் தங்களுருவத்தினால் ஒப்பற்றவராகித் திருமகளைப்போலும் அழகினையுடையராகிய தெய்வப்பெண்கள் தங்களிடத்து நெருங்கிப் பணிவிடை செய்யவும், முரவமுதலிய வாச்சியங்கள் முழங்கவும், ஆயிரஞ் சூரியர் உதித்தாற்போலும் பிரகாசமுள்ள தேரினிடத்து மெய்ம்மையாகவே மருவி வாழ்ந்தனர்.

(வி - ரை.) மழலை - ஆகுபெயர். (௧0௫)

கொத்துலாங் குழலினார் குழலினேர் மொழியினார்
முத்துலா முறுவலார் முகையுநேர் முலையினார்
சித்தமுங் கவரவே சிலரவர் செயலுகந்
தெத்திறற் குறைவிலேமக் கெனவுமங் கிசைவரே.

(இ - ள்.) பூங்கொத்துலவுங் கூந்தலினை யுடையாரும், குழல்போலு மொழியினை யுடையாரும், முத்தைப்போ லொளிவிடு நகையினை யுடையாரும், அரும்புபோன்ற முலையினை யுடையாருமாகிய சில அரம்பையர் சித்தத்தையுங் கவர்தலினால் அச்செயலை விரும்பி யெமக்கு ஒன்றானுங் குறைவில்லையென்று அவர்கள் சொல்லவும் அச் சிவலோகத்துள்ளார் அவ்வாறு பொருந்துவார்கள். (௧0௬)

ஓதுவார் வேதமுஞ் சிலருரைக் குறுபய
னீதெனா வேதெனா வேகமாய் மோகமுங்
காதுவார் காதுவார் குழையினன் கழலுனும்
போதமே பூதியாய் வேறுளர் போகமே.

(இ - ள்.) காதில் ஒள்ளிய குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமான் ஸ்ரீபாதங்களைக் கருதுமறிவே யனுபூதியாய் மற்றைப் போகங்களை நினையாதவர் தனித்திருந்து மோகங்களைக் கெடுப்பார், வேதத்தினும் பொருந்தும் பயன் யாதெனக் கேட்குஞ் சிலர் வினாவிற்குப் பொருந்தும் பயனீதென்றும் விடை கூறுவார். (௧0௭)

முத்தனே முதல்வனே முடையுடற் பொறையறுத்
தத்தனே சிவபுரத் தடியரைச் செறியெனத்
துத்தியஞ் சொன்னமெய்த் தொண்டருந் துரிசறச்
சித்தமுஞ் சிவமுறச் செறிவரங் கரிதெனே.

(இ-ள்.) 'அடியார்க்கு முத்தியைக் கொடுப்பவனே! எப்பொருளுக்கு முதலாயுள்ளவனே! புலானுற்றத்தையுடைய உடற்பாரத்தைக் கெடுத்த அத்தனே! சிவலோகத்தின்க ணடியார்களை இருத்துவாய்' என்று துதிசெய்யு மெய்யடியாரும்: மலக்குற்ற நீங்கவும்,சித்த முஞ் சிவத்தைப் பொருந்தவும், அச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். அவர்களுக் கங்கு அரியது யாது? (கo.௪)

பொன்னிற முடையரும் புயனிற முடையரு
மின்னிற முடையரும் விரைமலர்க் கமலமு
மென்னிற முடையரு மெரிநிற முடையரும்
பன்னிற முடையரும் பவளமே னியருமே.

(இ - ள்.) பொன்போன்ற நிறமுடையாரும், மேகம்போன்ற நிறமுடையாரும், மின்போன்ற நிறமுடையாரும், மணம் விரிந்த வெண்டாமரை - செந்தாமரைபோன்ற நிறமுடையாரும், சூரியன் போன்ற நிறமுடையாரும், அக்கினிபோன்ற நிறமுடையாரும், பல நிறமுடையாரும், பவளம்போன்ற நிறமுடையாரும் அச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) என்னிறம் - இருள் நிறமென் றுரைப்பினும் அமையும். (கoரு)

[அச் சிவலோகத்திற் சிவபெருமான் எழுந்தருளுந் திருக்கோயிலின் தன்மையை ஆறுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

இத்தகைய விதமுறவே யெழிலுடைய சிவபுரிநள்
ளெல்லை வட்டம்
வித்தகற்கு விடையேறும் வேதியற்கு மந்திரந்தான்
வியந்த துங்கஞ்
சுத்தவொளிப் படிகமயஞ் சுடர்மணியாற் றமனியத்தாற்
றோரா ணுதி
யெத்தகைய வுறுப்பினையு மியற்றியிட விசைந்தவெழி
லியம்ப லாமே.

(இ - ள்.) இத்தன்மையான குணங்கள் பொருந்தும் அழகையுடைய சிவலோகத்தில் வட்டமாகிய நடுவெல்லையில் ஞானமே திருமேனியாக வுடையானும், இடபமேறும் வேதியனுமாகிய சிவனுக்கு யாவராலும் வியக்கப்பட்ட உயரமும் பரிசுத்த வொளியினையுடைய பளிங்குமயமும் பெற ஒள்ளிய நவமணிகளாலும், பொன்னினாலும்,

தோரணமுதலிய எல்லா அங்கங்களையுஞ் செய்வது தானே யமைந் திருக்கோயில் விளங்கிற்று. அதனழகு சொல்லு மளவன்று. (ககo

சுத்தவொளிப் படிகமயந் துளங்குமிளம் பிறைவிளங்கச்
சூடிச் சுடு
மத்தமலர்ச் சடைமுடியர் வரமுடையர் திரிநயனம்
வாய்த்து ளார்தங்
கைத்தலங்க ளொருநான்கிற் கனன்மழுவுந் திரிசிகையுங்
கதையும் வாளும்
வைத்துடைய கணநாதர் வரதனுக்குக் குணதிசைச்சந்
நிதியின் வாய்த்தார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தி லெழுந்தருளும் வரதனுக்குக் கீழ்த்திசைச் சந்நிதியில் பரிசுத்தமான வொளியினையுடைய பளிங்கு மயமாய் விளங்கும் இளம்பிறையை யொளிவிடச் சூடி ஊமத்தமலரை யணிந்த சடைமுடியாரும், வரங்கொடுக்குந் தகைமையுடையாரும், மூன்று கண்களை யுடையாரும், கரங்கள் நான்கினுங் கனல்போன்ற மழுவையுஞ்-சூலத்தையுந்-தண்டத்தையும் - வாளினையுந் தரித்தவரு மாகிய கணநாதர்கள் வாழ்ந்து பணிசெய்வார்கள். (கசக)

பரமசிவ மயமுணர்ந்த பாசுபதர் சைவர்கா
பாலர் பான்மை
விரதியர்மெய்த் தவரென்னு மவர்தாமு மேலுரைத்த
மேனி மேவி
விரவுவரத் திசைதன்னில் வியன்கமலத் தயன்றென்பால்
விரவ மெய்மைச்
சரசுவதி முனிவரர்க்குத் தலைமையவங் கிரரிவருஞ்
சார்வ ரங்கே.

(இ - ள்.) மேலாகிய சிவபெருமான் றன்மையை யுணர்ந்த பாசுபதரும், சைவரும், காபாலரும், முறைமையினையுடைய மாவிர தியரும், மெய்ம்மையான தவத்தினை யுடையருமான அவர்களு முன் சொன்ன சொரூபம் பெற்று அக் கீழ்த்திசைவாயிற் சந்நிதியிலிருந்து பணிசெய்வார்கள். தென்றிசைவாயிற் சந்நிதியிற் பெரிய தாமரை யில் வாழும் பிரமனிருந்து பணிசெய்ய அவனுடனுண்மைச் சரசு வதியு முனிவரர்க்குள் தலைமையான அங்கிராவும் அத்திசையிலிருந்து பணிசெய்வார்கள்.
(ககஉ)

செப்பியவத் தென்றிசையிற் கபிலாதி சித்தருமோ
செறிவர் யோக
தற்பரநற் சனகசனந் தரசெழுவா யெழுவருமெய்த்
தவருஞ் சார்வார்
மெய்ப்பொருளுக் கொப்பாகி வேந்தருமாய் மாயைக்கு
வினையை வென்று
பொய்ப்பொருளை மதியாத பூதேச ராதியர்மேல்
புடையிற் சார்வார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அத்தென்றிசையிற் கபிலராதியான சித்தர்களுங்கூடிப் பணிசெய்வர். அதுவல்லாமல் நன்மையான தற்பர யோகத்தையுடைய சனகர் சனந்தராதியான சத்தவிருடிகளு முன் மையான தவத்தினரும் பணிசெய்வர். சாரூபத்தைப் பெறலாம் மெய்ம்மைப்பொருளுக்கொப்பாகி மாயாவினைதங்கட்காசா யிருவினை யொப்புவந்து பொய்யாகிய உலகை மதியாத பூதங்கட் கதிபர் மேற் றிசைவாயிற் சந்நிதியிற் சார்ந்து பணிசெய்வர். (கக௫

அத்திசையிற் பிராமிதனை யாதியரே ழணங்கினரு
மவர்க ளோடே
பத்திரையைப் பார்ப்பதியை யெழுவாய வெண்மருமோ
படைக்க வல்ல
சத்திதரிக் குஞ்சண்டப் பிரசண்ட வயிரவர்க
டாமே லோரு
முத்தரத்திற் றிருமாலு முருத்திரரும் பருதியரு
முள்ளா ரன்றே.

(இ-ள்.) அம் மேற்றிசையில் அபிராமி முதலான சத்தமாதர்களும், அவர்களுடன் பத்திரை பார்ப்பதி முதலான அட்டகன்னியரும், எப்பொழுதும் படைக்கவல்ல ... சத்தியையுடைய சண்ட பிரசண்ட வயிரவராகிய மேலோரும் பணிசெய்வார்கள். வடதிசை வாயிற் சந்நிதியில் திருமாலும், பதினொருகோடி ருத்திரரும், பன்னிரண்டுகோடி சூரியரும் பணி செய்வார்கள். (க

அத்திசையி லெண்வசுக்க ளரமகளிர் காந்திருவ
ரியக்க ரல்லாச்
சித்தரியல் வித்தைதரர் சிறப்புடைய குய்யரழற்
சேடரென்னு
மித்தொகைய ரேயிசைவ ரின்னுமுள ரிணையிலியை
யிறைவன் றன்னை

வித்தகனை யுளத்திருத்தி விட்டாருந் தொட்டதுயர்
வேட்கை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) அவ் வடதிசையில் அட்டவசுக்களும், தெய்வமகளிரும், கந்திருவரும், இயக்கரும், அவர்களல்லாத சித்தர்களும், நல்லொழுக்கமுள்ள வித்தியாதாருஞ், சிறப்பினையுடைய குய்யகரும், அழல்போன்ற சேடருமாகிய இத்தொகுதியரும் பொருந்திப் பணி செய்வார்கள். அவரல்லாமல் ஒப்பில்லாதவனும், எப்பொருட்குமிறைவனுமான ஞானமூர்த்தியை யுள்ளத்தில் வைத்துத் தொன்றுதொட்டு வந்த சஞ்சித முதலிய துன்பங்களையும் ஆசைகளெல்லாவற்றையும் விட்ட பெரியவரு மவ்விடத்துள்ளார். (கசடு)

[சிவலோகத்திற் சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குந் தன்மையை
இந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையோர் தொழுதேத்த வாயிரக்கான் மண்டபத்து
ளிணையி லீசன்
முத்தனொரு முதலாகி மூவுலகாய்த் தழைத்தெழுந்து
மூவா மூர்த்தி
யத்தனா னணிகிளரு மரிபரித்த வாதனத்தி
னலரின் மீதே
வித்தகவே தகியுடனும் வீற்றிருப்பன் வினைப்பயனை
விளைக்க வேதான்.

(இ - ள்.) இப்பண்பினையுடையார் வணங்கித் துதிக்க ஆயிரக்கான் மண்டபத்து நடுவில் அழகினையுடைய சிங்கங்கள் தாங்கும் ஆசனத்து ஆயிர மிதழையுடைய தாமரைமலரின்மேல் முத்தனாகியும், ஒப்பற்ற முதன்மையாய் மூன்றுலகமாய்த் தழைத்தெழுந்து கெடாத மூர்த்தியாகிய அத்தனாகியும், அரனாகியும் விளங்கிய ஒப்பற்ற பரமேசன் அடியரைப் பக்குவப்படுத்துந் தன்மையையுடைய வேதகியாகிய பெருமாட்டியுடன் எழுந்தருளியிருப்பான் எவ்வுயிரு மிருவினைப்பயனை யனுபவிக்க. (கசசு)

கண்டகனுக்குக் காட்டாய கதிருதய மொருகோடி
கலந்த தென்ன
வெண்டனுக்குக் காட்டாய வெழிலுருவ மிசைந்திலங்க
விரைக்கு நீரும்
விண்டனுக்கு விளக்காய வெண்மதியும் விரவுசடை
முடிதன் மீதே

பண்டனுக்குப் பாடல்பயில் பறவையுறு மிதழிமுதற்
பரிக்க பாங்கால்.

(இ - ள்.) கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவமனைத்தினையுங் காட்டும் சூரியன் ஒருங்கே ஒருகோடி கலந்து உதயமானாற்போல மேலுமேலுஞ் சொல்லு மெண்களுக் கெடுத்துக்காட்டாகிய அழகினையுடைய திருவுருவம் பொருத்தமாய் விளங்கவும், மணமாகிய கங்கையும் ஆகாயவிளக்காகிய வெள்ளைமதியுங் கலந்த சடைமுடிமேற் பண்களுக்கொத்த இசைப்பாட்டைப் பாடும் வண்டுகள் பொருந்துங் கொன்றை முதலிய மலர்களைப் பாங்காய்த் தரிக்கவும். (கசஎ)

சுடர்மூன்றுங் கண்மூன்றாய்த் தொடர்ந்திலங்கக் குழை
துலங்கக் காதி [னோடு
விடர்மூன்று மிழித்தருளு மிளமுறுவன் முகமலரி
னிலங்க வெய்திற்
கடலுமிழும் விடமிடற்றிற் கலந்திலங்க மறிமழுவுங்
கையில் வைத்த
வடியடைவா ரிடாகல வமைத்தகரம் வரதகர
மபய வாங்கே.

(இ - ள்.) சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய முச்சுடரு முக்கண்ணா யமைந்து விளங்கவும், காதிற் குண்டலமுந் தோடும் விளங்கவுஞ், சஞ்சிதம்-பிராரத்தம்-ஆகாமியமாகிய முத்துயரமுங் கெடுத்தருளு மிளமையான புன்சிரிப்புத் திருமுகத்தாமரையில் விளங்கவும், கொடிதாய்க் கடலினின்றெழுந்த ஆலகாலவிடங் கண்டத்திற் சேர்ந்து விளங்கவும், திருக்காத்தின் மானு மழுவு மடியார்களுடைய பிறவிப் பிணி நீங்க அமைத்த அபயமும் வாதமும் பொருந்தவும். ()

[* இது முதல் மூன்று செய்யுளும் குளகம்.]

குங்குமத்தின் சந்தனத்தின் குழம்பேயோ திருநீற்றின்
கோல மல்கத்
துங்கவரை யிரண்டனைய தோளகலத் தலர்குவளைத்
தொடைய லேயோ
பங்கயத்திற் பயில்வானும் பாற்கடலிற் றுயில்வானும்
பழுத்த நாளின்
மங்கியிட வவரங்க மாலைகளுங் கண்டிகையும்
மலிய வாய்த்தே.

---

* "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்பர் தண்டியாசிரியரும், தனித்தனி முடிவது முத்தகம் - முத்தகச் செய்யுட் டனிநின்று முடியும்.

(இ - ள்.) குங்குமத்தாலுஞ் சந்தனத்தாலுஞ் சமைத்த குழம்பு தானோ வென்ன திருநீற்றுக்காப்பினழகு பெருகவும், உயர்ந்த இரண்டு மலையையொத்த தோட்பரப்பில் அணிந்த குவளைப் பூமாலை யோவென்ன தாமரையிலிருக்கும் பிரமனும்-பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்ட விட்டுணுவும் தன்னை னியமித்து முடித்தநா ளிறுதியில் அழிந்துவிட அவர் முழுவெலும்பாகிய அங்கமாலைகளும்-கண்டிகை மாலைகளும் மிகுந்து பெருகவும். (கககூ)

திருவரையிற் புலியதளுஞ் சிறந்திலங்க வுடைவாளுஞ்
செறிந்த கச்சும்
பரிபுரமு மிருவினையும் பறித்தருளென் றிருபதமும்
பற்றி யொற்றப்
பொருகழலுந் திருவடியிற் பொலிந்திலங்கப் புடைதொழு
புலன்க டம்மைப் [வார்
பருகியவ ருளத்தரிய பரமபல மளித்தொத்துப்
பாச மெல்லாம்.

(இ - ள்.) அரையினிடத்துப் புலித்தோலும் உடைவாளு நெருங்கிய வீரக்கச்சுஞ் சிறந்து விளங்கவும், நின்பால் வணங்குவார் ஐம்புலன்களைத் தன் வசப்படுத்தி அவருள்ளத்து அரியனவென் றெண்ணும் மேலான பலத்தைக் கொடுத்து எல்லாப் பாசங்களையும் கெடுத்து இருவினையு நீக்கி யருளென்று இரப்பனபோற் பரிபுரமும் பரல்கள் பொருகின்ற வீரக்கழலும் இரண்டு பாதங்களினும் பற்றி யொற்றவும் பொலிந்து விளங்கவும். (கஉ0)

[நந்தைமுதலிய பசுக்களின் தோற்றமுதலியவற்றை
எட்டுச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வீற்றிருக்கும் விமலனது சந்நிதியில் வெள்விடையும்
விளங்கு மந்த
வேற்றினய னந்தைமுத லிசைந்துறையு முயிர்க்கிரக்க
மெய்த்தி யீசன்
றேற்றுவிக்கப் பூதலத்திற் றேன்றியெழிற் பாற்கடலிற்
றுயரந் தன்னை
மாற்றிநிலன் வாழ்வார்க்கும் வரங்கொடுக்கும் பரமனருள்
வழியி னாலே.

(இ - ள்.) எழுந்தருளியிருக்கும் விமலனாகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் வெள்ளிய விடையேறும் விளங்கியிருக்கும்; அவ்விடை யேற்றின் பக்கத்தில் நந்தை முதலிய பசுக்கள் விரும்பியிருக்கும்;

அவைகளைச் சிவபெருமான் சிற்றுயிர்க்கிரங்கிப் பிறக்கும்படி செய்த லால் அழகினையுடைய பாற்கடலிற் பிறந் திவ்வுலகத்தில் வாழ்வார்க் குப் பரமனருளின்படி துன்பங்களைக் கெடுத்து வரங்களைக் கொடுக் கும். (௧௨௧)

நந்தைசுபத் திரைசுரபி நற்சுசிலை சுமனையென
நவின்ற நாம
மைந்தினுக்கு மறிகநிறங் காபிலமே கரிபவுரு
வணிகொள் வெண்மை
சுந்தரத்த தூமிரமே தாமிரமே யெனத்துணிந்து
நாமஞ் சொல்லி
வந்தனைசெய் தவற்றுதித்த விருமூன்று மாட்டிடுக
வரதற் கென்றும்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய பசுக்களைந்துக்கு நந்தை யென்றும், சுபத்திரை யென்றும், சுரபியென்றும், நல்ல சுசீலையென்றும், சுமனை யென்று நாமத்தை யறிக! அவற்றுள் நந்தை கபிலநிறம், சுபத்திரை கருமைநிறம், சுரபி அழகிய வெண்மைநிறம், சுசீலை சுந்தரமான தூமிரநிறம், சுமனை தாமிரநிறம் என்று நிச்சயித்து, அத னதன் பெயரைச் சொல்லிப் பூசைசெய்து அவற்றிலுண்டான பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம், கோரோசனையாகிய ஆறு பொருளை யும் வரதனாகிய சிவபெருமானுக்கு என்றும் அபிடேகஞ் செய்க! ()

வேதாவுங் கரியவனு மாவினது கோட்டடியின்
விளங்கி வாழ்வர்
கோதாவி முதற்றீர்த்தங் கோட்டினுதிச் சராசரமுங்
கூடி நிற்கு
மீதான சிரத்தமலன் விமலையத னடுநெற்றி
விசாக ஞெசி
மீதானந் தனிலதனுள் ஞசிதனி ஞகேசர்
விளங்கு வாரே.

(இ - ள்.) பிரமனும் திருமாலும் அப்பசுக்களின் கொம்பி னடியில் விளங்கி வாழ்வர்; கோதாவிரி முதலிய தீர்த்தங்களும், இயங்குதிணை நிலைத்திணையாகிய வுயிர்களுங் கொம்பு நுனியிற் கூடி நிற்கும்; மேலான சிரத்திற் சிவபெருமானும், நெற்றி நடுவிற் சத்தி யும், மூக்கு நுனியிற் சண்முகனும் மூக்குக்குள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் விளங்கி வாழ்வர்.

(வி-ரை.) கோதாவிரி என்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. ()

ஆசகல விருகன்ன நாப்பணச்சு வினிதேவ
ரமர்ந்து வாழ்வர்
தேசுடைய பரிதிமதி நயனத்திற் றந்தத்திற்
செறியும் வாயு
ஓசையுறு நாவதனில் வருணனுரை மகளோங்கூங்
கார நெஞ்சி
னேசமுற யமனியக்கர் கெண்டதலத் தெக்காளு
நிலவு வாரே.

(இ - ள்.) குற்ற நீங்கவே இரண்டு கன்ன நடுவில் அச்சுவினி தேவர்கள் விரும்பி வாழ்வார்கள். இரண்டு கண்களிடத் தொளியினை யுடைய சூரியனும் சந்திரனும், தந்தத்தில் வாயுவும் பொருந்தும். ஒலியுள்ள நாவில் வருணனும், உன்னதமான ஊங்காரத்தையுடைய நெஞ்சிற் கலைமகளும், மணிகளினிடத்தில் எமனு மியக்கரு மெக்கா லமும் அன்புடன் வாழ்வார்கள். (கஉச)

ஓட்டத்தி னுதயாத்த மனசந்தி யிவையுறையு
முறைவன் கண்டத்
திட்டுடைய விந்திரனே யிமிலிருப்ப ரருக்கரென
வியம்புந் தேவர்
வாட்டமிலாச் சாத்தியரே வாழ்வார்க ளுரமதனி
லனில வாயு
நீட்டியதா ளொருநான்கின் மருத்தென்பர் முழந்தாளி
னிலவு வாரே.

(இ - ள்.) உதட்டி னுதயாத்தமனத்துக்குரிய சந்தி தேவதை தங்கும். கழுத்திற் பெருமையுடைய இந்திர னிருப்பான். முரிப்பி லருக்க ரிருப்பர். மார்பிற் சோர்வில்லாத சாத்தியர் வாழ்வார்கள். நீட்டுகின்ற நான்கு காலி லனிலனுகிய வாயுவும், முழந்தாளில் மருத் துவரும் வாழ்வார்கள். (கஉ௫)

குரத்தினுதிப் பன்னகரே குடிகொள்வர் காந்திருவர்
குரத்தி னுப்ப
ணிருப்பரா மகளிர்கண மிவரெல்லா மேற்குரத்தின்
முதுகி னெல்லை
யுருத்திரரே சந்துதொறு முறைவார்கள் வசுதேவர்
பிதிர்க்க ளோங்கிப்
பருத்தவரைப் பலகைதனிற் பகத்துறைவ ரெழுமாதர்
பரிவு கூர்ந்தே.

(இ - ள்.) காற்குளம்பு நுனியில் நாகர்கள் குடியாக வாழ்வார்கள். அக் குளம்பு நடுவிற் கந்திருவர் தங்குவார்கள். அக் குளம்பின் மேலிடத்தி லரம்பையரும், முதுகிடத்தி லுருத்திரருஞ், சந்துகடோறும் அட்டவசுக்களுந் தங்குவார்கள். உயர்ந்து பருத்த வரைப் பரப்பிற் பிதிர்தேவதைகளும், யோனியிற் சத்தமாதர்களு மின்பமிகுந்து வாழ்வார்கள். (கஉசு)

திருமகளே யபானத்தி னுகேச ரடிவாலிற்
சிறந்து வாழ்வ
ரிரவியொளி வாலின்மயி ரிலங்கியிடுஞ் சுரநதிதா
னேயு நீரின்
வரமுடைய யமுனைமய மதுதன்னின் மாதவர்க
ளுரோமம் வாழ்வ
ருரமுடைய பூதேவி யுதரத்திற் பயோதரத்தி
னுததி யெல்லாம்.

(இ - ள்.) குதமாகிய அபானத்திற் றிருமகளும், வாலில் நாகாதிபரும் சிறந்து வாழ்வார்கள். பூளியுள்ள வாலுரோமத்தி லாதித்கன் விளங்கியிருப்பன். கோசலத்தி லாகாயகங்கை பொருந்தும். கோமயத்திற் பெருமையுடைய யமுனாநதி பொருந்தும். உரோமங்களில் மாதவர்கள் வாழ்வார்கள். வயிற்றி லாற்றலுள்ள பூமிதேவியுங், கொங்கையி லெல்லாக் கடலும் பொருந்தும்.

(வி-ரை.) கோமயமென்பது முதற்குறைந்து நின்றது. (கஉஎ)

சடாத்தி னிதயத்திற் றழைத்தமுக மதுதன்னிற்
றங்கு மங்கி
கடனுடனே காருகபத் தியமெழுவா யொருமூன்றுங்
கடின வேள்வி
யுடலுறுசுக் கிலந்தனினு முறையுமக வினையனைத்து
முறுப்புத் தோறுந்
திடமுறுகற் புடைமடவார் செறிந்திருப்ப ரிம்முறையைச்
சிந்தை செய்தே.

(இ - ள்.) வயிற்றில் - காருகபத்தியமும், இதயத்தில் - ஆகவனீயமும், முகத்தில் - தக்கணாக்கினியுமாகிய மூன்று அக்கினியும் பொருந்தும். கடினமான எலும்பினிடத்து முடலுட் பொருந்திய சுக்கிலத்தினிடத்தும் யாகத்தொழிலின் முழுமையும் பொருந்தும். எல்லா அங்கங்கடோறும் கலங்கா நிலைமையுள்ள கற்புடைய் மட-

வார்கள் பொருந்தி யிருப்பார்கள். ஆதலா லிம்முறைமையைத் தியா னஞ் செய்து.

(வி-ரை.) 'அங்கி, கடனுடனே காருகபத் தியமெழுவா யொரு மூன்றும்' என்பதை "மூன்றுவகைக் குறித்த மூத்தீ" என்புழி நச்சி னார்க்கினியர் கூறலானு முணர்க. (கஉஅ)

[பசுக்களை யோம்பலால் வரும் நன்மையையும், ஓம்பாமையால் வருந் தீமையையும் எழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

ஆக்கடமை யியக்கிடினு மார்வங் கூர்ந்தே
யங்கையினிற் பலாசந்தண் டாலே மெல்ல
வோக்கியுடற் கொறுப்பறவே யொற்றி யொற்றிக்
கெச்சநெறி கெச்சநெறி யென்றே யோதும்
வாக்கியரே சிவபுரியின் வரத்தை யுற்று
மலரிரதத் தமலனென மகிழ்ந்து வாழ்வர்
தீக்குழியைச் சேறிவார்கள் கருணை யின்றிச்
சினத்ததட்டி யடித்தொறுக்குஞ் சிறியார் தாமே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை மேய்க்கினும் ஆசைமிகுந்த அழகிய கையிலுள்ள புனமுருக்கங் கோலால் வருத்தநீங்க மெல்ல வொற்றி யொற்றிப் பொருந்தாம லெறிந்து கெச்சநெறி கெச்சநெறி யென்று சொல்லு மேன்மைச்சொல்லை யுடையவரே சிவலோகத்திற் சிறப் பினைப் பொருந்தி மலரானிறைந்த விமானத்தில் நின்மலனைப்போல மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்கள். அதுவல்லாமல் இரக்கமில்லாமற் கோபி த்து வன்சொல்லா லதட்டி யடித்து வருத்து மறிவில்லாத சிறி யோர் தீக்குழியாகிய நரகத்திற் றங்குவார்கள். (கஉகூ)

கலிவிருத்தம்

அரனரி யொருமுவ ரமரேசன் மருமானு
மொருவாம லுறைவார்க ளுமையாதி மடவாரு
மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவி னுடலர்வ
மொருவாது வழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரே.

(இ - ள்.) அரன் - அரி - அயன் ஆகிய முத்தேவரும் இந்திர னும், அவன்வழித் தோன்று மற்றைத் தேவரும், உமாதேவி முத லான பெண்களும், அருமையான அந்தணர்களும் அப்பசுவின் உட லில் நீங்காமல் வாசஞ் செய்வார்கள். ஆதலால், அப்பசுவி னுடலி லாசையால் நீங்காமற் பூசை செய்வோர்கள் உயர்வா யிருப்பார்கள்.

பரியாது பகையாளர் பணியாது பழியாள
ரெரிவாய நிரைவீழு மெளியார்க ளரியார்கள்
பரிவார்கள் பணிவார்கள் பதமீது பரமான
வரிதாய சிவலோக மெளிதாக வடைவாரே.

(இ - ள்.) அப்பசுக்களை யோம்பாமலுந் தொழாமலு மிருக்கிற பழியாளராகிய பகையாளர்கள் தீவாய்நரகத்தில் விழுதற் கெளியராயும், அந்நரகத்தினின்றுங் கரையேறுதற் கரியராயும் பொருந்துவர். அவற்றை யோம்புவோரும், பாதங்களிற் றொழுவோர்களு மேலான அருமையாகிய சிவலோகத்தை யெளிதாகப் பொருந்துவர்.

வேறு

வலஞ்செய் தாக்களை வாழ்த்தி வணங்கியே
நலஞ்செய் தார்புல்லு நாவிற் கொடுத்துடல்
விலங்கை விட்டும் விமலன் புரத்துளே
இலங்கிச் சுற்றத் தொடுமிருப் பார்களே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்கட்குப் புற்களை நாவிற் கொடுத்து வலஞ்செய்து வாழ்த்தி வணங்கிப் பூசை செய்வோர் யாக்கைக்கு விலங்காகிய இருவினைகளை நீங்கியும், அச் சிவலோகத்திற் சுற்றத்தாரோடும் விளங்கி யிருப்பார். (கக௨)

பருகி னார்கபி லைத்திகழ் பாலினை
எரிவ ரேயெரி வாய்நிர யத்தெழிற்
பரம னுக்கபி டேகமும் பண்ணினர்
விரவு வார்கள் விமலன் புரத்துளே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களின் விளங்கிய பாலினைப் புசித்தோர் தீவாய் நரகத் தெரிவர். அப் பாலை யழகாகிய சிவபெருமானுக்கு அபிடேகமுஞ் செய்தோர் அத் திருமல னுலகத்தினுட் சேர்வர். (ககக)

தீண்டப் பாவங்க டேய்ந்தறு நல்வினை
ஈண்டும் புற்றனை யீய விரங்கியே
வேண்டு நற்பொருள் வேறிலை யானலாற்
காண்ட கைப்பொரு டானுங் கருதினே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை கையாற் றீண்டினவுடன் எல்லாப் பாவங்களுங் குறைந்து கெடும். மனமிரங்கிப் புல்லைக் கொடுத்தவுடன் நல்வினையாலாகிய புண்ணியங்க ளெல்லாம் பொருந்தும். ஆதலா லெண்ணுங் காலத்தில் யாவரும் விரும்பும் நன்மையான

பொருளுங், காணுந் தகுதியையுடைய பொருளும் அப் பசுக்க ளல்லது வேறில்லை. (கடச)

இங்கு மின்சுவை யீயு மிறைஞ்சுவார்க்
கங்கு மின்ப மடைகைக்குக் காரணம்
பொங்கு தண்புன லுண்டுபுற் றின்றுநன்
மங்க லந்தருங் கோவெனும் வான்பொருள்.

(இ - ள்.) பொலிவாகிய குளிர்ச்சியினையுடைய நீரைப் பருகிப் புல்லைத் தின்று யாவருக்கு நல்ல மங்களங்களைக் கொடுக்கும் பசுக்களென்று சொல்லப்படும் பெருமையினையுடைய பொருள் தொழுது பூசிப்போர்க் கிவ்வுலகில் இனிமையான சுவையையுடைய பால் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும்; அவை யல்லாமல் அச் சிவலோகத்தில் நித்தியானந்தம் பெறுகைக்குங் காரணமாகும். (கடரு)

[பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில் கட்டி யலங்கரிக்குந் தன்மையை ஒன்பது செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

இட்டி காதியிற் சாலை யியற்றுக
விட்டு வாய்தனும் பூருவ மேவவே
குட்டி கைப்புற நான்கினுங் கோலுக
விட்ட தேவர்க் கிசைந்த விடங்களே.

(இ - ள்.) கீழ்த்திசையில் வாயில் பொருந்தவிட்டுச் செங்கல் முதலியவற்றா லான் கொட்டிலாகிய கோபுரத்தைச் செய்க! அக் கொட்டிலிற் சிறிய சுவர்ப்புறத்து நாற்றிசையிலும் பொருத்தமான தேவர்கட் கிசைந்த இடங்களை வளைக்க! (கடசு)

கொற்ற வைக்குறு கோட்டமும் பூருவஞ்
சொற்ற வைந்திற்குந் தொக்கிடந் தக்கண
மொற்றைக் கொம்பனுக் குன்னத மேற்றிசை
பற்றைச் சோமற்கு நந்திக்கு மற்றிடம்.

(இ - ள்.) கோபுரமாகிய ஆன்கொட்டிற்குக் கீழ்த்திசையில் துர்க்கைக்குப் பொருந்திய கோயிலும், தென்திசையின் முன் சொல்லிய வைந்திற்குந் தொகுத்த இடமும், மேற்றிசையிற் கணபதிக் குன்னதமான கோயிலும், வடதிசையிற் சந்திரனுக்கு நந்திக்குங் கோயிலுஞ் செய்க!

(வி - ரை.) முன்சொல்லிய ஐந்தாவன: பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் என்க. இப்பெற்றி நோக்கியே ஆளுடைய அரசும் 'ஆவினுக்கருங்கல மரனஞ்சாடுதல்' என்றருளிச் செய்வர்.

பூர்வ வாய்தற் புறத்திரு பாகத்து
மார்வங் கூர விருவரை யாக்குக
வார பாலகர் நந்திமா காளரை
யேரு றச்செய்க மீதுவெள் ளேற்றையே.

(இ - ள்.) கீழை வாய்தலிற் கடுத்த இருபக்கத்திலு நந்தி மாகாளரென்று சொல்லுந் துவாரபால ரிருவரையு மனவிருப்ப மிகும்படி பிரதிட்டை செய்க! திருமதிலின்மேல் வெள்ளிய இடங்களை யழகாகச் செய்க! (கந-அ)

உத்த மத்த நதியின்மண் ணோடைமண்
வித்த கத்தநல் வில்லத் தடியின்மண்
பொத்தைப் புற்றின்மண் போதியின் கிழ்மணொன்
றித்த கைத்தநற் கவ்வியத் தேய்க்கவே.

(இ - ள்.) உத்தமமான நதி மிருத்திகை, ஓடைமிருத்திகை, வித்தகத்தன்மையையுடைய நல்ல வில்வத்தடி மிருத்திகை, மலையை யொத்த புற்று மிருத்திகை, அரசடி மிருத்திகை என்று சொல்லும் இத்தகுதியையுடையனவற்றை நல்ல கௌவியத்தா லிசைவிக்க! ()

குயிற்றி முன்சொன்ன கோல மனைத்தையும்
பயிற்றி யாங்கவர்க் கெய்தநற் பால்களின்
முயற்சி யோடய னரியர் மூவர்க்கு
மயர்ச்சி தீரவுள் ளர்ச்சனை யாக்கவே.

(இ - ள்.) முன்சொன்ன மிருத்திகையாலும் கௌவியத்தா லும் எல்லா அழகும் பொருந்த அவ்வான்கொட்டிலைச் செய்து, விதிப்படி அயன்-அரி-அரனாகிய முத்தேவருக்கும் அவரவர்க்குரியபடி நல்ல இடங்களிலே தாபித்துச் சோர்வு பொருந்தாமல் அருச்சிக்க! ()

கற்றி னங்களுந் தங்கிடங் கட்டுக
மற்றி டங்குழக் கன்றுகள் வைகவு
முற்ற நோய்க ளொடுங்கு மிடங்களு
முற்று மாசெய்க முற்று முயற்சியால்.

(இ - ள்.) ஆகமத்திற் சொல்லி முடிந்த வழப்பால் முதிர்ந்த கன்றுக் கூட்டங்கள் தங்கு மிடங்களுங் கட்டுக! இளங்கன்றுகள் தங் கும் வேறிடங்களும், அப் பசுக்கள் முதலியவற்றைப் பொருந்திய நோய்கள் நீங்கு மிடங்களுங் குறைவின்றிச் செய்க!

(வி - ரை.) 'முற்றுமா' என்புழி றுவ்வீறு தொகுத்தல் பெற் றது; இதனைக் "கற்றவாகடவேன்" என்புழிக் கற்றவாறு எனப்

பொருள் கொண்டு றவ்வீறு தொகுத்தலாகக் கொள்வர் பேராசிரிய ரும். (கசக)

செய்க வேறிடஞ் சீர்மைய தாகவே
வெய்ய நோய்கள் விரவிடி லாக்களைப்
பைய வங்க ணுறுகணைப் பாற்றுக
மைய நீர மருந்து மருத்தியே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களைக் கொடுமையான நோய் பொருந்தினு வழலாக வேறிடத்தைச் செய்து அதிற் கட்டுக ! அப் பசுக்களின் மயக்க நோய்தீர மருந்து கொடுத்து விரைவில்லாமல் அவ்விடத்துப் பொருந்து நோய் தீர்க்க ! (கசஉ)

கண்ணி வாய்தனு நாற்றிசை காணவே
பண்ணிக் கோமயம் பற்றுக நீற்றினாற்
றிண்ணி தாகவுஞ் சோதனை செய்தபி
னண்ணி டாமன் மசகமு நாடொறும்.

(இ - ள்.) நோய் தீரச் செய்த ஆன்கொட்டிற்கு நாற்றிசையி லும் வாயில்கள் விதிப்படி கருதிச்செய்து, சுண்ணநீற்று லழகாக நீவுதல் செய்து, அதன்பின்பு தினந்தோறுங் கொசுகுகளும் பொ ருந்தாமற் கோமயங்களை நீக்குக !

(வி - ரை.) 'மசகமும்' என்ற வும்மையாற் புழுவும் ஈயுமா மென்க. (கசங)

தூபந் தன்னைத் துதைக்க துலங்கவே
தீபந் தானுஞ் சிறக்கச் செறிக்கநற்
பூவி னாற்றொடை யெங்கணும் பூட்டுக
கோவி னைப்புகச் செய்க குறிப்பொடே.

(இ-ள்.) அக் கொட்டிலில் அகிற் றூபங்களை விளங்க நிறைக்க! தீபங்களையும் விளங்க நிறைக்க! மங்கல மலராற் கட்டிய மாலைகளை யெவ்விடத்துந் தூக்குக! பின்பு எண்ணத்துட னப்பசுக்களை யுட் புகுத்துக! (கசச)

[பசுவைக் கொட்டிலிற் புகுவிக்குந் தன்மையை யுணர்த்துகின்றார்.]

சொல்லி மெல்லச் சுவத்தி யெனுஞ்சொலை
மெல்ல மெல்லச் செலுத்துக மேவிட

வல்லி தாம்வளைப் பாயலும் வாய்க்கவே
நல்ல புல்லுங் கொடுக்க நயத்தொடே.

(இ - ள்.) 'சுவத்தி' என்று சொல்லும் வாக்கியத்தை மெல்லச் சொல்லிக் கொட்டிலிற் பையப் பையப் போக்குக! வலிமையான வள்ளைக்கொடியாற் செய்த பாயும் தகுதியாகச் செய்க! அன்புடனல்ல அறுகம்புல்லையு மிசைவிக்க!

(வி - ரை.) 'சுவத்தி' என்பது மங்கலமொழி; வடசொல். ()

[பசுவைப் பூசிக்கு முறையை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆட்டி மஞ்சன மட்டமி தோறும்பூச்
சூட்டி யோதன மாதியுந் தோயமு
மூட்டி யாக்களை யோகை யுறுத்துக
காட்டித் தூபமுந் தீபமுங் காதலால்.

(இ - ள்.) ஆதரவா லட்டமிதோறு மஞ்சனங்கொண் டபிடேகஞ் செய்து, பூவா லருச்சித்துத், தூபமுந் தீபமுங் காட்டி, அன்ன முதலிய நிவேதனமுந் தண்ணீரு மூட்டி, அப் பசுக்களை யுவகை பொருத்துக! (கசுசு)

[பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில் கட்டினவர் பெறும் பயனை நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

சாலை யானினந் தங்கச் சமைத்தவர்
கால காலன் புரத்தைக் கலப்பர்தா
மேல வேண்டிய யாவையு மின்புறும்
வேலை வெங்கதி ரோற்கும் விதித்ததே.

(இ - ள்.) பசுவினினம் வசிக்கக் கொட்டிலைச் செய்தவர்கள்: வெவ்விய சூரியனுக்கு விதித்த காலம் வரையு மின்பம் பொருந்து மெல்லாப் போகங்களும் விரும்பியபடி புசிக்கச் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். (கசுஎ)

முடிய நாளு முகுந்தன் புரத்தினை
யடைவர் மற்றைய நாளும் புரிகளும்
வடவ ரைக்கண் மருவிக் குருவெனும்
படியைப் பற்றிப்பின் பாரதம் பற்றுவார்.

(இ - ள்.) முன் வரையறுத்த நாளு முடிவாகப் பின்பு திருமால் பிரம னிந்திரன் முதலியோ ருலகத்தில் அப்போகந் துய்த்துப்,

பின்பு மேருவரையைச் சேர்ந்து குருகண்டத்தில் வந்து அப்பயன் நுகர்ந்து, பின்பு பாரத கண்டத்திற் பிறப்பார்கள். (கசஅ)

பண்டை வாதனைப் பாங்குற வோங்கிப்
மண்ட பத்தை வகுப்பர் வரமுற
மண்டு காதலி ஞானினம் வைகவே
யண்டர் நாயகற் கர்ச்சனை யாகவே.

(இ - ள்.) பழைய வாசனையி னுரிமை பொருந்த நிறைந்த ஆதரவால் அப் பாரத கண்டத்திற் கோவினங்கள் தங்கவுந் தேவதேவனாகிய சிவபெருமானுக் கருச்சனை நடக்கவு முன்னதமான மண்டபங்களை மேன்மையாகப் பொருத்துக! (கசக)

ஆட்டிப் பான்முத லேந்து மரன்முடிக்
கூட்டிப் பாயத மன்பர்க்கு மோகையி
னூட்டி முன்னைய வூன முலகினுட்
டோட்ட றச்சிவ மாகத் தெருள்வரே.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருமுடிக்குப் பசுவின் பால் முதலியவற்றை யபிடேகஞ் செய்து, உவகையினு லடியார்களுக்குப் பாயசத்துட னமுதூட்டிப், பழைய சஞ்சித முதலிய குற்றங்களை யோட்டி, உலகினுள்ள வாஞ்சை நீங்கச் சிவசாயுச்சியம் பெற்று விளங்குவர். (கரு0)

[பசுவைக் காக்கும்படி செய்த அரச னடையும் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க டம்மை யருமறை நான்முறை
காக்க காக்கி லாரையக் காசினி
காக்குங் காவலன் காய்ந்துகாப் பித்திடி
னேக்கி யேசிவ லோகத் துறைவனே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை யரிய வேதநூல் விதிப்படி யுலகினுள்ளார் காக்கக்கடவர்! அப்படிக் காவாதவர்களை யவ்வுலகத்தைக் காக்கு மரசன் கோபித்துக் காக்கும்படி செய்தாற் சிவலோகத் துயர்ந்து வாழ்வான். (கருக)

[அரசன் தண்டியாலுற் பசுவைக் காவாதா ரடையும் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

காக்கி லாரையுங் காக்கு மவரையு
நோக்கு நாடொறு நோக்கில ளுகினுங்

காக்கி லாரைக் கடிகில னாகினுந்
தீக்குக் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வனே.

(இ - ள்.) பசுவைக் காவாதவரையுங் காப்பவரையு மீசன் காடோறும் பார்ப்பான். அபபடிப் பாராதவனா யிருந்தாலும், அப்பசுவைக் காவாதாரைத் தண்டியாதவனாயிருந்தாலும், அக்கினிக்கு விறகு பொருத்தமா யிருப்பதுபோல் தீக்குழி நரகத்திற்குப் பொருத்தமாய்ச் சேர்வான். (கடு)

[பசுவைக் கால மறிந்து காக்குந் திற மிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

தழைத்த சோலைத் தடத்தி னடத்துக
பழுத்த வேனிற் பருவத்தி லாக்களை
மழைக்கு மாமலைச் சாரல் வனத்திடை
யொழிக்க வச்ச முறுத்து முழுவையே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை முதுவேனிற் காலத்திற் குளிர்ச்சியுள்ள பெரியமலைப் பக்கமாகிய காட்டினிடத்துத் தழைத்திருக்குஞ் சோலைப் பரப்பில் மேய்க்க! அதுவல்லாமல் அவற்றைக் கொல்ல வரும் புலியைக் கெடுக்க!

(வி-ரை.) முதுவேனில் என்பது ஆனி, ஆடி எனக் கொள்க.

இமத்தில் வெய்யில் வெளியி லியக்குக
அமைக்க மற்றும் பருவத் தலலறத்
தமக்கு நல்லன தாமறி வார்கடாஞ்
சமைக்க நல்லன சாருந் தகையெலாம்.

(இ - ள்.) தமக்கு நல்வினை யிவையென் றறியு மறிவுடையோர்கள் அப் பசுக்களை முன்பனி பின்பனியாகிய காலத்திற் சூரிய கிரணம் பரந்த வெளிப்பரப்பில் மேய்க்க! மற்றைக் கார்காலமுதலிய காலங்களிலுந் துன்ப நீங்கத்தக்க இடங்களில் மேய்க்க! அதுவல்லாமல் நன்மை பொருந்துந் தகுதியான தொழில்களை யெல்லாஞ் செய்க! (கடுச)

[பசுவைக் காப்பாரும், காவாதாரும் அடையும் பலனை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க டம்மை யலலற வன்புடன்
காக்குங் காவலர் செய்த கடுவினை
போக்கித் தேசன் புரத்தி லிருந்துவர்
வாக்கி னுரை யாத மகிழ்ச்சியே.

(இ-ள்.) அப் பசுக்களைத் துன்ப நீக்க ஆதரவோடு காத்தளிக்கும் அரசர் தாங்கள் செய்த தீவினைகளைக் கெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வாக்கினாற் சொல்லவொண்ணாத ஆனந்த மனுபவிப்பார்கள்.

ஆக்க எல்ல லறவளி யார்களும்
பூக்க ளாற்புரி யார்களும் பூசனை
காக்கி லாருங் கசிந்து கடும்பிணி
தீக்குக் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வரே.

(இ-ள்.) அப் பசுக்களைத் துன்பம் நீங்கக் காவாதவரும், மலரால் அருச்சனை செய்யாதவரும், கடுமையான நோய் வந்தால் உள்ளமுருகித் தீராதவரும், அக்கினிக்கு விறகு உரிமைபோல் தீக்குழியான நரகத்துக் குரிமை யாவார்கள். (கஙுசு)

[ஆவுரிஞ்சுதறி நட்டவரும், கோதானஞ் செய்தவரும் அடையும் பலனை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆவு ரிஞ்சுகன் றூட்டிய வன்பினர்
கோவி னைப்பர மற்குக் கொடுத்தவர்
தேவ தேவன் புரத்திற் றிளைப்பர்கள்
நாவி னாலுரை யாத நலத்தையே.

(இ-ள்.) பசுக்கள் தினவுக்கு உரிஞ்சுங் கற்றூணை மந்தை முதலிய இடங்களில் ஆதரவாய் நட்டவர்களும், பசுக்களைச் சிவபெருமானுக்குத் தானங் கொடுத்தவர்களும், தேவதேவன் வாழும் சிவலோகத்தில் வாக்காற் சொல்லவொண்ணாத நிரதிசயானந்தம் அனுபவிப்பார்கள். (கஙுஎ)

கொடுத்துச் சங்காற் கன்பொடு கோதன
மெடுத்து முய்யக்கொள் ளென்றுமு னேத்தினர்
விடுத்து முன்செய்த தீய வினைவிதம்
விடைக்குப் பாகன் புலத்தினை மேவியே.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுக்கு அன்பாய்ப் பசுக்களைக் கொடுத்து 'யானுய்யும்வண்ணம் அங்கீகரித்துக்கொள்' என்று சந்நிதிமுன்பு நின்று துதித்தவர்கள்: முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் திறங்களை நீக்கி விடையி லெழுந்தருளும் அப்பெருமா னுலகத்திற் றங்கி. ()

ஒப்பில் போக மருந்தி யுறைவர்கள்
கற்ப மும்பதி னாயிரங் காணவே

யிப்ப லத்தினை யெய்துவ ரானினைத்
தப்பில் போதகன் பாலளித் தாருமே.

(இ - ள்.) பதினுயிரம் பிரமகற்ப மொப்பில்லாத போகங்களை யனுபவித் துறைவார்கள். குற்றமில்லாத ஆசிரியனிடத்தில் அப் பசுக்களைக் கொடுத்தவர்களு மிக்தப் பலன்களைப் பொருந்துவார்கள்.

[சிவபெருமானுக்கு ஆனேறு தானஞ் செய்தவ ரடையும் பலனை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்ருர்.]

ஊன மற்ற வுறுப்புறு மொள்ளிய
வான லேற்றை யரனது சந்நிதித்
தானஞ் செய்க சமைத்த வணியுடன்
கான மாடி புரத்துறுங் காதலார்.

(இ-ள்.) மா லயன் மாண்ட மயானத்தி லாடிய சிவபெருமான் உலகத்தில் வாழுங் காதலையுடையவர் அவன் சந்நிதியிற் குற்றமில் லாத அவயவங்களையுடைய நல்ல வொளிபெற்ற ஆனேற்றைத் தானஞ்செய்க! (கசுo)

உற்ற பெற்றத் துரோமத்தி னொன்றற்கு
மற்றைத் தேவர் வருடமொ ராயிரம்
பெற்ற வந்தப் புரத்திற் பெறுவர்கண்
முற்ற வேறறு வாரறு மோகமே.

(இ - ள்.) தானஞ்செய்து பொருந்திய ஆனேற்றின் உரோம மொன்றுக்குத் தான் பெற்ற அச் சிவலோகத்தில் ஆயிரந் தேவவரு டம் போகந் துய்ப்பார்கள். அப்போகந் துய்த்து முடியவே மோக நீங்கி யொப்பில்லாதவ ராவார்கள். (கசுக)

[சிவபெருமானது பசு நிரைகளில் ஆனேறும் பசுவுந் தானஞ் செய்துவிட்டவ ரடையும் பலனை யுணர்த்துகின்ருர்.]

இத்த கைத்த பலத்தினை யெய்துவர்
வித்த கத்த விடையுமோர் தேனுவு
நித்த ளுக்க னிரையி னிறுத்தினு
ருத்த ரப்பிர சைப்பலத் தோடுமே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது பசு நிரைகளில் நல்ல ஆனேறு மொப்பற்ற பசுவுந் தானஞ்செய்து நிறுத்தினவர்கள் மேன்மேலும் புத்திர பவித்திரரோடு இத்தன்மையவென்று முற்கூறிய பலன் களைப் பெறுவார்கள். (கசுஉ)

[ஆனேறு முதலியவற்றிற்கு வருத்தஞ் செய்தவரை அரசன் தண்டஞ் செய்தலாலும் செய்யாமையாலும் வருவன வற்றை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இடப மூருந ரெய்துவர் வெய்யதீக்
கடிக மன்னவன் காய்ந்த வரத்தினு
னடைவன் மேலை யமருல கந்தனைத்
தடைசெய் யாமன்னன் றீக்குழிச் சார்வனே.

(இ - ள்.) வாகனமாக ஏறி யிடபங்களைச் செலுத்துகிறவர்கள் வெவ்விய நிரயகத்தைச் சேர்வார்கள். ஆதலால், அவற்றிலேறிச் செலுத்தாது மன்னவ னொறுத்தல் செய்க! அத்தன்மையி னொறுத்த சிறப்பினையுடைய அம் மன்னவன் மேலாகிய தேவலோகத்தினைச் சேர்வான். அவ்விடப மூருதலைத் தடைபடுத்தாத மன்னவன் றீக்குழி நரகத்தைச் சேர்வான். (கசுஙு)

பாவ காரிகள் வந்தைப் பசுவினைச்
சேவு யர்த்த சிவனிட பத்தினைக்
காவு விக்கிற் கனத்தையக் காசினிக்
காவ லாள னவரையுங் காய்கவே.

(இ-ள்.) பாவ ஆன்மாக்கள் மலட்டுப்பசுவையாயினும், விடைக் கொடியையுடைய சிவபெருமானது இடபங்களையாயினும், பாரமான பண்டங்களைச் சுமக்கும்படி செய்வித்தால் அப் பாவிகளையும் அவ் வுலகத் தரசன் தண்டனை செய்க! (கசுச)

காய்ந்த மன்னன் கடிய வினையினைத்
தீர்ந்து சேர்வன் சிவபுரந் திண்ணமே
யோர்ந்தொ றுப்பவர் தம்மை யொறுமனன்
கூர்ந்த தீநிர யக்குழி கூடுவான்.

(இ - ள்.) அப் பாவிகளைத் தண்டஞ் செய்த அரசன் கடுமை யான தீவினைகளை நீங்கி யுறுதியாகவே சிவலோகத்தைச் சேர்வான். அப் பசுக்களை வருத்துவோர்களை வருத்தஞ் செய்யாத அரசன் மிகுந்த தீக்குழி நரகத்தில் வீழுவான். (கசுரு)

[ஆனேற்றிற் பாரங்களை யேற்றிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பரிப்பித் தாரிட பத்திடைப் பாரத்தை
யரிக்கப் பாவமு மாறுட னேந்துற

வுரத்த வெள்விடை யீசர்க் குதவுக
விரித்த வானினங் காக்கவோர் வற்சரம்.

(இ - ள்.) அவ்விடபத்தின் மேற் பாரங்களைச் சுமத்தினோர் அப் பாவங் கெடச் சிவபெருமானுக்கு வலியினையும் - வெண்மையினையு முடைய பதினொரு இடபங்களைத் தானஞ் செய்க! அதுவு மல்லாமல் நியமித்த பசு நிரையையு மொருவருட மேய்க்க! (கசுசு)

[ஆலயப்பணிக்கு ஆனேறு உதவினோர் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஈடு பெற்ற வெருத்தினை யீபவர்
பாடு பெற்ற சகடை பரிக்கவு
மாடுங் கூத்த னமலன் பணிக்கவ
ளூடு பெற்று நலத்தை நவில்வரே.

(இ-ள்.) சிற்சபையி னிருத்தஞ்செய்யும் நின்மலனது ஆலயப் பணிவிடைக்குரிய பெருமை தங்கிய பண்டிகளைச் சுமந் திழுக்கும் படி யாற்றலையுடைய இடபங்களைத் தானஞ்செய்தவ ரவனுலகில் நிரதிசயானந்தம் பெற்று அவனுமங்களைத் துதித்திருப்பர். (கசுஎ)

[இளைத்த பசுவை வளர்த்தவன் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

இளைத்த வாவினைக் கண்டு ளிரங்கியே
தளர்ச்சி தீர்க்கத் தருகென வாங்கியே
வளர்த்த வன்சிவ லோக மருவியே
யுளத்து ளோகை யுறைய வுறையுமே.

(இ - ள்.) உடம்பிளைத்த பசுக்களைப் பார்த்து மனமிரங்கி, 'இவற்றின் மெலிவைத் தீர்க்கத் தா!' என்று கேட்டு வாங்கி யவற்றை வளர்த்தவன் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து உள்ளத்து ளுவகையாக விருப்பான். (கசுஅ)

[பசுவில் பால்கறக்கு முறையை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

சேர்வ ராதி சிவபுரங் கன்றினை
யார மாத மிரண்டு மருத்தியே
நீரின் வாய்நுரை நீக்கிக் கறந்திறைக்
கீர நெஞ்சமொ டாட்டின ரெண்ணியே.

(இ - ள்.) கன்றுகட் கிரண்டுமாதம் வயிறுநிறையப்பால் குடிக் கும்படிசெய்து பின்பு அவற்றின் வாய் நுரைகளை நீராற் கழுவிப்

பசுவின்பாலைக் கறந்து சிவபெருமானுக்குக் கருதி யன்பான நெஞ்சோடும் அபிடேகஞ் செய்தோர் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். (கசுக)

ஆரக் கன்று மருந்தி முலையினைத்
தீரும் வேலை தெரிந்து கறந்தவர்
சேரு மெல்லைமுன் சொன்ன சிவபுரந்
தீரு மெல்லையு மண்ணிது திண்ணமே.

(இ - ள்.) கன்றுகளுந் தாய் முலைப்பாலை வயிறு நிறையக் குடித்து நீங்குங்காலந் தெரிந்து அப்பாலைக் கறந்தவர்க ளுறுதியாகச் சேருமிட மியாதெனின், முற்கூறிய சிவலோகமே; நீங்குமிடமு மியாதெனின், இம்மண்ணுலகே. (கஎ௦)

[கன்றுக்கு வயிறு நிறைய வூட்டாது பால் கறந்தவர் அடையுந் தீங்கை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

உற்ற வாசையிற் கன்றுக் கொறுப்புறப்
பற்றி யான்முலைப் பால்கொளும் பாதகர்
முற்றித் தீயுத ரத்தினு மூளவே
பற்று மின்று நரகிற் படிவரே.

(இ - ள்.) உள்ளத்திற் பொருந்திய ஆசையாற் கன்றுக்குப் பால் குறைவாகப் பசுவைப்பிடித் தப்பாலைக் கறந்துகொள்ளும் பாதகர், வயிற்றினின்றும் பசியாகிய தீ மிகுந்து மூளப் பற்றொன்று மில்லையாய் நரகின் முழுகுவர். (கஎக)

தொலைந்த பின்னுந் தொடுத்த வுடலெலாங்
கலந்து நின்று கடும்பசி காயவே
யுலர்ந்து மானிட யோனியி லுற்பவித்
திலங்க டோறு மிரப்ப ரிளைப்பரே.

(இ - ள்.) நரகத்தின் முழுகுதல் தொலைந்தபின்பும் அப்பாவத்தாற் றொடுத்து வருகின்ற சரீரங்களெல்லாங் கடுமையான பசிப்பிணி சேர்ந்து நின்று வருத்த அதனால் வாடிப் பின்பு மானிடயோனியிற் பிறந்து வீடுகடோறு மிரப்பார்கள்; இரந்தும் பிச்சை கிடையாததனா லுடல் மெலிவார்கள். (கஎஉ)

[ஆன்கோட்டிலிற் புகுஞ் சண்டாளர் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

புலைய ரானினச் சாலையுட் புக்கிடி
லெலையில் கால மெரிநிர யக்குழி

தொலைவி லாத்துயர் தொக்குச் சுழல்வர்க
ளிலைய வர்க்குப் பரிகார மெண்ணிலே.

(இ - ள்.) சண்டாளர்கள் ஆனினங்களைக் கட்டுங் கொட்டிலுட் புகுந்தா லளவில்லாதகாலந் தொலைவில்லாத துன்பங்களுடன்கூடித் தீக்குழி நரகத்திற் கலங்குவார்கள். கருதுங்கா லவர்களுக்குப் பரிகாரங்களே யில்லை. (௧௭௩)

[பகைவர் கவரும் பசுக்களைக் காப்பார் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க ளைக்கவ ரின்னடை யார்சென்று
காக்க காக்க வரிதெனிற் றம்முயிர்
போக்கி யும்புக ழாக்கிய புண்ணியர்
தேக்கு நீர்ச்சடை யான்புரஞ் சேர்வரே.

(இ - ள்.) பகைவர்கள் வந்து பசுக்களைத் திருடவரின் விரைந்து காக்க! அதுவு மரிதானாற் றங்களுயிரைக் கொடுத்தானலுங் கீர்த்தியை யாக்கின புண்ணியர்: நிறைந்த கங்கையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபெருமானுலகத்திற் சேர்வார்கள். (௧௭௪)

[புண்ணிய பேதங்களின் வகையும், பலமும் பதினேழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

இருவிதந் தரும நீதி யெனவறிந் திடுக யார்க்கு
மொருவிதம் புலன்க ளைந்து மொடுக்கியு ளரனை யுன்னல்
பரிவுடன் பசுக்க டம்மைப் பசுபதிக் கன்பர் தம்மை
யுரிமையிற் புரிக பூசை யெனுமிஃதொ ழிந்த வொன்றே.

(இ - ள்.) யார்க்குந் தருமத்தின் முறைமை யிரண்டுவகையென் றறிக! அவற்றுள் ஐம்புலன்களையு முள்ளத்தொடுக்கிச் சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்த லொருவகை; அன்புடன் ஆக்களையும் பசுபதியி னடியார்களையும் விதிப்படி பூசைசெய்கவென்று சொல்லுமிது மற்றொருவகை. (௧௭௫)

ஆதலாற் பசுக்க டம்மை யரனடிக் கன்பர் தம்மைக்
காதலாற் புரிக பூசை கடுவினை களைய வெண்ணின்
மீதுல கடைய வேண்டின் மிடியரு முடலி னாலு [றும்.
மேதெனு மியன்ற தொன்றை யியற்றுதல் கடனே யென்

(இ-ள்.) இவ்விதமாகுதலாற் கடுமையான தீவினைகளை நீக்கக் கருதினாலு மேலுலகைச் சேர விரும்பினாலும் பசுக்களுக்குஞ் சிவ

னடியார்களுக்கும் ஆதாவாற் பூசை செய்க! தரித்திரர்களுந் தங்கள் ஆக்கையினாலும் யாதாயினும் பொருந்தியதொரு பணியை எக்கா முஞ் செய்தல் கடன். (கஎசு)

புலையரே யேனு மீசன் பொலன்கழ லடியிற் புந்தி
நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத னெறியே யென்றுா
தலையரே யேனு மீசன் றுமரைத் தாளி னேச
மிலரெனி னியற்றும் பூசைப் பலந்தரு வாரே யாரே.

(இ - ள்.) சண்டாளராலும் சிவபெருமானது பொன்னாற் செய்த வீரக்கழலை யணிந்த சீபாதத்திற் புத்தியை நிறுத்துந் தன் மையராஞல் அவர்க்குப் பூசைசெய்த லொழுங்கேயென்க. எக்கா லமு முதன்மையான சாதியராலும் அச்சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற சீபாதத்தில் அன்பிலராஞல் அவர்க்குச் செய்யும் பூசா பலனை யார் தருவார்? ஒருவருமின்று. (கஎஎ)

திருப்பதி வணங்க வென்று சென்றுறுஞ் சிவனே சர்க்கு
மருத்தியாற் கங்கை யாதி யாடிட நாடி னார்க்கு
மருத்துக வன்ன பான மவரவர்க் குபயோ கங்கள்
பொருத்துக வூனைப் போக்கிச் சிவபுரம் புகுவார் தாமே.

(இ - ள்.) ஊனுடலை நீக்கிச் சிவலோகத்திற் சேரும் எண்ண முடையார் திருப்பதியாகிய சிவாலயங்களை வணங்கவேண்டு மென்று சென்று பொருந்துஞ் சிவனடியார்களுக்கும், கங்கைமுதலிய தீர்த் தங்களில் ஆசையுடன் முழுகச் செல்லுகிறவர்க்கும் அமுதுமுதலிய உணவுகளைப்புசிப்பிக்க! மற்றும் வேண்டும் பொருளும் பொருத்துக!

கலிவிருத்தம்

பிரம சாரியைப் பேரற மோம்பிடுங்
கிருக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்
விரவி யேசிவ லோகம் விரும்பிய
பரம போக மனைத்தும் பயில்வரே.

(இ - ள்.) பிரமசரிய விரதம் அனுஷ்டிப்போனையும், பெரிய தருமங்களைக் காத்தல்செய்யும் இல்வாழ்வோனையும், அன்ன முதலிய வற்றை யுண்ணும்படிசெய்த வுரிமையை யுடையவர் சிவலோகத் தைச் சேர்ந்து தாம் விரும்பிய மேலான போகங்களை யெல்லாம் பொருந்துவர். (கஎக)

வனத்தின் வைகிய மாதவ ரங்கையிற்
புனத்திற் காய்கனி யாதி பரிவொடுங்

தினக்கொ டுத்தவர் சேர்ந்து சிவபுர
மனத்தில் வேண்டும் விமானத்தில் வாழ்வரே.

(இ - ள்.) காட்டிற் றங்கிய மாதவராகிய வானப்பிரத்தரது அழகிய கையிற் காட்டிலுண்டான காய் கனி முதலியவைகளை யன்பாய்ப் புசிக்கக் கொடுத்தவர்கள் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து மனத்தில் விரும்பும் விமானங்களில் வாழ்வார்கள். (கஅ௦)

பரிந்து பாசு பதரையும் பண்புற
வருந்து வித்தவர் தாமு மரன்புரி
பொருந்தி வாழ்வர் புரிவுடன் பிச்சையை
யருந்த மாவிர தர்க்களித் தாருமே.

(இ - ள்.) பாசுபத வேடத்தரையும் பண்பாக விரும்பித் திருவமு துண்ணும்படி செய்தவர்களும், மாவிரத வேடத்தருக்கு விரும்பித் திருவமுதுண்ணக் கொடுத்தவர்களும் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.

(வி-ரை.) பாசுபதம், மாவிரதம் என்பன அகச்சமைய மாறினுளமைந்தன என்க. (கஅக)

திகழும் வெண்பிறைச் செஞ்சடைத் தேவர்க்குக்
கமழக் கல்ல வடமிடு வார்களை
மகிழ வூட்டிட வல்லவர் தாழுமண்
புகழ வேசிவ லோகம் புகுவரே.

(இ - ள்.) ஒளிவிடும் வெண்மதியை யணிந்த சிவந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு வாசனை யுண்டாகக் கல்லவட மிடுவோர்களை யுள்ளமகிழும்வண்ணந் திருவமுது செய்விக்க வல்லவர்களும் மண்ணுலகோர் புகழச் சிவலோகத்தைச் சேர்வார்கள். (கஅஉ)

அனக ரான வருந்தவர் கையுறக்
கனக பாத்திரங் காதலொ டுந்தவ
ரனக லோகத் தமர்வர்கள் கற்பமுஞ்
செனக னுக்கொரு கோடி செறியவே.

(இ - ள்.) பாவச் செய்கை யில்லாத அருந்தவத்தர் கையிற் பொருந்தப் பொற்பாத்திரத்தை யன்புடனே கொடுத்தவர்கள் பிதாவுடன் ஒருகோடி கற்பகாலம் வரையும் சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள்.

இத்த கைத்த பலத்தினை யெய்துவர்
பத்த ரங்கைப் பரிக்கப் பலாசுறு

பத்தி ரத்திற் புடகம் பரிவுற
வைத்த வுத்தமர் தாமு மகிழவே.

(இ - ள்.) சிவபத்தர்கள் அழகிய கையிற்றுங்கப் பலாசவிலையி னற் பாத்திரஞ் சமைத்து அன்புடன் கொடுத்த வுத்தமர்கள் மேற் சால்லுந் தகுதியான பலத்தை மகிழும்படி பெறுவார்கள். (கஅச)

நாத்த மும்புற நாதனை நாடொறு
மேத்து வார்கரத் தேந்திடத் தாமிர
பாத்தி ரங்கொடுத் தார்முனைப் பாவமுந்
தீர்த்துச் செஞ்சடை யான்புரி சேர்வரே.

(இ-ள்.) நாள்தோறும் நாவில் தழும்பு பொருந்தும்வண்ணஞ் சிவபெருமானைத் துதிக்கும் அடியார் கையிலேந்தச் செம்புப் பாத்தி ரங்களைக் கொடுத்தவர்கள் முற்பிறப்பி லீட்டிய பாவங்க ணீங்கி அச் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். (கஅரு)

தெத்தி யோதனம் பாத்திரஞ் சேர்த்தியே
யுத்த மத்தவர் கையி னுதவினர்
வித்த கன்புரி வாழ்வர் விபுதர்க்கு
வைத்த கோடி வருடமும் வாய்க்கவே.

(இ - ள்.) தயிரன்னத்தைப் பாத்திரத்தில் வைத்து முதன்மை யான சிவனடியார் கையிற் கொடுத்தவர்கள் தேவருக்கு நியமித்த கோடிவருடம் வரையும் அச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். (கஅசு)

முற்றக் கால முறையுறப் பாரதம்
பற்றிப் பார்த்திவ ராய்ப்பசு பாசமு
மற்றுச் சங்கர னோடமர் வாரவர்
பெற்ற பேறது பேசப் படுவதே.

(இ - ள்.) கோடி தேவவருட முறைமையாக முடியப் பாரத கண்டத்தில் அரசனாய்ப் பிறந்து, ஆண்டுள்ள போகம் புசித்துப், பசு பாசமுங் கழன்று, சிவபெருமானுடன் கூடி வாழ்வார்கள். அவர்கள் பெற்ற பேறு பேசுந் தரமன்று. (கஅஎ)

இத்த கைத்த பலத்தினை யெய்துவர்
முத்த னைப்பசு பாச முருக்கியைச்
சித்தம் வைத்தவ ரங்கைச் செறித்தவர்
சுத்த தோய காகந் துலங்கவே.

(இ - ள்.) அநாதிமலமுத்தனும் பசுவினது பாசங்களைக் கெடுக்கப்பட்டவனுமாகிய பரமனைச் சித்தத்திற் றியானித்த அடியார்களது அழகிய கையிற் றூயதான நீர்க்கமண்டலம் கொடுத்தவர்க ளித்தன்மையான முற்கூறிய பலத்தைப் பெறுவார்கள். (கஅஅ)

ஊட்டி னூர்க ளுதவிய தேதெனுங்
காட்டு ளாடி கழறங் கருத்தினு
ளூட்டி னுரைத் தமைநலி யும்வினை
யோட்டி யேசிவ லோகத் துறைவரே.

(இ - ள்.) சுடலையி லாடுஞ் சிவபெருமானது சீபாதங்களைத் தங்கள் கருத்தில் இருத்தினோர்க்குத் தம்பா லமைந்த பொருள் யாதொன்றேனும் புசிப்பித்தவர்கள் தங்களை வருத்துந் தீவினைகளையோட்டிச் சிவலோகத்துள் வாழ்வார்கள். (கஅக)

மாத வர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்
சீத வாரித வாடையுஞ் சேர்த்தினர்
கோதி லாவசி னுதியுங் கோல்வளை
மாதொர் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.

(இ - ள்.) மாதவத்தினர்க்குப் பொருந்த மரவுரி கொடுத்தவர்களும், குளிர்ச்சியினையுடைய மேகம்போன்ற வெண்மையான ஆடைகளையு மான்தோல் முதலியவைகளையுங் கொடுத்தவர்களும், தேவிபாகனாகிய சிவபெருமானுடைய உலகில் வாழ்வார்கள்; மேற்கூறியபடி வாழ்ந்த பின்பு; (கக௦)

நண்ணிப் பாரத நான்மறை யாறங்க
மெண்ணிப் பாச விருளறத் தேசிகன்
கண்ணி னூற்கரு தற்கரி தாகிய
உண்மை தன்னொ டிரண்டற வொன்றுவார்.

(இ - ள்.) பாரதகண்டத்தில் தோன்றி நான்கு வேதமும் ஆறு சாஸ்திரமுங் கற்றுணர்ந்து ஆசிரியனது அருட்கண்ணால் இருவினைப் பாசமாகிய மயக்கங்கெட வினைத்தற்கரிய வுண்மையைச் சிவத்துடனிரண்டறப் பொருந்துவார்கள். (கககக)

[மகாசிவலோக முதலியன இருக்குந் தானமு மவற்றையடையுந்தன்மை முதலியனவும் பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க ளெல்லை யறைந்தனு பாடணத்
தாக்க ளெந்து மமலன் றிருமுடிக்

காக்கு மன்பார்க்கும் பூசை யறைந்தினி
மீக்கு ணச்சிவ லோகம் விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) பசுக்களுறையு மெல்லையைச் சொல்லிப் பின்பு இனிமையான வசனத்தால் அப்பசுக்களிடத்து உண்டாகிய கௌவி யங்க ளானதையும் நிருமலனது திருமுடிக்கு அபிடேகஞ் செய்யும் அடியார்களுக்குச் செய்யும் பூசையைச் சொல்லி யினி மேலான தன் மையை யுடைய மகா சிவலோகத்தைச் சொல்லுவாம். (கசஉ)

ஐந்து பூதத்து மற்றகங் காரத்தும்
புந்தி தன்னிலு மண்டம் பொருந்திடும்
முந்திச் சொன்ன முறையுறு மூலத்தும்
பந்தித் தெட்டு முறையுறும் பாங்கினல்.

(இ - ள்.) நில முதலாகிய ஐந்து பூதத்திலும், அதற்கு மேலா கிய அகங்கார தத்துவத்திலும், புத்தி தத்துவத்திலும், அண்ட மொன்றுக்கொன்று விரிவுயர்ச்சி பொருந்தும்; அவையல்லாமல் முன்சொன்ன முறையிற் பிரகிருதி தத்துவத்திலும் அண்டங்கள் பொருந்தும்; ஆக இப் பகுப்பிற் சேர்ந்து எட்டுவிதமான அண்டங்க ளும் பொருந்தும்.

(வி - ரை.) அவையாவன:—பூமியிற் காலாக்கினி முதலான புவனம் நூற்றெட்டு. அப்புவில் அமரேசன் முதலிய குய்யாட்டக ரும், தேயுவில் அரிச்சந்திரன் முதலிய குய்யாட்டகரும், வாயுவில் தேவைமுதலிய குய்யாட்டகரும், ஆகாசத்தில் வத்திரபாதாதி முத லிய பவித்திராட்டகரும், அகங்கார தத்துவத்திற் சகலண்டாதி முதலிய தானுவாட்டகரும், புத்தியிற் பைசாசியான அட்டகரும், பிரகிருதியில் அகிருதாதியான புவனட்டகரும், ஆகத் தத்துவம் எட்டிலும் புவனுதிபர்களும் நூற்றறுபத்து நால்வ ரிருப்பார்கள். இப்படி அங்கங்கே யநேககோடி அண்டங்க ளுண்டென வறிக! ()

பேசு மூலப் பிரகிரு திக்குளே
மூசு மண்ட கடாக முகட்டினுள்
ஈசன் றேவி யிளைய னரியயன்
வாச தேசமோ ரைந்தும் வகுப்பபே

(இ - ள்.) அசுத்தமாயா காரணமாகிய மூலப்பகுதியிடத்தில் நெருங்கி யிருக்கின்ற அண்டகடாக முகட்டை அடுத்து அதனுள் பிரமன் முதலிய ஐவர் வசிக்கும் புரத்தை மேற்சொல்வாம். (கசச)

காட வண்ட கடாக முகட்டினுட்
கூடும் வேதற்குக் கோயி லதற்குமேற்
கூடு மாலுக்குங் கோயி லதற்குமேற்
கூடும் வென்றிக் குமரற்குக் கோயிலே.

(இ - ள்.) அம் மூலப்பகுதிக் கிடமாய அண்டகடாகத்தைத் தீண்டியிருக்கின்ற அகிருதைமுதலிய புவனாட்டகத்துக்குமேற்பதும ராக நிறம்போன்ற பிரமலோக மிருக்கும். அதற்குமேல் மாயனுக்கு இந்திர நீல நிறம்போன்று மகத்தாகிய போகங்களினால் அலங்கரிக் கப்பட்டிருக்கின்ற விட்டுணுலோக மிருக்கும். அதற்குமேல் வெற் றிப்பாட்டையுடைய குமாரசுவாமிக்கு முத்தின் பிரபைபோன்று சிறந்த போகங்களுடனுங் கூடியிருக்கின்ற கௌமாரபுரி யிருக்கும்.

அதற்கு மேலுமை யாள்புர மற்புத
மதற்கு மேற்சிவ லோகமென் றுய்கவே
யதற்கு றும்வளம் வாக்கி னடங்கிடா
அதற்குப் புக்கவர் மீள்பவ ரல்லரே.

(இ - ள்.) அக் கௌமார புரிக்குமேல் உமாதேவியினுடைய புரி பலவகை ஆச்சரியத்துடன் பொருந்தும். அதற்குமேற் கோடி சூரியப் பிரகாசம்போன்று அளவிடப்படாத வளத்தையு முடைத்தா யுவமையில்லாததாய் அரிய இரணியகர்ப்பன், அட்டவசுக்கள், உருத் திரர்கள், சூரியர் முதலாயினார்களாலே சேவிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சீகண்ட பரமேசுர னெழுந்தருளியிருக்கும் மகாசிவலோகம் பொருந் தும். அச் சிவலோகத்தின் வளத்தை அளவிட் டுரைக்கப்படாது. அப் பிரகிருதிச் சிவலோகத்தை ஞான யோகத்தினாலே அடைந் தவர்கள் மீளார்கள்.

(வி - ரை.) சிலகாலம் ஞான நிட்டையை அனுட்டித் திருந்த வர்கள் உமாதேவி யுலகத்திலே பதினாயிரங் கற்பமடைந்து அங் குள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பிருதிவிச் சிவலோகம் வந்து, பின்பு கிரமத்தில் வந்து பூமியை அடைந்து, சிவயோகியாய் அச் சரீரம் ஒழிந்தவாறே மேலைச் சிவலோகத்தில் உண்டான போகம் புசித்திருப்பார்களென்று அறிக! (கககூ)

விடுத்து வாழ்க்கையை மெய்யுணர்ந் தையமுங்
கொடுக்கு மிற்றொறுஞ் கொண்டுண்டு கோவண
முடுப்புப் பாரி லுறவு பகையிவை
கெடுத்த கேள்விய ரவ்விடங் கிட்டுவார்.

(இ - ள்.) இல்லற வாழ்க்கையை நீங்கி, மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்து, இல்லந்தோறுங் கொடுக்கும் பிச்சையையு மேற்றுண்டு, கோவணத்தை யுடுத்துப், பூமியிலுள்ள பொருள்களில் உறவையும் பகையையுங் கெடுத்த கேள்வியினை யுடையவரே அச் சிவலோகத் திற் பொருந்தி வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (கக௭)

முற்றக் காலமு முன்னுடல் பின்னிடப்
பெற்று மேற்பதம் பெற்றது மற்றிட
வெற்றிப் பாச விருள்வலி யீடறத்
துற்று வார்கள் சொரூப சுகோதயம்.

(இ - ள்.) அப் பிரகிருதி சிவலோகத்திலிருந்து முந்திய பிரளயமளவாக ஆண்டுள்ள போகங்களைத் திளைத்து, அப் பிரகிருதி சம்பந்தமான சரீரத்தைவிட்டு, மேற்பதமான சுத்ததத்துவ புவனங்களை யடைந்திருந்து ஆண்டுள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகா சங்கார காலத்திலே வயிந்தவ பாசமாகிய தேகத்தையும் விட்டு, வெற்றிப்பாடுடைய ஆணவாதிகளின் சத்திகெடப் பரமேசுரன் திருக்கண் சாத்தியருள முத்திபதமாகிய சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை யடைந்திருந்து தங்களிடத்துண்டாகிய சிவனந்தானுபூதியிற் றிளைப்பார்கள்.

[திரிசிரபுரம் - பண் - நட்டராகம்]

"கோல மாகரி யுரித்தவ னரவொடு மேனக்கொம் பிளவாமை
சாலப் பூண்டுதண் மதியது சூடிய சங்கரனுர் தம்மை
போலத் தம்மடி யார்க்குமின் பளிப்பவர் பொருகடல் விடமுண்ட
நீலத் தார்மிடற் றண்ணலார் சிரபுரந் தொழவினை நில்லாவே."

என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருக்கடைக் காப்பானும்,

[சித்தியார் சுபக்ஷம்-எட்டாஞ் சூத்திரம்-கவி - உ௫.]

"தானம் யாகந் தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்திவிரதங் கன்ம யோகங்கள் சரித்தோ, ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற்றிமைப்பளவின் மீள்வ ரீசன் யோகக் கிரியாசரியையினின் முயன்றோ, ரூனமிலா முத்திபதம்பெற் றுலகமெல்லா மொடுக்கும்போதான் முனிலா தொளியி னுற்பவித்து, ஞானநெறி யடைந்திடுவர் சிவனையங்கு காதனை முன்னிற்கி னனுகுவர் நற்றுளே." என்பதனானுமுணர்க.

ஈச னேவ விசைத்த வியற்பொருட்
டேச னார்ந்த வருஞ்செறி வாரங்க

வாச கத்தைமுன் சொன்ன வடிவுற
ஆசை முற்று மறுத்த வளவிலே.

(இ - ள்.) எல்லா ஆசைகளையுங் கெடுத்தகாலத்தி லேறிய தாகு மிவையென்று சிவபெருமா னருளிச்செய்ய அதனால் யான் சொல்லிய அவ் வாகமப்பொருட் டெளிவை அறிந்தவரும் அவ்வாகம வாக்கியத்தின் முன் சொல்லிய சாரூபம் பொருந்த அச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) ஐகாரம் சாரியை. (கசுக)

சிறந்த தேசத்துச் சித்திரை மாதமுன்
பிறந்த வாரத்துட் பெற்றுச் சிரத்தையு
நிறைந்த நெய்யினை நின்மலர்க் காட்டிமுன்
கறந்த பான்முதன் மற்றுங் களிப்பொடே.

(இ - ள்.) மூர்த்திவிசேடமுதலிய முச்சிறப்பும் பெற்ற தலங்களிற் சித்திரைமாதம் ஆதிவாரத்தில் அன்பையு முள்ளத்தமைத்துக் களிப்புடன் நின்மலனான சிவபெருமானுக்கு முன் கறந்த பால்வாசனை நிறைந்த நெய் முதலிய கௌவியங்களையும், மற்றுந் திரவியங்களையும் அபிடேகஞ் செய்து. (உ००)

செய்து மற்ற வினைகளுஞ் செய்தபின்
துய்ய பாயத மாதிய சொன்றியு
மூய்ய வாயிரம் பத்தரை யூட்டியுண்
மைய றீர்ந்த பதின்மரும் வாய்க்கவே.

(இ - ள்.) மற்ற உபசாரக் கிரியைகளையுஞ் செய்து அதற்குப் பின்பு உள்ளத்தின் மயக்க நீங்கின ஆயிரம் பத்தர்களுக்கு மாட்சிமையாக பரிசுத்தமான பாயசமுதலிய அன்னங்களையும் படைத்தருத்தி;

(வி-ரை.) 'ஆயிரம்' என்றது இங்குப் பலரையெனக் குறித்து நின்ற தென்க. (உ०க)

அற்றை வாரத் தரனுக்கோ ராயிரம்
பெற்றம் பாதி கருவுட் பிறங்கவே
வெற்றி வெள்விடை பத்தொடும் விட்டவர்
பற்று வாரச் சிவபுரம் பாங்கொடே.

(இ - ள்.) அவ் வாதிவாரத்தில் வெற்றியினையுடைய வெண்மையான ஆனேறு பத்துடன் ஆயிரம் பசுக்களைப் பாதிக் கருப்பம்

வயிற்றன் விளங்கும்படி சிவபெருமானுக்குத் தானங் கொடுத்தவர்கள் உரிமையாகச் சிவலோகத்தைப் பெறுவார்கள். (உ0உ)

[ஆக்களின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கண் முத்தி யடைவிக்குங் காரண
மாக்க ளாதலி னற்றுணை யாயின
வாக்க ளாக்கையி னேயு மறுத்திடு
மாக்க ளேயிரு ணோய்க்கு மவுடதம்.

(இ - ள்.) பசுக்களே முத்தியைச் சேரும்படி செய்யுங் காரண மாகும்; பசுக்களே பிறந் திறக்கு முடலினோயைக் கெடுத்தல் செய்யும்; பசுக்களே மயக்கத்தால் வரு மிருவினை நோய்க்கு மருந்தாகும். ஆதலால், அப் பசுக்களே சிற்றுயிர்க்கு நற்றுணையாயின. (உ0ங)

[இதற்குப் பின் இதனைச் சொன்னோமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

பத்தர் காருக பத்தியர் தாங்களு
முத்தி யெய்தும் வழியு மொழிந்தனஞ்
சித்தந் தன்னைச் சிறந்த பொருடனில்
வைத்த சித்தர் பலத்தை வருத்தபின்.

(இ - ள்.) பத்தியையுடைய அடியார்களுங் காருகபத்தியமாகிய வேதாக்கினியையுடைய அந்தணரும், சித்தத்தைச் சிறப்பான பரம் பொருளிடத்து வைத்த சித்தர்களும் பொருந்தும் பலத்தை வகுத்துச் சொல்லிய பின்பு முத்தியைச் சேரும் வழியுஞ் சொன்னோம்.(உ0ச)

[ஞானிகள் ஒழுக்கந் தவறினு மிழுக்குறாரென் றுணர்த்துகின்றார்.]

மெய்யு ணர்ந்த சிவாகம வேதகர்
கையி ழந்திடிற் போகக் கருத்தினு
லைய மின்றி யவரு மடைவரங்
குய்வர் மேலை யுலக மொடுங்குநாள்.

(இ - ள்.) சிவாகமங்களைக் கற்று உண்மை யறிந்த ஞானிக ளொருகாற் போகத்தி லிச்சை வைத்த கருத்தினு லொழுக்கந் தவறினுஞ் சந்தேக மில்லாம லந்த ஞானிகளு மப்போகத்தை யனுபவிப்பார்கள். அது தொலையு நாண் மேலைச் சிவலோகத்தைப் பொருந்தி யுய்வார்கள். (உ0ரு)

[ஒரு பகற்பொழுது மெய்ப்பொருளைத் தியானஞ் செய்தோர் பலத்தை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

உன்னி னுரு மொருபக லுண்மையை
யன்னை யாளும் புரத்தை யடைந்ததன்

மன்னு போக விதத்தை மருவியே
துன்னு கற்ப வயுதந் தொலையவே.

(இ - ள்.) ஒருநாள் பகற்பொழுது மெய்ப்பொருளைத் தியானஞ் செய்தவர்களும், உலகமாதா ஆண்டருளுஞ் சத்தியுலகத்தைச் சேர்ந்து அதனது போகப்பகுப்பை நெருங்கிய பதினாயிரம்பிரமகற்பம் வரையும் புசித்துத் தொலைந்தபோகப் பின்பு, (உ0சு)

குமரன் வாழ்திருக் கோயி றொடங்கியே
யமர்வர் பொன்னச லாந்தத் தமர்ந்தபி
னிமையத் தென்றிசைப் பாரத மெய்துவர்
தமையு ணர்ந்தம லன்பதஞ் சாரவே.

(இ - ள்.) குமாரக்கடவுள் வாழுந் திருக்கோயிலாகிய கந்தவுலகுமுதல் மேருவரை யந்தமுண்டான போகங்களை அங்கமர்ந்து புசித்தபின் தம்மை யறிந்து நின்மலனுன தலைவன் சேபாதங்களைச் சார்ந்து பொருந்த இமயகிரிக்குத் தென்றிசையிலுள்ள பாரதகண்டத்திற் பிறப்பார்கள். (உ0எ)

[இந்நூலைப் படித்தவரும் அவருடன் கூடினவரும் பெறும் பலத்தை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கரும யோகத்தைக் கற்பனை நீங்கிய
பரம யோகத்தைப் பாவ விதத்தினைத்
தரும பேதத்தைப் பேற்றினைச் சாற்றுமித்
தரும வுத்தரங் கற்றவர் தாமுமே.

(இ - ள்.) கருமயோகங்களையுங், கற்பனையில்லாத பரமயோகங்களையும், பாவத்திறங்களையும், புண்ணியத் திறங்களையும் அவற்றின் பலன்களையுங் கூறும் இச்சிவதருமோத்தர நூலைப் படித்தவர்களும்;

விட்டு முன்னைய தீய வினையினை
யட்ட மூர்த்தி யமருமந் தப்புரத்
திட்ட போக விதத்தொ டிருப்பர்க
ளொட்டி னரு மவருட னுண்மையே.

(இ - ள்.) அவர்களுடன் கூடினவர்களும், மெய்யாக முற்பிறப்புகடோறும் ஈட்டிய தீவினைகளைக் கெடுத்து, எட்டுருவாகி எழுந்தருளுஞ் சிவபெருமானது அழகிய உலகத்தி லமைத்த போகப் பகுப்புடன் வாழ்ந்திருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'அட்டமூர்த்தி' என்றது 'எட்டு மூர்த்தியாய் நின் றியலுந் தொழில்' என ஆளுடைய அரசும் அருளிச்செய்வதனுனு மறிக.
(உ0௧)

[இந்நூல் விதியை அனுட்டித்தவர் முதலியோர் பலத்தை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இந்த நூன்முறை நீதி யியற்றின
ரந்த நீதி தனையறி வித்தவர்
சிந்தை கூர்தரச் செய்வித்த தெள்ளிய
ரிந்த மூவகை யாருமங் கெய்தியே.

(இ - ள்.) இச் சிவதருமோத்தர நூலிற் கூறியபடி நீதிகளைச் செய்யுஞ் சன்மார்க்கரும், அந் நீதிகளை யுலகிலுள்ளோருக் கறிவித்த புலவரும், அதிற் புத்திமிகுந்து புகும்படி செய்வித்த தெள்ளிய வுணர்வினையுடைய ஆசிரியருமாகிய முப்பகுப்பினரும் அச் சிவ லோகத்திற் சேர்ந்து;
(உ௧0)

அருந்தி யங்குள போக மனைத்தையும்
பிரிந்தி டாதுறப் பேணிய சுற்றமும்
பரிந்த பாசங்கள் பாற்றித் தினைப்பர்க
ளொருங்கு நாளுல கின்புதஞ் சத்தியுள்.

(இ - ள்.) விரும்பிய சுற்றத்தார்களுந் தன்னைப் பிரியாமற் பொருந்த அச் சிவலோகத்திலுள்ள எல்லாப் போகங்களையும் புசித் துத், தம்மை விடாமற் பற்றிய பாசங்களைக் கெடுத்து, எல்லா வுலக மும் ஒருங்கு சேரு நாற்சிவசத்தி லுண்டான பரை தெரிசன மாகிய இன்பத்தை யனுபவிப்பார்கள்.
(உ௧௧)

[இந்நூலைச் சிவதீர்த்தக் கரையிற் படிப்பித்தோர் பலத்தை உணர்த்துகின்றார்.]

அருத்த மீந்து மமலன் திருவெலைத்
திருக்கு ளத்தமொய்த் தீர்த்தகத் தினைடொறுந்
தெரித்த விந்தச் சிவதரு மோத்தரம்
விரிப்பிப் பார்களு மூற்பல மேவுவார்.

(இ - ள்.) பொன்னைக் கொடுத்து நிருமலனது சிவாலயத் திருவெல்லைக்குள் இருக்குந் திருக்குளத்தில் அழகார்ந்த கரையிற் றினந்தோறும் யாம் தெரிவித்த இச் சிவதருமோத்தர நூலை விரி த்து அருத்தஞ் சொல்லும்படி செய்விப்பவர்களு முற்கூறிய பலத் தைப் பொருந்துவார்கள்.

(வி - ரை.) 'அருத்தமீந்தும்' என்ற வும்மை நிலமுதலியவற்றைக் கொடுத்துமென்க. (உகஉ)

[இந்நூல் வாசித்து முடிக்குந் தன்மையை நான்கு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.]

அந்தந் தன்னி லவனி தலத்துக்கு
நந்த நன்மைக ணூடி நவிற்றுக
பந்த பாசம் பறிக்கும் பரமனைச்
சிந்தை செய்து கதிவிதஞ் செப்பியே.

(இ - ள்.) இந்நூல் முடிவுபெறு நாளிற் பூமியிலுள்ளார்க்கு மங்கலங்கள் மென்மேலும் பெருகத் தெரிந்து செய்க! அதுவல்லாமல் தொன்றுதொட்டு அடர்ந்த பாசங்களைக் கெடுக்குஞ் சிவபெருமானைப் பலவகையான துதிகளைக் கூறித் தியானிக்க ! (உகங)

பேசு நூலியன் முற்றுதல் பெற்றபின்
கோசந் தன்னையு முன்சொன்ன கொள்கையிற்
பூசை சாலப் புரிக பரிவுடன்
வாச மாமல ராதி மலியவே.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழும் இச் சிவதருமோத்தர நூலினியல்கள் முடிவுபெற்றபின் அந் நூலையும், முன் சிவஞானதானவியலிற் கூறிய விதிப்படி மணம் நிறைந்த மலர்மாலை முதலியவை பெருகும்படி பூசையைச் சிறப்புமிகச் செய்க ! (உகச)

தேச னுக்குமெய்த் தேசிகற்கு மியல்
வாச கற்கு மறையறை வார்கட்கும்
நீச நேசர்க்குங் கால்கணி லார்கட்கும்
பூசை முன்சொன் முறையிற் புரிகவே.

(இ - ள்.) ஞானவொளியாகிய சிவபெருமானுக்கும், உண்மையை உபதேசஞ்செய்யும் ஆசிரியனுக்கும், இந்நூலிற் பொருளைச் சொல்லும் வாக்கினை யுடையோனுக்கும், வேதமுணர்ந்த அந்தணர்க்குஞ், சிவனடியார்கட்குங், கால் கண்முதலிய உறுப்பில்லார்கட்கும், இந்நூல் முடியுங்காலத்தில் முன்சொன்ன விதிப்படி பூசிக்க! (உகரு)

இந்த வாறு புரியி லிடரிலை
தந்து நன்மைக ணெடோறு நாடெலா
மந்த ராழ்வ ருயர்வர் மதியுளா
ரந்த மேலுல காள்கையு மாகுமே.

(இ - ள்.) இத் தன்மையாகப் பூசை செய்தாற் றுன்பங்க ளில்லே. எல்லா நாட்டிலும் தினந்தோறு மங்களங்கள் பெருகும். கூறிய புத்தியில்லாதவர் குறைவர். கூறிய புத்தியுள்ளவர் உயர்வர். அதுவல்லாமல் அம் மேலுலகை யாளுந் தன்மையும் பொருந்தும்.()

[ஆகமநூன் முதலியவற்றைப் பூசிப்போரும் பூசியாதோரும் பெறும் பலனே இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றர்.]

புத்த கத்தினைப் பூசை புரிகிலார்
சித்தம் கூர்தாத் தேசிகன் றன்னையு
மத்த கைப்பல நீங்குவ றன்றியுங்
கொத்தை போநிர யக்குழி கூடுவார்.

(இ - ள்.) சித்தத்தில் அன்பு மிகுதியாய்ச் சிவாகம நூலேயும், ஆசிரியனையும் பூசை செய்யாதவர்கள் மேற்கூறிய தகுதியான பலனே நீங்குவார்கள். அதுவல்லாமலும் பழுதான பாவிகளைப் போல நரகக்குழியினிடத்திலும் வீழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (உகஎ)

ஆத லாற்புத்த காதி யருச்சனே
காத லாற்செய்க காமுறு வார்பலம்
வேத ஞரக கக்குழி வேண்டிலா
ரேதெ னுந்தம சத்திக் கிசையவே.

(இ - ள்.) இத்தன்மையான மேலான பலனை விரும்பு வோர்களுந், துன்பமிகு நரகக்குழியை விரும்பாதவர்களுந் தங்கள் சத்திக்குப் பொருந்தும்வகை யெவ்வாறாயினும் ஆகமநூல் முதலியவை கட்கு அருச்சனையை யாசையாய்ச் செய்க! (உகஅ)

[ஆகமநூலே யெழுதுந்தன்மை யுணர்த்துகின்றர்.]

வேறு

அக்கரமொன் றினுக்கொன்று
டகப்பணம்வை யாரியன்மு
னக்கரமொன் றினுக்குமிடி
யாளன்செம் பாங்காசொன்
றக்கரமொன் றினுக்கவிழொன்
றருத்துவிக்க வாசையிலா
னிக்கணக்குத் தமம்பதத்துக்
கிடைகடைபாட் டினுக்கியற்றின்.

(இ - ள்.) இவ்வாகமநூலை யெழுதவேண்டினுற் பொருளுடையோன் இதை யெழுதும் வல்லமையுடைய நல்லோர்பாலோரெழுத்துக்கொரு பொற்காசாகவும், வறிஞராமேனர் எழுத்துக்கொரு செம்புக்காசாகவும், விருப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானி ஒரெழுத்துக்கோ ரகவிழாகவுங் கொடுத்தும் புசிப்பித்து மெழுதுக! இக்கணக்காற் செய்த லுத்தமம். அதுவல்லாமல் இந்நூலி லொருபதத்துக் கிவ்வாறு கொடுத்தெழுதல் மத்திமம்; அதுவல்லாமல் இந்நூற் கவியொன்றுக் கிவ்வாறு கொடுத்தெழுத லதமமாகும். (உகக)

[ஆசிரியன் ஆகமநூலை யறிவிக்குந் தன்மையு மாணுக்கன் கேட்குந் தன்மையு முணர்த்துகின்றார்.]

ஆரியனும் பலன்கருதா தருவிக்க வாராயுங்
கூரியனு மிதற்கினுகைம் மாறென்று குறியற்க
மாரியினுக் குண்டோகைம் மாறிந்த வையகத்து
ளாரியனுக் கடிமையலா லாடகங்கைம் மாறுமோ.

(இ - ள்.) ஆசிரியனும் ஒரு பலத்தைப் பெறவேண்டுமென்று நினையாது சீடனுக்கு ஆகமநூலை உபதேசிக்க! அவ்வுபதேசத்தை ஆராய்ந்து கேட்குங் கூரிய புத்தியை யுடையவனும் இவ்வுபதேசத்துக்கு இப்பொருளே கைம்மாறென்று குறித்தலை யொழிக. மேகத்துக்குக் கைம்மாறு இப் பூமிக்குள் உண்டோ? அதுபோல, ஆசிரியனுக்கு அடிமையாத லல்லாமல் பொன்னுதவுதல் கைம்மாறுமோ? ஆகாது. (உஉ0)

[இந் நூலியலின் பகுப்புணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

பரம தரும முபதேசம் பஞ்ச மகாற பலகாரணந்
தருமங் கரிசு தற்பலங்கள் சரத மறுமை சேடவிகப்
பரம யோகம் பரிகாரம் பசுக்க ணிலவும் பதமுமென [மே.
விருமூன் றிருமூன் றியலாகித் தருமோத் தரநூ லிலங்கிடு

(இ - ள்.) பரமதருமாதியியல், சிவஞானதானவியல், ஐவகையாகவியல், பலவிசிட்டகாரணவியல், சிவதருமவியல், பாவவியல், சுவர்க்கநரகவியல், சனனமரணவியல், சுவர்க்கநரகசேடவியல், சிவஞானயோகவியல், பரிகாரவியல், கோபுரவியல் என்று சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டியலுடன் பொருந்தி இச்சிவதருமோத்தரமென்னும் ஆகமம் விளங்கும். (உஉக)

["முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுசுர பிக்குமுறு மெல்லையு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௨௨௨)

[சிவத்துதி நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கட்டளைக் கலிப்பா

மேலை யாரிடர் போக்கிய வில்லனே!
விரும்பு வாருள மேவிய வில்லனே!
கால னாருயிர் போக்கிய காலனே!
களைந்து காப்புல காக்கிய காலனே!
ஆல நீழ லறஞ்சொன்ன வாதியே!
அன்ற யன்சிர மொன்றற வாதியே!
சூலி நீலியொ டாடிய சோதியே!
தொடர்ந்த வெங்கள் பிறப்பறச் சோதியே.

(இ - ள்.) அந்தரத்தின்மே லுலவுந் திரிபுராதிகளைக் கெடுத்த மேருவாகிய வில்லை யுடையவனே! தன்னை விரும்பு மடியவர்களுள்ளத்தை யெப்பொழுதுந் தங்கிய திருக்கோயிலாக வுடையவனே! காலனுயிரைக் கெடுத்த பாதத்தை யுடையவனே! உலகத்தைக் காத்துச் சங்கரித்து மீண்டு முண்டாக்குங் காலதத்துவத்தை யுடையவனே! கல்லானிழற்கீழிருந்து சனகாதியருக்கு அறநூலை யுபதேசித்த ஆதியே! அக்காலத்துப் பிரமன் சிரமைந்தினு ளொன் றறும்படி வருத்தஞ் செய்தவனே! சூலத்தை யுடையவளாகிய நீலநிறத்தை யுடையவளாகியு மிருக்கின்ற காளியோடு நடனஞ்செய்த சோதியே! தொடர்ச்சியாய் வந்த எங்கள் பிறப்பறும்படி சோதிக்க! (௨௨௩)

சங்கை தீர்த்திட வானவர் தம்மையே
தைய னைய வருந்திய தம்மையே
யங்கி யாகி யளத்தற் கரியனே!
அணுக்கள் செய்யுஞ் செயலிற் கரியனே!

பங்க யத்தயன் பாம்பணைப் பள்ளியான்
பயிலு மெல்லைத் திரிசிராப் பள்ளியான்!
எங்கள் பாச மிரிக்கும் விருப்பமே
யாங்கள் பேரின் பிலங்க விருப்பமே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் தம்மையடையும்அச்சத்தைத் தீர்த்திடவும், உமாதேவி மன மையவு மூண்டது அவ்விடமே. அழலுருவாகி யயனு மரியு மளப்பதற் கருமையானவனே! ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன்மங்களுக்குச் சான்றுயிருப்பவனே ! தாமரையில் வாழும் பிரமனும், பாம்பணையிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமாலும் பணிவிடை செய்யு மெல்லையாகிய திரிசிராப்பள்ளி யென்னுந் திருப்படை வீட்டை யுடையவனே! எங்க ளிருவினைப் பாசங்களைக் கெடுக்கும் விருப்ப முனைக்குடைமையால் யாங்கள் நிரதிசயாநந்தத்தி லென்றும் விளங்க விருப்போம். (உ௨௪)

எனக்குண் மாசை யிரித்த வியலனே!
யியலு மேயமு மான வியலனே!
மனத்தி னுலு மதிக்க வரியனே!
மயக்க மன்பர்க் கரிக்கு மரியனே!
தனக்குத் தானிணை யான தமியனே!
சசித னைப்பதத் தாலே தமியனே!
பனைக்கை யானை யுரித்த பலத்தனே!
பாதஞ் செய்யுந் திருவம் பலத்தனே!

(இ - ள்.) என் குற்றத்தை யோட்டிய வியல்பையுடையவனே! உவமானமும் உவமேயமுமான பொருள் விரிவை யுடையவனே ! மனத்தினலுந் தியானிக்க அருமையானவனே ! அன்பர்கள் மயக்கமாகிய ஆணவ இருளைக் கெடுக்கு ஞானசூரியனே ! தனக்குத்தானே யொப்பான வொருவனே ! சந்திரனைப் பாதத்தாற் றேய்த்துக் கிரணங்களைப் போக்கி வறுமைப்படுத்தினவனே! பனைபோன்ற புழைக்கையையுடைய யானையை யுரித்த வலியை யுடையவனே ! சிபாதங்களாற் பாதவிதிப்படி நடனஞ்செய்யுந் தில்லைச் சிற்றம்பல முடையவனே !

(வி - ரை.) 'பாதஞ் செய்யுந் திருவம் பலத்தனே' என்று பாடமானல் 'அடியவர்களுக்குச் சிபாதங்களா லருள் செய்யுஞ் சிறப்பான அழகிய சாயுச்சியத்தை யுடையவனே' எனக் கூறுக. (உ௨௫

வஞ்சித்துறை

காலமே! கோலமே!—சீலமே பாலமே!
மேலபா மேலசீ—மேலகோ மேலகா.

(இ - ள்.) முக்காலமென்னும் பொருளே! அழகென்னும் பொருளே! முக்குணமென்னும் பொருளே! மழுவைக் காத்திலேந் தும் பொருளே! அன்பான உள்ளத்தின் மேல் வாழும் பொருளே! உபநிடதமாகிய பாவின்மேல் விளங்கும் பொருளே! எல்லாச் சிறப்பு களினுஞ் சிறப்பான பொருளே! இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளும் பொருளே! என்னைக் காக்க!

(வி - ரை.) இதனை மாலைமாற்று என்ப; அது ஒரு செய்யுளை யீறுமுதலாக வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது என்க; இது மிறைக் கவியுள் ஒன்றென்பதைக்,

"கோமூத் திரியே கூடசதுக்க மாலைமாற்றே."

என்பதனு லுணர்க. (உஉக)

[குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிநிலைத்துறை

இருவினை யாலே யிருநிதி யூர்பே ரினமேயோ!
மருவலர் மாநோய் மரணமெ னுமே வருபேதம்
பரிபுர பாதா! பனுவல வேதா! பரனேயோ!
சரவண சாதா! அறுமுக நாதா! தணிநீயே.

(இ - ள்.) சிலம்பணிந்த பாதங்களை யுடையவனே! ஆகமமும் வேதங்களையுமுடையவனே! பரனே! சரவணப்பொய்கையிற் பிறந்தவனே! ஆறுமுகத்தையுடைய நாதனே! இருவினைகளாற் பொருந் திப்பெருஞ்செல்வங்களென்றும், ஊரென்றும், பெயரென்றும், இனங் களென்றும், பகைவரென்றும், பெரியநோயென்றும், மரணமென் றும் வருகின்ற பேதங்களை நீயே போக்குக!

(வி - ரை.) கலிநிலைத்துறை என்றார்,

"நெடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை."

என்பவாகலின். (உஉஎ)

[அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

நிதிதிகழ் வேதா கமவுணர் வாயே வினைதீரக்
கமுக மாமோ கமுமுக மாயா கருவேயோ

மதகரி பேழ்வாய் வலிமுக மாமா மரைவாழும்
பொதிமலை மீதே புரிமுனி தாளே புகழ்வாமே.

(இ - ள்.) மதத்தையுடைய யானையும், பிளந்த வாயையுடைய குரங்கும், காட்டுப்பசுவும், மரையிருகமும் வாழ்கின்ற பொதியமலையில் எழுந்தருளியிருந்து தவஞ்செய்யும் செந்தமிழாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவர் பாதத்தை யிருவினை தீரவுங், கோபமொழியவும்,பெரிய மோகமு மாயைக்கருவுங்கெடவும்,விதிவிலக்குகள் விளங்கும்வேதாகமத்தி னறிவால் துதிப்பாம்.

(வி - ரை) ஏகார வோகாரங்கள் இசைநிறை. (உஉஅ)

பன்னிரண்டாவது
கோபுரவியல் முற்றிற்று.

சிவதருமோத்தரம் மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

உ

சிவமயம்.

சிவதருமோத்தரம்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அகச்சுத்தி	256
அகத்திற்பண்	160
,, புரி	82
அகத்தினுட்	324
அகற்பமவ்	330
அக்கரமொ	516
அங்கத்தெ	197
அங்கமுறு	203
அங்கமெ	453
அங்கிமு	62
அங்கியத	250
அங்கியான்	328
அங்கியினு	400
அசேதன	305
அச்சமின்றி	160
அஞ்சியாசை	74
அஞ்சினனே	369
அஞ்சுவர்	267
அஞ்சுவானு	321
அடங்குமே	353
அடியகலம்	445
அடைந்திடு	345
அடைவர்	233
அட்டக	246
அட்டகுல	450
அட்டமா	344
அட்டவை	94
அணியார்	57
அணியுறவே	40
அணுக்களே	349
அணுவினு	344
அண்டகடாக	437

செய்யுள்.	பக்கம்.
அண்டங்க	23
அதற்குனீள	474
,, மீ	61
,, மேலம	473
,, மேலுமை	509
,, மேலுறு	474
,, மேற்றவ	473
அதனடுவே	38
அதன்கீழ்க்	208
,, வீம	,,
அதன்மீதுபது	441
,, ரசா	,,
அதன்மேலே	442
அதிகமா	345
அதிகோர	209
அதிதூர	228
அதிபாகங்	210
அதிபாதகமா	363
,, மூ	166
அதிபாதகரு	138
அத்தகைய	456
அத்தத்தினை	194
அத்திசையிலெ	483
,, யிற்	,,
அத்துவித	355
அநாதிமல	405
அநாதியே	306
,,	350
அந்தணர்க்கை	375
,, தங்	407
அந்தணன்	284
அந்தந்தன்னி	515
அந்தமுறி	44

செய்யுள்.	பக்கம்.
அந்தரத்தி	342
அந்தரம்	327
அந்தியவிய	124
அப்பாலை	3
அப்பாலேழு	208
அப்புரியின்	443
அமரருமசுரர்	20
அமலவாணரு	13
அமலனிறை	333
அமலனுருவ	76
அமலனையுங்	224
அமலைக்கு	310
அயனொரு	263
அயிங்கிசை	115
அயுதமியம்	393
அய்வகைய	41
அரக்கனுஞ்	259
அரசன்செவி	141
,, றனை	152
அரவமாதி	110
அரவினன்	319
அரனுதி	490
அரன்றிரவிய	133
அரிகுசிரமு	134
அரிச்சிக்க	417
அரிதுமா	235
அரித்திட	405
அரிந்தரிந்தேய	228
,, தேயு	218
அரியஞான	30
,, மாணிட	234
அரியய	69
அரிவையர்	118

செய்யுள்.	பக்கம்.
அருகிருந்தவர்	340
அருக்கனத்	293
அருங்கனக	386
அருந்தமீ	514
அருத்திய	96
அருத்துக	92
அருந்திடினு	254
அருந்திய	514
அருந்தினரே	383
அருந்தினர்	224
அருந்தினனேல்	385
அருந்துகவா	382
அருந்துயரடை	271
அருந்துயர்	242
அருமறையவரு	176
,, யவர்	178
,, யாய்	91
அருவருப்பை	254
அரைத்தொறு	212
அர்ச்சனை	24
அலற்பிறப்	301
அலைகடனஞ்ச	28
அலைபுனலத	90
அல்லதுபுத்த	45
அவயவத்துங்	332
அவயவமனை	285
அவனியின்	100
அழகாய	466
அழகுறவே	44
அழலுமிழ்	211
அழலொழுகு	221
அழியாத	197
அழியுமா	236
அழிவிலாவர	263
அழுகையுங்	131
அழுக்கினை	116
அழுக்குளமே	385
அழுத்திடுவர்	221
அளறுறு	188
அறக்கொடி	212
அறவருத்தம்	211
அறிகமுனிவ	170
அறிந்திடுக	364
அறிந்துமனை	142
,, மொரு	38
அறிவழிந்து	386
அறிவிலனு	401
அறிவுவலி	457
அறிவென்பர்	309
அறிவை	151
அறுத்தொறு	218
அறுமாசை	347
அறைந்தகரு	74
,, வதி	170
,, விவ	133
அறைந்தன	20
அறைந்தாங்	444
அறைந்தாமக	139
,, மமல	59
அறைந்திடுவர்	226
அற்பாயுநரர்	18
அற்புதனம	114
அற்புதனுமாரி	42
அற்றவர்கள்	206
அற்றழியவா	413
அற்றறிவு	403
அற்றைநிசிக்க	43
,, நிசியவ்	44
,, வாரத்	511
அனகரான	505
,, னச்சுத	86
அனலொழுகு	226
அன்றறமாதி	297
அன்னதான	179
,, மதனி	178
,, மதனை	181
,, மாக்கை	180
,, முதக	181
,, முத	175
அன்னியம்	429
அன்னியர்	225
அன்னியன்	131
அன்னைதன்	264
,, யருந்து	249
ஆ	
ஆகமங்க	454
ஆக்கடமையிய	490
ஆக்கடம்மையரு	496
,, ,,	158
,, யல	497
ஆக்கண்முத்தி	512
ஆக்கணையு	142
ஆக்களல்ல	498
ஆக்களெல்லை	507
ஆக்களை	503
ஆக்கள்சேரி	155
ஆக்கியரன்	390
ஆக்குவது	432
ஆக்கைசடங்	308
,, சடமா	358
,, தனி	309
,, தானிலை	237
,, நோ	36
,, யாலோ	66
,, யிற்பி	319
,, யிற்று	274
,, யினுவி	351
,, யினைச்	308
,, யினையிய	313
,, யினையை	359
,, யுந்து	307
,, யுமாக்	333
,, யை	266
ஆசகலவிரு	488
ஆசானுக்கரு	47
ஆசிலர்தம	360
ஆசைதானிரு	274
,, தானு	84
,, மாசற	275
,, முதலா	78
,, யதனுற்	137
ஆடுகேரினை	363
ஆடையுமொ	266
ஆட்டிடுகெபச்	418
,, வப	,,
ஆட்டிப்பான்	496

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆட்டிமஞ்ச	495	இசைத்தவி	465	இயன்றனவியற்றி ருமனே	115
ஆதர்வே	11	இடபமூருன	500	இரக்கமா	108
ஆதலாற்செய்	166	இடபெலி	167	இரவிமதி	23?
,, பசு	503	இடையிடை	438	இரவியை	475
,, புத்த	516	இடையினு	343	இருட்டெலே	351
ஆதலானெய்	22	இட்டிகாதி	492	இருபதுநா	466
ஆதலான்முனி	102	இணையிலி	224	இருப்பார்கள்	122
ஆதனம்பது	322	இத்தகைத்த	506	இருப்பழற்	213
ஆதிதனிலோ	14	,, பல	505	இருவிதம்	503
,, கடுவந்த	5	,, பல	499	இருவினையா	520
,, நாத	238	,, வி	162	,, யு	303
,, யமல	141	இத்தகைமை	187	இருளுலகி	15
,, யல	18	இத்தகையத	447	இருள்புழுதி	212
,, யறை	53	,, வா	40	இல்லமு	174
,, யுமந்த	479	,, வித	481	இவர்சிவ	118
ஆநிலருந்தி	230	,, விமா	45	இளைத்தவா	501
ஆயனும்	262	இத்தகையேபுத்த	48	இறந்தே	249
ஆயாமமறை	338	,, புரி	,,	இறவாதிரு	153
ஆயிரங்கர	262	,, யரு	47	இறைவனிணை	49
ஆயுங்காற்	455	இத்தகையோர்	484	இனிமுனி	114
ஆயுதவருட	192	இத்தநாட்டு	237	இனையகடு	220
ஆயுவயுத	456	,, நான்	514	இனையபுரி	438
ஆயுவுஞ்	271	,, ப்பாரத	235	இனையயோ	234
ஆரக்கன்று	502	,, முறை	136	இன்பமே	115
ஆரியனும்	517	,, வகை	42	இன்னைய	433
ஆரியனே	320	,, வாறு	515	இன்னுழை	,,
ஆருயிரனே	23	,, விதியி	58	ஈ	
ஆருயிரி	419	,, வீரை	95	ஈங்குரை	457
ஆருயிர்	67	இந்தியவி	330	ஈசர்திருவால யத்துமி	222
ஆலவனத்	3	இந்திரமே	452	ஈசர்திருவால யத்துமெ	225
ஆலயத்தை	159	இந்திரனே	445	ஈசனேவ	510
ஆவினுக்கு	154	இந்திரன்பு	259	ஈசன்றானு	36
ஆவினைத்	157	இந்திரன்மு	258	ஈடிலார்	156
ஆவுரிஞ்சு	498	இமகிரிக்கு	454	ஈடுபெற்ற	501
ஆற்று	240	இமத்தில்	497	,, பெற்றி	240
ஆறிலொன்று	161	இமையகிரி	453	ஈட்டினர்	281
ஆறுகுடின	168	இம்மூறை	270	ஈட்டினார்	155
ஆற்றிடை	340	இம்மை	286	ஈட்டுமிந்த	164
ஆனிடை	27	இயக்கினுட	331	ஈயந்தன்னை	163
இ		இயங்கிற்	72		
இக்கெனவே	222	இயன்றனவியற்றி ருடீற்	121		
இங்குயின்	492				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஈயுமவர்	231	உரைத்தமு	416	உன்னதத்தக	155
ஈரிலக்க	472	,, வித	475	உன்னலன்	86
ஈரும்வா	236	,, விப்பா	98	உன்னிடுக	366
ஈரைந்தாய	83	,, விப்பு	121	உன்னிரு	512
உ		,, னம்	110	உன்னுவார்	214
உக்கொழி	312	உரையாதே	377	ஊ	
உச்சரிக்க	416	உரையிற்	193	ஊடலிரு	356
உச்சரித்தே	417	உலகவியல்	147	ஊட்டினர்	507
உச்சிமுக	421	உலகினிற்	93	ஊறறிவொக்கு	231
உச்சியிலனை	104	உலகுளார்	302	ஊறுபடிற்	392
உடலூறு	411	உளேவர்க	190	ஊறுறவுட	191
உடைப்பான	153	உள்ளுறச்	314	ஊனமற்ற	499
உடையாரிடை	84	உறவினுக்	157	ஊன்றியே	326
உடையார்	479	உறவுமா	282	எ	
உடைவர்கள்	189	உறைந்தே	75	எங்கள்	287
உண்டிடுவர்	455	உற்பலகமலத்	23	எடுத்ததோ	304
உண்டொரோ	120	,, கமலமு	21	எட்டுமிரண்டு	370
உண்ணவற	140	உற்பவத்து	335	எட்டெனப்	124
,, ஆ	139	,, வேலே	317	எண்ணரிய	468
உண்மைமொ	401	உற்றகாரிய	154	எண்ணிடுக	461
,, யினு	336	,, சிறை	360	,,	462
உதகமதனே	181	,, கோயு	328	எண்ணியா	188
உதவின	175	,, பசி	179	எண்ணிரண்	242
உதிக்கும்	248	,, பெற்ற	499	எண்ணுகபி	313
உத்தமசுரர்	8	,, வர்கள்	203	எண்ணுகயோ	466
உத்தமத்த	493	,, வர்தி	126	,,	462
உத்தமனை	217	,, வாசை	502	எதிருத்தமு	138
உத்தமரோ	176	,, விடு	230	எத்திதாகை	41
உத்தமரோ	20	,, வுடற்	253	எய்தற்கரிய	78
உத்தரத்தி	447	உற்றான்	178	எல்லையை	316
உமையாள்	363	உற்றிடினு	328	எழிலுமார்	109
உயரந்தா	478	உற்றிடு	341	எழுதாத	41
உயிரொளி	310	உற்றிடுவ ருரை		எழுதீவு	468
உயிர்க்குயி	98	த்த துயரனைத்		எழுதுகொ	426
உருகிய	217	தினையுமு	218	எழுநூறுயிர	465
உருக்குத	305	உற்றிடுவருரைத்த		எளியரை	292
உருத்திரன்	258	துயரனைத்தி		எறிந்தருந்த	221
உருவருவெ	301	னையுமொ	217	எற்றியிட	223
உருவினுலு	479	உற்றிடுவரெ	232	எற்றுபுரு	200
உரைத்தபுரிசை	60	,, வர்	222	எனக்குண்	519
,, புரியி	440	,, வார்	457	எனத்திதி	24
,, பெ	210	உன்னதத்தெ	452	எனவே	153

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ன்வினை	278	ஒப்பரியவா	37	ஓதுவார்க்	34
ன்றழல்	231	ஒப்பரியன்	475	,, வே	480
ன்றனைநீ	408	ஒப்பிலமலன்	73	ஓதுவிப்பவ	35
ன்றிசைத்த	432	ஒப்பிலா	32	ஓமென்னும்	14
ன்றியம	206	ஒப்பிலியனுதிமுத்த		ஓரயுதஞ்	409
ன்றினிய	7	னுரை	304	ஓரவழுக்கினை	230
ன்றினைய	204	ஒப்பிலி யனுதிமுத்த		ஓரிலக்கம	471
ன்றுகரு	85	ஞேதியகா	302	,, மே	472
,, சிவஞான	67	ஒப்பிலியனுதி		க	
,, ,,	361	முத்தஞேதிய		கங்கைசெ	362
,, சிவநி	166	பனுவ	133	,, தன்	68
,, சுரபி	518	ஒப்பிலியனுதி		,, நதி	404
,, தரும	126	முத்தஞேதிய		,, மூத	452
,, திவி	239	வேதத்த	26	கடகரி	190
,, பயன்	111	ஒப்பிலியனுதி		கடல்விட	353
,, பர	27	முத்தஞேதிய		கடுகியபசி	192
,, பரி	429	வேதமா	132	,, வ	191
,, பிறவி	277	ஒப்பில்போ	498	கடுவெயிற்	329
,, மிய	57	ஒருகுடி	286	கட்டிடுவர்	227
,, மிறை	239	ஒருநிரய	228	கட்டின்ய	104
,, முனிச	8	ஒருபஃதே	253	கட்டுவை	178
,, முனிவி	9	ஒருபாலரி	477	கண்டகமு	187
,, வினை	297	ஒருபாஉட	,,	கண்டகரோ	230
என்றென்றெ	250	ஒருமைய	265	கண்டத்து	195
என்னுயிர்[illegible]	164	ஒருவனிரண்	300	கண்டனி	289
,, மின்னா	131	ஒருவனுடல்	369	கண்டனுக்கு	
ஏ		ஒருவனே	119	கண்டிவி	
ஏகதேச	275	ஒவ்வொன்றே	424	கண்டைய்ய	
ஏகமன்றி	354	ஒழிவறவு	99	கண்ணிலா	
ஏகனருள்	468	ஒழுக்கிடவ	225	கண்ணிவா	494
ஏந்திழைக்கு	373	ஒழுக்குடை	231	கதலியெழு	143
ஏந்திவர்	162	ஒழுக்குவார்	214	கந்தமறல்	358
ஏவலருளெ	201	ஒளித்து	156	கம்பைகவி	4[illegible]
ஏவல்பெற்று	183	ஒளிமணி	176	கயக்கவே	36
ஏற்கவிரண்டெ	52	ஒளியபதும	80	கயலாரிணை	1[illegible]
ஐ		ஒளியினை	174	கரந்திரி	32[illegible]
ஐந்துபூத	508	ஒற்றியூர்	109	கரப்பிலா	109
ஐயமற	16	ஓ		கரமதனி	225
ஐவகையாக	285	ஓங்கிய	89	கரிகசிறி	146
ஒ		ஓட்டத்தி	488	கரிபரி	267
ஒடுங்கமன	371	ஓதநமனு	205	கரியவரு	423
ஒட்டகமுறு	191	ஓதனமொ	288	கருக்கிய	201

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கருத்துடனே	283	காழிமூவலை	109	கொற்றவை	492
கருப்பாசய	251	கி		கொன்றுன்	139
கருப்பை	264	கிட்டியே	233	கோ	
கருமமூம்	270	கிருமிகள்	243	கோட்டர்	415
கருமமென்	70	கு		கோதனங்	109
கருமயோக	513	குங்குமத்தி	485	கோபத்தா	408
கருமிகட்	89	குசைநுதி	338	கோமய	21
கருவிஞள	285	குடகடற்கு	455	கோரமனு	208
கருவினுளு	184	குட்டவுடற்	256	கோவினைத்	291
கழலெனை	127	குணநிசை	448	கோவினையு	175
கழிந்துவிடு	420	குணிதசத	434	ச	
[illegible]ளத்தினிற்	291	குணிதநியு	435	சங்கமாதி	163
[illegible]ளகண்	194	குதமூந்தோ	248	சங்கரனை	420
கற்புளார்	292	குமரன்வாழ்	513	சங்கைதீர்	5'8
கற்றினங்க	493	குயிற்றிமுன்	493	சடாத்தினி	489
கனகமத	56	குய்யத்தி	195	சத்தியை	122
,, மார்	109	குரத்தினு	488	சத்திரந்தனை	163
,, மொரு	402	குரவனை	222	சத்திரமு	172
கனலினைய்	226	குரவனபணி	175	சந்தபேத	34
கன்றவெம	205	குரவன்	63	சந்தனமு	22
கன்றியகாலனு	260	குழவிபயந்	255	சமர்தனி	270
,, காலனை	167	குற்றமுடை	150	சயித்திர	448
கன்னத்தொ	196	கூ		சரங்கள்	189
கன்னிகை	384	கூடியவ	404	சராசர	325
கா		கூடியெடு	397	சலமெனும்	292
காக்கிலர்	496	கூடுதலே	352	சா	
காடவண்ட	509	கூட்டிவை	221	சாகமுத	464
காட்சியிற்	303	கூட்டியே	295	சாந்திபெறு	47
காட்டுமுள்	100	கூரிதாய	215	சாலியின்	97
காணூர்	79	கூரிருணெறி	189	சாலேயா	495
காதலித்	106	கூர்த்ததீப	160	சாற்றிடுக	389
காந்தனிரு	247	கூர்மவுரு	211	சாற்றியிடு	464
காமரங்	117	கே		சி	
காமனுங்	260	கேட்டுளோர்	25	சிங்கமு	190
காமுறுவர்	85	கைத்தலத்	338	சித்தத்து	193
காயசுத்தி	136	கொ		சித்தமுங்	214
காய்ந்த	500	கொடுக்குஞ்	108	சித்திரகு	185
காரகன்	315	கொடுத்துச்	498	சித்திரமல்	208
காலமுமிது	186	கொடுத்துத்	151	சிந்தைசெய்க	31
காலமே	520	கொடுமாதி	156	சிரத்தறை	227
காலனை	68	கொத்துலா	480	சிரமேசுள	248
காலையுமல	266	கொழுநன்	145	சிலரோசெவி	478

செய்யுள்.	பக்கம்.
சிலரேண	847
,, யொரு	477
சிலரைக்	194
சிலரைத்	192
சிலையினீரி	155
சிவலிங்கம்	395
சிவனற்புரி	64
சிவனைப்பூசை	66
சிவனையி	134
சிவன்றன	348
சிறக்க	60
சிறந்ததேசத்	511
,, மூ	110
சிறந்தநற்	88
,, பரம	81
சிறந்துசெறி	65
சிறப்புறவே	412
சிற்றுயிர்	263
சினத்தினுற்	117
சின்மயனை	2
சீ	
சீதளநீரு	22
சீரியருஞ்	5
சு	
சுக்கில	246
சுடர்மூன்று	485
சுத்தவொளி	482
சுரிகுழலா	442
சுற்றத்தவ	148
சூ	
சூக்கவுரு	251
செ	
செக்கிடை	215
செங்கமல	456
செந்தமிழி	361
செந்தழலி	391
செப்பியவ	483
,, வி	119
,, வொ	26
செம்பினித்	306
செம்மை	200
செய்கவே	494

செய்யுள்.	பக்கம்.
செய்த	213
செய்தார்	63
செய்துசிற	70
செய்தும	511
செலவுறு	290
செறித்து	71
செறிந்து	107
சே	
சேர்க்திடுக	425
சேர்வராதி	501
சொ	
சொக்கிடுங்	157
சொல்லி	494
சொற்றவிப்	289
சோ	
சோகிக்கு	210
சோரனு	162
சோரன்	,,
த	
தக்கசிவ	8
தக்கனுஞ்	260
தக்கனுமி	261
தக்கார்	197
தடவரையின	446
,, யின்	450
தடுத்ததண்	36
தண்டரள	39
தண்டுமிளிர்	201
தத்துறு	173
தந்தத்தி	225
தந்தைபா	295
தபதிகாரு	161
தமக்கபாத	25
தமலமற்றிட	278
தமலமோக	87
தம்மனை	93
தரப்பிறர்	413
தரித்திடை	438
தருக்கடமை	148
தருகிழலொ	355
தருமநீதி	182
தருமமண	146

செய்யுள்.	பக்கம்.
தரைக்குக்கி	435
,, மே	469
தரைத்தலத்து	467
,, மூ	469
தரையினை	126
தலத்தழல்	94
தவிசினை	172
தழைத்த	497
தனத்தினை	272
தனமிகுதி	226
தனித்திரு	157
தன்னது	302
தன்னுற்சமை	150
தன்னிற்	160
தன்னின்	34
தன்னுடல்	254
தா	
தாக்கிடினே	399
தாங்கினனே	411
தாரகன்	132
தாருகன்	261
தானியவித	244
தி	
திகழும்	505
திணமேயு	47[illegible]
திதியினுதா	316
திரணுறு	273
திருந்திய	118
திருப்பதி	504
திருமகளே	489
திருமாலும்	2
திருவரையி	486
திருவுருவர்	421
,,	422
திருவுருவமி	423
திருவுருவக்	395
திருவெலே	89
திலத்தினை	265
தினகர	120
தினமோரை	247
தீ	
தீக்கையில்ா	394

செய்யுள்.	பக்கம்.
தீண்ட	491
தீதுகசினை	299
தீர்த்தமார்	108
து	
துக்கம்பிரி	149
துடியிடை	265
துண்டப்பு	196
துயக்கங்	80
தூ	
தூபந்தன்னை	494
தூலமே	130
தெ	
தெண்டமி	434
தெண்ணீரா	389
தெத்தியோ	506
தெ ீப்பரு	120
ளிபளிங்	122
ன்றிசை	459
தே	
தேக்குநீர்	156
தேசனுக்கு	515
தேசிகர்க்கு	220
தேசிகன்	393
தேசுறு	95
தேமொழி	423
தேவர்கண்	174
தேவர்முனி	179
தேவனது	383
தேறலருந்	150
தேன்வடி	388
தொ	
தொகையா	209
தொகையினு	207
தொலைந்த	502
தொழிலினை	321
தோ	
தோழன்	142
தோற்றிடு	246
ந	
நகையுட	340
நச்சிலெவ	83
நடலைவாழ்	430

செய்யுள்.	பக்கம்.
நண்ணிப்பா	507
நந்தைசப	487
நரைதிரை	271
நளனது	253
நறவலைய	449
நா	
நாசியின	322
நாடரிய	8
நாடியளவு	252
நாண்மூன்றி	381
நாத்தழுமபு	506
நாயினுக்கு	257
நாவிற்செரு	195
நி	
நிசிவேலை	374
நிட்டுரதார்	187
நிந்தைசிக	136
நிராயமி	439
நிலையொரு	476
நிறத்திட	360
நிறத்திடு	219
நிறைந்துறை	23
நினைத்த	29
நினைவார்	112
நின்னதஉ	7
நீ	
நீக்குவானு	155
நீக்குவான்	3?0
நீங்கின	323
நீடியமனைவி	293
நீடும்பொரு	81
நீத்துமுன்	158
நீலகிரி	454
நு	
நுண்ணிய	312
நே	
நேசற்றவ	193
நோ	
நோக்கினுட்	245
நோக்குமோ	350
ப	
பகர்ந்தன	102

செய்யுள்.	பக்கம்.
பக்குவாசய	244
பசியுற	268
பஞ்சகபா	230
பஞ்சவித	224
படிசேர்	479
படையிடித்	409
பட்டினை	172
பணிவார்	65
பண்டைவா	496
பண்ணுன்	77
பண்ணினர்ம	297
பண்ணினாமு	296
பண்ணினனே	402
பதத்சறைவ	219
பதவிதாய்	320
பதிகர்தா	237
பத்தர்கா	512
பரதாரங்	376
பரமசிவமய	482
,, சிவனு	397
,, சிவன்ப	311
,, சிவன்திரு	47
,, தரும	517
,, மெய்	317
பரமர்திருவாய்	51
,, திருவால	149
பரமனுங்	287
பரமனை	342
பரமன்மொழி	54
,, திருமு	135
,, திருவா	50
பராபரனை	38
பரிகாரங்	365
பரிகாரங்	427
பரிகாரவி	428
பரிந்துபா	505
பரிப்பித்தா	500
பரிமிசை	269
பரியசும்பள	163
பரியசுவி	211
பரியாது	491
பரிவுடைய	219

செய்யுள்.	பக்கம்.
பருகினுர்	491
பருவமறங்	46
,, முற்றவர்	32
,, முற்றிய	31
பலதுயா	212
பலமிரண்	400
பலமொன்று	414
பலியதனே	46
பவுதிகனே	378
பழகிப்ப	58
பழுதறுபாய	97
,, வித்	103
பழுதே	194
பறைந்தவ	284
பற்றிப்பா	73
பனியினும்	265
பன்முறை	296
பன்னிரு	245
பா	
பாங்குளான்	307
பாண்டத்தி	388
பாதமுறப்	232
பாதலத்தின்	444
பாதாளப[illegible]	[illegible]
பாதுகை	171
பாத்திரமத	105
,, மல்	,,
,, மாக்கி	103
,, மாவான்	90
பாத்திரா	104
பாம்பழல்	272
பாம்பென	261
பாம்பெனு	284
பாரதமு	451
பாரியாரு	82
பாரியை	348
பார்த்தவரி	316
பார்த்தவன்	367
பார்த்திபனுங்	17
பார்த்திவரு	398
பார்த்திவனுமே	356

செய்யுள்.	பக்கம்.
பாலெனெய்	163
பாவகாரி	500
பாவஞ்செய்பா	198
,, செய்யப்	159
பாவபேதம்	233
பாவெனும்	91
பானமு	177
பி	
பிணக்கந்	165
பிணிமூப்பு	414
பிணேவிழி	440
பிரமசாரி	504
பிரிந்திடவே	219
பிறப்பிலி	88
பிறர்பொரு	164
பின்னுமவரொரி	220
பின்னுமவர்	218
பு	
புடமிருப்பு	439
புண்ணியப	184
,, பாவ	243
புண்ணியர்	280
புதுவிரை	476
[illegible]	48
புத்தகாங்க	50
புந்தியை	125
புரிகசிவ	416
,, பாம	53
புரிந்தவர்க	257
புரிந்தன	378
புரிந்தார்	75
புரிந்துளார்	129
புலிமுனி	112
புலையரானி	502
,, ரே	504
,, னே	290
புன்புலைச்சி	379
பூ	
பூசனைக்குப	99
பூசிகே	406
பூசித்து	42

செய்யுள்.	பக்கம்.
பூணூர்முலை	152
பூதலத்துள	38
பூதிபூடணன்	168
பூபதியுநான்	16
பூமலிபொழி	173
பூமியை	177
பூர்வவாய்	493
பெ	
பெருநோயே	312
பெறுதற்கரி	143
பெற்றமை	326
பெற்றூர்	84
பெற்றிடுஞ்	269
பெற்றிடும்	245
பெற்றுமங்	235
பே	
பேசியநூல	130
பேசுநூலி	515
,, மூல	508
பேதமுமுற	207
பேதமேலே	352
பொ	
[illegible]	432
பொத்தை	357
பொய்யினே	216
பொரித்தநற்	96
பொருணசை	396
பொருதவன்	293
பொருந்துமது	440
,, வர்	49
பொருவில்கு	137
,, பொ	135
பொருளரி	107
,, ளெனு	343
பொல்லாத	253
பொழிலினே	173
பொற்கடத்	254
பொன்னிற	481
பொன்னே	180
பொன்மய	436
,, னுரு	457

செய்யுள்.	பக்கம்.
பே	
பேரகத்தை	325
,, முடிவிற்	59
,, முடிவின்	55
போதகனு	19
ம	
மகவினை	11
மங்கலவங்	324
மங்கையர்	204
மணியின்	54
மண்டலத்	349
மண்டனக்காயிர	434
,,	435
மண்டனின்	185
மண்ணுளு	407
மண்ணினு	273
மண்புன	125
மயிலனை	442
மரித்தழுநா	372
மரிப்பதி	273
மருத்துவனு	313
மருந்தை	77
மருவியுற்றனே	279
மலத்தினுட்	283
மலத்தினும	318
மலத்தை	28
மலினராய்	100
மலைக்குமகள்	1
மறுத்தருட்	213
மறையோர்	144
மற்றவரு	205
மற்றவனு	219
மற்றுமுள்ள	52
மற்றுள	177
மற்றைமுறை	43
மற்றையகாக	101
,, நற்	458
,, மிரு	272
மற்றொருவன்	223
மனத்தினுல்	101
மனத்துமய	255
மனத்தையு	339
மனநினைவொ	323
மனமுருக	223
மனுகுலத்து	459
மா	
மாணுவுா	145
மாதவர்	507
மாதவனகத்	7
மாலயன்	298
மாறுமலா	241
மானதமந்த	340
மானினங்	267
மி	
மிக்கசாதி	159
மிருநியின்	295
மிருத்தியு	271
மு	
முகவாயுற	196
முடியகாளு	495
முதற்பக்க	381
முத்தத்துற	196
முத்தனே	480
முத்திபெற்ற	276
முந்திய	325
முருகனே	430
மூலைத்த	171
முற்றக்கால	238
,,	510
,,	506
முற்றவத்தா	24
முற்றுமுட	252
முற்றும்	366
முற்றுவர்	281
முனிவாதரும	116
,,	129
முனிவரனே	12
முன்னைய	281
மூ	
மூத்திரத்தை	256
மூரிவல்லா	277
மெ	
மெய்யனை	102
மெய்யினை	106
மெய்யுணர்	512
மே	
மேருநிக	200
மேருவினை	449
மேலயபா	439
மேலையசிவ	123
மேலையாரிட	518
மை	
மைத்திகழ்	185
மைந்தர்	165
மையலறு	51
மையலர்க்கி	361
மையலேய	199
மோ	
மோசகனு	357
யா	
யாதனே	229
யோ	
யோசனையா	437
வ	
வஞ்சகமன	282
வடபாகத்	450
வடவரை	239
வதைத்தவனோா	416
வதைத்தவனேம	410
வத்திரத்தி	380
வந்திடுகே	204
வருந்திடு	268
வருந்துமே	158
வலஞ்செய்தா	491
,, செய்து	42
வனத்தின்	504
வா	
வாக்கதனை	227
வாக்கிறை	298
வாக்கினு	346

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வாக்குரை	424	விண்டவர்கள்	199	வீற்றிருக்கு	486
வாடாவன	127	விண்டனுப	357	வெ	
வாயுவா	327	விண்ணுளார்	165	வெண்பொடி	387
வாயுவீறு	329	விதமேபல	478	வெந்தழலை	206
வாயுவை	,,	விதவெனப்	31	வெந்துயர்	209
வாழ்க்கை	427	விதிதிகழ்	520	வெய்யவினை	202
வானமதனை	79	விதித்தவு	465	வெருளவிரு	220
வானவரும்	4	விதித்திறத்	216	வெள்ளிபட்	290
வானவர்	111	விதிநூன்	62	வெறுத்தவ	202
வி		வித்தகனற்	229	வெறுப்பான்	140
விகாரளம்	210	வியங்கமுழ்	268	வே	
விசையுறு	331	விரித்த	200	வேதகனே	280
விடக்கினை	265	விருத்தர்	43	வேதத்தி	229
விடமமுமுறு	188	விருந்தினை	288	,, ரிக்தக	294
விடுத்துல	92	விலக்கிய	375	,, நீதியை	238
விடுத்துவா	509	விழைவாமிரு	113	,, நீதிவி	236
விடைத்து	144	விழைவின	118	,, மாதித	182
விடையின்	158	விளக்கினு	306	,, மாதிநூ	216
விட்டிடா	294	விறலிடப	210	வேதாவுங்	487
விட்டிடும்	272	விற்றவன்	291	வேதிக்குஞ்	211
விட்டேகின்ற	234	வினைகளு	342	வோறப்ப	276
,, முன்	513	வீ		வேலைதோறு	161
விட்டைமிக்	215	வீரமுமுள	186	வை	
விண்டவர்கண்	359	வீரியமுமா	253	வைத்தவ	257

சிவதருமோத்தரம்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

முற்றுப்பெற்றது.